

နတ်တရုတ်ပြည်

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE
CLASSIC

မသန်စွာ? ကာလဗီ

fatigon

မတီဗွန်

KALBE

နယု တယ ဘဝဝတ ဘရဟမဏ ဘဗ္ဗာဘဗ္ဗဒ္ဓာယ

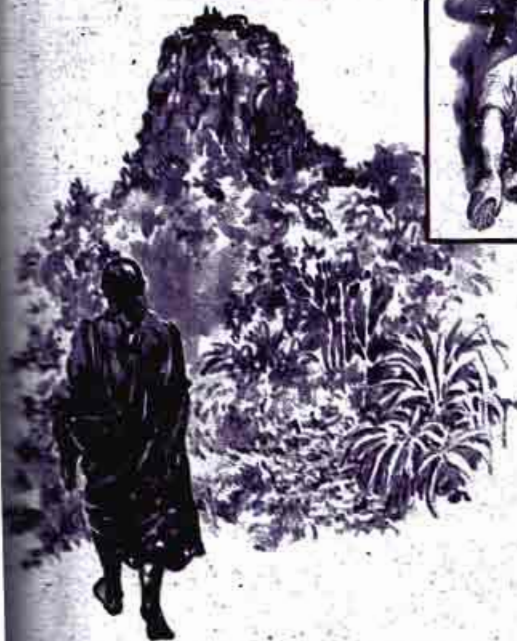
နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE
CLASSIC

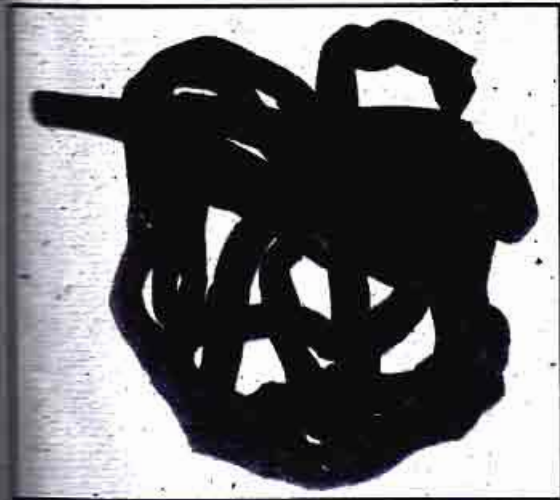

ဟော ကိ ပ ညာ ရ သ စုံ မ ဂ္ဂ စင်

ဘဝကခြေတင်ဖူးတက်၍
သောင်ပြင်ပူရရှိစေရန်သစ္စာပြု
တိုင်တည်နိုင်သောရုပ်ပွားတော်ကြီးဖြစ်သည်။
— ၈၁-၁၈

ဒီ နုဘု-နွယ် နွယ်ကျင်းထိုးဆိုရင်
အဆောင်အယုဂ်နဲ့ အတိုက်အခံတွေကို
အထူးအောင်မြင်စေတယ်တဲ့။
— ၈၁-၂၃

★ လျှောက်ခြင်းရောင်ခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာဝမြို့နယ်
ကျွန်းမာပါစေတီတိုင်းရင်းဆေးကုခန်း ဆရာဦးသီဟ
(ကဆ-၀၃၉၈၇)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော
ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ တာတွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ
[မြောင်မြို့ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၃၇

★ ပညာပေးရောင်ခြည် ★

ခါးနာခြင်းအတွက် တုတ်ဆေးဖုတ်(၀) [ရွှန်စိုင်းစမ်း] ၁၄၇

★ လက္ခဏာရောင်ခြည် ★

အဖေနှိမ့် အမြေခွဲရပါသည်
[ဆရာဦးမောင်လင်း-B.Sc ဓမ္မဘို] ၃၁
သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၅၅
ရွှေတုက္ကံမြိုင်ဆရာတော်ကြီး၏ လက္ခဏာတော်ကို
ပူဇော်ခြင်း ၅၇
ရုပ်ပူဇော်ရာ လက္ခဏာ [ဦးသော်ဝင်-ဟင်္သာတ] ၆၃
လက္ခဏာပဟေဋ္ဌိ အခြေခံကြီး
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၂၂၁

★ ယင်းမျှော်ရောင်ခြည် ★

နာဂဝံသတောင်များဆီမှ ကွမ်းလင်းအရှင်ကောင်းမှု
စုဉ်းကောင်းစေတီတော်သို့ [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၉
နှစ်ပေါင်း(၁၂၀)ကျော် သက်တမ်းရှိ ရွှေရန်မြေဥဒ္ဓါသစေတီ
နှင့် ရွှေရန်မြေဥဒ္ဓါတပုရိသကျောင်းသို့ အလည်တစ်ခေါက်
ဘုရားဖူးရောက်ခဲ့စဉ် (၁) [ခိုင်မင်းညို] ၄၁
မွတ်လအိ မွတ်လအပ် တောင်တွတ်ရားပေါ်
ဆံတော်ရှင် ဘုရားဖူးခရီး (၄) [အောင်-L.L.B] ၆၅

○ အလုံးကျယ်ရောင်ခြည် ○

စစ်ကိုင်း ရှင်မြတ်လှဘုရားသို့ ဘုရားဖူးသောသနားပြမည်
ဘုရားဖူးမြွေမောင်နှမတို့၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်း
[ဂါမတီစော်-စစ်ကိုင်း] ၃၃
ကြေးခေါင်းလောင်း...ကြေးမောင်း...ကြေးစည်...
ကြေးလေး... ဝိဇ္ဇာရုပ်အားများ (၂) [ရွှေစိုး] ၇၃
ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ရပ်စောက်မြို့မှ မေတ္တာရှင်
တောင်သူကျွန်းဆရာတော်ကြီးအား
ဖူးမြော်ကြည်ညိုခြင်း(၂) [ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၉၇
ရတနာပုဇွန်နှစ်ဆူနှင့် ရွှေဖျင်းညီနောင်
နတ်ပူဇော်ပွဲ (၃) [ဦးသော်တာ] ၁၀၅
ဇွဲလာနယ်မှ ရှင်အရဟံသိမ်တော် ပူဇော်မှုခရီး(၄)
[ညောင်ကွဲနောင်သိမ်] [ဝိထွန်းသာ] ၁၁၃
အာစရိ နမာမိ (၂)
[ဒေါ်သုပနဝိစိတ္တ-B.Sc, H.G.P, Dip.Ed] ၂၄၉
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပျက်စီး ၃

❖ ကိုယ်ကျေးဇူးပြုချက် ❖

ထူးတာတွေတွေ့ရုံနဲ့ ပြောချင်ပြီရင် [ဓာတ်ပုံထဲကွင်း
ပေါ်လာသည့် ပေါ်တော်မှ ဆင်းတုတော်ကြီး] ၂၀၁
[မောင်က-တံတားရွာ] ၂၀၁
အသေအောင်ခင်းခေါင်းနှင့် ကြုံခဲ့ရသော
ကျွန်တော်အတွား [ကိုကိုခန့်ချော-ကသာမြို့] ၂၃၃
ဆရာခေါ်ခန့်ဆောင်ခြင်း [ထွန်းအေးကြိုင်-ခန္တတောင်] ၂၃၅
အိပ်ပျော်ရင်း လမ်းလျှောက်ကြသူများ
[ကောင်းခန့်-သစ္စာမြေ၊ ဝက်လက်] ၂၄၁
မြေပြေး အသားကြွေ [ရွှေဝါဟိန်း-ရမည်းသင်း] ၂၄၇

*** ကျင့်စဉ်များပြုချက် ***

ထူးခြားတဲ့ သရုပ်ကွင်းစဉ်
[အောင်ထက်-ခရာအနောက်မြို့တော်] ၁၃၂
ယောကျာ်းချီခွင့်နှင့် လင်္ကာကျင့်စဉ်များ
[၄-ကြွင်းမဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များအတွက်] [ကဝိသီရောမထီ] ၃၀၃

● အမိအဖုရင်ပြုချက် ●

မြတ်စာကျေးဇူးလျှင် အနိဋ္ဌစင် [ဦးအုန်းမြင့်-ဟင်္သာတ] ၁၄၀
ပုလဲမိခင်ဘုရားနှင့် လွှတ်မြှောက်ခြင်းအစီအစဉ်
[ထက်မင်းကျော်ရွာ] ၁၅၈
အဘိဗြဟ္မာအဆုံးနှင့် ကြုံရလျှင်
[ဘုန်းကျော်ရွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၁၇၇
တွင်းရွက်အမြှာအဆောင် ပြုလုပ်စီရင်ပုံ
[လောကီပညာသုတေသီ] ၁၉၃
အိမ်ဖျတ်မှာလှည့် မသင့်သူတို့အတွက် လင်္ကာအစီအစဉ်
[ဂါမထီဇော်-ဝိဇ္ဇာဝေ၊ စစ်ကိုင်း] ၂၀၄
သင်္ဘောသီးအမြဲတေနှင့် သူ့အစီအစဉ် [ခင်ထွန်း] ၂၁၇
ဘေးရန်တင်းစင် လူချစ်လူခင်ပေါများစေတဲ့ အဆောင်
[ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၂၁၉

□ အမျိုးမျိုးပြုချက် □

လွယ်လွယ်လွယ်လွယ် တိမ်လွယ်လွယ်(၅)
[ဦးမင်းစင်-ရွှေစုဝင်း] ၁၄၂
ဝိဇ္ဇာဝေရဆေးတော်ကြီး (ခေါ်) ဓာတ်ကြီး(၇)ပါး
စုဝိဇ္ဇာဝေရဆေးတော် [ခရာမြေ ကျော်ဝေ] ၁၄၅
ထိရောက်အောင်ခြင်စေည့် ဓာတ်လုံးမီးတက်နည်းများ
[အောင်သန့်-ပုသိမ်ကြီး] ၂၁၄
ကျောက် ၈ က လာ လမ်း [တင်လှ-ဆ-မ(ငြိမ်း) ပုသိမ်ကြီး] ၂၂၄

*** ဝါထာပတ္တနပြုချက် ***

သွေးတိမ်စေခိုင်းသောဝါထာ [ခရာတိမ်ကျော်-မအူပင်] ၁၁၈
သောရန်တင်းတွာ ဖိပွားလာဝါထာ
[တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်] ၁၂၅
အဗ္ဗုဒ္ဓိကျွန်း ဓနိတလောင်ခန်းဝါထာ
[ဦးလင်းအောင်-မြန်အောင်] ၁၇၆

၄ နာမကျန်ပြုချက်မဂ္ဂဇင်း

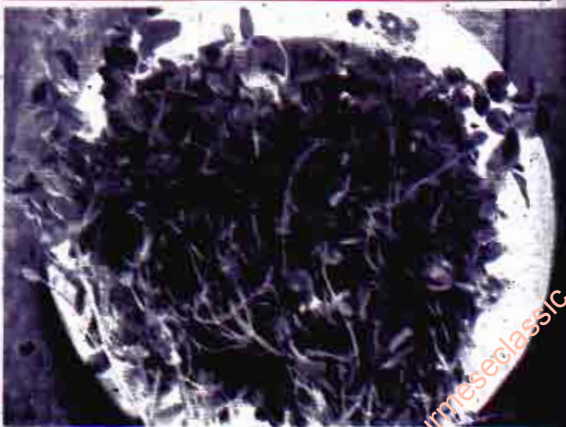

**ဆရာတော်က ကျေးဇူးတင်သူတိုင်းကို
ဆန်ပက်စာပေးသည့် ဓနိတလောင်
ဘာသာကျန်ပြုချက်...**

❖ ၈-၂၅

**ဒီ ရေသရက်တင်းကို
စားလဲ စား အရည်ညှစ်ပြီး
အရသာကျိတ် အနားပေါ် လိမ်းပေးလိုရတယ်...**

❖ ၈-၃၉

ဒီအကြောင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောကြနဲ့
ကိုယ်တိုင် မကျင့်ကြာဘဲ
ငါ့နောက်တိုသာ လိုက်နေကြလိမ့်မယ် ... ၈-၁၁

ဤနယ်တော်ရွက်ပဟာ ကွမ်းရွက်မြွှာကို
မိရင်ခြင်ခြင် ပြောကောား၊ ဆိုကောား
အောင်မြင်ခြင်းအကျိုးကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏ ... ၈-၁၉၃

*** ဆေးမှည်းပါးရောင်ခြည် ***

ဆီးတိုက်ရောင်ရောဂါအတွက် ဆေးမြီးတို
[အောင်ဆန်းလင်း-ဘီအေ] ၁၅
သစ်စုတွက်သော ခဲသိုင်းနှင့် ဆေးဖက်ဝင်အဓိအရင်
[ဝင်ခင်ဝင်း-မောရဝတ်] ၁၂၉
နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ဝေဒနာရှင်များအတွက်
လတ်တွေ့ဆေးနည်းကျော် [မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၁၉၉

◆ ဆေးအေးရောင်ခြည် ◆

တရုတ်စံတာပွင့် ရေခွေးကြမ်း [ဆေးညာတေသီတစ်ဦး] ၁၃၄
သင်းရန်ပြင် သက်ရှည်ကျန်းမာ ရောပယ်ဖျတ် တရုတ်
[သီတာဆန်း-မော်လမြိုင်] ၁၉၆
အစွမ်းထက်သော အာယုဗေဒဆေးကြီးတစ်လက်
[ရောမြေ ထွန်းထွန်း] ၂၄၈

*** ဓမ္မိယုဂန္ဓာရောင်ခြည် ***

တွင်းပိုင်ကြီးနှင့် တွဲသောင်းကျန်း [ကိုစနေ] ၂၃၄
တစ်ချိန်တစ်ခါက ရုက္ခိယုဂန္ဓာသော သိပ္ပံဝင်
မဟုတ်ကျောက်ကလေးတစ်လုံး [မောင်ဘုန်းနှင့်-သင်] ၂၃၉

◆ မိတ်စွမ်းအင်ရောင်ခြည် ◆

အိပ်မက်ထဲမှ ခေါ်သံ [ညွန့်ဝင်း-နတ်တလင်း] ၂၈၆

† ဖူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် †

မြည့်မြင်းကို ပေးစွမ်းနိုင်သည့် လိပ်ဝမုန်းနှင့်
ရေကြောဝုန်း [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၆၉
ဝမုန်းပင်ခိုက်လျှင် သတိထားစေချင်
[မောင်အောင်ကျော်-အိမ်ပဲ] ၂၅၅

✽ ဓမ္မသုတရောင်ခြည် ✽

မှတ်ဆိတ်ဖျားစွဲ [စိုးစိုး-ရွှေ၊ မင်းလှ] ၄၆

† ဖူးခြားပစ္စည်းရောင်ခြည် †

နုဘူးနွယ်တွင်းသို့၊ စီးပွားတိုး [သာထက်ဇော်-မကွေး] ၂၁
ထူးဆန်းသော နွားမြောက်ကလေး
[မြင့်မောင်ဇော်-ရွှေဘို] ၁၂၁
ခြံတောင်ပိုအတွင်းမှ ထူးခြားသော ခြံအမြဲတေ
[ရဲမျိုးလှ-မောင်မြိုင်၊ သစ်တစ်ပင်စခန်း] ၁၅၆

*** ဖုတ်ရောင်ခြည် ***

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်မာပျောက်တမ်းမှ
[သာအိမ်လွဲရောဂါနှင့် အကြောပြုပြင်ကုသခြင်း]
[ဆရာဦးလှညီမီး-အကြောပညာရှင်၊ တံတာဦး-အင်းဝ] ၁၁၀
နဝယောတုတ္ထရာ ဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ ခြေမှော်ပညာနှင့်
အဆိပ်တုတ်တုမ်း(၅) [ရဲရဲထွန်း-ဟင်္သာ] ၂၃၀
နုဗျဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅

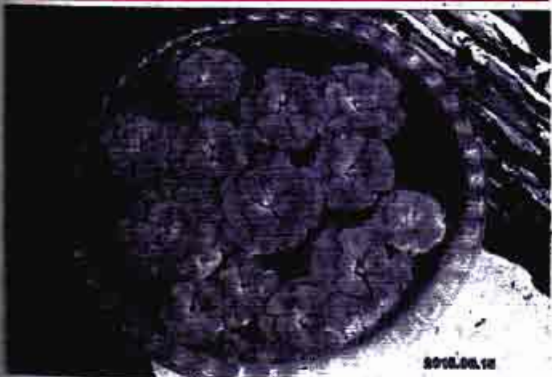
ကျွတ်ပြင်ယောင်လှေပေါ်ပေါက် ကုန်းပေါ်ပေါက်
သစ်ပေါက် သစ်ပေါက်
သစ်ပေါက်ပေါက်ပေါက် သစ်ပေါက်ပေါက်

ပျက်ပျက်သုန်းတောင်ပေါ်
ပျက်ပျက်သုန်းတောင်ပေါ်
ပျက်ပျက်သုန်းတောင်ပေါ်

ပျက်ပျက်သုန်းတောင်ပေါ်
ပျက်ပျက်သုန်းတောင်ပေါ်
ပျက်ပျက်သုန်းတောင်ပေါ်

ပျက်ပျက်သုန်းတောင်ပေါ်

❖ စိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် ❖

သရက်ပင်ပျို အသီးသီးစေရန် နှစ်ထုတ်ရင်း

[နတ်ပောက် မျိုးစေ့] ၂၉၆

❖ သင်းစာရောင်ခြည် ❖

တုသိုလ်ရ အန္တရာယ်တင်း ရှင်ဥပရတ်ရဟန္တာအင်း

[အောင်ချက်ကြည်-ကြို့ပင်ကောက်] ၁၆၅

၀၂၉၉ ခုနှစ် တပ်တော် ဗုဒ္ဓအာဇာနည် ဗုဒ္ဓ

ပုံတော်နှင့် မန္တလေးတောင် ရသေ့ကြီးဦးစွာ

အန္တရာယ်အတာအတွယ်ဝါတာ

[မောင်ဘိုဝင်း-ချင်းတွင်းမြေ] ၂၀၉

မိုးတိတ်စေအင်း

[ထက်မြက်မြင့်-ဝက်လက်] ၂၉၅

❖ ပျက်ပျက်သုန်းတောင်ပေါ် ❖

ရဟန္တာဟု တော်ကြားသော မြို့တော်ဆရာတော်

အရှင်တိလောက(၁)

[စံတွန်းသာ] ၂၅

ရှင်တလားတွင် အလင်းရောင်ကွန်မြူနယ်

ရဟန္တာဟုတော်ဦးပဏ္ဍ(၁)

၄၉

စတုရန်းတင်တွင်ဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍ(၁)

ဝါရဝဠာပေဇ်မြို့ (၂)

[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၈၁

❖ ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ❖

တောင်ဆောက်ရန် ရွှေတစ်တုံး လာလှသည်

တံတားဦးမြို့နယ် အောင်ကြည်ရွာမှ အမေရိကန်(ခေါ်)

တွင်းချင်းသာ

[ချို-အမရပူရ] ၂၄၄

ဝင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင် အရိပ်ဝယ် အတိတ်တစ်ချိန်က

(၃)ထပ်ဝှေ့ဆောက် ဆံတော်တွင်းမှ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

[ဂန္တရီရီသုဉ်] ၂၅၃

ရေမှောင်အောင်သူ ဦးအာပေါ [ဦးစိန်-တိုးရောင်ကြီး] ၂၆၂

ရာဇဝင်ထဲက မင်းသား

[ကျော်စင်မြ] ၃၀၀

❖ အရေးအကြီးရောင်ခြည် ❖

သိပ်ပန္နက်တိုင် သံသိတပေတိုက်

[ထက္ကသိုလ် အောင်မျှ-မရင်းကုန်း ရန်သူ] ၃၃

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရောင် ရ

❖ ရွှေစဉ်းသုံးအဝတ်လေးမျိုးဖြည့်ဖြည့် ❖

၂၀၁၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလအတွင်း

လာသ်လာသရွှင်လန်းစေတီ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၀၃

၂၀၁၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလအတွက်

ဓနုတောင်းရက်သာ ဓမ္မေသုယံပါ [သုဓမ္မ-ကျော်လတ်] ၁၉၂

၂၀၁၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလအတွင်း

ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြွေးရာ [ဟုကွင်းစီ] ၂၁၆

၂၀၁၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလအတွက်

ဓနုရက်သာသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၂၂

❖ ခြင်္သေ့စားရိုးပျော့ပျော့ရောင်ခြည် ❖

မဲ့ရာပုံတော်နှင့် တွင်းဆက်များ

[မောင်ပပဒိန်း-အင်းတော်] ၃၆

သင့်ကို အတူတူပေးမည်အလုပ် တွက်နည်းဟောနည်း

[ကောင်းစွမ်း-သခွတ်မြေ ဝက်လက်] ၂၁၃

❖ ကျွန်းမာရူး မာယီမာရောင်ခြည် ❖

၂၀၁၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ကျန်းမာရေးအတွက်

အကြံပေးချက်များ [ဆေးသုတေသီ] ၂၃၂

❖ ပိဋကတ်ရောင်ခြည် ❖

ဘိုးအာစရ မိမိကြားသော ဝိဇ္ဇာလောကနှင့်

ကြားနာခဲ့ရသော ခြင်္သေ့ဆန်းများ(၁) [ဝိမလသိဒ္ဓိ] ၁၆၀

ကျွန်ုပ်နှင့် ဆရာအရှင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့များ (၂)

[အောင်ရွှေမြတ်-ဝစ်ကိုင်းတောင်] ၁၈၅

ကျွန်တော်သိသော ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဝစ်ကိုင်းတောင်သူ

အထကြ (၂) [ဝင်မောင်မြင့်-ကသာ] ၂၆၈

❖ ရွှေစဉ်းသုံးအဝတ်လေးမျိုးဖြည့်ဖြည့် ❖

ရွှေစဉ်းသုံးအဝတ်လေးမျိုးဖြည့်ဖြည့်

[ဆရာဦးမင်းဝင်း-ရွှေစဉ်း] ၁၇၁

❖ ကရုဏာမာရောင်ခြည် ❖

မောင်တစ်တန်း ငယ်တစ်ရွက် (၂)

[ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး] ၂၂၅

ဥစ္စာစောင့်ဆိုက်တွေ ပေါသည့်ခေတ် [မင်းမြတ်သီဟ] ၂၆၅

ကျွန်ုပ်တို့သိသော ကောင်းစောင့်သီဟနှင့် ခြင်္သေ့

[ဝင်းဆင်ကြင်း] ၂၇၃

ပရုဏာတည်းနှင့် ပရိတ်တရားတော်

[ရွှေစုံ ကြည်ကြည်အေး] ၂၈၁

မ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍနင်း

ရွှေစဉ်းသုံးအဝတ်လေးမျိုးဖြည့်ဖြည့်

ပရိဝုဂ်

အတွင်းသို့

ပိဋက

မယ်သော်တာ

ရှင်တို့မှာ...

စာ-၁၀၆

အကျိုးပြု

အသုံးပြု

ကြုံရင်

ဒီလို

ပုလင်းထဲ

ခြင်္သေ့ရုပ်

တည်ပြီး

ယတြာ

ပြုရပါတယ်...

စာ-၁၇၇

ရွှေစဉ်းသုံးအဝတ်လေးမျိုးဖြည့်ဖြည့်

ရွှေစဉ်း

သိမ်းကြောသွေး

မျှော်လင့်

မသားစဉ်

ရွှေ ဝါးသိန်း

ရုဇွန်တယ်...

စာ-၁၂၁

— ရွှေမာမင်္ဂလီမင်္ဂလာ —

နာဂဝသတောင်ချားသီမှ ကွမ်းယင်းအရှင်တောင်းမှု

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ရွှေမာမင်္ဂလီမင်္ဂလာ

သီလမြိုင်မြို့လယ်ရှိ နာဂဝသ
တောင်ချားသီမှ ကွမ်းယင်းအရှင်တောင်းမှု
ကျောင်းတိုက်ဝင်းအတွင်း
သက်တန်းမြင့် စေတီတော်
တစ်ဆူတော်မူသည်ကို ဖူးတွေ့

ရသည့်
အောက်မှတောင်သို့ ရွှေမာမင်္ဂလီမင်္ဂလာ
သီလမြိုင်စေတီနှင့် အောင်ဓမ္မ
တော်တို့ စီတန်းစံပယ်တော်မူကြ

သီလမြိုင်များအနက် ရွှေမာမင်္ဂလီ
သီလမြိုင်တို့ ကွမ်းယင်းအရှင်
တောင်းမှု လမ်းညွှန်၍ တည်ထားခဲ့

January, 2016.

သည်ဟု ဦးပဏ္ဍိက မိန့်ကြားသဖြင့်
ဦးပဏ္ဍိကနှင့်အတူ ဓမ္မသီလကျောင်း
ဆရာတော် အရှင်ကုဏ္ဍကအား ဖူးမြော်
မေးလျှောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဒေသနာတော်စေတီများ

'ဘုန်းကြီး ဒီကိုရောက်ခါစက တဲ
ကျောင်းကလေးနဲ့ တစ်ပါးတည်း အေး
အေးဆေးဆေး တရားမှတ်ချင်လို့
ရောက်လာတာ။ ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်၊နှစ်
ဆယ်လောက်က ဒီမြေကုန်းရပ်ကွက်
က ဆိတ်ငြိမ်တယ်။ တောင်ပေါ်တောင်
ရိုးဖြစ်လို့ လူသူ အသွားအလာ နည်းပါး

တယ်။ နာရေကိစ္စပေါ်မှ မြေကုန်း
သုသာန်ကို အသုဘပို့လာသူနဲ့ လူများ
များ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

(ယခုသော်ကား မြေကုန်း
သုသာန်ကို ဖျက်သိမ်း၍ မီးရထား
ဘူတာရုံဝင်း၊ အဝေးပြေးကားဝင်း
စသည် တည်ဆောက်ခဲ့ရာ လူသူ
စည်ကားသော အချက်အချာနေရာ
ဖြစ်နေလေပြီ။)

အဲဒီလို တရားမှတ်နေတုန်း တစ်ည
မှာ...

ဦးပဏ္ဍိက ဘုရားတည်ရယ်၊ တစ်ယောက်
တစ်ယောက် ထားသနားတယ်၊ တစ်ယောက်
တစ်ယောက် ရှိနေတယ်။

နက္ခတ္တဆရာတော်မြတ်နိုးစွာ ဇ

အောက်ပိုင်းတောင်ဘက်၊ အောက်ပိုင်းတောင်ဘက်

အခွင့်အရေးပါကုန်

လို့ လျှောက်ထားသံ ကြားရတယ်။ လူလဲ မတွေ့ရဘူး။ ငါ့နယ် ဓတာရ ကျောင်းဘုန်းကြီး ဝတ္ထုငွေကလဲ မရှိ တပည့်ဒါယကာလဲ နည်းလှတာ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဘုရားတည်နိုင်မှာလဲ လို့ တစ်ကိုယ်တည်း ငွှေးမိတယ်။ နောက် တစ်ပတ်လောက်ကြာ တော့...

“ဦးပွင့် ဘုရားထည့် ပြန်နေရ လာ တောင်ထိပ်ပေါ်၊ တောင်ဘက်အစွန်မှာ မျှော်ပေးလိုက်ပါ၊ မြောက်ဘက်မှာ နောက် နှစ်ခု ထည့်ရဦးမယ်” တဲ့။ ထပ်ပြောပြန်တယ်။

နောက်နေ့မနက် ရောက်တော့ ဒါယကာ မိသားစုတစ်စု ဆွမ်းပို့ရင်း ဘုရားတည်ဖို့ နေရာတောင်းတယ်။ ဒါနဲ့ တောင်ဘက်အစွန်က ‘အောင်ဓမ္မ

စေတီတော်ကြီး’ စတင် ပွင့်တော်မူပါ တယ်။

နောက်တစ်နှစ်ကျတော့ အလယ် က ‘အနန္တဂုဏ်ရည်စေတီ’ ပွင့်တော်မူ တယ်။ အဲဒီနောက် နှစ်နှစ်လောက် အထိ ထူးခြားမှု မရှိသေးဘူး။ နှစ်နှစ် ကျော်တော့ အများကောင်းမှုနဲ့ ‘စူဠာမဏိကင်္ကေတီစေတီ’ တည် လိမ့်မယ်လို့ ပြောပြန်တယ်။

မကြာခင်မှာ ဒေါက်တာ တင်မောင် ယု၊ မကြည်ကြည်မြင့်တို့ ဇနီးမောင်နှံ က မတည်ပြီး စေတီအုတ်မြစ် ချဖြစ် တယ်’

ထိုစဉ်အခါက တောင်ရိုးမှာ စည်ကားစ ပြုလာပြီဖြစ်ကာ လူသူ အသွားအလာ အတန်အသင့် ရှိလာ လေရာ လမ်းသွားလမ်းလာများက ကုန်းတော်အနီး ဖြတ်သွားလေတိုင်း

စေတီအတွက် အလှူငွေ ထည့်ဝင်ကြ သည်ချည်း ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။ ထိုစဉ်က တက္ကသိုလ်ကထိက ဆရာ အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူ ဦးစံသာထွန်းက...

“ဒီအနာက ဖြတ်သွားရင် စေတီထည့် ပါတဲ့ငွေကုန် လျှော့နေတယ်၊ တစ်ယောက် ယောက်က တိုက်တွန်းတာဟုတ်တုနဲ့ စေတီတော် ပွင့်လာရင် ကောင်းမှာပဲဆိုပြီး အထိုလို လှူချင်နေတာပါ”

ဟူ၍ ပြောပြသည်။ ဦးစံသာထွန်းမှာ ယခုအခါ ပုသိမ်တက္ကသိုလ် အတ္ထုပ္ပတ္တိ သိပ္ပံဌာန ပါမောက္ခအဖြစ် သင်ကြား ရေးတာဝန် ထမ်းဆောင်လျက် ရှိပါ သည်။

ထိုစဉ်က အလှူငွေ လက်ခံဖြတ်ပြီး သွင်းသူ (၄)ဦးမှာ နေဝဋ်နှင့်အမျှ လက်မလည်နိုင်အောင် ရေးသား

• မော်လမြိုင်ဘက်ရှိ ဓမ္မာရုံကျောင်းတော်

ထက်ခံပေးခဲ့ရသည်ဟု မိန့်ရကွိတ်
ဆရာတော်မှ အရှင်ပဏ္ဍိတက မိန့်ကြား
ထားသည်။

အသစ်ပြင်ထားသော

ဓာတ်တော်များ

ဣန္ဒာဓကီ ဓဇတိတော်အတွက်
ဌာပနာပြု ပူဇော်ရန် ရွှေငွေကျောက်
ချက်ရတနာများ၊ ရှေးဟောင်းပစ္စည်း
များ အတန်အသင့် ပြည့်စုံပြီ ဖြစ်သော်
လည်း ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာများ၏
ဓာတ်တော်တော်မွေတော်များ နည်း
အနည်းသေးသဖြင့် မြင်မြီဓာတ်တော်
တို့သို့ သွားရောက်ပင့်ဆောင်ရန်
နှိုးဆော်ကြသည်။

ထို့နောက် ဓာတ်တော်ပင့်ဆောင်
အခွင့်က မြင်မြီသို့ သွားရောက်ကြ
ရခြင်းကြောင့် ဓမ္မာရုံကျောင်းတော်

ကျောင်းတိုက်သို့ရောက်၍ မော်လမြိုင်
က လာရောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း
လျှောက်ထားသည်နှင့် ဓာတ်တော်
ကျောင်းဆရာတော်က အသင့်ထုပ်ပိုး
ပြင်ဆင်ထားသော ဓာတ်တော်များကို
ပေးလှူလေသည်။

‘ပုဗ္ဗမုနက်ကတည်းက မော်လမြိုင်က
အဖွဲ့ထပ်ပြီး စာတိတော် ပဏ္ဍိတဗိမ္ဗိယလို့
အိမ်ကပတ်စယောက်က လာလျှောက်
ထားတယ်၊ အကြောင်း အဆင်သင့်ပြီထား
တာပဲ’

ဟုလည်း မိန့်ကြားတော်မူလေ
သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဣန္ဒာဓကီဓဇတိတော်ကြီး
ဌာပနာပြု တည်ဆောက်ပြီးစီးသော
အချိန်တွင် ထီးတော်အတွက် ညှိနှိုင်း
ဆွေးနွေးကြသည်။ ထိုည ဆရာတော်
ဦးကုဏ္ဍက ကမ္မဋ္ဌာန်းသိမ်းချိန်၌ ‘ထီး

တော်ကို ထပ်ပြီးတည်းက လှူလိမ့်
မယ်၊ မနက်ဖြန်မနက် လှူလိမ့်မယ်’
ဟု ပြောသံကြားရလေသည်။

ထီးအလှူရှင်

နောက်တစ်နေ့နံနက် အရုဏ်သွင်း
ဘုဦးပေးပြီးသောအခါ အညောင်း
အညာပြေ လမ်းလျှောက်ရာမှ ဗိုလ်ချုပ်
လမ်းပေါ်ရှိ ဒေါက်တာတင်မောင်ယု
အိမ်ရှေ့ ရောက်သွားသည်။ အိမ်ရှေ့
တွင် ဒေါက်တာတင်မောင်ယုနှင့်
တွေ့ရသဖြင့် ပဋိသန္ဓာရစကား ဆိုဖြစ်
စဉ်...

‘ဆရာရေ ဓဇတိတော်ကြီးက
ပြီးသွားပြီ၊ ထီးတော်ပဲ လိုတော့တယ်’

‘ဆရာတော်ဘုရား၊ ထီးတော်ကို
တပည့်တော်တို့ မိသားစု ဒါယကာ
ခံယူပါရစေဘုရား’

ကော့ရှားနှင့် မြန်မာ့အလင်းတီဗွီအသံဖလှယ်

ဖြစ်ပုံကား ထိုနေ့နံနက် ဖိုမသောက်
မိတွင် ဒေါက်တာတင်မောင်ယုနှင့် ဇနီး
မကြည်ကြည်မြင့်တို့သည် တိုက်ဆိုင်
စွာပင် အိပ်မက်တစ်ခုတည်းကို ပြိုင်တူ
မြင်မက်သည်။

‘ယုကလင်ရင် ဆရာတော်တစ်ပါးလာ၍
စေတီထီးတော် အလှူခံလိမ့်မယ်၊ မပြင်းပါ
နဲ့’

ဟု ပြောသံ ကြားရခြင်း ဖြစ်သည်။
ပြောသူကို မမြင်ရပါ။ အိပ်မက်အတိုင်း
ဖြစ်လာသောကြောင့် စေတီတော်
အတွက် ထက်သန်စွာ တာဝန်ယူကြ
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကွမ်းယင်းအရှင်

ကြွေကောက် ဖူးမြော်ခြင်း

စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက် ဆင်ခြေ
လျှော လမ်းနံဘေးရှိ ကွမ်းယာဆိုင်
ပိုင်ရှင် ဦးမြင့်ကြည်သည် ထုံးအစပ်
ကောင်းသဖြင့် ကွမ်းယာမှာ နာမည်ရ
သည်တွင် စူဠာမဏိစေတီ တည်
ဆောက်ရာ၌ ဖိုမသတ် စည်ကားသဖြင့်
ကွမ်းယာပို၍ အရောင်းသွက်လေသည်။

ကွမ်းယာဆိုင်ကို ပုံမှန်ဖွင့်နေကျ

သူ နာက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အချိန်ထက် စောစီးစွာဖွင့်ကာ ကြိုတင်
ယာထားမှ အလည်ပို့တော့သည်။
တစ်နေ့ ဝေလီဝေလင်းအချိန် ကွမ်းယာ
များ ယာ၌ ထုပ်ပိုးနေစဉ် အရှေ့ဘက်
ကောင်းကင်ယံမှာ အဖြူရောင်တိမ်
တိုက်တစ်ခု လွင့်လာသည်ကို သတိပြု
မိသည်။

ထိုအဖြူရောင် အထွေးကြီးသည်
တဖြည်းဖြည်း အရှိန်မြန်လာကာ စေတီ
အနီးသို့ ရောက်သောအခါ ကွမ်းယင်း
အရှင်ရုပ်တုတော် ဖြစ်နေကြောင်း
တွေ့ရသည်။

လက်ဝဲလက်ဖဝါးက ရေတကောင်း
အိုးငယ်တစ်ခု ကိုင်ထားကာ လက်ယာ
လက်ဖဝါးကို ထောင်လျက် စေတီ
တော်ကို ပူဇော်ကန်တော့နေဟန် ဖြစ်
သည်။

အချိန်အနည်းငယ်မျှ ငြိမ်သက်စွာ
ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီးနောက် လာရာ
လမ်းအတိုင်း ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားရာ
အဖြူရောင် ငါးစွန်းလုံးကလေးပမာ
မြင်ရသည်အထိ ကြည့်နေမိလေသည်။

ဦးမြင့်ကြည်သည် ယခုအခါ
ကွမ်းယာသွားရှာပြီ ဖြစ်သော်လည်း

ဆရာတော် ဦးကုဗ္ဗကမှ...

‘ဘုန်းကြီးလဲ တွေ့လိုက်တယ်၊ ဘယ်သူ
ဘယ်လိုပဲဆိုတော့ ယာကွဲတုနဲ့ အဖြူရောင်
အထွေးကြီး ထွေနေတာပဲ သတိထားမိပါ
တယ်’

ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်။

‘လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်ကျော်က

“ကွမ်းယင်းအရှင်ကို ဖူးတွေ့ရခြင်း”
ဆိုပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ
ဆောင်းပါး ပါလာလို့ ရပ်နီးရပ်ဝေး
အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က လာကြတဲ့
ဘုရားဖူးပရိသတ် ကြိတ်ကြိတ်တိုး
စည်ကားနေတာပဲ’

‘တင်ပါဘုရား အဲဒီတုန်းက ဦးပွင်း
ဦးပုဏ္ဏိတ ရဟန်းဘောင် မရောက်
သေးဘူး၊ ဆရာဦးမျိုးသိန်းအဖြစ်နဲ့
ပုနီလေးဆရာမနေတုန်း လိုက်ပို့ပေး
လို့ တပည့်တော်ပဲ ရေးလိုက်တာပါ။
မကြည်ကြည်မြင့်နဲ့ တပည့်တော်က
တက္ကသိုလ် ပထမနှစ်ကတည်းက
အတန်းတူ ကျောင်းနေဖက်ပါ ဘုရား’

‘အေး... အေး... ဒါကြောင့် ဒကာ
ကို မြင်ဖူးသလို ရှိတာကိုး။ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းက သာသနာပြုဓနီ
မှာ အတော်ကုသိုလ်ကြိုတာပဲ။
ဒေါက်တာ တင်မောင်ယုတို့ကတော့
ကွမ်းယင်းနဲ့ ဆက်စပ်မှုရှိဟန်တူပါရဲ့’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား၊ တပည့်တော်
ကို ပြောပြဖူးပါတယ်’

ကွမ်းယင်းအရှင် လမ်းညွှန်ကျည်ခြင်း

ယင်းမတိုင်မီကာလတွင် ဆရာတို့
ဇနီးမောင်နှံက ဈေးကြိုဘုံဘုရား
ကျောင်း၌ စာရေးတံမဲမေဒင် မေးမြန်း
ကြရာ ကွမ်းယင်းအရှင်က လမ်းညွှန်
ကျည်ပေးသည်။ ဘုရားကျည်
ကောင်းမှု ပြုရမည်ဟု သိရှိရသည်။
ထိုမှ နောက်ပိုင်းတွင် အိပ်မက်တွင်

ဖူးတွေ့ရကာ လိုအပ်သမျှ လမ်းညွှန်
မိန့်ကြားတော်မူသည်ဆို၏။ ဦးစွာ
မြင်မက်ချိန်တွင် ကွမ်းယင်းအရှင်က...

‘ယင်းဆေးထိုးအပ် မကိုင်ခဲ့တော့ စားသေး
သောက်သေးခဲ့သာ ကုရမယ်’

‘ဒီအတိုင်းတောင်မှ လူနာက သိပ်
မရတာ၊ ဆေးထိုးအပ် မကိုင်ရင်
တပည့်တော် စားဝတ်နေရေး အခက်
တွေ့ပါမယ် အရှင်’

ကွမ်းယင်းက မည်သို့မျှ ပြန်မပြော
ပါ။ သို့သော် ထို့နောက်ပိုင်းတွင် လူနာ
များစွာ လာရောက်ပြသကြသဖြင့်
နံနက်၊ ည နှစ်ချိန်ခွဲကာ မအားလပ်နိုင်
အောင် ကုသပေးရလေတော့သည်။

အန္တရာယ်ရှိပါလျှင်လည်း ကြိုတင်
သတိပေးတတ်သည်။

‘ကားအဆင်းအတက် ဂရုစိုက်ပါ။
တံခါးတစ်ခြမ်းပြုတ်လိမ့်မယ်’

ဟု သတိပေးထားသဖြင့် ကားကို
ဓလှူတိုက် မောင်းနှင်ကာ အဆင်း
အတက်တွင်လည်း ရှေ့နောက်ပဲယာ
တို့ ဆေးရုံစွာကြည့်ရှုပြီးမှ ဆင်းတက်
သည်။

ဈေးကြို စမ်းကြိုးရုပ်မှ ပင့်ဖိတ်ထား
သော လူနာအိပ်ရှေ့ရောက်သော်
တံခါးခွင့်၍ မဆင်းမီ ရှေ့နောက်
သတိထားနေစဉ်တွင်ပင် ရုတ်တရက်
ထွက်တက်လာသော ကားတစ်စီးက
တံခါးကို တိုက်မိကာ မောင်းပြေးသွား
လေသည်။

တံခါးခွင့်၍ ရှေ့ရောက်သော် ကားဝင်ရှေ့
ခွေတွင် ဖြစ်သောကြောင့် ကားပြင်
ဆရာအား အပ်နှံပြုပြင်ရသည်။ ပြီးစီး
၍ ငွေလွှင်းသောအခါ လက်မခံချေ။

‘ဒီနက်ကပ်၊ အပူကြိုတစ်ယောက်က
ကပ်တံပြုတ်၊ ကပ်တံပြုတ်၊ ပိုက်ဆံ
အပူမို့လို့ မှာသွားတယ်’
ဟု ပြောပြလေသည်။

◆ ဈေးကြိုသောဆရာတို့

ကွမ်းယင်းအရှင်က ကံငါးပါးလုံခြုံ
အောင် ထိန်းသိမ်းပါရန် မှာကြားသည့်
အတိုင်း လိုက်နာခဲ့ရာ ကိုယ်ပိုင်ကား
တစ်စီး ရရှိမှုမက စူဠာမဏိစေတီ
တည်ရန် အလှူငွေ မ.တည်သူ
ဘုရားဒါယကာ ဒါယိကာမများအဖြစ်
ကုသိုလ်ပြုနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ *

စူဠာမဏိစေတီတော် ပွင့်ထွန်းလာ
သောအခါ စေတီကိန်းဝပ်တော်မူရန်
နေရာမှအစ ပန္နက်ချရန်၊ ဌာပနာပင့်ရန်၊
ထီးတော်တင်ရန် စသည်ဖြင့် အသေး
စိတ် ညွှန်ကြားကျညီတော်မူခဲ့သဖြင့်
ကောင်းမှုရှင်ကမ္ဘာတွင် “ကွမ်းယင်း
အရှင် ထည်ထားကိုးကွယ်သည့်
စူဠာမဏိကပ်ကျော်စေတီ” ဟု မှတ်
တမ်း ရေးထိုးခဲ့လေသည်။

သုတို့၏ အမည်များကိုမူ “နှစ်ဖက်
မီသနှင့် ဒေါက်တာတင်မောင်ယု၊
ကြည်ကြည်ဖြင့် ကမကထပြုသည်”
ဟူ၍ ကမ္ဘာတင်ထားသည်ကို တွေ့ရ
သည်။

ဇူလိုင်လ ၂၀၁၀

စူဠာမဏိစေတီတော်မှာ လိုဏ်

တစ်ထပ်ပါ၍ အထက်တွင် ခေါင်း
လောင်းမှောက်စေတီပေါက်၍ အရံ
စေတီလေးဆူ ပူဇော်ထားသည်။

စေတီလိုဏ်တိုက်မတွင် မှန်လေးခု
ပါရှိ၍ မှန်နှစ်ခုကြား တိုက်မနံရံအပြင်
ဘက်၌ နဂါးရုပ်နှင့် ရွှေခွက်တို့ကို
ကြွေပြားပန်းချီဖြင့် သရုပ်ဖော်ထား
သည်။ လိုဏ်အတွင်း၌ကား တင်ပျဉ်
ခွေ ရုပ်ပွားတော်များ ပူဇော်ထားလေ
သည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား အလောင်း
တော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား တောထွက်ရာ
အနော်မာမြစ် တစ်ဖက်ကမ်းတွင်
ဆံတော်ကို သန်လျက်ဖြင့် ဖြတ်၍
ကောင်းကင်သို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပစ်မြှောက်
တော်မူသည်။

သိကြားမင်းသည် ထိုဆံတော်ကို
ရတနာပန်းတောင်းဖြင့် ခံယူ၍
တာဝတိံသာ၌ စူဠာမဏိစေတီတည်၍
ကိုးကွယ်သည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏
သာသနာတွင် အစဦးဆုံးသော စေတီ
ပုထိုးဖြစ်သည်။ ဤသည်ကို ရည်၍
ယခု တည်ထားသောစေတီကို
စူဠာမဏိစေတီဟု ဘွဲ့မည် ကပ်ချေကြ

နဂါးရွာဆောင်ခြေညီမလှစိုး သု

ဓမ္မာနိကာယဆရာတော် အရှင်ဌာနာ

သည်။
ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူခါနီးတွင် သုဇာတာသူဌေးသမီး ကပ်လျှံသော နိဗ္ဗာနာ သွင်းခံတော်မူပြီးနောက် “သုပ္ပတိဋ္ဌိတ” ရေဆိပ်၌ ရေချိုးပြီးမှ ကမ်းစပ်သောင်ခုံတွင် အရှေ့သို့ ရှေးရှု လျက် လေးဆယ့်ကိုးလတ် ဘုဉ်းပေး တော်မူသည်။

ထို့နောက်...
‘ထည်ယနေ့စစ်စ် ဘုရားဖြစ်ပျက်မှန်ပေ လျှော့ကို ဆန်စေတည်း’

ဟု အဓိဌာန်၌ ရွှေရွက်(ယနာနီသွင်း ထည့်၍ကပ်သော အဖိုးတစ်သိန်းတန် ရွှေရွက်)ကို မျှောတော်မူလျှင် ရေညာ ဆန်၌ ဖြစ်လယ်တွင် ဖြစ်ပြီး ကာဠနဂါး၊ ဗိမာနီအနီး ရေဆာရားတို့ ရွှေရွက်သုံး လုံးကိုထိ၍ ထိုရွှေရွက်တို့၏အောက်၌ တည်၏။

ဤဖြစ်စဉ်တော်ကိုရည်မှန်းကော်ဆော် သောအားဖြင့် တိုက်အပြင်နံရံတွင် ရွှေရွက်နှင့် ကာလနဂါးချပ်ပုံတို့ တန်ဆာဆင် ပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ် ပေသည်။

စေတီရင်ပြင်တော်တွင် စေတီတော်

၁၄ နာမရူပရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တည်ဆောက်မှုမှတ်တမ်း ကျောက်စာ စိုက်ထူထားသည်။ ထိုကျောက်စာ တွင်...

“ဆုတောင်းပြည့် စူဠာမဏိစေတီ တော်အား၊ သုဗ္ဗင် ခုနစ်တန်ဆောင်မှန်း လဆုတ်(၈)ရက်တွင် ပဇ္ဇကချစ် သုဗ္ဗင် ခုနစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် အနေကဇာတင် ရေစက်ချကြောင်း နှင့် ဘုရားဓာတ်တော်၊ ဓလာန္တာဓာတ် တော် အဆုပေါင်းတစ်သိန်း၊ ဌာပနာပြု ပူဇော်ထား၍ ကွမ်းယင်းအရှင်နှင့် ဘိုးဘွားအနီးကုန်းတို့အား အပျိုးထား လျက် ခုနစ်ရက်သာသမီးကောင်းမှု”

ဟူ၍ ဖော်ပြထားလေသည်။

ရှောင်ခြည်တော်ကွန်မြူးခြင်း

စေတီတော်သုံးဆူစလုံး ပွင့်ထွန်း တော်မူပြီးသော သုဗ္ဗင် ခုနစ်တွင် စေတီသုံးဆူစလုံးမှ ရောင်ခြည်တော် များ ကွန်မြူးတော်မူသည်။ ယင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဦးပဏ္ဍိတက ဤသို့ ပြောပြသည်။

‘အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဦးပဏ္ဍိတ ရဟန်းဖြစ်သော ဘူ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဆူကုန်းတော်မှာနေတုန်း လမ်း

လျှောက်ထွက်တော့ ဓမ္မာနိကာယဆရာတော် ဦးကုန်းကန်တော်ကမ်း ဆရာရေ မနက်တုန်း က ပြောသံကြားရတယ်။ ဒီည (၇)နာရီမှာ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးပယ်တဲ့

ဟုတ်မဟုတ်ကတော့ ဆရာ လာစောင့် ကြည့်မှ သိတယ်ဆိုပြီး ငိုတော်မူတယ်။ ကဆုန်လပြည့်ည (၆)နာရီမှာ အဓိဌာန်ဝင် ဒုလ္လဘ ထိကြတဲ့ ရဟန်းဆွေကိုဆရာတော် က တရားပေးတယ်’

‘ဆရာတော်က တရားပြ ကမ္မဋ္ဌာနာ စဓိယဆရာလား၊ ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း ကို အမြဲအားထုတ်ခဲ့ပြီး ကမ္မဋ္ဌာနာစဓိယ ဆရာတော်အဖြစ် တရားစခန်းဝင် ယောဂီတွေကို တရားပြပေးသလို တရားဟောကောင်းတဲ့ ဓမ္မကထိက ဆရာတော်တစ်ပါးလဲ ဖြစ်တယ်။

ကောပေါက်ဆရာတော်ကြီး သက် တော် (၁၀၈)နှစ်မှာ ပျံလွန်တော်မူတော့ အန္တိမဈာနသဘင်မှာ သာသန ဇောတက ဆရာတော် ဦးမာနီတစ်ရာရဲ့ အတူ ငါးညတိုင်အောင် တရားဟောပြီး ဆရာကျေးဇူးကို ပူဇော်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလို တရားပေးပြသနေတုန်း (၇)နာရီထိုးတာနဲ့ စေတီတော်တွေရဲ့ ထီးတော်ဝန်းကျင်မှာ ရောင်မှိုင်းလုံးတွေ ပျံဝဲနေတာ တွေ့ရတယ်’

‘အချိန် ဘယ်လောက်ကြာသလဲ ဦးပဏ္ဍိတ’

‘တစ်ညလုံးလိုလိုပဲ၊ မိုးလင်းခါနီးမှ ပျောက်သွားတယ်။ တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်ကြားပြီး လာဖူးကြတာ စေတီဝန်းကျင် ပြည့်နက်နေတယ်’

‘နောက်နေ့တွေကော ပူးရသေး သလား’

‘ရက်ခြားဆိုသလို ကွန်မြူးတော်မူ ပါတယ်။ လပြည့်လကွယ်ညတွေမှာ ပိုကြာတယ်။ သုဗ္ဗင် ခုနစ် တစ်နှစ်လုံး

အားပါးတရ ဖူးခဲ့ရတယ်။ နောက် နှစ်နည်းနည်းကြာတော့ (...) စေတီတော် ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးတယ်ဆိုလို့ သွားဖူးတယ်။ အမှန်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိရလို့သူတို့ကို သတိပေးခဲ့သေးတယ်။ ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးတာ အစစ် အမှန်ကို နှစ်ပေါက်အောင် ဖူးတွေ့ တယ်ဆိုတော့ ဖန်တီးထားတာ သိသာ ပါတယ်'

ဦးကုဏ္ဍကမှလည်း ဤသို့ မိန့်တော် မူသည်။

ဒီနာက တခြားတာသာလေတွေက ဘုန်းကြီးတို့ဘုရား တယ်ပီးတင်သကဲ့လို ပြောကြတယ်။ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင် အဖွဲ့တွေကလဲ လာစစ်ဆေးပြီး ဖန်တီးမှု မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို ထောက်ခံအတည် ပြနေကြပါတယ်'

ယခု နောက်ပိုင်းကာလများတွင် ထည်း ဖူးမြော်ထိုက်သူတို့မှာ ရောင် ခြည်တော် ကွန့်မြူးသည်ကို ဖူးတွေ့ကြ ရသည်။ ထိုနှစ်ကကဲ့သို့ အကြိမ်ရေ များလှဟု သိရသည်။

မိတ်မန္တက

ဤသို့လျှင် ဖြစ်စဉ်အထူးဖြင့် ပွင့် ချက်လာတော်မူသော စူဠာမဏိစေတီ ဆက်သည် မော်လမြိုင်မြို့၊ မြေနီကုန်း ရပ်ကွက် မွေရိပ်သာကျောင်းဝင်း အတွင်း ကိန်းဝတ်တော်မူလျက် ခွဲဆက်အရလည်း အဦးအစပြစ်ခြင်း မိတ်တောင်းဆောင်တော်မူရာ အခွင့် ကြွယ်ဝ ကြွရောက်၍ ဒါန၊ သီလ၊ သောတာပန်တရားများနှင့်ကြစေရန် ဆောင်မိ၍ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ဆီကျိတ်ရောင်ရောဂါ

အတွက် ဆေးမြီးတို

ဦးတက်ကီးသည် (...) တိုင်းရင်းသား လူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အသက်(၆၀)နှစ် ကျော်တွင် "ယောက်ျားမှာဆီ၊ မိန်းမမီး" ဟူသည့် စကားအတိုင်း ဆီးနှင့်ပတ် သက်သော ရောဂါဝေဒနာကို ခံစားရလာသဖြင့် (...) မြို့နယ် ဆေးရုံကြီးသို့ ဆေးကုသမှု ခံယူရန် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ဦးတက်ကီး၏ရောဂါကို ဆီးနှင့် ကျောက်ကပ်ရောဂါဆိုင်ရာ ဆရာဝန်ကြီးမှ ဆီကျိတ်ရောင်ရောဂါအဆင့် (၃) ဟု သတ်မှတ်ပြီးနောက် ဆေးရုံတက်၍ ဆေးဝါး ကုသ စေခဲ့လေသည်။

လူပြောသူပြောနှင့် ဦးတက်ကီး ကြားသိထားသည်မှာ ဤရောဂါ အဆင့်(၃) ဆိုက် ချက်ချင်း ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူရသည်ဟုဆိုသည်။ ယခုတော့ ဦးတက်ကီး ခံစားနေရသောရောဂါ၏ အဆင့်(၃)ကို မည်သို့ပြုလုပ်မည်ဆိုတာ မသိရှိရပေ။

သူ ဆေးရုံတက်နေစဉ်ကာလတွင် စားဆေးများ မှန်မှန်ပေးပြီးနောက်နေ့စဉ် သွေးဖောက်ယူသွားလျက် စမ်းသပ်ကြည့်ရှုနေတာကိုသာ တွေ့ရလေသည်။

ဆေးရုံပေါ်တွင် နှစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ ဦးတက်ကီးက မိမိသဘောဆန္ဒ အလျောက်ဆေးရုံဆင်းလိုကြောင်းပြောဆိုပြီးနောက် လက်မှတ်ထိုး၍ဆင်းခဲ့လေသည်။

ဆေးရုံမှ လုပ်ပေးသည်အတိုင်း ဆီးသွား၍ အဆင်ပြေစေရန် ဆီး ပိုက်တန်းလန်း နှင့် မိမိနေအိမ်ရှိရာသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ထို့နောက် အလုံမြို့နယ်မှာ နေထိုင်သော တရားဟောဆရာ ဦးသောမတ်စ် မှာ ဤသို့ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါဖြစ် လျှင် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသရန် တိုင်းရင်းဆေးမြီးတိုနည်းလမ်းရှိကြောင်း ကြားသိထား၍ ဆက်သွယ်စုံစမ်းရလေ သည်။

ဆီကျိတ်ရောင်ရောဂါဖြစ်ရင် ပေါက်လည်ခြေကို နေ့ ကျောက်ပွင့်မှာ သွေးပါ သွေးပါ ဆရာတော်တစ်ယောက်ကြို စာပိုဒ်ကို တစ်ခွက်စာကို အစာနဲ့ ဝေလေးထားသောက်ပါ။ ရောဂါပျံ့လွှဲ တစ်နေ့မျှကြို၊ သောက်ပေးပါ။ လုံးဝ ပျောက်ကင်းသွားစေရမယ်။ ငါ ကိုယ်တိုင် ဒီဆေးနည်းလမ်းကိုပဲ ဆီကျိတ်ရောင်ရောဂါ ပျောက်ကင်းခဲ့တာ လက်တွေ့ပါ။ တရားဟောဆရာ ဦးသောမတ်စ် ပြောပြသည့် ဆေးနည်းအတိုင်း ဦးတက်ကီး သောက်ခဲ့ရာ တစ်လခန့်ကြာလာသောအခါ ဆီးပိုက်တန်းလန်းကိုလည်း ပြုတ်ပစ် နိုင်ခဲ့ပြီး လုံးဝ ရောဂါပျောက်ကင်းသွား၍ ရပ်ကွက်ထဲတွင် စက်ဘီးတစ်စီးဖြင့် ယခင်ကလို စီးနင်းသွားလာနေသည်ကို ပြန်လည် မြင်တွေ့ရလေသည်။

ငယ်စဉ်ကတည်းက နှစ်မြွက်စွာ ကွမ်းယာအမြဲ စားသုံးလေ့ရှိသူ ဦးတက်ကီး သည် ကွမ်းယာတွင် ပါဝင်သော ထုံးဓာတ်ကြောင့် ဆီးလမ်းကြောင်းတွင်အနှောင့် အယှက်ဖြစ်ပြီး ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါ ရရှိခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်သဖြင့် ရောဂါ ပျောက်ကင်းပြီးနောက် ကွမ်းစားခြင်းကို လုံးဝ ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

စာကြွင်း။ မိမိရောဂါ ပျောက်ကင်းခဲ့ပုံကို ပြောပြပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆေးနည်းရေးသားခွင့်ပြုသော ဦးတက်ကီး ဇွယ်နီ(၁၃) ထမ်း ပြောက်ဥက္ကလာအား အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

အောင်ဆန်းလင်း(ဘိ-အေ)

ဒုလ္လံးရောဂါနဲ့ ဝတ်သက်သာလွှင်

တန်ခိုးရှင် ဒုလ္လံးရောဂါနဲ့ ဆေးကုသမှု

ကျွေးအောင်သူ

[တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တိုင်
ထုတ်ဝေ Y-၁၆၆၅၃
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄၊
တဆထလ (၁၂၅၀)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “ဒုလ္လံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
ဒုလ္လံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကပတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေ့ညည်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် ဒုလ္လံးအားတိုးဆေးကို သောက်
ပြီး ဒုလ္လံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရခန့် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

ဒုလ္လံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး
အမြဲမြဲ အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ ဒုလ္လံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးပျော် မှီးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အမြဲများသော ရောဂါများအနက် ဒုလ္လံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒုလ္လံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရှင် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်ခံ အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဋုဗ္ဗကြာင့်
သတ္တန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် ဒုလ္လံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုလ္လံးဟာ မွေးဖွားသည့်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
မျှော့ညမြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

ဒုလ္လံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်း၊
တွင်းမှာရှိတဲ့ ဆေး(ဒါလေး)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေးအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းပို့နိုင်တဲ့အတွက် ဒုလ္လံးသွေးဟာ
ပျက်စီးပြီး ဒုလ္လံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေးစက်နား လေးငန်းခေါ်ဖြစ်ရောဂါများ နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒုလ္လံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရရှိပါတယ်။

ဒုလ္လံးကျခြင်း၊ ဒုလ္လံးအောင့်ခြင်း၊ ဒုလ္လံးပျက်ခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း

၁၆ နာရီကျော်အောင်မြဲပါးပျဉ်း

တို့ဟာ သိတနဲ့ညီညီ ပီရောခံပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာခြင်းပါ။ အချို့
အခါမို့ အခါအခါအခါများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး
ဆေးလိပ်၊ မီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စီးရိပ် ပျပ်နံ့များခြင်း၊
စိမ်းပွများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေး၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်းစတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ ဒုလ္လံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

အဲဒီ ဒုလ္လံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်ဒုလ္လံးအားတိုးဆေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ ဒုလ္လံးသွေးကြော
ကျခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ ဒုလ္လံးရန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မှုမဝခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေတိုးလေအောင့်ခြင်း၊ ဒုလ္လံးမှူး၍
အောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်ဝိမ်း၊ မီးယပ်ကျန်း၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရော့အမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ခမ်း၊ ဝမ်း၊
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အမြဲမြဲ အနယ်နယ်ရှိ ဒုလ္လံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း မြန်မာ့ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ဂျင်

တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်

အမှတ်-(၁၉) ရောဂါဝမ်း (ဤရုံကွက်) မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့၊ ရန် ၀၉ ၀၆၁၂၂၈ ၀၉ ၂၅၀၀၀၀၀၀

မြောက်မြန်မာ မောင်ယာညီတော်

ဆွေနှိုင်းတောင်း ခြစ်ကမ်းရုက္ခ

နေပူခံ စာင်ပျဉ်သေ့စုပိယားစောက်ကြီး

ဆွေနှိုင်းတောင်း

လက်သားတက်မှ ပူရဇဉ်

‘ဆရာ... သရက်ကို ဘယ်တော့
သောက်လဲ’

‘မင်းလူမှာ လေ့လာစရာကုန်ရင်
ဆိုတော့’

‘မလွန်မြို့ဟောင်းဘက် ရောက်
သေးသလား’

‘ရောက်တော့ ရောက်ခဲ့တယ်။
အထိပုထိုးတွေ အများကြီးပဲ။ နောက်ခံ
ဖြစ်တော်မယ်။ ရည်ညွှန်းစာအုပ်
အထဲကလဲ မရှိတော့ ရေခဲရက်တယ်’

‘မြစ်တက်လှည့်ထားတဲ့ တပ်ပျဉ်တွေ
ဆရာကြီးကိုတော့ ပူးသင့်တယ်။
နောက်မြန် ကျွန်တော်လဲ အချိန်ရတယ်။
သွားကြစို့’

မင်းလူမြို့ တည်းခိုခန်းတွင် တွေ့ဆုံ
သံသယဖြစ်သော ဦးအောင်မောင်သည်
သရက်မင်းလူ နယ်များတွင် တာဝန်
သယ်ဆောင်ပူးသည့် အထက်တန်း
အောင်အုပ်ဆရာကြီး ဖြစ်သည်။

သူ၏ဇာတိ ယောနယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့
ပြီးနောက် သက်ပြည့် အနားယူခဲ့
သည်။

ငယ်စဉ် ဘကြီးဘုန်းကြီးနှင့် အတူ
နေကာ သမိုင်းအဓိကဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့
ရထားသူဖြစ်သည်။ မင်းလူနယ် ရေနံ
တွင်းတူး လုပ်ငန်းခွင်သို့ ရောက်နေကြ
သော သားမြေးတို့အား လာရောက်
တွေ့ဆုံရာမှ တည်ရှိခန်း၌ ဆုံတွေ့ကြ
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင်
ဆိုင်ကယ်ကုန်ယိဇာတ်၌ မင်းလူမှ သုံးဆိုင်
ခန့်ကွာဝေးသည့် မလွန်မြို့ဟောင်းသို့
သွားကြသည်။

ဦးအောင်မောင်က ဦးအောင်ငှား
ပေးသဖြင့် ဆိုင်ကယ်ခမှာ ယမန်နေ့
မြင်ကင်းတောင်၊ ကျောက်ဝပ်တောင်
သွားစဉ်က ဈေးနှုန်းထက် ထက်ဝက်မျှ
သာ ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဆိုင်ကယ်သမားက ထိုနေ့က
သူငယ်ပင် ဖြစ်သည်။

မလွန်မြို့၏ အဓိကရစေတီတစ်ဆူ
ဖြစ်သော မြသပိတ် စေတီကုန်းတော်
အား လွန်မြောက်၌ က.စ.စစက်ရုံ
(ယခင် နော်ဇယ်စက်ရုံ)လမ်းခွဲတွင်
မြစ်ကမ်းဆီသို့ ချိုးကွေ့သွားရ၏။

လေးကျွန်းစကြာမြီပီစေတီ၊ စနေ
နံစေတီများ၏ တောင်ဘက် သတ္တဌာန
စေတီများ၏ အရှေ့ဘက်မြစ်ကမ်း
နဖူး၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။

ဓရာဝတီမြစ်ကမ်းထိပ် ကပ်လျက်
ရှိကာ ရေပြည့်သည့် ဦးတွင်းချိန်ခါများ
တွင် ခြေတော်ရင်းသို့ ရေများဦးစိုက်
ရောက်ရှိသည်ဆို၏။

နွေနှောင်းကာလဖြစ်၍ ရေမလျှောက်
နဖူးရှာရောင်ခြည်မလွန်း၊ သရ

ရုပ်ပွားပလ္လင် နောက်ကျောတက်

လက်ထောက်မှ ဖူးရဉ်

သော်လည်း ချောက်ကမ်းပါးသာရှိသဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးရာတွင် ကိုယ်လုံးတော်ပြည့် မှတ်တမ်းပြုနိုင်ရန် ဘေးတစောင်းအနေအထားမှ ရိုက်ကူးခဲ့ရသည်။

“လေးကျွန်းစုမူပေမီ” ရုပ်ပွားတော်ကြီးဟု ဘွဲ့မည်ရှိ၏။ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်ကြီးဖြစ်ကာ မူလကောင်းမှုရှင်ကို မသိရပေ။ ကာလရှည်ကြာ၍ ပျက်ယွင်းနေသည့် မူလရုပ်ပွားတော်အား ဓမ္မိကမြကင်းတောင်တောရဆရာတော်ကြီး အရှင်သာသနဦးဆောင်၍ က.စ.စ(၁၄)စက်ဝိုက်ထုတ်လုပ်ရေး(၄) (ယခင် နော်ဇယ်စက်) ဝန်ထမ်းများနှင့် အများကောင်းမှုဖြင့် မူလလက်ရာအတိုင်း ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့သော စေတီဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

ပြုပြင်သည့်ရက်စွဲကို မတွေ့ မသိရပေ။(ဆရာတော်ကြီး အရှင်သာသနပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့သော ဘုရားပုထိုးများ ၁၈ နာဂုဏ္ဏရေးသီခြေစံမူရင်း

နှင့် ပတ်သက်၍ ဓာတ်ပုံများ ဝေဝေဆာဆာဖြင့် စာရေးသူ အချို့က ရေးသား ထုတ်ဝေကြသော်လည်း ထိုထိုသော ဘုရားစေတီများအား ပြုပြင်သည့် ခုနှစ်၊ ခုနှက်ကြောင်း ဖြစ်စဉ်တော်အကျဉ်းမပါရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဦးအောင်မောင်းက ဤသို့ ဆို၏။ “ဒီဘုရားကြီး ပျက်စီးနေတာ ကြာပြီ။ ကျွန်တော် ဒီကနေ ပြင်ပြီ။ ဝိကဆရာတော်ကြီး ပြုပြင်မွမ်းမံတယ်လို့ ကြားရတယ်။ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုလောက်ရှိပြီတယ်။ ရဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်စား ရုပ်ပွားတော်တွေထဲမှာ အရှေ့ လှည့် ရုပ်ပွားတော်တွေက တူမြီးတယ်။

ကျွန်ုပ်အလိုအရ အရှေ့အရပ်က မြို့မြတ်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ ကမ္ဘာဦးအစမှ နေခဲ့လတို့ဟာ အရှေ့အရပ်က ပေါ်တွန်းလာတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်စားဟောင်း၊ အရှေ့ပျက်နာမှာ အရှေ့အရပ်ကို ပျက်နာမှု ထိုင်တော်မူလျက် ဘုရားအဖြစ်ကို ရောက်တော်မူကြပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား တရားဟောကြားရာ အဲဒီခေတ်က မရှိမအသမာ နေထိုင်တဲ့ သူတော်ကောင်းတွေဟာ အဆောက်အအုံ ဒါမှမဟုတ် မဏ္ဍပ်ရဲ့ အလယ်ဗဟိုမှာ တရားတော်ပလ္လင်ကို အရှေ့ဘက် မျက်နှာမူပြီး ခင်းကျင်းကြတာ။

ပလ္လင်နောက်က ရဟန်းတွေက ရှေ့ကို မျက်နှာမူပြီး ထိုင်ကြရတယ်။ တရားနာပရိသတ်က အနောက်ကို မျက်နှာမူပြီး နာကြားကြရတယ်။

ဘုရားရှင်ဟာ အရှေ့အရပ်ကို မျက်နှာမူပြီး တရားဟော တော်မူတယ်လို့ အရှေ့လယ်တိ ဆရာတော်ကြီးရေးတဲ့ မဟာသုတဒီပနီ ပထမတွဲ (စာမျက်နှာ-၁၃၉)မှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

ဒါကြောင့် အရှေ့လှည့်တဲ့ ဒီရုပ်ပွားတော်ထဲမှာ ဘဝအခြေအနေ တိုးတက်ပြင်ပာဇ္ဇိ အနာဂတ်ရေးရာ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းဖို့၊ အကြံအစည်လှုပ်ငန်းဆောင်တာတွေ အောင်မြင်ဖို့ဆောင်ရွက်ရန် ပြည့်တယ်လို့ ယုံကြည်ကြပါတယ်။ သတိထားဖို့က သမ္မာသန္နဖြစ်ဖို့ပါ။

ဒီရုပ်ပွားတော်ကြီး ရှေ့တော်မောက်မှာ မမှန်ကန်၊ မရိုးသားတဲ့ ကိစ္စတွေ အောင်မြင်ဘူး။ တိုင်တည်ဆုတောင်းလို့ မပြည့်ဝနိုင်ဘူး'

ဦးအောင်မောင်းက ရုပ်ပွားတော် ရှေ့ရောက်တိုင်းပြင်ကို ညွှန်ပြလျက်...

'ဆရာ ဟိပ္ပာ သတိထားကြည့်ပါ။ ပြောမှာ သာယာရမ်းဆင်းပုံမဟုတ်ဘဲ လှုပ်ရှားနေတာကို သတိထားကြည့်ပါ'

ဟု ဆို၏။

အတန်ကြာအောင် စူးစိုက်ကြည့်မှ နှုတ်ရမ်းပုံနှင့် မတူဘဲ ဝဲကတော့ ဒီနေဟန်ဖြင့် ရေပြင်တွင် လှုပ်လှုပ် နားခြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

'အဲဒါ ငါတွေတွေ ပြောနေကြတာများ ရာထုတိုပြန်ကုတ်ထားသစ် တစ်စင်းကို အဖွင့်ပြောမှာ တည်ဆောက်ဖို့ စီစဉ်ကြတာ ဒီနေရာမှာ ပြောအောင် အုတ်ပြန် ဆိုလောက်ကြတယ်။ ပြပဲ။ ရေပဲ။ သူတွေကြတာချည်း။

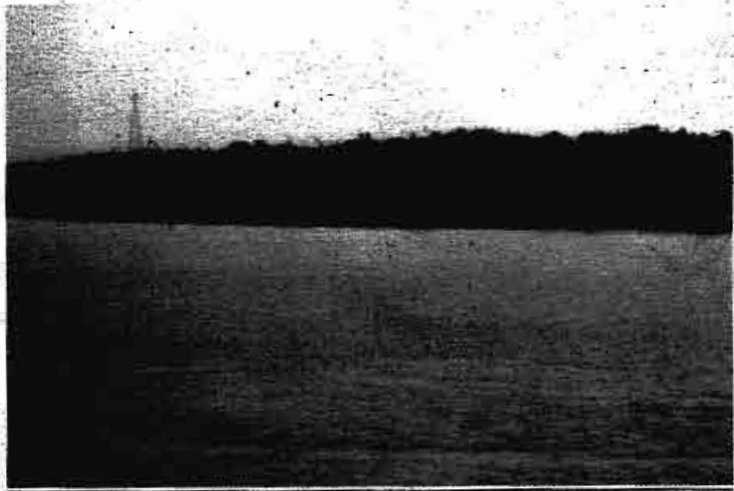
ဆေးဆရာမှာ စုစမ်းကြည့်တာမှ အောက်မှာ ငါတွေနဲ့တွင်း (ဝေ့များ ချိအောင်မဟုတ်ကြသေး ရေအောက် အောက်အပြုကြီးကို တွေ့ရတယ်။

အဲဒါ ငါတွေတွေ ဘယ်လောက်ကြီးသလဲ ဆိုရင် ဆရာတောင်တစ်ခုကို တစ်တောင် ဆောက်ဖို့ ကိုယ်လုံက လှေတစ်စင်း ဆေးဆရာက ရှိလား။

ဒီတံတားကို နေရာရွှေ့ပြီး အောက်တက် ခြေထောက်ထဲတဲ့ ကိုင်ရွှေ့နဲ့ ပိကျောင်းရဲ့ နေရာအကြား ပြန်ပြန် တည်ဆောက် ပြန်မယ်'

ဒီအခန်းတွေက သက်တမ်းရာချီ ပြန်မယ်'

မိရာပေါင်း အတော်များများ ပြန်မယ်။ ရှေ့တော်မောက်မှာ မမှန် မရမ်းသလို့ မရဘူးဆိုတဲ့ ဥပမာကို

◆ စလွန်ကိုင် ပတ္တနာရှိကြားမှ အင်္ဂလိပ် မြန်မာ ညွှန်ဆိုရာ ရာထုတိုပြန်ပေးနေရာ

ကျွန်တော် ပြောပြမယ်။ သာယာဝတီ မင်းလက်ထက် အေဒီ ၁၈၂၄ ခုနှစ် နှောင်းပိုင်းမှာ ပထမအင်္ဂလိပ်-မြန်မာ စစ်ပွဲဖြစ်တယ်။

၁၈၂၅ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁)ရက်နေ့မှာ စစ်သူကြီး မဟာဗန္ဓုလ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကျဆုံးတယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ နေဖြူ ခံတပ်ကျတယ်။ ဒါနဲ့ စွန့်လွှတ်မှာ အင်းဝ က စစ်ကူတွေ အောက်မြန်မာနိုင်ငံကို ချီတယ်။

စက်တင်ဘာလမှာ တောင်ငူက စစ်ကူတွေ ထပ်ရောက်တယ်။ အောက်တိုဘာလရောက်တော့ နှစ်ဖက် စလုံး စစ်ပန်းပြီး ပြည်မြို့အထက် "ညောင်ပင်ဆီပ်"မှာ ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးသွင်းလုပ်တယ်။ မအောင်မြင်ဘူး။ ဆက်တိုက်ကြပြန်တယ်။

ဒီစင်ဘာ(၃၀)ရက်ကျတော့ မလွန် နဲ့ ပတ္တနာရှိကြား လှေပေါ်မှာ ထပ်ပြီး ဆွေးနွေးပြန်တယ်။ အဲဒါက ဒီနေရာပဲ။ အရှေ့ဘက်ကမ်းက "ပတ္တနာရှိ"မြို့ဟောင်းပေါ့။ အင်္ဂလိပ်တွေ တစ်ဖက် သတ်အနိုင်ယူ ခုခံခဲ့ရတာတွေ ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ်က တောင်းဆိုချက်တွေ

ကြောင့် မြန်မာတွေ သဘောမတူ ဆွေးနွေးပွဲပွဲပွဲ ဆက်ပြီး တိုက်ပွဲ ဝင်သွားကြတယ်။

တစ်လအကြာ (၃၀-၁-၁၈၂၆)နေ့ မှာ အင်္ဂလိပ်တွေ မလွန်မြို့ကို သိမ်းပြီး (၂)ရက်အကြာမှာ လောကနန္ဒာ (ပုဂံ)ကိုသိမ်းတယ်။ (၂၆-၂-၁၈၂၆) နေ့မှာတော့ ရန္တပိုစာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီး ရခိုင်နဲ့ တနင်္သာရီကို အင်္ဂလိပ်လက်ထဲ ထည့်လိုက်ရပါတယ်။

ကျွန်တော် ပြောချင်တာက မမှန် မကန် လီဆယ်လုပ်ကြတဲ့ ကိစ္စတွေ ရှေ့မောက်မှာ မအောင်မြင်ဘူး။ ဒါကြောင့် သစ္စာဆိုတိုင်တည်ရင် မုချ ဒီဒွ် အကျိုးထူး ခံစားရနိုင်ပါတယ်' 'အဲဒီဒါမရွေးကြီးတွဲက ဒီနေရာမှာ တံတားမဆောက်စေချင်ဘူးလို့ ပူဆေ နိုင်မလား'

'ငါတွေကတော့ သူတာသာတာ ကျင့်ခွဲ ပြောနေတာပဲ။ ဒီကျွန်းတွေကြောင့် တံတားအောက်ခြေ ခိုင်မာမှုမရှိလို့ နေရာ ပြောင်းရွှေ့တာပဲ။

ထူးခြားတာက ကိုင်ရွှေ့ပုဆိုးမှာ စီတား ဆောက်ဖို့ ယွှန်းရာတွေနဲ့ ပြောတာပဲ။

www.burmeseclassic.com

သွေးသွေး သွေးသွေးတောင်ထုံပြီ
 ဖင်ညီမသား အထိအစား လူကြီး
 တစ်ယောက်က လက်ကပြတာ တွေ့ရလို့
 ဖက်ရပြီ အောက်ဆင်းကြည့်လား
 လူကြီးကိုတော့ မတွေ့ဘူး၊ မြေတူးစက်
 အသွားမှာ တွေ့ရပြန်ပြီတယ်လို့ ပြော
 တာဖြစ်ရယ်။ နိုင်ငံတော်ကို အပ်လိုက်
 တော့ အဲဒီအချိန် ရွှေပေါက်ရေနဲ့တွက်ပြီး
 ပြန်ပေးတာ (၄၈)သိန်း၊ ရွှေသားတုံး
 သတင်းစာတွေထဲမှာ တတ်ပုံနဲ့တကွ
 ပါလာလို့ဖတ်လိုက်ရသေးတယ်။ စက်မောင်း
 သားနဲ့ အတိတ်က အကျိုးပေးပေးရာ
 ဤနေရာတွင် ဧရာဝတီမြစ်ရေ
 အလှည့်သည် အရှေ့တောင်ယွန်းယွန်း
 ဆီသို့ ကွေ့ဝိုက် စီးဆင်းသွားလေရာ
 မြစ်ပြင်၌ စုန်ဆန်သွားလာကြသော
 ရွက်နာဝါများတို့ အသွားအပြန် ဦးခိုက်
 ကြည့်ညိုခွင့်ရသော ရုပ်ပွားတော်ကြီး
 ဖြစ်သည်။

ဉာဏ်တော် မြင့်မားထည်ဝါလှ
 သဖြင့် မြစ်ပြင်အလယ်မှသာမက
 တစ်ဖက်ကမ်း ပတ္တနဂိုကမ်းခြေမှပင်
 ထင်ရှားစွာ ဖူးတွေ့နိုင်ကြောင်း သိရပေ
 သည်။

နေပူပန် ရုပ်ပွားတော်

ရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာ ဂန္ဓကုဋိတိုက်
 တော် အမိုးတန်ဆောင်းပေါ်၊ နေပူပန်
 ကိုယ်တော်အဖြစ် ပူဇော်ထားခြင်းဖြစ်
 သည်။ ဤသည်မှာ မွန်မိသုကာပညာ
 ရှင်တို့ သွန်းလုပ်ပူဇော်လေ့ရှိသော
 လေ့တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

ရှေးမွန် အိုးအိမ်ဟောင်းများဖြစ်ကြ
 သော ဧရာဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ၊
 ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မွန်ပြည်နယ်၊
 တနင်္သာရီကမ်းခြေဝင် ဒေသများတွင်
 ယနေ့တိုင် တွေ့မြင်နိုင်ကြသည်။

ရုပ်ပွားတော်အား ရပ်ဝေးမှပင်
 ထင်ထင်ရှားရှား ဖူးမြင်နိုင်စေရာ
 ပူဇော်သူများလည်း ရပ်နီးရပ်ဝေးထင်ရှား
 ကျော်ကြား၍ အောင်မြင်မှုရရှိစေရန်
 ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း မွန်အဆက်
 အနွယ်များ နေထိုင်ရာ ဒေသများတွင်
 လည်း ဖူးတွေ့ရတတ်သည်။

ထင်ရှားသည်ကား ပုဂံရောက်
 သထုံဘုရင် မနော်ဟာရီရာမင်းသည်
 မိမိ၏လက်စွပ်ကို ရောင်း၍ရသော
 အသပြာငွေ လှည်းအစီး (၄၀)ဖြင့်
 လျောင်းတော်မူနှင့် တင်ပို့ခဲ့ရုံပင်
 တော်တစ်ဆူကို ကျောချင်းကပ် နေပူပန်
 ရုပ်ပွားတော်များအဖြစ် တည်ဆောက်
 ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ထိုမှ နှစ်အတန်ကြာပြီးနောက်
 မြစ်မြစ်သူ မဟာသမန်းအမတ်သည်
 ဘိုးတော်၏ကောင်းမှု ရုပ်ပွားတော်
 နှစ်ဆူကို ဂန္ဓကုဋိတန်ဆောင်း ဆောက်
 လုပ်ပူဇော်ရာ ကျောချင်းကျပ်ထား
 သဖြင့် နေရာအခက်အခဲကြောင့်
 ဂန္ဓကုဋိမှာ ကျဉ်းကျပ်သော အနေ
 အထားဖြင့်သာ ဆောက်လုပ်နိုင်ခဲ့လေ
 သည်။ [မောင်ကြည်မန်း(မြင်းကပါ)၏
 ယဉ်ကျေးမှုအမွေပုဂံမြေမှ စေတီပုထိုး
 များစာအုပ် စာမျက်နှာ-၁၁၀၊ ၁၁၁]
 ရှေးမွန်တို့၏ အိုးအိမ်ဟောင်းများ
 တည်ရှိခဲ့ရာ နေရာဒေသများရှိ နေပူပန်၊
 မိုးရိမ်ရုပ်ပွားတော်ကြီးများမှာ နှောင်း
 ခေတ်တွင် မနုဗျာဘုရားကဲ့သို့ ဂန္ဓကုဋိ
 တန်ဆောင်းများ ဆောက်လုပ်ပူဇော်
 ကြသည် ရှိသကဲ့သို့ မူလအတိုင်း
 ဆက်လက် ပူဇော်ထားကြသည်လည်း
 ရှိပါသည်။

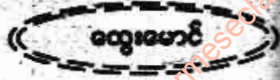
ဥပမာအားဖြင့် ကြာခင်းမြို့ (ဤ
 အမည်မှာ မွန်ဝေါဟာရဖြစ်သည်။

ကြာ-မိကျောင်း၊ ခင်း-ကင်းစောင့်
 သည်။ မိကျောင်းများရန်မှ ကင်း
 စောင့် ကာကွယ်သည့်နေရာ၊
 မိကျောင်းကင်းနေရာဟု ဆိုလို၏။
 တွင် တင်ပို့ခဲ့ရုံပင် ရုပ်ပွားတော်ကြီး
 တစ်ဆူ၊ နှစ်ဆူ၊ ကျောချင်းကပ်လေးဆူ
 လေးပွင့်ဆိုင် စသည်ဖြင့် အမိုးအကာမဲ့
 နေပူပန် မိုးရိမ် ပူဇော်ထားသည်ကို
 များစွာ တွေ့ရ၏။

ပဲခူး ကျိုက်ပွန်ဘုရားကို
 လည်းကောင်း၊ နှောင်းခေတ်ပူဇော်မှု
 အဖြစ် ဝင်းစိန်တောရမှ အတောင်
 (၄၀၀)ပြည့် လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွား
 တော်ကိုလည်းကောင်း ဖူးတွေ့နိုင်ကြ
 ပေသည်။

မလွန်မြို့ဟောင်းမှ မြစ်ကမ်းခြေ
 အရှေ့လှည့် ရုပ်ပွားတော်ကြီးသည်
 လည်း အင်းဝခေတ်ကာလ ဟံသာဝတီ
 နှင့် အင်းဝမင်းတို့မောင်လှယ်၊ နှမလှယ်
 ဆွေမျိုးစပ်ကာ အားပြိုင်ခဲ့ကြရာ
 မွန်မိသုကာပညာရှင်တို့ ရောက်ရှိ
 တည်ဆောက်ခဲ့သည်ဟု ယူဆဖွယ်
 ရှိ၏။

မူလကောင်းမှုရှင်ကို မသိရသော်
 လည်း ဓမ္မိကမြကင်းတောင် ဆရာ
 တော်ကြီး ဦးဆောင်မှုဖြင့် သပ္ပာယ်စွာ
 ပွင့်ထွန်းလာပြီဖြစ်လေရာ မိမိနှင့်
 မိသားစုဝင်တို့၏ အတွက်သော်
 လည်းကောင်း၊ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုး
 မိတ်သဟာ များအတွက် သော်
 လည်းကောင်း ဘဝအခြေအနေ
 တိုးတက်၍ အောင်မြင်မှု ရရှိစေရန်
 သစ္စာပြုတိုင်စည်နိုင်သော ရုပ်ပွား
 တော်ကြီးဖြစ်ကြောင်း တိုက်တွန်း
 လမ်းညွှန်လိုက်ရပါသည်။

နက္ခတ်ပုံစံသစ်

သာယာကုန်း
(မကွေး)

အိမ်ထောင်

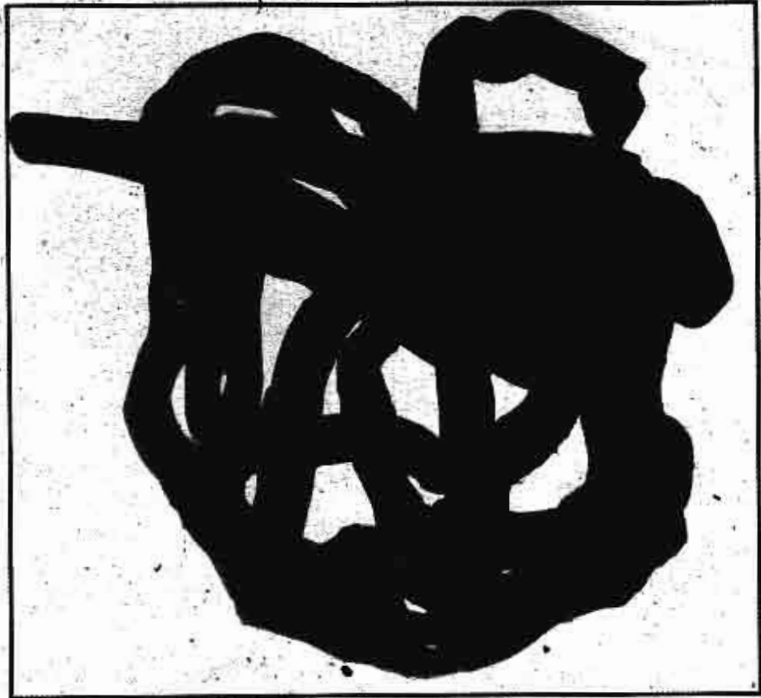
တစ်နေ့သော အခါသမယတွင် ကျွန်တော်သည် မကွေးမြို့နယ်၊ မြင်ကွန်းအုပ်စုအတွင်းရှိ အိမ်ခြံ (၃၀)ကျော် သာယာကုန်းရွာကလေးသို့ အလည်တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ပြန်လေသည်။

ထိုရွာကလေးသည် ကျွန်တော်၏ စာတိုချက်ကြော မွေးရပ်မြေလည်း ဖြစ်ပေ၏။ ရွာရှိ ရွာသူရွာသား အများစုသည် တောင်သူအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းကြသည်။ အနည်းငယ်မျှသာ ဝန်ထမ်းအလုပ်၊ ကျပန်းအလုပ်လုပ်ကြလေသည်။

ထို သာယာကုန်းရွာကလေးတွင် ဦးမျိုးညွန့် + ဒေါ်မြကွန်း(ခ)ဒေါ်ကောက်တို့ ဇနီးမောင်နှံ နေထိုင်ကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် အပျိုကြီး၊ လူပျိုကြီးဘဝနှင့် အချိန်ကြာမြင့်စွာ နေထိုင်လာခဲ့ကြပြီးမှ အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ကြသူများဖြစ်၏။

ဦးမျိုးညွန့်သည် (၁၀)စာန်းအောင်ခြင်ပြီးနောက် ကျောင်းဆက်မတက်တော့ဘဲ မိဘ လက်ငုတ်လက်ရင်းဖြစ်သည့် တောင်သူလုပ်ငန်းကို တူဖြစ်သော ကိုသက်နိုင်ဦးနှင့် လက်တွဲလုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

ထိုမှနေ အိမ်နီးချင်း အပျိုကြီး ဒေါ်မြကွန်းနှင့် အကြောင်းဆက်၍ ပေါင်းဖက်ခဲ့ကြ၏။ ဒေါ်မြကွန်းတွင် ညီမငယ် ဒေါ်ဌေး(အပျိုကြီး) တစ်ယောက် ရှိသည်။

နက္ခတ်ပုံစံသစ်ကို ရွာကလေးသည် ဘက်မှ ရွာမြို့နယ်

ထိုဒေါ်ဌေးသည်လည်း ဦးမျိုးညွန့်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးနှင့်အတူ တောင်သူအလုပ်ကို ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ပေသည်။

ဦးမျိုးညွန့်သည် မူလတန်းကျောင်းသားဘဝကပင် စာပေဖတ်၍ လေ့လာခြင်း၌ ဖျော်မွေ့လေ့ ရှိခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူ၏ အစ်ကိုကြီးဆုံးဖြစ်သော ဦးစိုးနိုင်(တိုင်သမဝါယမဦးစီးဌာန၊ မကွေးမြို့)၏ စာအုပ်အငှားဆိုင်ကလေးကနေ စာအုပ်များကို တစိုက်မတ်မတ် ဖတ်ရှုခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။

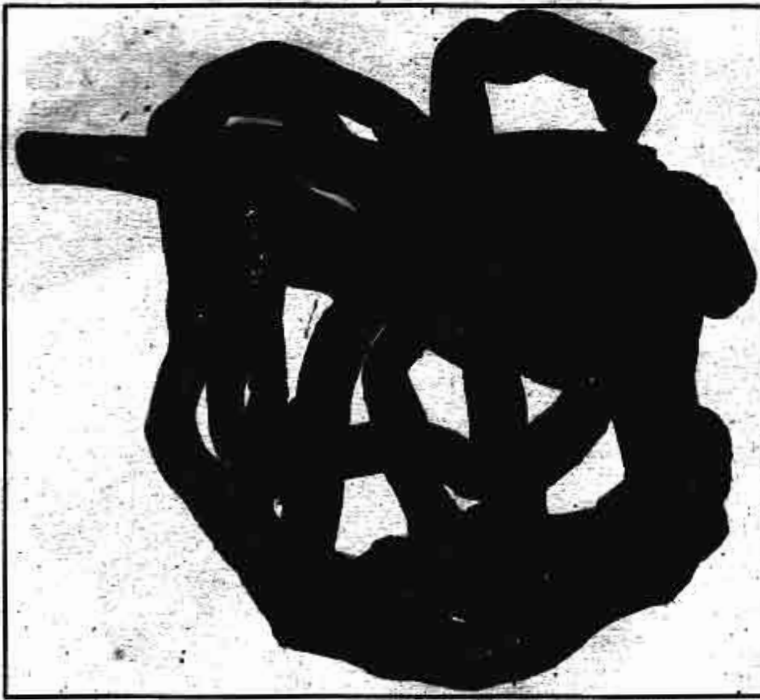
ထို့ကြောင့် ဦးမျိုးညွန့်သည် စာပေဗဟုသုတ ထိုက်သင့်သလောက် ရှိသူဟု ဆိုရပေမည်။ ရိုးသားသည်။ တော်

တည်မှန်ကန်စွာ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်လေ့ရှိ၏။

ရိုးရှင်းစွာ (ပွင့်လင်းစွာ) ပြောဆိုတတ်၏။ အမှန်တရားကို မြတ်နိုး၏။ စကားနည်း၏။ သူ၏ဇနီး ဒေါ်မြကွန်းမှာလည်း သူလိုပင် ရိုးသားကြီးစားသည်။

ကျွန်တော် ရွာကို ရောက်သွားချိန်သည် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး မှန်တိုင်ဆင်ရောက်ပြီး မိုးသည်းထန် ရေကြီးသော ဝါဆိုဝါခေါင် ၁၃၇၇ ခုနှစ်။

ဝန်ခိုင်းကြနေသော မိုးသီးမိုးပေါက်များ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် လာရောက်လိမ့်နဲ့ လာသဖြင့် ကျွန်တော်သည် နီးရာ

• “န” သည်လူနှင့် နှစ်သက်သွင်းသော
အခြေအနေဖြစ် တွေ့မြင်ရမည်

ဦးမျိုးညွန့်တို့ နေအိမ်ထဲသို့ အပြေးခိုဝင်
လိုက်သည်။

‘ဟော... သူငယ်ချင်းကြီးပါလား။
လာ...လာ...အထဲကို၊ ဖိုကလဲကွာ
မင်းအဖေပြောတဲ့ ဝတ်မိုးပါပဲ’

အိမ်ထဲကို ဝင်ဝင်ချင်း သူငယ်ချင်း
မျိုးညွန့်က ထိုသို့ စကားဆိုလာသည်။
ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က...

‘ဟာ...ဟယ်လို ဟိန်း၊ ဟုတ်လား’

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ
မျိုးညွန့်က ကျွန်တော်ကို စောင်းငိုကြည့်
လိုက်ရင်း...

‘မင်းကလဲကွာ ကိုကြိုက်လှတာ၊ လုပ်
နေပြီး တယ်ပြီး ခုံထောက်ပဲ၊ တယ်လဲ
“ဖိ”တာကိုကွာ မင်းအဖေ ဟိုနေ့တုန်းက
ထိုးခိုက်ပြီး ဖို့ညွန့်ရေ ဒီထောက်ပို
အထက်ပေါ်မှာ ရွာနေလို့ကတော့ ထို
တောင်သူလယ်သမားတွေ အာရုံအတွက်

ရွှေပိုရွှေပို၊ မဟုတ်တော့ဘူး၊ အထက်ရွှေ၊
ရောက်စေမယ် “ထိန်း”ပဲတဲ့။

ဒီလိုပြောသွားတယ်။ ဟုတ်လဲ ဟုတ်တယ်
မဟုတ်တယ်ရေ၊ သူ ပြောပြီးကတည်းက
ရွာလိုက်တဲ့မို့ ဒီနေ့ပါဆို တစ်လပြည့်ပြီး
တစ်ရက်မှ မနာဘူး၊ ဒီတော့ အာရုံ
ထပ်ပြီပေါ့ကွာ’

ဟု ပြောလာသည်။ ထို့ကြောင့်...

‘ဒါဆို မင်းတို့အနေနဲ့ စီးပွားရေး
အခက်အခဲ ကြုံနိုင်တာပေါ့၊ မနှစ်က
ကော ဘယ်လိုနေလဲ သီးနှံအတွက်
အပြု အခြေအနေ...’

ဟု ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။
ထိုအခါ မျိုးညွန့်က...

‘နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းတော့ အခုအပြု
(သီးနှံထွက်ရှိမှု အခြေအနေ) မဆိုးခဲ့ပါ
ဘူး၊ နှစ်တိုင်းလိုလို ထွက်နှုန်း ကောင်း
ခဲ့တာချည်းပဲ’

ဟု ပြော၏။

‘ကောင်းတာလဲ မပြောနဲ့လေ။
ဟောဟို ကျွန်တို့ အိမ်ရှေ့ မန်ကျည်း
ပင်မှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ နွယ်ဝင်ကွင်း
ထိုးက အထောက်အပံ့ ပြုတာလို့
ထင်တာပဲ ဗေဒင်ဆရာရေ’

ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း
နှစ်ယောက် စကားဝိုင်းထဲသို့ အမှတ်
မထင် ဝင်ရောက်ဆွေးနွေးလာသည့်
ဒေါ်မြကွန်းစကားကြောင့် ကျွန်တော်
မှင်တက်သလို ဖြစ်သွားရင်း...

‘ဗျာ... ဟိုမန်ကျည်းပင်အကိုင်မှာ
ကြိုးတစ်ချောင်းနဲ့ ချည်ပြီး ဆွဲထားတဲ့
ရွှေမင်ချထားတဲ့ ဥစ္စာလား’

ဟု ပြန်မေးလိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါသကော သာထက်ဇော်
ရယ်... အဲဒီနွယ်ဝင်ကွင်းထိုးက ငါတို့
မမေ့မခင် တို့အဘိုးလက်ထက်ကတည်း
က တောနက်ကြီးထဲကနေ တွေ့လို့
ခုတ်ယူလာခဲ့တာဟဲ့။

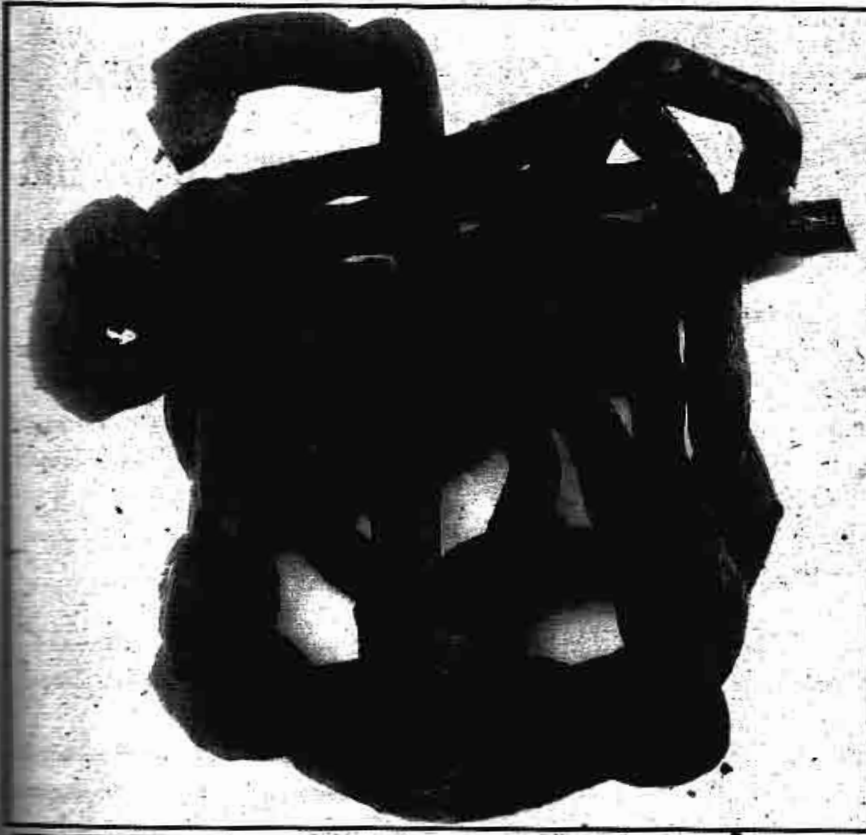
အကျိုးအာနိသင်ကတော့ဟယ် တို့
အဘိုးနဲ့အဘွားတို့က ဈေးရောင်းတော့
ဘာရောင်းကောင်းသလဲ မမေးနဲ့၊ လူ
တကာ ဈေးရောင်းတာထက်တို့
အဘိုး၊ အဘွားတို့က ပိုလို့ ရောင်းရ
တယ်၊ လာဘ်လာဘ ရှင်ခဲ့တယ်ပေါ့
ဟယ်။

ဒီတော့ စီးပွားပျိုင်းဘက်တွေက
မနာလို အတိုအရှည်ဖြစ်ပြီး အဘိုးတို့
ကို တိုက်ခိုက်ရန်စလာကြတာ ကြုံရ
တယ်ပေါ့။

ဒါပေမယ့် အဘိုးတို့ကို သူတို့ပြိုင်လို့
မနိုင်ခဲ့ကြပါဘူး။ နောက်ဆုံးတော့
အဘိုးတို့လင်မယားရှေ့ ခူးထောက်
တောင်းပန်ခဲ့ကြရတာပဲ’

ဟု အမျိုးကြီး ဒေါ်ဌေးက ထပ်မံ
ရှင်းပြလာသည်။

www.burmeseclassic.com

နာမည်ကွင်းထိုးကို တစ်ဖက်မှ မြင်ရင်

မျိုးညွန့်က ပြောလက်စ စကားကို ရင်လိုက်ရင်း ရေမွှေးကြမ်းကရားနှင့် ပဲထောပတ်ပြုတ် မန်းကန်အား ကျွန်တော့်ရှေ့သို့ တွန်းထိုးပေးလာသည်။ ကျွန်တော်က မျိုးညွန့်ပေးလာသည့် အကြမ်း တစ်ခွက်ကိုယူ၍ မော့သောက်လိုက်ရင်း...

‘အေးပေါ့ သူငယ်ချင်းရာ ဖွိုရုစွည်းတွေဟာ သူ့အစွမ်းသူ့အစွဲတော့ အသီးသီးရှိကြတယ် မဟုတ်လား။ ငါ့မင်းစကားကို ထပ်ပြီး ပြည်ပြောရရင် ဒီလို နွယ်ဝင်ကွင်း ထိုးတွေဟာ ပီကွင်းစေ့သတဲ့’

‘အိတ်ဝဲလားဆိုတော့ မဟုတ်သေးဘူး ငါ့ကောင်ရေ၊ ဟောဒီ မမြဲကွန့်ဘူး။ အသိုင်းအိမ်ကို သူ့ရိုးဝင်ရိုးတာ အကြိမ်ကြိမ်။ ဒါပေမယ့် အိမ်နားထောင်တာနဲ့ အိမ်ကို ရှာမတွေ့တော့ဘူးတဲ့။ သူ့ရိုးတွေဆီကနေ တစ်ဆင့်တော့ တဆင့်နားနဲ့ ကြားရတာလေး။ ဒီလိုခွင်းနဲ့တဲ့ ဂန္တိရပစွည်းအကြောင်းကို မမြဲကွန့်နဲ့ လက်ထပ်ပြီး နှစ်သောက်အကြာမှ ကောင်းကောင်း သိခွင့် ရခဲ့တယ်။ သယ်လထုတ်၊ ဘယ်ခုနစ်လဲတော့မလုပ်တော့ဘူး။ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်ရောင်စာဆိုင်ထဲမှာ ဖတ်မိလိုက်တယ်။ ရှယ်လင်းကွင်းထိုးကို အိမ်ထဲ မထားရဘူးတာမယ်လို့ ထားခဲ့ရင် လာဘ်ပိတ်

တတ်တယ်တဲ့။ နေအိမ်ခြံဝင်းထဲမှာပဲ ထားသင့်တယ်တဲ့။ အဲဒါနဲ့ စာဖတ်ပြီးပြီးချင်း ‘ထရဲမှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးကို ဖြုတ်ယူ၊ ရေဆေးသန့်စင်၊ ရေမွှေးဖျန်းပက်၊ ရွှေမင်သုံးထပ်ချပြီး အခုလို မနီကျည်းပင်မှာ ချိတ်ဆွဲထားခဲ့တာပဲ။ အဲဒီနောက်ပိုင်း ငါ့ကောင်ရေ တိုက်ဆိုင်တယ်ပဲ ဆိုရမလား အရောင်းအဝယ်ကောင်းခဲ့တယ်။ ငါ တစ်ကြိမ်မက ကြုံဖူးတယ်။ “ငါ သီးနှံတွေ သွားရောင်းတဲ့အခါတိုင်း “တက်” ဈေးနဲ့ပဲ ရခဲ့တယ်။ ဟော... ငါ့ရောင်းပြီး နောက်နေ့က ဝါပြီး “ကျ” ဈေးတွေရည်းပဲ ဖြစ်ကုန်တယ်’

နောက်တစ်ရက် နာမည် နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးဆိုရင် အနှောင့်အယှက်နဲ့ အတိုက်အခံတွေကို အထူး အော်ပြစ်စေတယ်တဲ့’ ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါ မျိုးညွန့်က... ‘အောင်မလေး ငါ့ကောင်ရာ ဒီအလျား(ဗြက်) (၁၀)လက်မ တိတိရှိတဲ့ နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးက မင်းပြောတဲ့ နာမည် နွယ် နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးပါ မောင်ရာ။ အဟား...ဟား... ပြောမှ ပြောတတ်ပလေ ဗေဒင်ဆရာ၊ စာရေးဆရာရေ’ ဟု ဟားတိုက်ရယ်မောရင်း ပြောဆိုနေလေတော့သတည်း။

ဓမ္မာ ဟမဝ ဓုတ္တတိ ဓမ္မစာရီ

သာထက်ဓမ္မ(မကျေ)

ကျားပုန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားသေးကိုသောင်

အမှတ်အသား

တိုင်ရင်းသေ့ကုမ္ပဏီလီမိတက် TMR 009194(0814)

တိုင်ခင်း-၂/၂၀၀၀/တမာယာ/တိုး(ယဉာဉ်)

"တိုင်းဝေဝါသား... ချွင်းလေးနဲ့ မိတ်ဝင်ဝန်းထွင်ဝန်းဖြစ်နေတဲ့အထဲ"

"ထုတ်ထုတ်နာ... မိတ်ထွားတိုင်းတိုင်းပေါ်ထဲ ဆိုရာဆုံပုံပြည့်ဖြစ်နေတာ... ဂွဉ်ပွင့်သင်းသင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ထင်တော့တာပေါ့၊ ထင်ဆရာနဲ့ထုထွင်တောင်းမယ်ဆိုတာ အကြံပေးပါဦး"

"ဆရာဝန်တို့ကောသော့ခိုက်တယ် တိုင်းဝေ... ကျွန်တော်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားသေးထုတ်ထွင်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းဆရာဝန် (ဝန်းညှိုးဝန်းသေဆရာဝန်) ထိပ်ခေါင်းဆရာဝန် လေဝန်းသေဖြစ်ဆရာဝန်တွေကို ဦးစားတေးထုထွင်နေတာပေါ့... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို ထမ်းညှန်တိုက်ထဲ ခင်ဗျား သွားတိုက်ပါသား"

"ခင်ဗျားနဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ဂိုတောင်းတာပေါ့"

"ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်"

"တိုင်းဝေဝါသား... ဝေတာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်ပေါ်လာတာတို့၊ ထဲ... ထိုင်ကြပါ"

"ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဓာတုဆရာ တိုင်းဝေဝါ၊ မိတ်ထွားတိုင်းတိုင်းပေါ်ထဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားသေးလဲ ထာဝရတာပါ"

"ထဲ... တိုင်းဝေဝါ နီဆရာဝန်ကြောင့်တော့ ထိပ်ခေါင်းနီဆရာဝန်ဖြစ်ပါဦး... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အရက်တွေနဲ့ တိုက်ညီခွဲခွဲလို့မှ ဂိုတောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းဆရာဝန် ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) ခေလွန်စွာလွန်တတ်သူများ၊ (၂) သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာတို့ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောထုတ်ကုန်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်ဓာတ် ဖြန့်ထုတ်ဖြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အဆုတ်အဝါလိုက်စားသူများ၊ (၅) ဖြစ်မြောက်နာရီသူများ၊ (၆) ထားကြောငြိတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ဆရာဝန်သူများ၊ (၈) လေငြိတ်မှုထုထွင် ထောင်ဆရာဝန်သူများ၊ (၉) ခေါင်းဆရာဝန်သူများ၊ (၁၀) ထိပ်ခေါင်းဆရာဝန်သူများ၊ (၁၀) အဆုတ်အခွယ်ကြီးစွာသူများ၊ ဝန်းညှိုးဝန်းသေဆရာဝန် ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ဝန်းညှိုးဆရာဝန်ခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်၊ မိတ်ဆရာတိုက်ပါ ခွင်လန်းစွာခွဲခြား၊ (၂) ဓာတ်ပုံထွင်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ထွက်ခြင်း၊ (၄) ဩဇာရှိသော အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေ့လုံးလျှင် အိပ်နေထိုင်ခြင်း၊ (၅) သတိမရသောတတ်ခြင်း၊ မေ့လျော့သောတတ်ခြင်းနဲ့နေထိုင်ပါသည်"

"ထုတ်ပါထုတ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အရက်အသက်အတော်များများနဲ့ တိုက်ညီနေပါတယ်"

"ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားသေးကို ဦးမြင့်ဆောင်လိုပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ထုထွားမယ်ဆိုရင် တိုင်းဝေဝါခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းဆရာဝန်ဟာ ထပြည်ဖြစ်ပြီး သတ်သားပျောက်တမ်းသွားမှာပါ"

"ပြည်စိုးအမျိုးသားအားသေးက သတ်လိုဆရာဝန်တွေ သတ်သားပျောက်တမ်းခေါ်သတ်ဆရာ"

"ပြည်စိုးအမျိုးသားအားသေးဟာ အိပ်နေရင် ထုထွက်ခြင်း၊ ထုထွက်ခြင်း၊ ထုထွက်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောဆန့်ခွဲခွဲခြင်း၊ အစားအသောက်ခြင်း၊ ခွန်ခွန်ခြင်း၊ အိပ်မက်ပျော်ခြင်း၊ အစဉ်ထပြန် အားအင်မရသလို ခံစားရခြင်းများကို သတ်သားပျောက်တမ်းခေါ်သတ်"

ဆရာကြီး ဦးမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး "ပြည်စိုးအမျိုးသားအားသေး ဝယ်ယူချိန်ကတည်းကနေတော့..."

သေ ဟုတ်လုပ်ပင်ရင်း	သေ ဖြန့်ချိရေ - ပြည်စိုး သေကုဌာန
--------------------	----------------------------------

ရဟန္တာတို့ ကျော်ကြားသော

မကြီးတောဆရာတော် အရှင်ဟိလောက (၁)

သင်္ဃာဆရာတော်ကြီး ပုံတော်မူသော
ထိုင်လောက်မှာ ပြောနေတယ်။ မကြီး
တောတန်းကြိုက် ရဟန္တာပဲ။ သူလဲ ထိုနဲ့
မဟာဘူတ။

မကြီးတောဆရာတော်က နှစ်နှစ် ပိုကြီး
တယ်။ သိပ်မဟာဘူဆိုတော့ သက်တော်
ကို ပြောတာလား။ ရဟန္တာဆိုတာကိုလား။
မေတ္တာတတ်ဘူး။ တို့က ရဟန္တာမဟုတ်ဘူး။
ဆူကြီးပန်း(ဘုရားဆုပန်း)ကွယ်လို့ မိန့်လေ
ရဲ့တာပို တွေ့ရခက်ခဲ့ရပါတယ်။

သရက်မြို့၊ ဘီလင်မြေစက်ရုံ
ထဲထားအနီး လက်ဖက်ရည်ခိုင်းမှ
ထိုင်လေ့ရှိလေ။ မတင်တင်ခိုင်းတို့က
မကြီးတောဆရာတော် ဦးတိလောက
အကြောင်း ပြောဆိုရာမှ ဘုရားစင်၌
ပူဇော်ထားသည့် ဆရာတော်၏
ဘတ်ပုံကို ညွှန်ပြပေးသည်။

လက်ဝဲလက်၌ တောင်ငွေကိုကိုင်
ကာ မတ်တတ်ရပ်နေပုံဖြစ်၍ မေးရိုး
သောင့်ကျကာ နားရွက်ပြန့်ကျယ်သော
သစ်ရွှင်သွင်ရှိတော်မူသည်။

သုဗ္ဗိဒ္ဓ ခုနစ်၊ မိုးရာသီတွင် ဇရာ
သတ်မြစ်အတွင်း တာဝန်ဖြင့် ပြေးဆွဲ
သတ်မောင်းနေသည့် ဆင်ပေါက်
ဆင်ရေယာဉ်သည် ရွတ်တရက် မိုး
သက်မှန်တိုင်းနှင့် ကြုံရသည်။

ဆင်ရေယာဉ်မှာ သဘော၊
ဆင်တော်ဘုတ်များကဲ့သို့ ဓရတွင်
မရှိသောကံမည်ကို မစိုးရိမ်ရသော်
သည်း ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး
ဆင်မည်ကား သဲကြီးမဲကြီး ရွာသွန်း
ရသော မုတ်သုံမိုးကြီးအတွင်း
ဆင်တစ်ကောင် ရပ်သွားသည်။

ခံလွန်းသော

မကြီးတောဆရာတော် အရှင်ဟိလောက

ထို့ပြင် ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခတ်လာ
သော လေပြင်းက ဇက်ရေယာဉ်ကို
သယ်ဆောင်သွား၏။ ကမ်းစပ်ကျောက်
ဆောင် သစ်ပင်ကြီးများနှင့် ရိုက်မိလျှင်
တွေးဝံ့စရာ မရှိတော့ပါ။

ထိုစဉ်ကာလ မီးဆလိုက် ထိုးထား
သကဲ့သို့ အလင်းရောင်တန်းတစ်ခုက
ရေယာဉ်ဦးပိုင်းသို့ ကျရောက်လာကာ
ဦးအထက် လေတင်၌ သက်တော်(၈၀)
ခန့် ဆရာတော်တစ်ပါးကို ဖူးတွေ့၏။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ် ၂၁

မကြီးတောဆရာတော်

အားလုံး အံ့အားသင့်နေရာမှ အားကိုး တကြီးဖြင့် ဦးချလျှောက်ထားကြသည်။

‘ဆရာတော်ဘုရား တပည့်တော်တို့ကို ဒီဒုက္ခတွင်းက ကယ်တင်တော်မူပါ’

မကြီးမီ လေငြိမ်မိုးခဲ၍ ကောင်းကင် ကြည်လင်လာသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်ရာ အောင်လံမြို့ အထက်ရှိ မြေစပ်မြို့ဟောင်း ကမ်းခြေ ကို အောက်ဘက်ဝေးဝေး၌ တွေ့ရ၏။ ရေယာဉ်ဦးပိုင်းသို့ လှမ်းကြည့်ကြသော အခါ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မတွေ့ရတော့ပေ။

သင်္ဘောသားတစ်ဦးက...

‘ရဲက တွေ့တာ မကြီးတောဆရာတော် ဟု’

ဟု အားရဝမ်းသာ အော်ဟစ်ပြော ဆိုသည်။

မကြီးတောကျောင်းနှင့် မဝေးလှ သော ကမ်းခြေသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်၍ ရေယာဉ်ရှိ မိကျွေးခြောက်များကို ချက် ပြုတ်စိမ်းကာ မကြီးတောဆရာတော် အား သွားရောက်ကပ်လှူကြသည်။

‘ဒီဖြစ်စဉ်ကြောင့် သရက်၊ မင်းလှ မြို့တွေသာမက ခပ်ဝေးကပါ ချာန္တာ သို့ပြီး လာဖူးကြတယ်။ မကြီးတော ကျောင်းဆိုတာက သရက်မြို့အထက် ၂၆ နာရီခွဲခန့်အကွာရှိပါသည်။’

မီးရထားဘူတာရှိတယ်။ ကားရထားပဲ ပြေးသွားတာမို့ ကျပ်သစ်လိုက်သွားရင် ရပေမယ့် သရက်ကနေ မနက်အစော ကြီးထွက်ပြီး ညကို ကိုနာချီလောက်မှ သရက်ပြန်ဝင်တယ်။

ခရီးထောက်တာမို့ ကျွန်တော်တို့လဲ စိတ်နဲ့ပဲ ပူဇော်ခဲ့ရတယ်။ ကိုယ်တိုင် မူးမြစ်လိုက်ဘူး။ သမင်စာဆရာတော် ပြောတော့မှ ခော်တော်(စက်တစ်လှေ) စုငှားပြီး ရောဝတီမြစ်ကြောင်းက သွား ဖူးဖြစ်ကြတယ်။ တည်ငြိမ်အေးဆေးပြီး အင်မတန် ကြည်ညိုစရာကောင်း တယ်။ ထာပူဆွဲဆွဲတိုင်းကို ဆန် လက်တစ်ဆူစီ ခွန့်တင်တယ်’

‘ဘာအတွက်လဲ ကိုကြည်လင်’

‘ယိုက်ဆန် ဆိုပါစရာ၊ ကိုရာသီဥတု တယ်။ မူးပကောင်ရင် ရေမိပြီး စာလို ရတယ်။ အိပ်ရာ အမှောင်အမှောင်ထဲရှိ ဂြာဟီ(ဆန်ထပ်ရေပြို) အိပ်ပြီးအံ့ ဖုန်းပေးရတယ်။ ဆန်အိတ် ထည့်ထားရင် ဆန်ကျန်တဲ့ ထိန်းညှပ်ယုတ် ထိန်းညှပ် နဲ့ ဆန်ပြန်ရောက်တာပဲ။

သမင်စာဆရာတော်က တို့နဲ့ မကျွေးသွားလို့ ပြောပြီး မကြာခင် ဖုံတွန် တော်မူသွားတော့မှ မကြီးတောဆရာ တော်လဲ သိပ်ကြာကြာနေမယ် ထင်

ဘူး။ ထင်ရှားစွာတုန်း ဖူးကြဖို့ဆိုပြီး ဓမ္မမိတ်ဆွေ ခော်တော်စုငှားပြီး ထပ်ဖူး ဖြစ်ကြတယ်။ တစ်နှစ်ကျော်ကျော် လောက်အကြာမှာ မကြီးတောဆရာ တော်လဲ ဖုံတွန်တော်မူတာပဲ’

ဤသို့ဖြင့် မိတ်ဆက်သိရှိရသဖြင့် မကြီးတောကျောင်းသို့သွားရန် စုံစမ်း ကြည့်သည်။ သရက်မြို့လယ် ရွှေတုံ သာဓဇတီအနီးတွင် ဆိုင်ကယ်သမား တစ်ဦးတွေ့၍ စကားစစ်မိရာ မကြီး တောကျောင်းသို့ ရထားသံလမ်း နံဘေးအတိုင်း ပြောင်း၍သွားလေ့ရှိ ကြောင်း သိရသည်။

သို့ဖြင့် သူ့ကိုပင် ငှားရမ်းကာ သွားရောက်ဖူးမြော် လေ့လာဖြစ်ခဲ့ သည်။

ကျောက်ဖြစ်ဆရာတော်

ဦးစွာပထမ ကိုကြည်လင်လမ်းညွှန် မှုဖြင့် ဆရာတော်၏ ဒါယကာရင်း တစ်ဦးကို သွားရောက်တွေ့ဆုံသည်။ သရက်မြို့ ဗုံပေါင်းရပ်ကွက် နေအိမ်တစ်အိမ်၌ အသက်(၆၀)ကျော် အရွယ်ရှိ ဦးထွန်းနှင့် ဇာတိအမျိုးမျိုး ရာ သူ သိသမျှ ပြောပြသည်။

‘ကျွန်တော်က မန်ကျင်တောရွာတယ်။ ဆရာတော်ကို အခြံတယ်။ ကိုကျွမ်းမို့ တယ်။ အခု ဒီမှာ ထီ။ သမင်တွေနဲ့ ခဏလျှော့ ပဲမှန်စိုက်နေတာ သုံးပထမနှစ် လောက်ပဲ မှီပါးနေတယ်။

ဆရာတော်နေတဲ့ ကျောင်းက မန်ကျင် တောရွာနဲ့ ပြာကိုင်ရွာကြားမှာ မှီတယ်။ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ‘မကြီးတောကျောင်း’ ဆိုပြီး ကျည်ရေထိုးပေးတယ်။ ဘာ အဓိပ္ပါယ်ဆိုတာတော့ ယိရပါဦး။

ဆရာတော်က ပိနည်းပိလေးစာတယ်။ ကျောင်းပြန်မှာ ကိုတက်ထွေ ပျော်။ အကြောင်းကိစ္စမို့ အကြံပြုရင် ကျောင်း

F.A.R. January, 2016.

မှာ သီဝင်ကိစ္စ ရှင်နှင့်ပါတယ်။
ဒီက ရာသီဥတုအခြေအနေကို ဆရာလဲ
မိတ်ဆက်ထားပါပြီ။ အင်္ဂလိပ်လေ့ ဝါဆို
ဝါဆိုလေ့တွေဟောင်း၊ ဝါက ရွာရပ်မှ
ရွာက အင်္ဂလိပ်မှ ပြုပြင်ပါတယ်။ ရာသီ
ဥတု သယ်ယောင်ပူပေး၊ သက်သေအပေါ်
ပုံသွက်ပြီး ကိုယ်တုံ့လုံနေတာ မရှိဘူး။

နေ့ချီရင်သားမှ ရောက်အောင်ရောက်မှ
ကလေးကို တန်းပေါ်စင် ချောင်လဲပြီး
နေ့ချီတယ်။ ကျောင်းမှာ အပေါ်သက်သေ
တာပြီ ချောင်ကန်သွားတာ မရှိဘူး။

ဆွမ်းဘုဉ်းတော့လဲ ရှေ့နားက
ဆွမ်းဟင်းခွက် သုံးခွက်ထက် ပိုမခပ်
ဘူး။ အဝေးက ပန်းကန်ကို လှမ်းယူ
တာမရှိဘူး။ အကြောင်းသိတဲ့ ဒါယကာ
တွေက ဆွမ်းစားမိတ်ရင် ဘုဉ်းပေးစေ
လိုတဲ့ဟင်းကို ရှေ့နားကပ်ပြီး တားပေး
ရတယ်။

ဝတ္ထုလဲ မကိုင်းဘူး။ လမ်းသွားတဲ့
အခါ ရေခိုင်ရေကွက်တွေ ဖြတ်ရရင်
ကျွန်တော်တို့ လူတွေက ပိုဆိုးအောက်
နားကို မတင်လေ့ရှိကြတယ်။ ဆရာ
တော်က သင်းပိုင်ကို မပြင် မမဘူး။
နားနားဆိုတာ ကြည့်ညှိဖွယ်ဖြစ်အောင်
ချေရတယ်လို့ အငြိမ်းနဲ့လေ့ရှိပါတယ်။
ထုံလွန်တော်မူတဲ့အထိ ပုတီးကို
ထက်က မလွှတ်ခဲ့ဘူး။ ဒကာတွေကို
လဲ ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်ဖို့ မှာလေ့ရှိပါ
တယ်။

တချို့က လျှောက်ကြတယ်။ တပည့်
ထက် တစ်နေ့ကို ဂုဏ်တော်(၁၀၀၀)
စိပ်ပါတယ်။ တချို့က ပုတီးပတ်ရေ
(ခွေ) (၁၀၀) စိပ်ပါတယ် စသဖြင့်
ကျွန်တော်ကြတဲ့အခါ ဆရာတော်က...

"ဒီ တစ်နေ့လုံး စိပ်ပါ၊ လေးပတ်
ချည်ရတာ"

ဘု ဝိနိစ္ဆေဒိတယ်(ပုတီးတိုသာစိပ်
၍ စိတ်တိုမြင်ကြသူများကို ဖြေဖန်ခံ

► မြို့အောက်ခြေတောင်တောင်

► မြို့အောက်ဆုတ်ဆုတ်တောင်

တရားလေးပါး ထက်တိုင်ထားရန် သွယ်
ပိုက်ဆုံးဖြင်း၊ ဖြစ်တန်ဖို့အညီဆို၏။

ဦးလှရှိန်က မကြီးတော့ကျောင်းသို့
သွားနိုင်ရန်လည်း လမ်းညွှန်ပေးခဲ့
သည်။ ထို့နောက် ဤသို့ အမှာပါး၏။

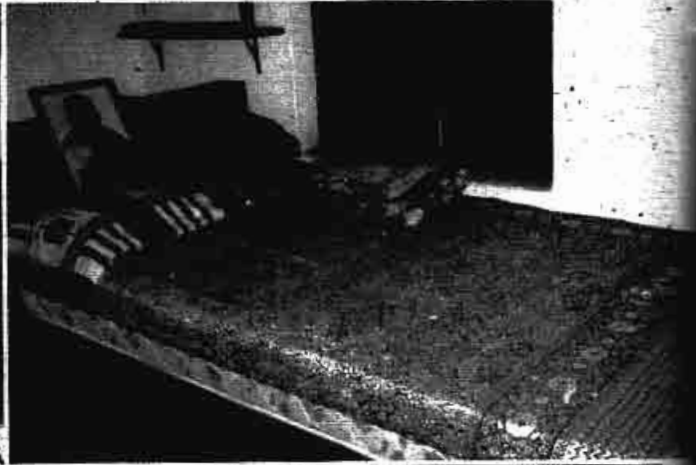
'ဆရာထော် ပုံကွန်ထော်ပူတာ ကျိရက်
ကြာပုဏ်ဏာတယ်။ ယွေပမိတ် ဆေးလဲ
မပိုမိဘူး။ မပုပ်ပျက်လို့ ပုန်ခေါင်းနဲ့
ပိတ်သွင်း ပုဏ်ဏာပါတယ်။

အဲဒီအခါ ရုပ်ကဏ္ဍထော်ကနေ အဖြူ
အပေါ်ပြောင်ဆွေ ထွက်လာပြီ ရုပ်ကဏ္ဍ
တန်လုံး ကျောက်ဖြစ်သွားပါတယ်။ အရ

အခြေအနေကိုတော့ မပြောတတ်ဘူး။
ဆရာတော်ရင် လေ့လာကြည့်ပေါ့'

မကြီးတော့ကျောင်းသို့

ဦးလှရှိန်အား ကျေးဇူးစကားဆို
ကာ သရက်မြို့မှ ဇာလီတောင်လမ်း
အတိုင်း ထွက်ခွာသည်။ မြစ်တောင်၊
အရုဏ်တောင်များကို ကျော်လွန်၍
ဇာလီတောင် ရောက်ခါနီးတွင်
လက်ဝဲဘက်လမ်းအတိုင်း ချိုးကွေ့၍
တောင်ကုန်းအတက် လွန်သောအခါ
သရက်-မင်းလှ မီးရထား လမ်းမသွား

ဆရာတော် ကြီးတော်များအား

ဆရာတော် ဦးကုသလကုသလ

ထေရ်ဗုဒ္ဓအကျဉ်း

မကြီးတောကျောင်း အတွင်း၌ကား ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သဖြင့် ဥပုသ်သီတင်းဆောက်တည်နေကြသူ သက်ကြီးပိုင်းရွာသားအချို့ကို တွေ့ရသည်။ မှုတို့မှ တစ်ဆင့် ဆရာတော်၏ ထေရ်ဗုဒ္ဓတို့ကို မှတ်သားခဲ့ရသည်။

မကြီးတောဆရာတော် လောင်းလျာ မောင်စံမွေးဦးကို ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ကျောက်ဖြူမြို့နယ်၊ စိမ်းပြင်ကျေးရွာအုပ်စု၊ မအူတောရွာနေ ဦးရွှေထွန်း၊ ဒေါ်ညိုသာဖြူတို့မှ ၁၂၇၇ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့် စနေနေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

ကိုးနှစ်သားအရွယ်တွင် မအူတောရွာကျောင်း ဦးကုသလထံတွင် ရှင်သာမဏေပြုသည်။ ရှင်တိလောကဘွဲ့မည်တွင်၏။ နောက်နှစ်တွင် ဆရာတော် ဦးကုသလသည် မအူတောရွာကျောင်းမှ နဂါးရွာ 'ထေးထောင်နဂါး' ကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ သီတင်းသုံးရာ ရှင်တိလောကလည်း လိုက်ပါခဲ့၏။

သာမဏေဘဝဖြင့် ဝိနည်းငယ်

လေးစောင်း၊ ကခါ စသော အခြေခံပရိယတ်စာပေများသာမက ဗေဒင်ပညာကိုပါ သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့သည်။

၁၂၉၇ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလကွယ်နေ့တွင် ထေးထောင်နဂါးကျောင်း ဆရာတော် ဦးကုသလကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်သည်။ ရဟန်းဝါ (၈)ဝါအရ ၁၃၀၄ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလတွင် ဘကြီးဦးပွင်းနှင့်အတူ ရန်ကုန် ကိုးထပ်ကြီးဆရာတော် ဗမာကရာတိုက်တွင် စာဝါသင်ယူ၍ ထိုမှ သရက်မြို့ ရွှေဘုံသာကျောင်းသို့ ကြွရောက်ကာ ဆက်လက်သင်ယူခဲ့သည်။

၁၃၀၆ ခုနှစ်တွင် ပခုက္ကူသို့ သွားရောက်၍ စာသင်စဉ် စစ်မီးလောင်ကျွမ်းသဖြင့် သရက်မြို့နယ်၊ ဖိုးနတ်ကုန်းကျေးရွာအုပ်စု၊ တလုပ်ထံကျေးရွာကျောင်းသို့ စစ်ဘေးရှောင်ကြွရောက်သီတင်းသုံးသည်။

၁၃၀၇ ခုနှစ်တွင် မန်ကျည်းရွာမှ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာများ ဆောင်သဖြင့် မကြီး လောကျောင်း

(ချေဖြူရွာ)ရောက်သည်။ ထိုမှ မီးရထားသံလမ်းနံဘေးမှ ကပ်မြောင်ကာ မြောက်ဘက်သို့ ခရီးဆက်သည်။

ချောင်းကူးဆတ်တားတစ်ခု ကျော်ပြီးနောက် ဆင်တဲဘူတာကို တွေ့ရ၏။ ဘူတာဆိုင်းဘုတ်နှင့် လေးတိုင်စင်တဲတစ်လုံးသာရှိသည်။ ဘူတာရုံစနစ်ထမ်းများ မရှိပါ။

ဆင်တဲမှ လက်ပန်ဆိပ် ညောင်ပင်သာရွာများ လွန်သောအခါ မန်ကျည်းတောရွာသို့ ရောက်ရှိ၏။ မန်ကျည်းတောရွာနှင့် ဖြစ်ကောင်းရွာကြားတွင် "မကြီးတောကျောင်းတိုက်" ဟူသော မုခ်ဦးကမ္ဘည်းကို တွေ့ရ၏။

ဆရာတော် မိန့်မှာသည်အတိုင်း ကမ္ဘည်းထိုးထားသည်ဟု သိရ၏။ သရက်မြို့မှ အခြေခံတိုင်ဆွားလျှင် (၆)မိုင်ခန့် ကွာဝေးပေသည်။ မီးရထားလမ်းနှင့် ဖြစ်ကြောင်းလမ်းသော်၍ ဖော်တော်ကားလမ်း မရှိချေ။

ဆရာတော် ဦးဘလောကအောင်

၁ မိမိနှင့်အတူ ဘုရားဝတ်ရုံ

ကြရောက်သိတင်သုံးသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဟောသတိပဋ္ဌာန် ပီပဿနာထရားကို တစ်စိုက်မတ်မတ်အား ထုတ်ခဲ့သည်။

၁၃၀၄ ခုနှစ်တွင် စာတိမြေမှ ထွက်လာခဲ့သည်တွင် မိဘဆွေမျိုးများ ထံသို့ တစ်ခေါက်တစ်ခါမျှ ပြန်လည်ကြရောက်ခြင်းမရှိဘဲ သံယောဇဉ်ပြတ်ကာ ပီပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ရာ ၁၃၆၄ ခုနှစ်မှ (သက်တော် ၈၈ နှစ်)မှစ၍ ရဟန္တာဟု သံမှတ်ခြင်းခံရကာ ပြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားမှ ပရိသတ်များစွာ လာရောက် ဖူးစော်ဆည်းကပ်ကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အသက်(၉၆) နှစ်၊ ငါးတော်(၃၆)ငါးအထိ ကျန်းမာစွာ ဖြင့် ဆည်းကပ်လာသူတို့အား တရားဟော တရားပြခြင်း၊ အနီးဝန်းကျင်ရှိ ဆရာဟောင်း၊စေတီပုထိုးများ ပြုပြင် နှိပ်ခြင်း၊ စေနေယျတို့အား မေတ္တာ နှီးထ ကယ်မပေးခြင်း စသည်ဖြင့်

ထို့နောက် ၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆုတ်(၁၁)ရက် သောကြာနေ့ နေ့လယ်(၁၂)နာရီတွင် ဘဝဓမ္မာချုပ်ငြိမ်းတော်မူပါသည်။

(ဆရာတော်၏ များမနုစေမိအနားတွင် ဖြန့်ဝေသော လက်ကမ်းစာစောင်မှ ကူးယူဖော်ပြခြင်း၊ ဖြစ်ပါသည်။)

ဗုဒ္ဓဘာသာ

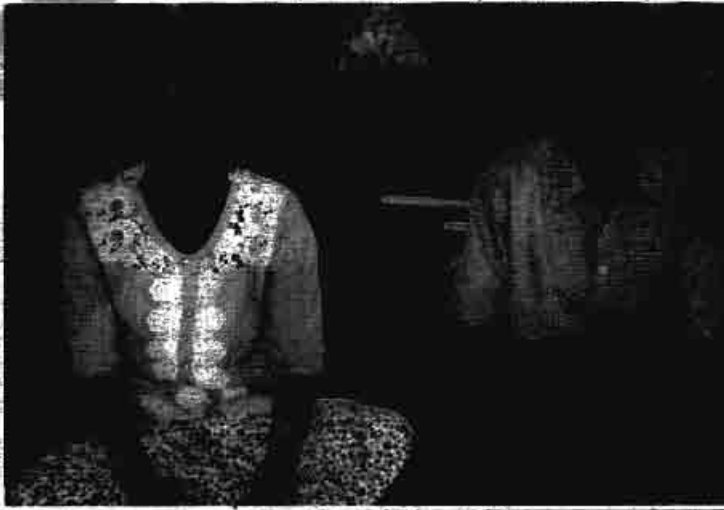
၁၃၆၅ ခုနှစ် မိုးဦးကာလတွင် မန်ကျည်းတောရွာနှင့် အနီးချုပ်စပ်ရွာများမှ တောင်သူတို့သည် (၈)မိုင်ခန့် ဝေးကွာသော ညောင်ရွာဝေးတောင်ပေါ်သို့ ငါးဆတ်ရန် သွားကြသည်။

ငါးများ ခုတ်ယူစုစည်းနေကြစဉ် ဆရာတော်ကြီး ကြွတော်မူလာသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် နေရာပေးကာ ရှိရှိကန်တော့ကြသည်။

အချိန်မှာ နေ့မှန်းတည့်လုပြီဖြစ်ရာ ငါးဆတ်သူတို့က ငါးလာသော ထမင်း

ထုပ်ကိုဖွင့်၍ ဆွမ်းကပ်ကြသည်။ 'ပုဂံပါတု၊ နေ့ဆွမ်းပီပီထယ်ကွယ်' ဟု မိန့်ကြားကာ ဆက်၍ ခြေကျင်ကြွတော်မူသည်။ ညနေပိုင်းတွင် ငါးများ သယ်ယူ၍ ရွာသို့ပြန်ရောက်ကြသောအခါ ရွာရှိလူများက ဆရာတော်ဘယ်မှ ကြွရောက်ခြင်းမရှိဘဲ ကျောင်းတွင်သာ သိတင်သုံးတော်မူကြောင်း ပြောပြကြသည်။

* ထိုနှစ်တွင်ပင် အောင်လံနှင့် ပြုလို့ အကြာရှိ ငှက်ကြီးတံတားကို တည်ဆောက်ကာ အုတ်မြစ်တိုင်များ ချလေတိုင်း မအောင်မြင် လုပ်ငန်းခွင်ဆက်ရန် အခက်တွေ့ကြရ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဆရာတော်အား လာရောက် လျှောက်ထားကြသည်တွင် မလိုဘဲဆန်အချို့ကို စွန့်လှူလိုက်သည်။ ထိုဆန်များကို ကြပက်ပြီးနောက် လုပ်ငန်းခွင် ပြန်စကြရာ တံတားတစ်ခုလုံး အပြီးတိုင် အောင်မြင်လေသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ ဆရာတော်ကြီး ကျောင်းကန်ဘုရားများ မွမ်းမံမှုတွင် အသုံးပြုရန်ဟူ၍ ဘီလင်မြေအိမ် (၁၀၀)ကို လာရောက်လှူဒါန်း၍လေ

သားတို့၏ နားထောင်မှုကို အားပေးရန်

သည်။

* ထိုနှစ်ဆောင်းတွင်းကာလ တစ်နေ့တွင် ဒါယိကာမများ မကြီး တောဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းခံကြတော်မူသည်ကို တွေ့ကြရသဖြင့် ဒါယိကာမများက ဆွမ်းလောင်းရန် ပြင်ဆင်စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။

ဆရာတော်သည် သရက်တောရပ်ကွက်တွင် ဆွမ်းခံပြီးနောက် သပိတ်ပြည့်သွားသဖြင့် ဗိုလ်ကုန်းရပ်ကွက်သို့ မကြွတော့ဘဲ လှည့်ပြန်သွားသည်။

ထိုအခါ ဗိုလ်ကုန်းရပ်ကွက်မှ ဆွမ်းမလောင်းလိုက်ရသူများက စက်လှေငှား၍ မကြီး တောကျောင်းသို့ လာရောက်လျက် ဆွမ်းများ ကပ်လှူကြသည်။

ထိုနေ့က ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းခံပြန်လာရာတွင် ဆွမ်းမပါ သပိတ်ချည်းသာ တွေ့ရသဖြင့် အောင်လံဒါယကာများ ပြန်သွားသောအခါ ရွာခံ ဒါယကာများက ဆရာတော်အား မေးလျှောက်ကြသည်။

‘ဆရာတော်ဘုရား ဒီမနက်အောင်လံကို ဆွမ်းခံကြသလား’

၃၈ နားထောင်မှုကို အားပေးရန်

ဘုရား’

‘အင်း ဟုတ်ချင်လဲ ဟုတ်မှာပေါ့’ ဟု ဆို၍ တစ်စုံတစ်ရာ ဆက်၍ မိန့်ကြားခြင်း မရှိတော့ချေ။

* တစ်ခါသော် မြစ်တွင်းသွားဆင်ပေါက်(၃) ဇက်ရေယာဉ်မှာ မန်ကျည်းတောရွာအနီး ကမ်းကပ်ရပ်နားကာ ဆရာတော်ထံသို့ ရွာမတကြီး ရောက်လာကြသည်။

မိမိတို့ သယ်ယူလာသော ဒီဇယ်ဆီကန်များအတွင်း ဆီများအစား ရေချည်းသာ ဖြစ်နေသောကြောင့် ရာဇဝတ်အမှုအခင်း ကျရောက်မည့်ဘေး ကြုံနေရကြောင်း လျှောက်ထားကြသည်။

ဆရာတော်က အထူးအထွေ မိန့်ကြားခြင်းမပြုဘဲ ဆန်ထက်တစ်ဆုပ်စီ စွန့်လှူလိုက်သည်။ ထိုဆန်များကို ရေယာဉ်ဆီကန်အတွင်း ထည့်လိုက်ရာ ရေများသည် ဒီဇယ်များ ပြန်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရ၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဆင်ပေါက်(၃) ဇက်ရေယာဉ် ဝန်ထမ်းများက (၂၀) ပုလင်းဝင် မြေပဲဆီပုံး(၁၀)ပုံးကို ကျောင်းသို့ ပို့လှူကြလေသည်။

* အလားတူပင် ဆင်ပေါက်(၁၀) ဇက်ယာဉ်သည် မြစ်လယ်၌ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွား၏။ အင်ဂျင်စက်နှိုး၍မရ ထိုးဝါးလည်း မဝသဖြင့် ချေရန်မျှောကာ အခက်တွေ့ရစဉ် ရေယာဉ်ပေါ်သို့ ဆရာတော်ကြီး ကြွလာသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဦးချကန်တော့ကြသည်။

ထိုအခါမှ ဆရာတော် စွန့်လှူထားသော ဆန်များကို သတိရကာ ရေယာဉ်နှင့် ဝန်းကျင်ကို ပက်ဖျန်းလေရာ စက်နှိုး၍ ဆန်တက်ခရီးကို ဆက်နိုင်ကြလေသည်။

* တစ်ခုသော ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် ရန်ကုန်မှ ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါး အာဂန္တုအဖြစ် ကြွလာသည်။

‘တပည့်တော်ကို မေတ္တာရှိပေးတော်မူပါ ဆရာတော်ဘုရား’

‘အရှင်ဘုရားက ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ’ ‘တစ်ခါတစ်ခါ အထိမ်းအမှတ်ပြီး ကြောင်ကောင်ကောင် ဖြစ်သွားပါတယ်။ တဖြည်းဖြည်း တွေ့တော့ ဘုန်းကြီးရှင်တို့ တပည့်တော်ကို မကြိုတယ် ဘုရား အရှင်ဘုရား ကယ်ပေးတော်မူပါ’

ဆရာတော်ကြီးက အာဂန္တုဘုန်းကြီး၏ ငယ်ထိမ်းကို ထက်ဝါခြင်းဆိုင်တာ စူးစိုက်၍ မေတ္တာရှိပေးတော်မူသည်။ ယင်းနောက် မကြာမီတွင်ပင် ထိုအာဂန္တုက...

‘အရှင်ဘုရား၊ ကျေးဇူး ကြီးမာလှပါကယ် ဘုရား’

ဟု ထိခြင်းငါးပါးဖြင့် မှီသောစွာ မှီခိုလျှောက်ထား၍ ချက်ချင်းပင် ရန်ကုန်သို့ ပြန်ကြွသွားလေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖော်ပါရန်

စံထွန်းသာ

ဘယ်

အလှူ

အကြံပြုချက်

* သွေးကွဲ ခြင်း...

တို့ကို ဖြစ်စေပါတယ်။

○ ကြာသပတေး ပြုတ်နေရင်
မုန်းမတ်တစ်ကြောင်း ထင်ရှား
ပါတယ်။ (၁)

ဒါကတော့...

* ရင်ခွယ်ချက်ပိုင်း ပြုပြင်ခြင်း

* ဂုဏ်ထိက္ခာ တအေးမြအနေ တို့
တက် ပြုမိမိခြင်း

* အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံစေခြင်း...

ကို ဖြစ်စေပါတယ်။

ကဲ...ဒါဆိုရင်တော့...

'အလှူပေးသူ' ခြံခြံထဲ ပြုမိမိပြု
လို့ အခြေပေးလို့ရပါပြီ။

ထင်မိသေးဘဲ သာယာစွာခံယူပါစေ။

ဆရာတို့ခင်မောင်တင်၊

(B.S.C. စွယ်စုံ)

(လက္ခဏာမဟာထုတ်ဝေတော်)

နက္ခတ္တဗေဒသိပ္ပံနည်းကျစာအုပ်စာရင်း ၃၁

'အလှူပေးသူ' သွေးအလိုအလျောက်
မုန်းမတ်

နည်းလက္ခဏာရှင်ရဲ့ အမေးကို
ဖြေဆို အခြေပေးလိုက်ပါတယ်။

ခြင်းမိ

ပြုမိမိခြင်းနဲ့အားကောင်းတဲ့ ကံ
ခံစားရင် ခေတ်ပြုတ်နေရင်
အလှူပေးလို့ရပါပြီ။ သစ်ဝင်

သတ္တန်နဲ့ တွေ့ရပါတယ်။ ကံသစ်
ဝင်လို့လဲ ခေါ်ပါတယ်။ (က)

ဒါကတော့...

* ဘာသာရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်
ခြင်း

* အလှူကြီး အတန်ကြီး ပေးလှူခြင်း

* ကံကောင်းခြင်း

* ဝါသနာပြုခြင်း

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး
ဦးပုဇွန် သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်
မြန်မာ့နန်းတော်လှန်ရေးအဖွဲ့
ဆောင် ဆရာဝန်(သမားတော်ကြီး
ဦးစွယ်)တို့ထံမှ လက်ဆောင်ကမ်း၌
ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း
သမားစဉ် မူရင်းဆေးမွှေးကောင်း
တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်
၏ပြေး သမားတော် ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/
ပိုင်ကြီး) ဝါးခေါ်ကွင်းသိန်းသောရာ (သမားဆို
ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက်
သမားဆိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးမွှေး
ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက်
ရှိပါသည်။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး
ဆေးမွှေးထက်မြတ်ကြောင်း အကြားမရှိတဲ့
သမားဆိုဆေးတိုက်

ခေါ်ဝေါ်ခေါ်ဝေါ်

သမားဆို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ၀၃၀၀ Y၀၀၉၀၀၃
လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ
ကို စားခြင်း အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း အပူအစပ် အချဉ်အငန်
စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း ကြောင့်သက်သေ
အစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း အလွန်အိပ်နေပျက်ခံသော်
လည်း အစားမှန် မစားခြင်း စသည် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ
ပါကကောင်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။
ဤဆေးသည် အစာမကြေ လေထိုစေလေအောင် ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊
ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင်နာကျင့်ခြင်း အစာအိမ် အချဉ်
ပေါက်ခြင်း အစာအိမ်ရောင်ခြင်း နာခြင်း ဖျို့အန်ခြင်း စသည်
အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း
စေပါသည်။

ခေါ်ဝေါ်ခေါ်ဝေါ်

သမားဆို အမှတ်တံဆိပ် ပါရီရစ် ရောဂါဆေးပျက်ငှက် ၀၉၀၂ Y၀၀၉၀၉၆
ဤဆေးသည် ရာသီအကျိုးပြောင်၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး၊
ခြင်း ခွဲကျွမ်း ရင်ကျွမ်း သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း၊
ယား၊ အသံဝင်း အသံပျက်၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊
လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှေ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊
တစ်ချို့ပြည့်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ
လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ်
ငုံနေသို့မှာပင် ခွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ
လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့်
မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အသံ
တော်များ စာပေသင်ကြားသို့ရနေသူများ အသံဖြင့် အသံကမ်း
ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိပ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား
ရမည့် ဆေးမွှေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၁၂ နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးစိန်ဆောင်း၏
သမားဆို အမှတ်တံဆိပ်
ငှက်ရူးရောဂါသောက်ဆေး
၀၃၀၀ Y၀၀၉၀၀၃

ဤဆေးသည် ငှက်ရူးနှင့်
အရူးရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
ထိရောက်စွာ သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေပါသည်။
ရွှေ့ထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန်
အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့်
အရူးအဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး၊
ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလွှဲရှားခြင်းတို့ကို ရှောင်
ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ရူးနှင့် အအေးမိ
စွာစေခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

ကိုက်ခံခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ်ဝေါ်ခေါ်ဝေါ်

သမားဆို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး၊ ၀၃၀၀ Y၀၀၉၀၀၃
ဝိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မဖြစ်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမှုကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အပူအစပ် အချဉ်အငန် အရသာများ လွန်ကိုစွာ
စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊
ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေစွာ
အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးမှ သွေးသည်ခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊
တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝက်သို့ ချေကြည်မှုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊
ပူစပ်ပူလောင်ပန်းယဉ်း အပူအဆိပ်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။
ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ
သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား၊ ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးစိန်ဆောင်း၏

သမားဆို အမှတ်တံဆိပ် အခြေကျော်လေဆေးပျက်ဆေး၊ ၀၃၀၀ Y၀၀၉၀၀၃
လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော
အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊
မူဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော
ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချို့ကြာလာသော် ဝမ်းဗီးနာမှ ဓာတ်လေးပါး
ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ
သည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊
အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ်
ပေါက်ခြင်း၊ အစာနာ၌ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား
ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း
စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။
ဆေးသုံးခွဲသို့ ဝေခံနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးစိန်ဆောင်း (ထေး-
၀၂၉၀၃) ခန်း-၀၉-၅၉ ဂျီမာဘုသို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားဆိုဆေးတိုက်

အမှတ်(၄၇) (၁၀၀)လမ်း မဟာဓမ္မအနီး မဟာထောင်ကြွေပြွယ်
ရန်ကုန်၊ ရန်၊ ဥပသစ် အမြို့မြို့ မြန်မာ့ဆေးတိုက်တွင် ရှိပါသည်။

စစ်ကိုင်း ရှင်ဖြူရှင်လှဘုရားသို့ ဘုရားဖူး သာသနာပြုစဉ်

ဘုရားဖူး မြေပေါင်နှပ်ထိုက်

ဖြစ်ရပ်သန်း

ဂါးမာရ်စော်
(စစ်ကိုင်း)

◆ မြေပေါင်နှပ်အား လက်ခံလိုက်သောရှင်သာသနာပြုစဉ်
ရှင်ဖြူရှင်လှဘုရား

မြေကြီးတစ်ကောင်သည် ဧရာဝတီ
မြစ်ထဲမှတက်လာကာ စစ်ကိုင်းတောင်
နံရံတွင် တည်ရှိသော “ရှင်ဖြူ
ရှင်လှ”ဘုရားသို့ ဦးတည်လျက်
သရွေ့ရွေ့ သွားနေလေသည်။

ရှင်ဖြူရှင်လှရွာအနီးသို့ ရောက်
သောအခါတွင် လူနေအိမ်တိုင်းအနီးမှ
ထွက်သွား ဖြတ်သွားရမည်ဖြစ်၍...

မြေကြီးသည် တစ်ချက် တုံ့ရင်လျက်
အဆိပ်အက်ကိုကြည့်ကာ အတတ်
အသုံး အသံကို မထွက်စေဘဲ တရွေ့
ရှင် ရွာကို ဖြတ်ကျော်နေလေသည်။

သို့သော် ကံကြမ္မာက မျက်နှာသာ
မပေးဘဲ တံငါလုပ်နေသောသူ
တစ်ယောက်က သူ့အား လှမ်း၍ မြင်
တတ်ချေပြီ။

သို့နှင့် လျှင်မြန်သောအဟုန်ဖြင့်
စစ်ရာ တောင်စောင်းလျှိုထဲသို့ ဝင်
ရောက်ကာ ပုန်းအောင်း နေလိုက်တော့

ထိုသို့သည် မောင်တင့်(အမည်လွှဲ)
ဖြစ်၏။ သူသည် ရှင်ဖြူရှင်လှ
ရွာသား မဟုတ်သော်လည်း ရွာအပြင်
အဝေးနားတွင် တဲထိုးလျက်
နေထိုင်ကာ တံငါလုပ်နေသူ ဖြစ်လေ
သည်။

မောင်တင့်သည် မြင်လိုက်ရသော
မြေကြီးနောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားကာ
မြေကြီးသော်လည်း တောင်စောင်းလျှို
အထိတော့ မလိုက်ခဲ့တော့။ လျှိုထဲ
သို့ ချီတိုခို၍ ကြည့်ကာ ပြန်လာလေ
သည်။

မြေကြီးကလည်း သူ့အား လူသူ
မရှိသဖြင့် ရှင်ဖြူရှင်လှ
ရွာသို့ ဆက်သွားသော နှစ်ရက်
အတွင်း ပုန်းအောင်းနေရှာလေသည်။

ထိုသို့အတွင်း၌ ကိုတင့်သည် ဝိုက်
ရံသူ မှုတ်လင်းရင်း စဉ်းစားနေသည်။

စပါးကြီးသည်မြေကြီး ရှေးကောင်း
ကောင်းရသည့်ဟု သူသိထား၏။
ထိုမြေကြီးအား ရလိုက်လျှင်
ဟူသောအတွေးဖြင့် မကြာမကြာ
တောင်စောင်းလျှိုနားသို့ သွားရောက်
ကြည့်မိ၏။

မြေကြီးကား ပုန်းအောင်းနေသည်
မှာ နှစ်ရက်ကျော်ကြာပြီဖြစ်၍ သူ့အား
မြင်သူ မေ့လျော့လောက်ပြီဟု ခန်းမှန်း
လျက် လျှိုထဲမှထွက်ကာ ရှင်ဖြူရှင်လှ
ဘုရားသို့သို့ ဦးတည်၍ ခရီးစတင်လေ
၏။

ထိုစဉ် ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့် ချောင်း

မြောင်းနေသော တံငါသည်မောင်တင့်
သည် ဓားမိန်းတစ်ခုကို ကိုင်ဆောင်
လျက် လျှင်မြန်သောအဟုန်ဖြင့် သူ့
အနားသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေတော့၏။

သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို “ဒီနေရာ
မှာပင် အဆုံးသတ်တော့မည်”ဟု
စဉ်းစားနေဆဲတွင် သူ၏ ခေါင်းပေါ်သို့
မိန်းဖြင့် ထိုးစိုက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရပေ
တော့သည်။

ခန္ဓာကိုယ် အိုးစားကွဲသွားသော်
လည်း သူ၏စိတ်ကား အရာအားလုံး
ကို သိမြင်နေပေသည်။

သို့နှင့် ထိတ်လန့်သောစိတ်ဖြင့် ယုံ

◆ မြို့ကြီးအား သတ်ဖြတ်ကြရောက် လာရောက်ကြည့်ရှုသူ

အချို့သားအား ဖမ်းဆီးရခင်

တောထဲမှာ ထားရှိကြသောအခါ

◆ မြို့မောင်နှမအား လာရောက်ကြည့်ရှုသော

အထောက်အကူပြုသူ ဝါသနာရှင်များ

မန်ကျည်မင်ကြီးသို့ ရောက်လျှင်
အပင်ပေါ်မှ မြို့ကြီးအား မည်သို့
အသိရမည်မသိ အခက်တွေ့နေဆဲ
သို့ နတ်ကတော်တစ်ဦး ရောက်ရှိလာ
သတိ

သို့နောက် နတ်ကတော်မှပင်
“မည်သို့မှ အန္တရာယ်မပြုပါ။
အာဟာသီ ဆင်းထားခဲ့ပါ” ဟု ပြော
သောအခါမှ မြို့ကြီးသည် အပင်
အောက်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း လျော့ဆင်း
သွား၏။

အောက်သို့ရောက်သောအခါ ရွာ
အထစ်ဦးသည် အတင့်ခွဲခွာဖြင့်
မြို့ကြီးအား ဝင်ရောက်ကိုင်တွယ်လိုက်
သဖြင့် မြို့ကြီးသည် ထိုသူအား ဦးခေါင်း
အောက်သို့ လျှက် လျှင်မြန်စွာ ရစ်ပတ်
သတ်လေတော့၏။

အောက်တွင်ရှိသူတို့သည် အမှတ်တမဲ့
မြို့ကြီးထဲသို့ ချစ်မြတ်နိုးစွာ ကြောက်ရွံ့စွာ
အောက်သို့ ဆုတ်လိုက်ကြ၏။

အောက်တွင် ရှင်ဖြူရှင်လှ ဆရာ
တို့သည် တည်ငြိမ်စွာဖြင့်
အောက်သို့ အနီးသို့ ကြရောက်၍...

‘အကတော်မြို့ကြီး... သည်မံပါ စိတ်
လွှေပါ အကတော်အား ယှဉ်လျှာ ရန်ပြု
ကြပါ ဘုန်းတော်ထံသို့ပို့ပါ။’

အကတော်မြို့ကြီးအတွက် အကောင်း
ဆုံးဖြစ်အောင် စီစဉ် လုပ်ကိုင်နေကြပါသည်။
အကတော်အနေဖြင့် ဘုရားရှင်မြို့ကြီး
သာသနာပြုပယ်ဆိုတဲ့ ဆန္ဒရှိလျှင် အောက်
စွာ လိုက်ခဲ့ပါ။ အခု အက ရစ်နှောင်းထား
သူကိုလဲ ဘုန်းတော်အလှူပံ့ပါသည်။
ဟု ညင်သာစွာ မိန့်ကြားလေလျှင်

မြို့ကြီးသည် ရစ်နှောင်းထားသူအား
ဖြေလျှော့ပေးလျက် အနားတွင် ရပ်
ထားသော ကားနောက်ပြီးကို မေးတင်
ထားလေတော့၏။

ထိုအခါမှ လူတို့သည် မြို့ကြီးအား
ကားပေါ်သို့ တင်ဆောင်ကြပြီး ဘုရား
သို့ ခေါ်ခဲ့ကြလေသည်။

ဘုရားရောက်သောအခါ မြို့ကြီး၏
ခါးတွင် အထိရောက်နေသဖြင့် ဆေးကုသ
သန်ရှင်းပေးပြီး အဝတ်ဖြင့် စည်းပေး
ရလေသည်။

ဤတွင် ကျွန်ုပ်တို့အသားသည်ကို
အဆုံးသတ်လိုက်ပေသည်။

နောက်ဆက်တွဲ အနေဖြင့်
ကား...

ရှင်ဖြူရှင်လှဆရာတော်ကြီး ဦးတောဝ
မှ သေဆုံးသွားသော မြို့မလေးအား
မှန်ခေါင်းဖြင့် ကျန်စွာ ထားရှိလေသည်။
အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ အိပ်မက်ရ
၍ လာရောက်ကြသော ပဌာန်းဆက်
များမှ ရက်ခံဆေးများနှင့် လိုအပ်သည်
များကို လှူဒါန်းကြသဖြင့် မီးမသင်္ဂြိုဟ်
တော့ဘဲ ဒီအတိုင်း ထားရှိတော့မည်
သိရပေသည်။

(၁၇)ရက်၊ (၉)လ၊ ၂၀၁၅ခုနှစ်
နေ့တွင် မြို့မလေးအတွက် ဆွမ်းသွပ်
ကုသိုလ် ပြုကြလေသည်။

နောက်ထပ် ဝင်ပူး၍ ပြောပြသည်
မှာ ထုတ်ယူအပ်မိကိုင်တစ်ကောင် ရှိပေ
သေးသည်။ ဤစစ်ကိုင်တောင် ရှင်ဖြူ
ရှင်လှဘုရားသို့ ဖူးမြော်လျက်
သာသနာပြုကြရန် မောင်နှမ(၃)
ကောင် ချိန်းဆို၍ လာရောက်ကြ
ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရပေသည်။

ဂါမထီဇော်(စစ်ကိုင်)

မိုးညှဲတွင်ကား လွန်စွာ ကျယ်ဝန်းပါသည်။ မိုးနှင့်ပတ်သက်ပြီး အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြသည့် ပညာရှင်များ သည်လည်း မရေနိုင်ခဲ့ပါ။

တစ်ကျောင်း တစ်ဂါထာ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်းဆိုသည့်အတိုင်း အနက် အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုသူများ ရှိခဲ့ကြပါသည်။ ကထိန်ပြီနောက် တစ်ရက်တွင်မူ စာရေးသူ နားနောင်ကျောင်းသို့ သွား ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဆောင်းဦးအဝင်စဉ် သစ်ရိပ်ငါးရိပ် ကျောင်းအရိပ်တို့မှာ လွန်စွာ ခြေနေပါသည်။

မျိုးမျိုးအောင်စေတီ ဘုရားမွှေးနံ့သို့ မျှော်ကြည့်ရာ ဆရာတော်ဦးကလျာဏ တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးနေသည်ကို တွေ့ရလိုက်ရပါသည်။

စာရေးသူ ကျောင်းပေါ်သို့ မတက်ဘဲ မွှေးနံ့သို့သာ သွားလိုက်ပါသည်။ ဆရာတော်အား ထိုကြီးငါးညီနှင့်အညီ ရှိပြီး အပြင် သင့်ရာနေရာတွင် ထိုင်နေ လိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ကျောင်းသား တစ်ဦးခေါ်ပြီး စာရေးသူအတွက် မုန့်နှင့် ရေခဲခွေးဖန်း တစ်ဖန်း လာချရန် ပြော လိုက်ရာ သိပ်မကြာ၊ ရွာလုပ်သည့် မုန့်ဖက်ထုပ်နှင့် ရေခဲခွေးကြမ်းလာချပေး ပါသည်။

‘စားဦး ဒကာ’ သည်တစ်ကြိမ်တွင် ဖေဒင်ဘက် မဆွေးနွေးလိုဘဲ မွဲရှာပုံတော်ဘက် ဦးတည်ပြီး မေးကြည့်ရာ ဆရာတော် က စာရေးသူအား ရှင်ပြောပြဆိုပါ သည်။

‘မုံမှာ အရောင်အသေးအားဖြင့် (၆) မျိုးလောက်ရှိတယ်။ မွဲဖြူ၊ မွဲနီ၊ မွဲ နက်၊ မွဲညို၊ မွဲဝါ၊ မွဲစိမ်း ဆိုပြီး ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာထားတယ်’

‘တင်ပါဘုရား’

၁၆ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မိုးရွာပုံတော် နုနု

တွင်းဆက်များ

အောင်လမ်း (အင်းတော်)

‘မွဲဖြူသဘောကတော့ အလယ် အလတ်သဘောပဲ ရှိတယ်။ အားကြီး ကောင်းအားမရှိသလို ဆိုးအား အများကြီးလဲ မဟုတ်ဘူး။

မွဲနီကတော့ ကောင်းကျိုးအပေး ဆုံးပဲ။ ဆိုးကျိုးကတော့ မဆို သလောက်ပဲ...

မွဲနက်က ကောင်းကျိုးထင် မကောင်းကျိုးက များတယ်။

မွဲညိုရှိတဲ့သူက အကြင်နာချီသူ၊ သနားတတ်သူ၊ သစ္စာရှိသူ၊ သမာဓိရှိ သူပဲ...

မွဲဝါကတော့ စိတ်ကူးယဉ်သမား၊ အနုပညာသမားတွေမှာ တွေ့တတ် တယ်။

မွဲစိမ်းကတော့ မွဲအားလုံးထဲမှာ အမြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ၊ ပါရမီထူး တွေမှာ တွေ့ရတတ်တယ်။ ကောင်း ကျိုး ချမ်းသာအပေးဆုံးပေါ့’

ဆရာတော် ရှင်ပြုမှ စာရေးသူ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိရပါသည်။ မွဲ သည် လူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိသည့် နေရာ အလိုက်သာ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးကို သာမန်မျှသာ သိခဲ့ရပါသည်။

ယင်းကြောင့်လည်း ရှေးမြန်မာကြီး များ မွဲကို ကြည့်ပြီး လူသားတွေ၏

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စရိုက်လက္ခဏာများကို ဟောကြားကြသည်ကို တွေ့ဖူးခြင်းမရှိခဲ့ ပါသည်။ ဆရာတော်က ဆက်၍ ပြန်လည် ရှင်းပြပြန်ပါသည်။

‘နောက်ထပ် ပုံတော်မျိုး ခွဲခြားမှုရှိသေးတယ်။ မွဲဖြောက်၊ မွဲနီ၊ မွဲရှင်ဆိုတာ ရှိသေးတယ်။ မွဲဖြောက်က သွေးကိုယ်မှာ ပေါ်လာရင် ရောဂါအနာတစ်ခုခု ဆုတ်ယုတ်နေခြင်းကို ပြတဲ့ လက္ခဏာပဲ။ အသားအရောင် အထူ ကို ဖျက်ဆီးတတ်တဲ့ အမျိုးအစားပါတယ်။ မွဲနီကတော့ အသားအရေပေါ်မှာ

ကြွတက်နေလေ့ရှိတဲ့ မွဲပဲ... အဆင် မှာလဲ နီနီပြည်ပြည်ရှိတယ်။ မွဲရှင် ကတော့ အရောင်အသွေး အပြောင် အလဲ ရှိတယ်။ စိမ်းစိုနေတတ်တယ်။

ရွှေပြောင်တဲ့အခါ အရွယ်အစား ချင်း တူနေတတ်တယ်။ လူကောင်း လူတော်တွေမှာ ပါတတ်သလို လူဆိုးလူမိုက်တွေမှာလဲ ပါတတ်တယ်။

သိဒ္ဓိပေါက်မြောက်တဲ့ သူတွေမှာလဲ ရှိတတ်တယ်။ ကောင်းကျိုးအပေး လွန်စွာ ထူးကဲသလို မကောင်းကျိုး ပေးရာမှာလဲ ထူးကဲမှုရှိတယ်။

အမျိုးသားနဲ့ အမျိုးသမီးမှာလဲ အကြမ်းအားဖြင့်တော့ လက်ယာမှ မွဲရှိသူဟာ အမျိုးသားဖြစ်ရင် ကောင်း ပြီး အမျိုးသမီးဆိုရင် လက်ဝဲဘက်က ကောင်းတယ်လို့လဲ ပြောကြတယ်။

အမျိုးသားမှာ လက်ဝဲဘက်က ပိုများရင် သားယောကျ်ားကလေး ပိုရှိ ပွေးတတ်တဲ့... လက်ယာဘက်က များရင်တော့ မိန်းကလေး ပိုများ

သံဃာတော်များ

သံဃာတော်

တက္ကသိုလ် အောင်မြင်သူ
(မရင်းတန်း ရန်ကုန်)

(၃-၁၀-၂၀၁၅)နေ့က ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တဓမ္မစုံကြည့်စဉ် ဓမ္မစုံကို ကြိုတင်ရထား၍ အလုပ် နားရက်ဖြစ်တာနှင့် မိမိ ကြည့်လိုသော ဆောင်းပါး တော်တော်များများကို လှန်လှော့ဖတ်ကြည့်မိ၏။

စာဖျက်နာ(၂၀၀)တွင် “နေအိမ်၌ မရှိအပ်သောပစ္စည်း” ဟူသော ဆောင်းပါးဖြင့် ရေးသားထားသည့် ဆောင်းပါးကိုလည်း စိတ်ဝင်တစား ဖတ်ရှုမိ၏။ ထိုဆောင်းပါးတွင် **ကျောက်ထန် ဆရာတော်ကြီး ဦးကောသိဓမ္မက...**

‘လူအများအပေါ်ကြရာ အိမ်ခြံမြေအတွင်း မှာ သံဃာတော်များပိုင်ဆိုင်သော (သံဃိက) ပစ္စည်းများကို အသုံးပြုအပ်သလို ရှိလဲ ဖို့အပ်ပါဌား’

ဟု ဆုံးမမိန့်ကြားကြောင်း ပါရှိ၏။ ဆရာတော်ကြီးက...

‘မင်းတို့ မှတ်ထားကြ (သံဃိက)ပစ္စည်းဆိုတာ လှူပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် လုံးဝ အဆင်မပြေသော ပစ္စည်းဖြစ်တယ်။ သံဃိကပစ္စည်းကို သံဃာတော်များကိုယ်တိုင် လွယ်လွယ်ကူကူ သုံးစွဲ ဖို့ ခက်ခဲတယ်။ သံဃပစ္စည်း အဆင်မပြေလို့ မှတ်ထား’

ဟုလည်း အမိန့်ရှိကြောင်း ထိုဆောင်းပါးမှာ ပါရှိ၏။ ထိုဆရာတော် မိန့်ကြားသည့် စကားတို့သည် အမှန် ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော် သံဃိကပစ္စည်း ဆိုကြောင်းကို သိသင့်ပါသည်။

သံဃိကပစ္စည်း ဆိုသည်မှာ...

သံဃိကပစ္စည်း ဆိုသည်မှာ အလှူ

ရှင် ဒကာ၊ ဒကာမများက ...

‘ဤသင်္ကန်းကို သံဃာတော်များအား လှူပါ။ ဤကျောင်းကို သံဃာတော်များအား လှူပါ။’

အစရှိသဖြင့် ဆို၍ လှူဒါန်းထားသော ပစ္စည်းများသည် သံဃိကပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက် သံဃိကဖြစ်သောပစ္စည်း

• ကျောင်းတိုက်တစ်တိုက်မှ ဆရာတော် (သို့မဟုတ်) ရဟန်းတော်တစ်ပါးသည် မိမိပုဂ္ဂလိကပိုင် ပစ္စည်းများကို ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အားလျှင် မပေးခဲ့ဘဲ ပျံ့တော်မူသွားပါက ထိုပျံ့တော်မူသော ဆရာတော်၏ ကျန်ရှိပစ္စည်းများသည် ‘ထိုကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ သံဃာအား ထုံးနှင့် သက်ဆိုင်သော သံဃိကပစ္စည်း ဖြစ်သွားပါသည်။’

ကျောင်းတိုက်ကြီးသည် ကျောင်းဆောင် အဆောက်အအုံတွေကလည်း အများကြီး၊ ရဟန်းတွေကလည်း အများကြီးရှိရာ သံဃိကပစ္စည်းက နည်းနည်းပါးပါး ဆိုပါက ထိုပျံ့တော်မူသွားသည့် ဆရာတော် (သို့မဟုတ်) ရဟန်းတော် ကျောင်းမှ သံဃာတော်များအား ခွဲဝေခွင့်ပြုရန် တစ်တိုက်လုံး ရှိ သံဃာတော်များအား ပန်ကြား၍ ခွဲဝေရပါသည်။

ထို သံဃိကဖြစ်သွားသော ပစ္စည်းများသည်လည်း...

၁။ အထောက်အပံ့ပစ္စည်း - မွဲအပ်သောပစ္စည်း၊
၂။ ထောက်ပံ့ပစ္စည်း - ခွဲဝေပေးကောင်းသော ပစ္စည်း

ဟု (၂)မျိုး ရှိပါသေးသည်။

သံဃိကပစ္စည်း အကြောင်းကလည်း ရှည်လျားတွေပြားသဖြင့် ဒီမျှ လောက် မှတ်ထားကြပါဦး။

နေအိမ်၌ မရှိအပ်သော ပစ္စည်းမှာ သံဃိကပစ္စည်း မှန်သော်လည်း သံဃာအများသုံးရန် သိမ်သမုတ်ရာ၌ ခြေအတွင်း နီကံသွင်းထားသော သိမ်ပန္နက်တိုင်များသည် သံဃိကပစ္စည်း ဟုတ်မဟုတ် မိမိရန် ထိုအပ်ပါသည်။

အဆိုပါ ဆောင်းပါး၌ သိမ်ပန္နက်တိုင်သည် သံဃိကပစ္စည်း သဘောသက်ရောက်လို့ အိမ်အတွင်းမှာ ဆောင်မထားကောင်း၊ မထားကောင်းသည် သိမ်ပန္နက်တိုင်ကို ထားမိ၍ ကိုက်လှည့်တို့မိသားစု စီးပွားရေးကျဆင်းခြင်း၊ မိသားစုအချင်းချင်း အမှား ဖြစ်ခြင်း၊ အတိုက်အခံပြုခြင်းများ ကြုံရကြောင်း တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ကျန်းမာရေးမကောင်းခြင်း စသည်များနှင့် ကြုံတွေ့ရုံတို့ကို ရေးသားထားပါသည်။

အနုပညာ သိမ်ပန္နက်တိုင်သည် သံဃာတော်များအား လှူဒါန်းထားသည့် ပစ္စည်း ယူတတ်သဖြင့် သံဃိကပစ္စည်း ယူတတ်ပါ။

သိမ် သမုတ်တော့မည်ဆိုလျှင် သိမ်သမုတ်မည့်နေရာ၌ လှေကား သိမ်ဟောင်းများ ရှိခဲ့လျှင် ထိုသိမ်

ပျက်စေရန် နတ်ရ ကမ္မဝါစာဖြင့် ပယ်ပျက်ရပါသည်။

ထိုသိမ်နတ်ရာ၌ နတ်ပြီးသည့် နေရာ၊ မနတ်သေးသည့်နေရာ မှတ်မိ စေရန် အလျား(၄)တောင်၊ အနံ(၂) တောင်ရှိသော ညောင်စောင်းကွက် များ ရေးဆွဲရပါသည်။

ရေးဆွဲထားသည့် အကွက်များ မပျက်စေရန် အုန်းဆန်ကြိုးများဖြင့် ပန္နက်တိုင်ကို ရစ်ပတ်ကာ မြေထဲသို့ ရိုက်သွင်းရပါသည်။ (သို့မဟုတ်) ချည်ကြိုးများဖြင့် ရစ်ပတ်ကာ ရိုက် သွင်းရပါသည်။

သိမ်ဆောက်မည့်နေရာ၊ အုတ်မြစ် ချမည့်နေရာ စသည်တို့၌လည်း ပန္နက် တိုင်များ ရိုက်ရပါသည်။

သိမ်ပန္နက် ရိုက်ထားသည့် နေရာ တွင် သိမ်နတ်သည့်အခါ၌ လည်း ကောင်း၊ သိမ်သမုတ်သည့်အခါ၌ လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရား မိန့်မြွက် ထားသော ကမ္မဝါစာဖြင့် အကြိမ်ပေါင်း များစွာ နတ်ရ သမုတ်ရပါသည်။

ဇို့ကြောင့် ဤသိမ်ပန္နက်ကို နှစ် ကမ္မဝါစာတန်ခိုးများ ကိန်းဝင်တည် ရှိသည့်က ပုဆိက သိမ်သမုတ်အပြီး

တွင် အလှူအသက် နှစ်သုံးကြိမ် သည် ကြုံတွေ့ဖူးသော သိမ်ပန္နက်တိုင် လှူဆောင်သူများ

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၂၀)ကျော် (၃၀) နီးပါးက မန္တလေးမြို့ နိုင်ငံတော် ပရိယတ္တိတက္ကသိုလ်ကြီးတွင် သိမ် သမုတ်သည်ကို ကြုံဖူးပါသည်။ သိမ် သမုတ်တာထက် သိမ်နတ်သည့်အချိန် က ပိုကြာပြီး ကမ္မဝါစာလည်း အခေါက် ပေါင်းများစွာ ဖတ်တော်မူကြပါသည်။

သိမ်နတ်ရာ၌ နံနက်ပိုင်းတစ်ချိန် (၂)နာရီလောက်ကြာပြီး ညနေပိုင်း တစ်ချိန်မှာလည်း (၂)နာရီလောက် ကြာပါသည်။ နေရာညောင်စောင်း ကွက်များကို နှံ့စပ်အောင် လူးလာ ခေါက်ပြန်ရင်ပေါင်တန်း ထောင့်တန်း များကြီးစွဲ စသော နည်းများဖြင့် ကမ္မဝါစာများကို အကြိမ်များစွာ ဖတ် တော်မူကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သမုတ်သည့်အခါမှကား တစ်နံနက်ခင်း မှာပဲ ပြီးသွားပါသည်။

သိမ်သမုတ်အပြီးမှာ သိမ်ပန္နက် တိုင်များ ဦးရာ နတ်ယူကြပါသည်။ ဤစာရေးသူလည်း သိမ်ပန္နက်တိုင်

တစ်ချောင်းရရာ ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေ တစ်ဦးက တောင်းသဖြင့် ပေးလိုက်ရ ပါသည်။

တိပိဋကနိကာယ ကျောင်းတော် အတွင်း သိမ်သမုတ်ရာမှာလည်း သိမ် ပန္နက်တိုင်(၂)ချောင်းရရာ (၁)ချောင်း ကို မိမိအိမ်ဘုရားဆောင်မှာ ထားရှိပြီး (၁)ချောင်းကို ရင်းနှီးသည့် မိတ်ဆွေက တောင်း၍ ပေးလိုက်ရပါသည်။

တိပိဋကနိကာယ သာသနာပြု အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများလည်း ယူဆောင် သွားကြသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အန္တရာယ်ကင်းစင်ဖို့ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာရေးသူသည် လည်းကောင်း၊ စာရေးသူ ပေးလိုက်သည့် ပန္နက်တိုင် များကို ယူဆောင်သွားသူများသည် လည်းကောင်း မည်သည့်အန္တရာယ်မျှ မရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဇို့ကြောင့် သိမ်ပန္နက်တိုင်သည် အိမ်၌ မထားတတ်သည့် ပစ္စည်းဟုတ် ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

တက္ကသိုလ် အောင်ဇေယျ (မရမ်းကုန်း၊ ရန်ကုန်)

စာမျက်နှာ (၁၆)မှ အဆက်

တယ်၊ ဆရာတော်သည် စာရေးသူအား ရှင်းပြလိုက်ရာသဖြင့် အာဝံသွင်း ခြောက်သွားဟန်ရှိသည်။

ဆရာမောင်ရွှင် သောက်လိုက်ပြီး ခုနစ်ရက်စား မေ့မိတွက် နည်းဖြင့် ပညာတစ်ခု ရှိခြင်းသဖြင့် စာရေးသူအဖို့ အလိုဆု တစ်ခု ရလိုက်ပါသည်။

ပုညကုမ္ပဏီလီမိတက်(၅)နှင့် ထူးဆောင်ပါးကြွယ်ဝတိုက် ချွေးဂိုဏ်းမှာ ပျိုဆုံးဆရာတို့လွယ်၊

လက်ရကြွင်းရင် မနာသိပ်မှာ ပျိုဆုံးလည်း

ခွန်ကြွင်းရင် လက်မပေါင်း နှစ်ပတ်လုံးမှာ ပျိုဆုံးလည်း

ဆရာကြွင်းရင် လက်မပေါင်း ပျိုဆုံးလည်း

ဆရာကြွင်းရင် မျက်စည်ဝဲတွင် ပျိုဆုံးလည်း

ငါ့ကြွင်းရင် ပါမှာ ပျိုဆုံးလည်း၊
ခြောက်ရကြွင်းရင် မှလွယ် ချိမ်းလည်း၊
ထူထူကြွင်းရင် ကျောပြင်မှာ ပျိုဆုံးလည်း...
ဤအတိုင်း ပျိုဆုံးရင် မှလွယ်နှင့် ကြီးပွားမယ်လို့ ခဲ့ပညာ မှုင်တွေက ပြောတယ်။ ဘုန်းကြီးကတော့ ချွေးဆရာတော်ထံ က ရှေ့သာ ပြောကြောင်း၊ ပြောရင်တော့ မကျန်နိုင် မခန်းနိုင်ပါပဲ ခကော'

စာရေးသူ နှုတ်ထိတ်လျက် ဆရာတော်က ပြန်ပြီး အတွက်တော်ခံပါ။ နောင်တာလမှ တစ်ကျော့ပြန် ပြန်ပေး လျှောက်ခေါ်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဆာထု ခေတ္တာ၊ အုတ် ၁၀

မောင်မဟိန်(အင်းစိန်)

ဆီး ဝမ်း လေ့ရှိ၍ ချက်မိကြည့် အကြောပြေဆေး အူအုတ် ဟင်းစေ့

ကြေးမုံ ပျက်မိကြည့် အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၈၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် “ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ ပါမလား” ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ဩ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ဪ... ကိုမျိုးမြင့်ပါလား။ လာဗျာ’
‘စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ အယ်အချိန်တွေတွေ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်’
‘ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ’

‘ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး နေ့အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ ထောင်းချင်လို့ဗျ’

‘ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်’
‘ဒီလိုဗျ ကျွန်တော် ခုံးမှပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ အားလုံး အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အတိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

တို့ဆိုရင် မျက်ခုံး မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ မောင်းမကြည့် ဆော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ ဆန်းစစ်လို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံတိုင်းမှိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ ဆုံးရှုံးရလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆိုမှာ အကြံဉာဏ် လာ ထောင်းတာ’

‘ညွှတ်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကို။ တော်မီလေး သုံးဆောင်ပါဦး’

‘ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးမိနီတို့ ဇနီး မောင်နှံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြေးမုံခွင့်ပြုချက်အမှတ် တတဝက(စာနယ်ဇင်း) ခွင့်/၀၅၁၃

သူတွေပို့လား၊ မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ’

‘ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း မောင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံတိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀ လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညှောင်ညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး။ အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိုင်းဖူး ရတယ်။ သူကြည့်ပြီး စိတ်မချင်သေး၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ’

စကြာမင်း ဆေးဝါး

‘သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးဟောင်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စိမ့်မော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ချောကိတွေကတော့ မျက်စိပူနီဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားစုညှန်ခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းဆုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညော့ကိုက်ခဲ၍ မဆီ မသာ ထိုင်မှိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညော့ ချည်နံ့ခြင်း၊ အပူနီး၊ အပုပ်နီးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စပြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပူဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ဖွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ချောကိများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်မာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ’

‘ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရန်ခိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် နှိပ်သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်’

‘ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးလဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ’

‘ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုတုန်းဝေရေး ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် “စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး” ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ’

မင်္ဂလာဒုံ-မြန်မာ့စီးပွား

စကြာမင်း

ထိုင်းရင်းအေးထိုမ်

အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုတေသနပျက်၊

သန္တာပတ်တိုင်းအနီး၊ မြောက်ဘက်လမ်း၊

ရမ်းကွင်းမြို့နယ်၊ ၇၂၂၅၁

www.burmeseclassic.com

‘ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ’

‘ကိုးမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစပ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်’

‘ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ’

‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ’

‘ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီး၊ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး’

‘ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဖက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညော့လေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး၊ ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်ပြောလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်မိတ်တွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ချောကိ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တာနေ့ရတဲ့ ချောကိတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ချော့ကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ’

‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး’

၄၈ နက္ခတ္တရေးသီခြေညီမဂ္ဂဇင်း

နှစ်ပေါင်း(၁၂၀)ကျော် သက်တမ်းရှိ

ရွှေရန်ပြေညွှန်သယံဇာတ

နှင့် ရွှေရန်ပြေအတွက်ကျောင်းသို့ အလည်တစ်ခေါက် ဘုရားရှုထုတ်ခဲ့စဉ် (၁)

[၀]

တည်နေရာမှာ တိလောပါ

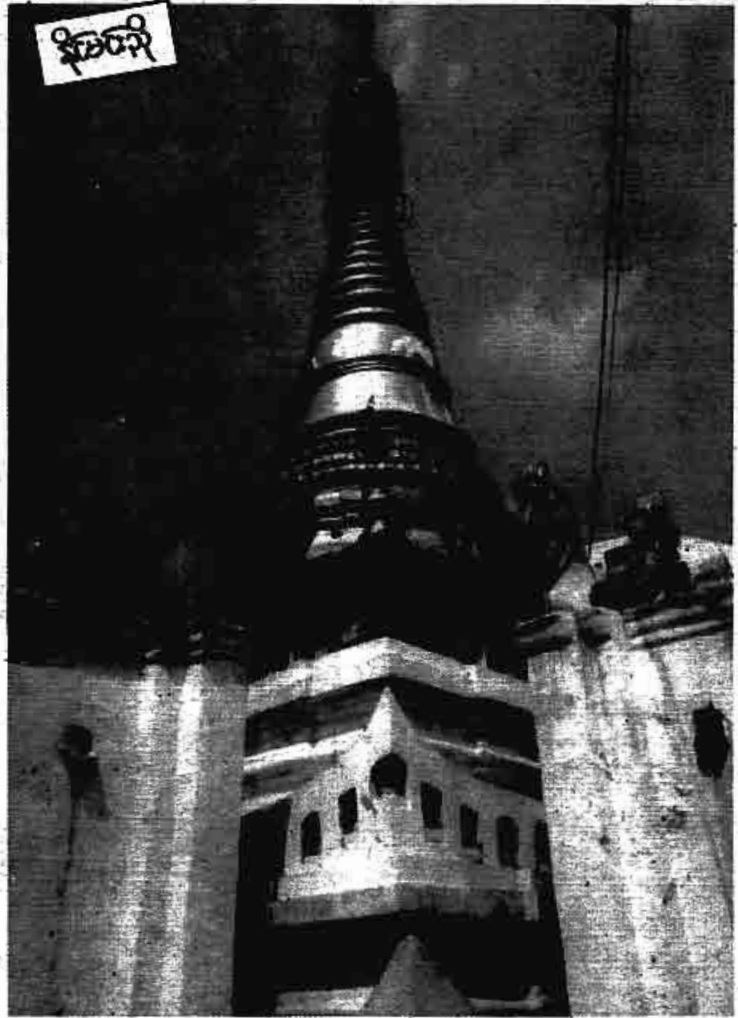
စာရေးသူတို့ရဲ့ ရှမ်းပြည်နယ်
ထောင်ပိုင်း၊ ညောင်ရွှေမြို့နယ်ထဲက
“ရွှေရန်ပြေညွှန်သယံဇာတ”နဲ့ “ရွှေရန်
ပြေအတွက်ကျောင်း” ကျောင်းတော်ကြီး၊
အကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
စာအုပ်သူများကို တင်ပြလိုပါတယ်။

ရွှေညောင်နဲ့ ညောင်ရွှေတောင်-
ဘတ် လမ်းခွဲက (၆)မိုင်ခန့်အကွာ
ညောင်ရွှေမြို့ မြောက်ဘက်မှဆို
ဘန်မိုင်ခွဲခန့်အကွာမှာ တည်ရှိပါတယ်။
ထီလောကျေးရွာအုပ်စု တိလော
ကျေးရွာအနီးမှာပါ။

ထီလောဆိုတဲ့ ရွာလေးမှာ ရှမ်း၊
အင်း ဗမာ၊ ပအိုဝ်း စတဲ့ တိုင်းရင်း
သားပေါင်းစုံ စည်းလုံးညီညွတ်စွာနဲ့
နေထိုင်ကြပါတယ်။

ထီလောဆိုတာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား
ဘာသာစကား တစ်ခုဖြစ်ပြီး၊ တိ-
အစီအတန်း၊ လော-လှည်း၊ စာရေး
သူတို့ပြန်မာစကားဖြင့် လှည်းတန်းရွာ၊
တစ်လှည်းဆိုရရင် လှည်းစခန်းရွာလို့
အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။

ဤအရင် ခေတ်အဆက်ဆက်
ဆင်ဘွားကြီးများလက်ထက် ရှမ်းတိုင်း
ဆင်သားများသာ အများဆုံးနေထိုင်
ပြီး အခွန်တရားဆက်သ မင်းမှုတမ်း
များ အများဆုံးနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း သိရ
တယ်။

● ရွှေရန်ပြေထီ ညွှန်သယံဇာတ

အမည်ခေါ်သည် ရွှေရန်ပြေ

ရွှေရန်ပြေလို့ အမည်နာမ တင်ခဲ့ရ
တဲ့ ရွှေရန်ပြေရှင်းတစ်ကို လှေလာ
ကြည့်တော့ သိမ်း ကျောင်း၊ ဇရပ်ကို
အရှိပြုလို့ မူလအမည် “ရွာတော်”

ပျောက်ပြီး ယခုကဲ့သို့ “ရွှေရန်ပြေ
ရွာ”လို့ အမည်တွင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ
တယ်။

ညောင်ရွှေစော်ဘွားများ ဦးစီး
ကာလတုန်းက “ရွာလေးရွာ၌

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၁

• အပြင်ဆင်သည့် ဦးဿဇေတီ ကထာပြင်တွင်

• ရွှေရန်ပြေကျောင်းတိုက် အကျောက်အဝင် နေပြီကြီး

• တောင်ဘက်နေပြီကြီးအဝင် ရွှေရန်ပြေကျောင်းတိုက်

နေထိုင်သူတို့သည် သားသတ်၊ မုဆိုးတံငါ၊ တိရစ္ဆာန်မွေးမြူခြင်းများ ပြုလုပ်၍ အသက်မွေးခြင်းကို မပြုလုပ်ရပါ။” ဟု သစ္စာဆိုပြီး နေထိုင်ရတယ်လို့ သိရတယ်။ ဒါကြောင့် အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်ရသောရွာ၊ ဘေးမဲ့ပေးရာရွာလို့လဲ ဆိုကြတယ်။

ဒါကြောင့် အဲဒီခေတ်တုန်းက အချို့ရာဇဝတ်သားများ ရွှေရန်ပြေရွာအတွင်း လာရောက် ခိုအောင်းနေထိုင်ခဲ့ပါက ဖမ်းယူခွင့် မရှိလို့ပင် အဆိုရှိပါတယ်။

အခုရွာတော်ခေါ် ယခု ရွှေရန်ပြေရွာတွင် နေထိုင်ကြသူ အများက သစ်ပင်ပန်းမန်စိုက်ပျိုးလို့ လယ်ယာလုပ်ငန်းတွေနဲ့ အဓိကအားထား အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုပြီး ရွှေရန်ပြေအတုမရှိကျောင်းကြီးရဲ့ ဝေယျာဝစ္စတွေကို ဆောင်ရွက်လို့ ကုသိုလ်ယူနေကြသူများပါ။

လက်ရှိမှာတော့ ရွာတော်လို့ လူသိနည်းလာပြီး ဘုရားကြီးကို အမှီပြုလို့

ရွှေရန်ပြေရွာလို့ အထင်ကရ ဖြစ်နေခြင်းပါ။ အိမ်ခြေ(၁၀၀)ခန့်နဲ့ လူဦးရေ (၄၀၀)ခန့် နေထိုင်ပြီး တိုးတက်စည်ပင် ဝပြောနေတဲ့ ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်လို့ နေပါပြီ။

ဒီနေရာမှာတော့ အဖိုးပြတ်မရနိုင်အောင် လက်ရာမြောက်စွာနဲ့ ထွင်းထုပူဇော် တည်ဆောက်တော်မူခဲ့တဲ့ ရွှေရန်ပြေဥဒ္ဓိဿဇေတီ သမိုင်းအကျဉ်းကို လေ့လာသိရှိ မှတ်သားရ

သမျှ ပြန်လည်လို့ ဝေငလိုက်ပါတယ်။ စေတီလေးမျိုးဖြစ်တဲ့ ဓမ္မစေတီ၊ ဓာတုစေတီ၊ ဥဒ္ဓိဿဇေတီနဲ့ ပရိဘောဂစေတီအနက်မှ ဥဒ္ဓိဿဇေတီတစ်ဆူဖြစ်တဲ့ ရွှေရန်ပြေစေတီကို (၃၂)ဆက်မြောက် ညောင်ရွှေဟော်နန်းစံ စော်ဘွားကြီး နောင်တော် ဆာစောမုံ (၁၂၄၇-၁၂၅၉)မှ ကမကထပြုစီနယ်သူနယ်သားအပေါင်းနဲ့ ချာသူရွာသား(၇)ရက်သားသမီး အပေါင်း

သဒ္ဓိတင် ကုဏ္ဍာရုံတော်ကြီး အတွင်းတွင်

အထွတ်အမြတ်များ ပြည့်စုံသောအောင်

ဘုံတကည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ
တယ်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၇ ခုနှစ်၊
ဆန်ဆောင်ပန်းလပြည့်ကျော် (၈)ရက်
နေ့ သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီးနောက်
မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး သူ့ကျွန်ဘဝ
ဆုတံဆွားတဲ့အခါ ဘာသာ သာသနာ
ဆိုင်ရာဦးစွမ်းပဲ့အရေးကို စိုးရိမ်တော်မူ
ပြီး ဆွဲဆောင်ဆွဲဆောင်ကြီး ဆောစောအံ့
နဲ့ စေတနာရှင်များက ၁၂၅၀ ပြည့်နှစ်၊
ထမဝေါဆိုလဆန်း (၅)ရက်နေ့မှာ
ဆောင်လို့ အုတ်မြစ်ချ တည်ထားကိုး
ကွယ်တော်မူကြောင်း သိရှိရပါတယ်။

စေတီတော်တည်ရာမှာ ပစ္စယ
ဆင့်ဆင့် ရှစ်မြှောင့်၊ ကြေးကွေး။
ဆီလောင်း၊ ဖောင်းရစ်၊ ငှက်ပျော့ပျော့
သီးငှက်ခြတ်နား၊ စိန်ဖူးတို့ကို သပ္ပာယ်
ပြည့်စုံစွာ ကောင်းအောင်ကို အချိုး
တကျစွာနဲ့ တည်ဆောက်ခဲ့တာကို
ဆွတ်တို့ ဖူးတွေ့ရမှာပါ။

စာရေးသူတို့ရဲ့ ပျံ့လွှင့်နေတဲ့ စိတ်
အညံ့တွေကို ထိန်းချုပ်နိုင်ဖို့ အပြင်က
အဆုတ်လာတဲ့ အလင်းရောင်ကို
ဆွတ်တို့မှာ ဖန်တီးထားတဲ့ ဘုရား

အတွင်းက မှန်ရီနေမှု ရသ
တစ်မျိုးကို ရှေးဟောင်းကြီး
များရဲ့ တီထွင်ဖန်တီးထားမှု
လက်ရာမြောက် အနုပညာတစ်ရပ်ကို
ကိုယ်တိုင်မျက်မြင် ဖူးတွေ့ရမှ ယုံနိုင်မှာ
ဖြစ်ပါတယ်။

လိုဏ်ဂူတော်ကြီးရဲ့ မြေပြင်ကနေ
အထက်ကိုးပြီး တက်သွားပုံ၊ ဘုရား
ဆင်းတုတော်များအထက် နံရံဘေး
ဘက် လွှမ်းမိုးထားပုံတွေကို တွေ့ရှိရပြီး
အံ့ဖွယ်ထူးဆန်းကြည်ညိုဖွယ် စိတ်ထား
တွေ ဖြစ်ပေါ်လာမယ်လို့ ဆိုထားပါ
တယ်။

ရှေးဦးသုကာပညာရှင်တွေရဲ့ တစ်ခု
နဲ့တစ်ခု ဆက်စပ်လို့ ညီညွတ်စွာ၊
အချိုးကျစွာ၊ ဟန်ပန်သွင်ပြင်အမူ
အရာတို့ လှပစွာနဲ့ သဘာဝယုတ္တိကျ
ခြင်း၊ အဆင်ပြေပြစ်ခြင်း သဘော
တွေကြောင့် တပေါင်းတည်းတည်း
ညီညွတ်မှုရှိတဲ့ အနုပညာသက္ကရာဇ်တွေ
ကတော့ ပုဂံခေတ်ဟောင်း၊ မြန်မာ
ဗိသုကာလက်ရာနဲ့ နီးစွယ်မှုရှိကာ
ကုန်းဘောင်ခေတ်နောင်း၊ ရတနာပုံ
ခေတ်လက်ရာတွေလို သုတေသီပညာ

ရှင်များက ခန့်မှန်ခဲ့ကြတယ်။

ထူးဆန်းတည်မီ ဥဒ္ဓိယစေတီ

စေတီတော်ကြီးရဲ့ ဉာဏ်တော်
အမြင်ကတော့ (၅)တောင်၊ ပေပေါင်း
(၇၈)ပေနဲ့ ထီးတော်အပါအဝင်ဆို
(၈၁)ပေခန့် ရှိတယ်။ စေတီတော်ကြီး
တည်ဆောက်ထားပုံကတော့ အလယ်
မှာစေတီတည်ထားပြီး စတုဒ်သာ
လေးမျက်နှာတော့ တံတိုင်းရည်မှတ်၊
စတုရန်းကျကျ ဂူသဖွယ် ကာရံထား
ရှိတာကို တွေ့ရမှာဖြစ်တယ်။

လိုဏ်ဂူကြီးရဲ့ အလျားအနံမှာ
ပေပေါင်း(၁၂၀)ခန့် ရှိပါတယ်။ အရှေ့
မျက်နှာစာက လိုဏ်ဂူခုံးကြီး ဖန်တီး
ထားတာက စာရေးသူတို့ ရှင်းပြည်
နယ်တစ်ခွင်ရှိတဲ့ မည်သည့် ဘုရား
စေတီတွေနဲ့ မတူတာအမှန်ပါ။ ရှိသမျှ
လေးမျက်နှာလိုဏ်ဂူတို့အနက် အမြင့်
ဆုံးနဲ့ အကျယ်ပြန့်ဆုံး လိုဏ်ဂူတော်
ကြီးဖြစ်ကြောင်း သိရတယ်။ အမြင့်

• အပြင်ဆန်သည့် ဘုံညိုပြောင်းပေါက် ကျွဲလက်က

• ဘုံညိုပြောင်းပေါက်သောတက် ဘုံညိုသုတ္တံသာရ

ပေ(၅၀)ခန့် အကျယ်ပေ(၃၀)ရှိပါတယ်။

လိုက်ဂူကြီးအတွင်းမှာ ဘုရားဆင်းတုတော်ပေါင်း (၇၄၄)ဆူကို ပူဇော်ထားရှိပြီး နယ်ချဲ့တွေကို တိုင်းရင်းသားအပေါင်း တွန်းလှန်ခဲ့တဲ့ တော်လှန်ရေးအားမာန် သရုပ်ဖော်ပြကွက်၊ ပြည်သူ့ဘဝရှုကွက်၊ ဘုရားမုဒ္ဒဝင်၊ မဟာဝင်စတဲ့နံရံဆေးပန်းချီတွေကိုတွေ့ကြမှာပါ။

အဲဒီ နံရံဆေးပန်းချီလက်ရာများမှာ အနီအရောင်ပေါ်မှာ ရွှေရောင်မှန်စီ ရွှေချကောက်ကြောင်း လိုက်ချထားခြင်း၊ ရွှေပိန်းချထားတဲ့ ရွှေရောင်ခံပေါ်မှာ အနီရောင်၊ အပြာရောင်၊ အစိမ်း၊ ခရမ်း၊ အဖြူရောင်၊ မှန်စီကျောက် ကောက်ကြောင်းတွေကို ရေးသြယ်ထားခြင်း...

မှန်စီရွှေချထားတဲ့ မှန်ကွက်တွေ အတွင်းမှာ မိုင်းကိုင်စက္ကူခံပြီး ဆေးရောင်နံကောက်ကြောင်းတွေ ရေးဆွဲခြင်း စတာတွေကို စာချပ်သူတို့ တွေ့မြင်ရရင်ဖြင့် ရတနာပုံခေတ်ရဲ့

နံရံဆေးလက်ရာသာမက မှန်စီရွှေချအနုပညာ လက်ရာစွမ်းတွေကို ချီးကျူးလို့ ဂုဏ်ပြုမိကြမှာ အမှန်ပါပဲ။

အရှေ့ဘက် အာရုံခံမုခ်ဦးနဲ့ အပြင်ဘက်ခြမ်းတွေမှာ ရွှေရိုးကျင်ဇာတ်တော်ကို မင်္ဂလာစာတန်းများ၊ မြောက်ဘက်ထွက်တဲ့ရံမှာ တံခွန်ကုက္ကား မုခ်လေးပွား၊ မှန်စီရွှေချ ပန်းချီကားတွေကိုပါ တွေ့ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အရှေ့ဘက်မုခ်မှာရှိတဲ့ ဘုရားဆင်းတုတော်ကြီးမှာ ဘူမိဓဿမုဒ္ဒါပုံဖြစ်ပြီး တောင်ဘက်မုခ်မှာတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်က အဓိနတ်သားကို အဘိဓမ္မာတရား ဟောကြားအပြီး လူ့ပြည်ကို ဆင်းသက်တော်မူခြင်းအတွက် ရည်ရွယ်ကိုးကွယ်ထားရှိတာကို ဖူးမြော်ရမှာပါ။

မုခ်ဦးတွေရဲ့ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီမှာ ဝသုဇ္ဈေနတ်မင်း ဆံတော်ညှစ်နေပုံကို တွေ့ရမှာပါ။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ဤရွှေရန်ပြေဥဒ္ဒိဿစေတီကို ဖျက်ဆီးမည့် ယဿာသူတွေကို ဝသုဇ္ဈေနတ်မင်း ဆံတော်ညှစ်ရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ရေအလှည့်

မှာ မျောပါပျက်စီးစေလို့ တိုင်တည်ခဲ့ကြောင်း လေ့လာမှတ်သားရပါတယ်။

စစ်မက်အမျက်ဖြေ ရွှေရန်ပြေ

သမိုင်းကို ပြန်လည် လေ့လာကြည့်ပါက ညောင်ရွှေဟော်နန်းကို စိုးစံအုပ်ချုပ်နေစဉ်ကာလ မိုးနဲနဲ့ ရပ်စောက်စတဲ့ စော်ဘွားများမှ ပြည်ညောင်ရွှေကိုသိမ်းလို့ နန်းကိုယူမည် စိတ်အစဉ်ဖြင့် ချီတက်တိုက်ခိုက်စစ်မက် ဖြစ်ပွားကြသည်။

မိုးနဲ၊ ရပ်စောက် စော်ဘွားများက ယခုစေတီတော်တည်မယ့် နေရာအရောက် တူးလှံ လှည်းတုံး စစ်လည်းရှုံး၍ စစ်ပြေငြိမ်းအောင် ကြံဆောင်ခဲ့ကြ၍ မျက်မာန်အာယာတမထား မေတ္တာရှေ့ထားလို့ ရန်ပြေငြိမ်းကြောင့် ညောင်ရွှေစော်ဘွားကြီးက ဤနေရာ ဤဌာနသည် နေရာထူးနေရာမြတ်ဖြစ်သည်ဟု ရည်ရွယ်၍ ရွှေရန်ပြေစေတီ တည်ထားကြောင်း ပါ ထပ်မံလေ့လာသိရပါတယ်။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်

မိုင်မင်းညို

မဟာသုတ်ချိန်ခွင်

နှင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

ဒိင်ခါနီး၊ သဲအင်ဂူကမ္ဘာဌာန်း၊
 နိင်သာတောရကျောင်း၊ ဆရာတော်
 တန္တု ဥတ္တမသာရထေရ်အား
 ဝါရဝပြခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၃၀၀ ပြည့်
နှစ်တွင် ဖွားမြင်တော်မူသဖြင့် မဟာ
သုတ်အရ (၅) ကြွင်း မဟာသုတ်ပိုင်ရှင်
ဖြစ် ပါတယ်။

	J	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

၅-ကြွင်း မဟာသုတ်

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သည် မရဏအိမ်
မှာ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- * အုပ်စုအသင်းအဖွဲ့များနှင့် အကျိုး
ပေးတတ်ခြင်း။
 - * အဆောက်အအုံကောင်းများ မပြည့်
စုံတတ်ခြင်း။
 - * အဖွဲ့အစည်းများ အများရဲ့ အကြီး
အကဲခေါင်းဆောင် မဖြစ်တတ်ခြင်း။
 - * ခွက်ပန်းသီးပမာ ထင်ရှားနေတတ်
ခြင်း။
 - * ဂုဏ်နေတို့ကို မမက်မောတတ်ခြင်း
တို့ ပါပဲ။
- အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် ရာဇအိမ်၌ ရပ်
တည်နေသဖြင့်...
- * စိတ်ဆုံးဖြတ်ချက် ပြတ်သားခြင်း။
 - * စိတ်စွမ်းရည် ထက်မြက်ခြင်း။
 - * ချဲ့ခြင်း။
 - * သတ္တိတို့ကို ပြည့်စုံခြင်း...
တို့ပါပဲ။
- ဩဇာပတေဂြိုဟ်သည် တင်

အိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့
အတွက်...

- ပညာရေး လုပ်ငန်း
အကျိုးပေးတတ်ခြင်း။
- ပညာရေး မပြီးဆုံး
တတ်ခြင်း။
- အတွေးအခေါ် များပြား
ခြင်း။
- ဉာဏ်ရည် ထက်မြက်
ခြင်း။
- ဆရာသမားကောင်းကို
မရှိလိုတတ်ခြင်း...
တို့ပါပဲ။

စနေဂြိုဟ်သည် သိုက်
အိမ်၌ ရှိသောကြောင့်...

- ကံ အခွင့်အလမ်း
ကောင်းများ ကြုံရခြင်း။
- မင်းစိုးရာစာ ဩဇာတိ
က္ကမ္ဘာ ကြီးမားသူများရဲ့
ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုကို
ခံရခြင်း။
- ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အလှူကြီး
ပေးရခြင်း။
- အများသူငါရဲ့ ပူပန်သောကကို
ငြိမ်းစေနိုင်ခြင်း။
- ဒုက္ခရောက်သူများ၏ ဖိနိအားကိုး
မှုကို ခံရခြင်း...
တို့ပါပဲ။ သို့ရာတွင်...
စနေဂြိုဟ်(သိုက်)နှင့် အင်္ဂါ(ဂြိုဟ်)
ရာဇတို့သည် ပကတိသောကြောင့် စိတ်
ရဲ့အပူ မကင်းတတ်ပါဘူး။

◆ ဒိင်ခါနီး၊ သဲအင်ဂူကမ္ဘာဌာန်းနိင်သာ
တောရကျောင်း၊ ဆရာတော်
တန္တုဥတ္တမသာရထေရ်

ဒါကြောင့်လဲ ပူပန်သောက ကြုံကြ
သူများရဲ့ အခက်အခဲ ပြဿနာများကို
ဆရာတော်ရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ အကျင့်
စရဏအားဖြင့် လမ်းညွှန် သာသနာပြု
နိုင်ကြောင်းလဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ သုတေ
သနပြုဖို့ လိုပါဦးမယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၁

ပုတ်ဆိတ်ပျားစွဲ

မြူးမြူး (ရွှေမင်းလှ)

ကျွန်မ အားထပ်သောနေ့တစ်နေ့ နံနက်စောစော တာဝန်ခံသည့် ဦးယံ ရွှေလမ်းနှင့် မြတ်ဆုကုဋေထိရောင်း ကိုယ်စားလှယ်ကြီး ကိုစောဝင်း တစ်ယောက် ဖိတ်စာကိုင်၍...

‘ဆရာမ မနက်ဖြန် ကျွန်တော့်ဆိုင် ကို ကြည့်ဖို့ ဖိတ်ကြားပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မ ဆက်ဆက်လာ ခဲ့ပါမယ်’

ကိုစောဝင်းပြန်သွားသော် ဖိတ်စာ ဖတ်ကြည့်ရာ ဦးယံရွှေလမ်းနှင့် မြတ် ဆုကုဋေထိဆိုင်အသစ်ဖွင့်ပွဲသို့ တက် ရောက်ရန် ဖိတ်ကြားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်မ နံနက်(၆)နာရီကျော် ဆိုင် သစ်ဖွင့်ပွဲသို့သွားရောက်ရာ ဆိုင်ထဲတွင် လူကြီးမင်းများ ပရိသတ်များ စုံလင်စွာ တွေ့လိုက်ရသည်။ ကိုစောဝင်းမှ...

‘လာ ကြပါ ဆရာမ’

နေရာထိုင်ခင်း ပေးပြီးနောက် ကိုစောဝင်းမှ ဓာတ်ပုံများကို လိုက်လံ ဆင့်ပါသည်။

ကျွန်မလက်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာ သော (အထက်ပါပုံ)ဓာတ်ပုံကြည့်ပြီး အံ့သြမှင်သက်နေစဉ် ကိုစောဝင်းမှ မုန့်သုံးဆောင်ဖို့ပြောမှ သတိရပြီး...

‘ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ် နေပါဦး။ ဒီ ဓာတ်ပုံထဲမှာ ပျားစွဲနေတာ(၉)ခုပေါ်နေ တယ်။ ဒါ(နုဝင်း)ဓာတ်ပုံပဲနော်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဆရာမ ဒီ ထိခုံ အဟောင်းလေးကို စွန့်မပစ်ဘူး။ ဒီ ဆိုင်ထဲမှာပဲ ထားတယ်’

‘ကောင်းပါတယ်။ ပျားစွဲအကြောင်း လေး ရှင်းပြပေးပါဦး’

ကျွန်တော် ဆရာမကို အစအဆုံး ရှင်းပြမယ်။

ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ကျပြီး လုပ်ငန်းတွေလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးနေတာ

၄၆ နားရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

များသွားပြီ။ ဘာတစ်ခုမှ အလုပ် မဖြစ်ဘူး။ နောက် ကြရာမရဖြစ်ပြီး လုံလုပ်ငန်း လုပ်ကြည့်တယ်။ ပထမ အဆင်ပြေတယ်။

နောက်တော့ ပန်းထိမ် သံမားတွေ စက်တွေနဲ့လုပ်ပါ များတော့ လုံလုပ်ငန်း မတွင် ကျယ်ဘဲ လုပ်ငန်းရပ်ထားရ တယ်။ ဒါနဲ့ နောက်အလုပ် တစ်ခု ထပ်ပြောင်းတယ်။ ဇော်ရှိန်ဆိုတဲ့နာမည်နဲ့ ဆေး ရောင်းတယ်။ ပထမ အဆင် ပြေပါတယ်။

နောက်တော့ အဆင်မပြေ ဘဲ ဆေးဖော်ရောင်းခြင်း ရပ်ထားရ တယ်။ ကျွန်တော်လဲ စိတ်ညစ်ပြီး လူတိုင်း တင်းတနေကြတဲ့ အောင်ဘာ လေထိကို ဦးယံရွှေလမ်းနှင့် မြတ်ဆု ကုဋေဆိုင်မှာ ထိကိုင်စားလှယ်လုပ်ပြီး ရောင်းချခဲ့တယ်။

ထိကတော့ အဆင်ပြေပါတယ်။ တစ်လတစ်လ ထိပေါက်ကဏန်းပါနေ တော့ ထီးရောင်းရတာပိုပြီး သွက် တယ်။ ထိရောင်ချာတဲ့ကာလတွေမှာ သက်သတ်လွတ်စားတယ်။ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်တယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့အကြံအစည် အောင်မြင်ဖို့အတွက် “သောတာပန် ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစေတသမ္ပုဇ္ဈာ ဂုဏ်တော်”ကို ရွတ်ဖတ်ပုတ်စိပ် တယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့(၃)လလောက်က ထိ ရောင်းတဲ့ဆိုင်မှာ ပျားစွဲနေတာတွေ့ရ တယ်။ ထပြည်းပြည်းနဲ့ ပျားအုံက ကြီးလာပြီး (ကိုနုဝင်း) ၉-ခု ပေါ်နေ တယ်။ ဘေးဆိုင်ကလူတွေ လာ ကြည့်ပြီး တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောကြတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ သူများ အဆောက်အအုံကို မပျက်မစီးစေချင် ဘူး။ သူတို့ကို သတ်မပစ်ရက်ဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဆိုပြီး ဘာသာရေးဦးစား ပေးလို့ ယခင်ထက်ပိုပြီး လုပ်ဆောင် ပေးတယ်။

ပထမဦးဆုံး ထူးခြားချက်ကတော့ အိပ်မက်အရ ယိုးဒယားထိနစ်သောင်း ဦးပေါက်တယ်။ ထိဆိုင်ကလဲ

လက်ကျန်က ဆုတွေပါလာတယ်။
လုပ်ငန်းတွေ အဆင်ပြေနေတယ်။
ရှေ့လူကြီးတွေပြောတဲ့ “စားရက်ကြ၊
တော့ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲ” ကောင်းအရ
ယခုလိုဆိုင်ကိုပြင်ဆင်ပြီး ဆိုင်ဖွင့်
ဖတ်လာလုပ်ပေးတာ ဆရာမ’

‘ကိုစောဝင်းရဲ့ ကုသိုလ်ကံကလဲ
ကောင်း။ ဘာသာရေးကလဲ အကျိုး
ပေး ပျားစွဲနိမိတ်က ထူးခြားတယ်ဆို
တော့ လာဘ်ပွင့်ကံပွင့်ပေါ့ရှင်၊ ရှေ့ကို
တိုးတက်ဦးမှာပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ဆရာမကျွန်တော်
ဆိုင်ကို လာရောက်ချီးမြှင့်တာ ကျေးဇူး
ထင်ပါတယ်’

ကျွန်မလဲ ဦးစောဝင်းကို နှုတ်ဆက်
၍ ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ လမ်းတစ်လျှောက်
အတွေးများစွာနှင့် အိမ်သို့ ရောက်
ဆုတ်ချင်း ပျားစွဲနိမိတ်ကျမ်းကို ရှာဖွေ
ဆယ်ခံ လေ့လာနေရလေတော့သည်။

ပျားစွဲနိမိတ်အဓိပ္ပာယ်ကျမ်း

ပညာရှင်အချို့ ပြုစုထားခဲ့သော
ကျမ်းစာပေများအရ ယုတ္တိဗေဒကျ၍
နိမိတ်သော ပညာရပ်တစ်ရပ်ဟု
ဆိုသသူများလည်း ရှိကြသည်။

သို့အတွက် ယုံကြည်သူတို့ အသုံး
ပြုသည့် အသုံးပြုနိုင်စေရန် အတိတ်
နိမိတ်ဟောစာအချို့ကို ပညာရှင်တို့
ပြုစုထားခဲ့သည့် စာပေများမှ ထုတ်
ဆွဲကာ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အသုံးပြုသည့်လည်းကောင်း၊ နက္ခယ
သုံးလည်းကောင်း...

အိမ်အရှေ့အစွန်း၌စွဲမှု သောက
ဆုတ်တတ်သည်။ အိမ်ပြောင်း
သင့်၏။

အိမ်အနောက်ခေါင်တိုင်တွင်စွဲမှု
ဥစ္စာရအံ့။ ဥစ္စာလည်းပျောက်အံ့။

တောင်ဘက်အစွန်း၌ သူတစ်ပါး

၏ ဆဲရေးခြင်း ခံရအံ့။ နာဖျားအံ့။

* မြောက်ဘက်ကစွဲမှု အဆွေအမျိုး
များ လာ၍ ဥစ္စာပေးအံ့။

* တောင်ဘက်ထုပ်ကစွဲမှု ထိုစွဲသော
ပျား။ နက္ခယတို့ကို အစာကျွေးပါ။
ရန်အောင်အံ့။

* အရှေ့တောင်ထောင့်ကစွဲမှု သမီး
ကညာ၊ သားပျိုရအံ့။

* အနောက်တောင်ထောင့်ကစွဲမှု မိုး
သူ ဝင်ရောက်တတ်သဖြင့် သတိ
ထားပါ။

* အနောက်မြောက်ထောင့်က စွဲမှု
ဆွေမျိုးများ ဥစ္စာလာပေးအံ့။

* ရှေ့မြောက်ထောင့်ကစွဲမှု ရွှေငွေ
ရအံ့။

* အရှေ့အိမ်ခေါင်၌စွဲမှု ကြောင့်ကြပျာ
ပါဒများအံ့။

* အနောက်အိမ်ခေါင်ကစွဲမှု ဥစ္စာ
ပျောက်အံ့။

* အထက်ထုပ်၌စွဲမှု သားယောက်ျား
ရအံ့။ တောင်အရပ်၌ စွဲမှုမကောင်း။

* သင်ဖြူးအောက်၌စွဲမှု မင်းပုဇော်ခံ
ရအံ့။

* အိမ်ရာအောက်၌စွဲမှု မြတ်သောဥစ္စာ
ရအံ့။

* ဝတ်သောအဝတ်၌စွဲမှု မြင့်မြတ်

သောဥစ္စာပေးခြင်း ခံရအံ့။

* တံခါးရွက်တွင်စွဲမှု လာဘ်ကြီးရအံ့။

* စားပို၌စွဲမှု ကျွန်သမီးရအံ့။

* လှေကားအောက်၌စွဲမှု ပျောက်
သောဥစ္စာ ပြန်ရအံ့။ အနာအဖျား
များအံ့။

* လုံရိုးတွင်စွဲမှု ရန်အောင်အံ့။

* နတ်အုန်းတွင် မြောက်အရပ်မှလာ
၍ ပျားစွဲသော် ကောင်းစားအံ့။

* လှေမှာစွဲမှု ဖျားနာတတ်၍ ရောင်း
ပစ်ပါ။

* အိမ်ရာခုတင်အောက်၌စွဲမှု ကြွယ်ဝ
အံ့။

* အရှေ့ကလာ၍စွဲမှု ဥစ္စာပျောက်အံ့။

* တောင်ကလာ၍စွဲမှု ကြောင့်ကြပျား
အံ့။

* နေထွက်ချိန်၌ အရှေ့ကလာ၍စွဲမှု
အကြီးအမှူးဖြစ်အံ့။

* မွန်းတည့်ချိန်၌ တောင်ကလာ၍
စွဲမှု အဆွေအမျိုးများရောက်အံ့။

* အရှေ့တောင် အနောက်တောင်
ထောင့်အရပ်မှလာ၍စွဲမှု အခြေ
လေးခုရှိသောဥစ္စာ ရအံ့။

* အရှေ့ခေါင်လျှောက်၌စွဲမှု ဥစ္စာ
ပျောက်အံ့။

ဘယ်လိုနည်းပဲ ပျားစွဲဘာသာရေး
ကို အထူးဂရုစိုက်ပြီး လုပ်ကိုင်၍ ပဋ္ဌာန်း
ဒေသနာတော်များ ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ဂုဏ်
တော်ပုတီးများစိပ်ခြင်းဖြင့် ကောင်းကျိုး
များစွာရရှိကြောင်း ဖြစ်ရပ်မှန်ကို တင်ပြ
ပေးလိုက်ပါသည်။ သို့တော်ကောင်း
အပေါင်းတို့...။

ဆန္ဒရာယ်ကင်း၍ ကြံဖျားချစ်သောပါ

၆ = = = = = ၇
စိုးစိုး (ရွှေ-မင်းကျ)
၆ = = = = = ၁

နက္ခယရေးခြင်းမြတ်နိုးစွာ

တိုင်းရင်းသားသံသရာစုံစုံစုံ 0412 YR 004687
ရိုင်းစင် ၇/၂၀၀၈ တစ်ဆယ့်လ (တိုး) - ၁၃၀၂

အဆီကုအကြောပြေဆေး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆာဗီယာ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြေးမြို့နယ်မြို့နယ်အမှတ်တံဆိပ် (စာနယ်စပ်) ၁၃၀/၀၀၀၀၇

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လက်နေတာပဲ။ အသားအရေ ခိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီတယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လက်ဆို မုံရွာဆာဗီယာရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်တိုင်ထားလိုပါ။ ကျန်းမာရေးခွဲထောင့်တကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးဝါးပါးညှဉ်းမှုတိုင်း မစောင့်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းမရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းခိုင်းတာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးခိုင်းတာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆာဗီယာရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား၊ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမုပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆာဗီယာရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ တယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလိုဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေပြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအစိတ်ဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ခက်ကြောထိုးခြင်းခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် တိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ ဖျတ်စိမ့်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံတိုင်းပိုင်းပြီး ညောင်းညာတိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ရွှေးနုမတောင်းခြင်း၊ ဖျတ်နာပေါ်တွင် ဝက်မြုံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမ်သာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်တင်းပေးပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွန်နေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို တင်းစင်နေမှုမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာတင်းတာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆာဗီယာရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ ခွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်များတို့လို ဓာမေဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံတိုင်းမိုင်း ညောင်းညာတိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်တိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ၊ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်ထက်ကို အပေါင်းအသင်းတွေဆီအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ရင်ပါဗျာ”

ရန်ကုန်မြို့ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးပညာနှင့် ကျန်းမာရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါမည်။

မင်းရင်း - မုံရွာ-ဆာဗီယာ တိုင်းရင်းသားဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့် ဆေးကုသနန်း

အမှတ် - ၅၂၄၅၊ ပေတစ်လမ်းပကြို၊ ပြာကုသုတ္တလပရိယယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၁၁-၆၉၀၀၀၇၊ ၀၉-၅၁-၀၀၆၂

မုံရွာဆာဗီယာ - ပုဒ် - ၆၉၉၆၃၁ ရိုင် ခွဲ (၁၃၄၇)၊ ၆၉၀၀၀၇ ရိုင် ခွဲ (၁၃၄၇)

ခံလွန်သော

လှုပ်ရှားမှုတွင် အသံထွက် တွန်းခြင်းသည်

ရတနာသီရိကျောင်းတော်

ဦးပဏ္ဍဝ (၁)

ရတနာသီရိကျောင်းတော် ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ

မြင်မြို့ ကိုဆောင်တိုက် အနောက်
ဘက်အနီးရှိ ရတနာသီရိကျောင်းဆရာ
တော် ဦးပဏ္ဍဝသည် ၁၃၇၁ ခုနှစ်တွင်
ပုံလွန်တော်မူရာ ထူးခြားသော ဖြစ်စဉ်
များ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

စွန်းလွန်းဆရာတော်ကြီး ဦးကဝိ
၁၃၄၄ ခုနှစ်တွင် ပုံလွန်တော်မူပြီး
နောက် (၅၇)နှစ်တာအတွင်း ပရိသတ်
အစဉ်ကားဆုံး ရှာပနအခင်းအနား
ဖြစ်ကြောင်း သက်ကြီးရွယ်အိုများက
ပြောပြကြသည်။

ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ သက်တော်
ဆင်ရှား ရှိစဉ်အခါက ကိုးကွယ်ဆည်း
ကပ်သူ ပရိသတ် များပြားလှကာ
ဇောန္တာဟု သမုတ်ခြင်း ခံရသည့် ဆရာ
တော်တစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။

စွန်းလွန်းဆရာတော်၏ နိဿယဖြင့်
အားထုတ်၍ ရှာန်အဘိညာဉ်ရသူဟု
သတ်ကြားသည့် ဦးလောကတိတ္ထနှင့်
သီတင်းသုံးဖော် ဖြစ်ခဲ့သည့်အပြင်
စွန်းလွန်းဆရာတော်၏ နည်းပြပင်
အောင်ကျ အားထုတ်ကျင့်ကြံတော်မူ
ခဲ့ကြောင်း ကြားသိရလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရတနာသီရိကျောင်းတိုက်
သို့ သွားရောက် လေ့လာသောအခါ
အနီးယောဂီ လူယောဂီတို့ ဝိပဿနာ
ကျင့်သုံး စီးဖြန်းအားထုတ်နေကြ
သော် ရဟန်းရှင်လူ လှုပ်ရှားမှု တစ်စုံ
တစ်ရာ မတွေ့ရှိပေ။

အထန်ကြာသော် အနီးမှ လူတစ်
ယောက်က ညနေ သုံးနာရီ ကမ္မဋ္ဌာန်း
အပြီးနောက် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခွင့်
ရသည်ဟု ပြောပြသည်။

ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ လက်ထက်
အခါပင်လျှင် နံနက်အရုဏ်တက်
ပြီးနောက် ည(၁၀)နာရီတိုင်အောင်
အစဉ်တစွာ တရားထိုင် တရားစစ်ခြင်း
ရာ ဖြစ်တော်မူခဲ့သည်ဟု သိရ

● ပုံတော်မူပြီး ကမ္ဘာ့အသံသတင်းတိုင်းသို့ ထွက်ရန်

သည်။

စက်ဘီး ဆိုင်ကယ်များစွာ တွေ့ရသဖြင့် မြင်းခြံမြို့နှင့် အနီးဝန်းကျင်မှ လာရောက် အားထုတ်ကြသော ယောဂီများဖြစ်ကြောင်း မှန်းဆရလေသည်။

ညနေ သုံးနာရီကျော်ခန့်တွင် ထပ်မံသွားရောက်သောအခါ ကမ္ဘာ့အသံသီမ်းပြီဖြစ်၍ လူသုံးလေးဦးခန့်သာ တွေ့ရသည်။ သန့်ပြန့်စွာ ဝတ်စားဆင်ယင်ထားသည့် အသက်(၃၀)ကျော် အမျိုးသားတစ်ဦးအား စုံစမ်းကြည့်သောအခါ...

‘ဆရာတော် ကိုးဆောင်တိုက်က ဘုန်းကြီးပျံကိုသွားတယ်။ ပြန်လာပါလိမ့်မယ်။ ခဏထိုင်စောင့်ပါ’

‘ပုံတော်မူသွားတဲ့ ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝတီ ရဟန္တာလို သမုတ်ကြတယ်နော်’

၅၀ နာရီကျော်ခန့်မြဲမပျက်

‘ဘယ်ဟုတ်မှာလဲကွာ၊ ငါကမ္ဘာ့ရဟန္တာအစစ်ပဲလို့ ယုံကြည်တယ်’

‘ဈာန်အဘိညာဉ် တန်ခိုးတွေဇာတာကြုံတွေ့ရဦးသလား’

‘အဲဒါလိုကြီး မဟုတ်ပေမယ့် နေထိုင်ပြောဆိုတွေက သိပ်ကြည်ညိုစရာ ကောင်းတယ်။ တရားပြုလဲကောင်းတယ်။ ဆရာတော်ကြီးကြောင့် ငါတို့ တရားသူခံစာရတာ။ ပုံတော်မူတော့လဲ စက်တော်တွေ ကွန်မြူတယ်’

ထိုစဉ် လက်ရှိကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးဉာဏဝရဗုဒ္ဓိ ကြွရောက်လာသဖြင့် ဝတ်ဖြည့်ကာ မေးလျှောက်ခွင့် ရခဲ့သည်။

‘နက္ခတ္တရာဇဝင်မြည်ပုဂ္ဂလ်မှာ ဆရာတော်ကြီးတွေရဲ့ ယုတ္တိအံ့နွယ်ဖြစ်တဲ့ ပုံတော်မူပြီး ပီသပြီဟုတ်အခါ အရွယ်အစား အဆင့်အတန်း ယုတ္တိတဲ့ စက်တော်တွေ ကျတာတွေ ဖတ်ရပါတယ်။

သာသနာအတွက် အားတက်ဝယ်မြှောက်စရာပါ။

ရတနာသီရိဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝတ အပီလို ယုတ္တိမူ ယုံပါက။ စကားနည်းပြီး အနေအထားတယ်။ ပိနည်းလေးစားတယ်။ ဈာန်အဘိညာဉ် တန်ခိုးပြတာတွေ မကြုံပါဘူး အက’

‘ပီးသပြီဟုတ်တော့ ဓာတ်တော်တွေ ကျပါသလား’

‘မကျပါဘူး သာမန်အရိုးတော်ဓာတ်တွေပါပဲ။ ဈာပနအခင်းအနားမှာ ကျောင်းမှာ ပူဇော်ထားတုန်း ခုတ်ကလာပ်တော်ကနေ စူးလှတဲ့ အလင်းလုံးတွေ မှိန်လိုက်လင်းလိုက်နဲ့ နာရီအတော်ကြာအောင် တွေ့ရတာတော့ရှိတယ်။ ဓာတ်တော်ကွန်မြူတယ် ဆိုကြပါရဲ့’

‘ဓာတ်ပုံထဲမှာ ပေါ်နေလာတာ အရှင်ဘုရား’

www.burmeseclassic.com

• ကြွေးကျပ်သည့် အရိယာတော် •

သာမန်မျက်စိကို မြင်ရတာပါ။
ဒီလိုမှတ်တမ်းမှာလဲ ထင်ထင်ရှားရှား
မြင်နိုင်ပါတယ်။ ဒကာ ပြန်ရင် အဲဒီ
ထေရ်တစ်ပါးနဲ့ပဲ ဖူးလို့ကိုပါမယ်’
ဆရာတော် ဦးဉာဏဝရမုနိက
ဦးဉာဏဝ၏ ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်အကျဉ်းနှင့်
ဆရာတော်များ စွန့်လျှော့ပေးတော်မူ
သဖြင့် နောက်ခံဖြစ်စဉ်တော်ကို သိမှတ်
နိုင် ရခဲ့သည်။

ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်အကျဉ်း

ရာဇာသီဟိကျောင်း ဆရာတော်
ဦးဉာဏဝလောင်းလျာ မောင်မြသွေးကို
မြင်မြို့နယ်၊ ဂေါင်းကွဲကျေးရွာနေ
သားသားကြီး ဦးစံထွေး၊ ဒေါ်ငွေသီးတို့
၁၉၂၂ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆုတ်(၁၁)
ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့
သည်။ ဖွေးချင်း (၆)ယောက်အနက်

စတုတ္ထဖြစ်သည်။

အသက်လေးနှစ်သာမှ စတင်ကာ
ဂေါင်းကွဲရွာ မြောက်ကျောင်းဆရာ
တော် ဦးပညာသာရထံတွင် စာပေ
သင်ယူသည်။

မောင်မြသွေးသည် ဉာဏ်ပညာ
ထက်မြက်သဖြင့် ဖခင်က အတန်း
ကျောင်းထားကာ ဘီအေ အိုင်အေဘွဲ့ရ
မြို့အုပ်၊ အရေးပိုင် ဖြစ်စေလိုသော်
လည်း အတန်တန် ငြင်းဆို၍ ဘုန်းကြီး
ထံတွင်သာ ပညာသင်လိုသည် ဆို
သဖြင့် လက်လျှော့ခဲ့ရသည်။

အသက်(၁၃)နှစ်တွင် ရှင်သာမဏေ
ဝတ်၍ ၁၃၀၂ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၁၁)
ရက်တွင် ဂေါင်းကွဲမြောက်ကျောင်း
ဆရာတော် ဦးပညာသာရအား ဉာဏ်
ပြုလျက် ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိ
သည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် တောင်သာမြို့၊
မြင်းခြံမြို့နယ် မြို့ဘရွာ၊ မြောင်မြို့နယ်
ရွာယုလဲရွာတို့တွင် စာသိ သင်ယူကာ
ခုတ်ယာကျွမ်းစစ် ပြီးခါနီးတွင် မြင်းခြံ
မြို့နယ်၊ ဂေါင်းကွဲရွာသို့ ပြန်လာ
သည်။

မြင်းခြံသို့ မပြန်မီက ၁၃၁၅ ခုနှစ်၊
တန်ဆောင်မုန်းလ၌ မတ္တရာမြို့အနီး
တောရ ဆောက်တည်နေသည့် ဦးဝေ
ထံ တစ်လကြာအောင် ကမ္မဋ္ဌာန်း
နည်းနာခံယူ အားထုတ်ခဲ့သည်။
ဦးဝေသည် စွန့်လွှန်းဆရာတော်ကြီး
ဦးကဝိ၏ တပည့်ရင်း ဖြစ်လေသည်။

စွန့်လွှန်းနည်းဖြင့် တစ်လကြာသော်
လက်တွေ့ကျကျ နည်းခံအားထုတ်ပြီး
နောက် ညီငယ်ကိစ္စဖြင့် မြင်းခြံသို့
ရောက်လာသောအခါ ကိုးဆောင်
တိုက်၊ ပခန်းကျောင်းရှိ ကမ္မဋ္ဌာန်း

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းကလေးတွင် ဦးလောကတိတ္ထ နှင့်အတူ သီတင်းသုံးကာ ဝိပဿနာ တရားကို သမ္မပ္ပဓာန် လုံ့လဝီရိယဖြင့် အစွမ်းကုန် အားထုတ်လေသည်။

ထိုစဉ် ခမည်းတော်က မြင်မြင်သာ သီတင်းသုံးရန် လျှောက်ထား၍ အစ်ကို ဖြစ်သူ ဦးသာဆောင်က ကျောင်း ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းသည်။

ရတနာသီရိကျောင်း

ရတနာသီရိကျောင်းတော် ပေါ် ပေါက်လာပုံကို မြတ်စေတီရှုနိုင်၏ ဘဝ ဖြစ်စဉ် သာသနာသစ်စာအုပ် စာမျက်နှာ (၂၉၊ ၃၀)၌ ဤသို့ ဖော်ပြထားသည်။

ဦးသာဆောင်သည် ကျောင်း အတွက် မြေနေရာ အဆင်မပြေသဖြင့် ဦးတိဿမှတစ်ဆင့် ဦးလောကတိတ္ထ အား မေးမြန်းလာသည်။ ဆရာတော် ဦးလောကတိတ္ထက...

‘ဝိရိယရာ မရှိပါ။ ဇေယျဝီရိယရား အရှေ့ ဘက်က မြေကွက်ဟာ သူ့နေရာ’

ဟု မိန့်ကြားသည်။

ထိုနေရာကို ငွေငါးထောင်နှင့် ဝယ်ရာ မရခဲ့။ တရုတ်သူဌေးတစ်ဦးက လည်း ငွေနှစ်သောင်းဖြင့် ဝယ်ရာ၌ လည်း မရခဲ့ကြောင်း ပြန်လျှောက်ရာ...

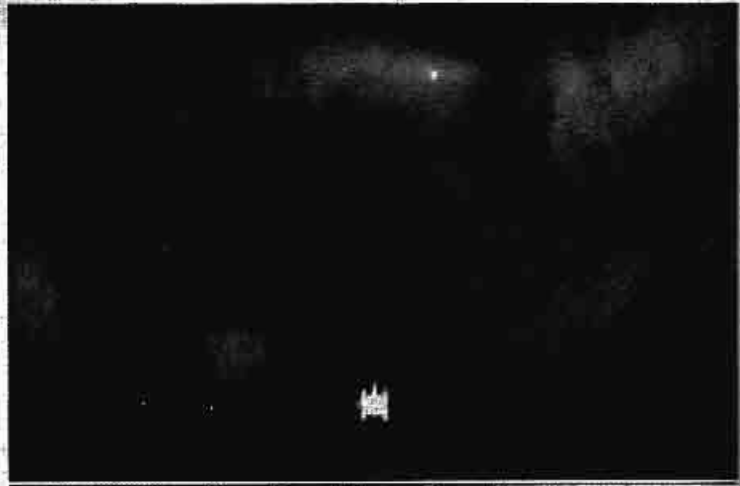
‘မြေရိုက် ကျပ်ထား၊ သွားပြောဖို့က ဒကာကြီးတို့ တာဝန်’

ဟု အမိန့်ရှိသည့်အတိုင်း ထိုနေရာ ကို ငွေ(၅၀၀၀)ကျပ်ဖြင့် လွယ်ကူစွာ ဝယ်ယူရရှိခဲ့သည်။

ကျောင်းဆောက်ရန် မင်္ဂလာအချိန် ကိုလည်း ဦးလောကတိတ္ထက ရွေးပေး ၏။

‘ပန္နက်ရိုက်ရယ်နွေဟာ ထောင်အရိုက်က ဝါထူး၊ တက်လည်း တစ်ခုလုံးပေါ်၊ အောက်မြောက်က စက်ပါတဲ့ တစ်ခုလုံး ပေါ်၊ အရှေ့အရိုက် ကြက်တွန့်လိမ့်ပေါ့’

ဤအတိုင်းဖြစ်ခဲ့သည်။

ရတနာသီရိကျောင်းတော် အလယ်တော်

အဲဒါ မင်္ဂလာအချိန်’

ဟု ဆို၏။

ပန္နက်ရိုက်မည့် ၁၃၀၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန် လဆန်း(၇)ရက်နေ့တွင် တောင် ဘက်၊ ချင်းသာကုန်းအရပ်မှ ဝါးလှည်း တစ်စီး မောင်းလာသည်။ ဦးပဏ္ဍဝ၏ ခမည်းတော်သည် ဂျစ်ကား၊ မွန်ကား များ ရှိသော်လည်း မစီးဘဲ လယ်ထွန် စက်ကိုမောင်း၍ အနောက်မြောက် ထောင့်မှ ဝင်လာသည်။

ထို့နောက် အရှေ့ဘက် ဘုန်းကြီး ကျောင်းမှ ကြက်ဖကြီးသည် ငှက်ပျော ပင်ပေါ်တက်၍ အားပါးတရ တွန်လေ ရာ ရတနာသီရိကျောင်းကို ပန္နက်ချ တည်ဆောက်ခဲ့ကြလေသည်။

ကျောင်းတိုက် ဒါယကာဆောင်နှင့် ဒါယိကာမ ဒေါ်အေးတင်တို့က ဆရာ တော် ဦးပဏ္ဍဝနှင့် ဦးလောကတိတ္ထ တို့နှစ်ပါးကို ဒွိသန္ဓေကအဖြစ် ခရစ်ကံချ လှူဒါန်းသည်။

၁၃၁၉ ခုနှစ်၊ နယုန်လအထိ ဆရာ တော်နှစ်ပါး အတူသီတင်းသုံးကာ ဦးလောကတိတ္ထက ယောဂီများအား ပဋိပတ္တိသာသနာ ဖြန့်ဝေ၍ ဦးပဏ္ဍဝ က မနိယတ္တိ သာသနာတော်အတွက်

ကြိုးစားတော်မူသည်။

၁၃၁၉ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆုတ်(၉) ရက်နေ့တွင် စွန်းလွန်းတိုက်ခွဲ သတ် ပဌာန်ကျောင်း ဆောက်လုပ်ပြီး၍ ဦးလောကတိတ္ထကကို ပင့်ဆောင် လှူဒါန်းရာ ဦးပဏ္ဍဝ တစ်ပါးတည်းသာ လျှင် ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် သာသနာတော် ကို ဖြန့်ဝေပြုစုတော်မူသည်။

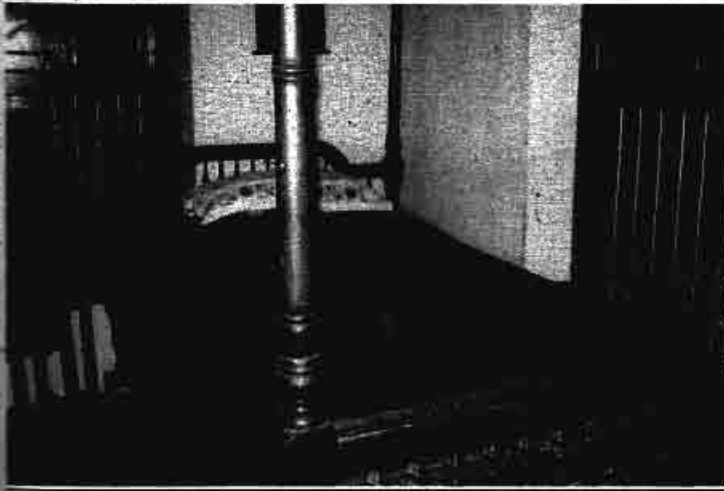
ဤသို့ နှစ်ပါးဆိုင် လှူဒါန်းခဲ့သဖြင့် ရတနာသီရိကျောင်းတိုက် အက်ကွဲ ယိုယွင်းလာသောအခါ ဦးပဏ္ဍဝက ဦးအုန်းမှတစ်ဆင့် ဦးလောကတိတ္ထ အား လျှောက်ထားစေရာ မိမိမှ ရတနာသီရိမှ ထွက်လာပြီးဖြစ်၍ ဦးပဏ္ဍဝ သဘောအတိုင်း ဆောင်ရွက် ရန် မိန့်တော်မူသည်။

ကျောင်းတိုက်အသစ် ဆောက်ပြီး သောအခါ ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ တစ်ပါးတည်းသာ ခရစ်ကံချ အလှူခံ စေခဲ့သည်။

အင်္ဂုလိနည်သည့် ဆရာတော်

လက်ရှိဆရာတော်က ဤသို့ ခေါ်သည်။

‘သတိပဌာန်ဆရာတော် ဦးလောက’

ဆရာတော်၏ပုံရိပ်

ထိက္က ပျံတော်မူမူခင် တစ်လလောက် အလို ကျန်းမာရေး အားနည်းလာချိန် နာရတာနာသိကိကျောင်းကို ရောက်လာ တယ်။ အတော်ကြာအောင် ထိုင်နေပြီး ခု “ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ ဘာ လျှောက်ချင်ပါသလဲ”တဲ့။

ကျွန်တို့ ဆရာတော်ကလဲ စကား အလွန်နည်းတယ်။

“ဘာမှ မလျှောက်ချင်ပါ။ ဘုရား”

“လျှောက်ချင်ရင်တော့ တပည့် ဆော် ပြန်တော့မယ်”

ကျွန် သဘောပေါက်တယ်။ သူ ပုံတော်မူရင် သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းကို ဦးပဏ္ဍဝကို ဆက်ခံစေချင်တယ်။ ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝကလဲ စကားနည်း သလို အလိုကလဲ နည်းတော့ “လျှောက်ချင်ပါဘူး”လို့ ပြောတာ

အဲဒါ

ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝအား ရပ်နီး ခုခင်း ပရိသတ် သာဝကများက ဆရာကြည်ညိုသဖြင့် လှူဖွယ် နည်းများစွာ လာရောက်ဆက်ကပ် လှူဒါန်းလေ့ ရှိကြသည်။

ဆရာတော်သည် တစ်နှစ်ပြည့်သော အထိ ရှိသမျှ လာဘ်လာဘပစ္စည်း

အစုစုတို့ကို တပည့် စာသင်သား အာဂ္ဂန္တသံဃာတို့အား ခွဲဝေထောက်ပံ့ လှူဒါန်းသည်။

မြင်းခြံမြို့ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မပါလ စာမေးပွဲအသင်း၊ ပုညသဟာယဆွမ်း လောင်းအသင်း၊ မိမိဇာတိ ကောင်းကွဲရွာ ဝိမုတ္တိ ဆွမ်းလောင်းအသင်းတို့တွင် လည်း ငွေပင်ငွေရင်း စိုက်ထူလှူဒါန်း သည်။

နှစ်စဉ် မိမိမွေးရက် ကျရောက်သော အခါတွင် သံဃာတော်များအား ပင့် ဖိတ်၍ ထီး၊ ဖိနပ်၊ သင်္ကန်း၊ စာအုပ် စသည့် ပစ္စည်းအစုစုကို မိမိ ဝတ်ရုံ ထားသည့် သင်္ကန်းမှလွဲ၍ အားလုံး စာရေးစာမိချကာ လှူဒါန်းလေ့ ရှိလေ သည်။

တရားဥပျာဉ်းများ

ရတနာသီရိဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ သည် ဆရာတော်ထံမှ နည်းနိဿယ ခံယူ၍ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားများ အားထုတ်ရန်အတွက် ရတနာသီရိ ကျောင်းသို့ ရောက်လာကြသော တပည့်သာဝကတို့၏ ရှုမှတ်ပွားများမှ တွင် နည်းစနစ် မှန်ကန်အကျိုးရှိစေရန်

နေ့စဉ်ညစဉ် ဝါယမ စိုက်ထုတ်ပေး သည့် အပြင် အခြားသော နေရာဌာန များတွင် ဝိပဿနာတရားစခန်း ဖွင့်လှစ်လမ်းညွှန်ပေးပါရန် တောင်းပန် ပင့်ဆောင်ရာသို့လည်း လိုက်ပါဆောင် ရွက်ပေးတော်မူခဲ့သည်။

★ ၁၃၄၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လတွင် မြောင်းမြမြို့နယ်၊ ပန်းညိုရွာ မဟာ သတိပဋ္ဌာန် တရားစခန်း။

★ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် မြင်းခြံမြို့နယ်၊ ကောင်းကွဲရွာ တိုက်ကျောင်း မဟာသတိပဋ္ဌာန် အလုပ်ပေး တရားစခန်း။

★ ၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် ကောင်းကွဲ ရွာ မိုးကောင်းကျောင်း အလုပ်ပေး တရားစခန်း။ တူရင်းတို့ရွာ စွန်းလွန်း ဝိပဿနာဌာနခွဲ တရားစခန်း။

★ ၁၃၅၄ ခုနှစ်၊ တနင်္လာလတွင် ပဲခူး မြို့၊ အင်းဝင်ရပ်၊ အင်းဝင်ကျန်း စတင် အလုပ်ပေးတရားစခန်း။

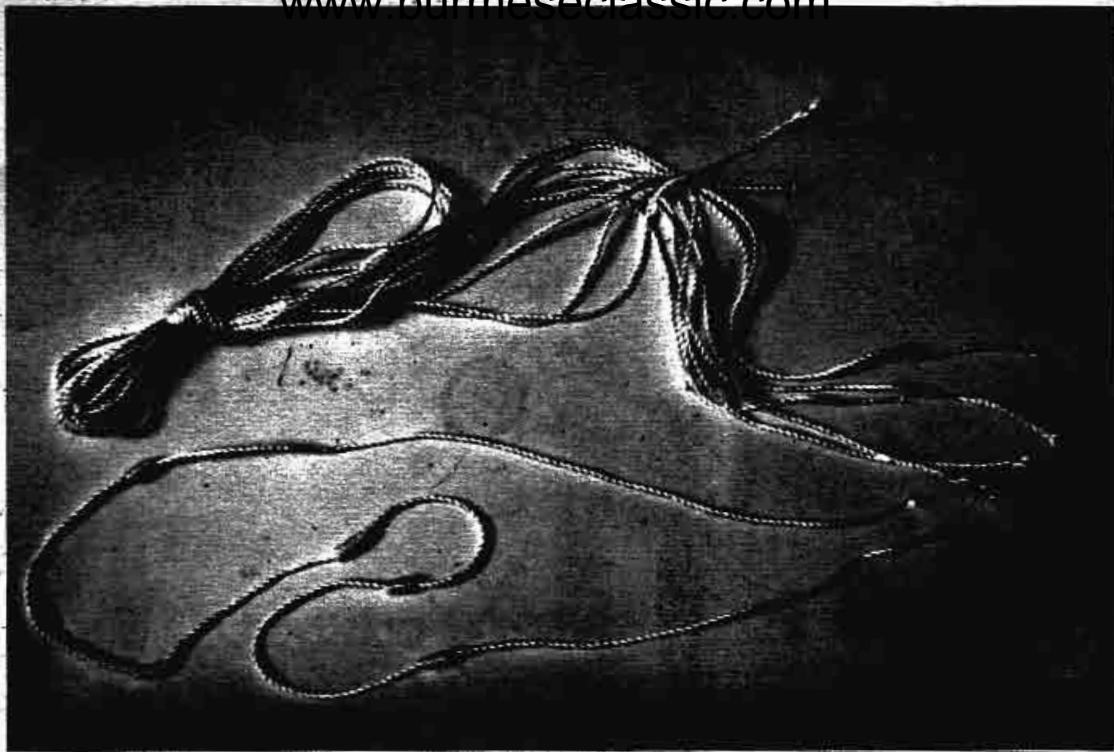
★ ၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် မြင်းခြံ မြို့မြောက်ဘက် ကံရွာ နန္ဒိယာ ရာမကျောင်း စွန်းလွန်းဝိပဿနာ အလုပ်ပေးတရားစခန်း...

တို့ကို စတင်ဖွင့်လှစ်၍ ကမ္မဋ္ဌာနာ စရိယဆရာတော်အဖြစ် တရားပြခဲ့ရာ အဆိုပါနေရာများတွင် စတင်သည့် အချိန်မှစ၍ နှစ်စဉ် စဉ်ဆက်မပြတ် ဆက်လက် ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်ဆို၏။

ပဋိပတ် သာသနာ့ဖျိုးပင်များ စိုက်ပျိုးပြုစုတော်မူခဲ့သည့် တရား ဥပျာဉ်းများဆရာတော် ဖြစ်တော်မူလေ သည်။

အမွှေးထက်သည့် ပရိတ်ရေ

လက်ရှိဆရာတော် ဦးဉာဏဝရဖွဲ့ က ကျောင်းဆောင်အပေါ်ထပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကာ ဆရာတော်

ဆရာတော်၏ ဟိုက်ကြိုးများ

ဦးပဏ္ဍဝက ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တန် တရားတော် အမှတ်စဉ်(၁, ၂, ၃, ၄, ၅) စာအုပ် များကို စွန့်လွှဲပေးတော်မူသည်။

ထို့အထက်ထပ် ဘုရားခန်းတွင် စတီးခရစ်ဒ်အိုးဖြင့် ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ၏ ပရိတ်ဓမ္မများကို ပွားယူ ထားရှိကြောင်း သိရသည်။

ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ ပရိတ်တော် ပူဇော်ရာတွင် ငွေများဆွဲပွက်ခြင်း မရှိ သော်လည်း ထိုပရိတ်ဓမ္မများသည် ကျန်းမာရေးအတွက် အထူးပင် အစွမ်း ထက်မြက်သည်။

သောက်မရောက် သူအတွက် အသက်စီမံခန့် မပျက်မကြေအောင် တားဆီးပေးနိုင်သည်ဟု ကြားသိရ၏။ ထို့ကြောင့် ဦးဉာဏဝရဗုဒ္ဓိအား မေး လျှောက်ကြည့်သည်။

ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ ပုံတော်မူရန် နှစ်နှစ်ခန့်အလို ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် ၅၄ နှစ်အရွယ် ရောက်ရှိပြီဖြစ်သည်။

စစ်ကိုင်း၊ ဝါချက်ရွာ၊ ကျွဲစွာချောင် ဆရာတော် ဦးလက္ခဏ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာ ပြင်းထန်စွာ ခံစားရသဖြင့် တပည့် ဒါယကာများ ပင့်ဆောင်ခွက် အရ ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝနှင့် ဦးဉာဏ ဝရဗုဒ္ဓိတို့ သွားရောက်ကာ ပရိတ်တရား တော်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးကြ သည်။

ကျွဲစွာချောင် ဆရာတော်မှာ နှလုံး ချို့ယွင်းမှုကြောင့် နှလုံးခုန်စက်ဖြင့် အစားထိုးကာသရန် စောင့်ဆိုင်းနေရရှိ ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ ကြွရောက်၍ ပရိတ်ကမ္မဝါများ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးပြီး နောက် ထိုပရိတ်ဓမ္မ သုံးဆောင်ခြင်း ဖြင့် ကျွဲစွာချောင်ဆရာတော်မှာ ခွဲစိတ် အစားထိုးရခြင်း မရှိဘဲ ပကတိ ကျန်းမာလာခဲ့သည်ဟု ကြားနာရလေ သည်။

ဤပရိတ်ဓမ္မများမှာ ဆရာတော်

ရှိစဉ်ကပင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရာ၌ ထာရံ ခဲ့ကာ ပွားများ၍ ဦးဉာဏဝရဗုဒ္ဓိ စသော တပည့် သံဃာတော်များ ဆက်လက်ပူဇော်ခဲ့ကြသည့် ပရိတ်ဓမ္မ ဖြစ်သည်။

ရပ်နီးရပ်ဝေး ပရိသတ် သာသကများ သည် ဤပရိတ်ဓမ္မကို ပင့်ဆောင်ပွား များကာ ကျန်းမာရေးမှအစ လောကီ မျက်နှာစာများတွင် အောင်မြင်မှုရ ကြောင်း သိရှိရသည်။

အလားတူပင် ပရိတ်ရွတ်ဆိုပူဇော် ရာတွင် ထာရံသော ပရိတ်ကြီးများ သည်လည်း အစွမ်းထက်မြက်စွာ သည်။ ယာဉ်ရထားနှင့် အခြားသော မတော်တဆဖြစ်မှုဘေးမှ လွတ်ကင်း စေနိုင်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ရွှေထ ဆက်တော်ပါရန်

စံထွန်းသာ

ကြည့်ပါ။

- ညွတ်လမ်းကြောင်းနဲ့ အသက်
လမ်းကြောင်း ကွာဟနေတယ်။
(က)

ဒါကတော့...

ဇွတ်တရွတ်ဆန်မယ်၊ ထိန်ထိန်နက်မဲ
မယ်၊ လိပ်မာမယ်။

- ထက်သန်တဲ့ပြီး ပြောင့်တယ်။
(ခ)

ဒါကတော့...

စကားပြောမယ်၊ ပရိယာယ်ကင်မယ်၊
ဖန်တုပ်ပြီး အလိုက်ဆင့် စားပေါက်ချောင်
အောင်နေတဲ့မိတ်မရှိဘူး။ တွင်းတွင်းပြော
မယ်။

- ထက်မ... တောင့်တင်းပြီး
ပြောင့်မတ်နေတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့...

မိတ်ထက်ကြည့်
မယ်၊ သဟတ္ထိမယ်၊
ပြောမယ်၊ အရာရာကို
မသိရတဲ့ စွမ်းရည်မယ်၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမယ်၊
မသိရင်...
ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ
မသိတာပါ။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

သူ့ သာမန်လူတယ်

ကြေးငါးဆောင်းပါး

ဟော ကိုကြီးကောင်း အိပ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ

အိပ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။

စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ

ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျရော ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ

ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။

ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ဈေးမျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော

မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား

နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။

ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ

ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား

သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး

ကိုဘုန်းရဲ့

ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (ကြေးမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က ကြေးမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် ပုန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ။

ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ

ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတူးဖော်လို့ သွေးသစ်၊ အားသစ် ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်ဖြစ်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက် လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ပီပီမူးများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အပေးရုံ၌ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိပ်ထောင်ရေးရာသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယခုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက အခြေခံ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ ပါတယ်

ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ ကြေးမင်းအားတိုးဆေးကို ၁၆ နာရီကျော်ရောင်ခြည်မပူရင်း

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်ရွှင်လန်းရင်

ကြေးမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

ကြေးငါးဆောင်းပြုချက်အမှတ် တဆကေ(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ

မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးပျိုးဆိုင်သား ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ ကြေးမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှုကောင်းပါ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင် စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ ကြေး မင်း၊ စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့

ဆရာမြင့်

ကြေးမင်းတိုင်ရင်းဆေးတိုက်

အမှတ် (၈/၆၆၆) သုတေသနလမ်း၊ သွေးမှတ်တိုင်အနီး

(၈)ရပ်ကွက်၊ ပျောက်ကွယ်လမ်း၊ ရန်ကုန်

ကိုကြီးကောင်း

• ထွက်ပြေးနေသည့် မာသယအမျိုးသမီးများ အားရကျေနပ်စွာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ကိုင်နေကြောင်း ဖော်ပြရန်

ရွှေကုက္ကိုပြိုင် ဆရာတော်ကြီး

၏ လက္ခဏာတော်ကို ပုခေါ်ခြင်း

ဆရာကြီးအောင်မြင်
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာမေ့မိလျှင်သတိပေး

ရွှေဟောင်းသမိုင်းဝင် ကျိုက်မွတ်
ဆံတော်ရှင်စေတီတော်အား
သွားရောက်ဖူးမြော်စဉ် ဆံတော်ရှင်
ဆံတော်တောင်ထိပ်တွင် ဓမ္မာရုံ
ဆောက်လုပ်နေသည့် ဦးပွင့်ညိုဥက္ကဋ္ဌ
နှင့် တွေ့ဆုံရင်းနီးခဲ့ပါသည်။

ထိုဦးပွင့်ညိုဥက္ကဋ္ဌမှာ မြဝတီမြို့နယ်
ရွှေကုက္ကိုမြိုင်ဆရာတော်၏ တပည့်
ဆံဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။ မိုးတွင်း
ဘာလတွင် ရွှေကုက္ကိုမြိုင်မှာပင်
ဆံတော်သုံး ဝါဆိုမည်ဖြစ်၍ ရွှေကုက္ကို
မြိုင်သို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် လာရောက်
ဆည်းပတ်ရန် ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ရွှေကုက္ကိုမြိုင်ဒေသကို
F&A January, 2016.

ကြားဖူးနေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော်
လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မရောက်ခဲ့
ဘူးသဖြင့် ဒေသန္တရဗဟုသုတ ရရှိစေ
ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သွားရောက်ရန်
ရည်ရွယ်ရင်း ရှိခဲ့သည်အတိုင်း လာ
လည်ပါမည်ဟု ကတိပေးခဲ့သည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ တတိယ
ပတ်အတွင်း ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုသည်
ရန်ကုန်မြို့မှ မနက်(၄)နာရီခန့် ကိုယ်
ပိုင်ကားနှင့် ခရီးထွက်သည်။ ရန်ကုန်
သို့ အလည်ရောက်ရှိသော ဦးပွင့်
ညိုဥက္ကဋ္ဌလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ကားနှင့်
အတူလိုက်ပြန်ပါသည်။

ရန်ကုန်-ဘားအံ မော်တော်ကား

မောင်ချိုနီ (၅)နာရီခန့်သာ ကြာသည်။
လမ်းတွင် အတူပါသော ဦးပွင့်ကို
အရှက်ဆွမ်းကပ်ခြင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ နံနက်
စာစားခြင်းတို့ ပြုကြခြင်းကို ကျိုက်ထို
မြို့အဝင် ခိုင်ခိုင်ကျော် စားသောက်ဆိုင်
မှာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

ဘားအံမြို့မှ ကော့ကရိတ်မြို့သို့
အချိန် သုံးနာရီခန့်ခန့် မောင်းရသည်။
ကျိုင်းရွာတွင် ဦးပွင့်ကို နေအိမ်ကပ်ပြီး
ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု နေလယ်စာ ထမင်း
စားသောက်ကြသည်။

ထိုမှ ဆက်ထွက်ပြီး ကော့ကရိတ်မြို့
နာမကျန်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၅

သို့ ရောက်ရှိသည်။ ကော့ကရိတ်-
ခြံတော် အာရှလမ်းသစ်အတိုင်း အချိန်
နာရီဝက်ကျော်ကျော် မောင်းသောအခါ
သင်္ကန်းညီနောင်မြို့သို့ ရောက်ရှိကြ
သည်။

သင်္ကန်းညီနောင်မှ မြဝတီမြို့သို့
ဆက်သွားသော ရွှေကုက္ကိုမြိုင်သို့ လမ်းခွဲ
အတိုင်း ဆက်မောင်းရသည်။ ဝှေ့ရှမ်း
ရွာ၊ ဇေယျာပုံကုန်းရွာ၊ မုံလဲရွာတို့ကို
ကတ္တရာလမ်းအတိုင်း ဖြတ်သန်းရ
သည်။

ဝှေ့ရှမ်းရွာတွင် ခြေတော်ရာတောင်
ရှိကြောင်း၊ ခြေတော်ရာဘုရားပွဲကာလ
တွင် အလွန်စည်းကားကြောင်း သိရ
သည်။

မုံလဲခရောင်းကူး တံတားကျော်ပြီး
နောက် စမ္ပလိုက်ရွာ၊ ထီးချားရားရွာတို့
ကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် တောင်
တက် တောင်ဆင်း အကွေ့အကောက်
များစွာ ဖြတ်ကျော်မောင်းနှင်ရသည်။

ကတ္တရာလမ်း အလွန်ကောင်း
သည်။ လမ်းဘေးဘယ်ညာ မြင်မြင်
သံမျှတွင် ပြောင်းဖူးစိုက်ခင်းများကိုသာ
တွေ့မြင်ရသည်။ ရော်ဘာစိုက်ခင်း
လည်း ကြီးကြီးကြီးကြီး တွေ့ရ
သည်။

အချိန် နာရီဝက်ခန့် ကြာပြီးနောက်
လမ်းဆုံတစ်ခုကို ရောက်သည်။
အစောင့်ကင်းစခန်းရှိသည်။ BGF
တပ်ခွဲဝင်အချို့ရှိသည်။ လမ်းလယ်
တွင်...

ဖျိုက်လုံရွာ ကြီးထိပ်

ရွှေကုက္ကိုမြိုင် မြဝတီမြို့

ဆိုင်းဘုတ် တွေ့ရသည်။

သင်္ကန်းညီနောင်မှ ရွှေကုက္ကိုမြိုင်
အထိ လမ်းတစ်လျှောက် အပါအဝင်
ရွှေကုက္ကိုမြိုင် ဒေသတစ်ခုလုံးမှာ
သေနတ်သံ တစ်ချက်မှ မကြားရဘဲ

၅၈ နက္ခတ္တရောင်မြေညီမဂ္ဂဇင်း

ငြိမ်းချမ်းနေသည်မှာ (၁၅)နှစ်ခန့်ရှိပြီ
ဖြစ်ကြောင်း သိရပြန်သည်။

ထိုနေရာမှ ဆက်မောင်းပြီး (၁၀)
မိနစ်ခန့်တွင် လူနေအိမ်ခြေများ စတင်
တွေ့ရှိရသည်။ တိုက်တာအဆောက်
အအုံ များစွာရှိသည်။ ရွာလယ်လမ်းဆုံ
နေရာတွင် နာရီစင်ရှိသည်။ ဖားစည်ပုံ
နှင့် ကရင်အလံပုံများဖြင့် တန်ဆာဆင်
ထားသဖြင့် အလွန်ကြည့်ကောင်းပါ
သည်။

ထိုလမ်းဆုံနှင့် မနီးမဝေးမှာ

အထက်တန်းကျောင်းနှင့် အားကစား
ကွင်း(ဘောလုံးကွင်း) တွေ့ရသည်။
ကျောင်းနှင့် ဘောလုံးကွင်းကြားမှ
အင်္ဂလိပ်လမ်းအတိုင်း ဝင်သွားရာ
စေတီတော် ပရိယာဇ်တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိ
သည်။

စေတီတော်မှာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်
နှင့် ပုံတူ တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။
အရွယ်အစားတော့ ငယ်ပါသည်။ ထို
စေတီတော်၏ ဘွဲ့အမည်မှာ "ဘာ
ပိဗျူပီပီဝေတီ" ဖြစ်ကြောင်း သိရ

F.8B. January, 2016

သည်။

စေတီတော်အနီးတွင် နှစ်ထပ်မွှာရုံကြီးတစ်ဆောင်လည်း တွေ့ရသည်။ ဤနေရာကား ရွှေကုက္ကိုမြိုင် ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ “မဟာသုဓမ္မာောင်မဂ်လာ ဘေးမျှော်ကျောင်း” ပရိဝုဏ်ဖြစ်ပါသည်။

ဦးပွင်းညီညွတ္တမက ကျောင်းပရိဝုဏ်တစ်ပတ် ကားမောင်းခိုင်းပြီး လိုက်ပြပါသည်။ ကျောင်းပရိဝုဏ်မှာ စောများစွာ ကျယ်ဝန်းပါသည်။ သစ်ပင်မျိုးစုံနှင့် အရိပ်အာဝါသကောင်းသလို စိမ်းစိမ်းရိပ်ရိပ်နှင့် မျက်စိအေးလှသည်။

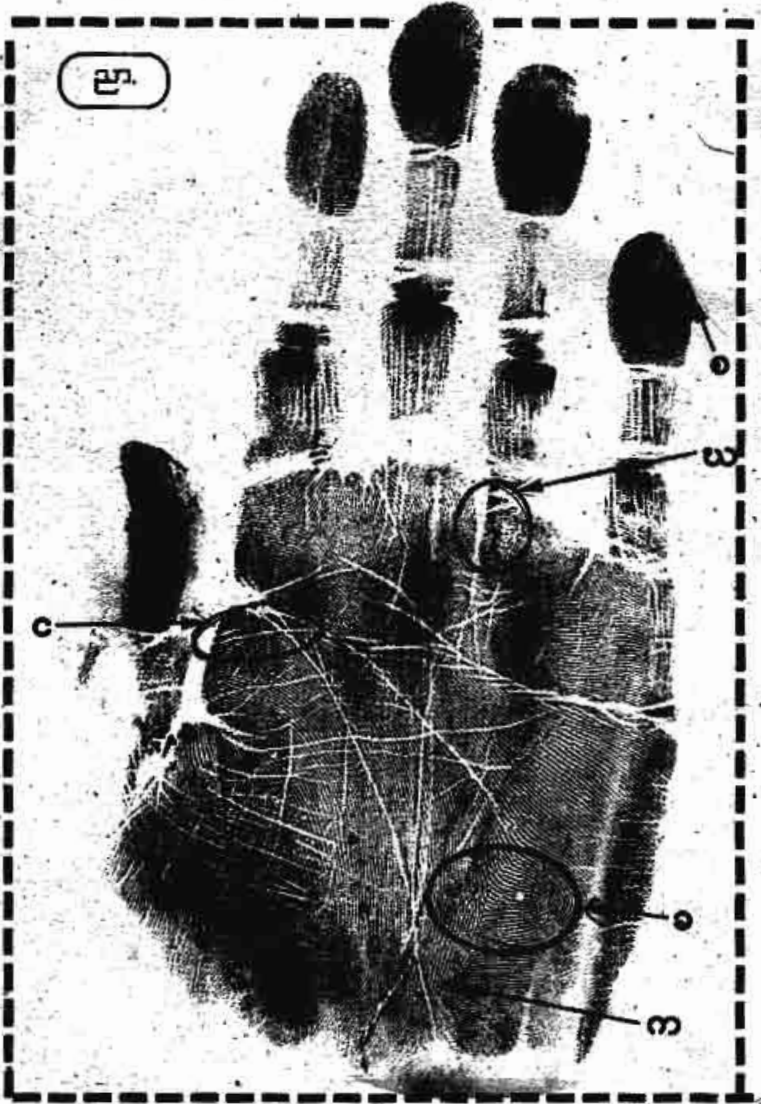
ကျောင်းပရိဝုဏ်အတွင်းမှာ သိမ်ကျောင်း၊ ဇေယျ၊ ဓမ္မာရုံ၊ စသော အဆောက်အအုံများလည်း အလုံး သုံးလေးဆယ်ခန့်ရှိသည်။ ရွှေတိဂုံပုံတူ စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်နှင့် အရှေ့တောင်ဘက် ကပ်လျက်မှာ နန်းရုံဘုရား၊ ဝတ်ကျောင်းဘုရား၊ စေတီငယ်တစ်ဆူတို့ကိုလည်း ဗုဒ္ဓတွေ့ရသည်။

ရွှေတိဂုံပုံတူ စေတီတော်၏ အနောက်မြောက်ရပ်ပြင် အနီးမှာ ဆရာမဟာ မဏ္ဍပ်ကြီးရှိသည်။ ထိုဧကရာဇ် တောင်ဘက်ကပ်လျက်မှာ ဆွမ်းစားကျောင်းရှိပြီး ဆွမ်းစားကျောင်း၏ အရှေ့ဘက်မှာ ရွှေကုက္ကိုမြိုင် ဆရာတော် သီတင်းသုံးသော သစ်သားဆောင်းငယ် ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုကို ဦးပွင်းညီညွတ္တမက တည်းခို ညအိပ်ရန် နေရာသိုင်းခင်းစီစဉ်ပေးနေစဉ် ကျွန်ုပ်က ရွှေကုက္ကိုမြိုင်ဆရာတော်အား သွားဆက်စုးမြှော်ပါသည်။

ဦးပွင်းညီညွတ္တမက မိတ်ဆက်ပေးပြီး ဆရာတော်၏ ဘယ်၊ ညာဘက်ဘက်ပြင်တို့ကို ပုံနှိပ် ရယူပါသည်။

ညာ

ရွှေကုက္ကိုမြိုင် ဆရာတော်၏ ဘွဲ့အမည်မှာ ဘဒ္ဒန္တကောသလဖြစ်ပြီး ၁၃၂၃ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း(၉)ရက် တနင်္လာနေ့မှာ မုလအိဘုရား တောင်ခြေရှိ ကွင်းကလေးကျေးရွာတွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ စကောကာရင်တိုင်းရင်းသား ဖြစ်၏။ ပမည်းတော်ဦးထွန်းကြိုင်နှင့် မယ်တော်အိမ်မေတို့၏ သားသမီး(၄)ဦးတွင် တတိယဖြစ်သည်။ ဘုန်းကြီးမျိုးဖြစ်၍ အဘိုး ဘကြီးဦးလေး အစ်ကိုကြီးစသည်တို့မှာ

လည်း ဘုန်းကြီးဝတ်များဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အသက်(၉)နှစ်အရွယ်တွင် မြဝတီမြို့၊ ဖိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်း ဆရာတော်ဦးအရိယသံသကီ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ကိုရင်ဝတ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် မြဝတီမြို့တောရကျောင်း ဆရာတော် ဦးစန္ဒာသီရိကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဝတ်ခဲ့သည်။ (ကိုရင်မှ ထွက်ပြီး အိမ်ထောင်ကျပြီး၊ အသက်(၂၁)နှစ်မှ ရဟန်းဝတ်ခြင်းဖြစ်သည်။)

• သွေကုက္ကိုမြို့ ဓမ္မတိပဿနာ ဓဏီတော် (မဟာသမ္ဗုဒ္ဓဓမ္မတိပဿနာကို ဖူးမြော်ရန်)
• သွေကုက္ကိုမြို့ မဟာသုတေသနဓဏီဟာ တောရဲကျောင်းသို့ အဝင်လမ်းဖျင်ဦး

• သွေကုက္ကိုမြို့အထဲသို့ အဝင်စတုရ

၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပရိယတ္တိစာပေအနေဖြင့် မော်လမြိုင်မြို့ မောင်ခရပ်၊ နတ်မော်ကျောင်းဆရာတော် ဦးသုမန(ပါဠိပါရဂူ)ထံတွင် သစ္စာပါလစာမေးပွဲ မူလပထမ၊ မူလဒုတိယ၊ မူလတတိယ စသည်ဖြင့် သင်ယူခြေဆိုခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ခြောက်ထပ်ကြီးကျောင်းတွင် (၃)နှစ် ကြာအောင် ကျမ်းကြီးပေါက် သင်ယူခဲ့သည်။

ထို့နောက် ကရင်ပြည်နယ်သို့ ပြန်လာပြီး ဇလေးရွာ၊ သီဘောဘိုးရွာတို့တွင် သီတင်းသုံးခဲ့သည်။ ထိုင်း(ယိုးဒယား) နိုင်ငံမှာလည်း သွားရောက် သီတင်းသုံးခဲ့ဖူးသည်။

ရွှေကုက္ကိုမြို့သို့ ရောက်ရှိ သီတင်းသုံးခဲ့သည်မှာ (၂၇)နှစ် ကြာခဲ့ပြီဟု သိရသည်။

ဆရာတော်မှာ ဘုရားတည်ကျောင်းဆောက်စသော သာသနာ့တာဝန်များကို အားသွန်ကြိုးပမ်းခဲ့ရာ ထိုင်း (ယိုးဒယား)နိုင်ငံအတွင်း စေတီတော်ပေါင်း (၃၁)ဆူတည်ခဲ့ပြီးဖြစ်သလို ကရင်ပြည်နယ် အတွင်းမှာလည်း စေတီတော်ပေါင်း (၅၉၇)ဆူ တည်ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ကရင်ပြည်နယ်နှင့် ထိုင်း(ယိုးဒယား) နိုင်ငံနယ်စပ်၊ သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းတစ်လျှောက် ဗုဒ္ဓသာသနာ ပြန့်ပွားစေရန် အထူးကြိုးပမ်းရာ ရွှေကုက္ကိုမြို့ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းခွဲပေါင်း (၃၉) ကျောင်းရှိပါသည်။

ဆရာတော်မှာ မြဝတီမြို့နယ်၊ ရွှေကျင်နီကာယ သံဃဇာယကဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူထားပါသည့် ဆရာတော်၏ ယခုလက်ရှိ သာသနာ့စေတီ (၅၅)နှစ်၊ (၂၈)ပါအတွင်း ဘုရားတည်

ခြင်း၊ ကျောင်းဆောက်ခြင်း၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်တူးခြင်း စသည်တို့ကို အားကြီး မာန်တက်ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင် လုပ် ကိုင်ခဲ့သဖြင့် ဆရာတော်၏ လက်ဖဝါး ပြင်တို့မှာ မာကျော ကြမ်းစုနေပါ သည်။

ဆရာတော်၏ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဝမ်းသာ ထည့်မှုကို မနှစ်သက်သဖြင့် ဘယ် အရာကိုအရာကို သင်သောဆရာတော်၏ ဝမ်းသာ ထည့်မှုများတွင်သာ ခြုံငုံစွာ သိတတ်ခဲ့သည်။ တောမှ သက်သေ သွင်းခဲ့သောတို့ကို ရာသက်သေ တွင်ထား သည်။

ဆရာတော်မှာ ထိုင်းဘာသာ၊ စကောကရင်ဘာသာ၊ ပိုးကရင် ဘာသာနှင့် မြန်မာဘာသာစကားတို့ကို အတင်းစွာ နားလည်ပြောဆိုနိုင်သည်။ မြန်မာစကားပြောရာတွင် ကရင်သံပဲ ခြင်းမရှိ အလွန်ပီသသည်။

ဆရာတော်မှာ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ချီတ်တော်များ ရွတ်ပွားခြင်း၊ ပဌာန်း ဆော်များ ရွတ်ပွားခြင်း၊ တရားဟော ခြင်းတို့ကို နေ့စဉ်ဆောဇီရွက်သလို အညံ့ သံဃာတော် ရဟန်းကိုရင်များ ကိုလည်း အဆင့်ဆင့် သင်ကြားပေး ဆွေခဲ့သည်။

ဤဆောင်းပါးတွင် ပူးတွဲဖော်ပြထား သည့် ရွှေကုက္ကိုမြိုင် ဆရာတော် အတ္ထုဘိဝံသရ၏ ဘယ်/ညာ လက်ဖဝါး ပြင်ပုံများကို လေ့လာ စစ်ဆေးသော ဆေး ဆောက်ပါ ထူးခြားချက်များကို ဆွေခဲ့ရပါသည်။

ဘယ်/ညာ အသက်လမ်းကြောင်း တို့မှာ ပြောရန်ဖြစ်၊ တနင်္လာ ပြန်ခဲ့သက် ကားထွက်နေခြင်း။

[(က)အကွရာ]

နွယ်ခြင်း၊ လုံ့လရှိယကြီးများခြင်း၊ ပြင်ပိုင်ခြင်း၊ အသားပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေပါသည်။

➡ မဟာသိဇ္ဈမိပိတဝေါဟာရ အကျဉ်းချုပ် ရှိ

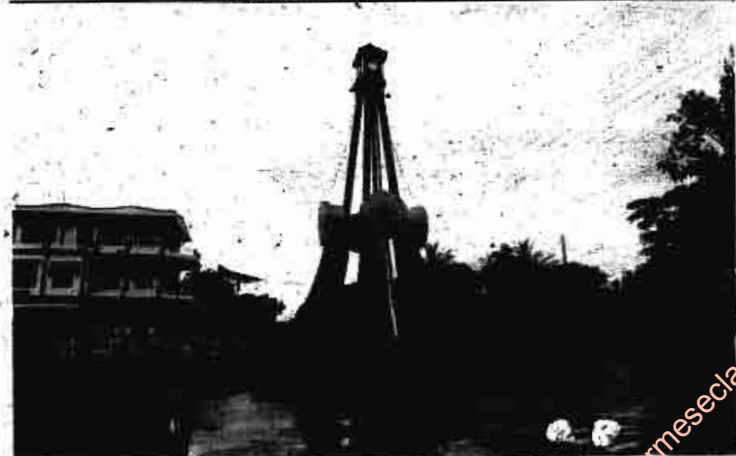
ဘုရားလှိုင်းတော်များကို ဖြည့်တင်

➡ မဟာသိဇ္ဈမိပိတဝေါဟာရ အကျဉ်းချုပ် ရှိ

ဆောက်လုပ်သည့် ဓမ္မာပုံကြီး

➡ ရွှေကုက္ကိုမြိုင် ရွာလယ်လမ်းဆုံမှာရှိ

➡ ရာဇဂြိုဟ်မြို့နယ်၊ ရွာလယ်လမ်းဆုံမှာရှိ

၁။ တောင်ရွှေစိမ်းအောက်တောင်တော်
အောက်တောင်တော်နှင့် တောင်အရှေ့၊ တောင်အနောက်

၂။ တောင်ရွှေစိမ်းအောက်တောင်တော်
တောင်တော်ရှိ နတ်သစ်ပျော်ကြား

၂။ ဘယ်/ညာ တနင်္လာပြန်ခုံ အပေါ်
ပိုင်တို့မှာ သဘာဝရွှေတစ်ထုံးစီ
ရှိသည်။ တံခါးကပ်ပွေဟုလည်း
ခေါ်သေးသည်။ **[(ခ)အကွရာ]**
ရေပြတောတောင် သဘာဝအပူတို့ကို
နှံ့ထက်ခြင်း တောထဲတောင်ထဲမှာသာ
အနုပျော်ခြင်း အတိတ်ထာ ကုသိုလ်ကံထု
ပြုစုရုံတရက်ပယ်ပယ်တံ အကုသု
အလှူပစ္စည်း၊ စသည် အရအပုံ
အပြောင်အမြင်၊ တူညီပေးကမ်းမည်သူ

၆၂ နက္ခတ္တဇေယျသိဒ္ဓါပရမ္မာဒါး

ပေါ်ပေါက်ခြင်း၊ အလှူပစ္စည်း၊ ပြန်လည်
တူညီသောသော ပြန်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်
သည်။

၃။ ဘယ်လက်ညှိုးအောက် ကြာသပ
တေးပြန်ခုံတွင် ညောင်ရွှေကုံ
မင်္ဂလာအခြေအခံရှိခြင်း။

[(ဂ) အကွရာ]
အကြံအမှူ ဦးစီးသောပြန်ခြင်း၊
အင်အားရှိသော ကောင်းမွန်မှုတို့ကို
ရာထူးကြီးတို့မှာလည်းကောင်း၊ ကျေး

တော်ပိုင်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။
၄။ ဘယ်/ညာ လက်သူကြွယ်ရင်း
ကပ်လျက် အောင်လံသင်္ကေတ
မင်္ဂလာအခြေအခံရှိခြင်း။

[(ဃ) အကွရာ]
သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ အောင်မြင် ပြီး
ပြောက်ရန်နှင့် မိမိလုပ်ငန်းပယ်ဖယ်တွင်
အောင်မြင်ကျော်ကြား ထိပ်ပိုင်ရောက်ရန်
အထောက်အပံ့ဖြစ်ပါသည်။

၅။ ဘယ်/ညာ အသက်လမ်းကြောင်း
အတွင်းရှိ အင်္ဂါပြန်ခုံထဲသို့ ဦးခေါင်း
လမ်းကြောင်းအများမှ လမ်းဆွဲထိုး
ဝင်နေခြင်း။ **[(င)အကွရာ]**

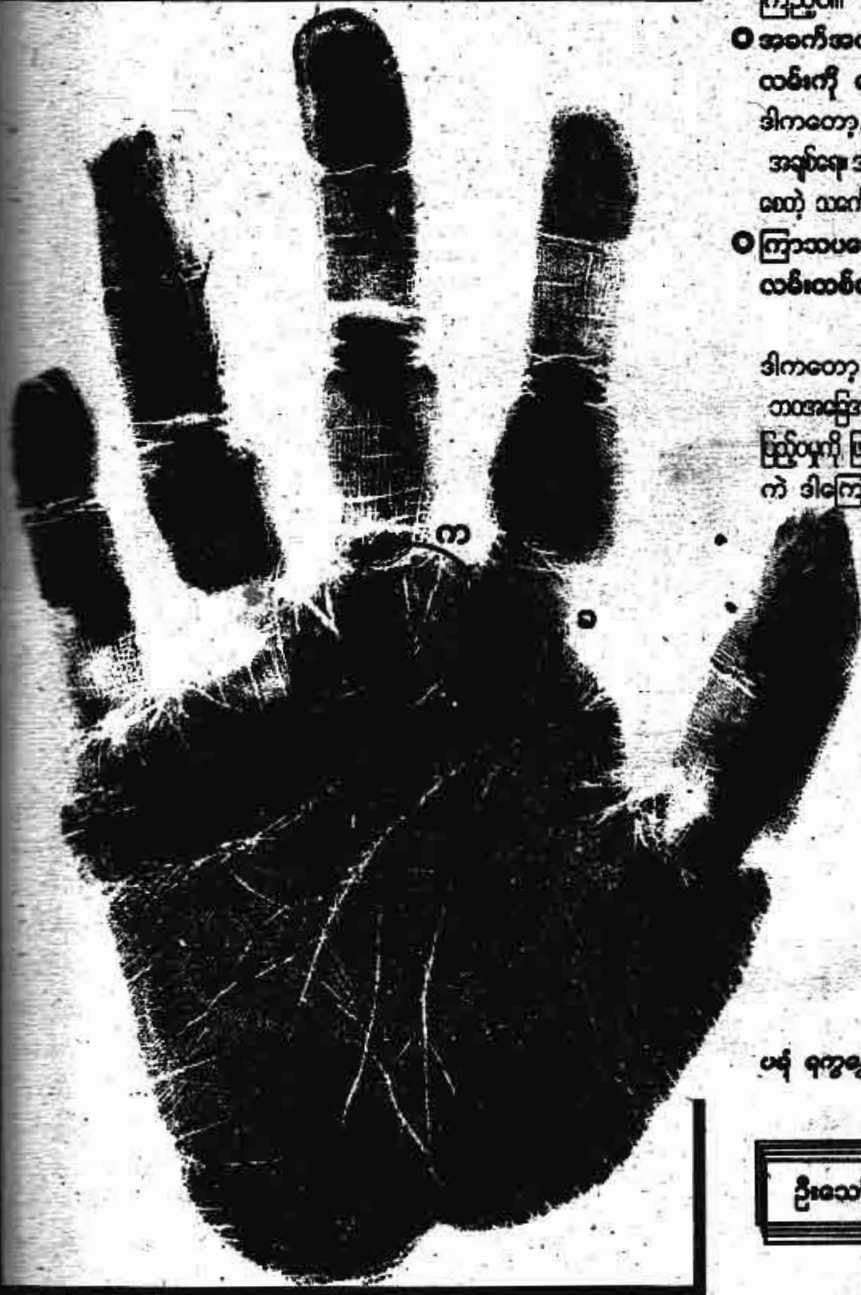
စိတ်ကိုစိတ်ဖြူ ဒေါသကြီး စည်ကမ်း
တက်ကျတတ်သော ပတ်ဝန်းကျင်ရှိသော်
လည်း ဘယ်/ညာလက်သန်းထိပ်မှာတွင်
ခရုပတ်တွင်ရှိ၍ စည်ကောင်း ဦးခေါင်း
လမ်းကြောင်းက တနင်္လာပြန်ခုံတက်ကျွ
ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ပြင်ဆင်
မကျေခြင်းကို ထိန်းချုပ်နိုင်ရန်လည်း

[(င)အကွရာ]
ကရင်ပြည်နယ်၊ မြဝတီမြို့နယ်
ရွှေကုက္ကိုမြိုင်သို့ တစ်ခါတစ်ခေါ်
ဒေသန္တရဗဟုသုတရရန် ခရီးသွားရင်း
ရွှေကုက္ကိုမြိုင်ဆရာတော်အား ဖူးမြင်
ကာ ဆရာတော်၏ ဘုရားတည်
ကျောင်းဆောက် သာသနာပြုလုပ်ငန်း
များကို တတ်အားသရွေ့ ပါဝင် ကူညီ
ပြုနိုင်ကြပါစေသတည်း။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ရွှေသော
ကြီးများအောင်...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေသ)
[လက္ခဏာပေခင်ပညာသုတေ]

အိမ်ရှေ့ရှာ လက္ခဏာ

ကြည့်ပါ။

○ အခက်အလက်ဖြင့်စတဲ့ နှလုံး
လမ်းကို တွေ့ရတယ်။ (က)

ဒါကတော့...

အချစ်ရော ဒါပဲထောင်ရောကံကောင်း
စေတဲ့ သင်္ကေတပါ။

○ ကြာသပတေးညိုဟ်နံတွင် ဩဇာ
လမ်းထစ်ကြောင်း တွေ့ရတယ်။

(ခ)

ဒါကတော့...

တဝဒာဓိအနေ တိုက်ကပ်ပြန်မှာပုဒ် သန့်
ပြည့်ဝမှုကို ဖြစ်စေတဲ့သင်္ကေတပါ။

ကဲ ဒါကြောင့်...

“ရေကန်အသင့်
ကြာအသင့်” လို့

အချစ်မျိုးလို့
ဆိုချင်ပါတယ်။

မန့် ရက္ခန္ဓာ အတ္ထာနိ ရက္ခဏာ

ဦးသော်ဝင် (ဟင်္သာထ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပါမူလင်း ၆၃

ORGANIC PRODUCTS
FROM KANDARAWADDY ORGANIC HERB FARM

ဆုတ်ရောင်ခွက်ထိုင်ခင်းအမှတ် ၂/၂၀၁၂အစာအာဟာရ/သီ(၁၀၂၇)

ပင်ရင်း ထိခိုက်မှု အမှတ်ထံဆိုင် ကမ္ဘာ့ရင်းစားထိုက် အမှတ်-၄၄၁၊ နေသိဒ္ဓိလမ်း၊ (၁)ရပ်ကွက်
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့၊ ဝန်း ၁၉ ၅၄၄၀၃၀၉၊ ၁၉ ၄၂၁၀၀၄၀၀၅

ကြက်လည်ဆံ ဆီးစေးပြား
အပြား ၁၀၀ဝါ စူးကြီး

တိုင်းရင်းစားဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

ကြက်လည်ဆံ ဆီးစေးပြား
အပြား ၄၀ဝါ စူးငယ်

တိုင်းရင်းစားဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

မင်းမကိုဋ်
သွေးစို့ ဆီးစို့ကျစေး

တိုင်းရင်းစားဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012254(0916)

ရင်ပြိမ်းစေး
နှလုံးစေး

တိုင်းရင်းစားဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012014(0516)

ကြေးမြို့နယ်မြို့နယ်အမှတ် အဆောင်(စာရင်းစဉ်) ၆၇/၀၆၁၃

၆၄ နမူနာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ နံနက်ဆန်ကြွင်းများအား ဖုတ်လုပ်ထားပြီး ဖုတ်လုပ်ထားသောကြောင့် ဖုတ်လုပ်ထားသောကြောင့် ဖုတ်လုပ်ထားသောကြောင့်

ဖုတ်လုပ်ထားသောကြောင့် ဖုတ်လုပ်ထားသောကြောင့်

တောင်ထွက်များ၏ ခံနိုင်ရည် (၄)

ကျွန်ုပ်တို့ (L.L.B)

လယ်ယာရေးရာ

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆွမ်းစားရက်မှ ခြောက်ကြပြီး ဓမ္မာရုံကြီးသို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားဖူးတစ်ဖွဲ့က ဤဓမ္မာရုံတွင် ပစ္စည်းများ ချထားသည်။ မိကရင်ကျောင်း ဆရာတော်နှင့် နှစ်ရက်တောရတိုက်ကျောင်း တိုက်ဆရာတော်တို့က ရွှေကုက္ကိုလုံမြိုင် ဆရာတော်၏ တပည့်ဦးပဉ္စင်း ဦးဥတ္တမ သီတင်းသုံးရာ ဓမ္မာရုံတွင် ရောက်ရှိနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့် ကပ္ပိယကျောင်းသား မောင်ကျော်လှတို့လည်း ထိုဓမ္မာရုံသို့ သွားရောက်ပြီး ညအိပ်ရန် ဖြစ်ဆင်ကြပါသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဓမ္မာရုံနှင့် မနီးမဝေးလမ်းပေါ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့နောက်မှ ရောက်လာသော ဘုရားဖူးအဖွဲ့ဝင်များ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား အသံဗလံများ ကြားရသဖြင့် သူတို့ ဘာတွေလှုပ်ရှားနေသနည်းဟု စူးစမ်းလိုစိတ်နှင့် အပြင်ထွက်ကြည့်မိသည်။ လှုပ်စစ်မီးစက်နှိုးပြီး မီးပေးထားသဖြင့် ခရမ်း၊ ဓမ္မာရုံ၊ အဘိုး(ကျောက်လုံးကြီး)ကျောင်းဆောင်၊ အလှူခံမဏ္ဍပ်တို့မှာ မီးလင်းထိန်နေသည်။ ထိုမီးရောင်ဖြင့် လှုပ်ရှားနေသူတို့ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ငါးများကို ဓားနှင့် ခုတ်ဖြတ်နေကြသဖြင့် မေးကြည့်မိ၏။ 'ဒီထွက်ကို ငါးမင်းလိုက်တယ်၊ ခုလို

ညတက်တွေမှာ ငါးမင်းကို ခုတ်ယူပြီး ကိုယ်အရပ်နဲ့အညီ တိုင်းဖြတ်ရတယ်။ ပြီးရင် ဟောဟိုက အဘိုး(ကျောက်လုံးကြီး) ကျောင်းမှာ သွားထောင်ထားရတယ်။ ထိုရာ ဆုတောင်းကြရတယ်။ ယုန်ပိုင်မှာ သွားပြန်ယူပြီး ကိုယ်အရပ်နဲ့ ပြန်တိုင်းဖြတ်ရတယ်။ ငါက အရပ်ထက် ပိုရှည်နေရင် ဆုတောင်းပြည့်တယ်။ ငါက အရပ်အောက် တိုနေရင် ဆုတောင်းမပြည့်ဘူးလို့ ယုံကြည်ကြတယ်။ ဒေသခံဘုရားဖူးတစ်ဦးဟု ယူဆရသော ပြန်ရှင်းပြပါသည်။ ထို့နောက် သူတို့အားလုံး အဘိုး(ကျောက်လုံးကြီး) ကျောင်းဆောင်သို့

www.burmeseclassic.com

နဂါးမြို့နယ်တော်၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နှင့် လိယာမြို့နယ်တော်

ဗုဒ္ဓလင်္ကာတရားတော်တော်တော်တော်တော်တော်
တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်

သွားကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း လိုက်
သွားသည်။ အဘိုးကျောင်းတွင်းမှာ
စီးတော်ကျားရုပ်၊ ဘီလူးရုပ်၊ ကပ္ပ
ရသေ့ရုပ်တု၊ ရွှေဟောင်းနဂါးရုပ်
ရုပ်ပွားတော်နှင့် ကျောက်လုံးကြီး
ကျောက်လုံးကြီးတွေက ကန်တော့ပွဲ
ကျောက် လုံးကြီးသားမှာ ဝါးမင်းများ
ထောင်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကျောက်လုံးကြီးတွေမှာ ပူဇော်ခံ
ထားသော နဂါးရုပ်ပွဲရုပ်ပွားတော်၏
ပုံသဏ္ဌာန် အတော်ထူးခြားပါသည်။
ဒူးတော်တော်တော်ထောင်၍ ညာလက်
ဖဝါး ထောင်ထားသည်။ ထိုင်းလက်ရာ
ဟု ယူဆမိပါသည်။

ကျောက်တုံးကြီး၏ ညာဘက်ရှေ့
တွင် ဆံတော်ရသော ကပ္ပရင်ရသေ့
၏ ရုပ်တုတော်ကြီးရှိသည်။ ဒေသခံ
များက အဘိုးဟုလည်းကောင်း၊ ဘိုးဘိုး
ဟုလည်းကောင်း ခေါ်ကြသည်။

၆၆ နက္ခတ္တဆောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဘုရားပွားများက အဘိုးကျောင်း
(ကျောက်လုံးကြီး)ရှေ့မှာ ဖယောင်း
တိုင်း အမွှေးတိုင်း ကန်တော့ပွဲစသည်
တို့ လှူဒါန်းခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝါးများ
ထောင်ခြင်း၊ ရှိမှီးပူဇော်ဆုတောင်း
အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်းတို့ ဆောင်ရွက်ကြ

သည်ကို ကျွန်ုပ်လည်း မှတ်တမ်းတင်ခဲ့
ဖူးပါသည်။

သူတို့အဖွဲ့ ဆုတောင်းပွဲပြီးသည်
အထိ ကျွန်ုပ် မစောင့်ဆိုင်းတော့
ညအိပ်ရန် ဓမ္မာရုံသို့ ပြန်လာခဲ့၏။
ဓမ္မာရုံသို့ရောက်သောအခါ မောင်ကျော်

F.9B. January, 2016

(၁၄) (၄)

• ဗွတ်လဒ်ဘုရားတောင်ထွတ် မာတက်လမ်းတစ်လျှောက်မှ ကားရပ်နားဆဲမှ မြှောက်ကြည့်သော မာတက်လမ်းကို လှမ်းမြင်ရပုံ

• ကိုရင်လေးရွာသို့ မာပွားလမ်း အစစနုတ်

ဘုရား အိပ်ရာခင်းပြီး လှဲနေပြီ။ မိကရင် ဆရာတော်နှင့် မြဝတီတောရတိုက် ဘုရား တိုက်အုပ်ဆရာတော်တို့က ဆင်းသွင်း စကားပြောနေကြသည်။
ရွှေတုက္ကလ်မြိုင် ဆရာတော် ဦးသာသရ၏ တပည့်ဦးပဉ္စင်း ဦးညွှနမ (ခ) ဦးပုတီးနှင့်အတူ အဓိဋ္ဌာန်လာ ဆင်းနေသော ဘိုးတော်သက်ရှည်တို့က ဆည်း အချင်းချင်း စကားပြောနေကြ သည်။ တွန့်လည်း သူတို့နှင့် စကား ပြောရင်း စပ်စု၏။

(၁၅) (၄)

ဦးပဉ္စင်းအကြောင်း စုည်းနည်း ပြောပြပေးပါလား ဘုရား။
ရွှေတုက္ကလ်မြိုင် ဆရာတော် ဦးသာသရဟာ သက်တော်(၅၃)နှစ် ဦးပဉ္စင်းက ဆရာတော်နဲ့ လက် ချပြီး သာသနာပြုနေတာပါ။ အသက် (၅၃)နှစ် (၉)ဝါ ကရင်ပြည်နယ်၊ ပြင်ရွာစာတိပါ။ ဒါပေမယ့် မြန်မာ

နိုင်ငံအနှံ့တော့ ရောက်ဖူးတယ်။
'ဒါဆိုရင် ဗွတ်လအပ်စေတီတော် ကို ရောက်ဖူးသလား ဘုရား'
'ရောက်ဖူးတာပေါ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ တပေါင်းလ ကပဲ တစ်ခါရောက်ခဲ့သေးတယ်။ ခန့်စဉ် ကတော့ စုကလီရွာကနေ ကားနဲ့ဆက်သွား ရင် မြန်မာ-ထိုင်းနယ်စပ်ကို ရောက်တယ်။

အဲဒီကနေ နယ်စပ်ကို ကျော်သွားပြီး ထိုင်းရွာပြီး (၃၄)ရွာကို မြတ်သွားရတယ်။ ထိုင်းနယ်နိမိတ်ဖြစ်ပေမယ့် နေထိုင်ကြတာ က စကောကရင်တိုင်းရင်းသားတွေပါ။
အဲဒီရွာတွေ လွန်သွားရင် ဗွတ်လအပ် တောင်မြေကိုရောက်ပြီ။ တောင်မြေမှာ တောင်ယာလုပ်ကိုင်နေတိုက်တဲ့ ကရင် (၃၄)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်းမဂ္ဂ

◆ ကိုးကွယ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာကို ဖော်ပြသော
ဓာတ်ပုံရိုက်ကားရုံ

မွန်လူမျိုးတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာကို ဘုရားရှင်
ကောင်းကောင်း

အိမ်ရှိတယ်။

သူတို့ကို အကူအညီတောင်းတော့ သူတို့က တောင်းပေးတက်တဲ့လမ်းကို လိုက်ပြတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့တောင်တက်နေကြရင်း လမ်းလျှောက် လမ်းပျောက် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီတောင်ခြေကနေ တောင်ထိပ်ရပ်ပြင်အထိ (၄)နာရီခန့်လောက် တက်ရတယ်။ ခပ်ပြေပြေလို့ အတက်အဆင်မပြေဘဲ တချို့နေရာမှာ လေဖက်ထောက်ပြီး တက်ရတယ်။ သူတို့ကလည်း နည်းလျှော့ လမ်းထိပ်ပောက်တယ်။

ဧတိတော်တော် ဆူတောင်ထိပ်မှာ ပူရတယ်။ မွတ်လအပ် ဧတိတော်တော် ဘုရားရုပ်ပြန် ကပ်ရင်း အပင်နယ်ပယ်ကနေတော့ ထုပြောတယ်။ ဧတိတော်မှာ ပြန်လည်ပြန်လည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ထွင်ထုထားတယ်။

၂၀၀၈ ခုနှစ် ကဆုန်လဆုတ်တော် ပြုပြီး ဧတိတော် ထွေထွေတယ်။ ဒီမှာ တပ်ပုံတွေ ရိုက်ထားခဲ့သေးတယ်။

ဦးပဉ္စင်းဦးဥတ္တမ (ခ) ဦးပုတီးမှ ဖုန်းကင်ခေတ်ဖြင့် ရိုက်ယူခဲ့သည့် မွတ်လအပ်ဘုရားနှင့် ပတ်သက်သော

၆၈ နာမည်ရင်းမြစ်မပြောင်း

ဓာတ်ပုံများ ကျွန်ုပ်တို့ ပြသသည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း နောင်လာမည့် တပေါင်းလတွင် ထိုမွတ်လအပ်ဧတိတော်သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်လိုကြောင်း လျှောက်ထားသောအခါ လိုက်ပါဖို့ဆောင်ပေးမည်ဟု ကတိပြုပါသည်။

‘ရွှေကုက္ကိုလ်ဆရာတော်က တာဝန်ပေးလို့ အဲဒီမွတ်လအပ်ဧတိတောင်မှာ ဦးပဉ္စင်း ဘုရားသွားတည်ဖို့ရှိတယ်။ သွားတဲ့အခါ ဒကာကြီးကို အကြောင်းကြားပေးမယ်။ အတူလိုက်လို့ရတာပေါ့’

‘ဆရာတော် တပည့်တော်ရဲ့ လိပ်စာကတိပြားယူထားပါ။ ရန်ကုန်ကို ရောက်တဲ့အခါ ဖုန်းဆက်ပါ။ တပည့်တော် လာကြိုပါမယ်။ သွားလို့ရာ လိုက်ဖို့ပေးပါမယ် ဘုရား’

ဦးပဉ္စင်းလဲ ဒီမွတ်လအပ်ဘုရားနဲ့ မွတ်လအပ်ဘုရားသမိုင်းစာအုပ် ထုတ်ချင်တယ်။ အချက်အလက် သမိုင်းအထောက်အထားတွေ စုဆောင်းနေပါတယ်။ ရန်ကုန်မြို့ကို ဒီမိုတွင်း

လာဖို့ရှိတယ်။ ဒကာကြီးကို ဆက်သွယ်ပါမယ်’

ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးပဉ္စင်း ဦးဥတ္တမတို့ စကားပြောနေစဉ် ဝတ်ဖြူဝင်ကြယ် ဝတ်ဆင်ထားသော ဘိုးတော်သက် ရှည်က စကားမိုင်းသို့ ဝင်လာသဖြင့် ဆက်၍ စပ်စုပါတော့သည်။

‘ဘိုးတော်အကြောင်း နည်းနည်း လောက် ပြောပြပါလား’

‘ကျွန်က ရုတ်တရက်သားပါ။ အထက် (၈၀)မီတာရှိ ရုတ်တရက်သား ပေယုတောင် ဧတိတော်ပြန်မှာ ပွားတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံမှာ အလုပ် လာလုပ်ရင်း ထိုင်းအမျိုးသမီး အိမ်ထောင်ကျတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံမှာ အခြေချ နေထိုင်ခဲ့တယ်။

တစ်ခါကြိုတင်ကျွန်ုပ်တို့ လိုက်ပြီး အိမ်မှာ ဝတ်တာ ကြည့်ပြီး ဒီမွတ်လအပ် ဘုရားကို ဖြောင့်တော်ရောက်ပါတယ်။ အခု ဒီမှာ (၃၆၀) အိမ်မှာ ဝတ်ရင်း ဦးပဉ္စင်း ဦးဥတ္တမ အထူးသတိပြုလုပ်ဖို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ တာ

မိုးမကုန်းမြို့နယ်၊ အိမ်ခြံနံ့ သိမ်းကုန်း

• ဗုဒ္ဓလေးပါးတော်တို့၏လှူဒါန်းမှုများကို လူမှုအဖွဲ့အစည်းတို့က အားပေးဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ဘုရားတော်တို့၏ အိမ်ခြံနံ့ သိမ်းကုန်း

ဆိုင်တိုင်းရင်းသား ဖြစ်သော်လည်း ဆိုင်သံ သိပ်မဝတော့ပါ။ မသိမသာ ဆိုတာ ဖြစ်သည်။ အသက်(၈၀)ဟု ဆိုသော်လည်း အရွယ်တင်ပြီး သန်စွမ်း နှစ်ဆာနေထဲဖြစ်၏။
ည(၁၀)နာရီခန့်ရှိပြီ။ အအေးဓာတ် နှစ်ထဲလာသည်။ အိပ်ရာအောက်မှာ နှစ်ကပ်နှစ်ထပ်၊ ဦးခေါင်းမှာ စောင် နှစ်ထည်ပတ်၊ ကိုယ်မှာ စောင်လေး နှစ်ထည်ရှိကာ အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။ ဦးခွင်ညီညွတ်မှုနှင့် ဘိုးတော်

သက်ရှည်တို့နှစ်ဦးက စကားကောင်း နေသည်။ ည(၁၂)နာရီလောက်အထိ သူတို့စကားသံကို ကြားနေရသေး သည်။
နံနက်(၃)နာရီခန့် တစ်နေ့မိုးတော့ အပေါ့အပါး ထသွားရာ အအေးဓာတ် အလွန်ပြင်းထန်ကြောင်း ခံစားရ သည်။
ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်ရာ ကြယ်တာရာများက ဦးခေါင်းနှင့် ထိလု ထိခင် ထင်ရလောက်အောင် နီးကပ်

နေသည်။

နီပေါနိုင်ငံရှိ ကမ္ဘာ့အမြင့်ဆုံးဖြစ် သော ဝေရက်တောင်ထွတ်ပေါ် တက် ရောက်ကြသော တောင်တက်သမား များက ယခုထက် နှစ်ဆ၊ သုံးဆ ပို၍ နီးမည်ဟု တွေးဆလိုက်မိသေးသည်။ လူမွဲနီအင်ကြင်းတစ်ထောင် ခပ်ရာ တော်နှင့်အတူ ပါလာသော အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး ဘုရားဖူးအဖွဲ့များက အိပ်ရာမှထ၍ ဆွမ်းချက်ရန် လှုပ်ရှား နေကြပြီ။

နံနက်စောစော တောင်ထိပ်ဘုရား ပေါ်တက်၍ အာရုံဆွမ်းကပ်လှူရင်း ဘုရားဖူးကြမည်ဟု ဆိုသည်။ ကျွန်ုပ် ပြန်အိပ်လိုက်သည်။

(၂၉-၄-၂၀၁၅)ရက် နံနက် (၆)နာရီခန့် အိပ်ရာမှထပြီး သွားတိုက်၊ မျက်နှာသစ်၊ ကိုယ်လက်သန့်စင်သည်။ ရေတော်တော်အေးပါသည်။ နှင်းမြူ များ အံ့ဆိုင်းနေသော် တစ်ခါတစ်ရံ လွင့်ပြယ်ပြီး အလင်းရောင်ပေါ်လာ တတ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ (၄)ဦးက ကျွန်ုပ်တို့ ညအိပ်တည်းဆိုသော မွှော့ခုံအနီးရှိ ကျောက်တောင်ကုန်း ထိပ်ပေါ်သို့တက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်လေးမျက်နှာကို ရှုခင်းအလှများ ကြည့်ကြသည်။

အရှေ့အရပ်မှ ထွက်ပြူးစ နေမင်း နှင့် တောတောင်ရှုခင်းအလှကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူသည်။ တောင်ကုန်း အရှေ့ဘက်စောင်းတွင် အရှေ့ဘက် လှည့် လိုက်လှည့်ရန် နေရာများတွင် တွေ့ရှိရ၍...

ထိုနေရာများမှာ နံနက်ပိုင်း နေကသိုဏ်းရှုသော ပိန္နဲပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ နေရာဟု ယူဆမိပါသည်။

အနောက်ဘက်သို့ကြည့်သောအခါ

▲ မွတ်လအိသစ်ဟူသော အကြွေကောင်းသစ်ပွင့်တောများ

အနီးကပ် အောက်ခြေတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ညအိပ်တည်းခိုသော မွှေးနံ့များ၊ ကားရပ်နားစခန်း၊ ဆွမ်းစားခရပ်၊ ရေချိုးကန်၊ အဘိုးကျောင်း(ကျောက် လုံးကြီး) စသည်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၏။

ထိုနေရာမှ အနောက်တောင်ဘက် သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်ရာ မြင့်မြင့် မောက်မောက် တောင်ထွတ်ကို တွေ့ရှိ ရသည်။ ထိုနေရာကို နင်းဖြူတွေ အုပ်ခိုင်းသွားလိုက် လင်းလာလိုက် ဖြစ်နေသည်။

‘အဲဒါ ညက သွားတက်ခဲ့တဲ့ မွတ်လအိ ဘုရားတောင်ပေါ်’

မြဝတီတောရကျောင်းတိုက် တိုက် အုပ်ဆရာတော်က ညွှန်ပြသည်။ ထိုမွတ်လအိတောင်ထွတ်ကို နောက်ခံ ထားပြီး ‘အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံများ ဖိုက်ကြ၏။ ထို့နောက် မွတ်လအိ ဘုရားတောင်ကို အနီးကပ်ဆွဲ၍

၇၈ နက္ခတ္တဆောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဓာတ်ပုံဖိုက်ကူးပါသည်။

‘ကဲ နေရောင်ထွက်လာပြီ ဘုရားကို တစ်ခေါက် သွားပြကြမယ်။ ဂူပြီရင် မုဆိုး စေတီကို သွားရဦးမယ်။ ဦးပွင်း ဦးညွှန့်ပ က လိုက်ပေးမယ်လို့ပြောတယ်။ မွတ်လအိ ဘုရားတောင်ကို ရောက်ပြီပဲ မုဆိုးစေတီကို ပရောက်ရင် ဘုရားရဲ့ လာရကုန်မယ်ဟူလို့ အဆိုရှိတယ်’

မြဝတီတောရတိုက်ကျောင်း ဆရာ တော်က ပြောပြရာဆိုဆို တောင်ကုန်း ငယ်ပေါ်မှဆင်း၍ ကျွန်ုပ်တို့လည်း နောက်မှ လိုက်ကြသည်။

အလှူခံမထွက်နှင့် သောက်ရေအိုး စင်အနီးမှာ မွတ်လအိဘုရား တောင် ထွတ်ပေါ်တက်သော လူသွားလမ်းကို တွေ့ရသည်။

ထိုလမ်း၏ တောင်ဘက်ပေ(၅၀)ခန့် ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် အလွန်လက်ရာ ခြောက်သော အဆောက်အအုံ

တစ်ဆောင်ကို တွေ့ရသည်။ မွတ်လအိ ဘုရားတောင်၏သိင်္ဃီတော် ဖြစ်ပါ သည်။ ကြွေပြားခင်း၊ ကြွေပြားကာဖြစ် သည်။

မွတ်လအိဘုရား တောင်ထွတ်သို့ တက်လမ်းအစ လမ်းဘေးတွင် ကြွေပြားကပ်ထားသော အလွန်လှပ သည့် နန်းဆောင်ကိုလည်း တွေ့ရှိရ သည်။

ထိုနန်းဆောင်အတွင်းမှာ ဖယောင်း တိုင်၊ အမွှေးတိုင် တွန်းညှိပူဇော်ထား သော ရသေ့ရုပ်တုရှိသည်။ ကပ္ပရုပ် ရသေ့ကျောင်းဆောင်၊ ကပ္ပရုပ်ရသေ့ ရုပ်တု ဖြစ်ပေသည်။

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်

အောင်စ (L.L.B)

အသိကျ အလုပ် သီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

(မြန်မာ့အသံ)

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်သေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါရှိပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာ ခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား ထို့ပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ တုန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပိုမိုသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း မာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပိုမိုသန္ဓေတားဆေး သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် တော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ခြင်းဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပါ။ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညှိ ခြင်းရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထွက်ကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာ တဲ့တော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ ဆယ်လည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တာတော့ပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပုခင်းလို ဝံ့ထွက်ပျက်၊ ရောဂါက ဆက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ခန္ဓာကိုယ် ခွာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ဆရာသွားပါတယ်။ ဆရာကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ အတုနဲ့ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အမျိုးစု အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ အသိရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း”

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပို သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပိုသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပို သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော တားဆေးမသုံးသူတွေ

www.burmeseclassic.com

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ခွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အမျိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဗိုက်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆီးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထဲခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

၇၂ နာရီအတွင်းချိတ်ဆွဲနိုင်

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”

“ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ ပြန်ပြန်မှာ တောရွှေထိမ်း အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”

“ပြန်ပြန်မှာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ် ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထဲမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန်အတွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ့ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ ဆီးအောင့်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံမှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်တန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“ပြန်ပြန်မှာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင်ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မမြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းနုတ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - ကြောမင်းဆေးတိုက်

အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာ၊ ဝန်း - ၀၁၆၃၁၇၁၊ ဗဟန်းမြို့နယ်

www.burmeseclassic.com

ကြေးခေါင်းလောင်း... ကြေးခေါင်း...

၅၈၆

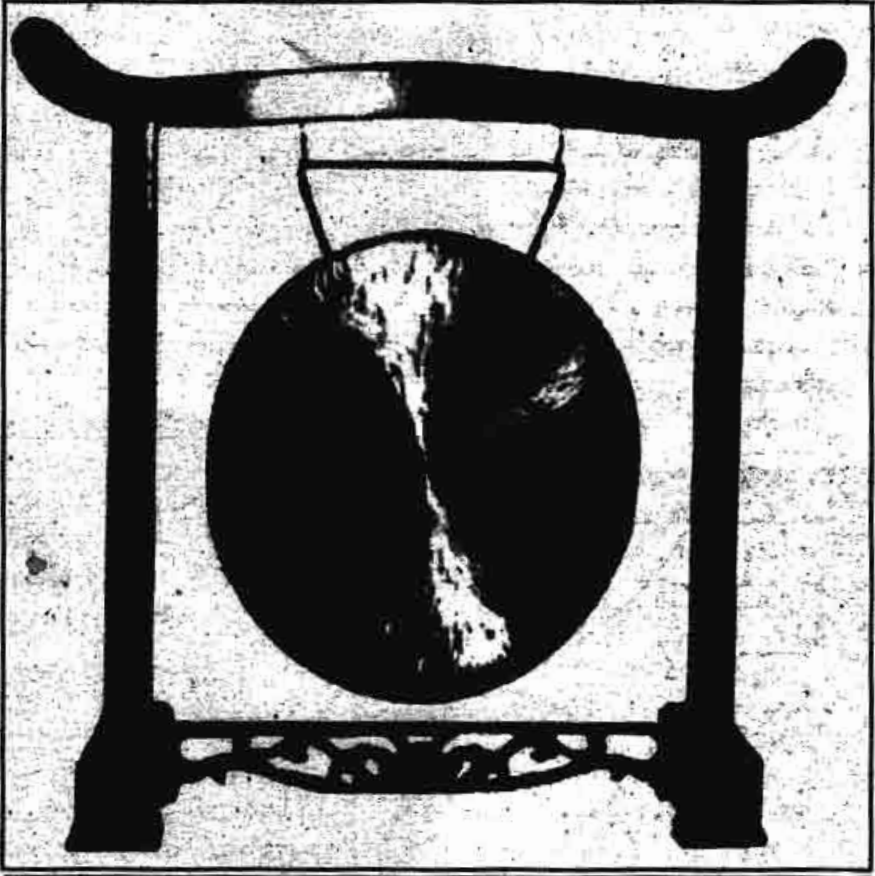
ကြေးခေါင်း... ကြေးခေါင်း...

ပျို့သွင်းအားများ (၂)

အောင်လေး အောင်

ထို ကြေးခွက်မျိုးကို အောက်တိုင်းသား အင်္ဂလိပ်များက ဆင်း ခေါ်ဆို(လီ)(SINGING BOWL)ဟု ခေါ်ကြပါ သည်။ သာယာသော သံသရာတစ်ခု ထုတ် သွင်းပေးသော ခွက်လေး ဖြစ်၍ “သာယာသံ ချစ်ခွက်လေး”ဟု ခေါ် ကြသည်။ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ခေါင်းအားဖြင့် ထို ခွက်မျိုးမှာ ပင်မအားဖြင့် ခေါင်းမှ ဘာသာရေး သို့မဟုတ် အထောက်အကူ ဖြစ် သွင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါ သည်။ ခွက်တို့ကို ဗုဒ္ဓ သာယာ ဖြန့်မာလူမျိုးတို့ သာယာရေးကိစ္စများတွင် အသုံးပြုလေ့ ရှိသည့် ခေါင်းလောင်း၊ မောင်း၊

ကြေးခေါင်းတို့ကဲ့သို့ အသုံးပြုသော ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် အသုံးပြုသည့် ခေါင်းတစ်ခု ဖြစ်ပေမည်ဟုပင် ခန့် ခေါ်နိုင်ပါသည်။

ခေါင်းလောင်း၊ မောင်း၊ ကြေးခေါင်း တို့ကို အသံထားပြီး ယခု ဖော်ပြလျက်ရှိ ဆင်း “သာယာသံထွက်ကြေးခေါင်း” ခေါ် ခေါင်းတစ်ခုအရပ်မှာမူ တိဗက်ဖြစ်

ခေါင်း
ပြ မောင်းခေါင်းလောင်း

အံမာဂါယဉာဏ်

ဝမ်း

အသုံးပြုသော အခါကာလမှာ ဘာသာရေးနှင့် ကျန်းမာရေးအတွက် ပြုလုပ်သည့် ဆုတောင်းပွဲ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပွဲ များတွင်သုံး၏။ ကျန်းမာရေး ကုတုံး များတွင်သုံး၏။ ယောဂလေ့ကျင့်ခန်း များတွင်သုံး၏။ ဂီတအနုပညာ တီးခိုင်း များတွင်သုံး၏။ အမျှဝေ မေတ္တာပို့ရာ တွင်လည်း သုံး၏။

ထိုတိဗက် သာယာသံစဉ်ထွက် ကြေးဖလားကို ဟီမဝန္တာကြေးဖလား ဟု၍လည်းကောင်း၊ ခူဇူ(SUZU) မောင်းဟု၍လည်းကောင်း တိဗက်တို့ က ခေါ်ကြ၏။ အာရှနိုင်ငံ အတော် များများတွင် သုံးကြ၏။

အထူးသဖြင့် တိဗက်၊ တရုတ်၊ ဂျပန်နိုင်ငံများမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ အသုံးများကြ၏။ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် လည်း အချို့ အိန္ဒိယ ဘုန်းတော် ကြီးများ သုံးလေ့ရှိ၏။ သို့သော် နည်း ဝမ်း

သာယာရေးဆိုင်ရာတွင်

သာယာသံစဉ်ထွက်

ကြေးဖလား(SINGING BOWL)ကို

အသုံးပြု

တိဗက်၊ တရုတ်၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယား၊ နိုင်ငံများမှ မဟာယနဗုဒ္ဓဘာသာဝင် များသည် ထိုကြေးဖလားကို ဘုရား ဝတ်ပြုအခမ်းအနားများ၊ မဟာယန ဗုဒ္ဓဘာသာပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ် ကြသောအခမ်းအနားများ ဆုတောင်း ခြင်းအမျှဝေခြင်းများ၊ အထူးပြုလုပ် သည့် အခမ်းအနားများတွင် သုံးကြ ၏။

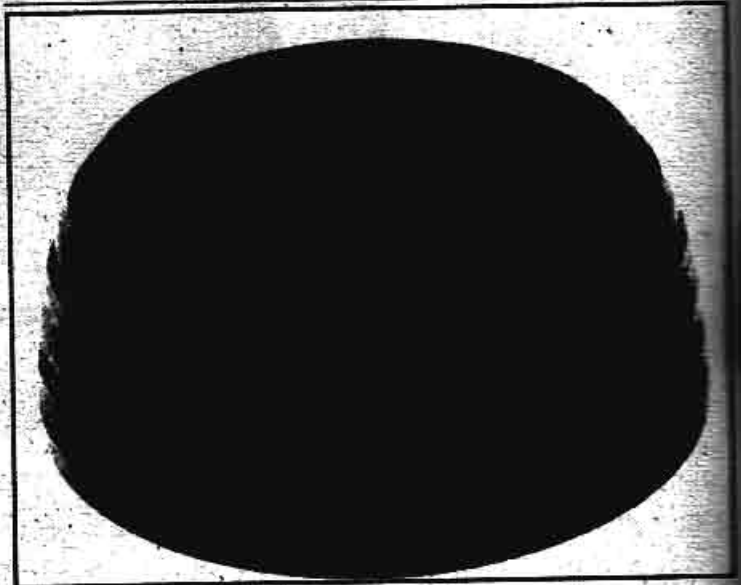
ရွှေကိုယ်တိုင် တိဗက်ဘုန်းကြီး အချို့ တရုတ်ဘုန်းကြီးအချို့

၇၄ နက္ခတ္တဗေဒမြေဩဇာပုံစံ

သာယာသံစဉ် ကြေးဖလားများ

သံစဉ်သာယာသံ ကြေးဖလားတစ်လုံး

တရုတ်ဝတ်ပြုသူအချို့တို့နှင့် အတူ ဘန်ကောက်မြို့ရှိ ကွမ်ယင်ကျောင်း တော်ကြီး၏ ဝတ်ပြုခန်းမကြီးတွင် ပွင့်တော်မူပြီးသော ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် များနှင့် အဓိမေတ္တာယူအလောင်း တော်ကြီးကို အကြိမ်အတော်များများ ဝတ်ပြုဖူး၏။

ထိုစဉ်ကလည်း အဆင့်မြင့် ဘုန်းတော်ကြီးအချို့က ထိုကြေးဖလား လေးများကို မိမိတို့၏ လက်ဝဲဘက် လက်ဝါးပြန့်ပေါ်တွင်တင်ပြီး လက်ဝဲ လေးဖြင့် ဖြူလေးဆွဲကာ ရွတ်သီတင်း သရဏ္ဍယ် ဝတ်ပြုကြသည်။ တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးက

F.10B. January, 2016

ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်တော်တော်ကို ချာဝင်စဉ်ဆို၊
ကြီးတစ်လုံးခန့်ကြီးမားသော ကြေး
ထောင့်ကြီးလို လက်ဝတ်မျိုး ခပ်ကြီးကြီး
ဖြင့် ထုကာ ထုကာ ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်
ဝတ်ပြုကြ၏။

ရွတ်ဖတ် သရဏ္ဍာယ်ကြသည်မှာ
သည်း သူတို့၏ ဗောဓိသတ္တဂုဏ်တော်
များသော ဂါထာမန္တန်တော်များနှင့်
သရဏ်ဗုဒ္ဓဘာသာ မဟာယနပရိတ်
ဆတ်များ ဖြစ်၏။

ဓာရထပရိတ်ဆန်ဆန် ပရိတ်တော်
များလည်း ပါဝင်၏။ ကွမ်းယင်မယ်
ဆတ်၏ မန္တန်ရှည်ကြီးများပါ၏။

ရွှေစိုးကာလည်း ဗဟုသုတလည်း
ဖြစ်၊ အတွေ့ကြုံဆန်းတစ်ခုလည်းရ၊
ဘုရားလည်း ပွားပေသည်ဟူသော
သဘောဖြင့် ဝတ်ပြုသူများ အုပ်စုထဲ
တွင် ဝင်ရောက်ပါဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

စာစပ်တုန်း ဖော်ပြရလျှင် ဤသို့
ဆင်ရောက်ဝတ်ပြုနိုင်ရန် နိုင်ငံခြားသား
သမီးအနေဖြင့် လွယ်ကူခြင်းတော့
မရှိပါ။ သူတို့ ထိုင်းလူမျိုးအချင်းချင်း
မှောင် ရင်းနှီးသော အသိအကျွမ်းရှိ
ရန်နှင့် သူတို့ သတ်မှတ်ထားသော
ဆည်းကမ်းချက်များကို လိုက်နာရန်
လိုသည်။

ထို့ပြင် ဝတ်ပြုစဉ်တွင် တရုတ်သိုင်း
နံနံများထဲမှ ရှောင်လင့်ဘုန်းတော်
ကြီးများ ဝတ်ဆင်သော ဝတ်စုံမျိုး
အခြေအနေကို ဝတ်ဆင်ကြရပါသည်။
ချွန်တို့ ဝတ်ပြုသူများအတွက် ထို
သတ်မှတ်ဝတ်စုံများကိုလည်း လဲလှယ်
ဆင်ဆင်ရန် အဝတ်လဲခန်းလည်း
အောင်းတော်တွင် ရှိပါသည်။

ဝတ်စုံများလည်း အဆင်သင့် ထား
ရှိပါသည်။ ဝတ်စုံများ လဲလှယ်ဝတ်
ဆင်ပြီးနောက် ဝတ်ပြုခန်းကြီးထဲ တွင်
ဆင်ခြုံကြရပါသည်။ ဝတ်ပြုပြီး

• သံဃိကာလည် စင်္ကြာလောဆာဇာနည်

• သံဃိကာလည် စင်္ကြာလောဆာဇာနည်

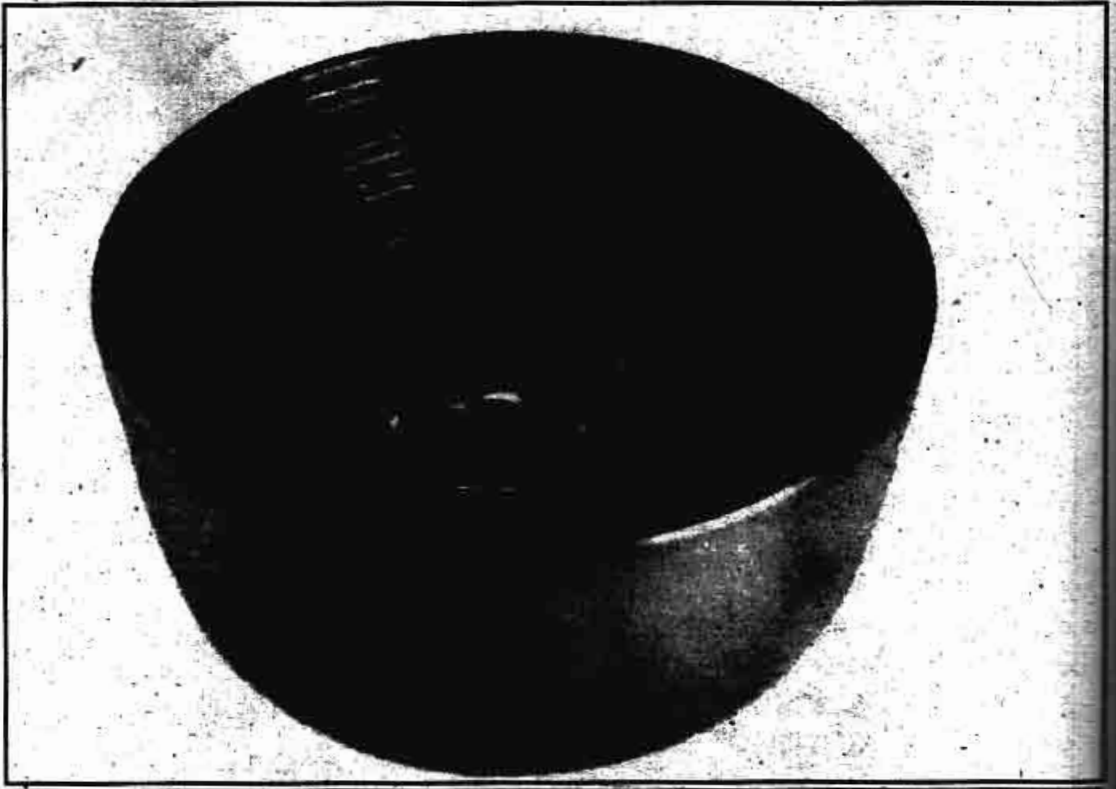
သောအခါ ဝတ်ထားသော ဝတ်စုံများ
ကိုရွတ်ပြီး အဝတ်လျှော်ရန် ခြင်းကြီး
များထဲတွင် ထည့်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုအဝတ်များကို ကျောင်းတော်ရှိ
ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်ကြသူများက
ချက်ချင်းပင် လျှော်ဖွပ်ပေးကြပြီး
နောက်နေ့ ဝတ်ပြုရန် လာကြသူများ
အတွက် အဆင်သင့် ထားရှိပေးကြပါ

သည်။ ထိုသို့ ဝတ်ပြုရန်အတွက်
ငွေကြေးထည့်ဝင် လှူဒါန်းရန် မလိုပါ။

လိုရင်းဖြစ်သော သာယာသံစဉ်
ထွက် ကြေးမင်္ဂလာအကြောင်း ပြန်
ဆက်ပါဦးမည်။

တိဗက်ဘုန်းတော်ကြီးများ တရုတ်
ဘုန်းတော်ကြီးများသည် ဘုရားရှင်
တော်ထွက်ဟု သူတို့ယုံကြည်သော

ကြေးပလားတစ်ခု

သုတ်တော်၊ ပရိတ်တော်၊ မန္တန်တော်များကို ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်လျက် ဘုရားဝတ်ပြုသော အခါများတွင် ထိုကြေးပလားကို သာယာထုကြမ်း။

ရွတ်ဖတ်သော ပရိတ်တော် စသည်တို့၏ သံစဉ်အတိုင်း စည်းဝါးတကျ ထုကြခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ ထုရာတွင် ရွတ်ဖတ်မှုနှင့် ရွှေလျှားမှုကို လိုက်၍ ထုချက် အလေးအပေါ့နှင့် အနားအမြန် ပြောင်းလဲခြင်းများရှိ၏။

ဝတ်ပြုသူတို့ကလည်း ထိုသံစဉ်ထဲမှ သင်္ကေတ သတ်မှတ်ချက်အလိုက် ထိုင်၍ဝတ်ပြုခြင်း၊ ထ၍ မတ်တတ်ရပ်လျက် သရဏ္ဍာယ်ကာ ဝတ်ပြုခြင်း၊ လမ်းလျှောက် စကြာသွားလျက် သရဏ္ဍာယ်ကာ ဝတ်ပြုခြင်းဟူ၍ အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲလေ့ရှိကြ၏။

၇၆ နာမဂ္ဂရာဇာဓိပတိမြတ်မဂ္ဂဇာဓိပတိ

အချို့ ကျောင်းတော်များတွင် ထိုကြေးပလားနှင့် ဂုဇင်းဖိပ်(၆) (WOODEN FISH)ဟုခေါ်သော သစ်သားမောင်းတို့ သစ်သားလက်ခတ် ဘုဖြင့် ခေါက်ကာ တွဲ၍သုံးတတ်၏။

သာယာသံစဉ်ထွက် ကြေးပလား၏

ကြေးသားနှင့် ပြုလုပ်စီရင်ပုံ

“ကြေးပလား” ဟု ခေါ်ကြရသော်လည်း စင်စစ်အားဖြင့် သတ္တု(၇)မျိုးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော သတ္တု(၇)မျိုးပလားဖြစ်၏။ ယင်းသတ္တု(၇)မျိုးမှာ ရွှေ၊ ဓဋ္ဌ၊ ပြဒါ၊ ခြေး၊ ဝါ၊ ဇ၊ သံနှင့် သံဖြူတို့ ဖြစ်၏။

ယင်းသတ္တု(၇)မျိုးကို အချိုးအစားဖြင့် ရောနှောအရည်ကျပြီးနောက် အပြားခတ်ရ၏။ လိုအပ်သော ထုထိ

ရောက်အောင် အပြားခတ်ပြီးမှ ပလားပုံစံရောက်အောင် လက်ဖြင့် ထုကြရ၏။

ပလားပုံစံရောက်အောင် လက်ဖြင့်ထုသော အဆင့်သည် အလွန်အလွန်ပင် အရေးကြီးသောအဆင့် ဖြစ်၏။ ပလားထုသူတို့သည် သီလ၊ ကျင့်ဝတ်များ ဆောက်တည်ထားရ၏။

ပလားထုနေစဉ်တွင်လည်း သူတို့မဟာယန ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ထာသုတ်တော်၊ ပရိတ်တော်၊ ဂါထာတော်၊ မန္တန်တော်များကို မပြတ် ရွတ်ဖတ်ထုကြရ၏။

သို့မှသာ ပလားကို ထုကာ ဝတ်သည့်အခါတွင် ပလားအတွင်းမှ အတော်၊ ဂါထာတော်၊ မန္တန်တော်၊ သတ္တိများ နိုးကြွထွက်ပေါ်လာလိမ့်

• ကြေးဖလားတန်းမျိုးအနီးတစ်ဝိုက်

ဟု ယုံကြည်ကြ၏။

ထို့ပြင် ထိုသတ္တု(၇)မျိုးသည်
ဗြဟ္မာကြီး(၇)လုံးနှင့် (၇)ရက်သား
သမီးတို့ကိုလည်း ကိုယ်စားပြုသည်ဟု
ဆို၏။ ကိုယ်စားပြုခံရသည့် ဗြဟ္မာကြီး
(၇)လုံးတို့မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်
၏။

- ၁။ ရွှေ → တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်
- ၂။ ဓမ္မ → တနင်္လာဂြိုဟ်
- ၃။ ယံ → အင်္ဂါဂြိုဟ်
- ၄။ ဗြဟ္မာ → ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်
- ၅။ သိဗြ → ကြာသပတေးဂြိုဟ်
- ၆။ ကြောဓိ → သောကြာဂြိုဟ်
- ၇။ ဝေ → စနေဂြိုဟ်

ထို့ဖြစ်၏။

ထိုသတ္တု(၇)မျိုးတို့၏ ပင်ကိုသတ္တိ

များကို ရောပေါင်းကာ စွမ်းအင်ကြီးမား
သော အကျိုးသက်ရောက်မှုကို ဖော်
ထုတ်အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။
သံစဉ်များ ထွက်လာသည်မှာ
လည်း ထိုသတ္တုရော၏ အတွင်းစာတ်
သားမှုန်လေးများ တုန်ခါပြီး အချင်း
ချင်း ဖိုက်ခတ်ကြခြင်းကြောင့် သံစဉ်
ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်၏။

ထိုသံစဉ်လှိုင်းတွင် သတ္တု(၇)မျိုး
တို့၏ သတ္တိရှိန်စွမ်းများ ရော၍ ပါဝင်
လာပြီး ထိုသံစဉ်လှိုင်းကို ဖမ်းယူလိုက်
သူ၊ သံစဉ်လှိုင်း ကူးစက်မှုိုက်ခတ်ခံရ
သူတို့ ရုပ်နှင့် နှာခံတို့အပေါ် အကျိုး
သက်ရောက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ
၏။

ထို ကြေးဖလားမျိုးလေးများကို

(၁၁)ရာစုလောက် ကတည်းကစ၍
တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးများက အသုံး
ပြုခဲ့ကြ၏။ တောကြီးများထဲတွင်
တရားကျင့်နေကြသော တိဗက်ဘုန်း
တော်ကြီးများ၊ တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီး
များသာ ထိုစဉ်က သုံးခဲ့ကြ၏။

သမထကျင့်သော တရုတ်ဘုန်း
တော်ကြီးများ၊ တိဗက်ဘုန်းတော်ကြီး
များသည် အသံနှင့် အသံလှိုင်းတို့၏
သက်ရှိမှုအပေါ် ဩဇာသက်ရောက်
မှုတို့ကို ကောင်းစွာ တွေ့ရှိနားလည်ကြ
သူများဖြစ်ကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိ၏ တစ်ကိုယ်ရေ
ထက်မြက်ရေးအတွက်ကိုသာ အသံ
နှင့် အသံလှိုင်းတို့၏ သတ္တိစွမ်းအင်ကို
မသုံးဘဲ မိမိ၏ ဝန်းကျင်ရှိ သက်ရှိ

မှကျွေးရောင်ခြင်းဖြင့် ဖွဲ့စည်းရရ

သတ္တဝါများနှင့် မိမိ၏အလှူအရှင်များ
ကောင်းစားရေး၊ ခုက္ခအခက်အခဲများ
မှ ရွတ်ထုတ်ကယ်တင်ရေးများအတွက်
ပါ ရည်စူးလျက် ထိုဖလားဖြင့် အသံ
စဉ်များကို ထိန်းချုပ်ခြင်း၊ ဖော်ထုတ်
ခြင်းတို့အားဖြင့် ဂီတိတွင်ကျယ်စွာ
သုံးလာကြ၏။

ထို့ကြောင့် တရားအားထုတ်ခြင်း
ကိစ္စမှလွဲလျှင် ဝေဒနာဖယ်ရှားခြင်း၊
ရောဂါကုသခြင်း၊ ယောဂကျင့်ခြင်း၊
စိတ်မိမိမှု ဖြေလျှော့ခြင်းများအတွက်
ပါ အသုံးပြုလာကြလေအည်။

တိဗက်ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါး၏
အဆိုအရဆိုလျှင် အလွန်သမာဓိ
ကောင်းသော သံမဏ ဘုန်းတော်ကြီး
များသည် မန္တန်တော်တို့ကို ရွတ်ခင်း
ထိုကြေးဖလားကို ထုခေါက်ကာ အသံ
ဆန်း အသံစဉ်တစ်မျိုးကို ဖန်တီးကာ
သဘာဝရာသီဥတုများကို ရွတ်ခြင်း၊
ပြောင်းလဲနိုင်သည်ဟု ကြားဖူး၏။

ထို့အပေါ် သံမဏ်ကြီးသည် ခြွင်း
သော အကြောင်းအရာအားဖြင့်
ခြေလှမ်းသည်။ ထိုသို့သည့်က တရား
ထို၍ သမာဓိတရားတစ်ခုအား
တွင် သံမဏ်ကြီး ကြေးညောင်တစ်ခု
အားထုတ်တော်မူရာ အထက်ဘက်သို့
လျှောက်၍ တုပတ်တော်သွားသည် လျှောက်
တက်သံမျိုး ထိန်းလျှင်ထိုသို့
တော် အထက်ဘက်သို့ လျှောက်၍
တုပတ်တော်သွားသည် လျှောက်တက်သံ
မျိုးဖြစ်၏။

အသံအတက်အကျ အလွန်
ညက်ညော့လှ၏။ ဝေဒနာဖယ်ရှား
ခြင်း၊ ရောဂါကုသခြင်း စသည့် ကိစ္စများ
အတွက်လည်း သံမဏ်အသံမျိုး ဖြစ်၏။

က္ခိယသော ပညာတို့ဖြင့် အထူး
စိစစ်ထားသော ကြေးဖလားများတွင်
နံဘေးပတ်လည်၌ အိန္ဒြိယဘာသာ
စာလုံးများနှင့်ဆင်သည့် စာတန်းတစ်ခု
ပါရှိ၏။ ကြေးဖလားအတွင်း၌ ဗုဒ္ဓရုပ်
ရုပ်အရာရာအရင်းမြဲသည့်ပုဂ္ဂိုလ်း

တရားတော်ကြီးတို့အားဖြင့် သံမဏ်ကြီးကို
ပွတ်သံဖြင့် ထုခေါက်အပ်

ဆင်းတော် (သို့မဟုတ်) အင်းကွက်
စသည် ပါတတ်၏။ ကြေးဖလား၏
အောက် ဖင်ဘက်ပိုင်းတွင်လည်း
အင်း (သို့မဟုတ်) သင်္ကေတ တစ်ခုပါ
တတ်၏။

ကြေးဖလား၏ နံဘေးပတ်လည်မှ
စာတန်းမှာ တိဗက်ဘာသာဖြင့် ဇေယျ
ထားသော ဂါထာဖြစ်၏။ ယင်းဂါထာ၏
အသံထွက်မှာ “ဗြံ မထီပါမိမေဟုမိ”
ဟူ၍ဖြစ်၏။

ထိုဂါထာမှာ တိဗက်လူမျိုး ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်တို့၏ အထွတ်အမြတ်
ဂါထာဖြစ်၏။ အချို့ဖလားတွင် တိဗက်
ဘာသာဖြင့် ရေးထိုးထားပြီး အချို့
ဖလားတွင် ရှေးဟောင်းအိန္ဒြိယတို့၏
ရန်နီဇာ(RANJANA) ဘာသာဖြင့်
ရေးထိုးထားတတ်၏။

ထိုဂါထာမှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင်
တစ်ချို့က အလွန် ခေပန်းစားထင်ရှား
ခဲ့သော ဂါထာဖြစ်၏။ ထိုကြေးဖလား
အတွင်းအပြင်ရှိ သင်္ကေတတို့မှာ မဟာ
ယနုဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ သင်္ကေတ
(၈)ခုဖြစ်၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် မဂ္ဂင်

(၈)ပါး၏ သင်္ကေတဟု သူတို့က
ညွှန်းတတ်သေး၏။

သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့ဖြင့်
ပြည့်စုံတော်မူကြသော မဟာယန
ဘုန်းတော်ကြီးများ ကိုယ်တော်တိုင်
စေတနာ၊ မေတ္တာ၊ သစ္စာ၊ ဆုတောင်း
နည်းတို့ဖြင့် နည်းစနစ် မှန်ကန်စွာ
စီရင်တော်မူထားသော ထို “သာယာ
သိဓဉ်ကြေးဖလား”တို့မှာ အမှန်
တကယ်ပင် တန်ခိုးသိဒ္ဓိထူးများ
သက်ဝင်လျက် ရှိပါသည်။

ထို့အပြင် မဟာယနသိဒ္ဓိရှင်
ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ သစ္စာမေတ္တာ
တော်နှင့် ပေါင်းစပ်ကာ ယုံကြည်သူတို့
အား အမှန်တကယ် အကျိုးပေးသော
က္ခိယကြေးဖလားဖြစ်ပါကြောင်း ကိုယ်
တိုင်လေ့လာမိသမျှ စူးစမ်းမိသမျှ
အင်တာနက်ကွန်ယက်များမှာ ရှာဖွေ
စုစည်းမိသမျှတို့ကို ပေါင်းစပ်ပြီး သုတ
ဒါနပြုလိုက်ပါသည်။

ဝမ်းကိုက်နာနှင့်

ရောဂါရက်စွဲ

‘မောင်ထွန်းလင်းအောင် ဒီနေ့
အထန်းချိုနဲ့ မရှိဘူးလား’
‘မို့တယ် ဦးလေး၊ ဝမ်းကိုက်နေလို့
နဲ့ယူထားတယ်’
‘ဘာဆေးသောက်ထားသလဲ’
‘ဘာမှ မသောက်ရသေးဘူး။
ဒီလောက်ကလေးနဲ့ ဆေးရုံဆေးခန်း
သို့ ပြန်ရင်ဘူး’
‘ဈေးမှာ ရောင်းရက်ကင်း နို့ပုပ်ထင်တယ်၊
ထက်တွင်း တစ်ဆုပ်စာလောက်ပယ်ပြီး
တိုက်ထားလိုက်ကွာ’
‘အရွက်သေးသေး၊ အမြစ်ပွားတွေ
နဲ့ သရက်ကင်းနဲ့မွှေးတဲ့ တို့စရာ
ဟုတ်လား။ ကျွန်တော် သွားရှာကြည့်
ထိုက်မယ်’
‘တို့နောက် နေ့ခင်းအချိန်တွင်
မောင်ထွန်းလင်းအောင် ရောက်လာ
သည်။
‘ဝမ်းတော့ ကောင်းသွားပြီ၊ ညနေ
ဆပ်စားရဦးမလား’
‘စာချင်ရင် စားပေါ့၊ အဟဟာဖြစ်တာပဲ၊
ဆေးကွန်တာဖို့တော့ မရှိပါဘူး။ အဘိ
ဇ္ဈင်ထားတဲ့ဆေး၊ ယုတ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုက်ဖို့မရှိဘူး။ သတာယင်းစာပင်ပဲ၊
သားဖို့ ဖက်မြဲပေါက်တာ၊ အနာပင်ပေါက်
တာတွေအတွက် “အင်္ဂါကလေး”
ဆောက်လေ့ရှိတယ် ယုတ်ထား’
‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာဝန် ညွှန်ကြားလို့
ဦး’
‘ရောဂါရက်ကင်းလဲ အဲဒီဆေးလို ပိုသေ
စေတယ်၊ စာလဲစား၊ အရည်ညှစ်ပြီး အစု
အနာပေါ် လိမ်းပေးလိုက်တယ်’
မောင်ထွန်းလင်းအောင် ပြန်သွား
ပြီးနောက် ရောသရက်ကင်းနှင့် ပတ်
သက်၍ ဆေးစာအုပ်များ၌ ရှာဖွေ
ကြည့်သည်။ ဆရာဦးကျော်ညွန့်
(ပျော်ဘွယ်)လမ်းညွှန်သဖြင့် သုံးပြစ်
သော ပွဲတွေဆေးနည်းကို ခါနုပြုခဲ့

ခြင်းဖြစ်ကာ ဆေးကျွမ်းအဆိုကား...
သရက်ကင်း(ရေ)သည် အေးသော
အရပ်ဒေသများတွင် ပေါက်သည်။
မိုးရာသီ သက်ငယ်ပင်မျိုးဖြစ်သည်။
အမြစ်သေး။ အမြစ်ပွားများ၏။
လယ်ယာရေစပ်များတွင် မိုးနှင့်
ဆောင်းရာသီအကူး၌ များစွာပေါက်
၏။
အနံ့မှာ သရက်သီးကင်းနဲ့ ရ၏။
(ထယ်ကွက်များတွင် ပေါက်သော
သရက်ကင်းပင်သည် အရွက်ကြီး၍
အနံ့ရိုးသဖြင့် အသုံးမရပါ။
စမ်းချောင်းနံ့သေး၊ တောင်ခြေ
တောင်ကြားတို့၌ ရေချိုင့်ရေစပ်
နံ့သေးတို့၌ပေါက်သော သရက်
ကင်းပင်မှာ အပင်အရွက်ငယ်၏။
နှစ်လို့ဖွယ် သင်းပျံ့သောအနံ့
ရှိသဖြင့် တို့ရောအမြစ် အသုံးပြုသူ
များ၏။
သရက်ကင်းပင်သည် မကောင်း

သောအနံ့များကို တားမြစ်တတ်၏။
မိုးကို မိုင်၏။ ထိုရှုရှုကြောင့်များလျှင်
သရက်ကင်းပင်ပေါ်၊ သတ္တုရည်ကို
အသုံးပြုရ၏။
အတိသာရ ဝမ်းရောဂါ (ပိတ်ကိုက်
၍ ဝမ်းသွားခြင်း) သာမန်ဝမ်းကိုက်
ရောဂါ၊ ဝမ်းချုပ်လွန်၍ ဝမ်းသွားရခက်
သော ရောဂါတို့ကို ချင်းခြောက်၊
ပိယာတို့နှင့်စွက်၍ အသုံးပြုရ၏။
ပဉ္စငါးပါးကို ညက်စွာကြိတ်၍
အုန်းဆီနှင့်ချက်ပြီးနောက် ဆင်ခြေ
ထောက်ရောဂါကို တစ်နေ့(၃)ကြိမ်
လိမ်းပေးက ပျားစွာအကျိုးရှိ၏။
ဟု အရှင်နာကသီနီ ပုံပြဆေး
အတိဓာန် တတိယတွဲ စာမျက်နှာ
(၃၉၂၊ ၃၉၃)တို့တွင် ဖော်ပြထားလေ
သည်။

နက္ခတ္တဗေဒနိပါတ်အပန်းချီ

တာဝန်ကျန်မာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းလန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

မှန်ကန်စွာ ဝယ်ယူရန် (၇၆) အမှတ် ၂၇၇၇ ရှိသော ဆေးပုံ (၇၆)

“တိုမင်းကျော်ပါသား... မတွေ့တာကြာပြီ”
 “ဆရာတို့ယဉ်တင့်နဲ့ ဆရာတို့ခေတ်ရိုနိုင်တို့တို့... ခိတ်လဲတထွေချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ... ကံကောင်းတာပဲဦး”
 “ကျွန်တော်တို့တာအတုပေးရမလဲပြောပါဦး”
 “ထခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး... ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆိုတော့... သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်တို့ သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက်... ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”
 “တိုမင်းကျော်သွေးတိုးက... ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”
 “အပေါ်သွေးအောက်သွေး ဝပ်ဝပ် နဲ့ ဥပ် နို့တယ်... နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ... တက်လို့တက်လို့နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ...”
 “မပေါ့နဲ့ တိုမင်းကျော်... သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းကောင်းကောင်းနဲ့ လိုအပ်နေပြီ...
 “ဝါဆို... ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”
 “တိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ... အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ... တိုင်ရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းခေတ် ထုတ်လုပ်တဲ့ အင်ကြင်းလန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ်... ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းခေတ်... က သမားတော်ကြီးတွေဆိုမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခံယူပြီး ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း... သွေးတိုးရောဂါရှင် ပေါင်းများစွာကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက်... သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ အင်ကြင်းလန်း အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”
 “ဆရာတို့တို့တွေ ချင်နေတာနဲ့ တွေ့လိုက်ရလို့ ကံကောင်းသလို... ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့... ကံကောင်းပြီရင်... ကံကောင်းတာပဲဦး”
 “ဝါနဲ့ တစ်ခုလောက်ပေးမယ်... ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး... အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ခဲ့လား”
 “ရောင်ခြည်ရမယ့်အစားအစာနဲ့ စားသောက်ရမယ့်အစားစားတွေခွဲခြားမသိရဦး... အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစား ချင်တာစား... ခံဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက...”
 “ကျွန်တော်ပြောမယ်တိုင်းတော် ကံ၊ ခိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမုဋ္ဌာန်ကဗျာ (၄) ပါးတို့၊ လွန်၊ လှတ်၊ လွှဲမှားပြုမိ မှားရင်... မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး... ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ... အုန်းနီခေါက်ဆွဲနဲ့ ဖံပေါက်ကမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ... ရောဂါမတိုးချင်သားနေမယ်... သက်သာပျောက်တင်းမှာ မဟုတ်ဘူး... အပ်နဲ့ တွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ တွင်းရမယ့်တိုက်နဲ့ဆိုက်လိမ့်မယ်...”
 “ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ ကျန်းမာရေးသတိမရှိတဲ့ သွေးတိုးရောဂါသံသရာလည်နေတာ ပါ”
 “ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးခင်ပါသားတဲ့ အင်ကြင်းလန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင်... အပေါ်သွေးအောက်သွေး ဝပ် နဲ့ ဥပ် ကြားမှာ ခိုစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ... အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံတိုင်းပိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝခြင်း၊ ခက်ကြောတက်၊ ရှောင်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ ပူးဝေခြင်း၊ မြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်တင်းပေးပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်တိုက်ပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ... ရွှေရမယ့်ပုမှန်တန်ခိုးတော့လိုတယ် တိုမင်းကျော်... သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်တိုက်ပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့... နှစ်ထပ်ရုံခွဲဝတ်မိမယ်ဆိုရင်... ထပ်ပြောလိုက်မယ်... တာဝန်ကျန်မာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင်... အင်ကြင်းလန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ။.....”

အင်ကြင်းလန်း သွေးတိုးကျဆေး

ပြန်ချရေး - ဒေါက်တာသိန်းသိန်း

ပုံနှိပ် - ၁၁.၅၅၀၅၇၇

ယခင်လူ အသက်

အနိစ္စရတီ

အနိစ္စရတီမှာ ကုလားကျောင်း
တိုက်မ၊ ခံ၍ အထက်၌ ခေါင်းလောင်း
ဆောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။
ထူးခြားသည်ကား အရှေ့ အနောက်၊
ထောင့် မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာကို
ထောင့်စွန်းပြုကာ အရှေ့တောင်
ထောင့်အရပ်တွင် အဝင်မုခ်ရှိ၏။

အတွင်းတွင် အရှေ့မြောက်ထောင့်
အရပ်၌ ဆရာတော်ကြီး၏ တင်ပျဉ်ခွေ
ခွပ်တုတော်ကို မှန်ကျောင်းဆောင်ဖြင့်
ပူဇော်ထား၏။ အနောက်တောင်
ထောင့်အရပ်သို့ မျက်နှာပြုထားပုံ ဖြစ်
သည်။

တိုက်မ လိုဝ်၏ အနောက်မြောက်
ထောင့်အရပ် အပြင်ဘက်ကပ်လျက်၌
ဆောက်စာကမ္ဘည်းရှိသည်။ ဆရာ
တော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းနှင့် သထုံ
ဦး စတုတ္ထိကကျောင်း ဖြစ်စဉ်များကို
ဆေးထိုးထား၏။

၁၂၇၂ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော်ကြီး၏
အနိစ္စရတီ တည်ထားကိုးကွယ်ကြ
ရာ ဦးစောတစ်ပါးသည် တပည့်ကြီးများ
အထူညီကျ သီတင်းသုံး စောင့်ရှောက်
ကြ၏။ ထိုကျောင်းကို “ရွှေဂူကျောင်း”
ဟု ခေါ်ကြ၏။

၁၂၇၇ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်ခင်က “သိမ်”
အမည် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း၍ ၁၂၈၀
ပြည့်နှစ်တွင် ပေါင်မြို့နယ်၊ ကွဲခြံ
အနီးရှိ ဦးထွန်းသာက ဆွမ်းစား
အောင်းလှူဒါန်း၏။

၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်၌ ကွမ်းခြံကုန်း
ဆရာတော်ဦးစော ကြွရောက် အလှူ
ပေးသီတင်းသုံးရာ “ပါရမီမဟာ
ဇာတိဗုဒ္ဓရာ စတုတ္ထိက မဟာ

ဦးပုဂ္ဂိုလ်

စတုတ္ထိကတွင်း ဆရာတော်ကြီး

အား ဝိသုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ် (၂)

ယခင်လူ

2015.01.04

• နာမည်ဆရာတော်ဦးပုဂ္ဂိုလ် ဖန်တီး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၁

❖ သထုံ စတုတ္ထကကျောင်း လက်ရှိ

ဆရာတော်ဦးတိက္ခဏာ

၁၂၇၇ ခုနှစ်တွင် ဆောက်လုပ်သည့်

စတုတ္ထက သီရိ

သထုံပဌာနီ"ကျောင်းဟု အမည်ပေးခဲ့၏။

ထို့နောက် ဆရာတော်အဆက်ဆက် သီတင်းသုံး စောင့်ရှောက်ကြသဖြင့် ဆရာတော်ကြီး၏ အရိုးဂူစေတီမှာ မပျက်မစီး တည်ရှိကြောင်း ဖော်ပြထားလေသည်။

လက်ရှိဆရာတော် ဦးတိက္ခဏာသည် ၁၃၇၃ ခုနှစ်တွင် ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်အဖြစ် စတင် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ရှေးအခါက စတုတ္ထကကျောင်းများတွင် သံဃာတစ်ပါးသည် သုံးနှစ်ထက်ရှိ၍ သီတင်းသုံးရာ ဧည့်ကမ်း ထုတ်ထားသဖြင့် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် များစွာ ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ယခုအခါ ထိုစည်းကမ်းကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

ဆရာတော်ကြီး အရိုးဂူစေတီအနီး ၈၂ နာရီမျှခန့်ခန့်ခြေစိုက်ပြီး

အရှေ့တောင်နှင့် အနောက်မြောက် တောင့်အရပ် မြေပြင်၌ အာနိန္ဒ တန်ဆောင်းဆောက်ရန် အုတ်မြစ်တူးရာမှ ရှေးအုတ်ခွက်ဘုရားများ အဆူ (၅၀၀)ကျော်ခန့် ပေါ်တော်မူလာသဖြင့် ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကျောင်းတွင် မှန်မီရှိပြီး ပူဇော်ပြသထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်များ မတ်ရပ်တော်များအပြင် နတ်ရုပ်များလည်း ပါဝင်သည်။ အချို့မှာ သဓေ

ခေတ္တရာ ပုဏ္ဏခေတ်ထက် စောသည့် လက်ရာများဟု ကျွမ်းကျင်သူများ ခန့်မှန်းကြသည်ဆို၏။

ဘုရားရှင် လက်ထက်ကာပင် ရှိပြီး ဖြစ်သော သုဝဏ္ဏဘူမိတည်ရာ ဌာန နှင့်ပတ်သက်၍ များစွာ အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေသော ရှေးအထောက်အထားများ ဖြစ်ဖွယ်ရှိပေသည်။

ဆရာတော်ကြီး အထိမ်းအမှတ် စေတီကို၌ ပတ်လည် အာနိန္ဒ တန်ဆောင်းနှင့် အထက်ပွပ် ဘုရား

• သီလရှင်လုပ်သည့် ရုပ်ကိရိတ်

• သီလရှင်လုပ်သည့် ရုပ်ကိရိတ်

ခင်၏ သမီးတော်တော်များ၊ ရဟန္တာ
 သတ်တော်များ၊ ဌာပနာပြု၍ စေတီ
 ချုပ်ရန်လုပ်ငန်းစတင်နေခြင်းဖြစ်သည်။
 ထိုတုန်းကကိုယ်မှ ကုန်ကျငွေ
 ချုပ်သိမ်းတစ်ထောင် ချုပ်တီးထားပေး
 သည်။ ပြင်ပသို့ အလှူခံထွက်ခြင်း၊
 ထိုတုန်းကအမည်နှင့် အလှူငွေဖြတ်
 ခြင်း ချုပ်တီးကောက်ခံခြင်း မရှိပါ။
 အထိတည်ရာ၌မိမိတို့သမီးအလျောက်
 ထွန်းကားခြင်းကိုမူ ခွင့်ပြုကြောင်း၊
 သာသနာဆရာတော်က မိမိကြား၏။
 အထိအမှတ်စေတီ၏မြောက်ဘက်
 အနီးတွင် ဓမ္မသာယာရှိ၍ အတွင်း၌
 ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍဝ၏ ထေရုပ္ပတ္တိ
 ခြုံငုံထားများကို သရုပ်ဖော်ပန်းချီ
 ရေးဆွဲ ဖော်ပြချက်ဆိုထားသည်။

ထူးခြားစွာသိ

ဆရာတော်လောင်းလျာအား နှုတ်ငုံ
 ခြုံငုံ မိမိ အိမ်ငြိမ်းသည် ဖြူဖွေ
 ဆရာတော် ဆင်ဖြူတစ်စီးကို

ပွေ့ဖက်ရသည်ဟု အိမ်မက်
 မက်မြင်ခဲ့သည်။
 ခုနစ်လသား အရွယ်တွင်
 မိခင်နှင့် သီလရှင်ဆရာကြီး
 အိမ်မယ်ထီးတို့သည် ကလေးကိုချီ၍
 မြန်မာ့ကန်တွင်းသို့ စီစဉ်သော "မု"၊
 ချောင်းတွင် ရေချိုးစဉ် ကလေးသည်
 မိခင်လက်မှ လွတ်ကျသွားသည်။
 သို့သော် ရေတွင်မနစ်ဘဲ ပေါလော
 ပေါ်၍ မျောပါသွား၏။ မိခင်တို့
 အလွယ်တကူ ဆယ်ယူနိုင်၍ အသက်
 မသေခဲ့ချေ။
 ငှက်တွင်းဆရာတော် ဖြစ်လာသည်
 အခါတွင်လည်း ရေဘေးကြုံရပြန်
 သည်။ ကွမ်းခြံကုန်းမှ ရေလမ်းဖြင့်
 ဒေးဒေသို့ တရားဟောရန် ကြံရစဉ်
 ကွမ်းခြံကုန်းအထွက်နှင့် ဒေးဒေသို့
 အဆုံး ဝဲကြီးတွင် စီးလာသော သမ္ဗန်
 နစ်မြုပ်သွားသည်။
 လှေပေါ်ပါသူများ အသက်ကိုလု၍
 ကူးစပ်ကာ ကမ်းခြေသို့ ရောက်လေမှ
 ဆရာတော်ကို ရှာဖွေကြသည်။ ဆရာ
 တော်ကား ကမ်းစပ်သို့ အလွန်ရောက်
 နှင့်နေကာ သက်နိမ့်ပင် ရေမရှိချေ။

မေးလျှောက်သောအခါ...
 'အကြောင်း သယ်လျှက်ပွဲ မပြုကြမှ
 ကိုယ်တိုင်မကျင့်ကြံဘဲ ဝိနည်းကိုသာ
 ထိုက်ကျယ်ပုံပေ'၊
 ဟူ၍ တားမြစ်တော်မူလေသည်။
 ဆရာတော်သည် ဓာတ် ရွှေတိုမြို့
 သို့လည်း ကြွရောက်၍ တရားဟော
 လေ့ရှိရာ ရွှေတိုမြို့နယ်၊ ဖီးတောရွာမှ
 ဦးစိုးဂေါင်က သူ့အိမ်ကို ကျောင်း
 အဖြစ် ယာယီလှူဒါန်း၍ သီတင်းသုံး
 စေသည်။
 ဦးစိုးဂေါင်၏ ဇနီးကမူ ဆရာတော်
 အား မကြည်ညိုသဖြင့် ဝတ်ကျွတ်၊
 ကျေးဇူးသာ လုပ်ကျွေး၏။ သို့သော်
 ညအိပ်ရာဝင်ချိန်တွင် ဆရာတော်
 ကိုနိုးသည့် အခန်းတွင်းမှ အလင်း
 ရောင်များ ထွက်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့
 ရလေမှ အတိုင်းထက်ပင် အလွန်
 ကြည်ညိုသမ္ဘိမိတ် ပေါ်ကာ ဖီးတောရွာ
 ၌ စတုတ္ထိက ကျောင်းတစ်ဆောင်
 ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းလေသည်။
 ဦးစိုးဂေါင်သည် စတုတ္ထိကကိုယ်
 ၏ ထူးမွေကထိက ဆရာကြီးအဖြစ်
 ဆရာတော် အားကိုးရသည့် တပည့်
 နာမည်ရသောမြို့သူဖြစ်သည်။

ဦးတင်မြင့် မိသားစုအဖွဲ့နှင့် အတူတူပင် ဖန်တီးကာ

ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။)

ဆရာတော် ရေးသားခဲ့သည်
ကျမ်းများ

ငှက်တွင်း ဆရာတော်ကြီးသည် စတုတ္ထကျင့်စဉ် ဖြန့်ပွားစေရန် ကျင့်စဉ်စာအုပ်များစွာ ရေးသားခဲ့သည်။

၁။ မင်္ဂလာသက္ကနိယသုတ်ကျမ်း (ရဟန်း ၅၀၀ အရ သင်္ဂဟဆရာတော်ထံ ပညာဆည်းပူးစဉ်က ရေး၏။ ကျန်စာအုပ်များကို ပါရမီကျောင်းတိုက် အလှူခံပြီး နောက် စတုတ္ထကျင့်စဉ်တရားဟောကြားနေချိန် ၁၀၅၂ ခုနှစ် နောက်ပိုင်း၌ ရေးသားခြင်းဖြစ်သည်။)

၂။ သာသနာလင်္ကာရပုတ္တိကျမ်း

၃။ သာသနာသုတ္တံပုတ္တိလင်္ကာရကျမ်း

၄။ ပရမတ္ထဗျာဏကျမ်း

၅။ ကမ္မဋ္ဌာနကြမ်းပုံကျမ်း

၆။ သာသနာလင်္ကာရ ပုတ္တိပုဂ္ဂဟက သီချင်း

၇။ ဒိဋ္ဌိသောမနုဉာဏောပက္ခ လောကပိဒု ကျမ်း

၈။ ဓမ္မပဒသောတက္ကသိုလ်ကျမ်း

၉။ သာသနာသုတ္တံကျမ်း

၁၀။ မင်္ဂလာသက္ကနိယသုတ်ကျမ်း

၁၁။ ရာဇဝါဒကျမ်း

၁၂။ သာသနာဗျာဏကျမ်း

၁၃။ ဖုတ္တိကျမ်း

၁၄။ မဟာသတိပဋ္ဌာနပုဂ္ဂိုလ်ကျမ်း

၁၅။ လောကဗျူဟာကျမ်း

၁၆။ မဟာသတိပဋ္ဌာနနိဿယသင်္ဂဟကျမ်း

၁၇။ ဓမ္မပဒသောတက္ကနိယသင်္ဂဟကျမ်း

၁၈။ ဝိသုဒ္ဓိသင်္ဂဟကျမ်း

၁၉။ ပဋ္ဌာဒိဋ္ဌိသင်္ဂဟကျမ်း

၂၀။ သဒ္ဓါနိဿယသင်္ဂဟကျမ်း

၂၁။ ရတနသုတ်၊ ဓမ္မတ္ထသုတ် နိဿယသင်္ဂဟကျမ်း(လက်ရေး)

၂၂။ ဒိဋ္ဌိဘေဒဟင်္ဂသီချင်း

၂၃။ သာသနာကောသိလဝေပုတ္တိကျမ်း

၂၄။ လောကက္ကရာဇာဒိဋ္ဌိလင်္ကာလေးပါး

၂၅။ နယတသမ္ပဟိတ္တကကျမ်း

၂၆။ ဓမ္မပဒနိဿယသင်္ဂဟကျမ်း(လက်ရေး)

၂၇။ အယတပါထပိဝနကထာ နိဗ္ဗာန်ဝင်ကျမ်း (လက်ရေး)

၂၈။ သင်္ဂြိုဟ်ကျမ်းသင်္ဂဟကျမ်း(လက်ရေး)

၂၉။ ပိဋိသက္ကတအဘိဓာန်ကျမ်း
၃၀။ ဝိသုဒ္ဓိ အဆုံးအဖြတ်စာအုပ်
လယ်များ။

ဆရာတော်၏ ပုံနှိပ်ပြီး ကျမ်းများ လက်ရေးများကို ရှာဖွေစုဆောင်းကာ ကွမ်းခြံ ကုန်းမြို့ ပါရမီကျောင်း “ငှက်တွင်းသင်္ဂြိုဟ်တိုက်” တွင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားကြောင်းသိရ၏။

ကျောင်းဝင်း အရှေ့ဘက်တွင် “သိမ်”တည်ရှိ၍ သိမ်အပေါ်ထပ်နံရံ နဖူးစည်း၌ “သက္ကရာဇ် ၁၂၇၇ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၁၀)ရက်၊

သောကြာနေ့ကစ၍ မဟာသတိပဋ္ဌာနသီလကျောင်းဆောက်” ဟူသော ကမ္မည်းစာကို တွေ့ရ၏။

မူလဆရာတော်ကြီး၏ အနီးရှိ ဗိမာန်ကို တပည့် ဆရာတော်များ အလှည့်ကျ စောင့်ရှောက်သီတင်းသုံးရာ ရွှေဂူကျောင်းဟု ခေါ်တွင်၍ ထိုစဉ်ကာလ သထုံမြို့မှ ဒေါ်ခင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော သိမ်ဖြစ်သည်။

ထိုမှ သုံးနှစ်အကြာ ၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကွမ်းခြံရွာမှ ဦးတွန်းသော လှူဒါန်းသည် ဆွမ်းစားကျောင်းကား သိမ်အနောက်ဘက် ကပ်လျက်၌ ရှိလေသည်။

စတုတ္ထကျမ်း ကျမ်းစဉ်စာများ

ငှက်တွင်းဆရာတော် ဦးပဏ္ဍာသည် ကွမ်းခြံကုန်းမြို့တွင် ပါရမီကျောင်းကို အလှူခံပြီး၍ ကျောင်းသို့ ဖြစ်လာသော်လည်း ကျောင်းတိုက်တို့တော် ဦးစောတ[ထိုစဉ်က ဒေါ်ဦး (၁၀)ဝါသာနိဿယ(၁၀)အား ဦးစောတော်က အနယ်နယ်

အရပ်ရပ်သို့ ကြွ၍
စတုတ္ထက ကျင့်စဉ်
တရားကို ဟောကြား
တော်မူသည်။

ဆရာတော်၏
ကျင့်စဉ်တရားသည်
ထိုစဉ်က အစဉ်
အလာတည်ဆောက်
ခဲ့ကြသော သီလများ
နှင့် ကွဲပြား၍ အချို့
က ဝေဖန်ကြသော်
လည်း အတွင်းကျကျ
လေ့လာ သူတို့က
ဆရာတော်၏ ကျင့်
စဉ်တရားကို လွန်စွာ
နှစ်သက်ကြသည်။

သို့ဖြင့် ဂိုဏ်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ် တစ်နေ့
ဆည်း တိုးပွား၍ မိမိတို့ ခြံရွာများ၌
ကျောင်းတိုက်များ ဆောက်လုပ်
ထူဒါန်းကြသည်။ ဆရာတော်သည်
ထိုကျောင်းများ၌ အလျဉ်းသင့်သလို
ဝိတက်ဆိုလေ့ရှိသည်။

ထို့နောက် တပည့်ရဟန်းတို့အား
ဓမ္မအပ်၍ ကျောင်းထိုင်စေခဲ့သည်။
ဆရာတော်က လူအများ နားလည်စေ
ရန် အောက်ပါအတိုင်း လင်္ကာသွားဖြင့်
ဟောလေ့ရှိ၏။

အပါယ်ကပ္ပယ် ကြွယ်ဝယ်သယံနယ်
ကြံ၍ ဆယ်ပယ်။

ဗျာဓိသုဗ္ဗယ် ဟောကြည်ဆယ်
ဗျာဓိသုဗ္ဗယ် ဟောကြည်ဆယ်။

ဒုစရိုက်ဆယ်ပါ။ အဓိကဒါန
ဆယ်ပါ။ ဤနှစ်ဆယ်သော ကဏ္ဍက
နှင့် အထာသုတ္တကတို့ကို ဘဝသံသရာ
ဆက်ဆက်က အကြိမ်ကြိမ် ပြုလုပ်
ခဲ့သဖြင့် အကြွေးဟုခေါ်ရ၏။ ထို
အကြွေးကို မဆပ်နိုင်လျှင် အပါယ်ကျ

မည်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ထိုအကြွေးကို မည်သို့
ဆပ်မည်နည်းဟု အမေးပြုထား၏။
ဝိရတိသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံအောင် ကြိုးစား
ခြင်းဖြင့် ထိုအကြွေးကို ဆပ်ရမည်ဟု
ပြောထား၏။

ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးတွင် ကာယံကံ
ဒုစရိုက်သုံးပါးကို ဖြုစင်အောင်
ကြိုးစားလျှင် သမ္မာကမ္မဋ္ဌမဂ္ဂင်မည်
၏။ ဝစီကံဒုစရိုက်လေးပါးကို ဖြုစင်
အောင် ကြိုးစားလျှင် သမ္မာဝါစာမဂ္ဂင်
မည်၏။ မနောဒုစရိုက်သုံးပါးကို ဖြုစင်
အောင် ကြိုးစားလျှင် သမ္မာအာရီဝ
မဂ္ဂင် မည်၏။ ဤမဂ္ဂင်သုံးပါးကို
ဝိရတိသုံးပါးဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်လေရာ အာရီဝဋ္ဌမက သီလ
ကို စောင့်ထိန်း၍ အဓိကဒါနဆယ်ပါး
ကို ရှောင်ကြဉ်ပယ်ခွာခြင်းဖြင့် ဝဋ်ဘဝ
သံသရာ ကျင့်လည်စေတတ်သော
ပုညကြိယာကုသိုလ်များ အပါယ်

ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေသော အကုသိုလ်
ဒုစရိုက် ဒုရားဝများကို ရှောင်ကြဉ်
ရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

အာရီဝဋ္ဌမကသီလရှစ်ပါး

- ၁။ အသက်သတ်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်မှု၊
- ၂။ သူတစ်ပါးဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ
ရှောင်ကြဉ်မှု၊
- ၃။ သူတစ်ပါးအိမ်ရာကို ပြစ်မှားခြင်းမှ
ရှောင်ကြဉ်မှု၊
- ၄။ လိမ်ညာပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်
မှု၊
- ၅။ ကုန်းချောသွေးခွဲစကား ပြောဆို
ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊
- ၆။ ဆဲရေးကြမ်းတမ်းသော စကား
ပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊
- ၇။ သိမ်မျှင်းအကျိုးမဲ့သော စကား
ပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊
- ၈။ မကောင်းသော မှားယွင်းသော
အသက်မွေးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှု။

2015 08 04

ဆရာတော်၏ကျင့်စဉ် အလှူပစ္စည်း ယုံကြည်စိတ်ချရ

အဓိကအဓိကနာမည်များ

- ၁။ မိန်းမ ယောက်ျား အောင်သွယ် ပေးခြင်း။
 - ၂။ တိရစ္ဆာန်သားတို့ ဖျိုးပွားပေးခြင်း။
 - ၃။ ကာမဂုဏ်အာရုံ ဖြစ်စေသည် ပန်းချီဆေးရေးပုံများ လှူခြင်း။
 - ၄။ မူးယစ်စေသောပစ္စည်း ပေးလှူခြင်း။
 - ၅။ သေစေတတ်သော ယက်နက် ပေးလှူခြင်း။
 - ၆။ အဆိပ်ပေးလှူခြင်း။
 - ၇။ လက်ထိတ်၊ ခြေချင်း အနှောင်အဖွဲ့ ပေးလှူခြင်း။
 - ၈။ မမှန်သော ချိန်ခွင်၊ ခြင်ခွက်၊ အသပြာ ပေးလှူခြင်း။
 - ၉။ စားသုံးရန် ကြက်၊ ဝက် အရှင်ပေးလှူခြင်း။
 - ၁၀။ ပွဲလမ်းသဘင် ပေးလှူခြင်း (ပွဲခံခြင်း၊ ပွဲကြည့်ရန် နေရာထိုင်ခင်း ပေးခြင်း၊ ပွဲလမ်းသဘင်ဖြစ် ပြောက်စေရန် ကူညီအားပေးခြင်း) ဤ(၁၀)ပါးကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။
- ဤ အဓိကအဓိက(၁၀)ပါး အကြောင်းကို ဗိလိန္ဒပညာဝတ္ထု၊ အနုမာနပညာကဏ္ဍ၊ ဝေဿန္တရခါနဂါတွင် မကောင်းသော အလှူ၏နာမည်များကို အလှူ(၁၀)ပါး အဖြစ် ပြဆိုထား၏။
- * * *

ဤ(၁၀)ပါးသော အလှူကို ပေးလျှင် အပါယ်သို့လားကြောင်းဖြစ်သည်။ ယင်းတို့အနက် သေအရက် ယစ်ဖျိုးကို အနာရောဂါအတွက် ဆေးဖော်၍ လှူသော် အကျိုးရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နွားလားဥသဘာဝတို့က သောနာသန ပရိဘောဂ ကျောင်းအသုံးအဆောင်

၈၆ နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဋ္ဌိသီလမဂ္ဂဇာတိ

အလှူငှာလှူသော် အကျိုးရှိသေး၏။ ဓားလက်နက် သံခြေချင်းတို့ကို ဖျက်စီး၍လှူသော် အကျိုးရှိ၏။ အဆိပ်ကို ဟဟိရအနာဆေး အလှူငှာလှူသော် အကျိုးရှိ၏။

ကြက်၊ ဝက်တို့ကို ချမ်းသာစိန်သော ငှာ(ဘေးမှပေးခြင်း)လှူသော် အကျိုးရှိ၏။ ချိန်ခွင်လဲ၊ တင်းစည်းလဲတို့ကို ဖျက်စီး၍ လှူသော် အကျိုးရှိ၏ဟု ယူအပ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့အလှူတို့မှာကား ယောနိသော မနုဿိကာရ အသင်္ဃာတရားနှင့် ဓလျှာအောင် လှူသော်လည်း တရားမဝင် အဓိကအဓိကနာမည်များ သမုတ်အပ်၏ ဟူ၍ ဖော်ပြထား၏။ အကျယ်ကို သိလိုက ဗိလိန္ဒပညာဝတ္ထုတွင် ကြည့်ရှုနိုင်ကြပေသည်။

ငှက်တွင်း ဆရာတော်ကြီးသည် ဤသို့ စတင် စောင့်ထိန်းစေပြီးလျှင် သတိပဋ္ဌာန်တရား (၄)မျိုးအနက် ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် အစီရိယ ဟု ကာယဂတာသတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်စေ၏။

ကာယဂတာသတိပဋ္ဌာန် ဟူသည် ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်း(၃၂)ခုကို အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ဆင်ခြင်ပွားများ အားထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဥပ္ပဟကောသလ္လဉာဏ် (၇)ပါး မနုဿိကာရကောသလ္လဉာဏ်(၁၀)ပါး ထင်ရှားအောင်အားထုတ်နိုင်သောအခါ အသုဘနိမိတ်ထင်၍ သံဝေဂဉာဏ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ကို ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ထို့ကြောင့် ဤကျင့်စဉ်ကို “ဗုဒ္ဓိတ္ထိသောကာရ” သို့မဟုတ် “ကောဋ္ဌသ” ကမ္မဋ္ဌာန်းဟု ခေါ်ကြ၏။ ဤသမာဓိ ကျင့်စဉ်မှတစ်ဆင့် ပညာစခန်းသို့ တက်လှမ်းအားထုတ်ခြင်းဖြင့် ယောဂီ၏ လိုရာကိုစွ ပြီးစီးစေသည်ဟု သိမှတ်ရ၏။

ပွားများပုံ အသေးစိတ်ကို သိရှိလိုပါလျှင် နီးစပ်ရာ စတုတ္ထကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော်ထံ မေးမြန်းလျှောက်ထားနိုင်ကြလေသည်။

(ဤပုဇော်မှတစ်ဆင့် လိုအပ်သမျှ ရှင်းပြ ကူညီပေးစောင့်ပူသော သတိရှိသူ၊ စတုတ္ထကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ထက်မှီဆရာတော် ဦးတိက္ကဋ္ဌဇာအား ကျေးဇူးတင် ဂါရဝပြုပါသည်။)

၁။ သမဇ္ဇဇာနိ	= ကချေသည်အလှူ
၂။ မဇ္ဇဇာနိ	= သေအရက်အလှူ
၃။ ကုက္ကုဇာနိ	= မိန်းမအလှူ
၄။ ဥသဘဇာနိ	= နွားဥသဘအလှူ
၅။ သတ္တဇာနိ	= လက်နက်အလှူ
၆။ ဗိတ္တကမ္မဇာနိ	= ပန်းချီဆေးရေး အလှူ
၇။ ဝိသဇာနိ	= အဆိပ်အလှူ
၈။ သင်္ဃာတိကဇာနိ	= သံခြေချင်းအလှူ
၉။ ကုက္ကုဋ္ဌသုတဇာနိ	= ကြက်၊ ဝက် အလှူ
၁၀။ ထုထာကုဋ္ဌမာနကုဋ္ဌဇာနိ	= ချိန်ခွင်လဲ၊ တင်းစည်းလဲအလှူ

အကြောင်းမှာ အကွရာနှစ်လုံး
 အညှစ်ဖြင့်သာ ခွဲစည်းထားသော
 "ဘဝ" ဟူသည့် ခရီးလမ်းကို
 နှိပ်ပေါသည်တစ်ခါ၊ ထီးမဆောင်း၊
 ဆောင်းခါခြေကိုင်တစ်လှည့်ကုန်ကြောင်း
 အစ်လှည့်ဖြင့် ကုမည့်သူမပါ၊ ကယ်မည့်
 သူမရှိဖြင့် လျှောက်လမ်းခဲ့ရပေသည်။

တပျောက်နှင့်

သလိပ်ပုပ် ထုတ်ဝေရအောင်

မိမိ၌ရှိသမျှသော အင်အားဖြင့်သာ တစ်ပါးသူတို့ကိုသာ ကာယ၊ ဉာဏ၊
 အာ၊ စိတ်ခွန်အား စသည်တို့ကို ဖြည့်စွမ်းပေးဆပ်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း
 (၁၀)မျှ ကြာမြင့်ခဲ့ပေသည်။
 ထို့ကြောင့် စာပေရေးသားခြင်းကို အဘယ်ကစ၍ ရေးရမည်ကိုပင်
 မသိရဘဲ စဉ်းစားရပေတော့သည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် သူတစ်ပါးအကျိုး၊
 အထွက် ရည်မျှော်၍ ဆေးဗြီးတိုလေးတစ်ခုကို ပထမဦးစွာ ရေးသားလိုက်ရပါ
 သည်။

ထိုဆေးဗြီးတို့ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်သောက်သုံးကြည့်ပြီး အလွန်
 အမွှေးထက်သည်ကို သိရသဖြင့် အိမ်ရှိမိသားစုများ၊ ယုံကြည်၍သောက်
 သုံးကြည့်သူများ သက်သာ ပျောက်ကင်းကြကြောင်း သိရှိရပေသည်။
 ယင်းမှာ လူသိများလှသောရောဂါများထဲမှ တစ်မျိုးဖြစ်သည့် အဆုတ်
 ဆေးဗြီး ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းရောဂါသည် ခွဲကပ်လာလျှင် ငွေကုန်း၊ လူပန်း၊ အလွန်ခဲစားရခက်သော ဝေဒနာတစ်ခုဖြစ်
 သည်။

အဆုတ်ရောဂါဖြစ်လာလျှင် ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းဝေးလှသောနေရာ၊ ငွေကြေးမရှိသော ပြဿနာများကြုံလာပါက
 အာခွက် လက်ထွင်းတစ်ဆုပ် ခူးယူ၍ သန့်စင်စွာဆေးပါ။ သန့်စင်သော မြေစိုင်းအသစ်တွင် ခွားဖို့ လက်ဖက်
 ချဉ်ခြင်းပန်းကန်တစ်လုံးစာနှင့် ခေလက်ဖက်ချဉ်ပန်းကန် (၆) ခွက်စာရော၍ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ပြုတ်ပါ။
 ထက်ဖက်ချဉ် တစ်ပန်းကန်စာ ကျန်ရှိလျှင် အခွက်များကိုဖယ်၍ ဆားအနည်းငယ်ခပ်၍သောက်ပါ။ ထိုအခါ
 ချဉ်ချောင်းတွင်း၌ တွေးမရ ဖျို့မရနှင့် ဆိုနေသော သလိပ်ပုပ်များ ထံတွေးအဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း၊ ဝမ်းသွား
 ရာတွင် အမိအမည်းများအဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါသွားပြီး ရောဂါ သက်သာလာပါသည်။

ယင်းကို တစ်ပတ်လျှင် (၁)ကြိမ်၊ တစ်လလျှင်(၄)ကြိမ် စသောက်ပြီး သက်သာလာသောအခါ တစ်လလျှင် (၁)ကြိမ်
 သောက်သုံးခြင်းဖြင့် မိမိ၌ ခွဲကပ်နေသော အဆုတ်ရောဂါများမှာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။
 သလိပ်သောက်၍ ဆေးပန်းဖွဲ့ပြီး လည်ချောင်းတွင် သလိပ်ခဲနေသူများလည်း ပျောက်ကင်းပါသည်။
 သို့ရာတွင် ဝေဒနာရှင်သည် သွေးတိုးရောဂါ၊ ဖျို့မဖျို့ အဆင်စစ်ပါ။ သွေးတိုးရောဂါရှိလျှင် တမာရွက်နှင့် မတည့်ပါ။
 ဤဆေးနည်းသည် ဟိဘီဆေးရုံကြီးမှ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးပြောကြားသဖြင့် သိရှိခဲ့ရသော ဆေးနည်းဖြစ်ပါသည်။
 ကျွန်ုပ်သည် ထိုဆေးနည်းကို ကြားပြီးသောအခါ ကိုယ်တိုင်စမ်းသပ်ခြင်း၊ နီးစပ်ရာ မိတ်ဆွေအပေါင်း အသင်းများကို
 ချီးမွမ်း၍ စမ်းသပ်တိုက်ကျွေးကြည့်ရာ လက်တွေ့ ပျောက်ကင်း သက်သာသွားကြသည်ကို ကြားသိရသည်မှာ ကျွန်ုပ်
 အဆုတ်တမာရှိသော ပိတ်ကလေးတစ်ခု ဖြစ်ပါတော့သည်။

注册

商標

မိတ္တီ- ကျွန်းစုတစ်ခုစီစီသည်
တစ်ခုစီစီဖြင့် အစွဲအစပ် အကုန်အပြည့်

နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော
စားစောက်ပြတ်ဖြစ်သည်။

龍鳳寶

၆၆- အမျိုးသားအားစေး
ကျားရတနာစေး

မြန်မာတိုင်းရင်းသားချိတ်ဆိုင်တွင် ဝယ်ယူချိန်ပေါ်သည်။

နဂါးစာမထီရတာ (လုံစန့်ပေါင်)

(ဇယားကိုရှာသည့်အခါတွင် မြင့်အားရထား) မုတ်ပုံတင်အမှတ် TMR-009365 (1014)

[illegible]

ဤသို့ ဂုဏ်ဆေးခံရသည့် ယနေ့အထိ စဉ်ဆက်မပြတ် ဆက်ခံလာသည့်မှာ အနုပညာ(၄၀၀)ကျော်ရှိပြီ ဖြစ်ပြီး လူထုကလေး စုတ်သိကြား ဆေးဟု တင်စားခြင်းခံရပေသည်။ ဤဆေးကို ရေခဲညှိမီသုံးစွဲပါက အသက်ရှူသည့် အစဉ်နုပျိုပေမည်။ မနုဿမင်းဆက် ဝေဏာဓိရာဇ် ချန်တံသည့် ကာမဆွမ်းစိမ်းပျော်စွာ အသက်(၅၀)နှစ်အထိ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ နိဂုံး-ကုသုတ္တရာစာအုပ်ကို ရေခဲညှိမီသုံးစွဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

အဓိကကုသမှု ၊ ယောက်ျား ကျောက်ကပ်အားရှိတဲ့ သက်သေခံခြင်း၊ ပရိသတ်မှ ပထိန်းနိုင်ဘဲ သက်တူဝတ်စောခြင်း။

အစိုးရသစ် ကာမရောက်တဲ့ ပီရော်နီ ချုပ်လားစေမည်။ ကျောက်ကပ်အားပေး၍ ထူသန်စွမ်းကာ အသက်ရှင်စေမည်။
 ဖြန့်ချိရေး- ဦးမြင့်ဆွေ၏သားများ- မြန်မာအေးချမ်းသာယာရေးအဖွဲ့ C-26(D)မှ ရွှေအောက်ထပ် သိပ်ကဲရေး ဖုန်း- ၂၄၃၂၅ ၄၈၈၈။ *အိုင်အုတ် (၈) ချောင်း မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း- ၀၃၂-၂၃၁၁၀။ *အေါဆော်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၅၅)တရုတ်တန်း၊ မြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆၂။ *ပဉ္စသိမြန်မာအေးချမ်း (၂၀)လမ်းနှင့်(၈၇)လမ်းထောင့်၊ ပုသိမ်။ *မြန်မာအေးချမ်း-အမှတ်(၁၀)မင်းလမ်း၊ မိုင်ကိုင်တောင်၊ ပုသိမ်။ ဖုန်း-၂၂၁၀၆။ *မောင်မိုးဆေးတိုက်/ကျောင်းလမ်း၊ မြောက်ဘက်လမ်း၊ ကန်စက်နဲ့ အမှတ်(၈၁/၈၂/၈၃)လားရှိုးမြို့ပရေ။ ဖုန်း-၀၈၂-၂၂၁၀၆။ *နေလက်သစ်အမှတ်(၆)လမ်း၊ တောင်ငူ၊ ဖုန်း-၀၄၄-၂၁၀၄၈။ *အဆန်း(၈) အဆင့်မြောက်လမ်း၊ ကပ်ပလင်ကုန်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၂၁။ *ကိုသိန်းရွှေ-အမှတ်(၁၈၀)ခရိုင်မြို့သာဝတရ။ ပုသိမ်မြို့၊ *ခရောင်လိပ်တုံး-အိုင်ခပ်နီ(၁၁)လမ်း၊ ကန်သုညလမ်း၊ မြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၂၁။ *ခရောင်-အမှတ်(၆/၈) ကန်သုညလမ်း၊ ပုသိမ်မြို့။ *ခော်ထွန်း-၁၁/အထွန်းမြို့နယ်လမ်း၊ မြိုင်မြို့၊ ကော့ကဲမြို့နယ်၊ ဖုန်း-၀၈၁-၂၃၀၂၈။ *မြတ်နိုးဆေးဆိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ဖုန်း-၀၈၄-၂၂၅၅၇။ *အိမ်သန်မြို့ အမှတ်(၂၆)၊ ဖရောန်း(၈)ရေကန်ကွက်-ဦးကျော်လင်း။ *အမှတ်(၁၂၂)ရတနာလမ်း၊ ဝိန်းကန်ရွာ၊ ခရိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဖုန်း-၂၄၄၀၀။ *စကားဝါဆေးဆေးပစ္စည်းဆိုင်-အမှတ်(၇)၊ မြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၆၆-၂၁၄၄၁။ *Topကုန်မှာဆိုင်- လားရှိုးလမ်း(ရာဇဝင်အနီး)၊ မြိုင်မြို့လွင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၈၅-၂၁၂၆၂။ *အေါဆော်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၅၅)တရုတ်တန်း၊ မြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆၂။ ၀၈၅-၂၁၂၆၂။ *ဦးမိုးသန်းအေးချမ်းတိုင်း-ဆေးခန်းသား၊ ရတနာမှာတောင်၊ မိတ္ထီလာခရပ်ကွက်၊ ရတနာမှာတောင်ဘုရားအနီး၊ မိတ္ထီလာမြို့-ဖုန်း၂၁၄၂၁။ ဦးအောင်မြင့်နှင့်သားလမ်းများ(ဆေးပစ္စည်းဆိုင်)အမှတ် (၆/၁၂)၊ ဘူးတောင်ဘက်လမ်း၊ အချဉ်ရမ်း၊ မိတ္ထီလာ-ဖုန်း-၂၂၀၄၂။ တက်နေချိန်မြန်မာအေးချမ်းရေးအဖွဲ့ဘက်၊ ရေမြိုင်တော်လမ်း၊ စစ်ကိုင်း၊ ဖုန်း-၀၄၂-၂၂၀၀၀။ ထွန်းသောင်တုံး-ဖုန်း-၂၁၆၇၃။ ဆောင်စာမှာဆေးပစ္စည်း၊ ငြိမ့် ၆၃၊ အင်းတာဘုံရွာ၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ဖုန်း-၂၂၁၀၆။ *ပုဏ္ဏိယမှာရှိ၊ ပွဲကတော်ဆေးတိုက်အမှတ်(၁၁၁) (၇)လမ်း၊ မင်္ဂလာဒုံကွက်-ဦးထွန်း+အေးမြသန်း။ *ဦးကျော် ကွန်ပျူတာဆိုင်-မိုင်ရှင်လမ်း၊ ဝမ်းကောင်းရပ်၊ တာဝံလိပ်မြို့၊ ဖုန်း-၄၀၂၂၁။ ပဲခူးတိုင်း၊ သာယာဝတီမြို့၊ ရွှေအတွင်း-ဦးစံအောင်ဆေးတိုက်။ *ကရုဏာအေးချမ်း-၃၂/အားကားအေဒီ၊ သထုံတံတားလမ်း၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃-၂၂၄၃၂။ *ရတနာမြို့နယ်၊ မြန်မာအေးချမ်းရေးအဖွဲ့တရုတ်တန်း(၁) တိုင်း(ဆေး) *ဆိုင်အမှတ်-(၂၈)ခရိုင်၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၃၁၀၀။ *ကိုအောင် (ဆေးတိုက်) တိုက်လိပ်လမ်း၊ ဆီပိဇယ်ရပ်၊ မြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၆-၄၁၀၆၇။
 ပင်ရင်းဖြန့်ချိရေး- မိတ်ဆေးတိုက်အမှတ်(၁၄)၊ ပထမထပ်၊ ထီးထန်း(၂)လမ်း၊ ကမ်းနားလမ်း၊ သီရိမင်္ဂလာရေအနီး၊ တုမီးလမ်းမှာ၊ မိုင်ကိုင်လမ်း၊ မြိုင်မြိုင်ထိပ်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၈၅-၄၃၀ ၃၆၆၀၆၊ ၀၈၅-၄၅၅ ၁၁၀၈၊ ၀၈၅-၄၂၀၀ ၁၈၇၃၊ ၀၈၅-၄၂၄ ၅၅၀၀။

සහ අග්‍රාග්‍රාන්තවිධිමත්:

စောရှင်မောင်ရွှေ သိင်္ခမင်းမောင်ရွှေ

၏ အောင်မြင်မှုနှင့် ပြိုင်ပွဲအောင်ယူထားမှုများ (၃၅)

အောင်မြင်မှုများ
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ရွှေကြက်တောင်စတီတော်

ခုမောတသသ ဘာဂဝတော အရဟ

သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသော၊ [၃-ဩဂုတ်

၁၉၄၅]

အရဟံစည်သူ ဂုရုဇေန

ယောဂဗျူဟာ ဟိတံ

ရွှေကြက်တောင်စတီ ယောဂဗျူဟာ

ရွှေဗုဒ္ဓ ဝိသုဒ္ဓိ

သော ပါဠိအသံထွက်

အသံထွက် = မဟာပုန့်ညောန

သံ = ယနိတံ

သံ = ဝန်ခါမိ

အသံထွက်

အသံထွက် = ဘုန်းတော်မြတ်များ

အသံထွက်ကြားပါသော

အရဟံစည်သူ ဂုရုဇေန - နရပတိ

စည်သူ ဘွဲ့ယူတော်မူသော ပုဂံပြည်ရှင်

အရဟံစည်သူ

အရဟံစည်သူ - မြန်မာပြည်တစ်လွှား လွန်

အရဟံစည်သူ

၏ ရွှေကြက်တောင်စတီ မဟာ

ရွှေကြက်တောင်စတီ အကြင် ရွှေကြက်တောင်

ရွှေကြက်တောင်စတီတော်မြတ်ကြီးကို

အရဟံစည်သူ - ငါတောင်သာသနာ ထို

အရဟံစည်သူ တည်တော်မူလေပြီ။

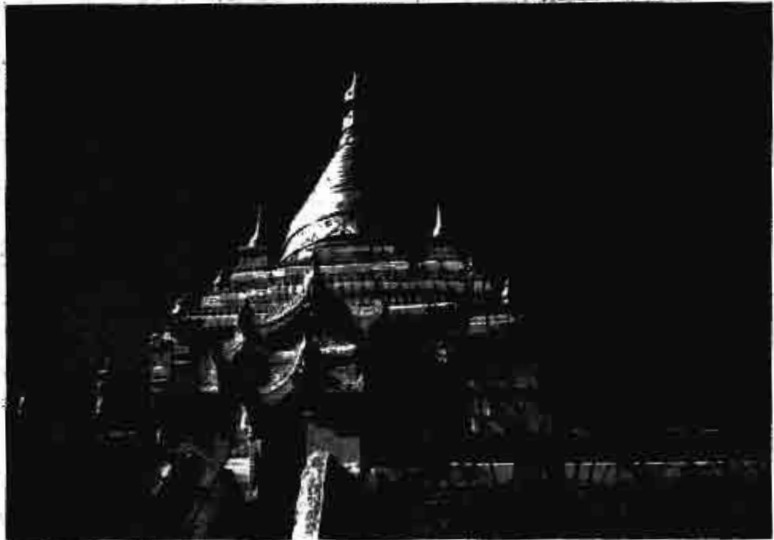
၏ ရွှေကြက်တောင်စတီတော်

ရွှေကြက်တောင်

အရဟံစည်သူ - "....." ဟု နာမ သမုတ်

ရွှေကြက်တောင်

January, 2016.

အောင်မြင်မှုနှင့် ပြိုင်ပွဲအောင်ယူထားမှုများ

ရွှေကြက်တောင်စတီ

[မှတ်ချက်။ "....." နေရာတွင်

မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်]

ဝဇ္ဇာမိ - ရှိသောမြတ်နိုး လက်စုံပိုး၍

ရိုးမိမိ။

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၅၄၄ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါသကာ

နရပတိစည်သူမင်းကြီး။

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းမြို့ တောင်မှီးလမ်း နန်းဦး

ကျောင်းတိုက် အရှေ့ဘက်။

ပွဲတော်ရက်

သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိပါ။

အောင်မြင်

လိုက်အတွင်း ရွှေကြက်မင်း ရုပ်ပွား

တော်ရေ။

အောင်မြင်မှုနှင့် ပြိုင်ပွဲအောင်ယူထားမှုများ

သောတာပန် ဘိုးဘိုကြီး။

ထူးခြားချက်

ရွှေကြက်တောင်စတီ အနုရုဒ္ဓါချောင်

ဆရာတော်ကြီး ဦးသောတိတနှင့်

ဆရာကြီး သင်္ဃုမ္မာသောင်းတို့၏ လေ့

လာမှတ်သားချက်များကို ဆရာတော်

ကြီး ဦးဥက္ကမသိဒ္ဓိတို့၏ ဩဝါဒနှင့်

အညီ တင်ပြပါမည်။

စစ်ကိုင်းမြို့သမိုင်း (၁၁၅၉ ခုလှီး

ပေမူ)အရ တောင်တော်ပေါင်း (၅၀)

ပါဝင်လေရာ စစ်ကိုင်းတောင်ရှိ တောင်

ထွတ်များကို ဖော်ပြထားပုံမှာ မြေပုံ

လမ်းညွှန်သဖွယ် တိကျစွာ ပါရှိလေ

သည်။ ထိုတောင်များ၏ အမည်နှင့်

အတူ စေတီတော်များကို ပြဆိုလိုက်ပါ

သည်။

နက္ခတ္တဗေဒနှင့်မြေပုံရေးဆွဲရေး

www.burmeseclassic.com

● ဓမ္မကြွက်သဘာဝသေတီသို့ ပူဇော်ရန် အာဝပ်ပုသိမ္မိ

ရွှေကြက်တောင်စေ့၏ အထိမ်းအမှတ်ပုံ

• ချွန်ုပ်တို့တောင်းခံပေးသောအခါ၊ အဘက်လမ်းကလေး

- ၁။ စစ်ကိုင်းမြို့ တကောင်လုံးပင် နေထိုင်ပြန်
အနီး စစ်ယားတောင် သစ္စာရေတီး
- ၂။ ထိုတောင်၏ ပြောက်တက် ခြင်္သေ့တောင်
စူဠာပုဂံပြုစဉ်နံ့ရတီး
- ၃။ ထိုတောင်၏ အရှေ့တက် ရွှေတောင်ဦး
တောင် ရွှေတောင်ဦးပေါ်ရေတီး
- ၄။ ထိုတောင်၏ ပြောက်တက် လေးဖျက်နာ
တောင် လေးဖျက်နာရေတီး
- ၅။ ထိုတောင်၏ အနောက်တက် အိမ်ပြု
တောင် အိမ်ပြုပေါ် ယဉ်ရေတီး
- ၆။ ထိုတောင်၏ အနောက်ပြောက်တက် ရွှေ
ကျက်တောင် ရွှေကျက်တောင်ရေတီး

- ၇။ ထိုတောင်၏ အနောက်ဘက် လယ်ဦး
တောင် ရှစ်ပင်နံ့ဉ်းစေတီ၊
- ၈။ ထိုတောင်၏ အရှေ့ဘက် မိပေါက်ကြီး
တောင် ယထိရှိမိပေါက်ကြီးစေတီ၊
- ၉။ ထိုတောင်၏ အရှေ့ဘက် ပြာပုံတောင်
ခြေသို့သုံးဆယ်စေတီ၊
- ၁၀။ ထိုတောင်၏ အရှေ့ဘက် နံဂိုဏ်းတောင်
ရှစ်ပင်နံ့ဉ်းစေတီ၊
- ၁၁။ ထိုတောင်၏ အနောက်မြောက်ဘက်
ယံကုဉ်တောင် ပြာပုံတောင်စေတီ၊
- ၁၂။ ထိုတောင်၏ အနောက်ဘက် ဘီလူး
တောင် ရှစ်စာပုဆုတောင်မြင့်စေတီ၊

၉၀ နာရီအောင်မြင်ပါကလည်း

- ၁၃။ ထိုတောင်၏ အရှေ့ပြောက်ဘက် ချွေတောင် သယံဇ္ဇာတတော်၊
- ၁၄။ ထိုတောင်၏ အရှေ့ဘက် ပဲပုံတောင် ပဲပုဋ္ဌာတော်၊
- ၁၅။ ထိုတောင်၏ အရှေ့ဘက် ယဟတောင် လောက္ခဏ်တော်၊
- ၁၆။ ထိုတောင်၏ ပြောက်တက် ဖေါဗိုတောင် လောက္ခဏ်တော်၊
- ၁၇။ ထိုတောင်၏ အနောက်ဘက် ထင်ရှ်တောင် လောတန်တော်၊
- ၁၈။ ထိုတောင်၏ ပြောက်တက် ဟံသာတောင် ဆင်ဘိုတော်၊
- ၁၉။ ထိုတောင်၏ အနောက်ဘက် ဝဏတောင် ဆွမ်းဦးပုညတော်၊
- ၂၀။ ထိုတောင်၏ အရှေ့ပြောက်ဘက် ပြင်ဆင်ဥမင်ကိုဆယ်တော်၊
- ၂၁။ ထိုတောင်၏ ပြောက်တက် ကိုယန်တောင် ကိုယန်ဆုတ်၊
- ၂၂။ ထိုတောင်၏ ပြောက်တက် ဂုတ်တောင် ဂုတ်ပြတ်တော်၊
- ၂၃။ ထိုတောင်၏ အရှေ့ဘက် အတော်တော်

F.12B, January, 2016

◆ ချဉ်းတောင်
ရှမ်းခြင်္သေ့
ဓမ္မဓဉ်

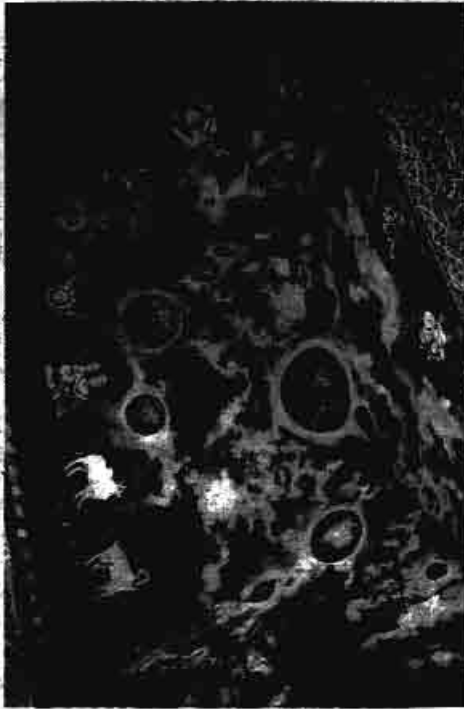

◆ ချဉ်းတောင်စေတီတော်မြတ်အား နန်းဦးစောရတနာတို့
တည်ဆောက်ရာ၌ တည်ထားတော် မူဆောင်ရာ၌
ဓမ္မဓဉ်

- ◆ ဆိုတောင်စေတီ
- ◆ ဆိုတောင်စေတီ အရှောက် ပထိကုဏ္ဍလ
တောင် အောင်မြေကျစေတီ
- ◆ ဆိုတောင်စေတီ အနောက်တောင်တက်
သရက္ခတောင် (စေတီမရှိ)
- ◆ ဆိုတောင်စေတီ တောင်တက် ရှမ်းခြင်္သေ့
တောင် ရှမ်းခြင်္သေ့စေတီ
- ◆ ဆိုတောင်စေတီ အရှောက် မိဂတောင်
သုတေသန
- ◆ ဆိုတောင်စေတီ တောင်တက် သီဟိုဠ်
တောင် မြတ်စေတီ
- ◆ ဆိုတောင်စေတီ တောင်တက် ရတနာပုဏ္ဏား
တောင် ပထာသမ္ဗာစေတီ
- ◆ ဆိုတောင်စေတီ အရှောက် သရက်ချောင်း
တောင် ပီတိသုခ နာဂသေတောင်

- ၃၀။ ဆိုတောင်စေတီ တောင်တက် တံခွန်တိုင်
တောင် အာလောကရုံ ဆုတောင်းမြတ်
စေတီ
- ၃၁။ ဆိုတောင်စေတီ ပီချက်တောင်တက် ကမ္ဘာ
တောင် ကမ္ဘာစေတီ
- ၃၂။ ဆိုတောင်စေတီ အနောက်တက် သိကြား
တောင် သိကြားစေတီ
- ၃၃။ ဆိုတောင်စေတီ အနောက်တက် တေမိယုဂျိုင်
တောင် တေမိယုဂျိုင်ချောင်း
- ၃၄။ ဆိုတောင်စေတီ အရှေ့မြောက်တက် ဇေယျ
ပဉ္စတောင်(စေတီမရှိ)
- ၃၅။ ဆိုတောင်စေတီ မြောက်တက် ပတ္တမြားတောင်
ပတ္တမြားစေတီ
- ၃၆။ ဆိုတောင်စေတီ မြောက်တက် ဒုတ္တသေတောင်
တောင် (စေတီမရှိ)

- ၃၇။ ဆိုတောင်စေတီ အနောက်တက် လေးကျွန်း
သီဟိုဠ် (စေတီမရှိ)
- ၃၈။ ဆိုတောင်စေတီ မြောက်တက် တောင်ပီဟ
တောင် တောင်ပီဟစေတီ
- ၃၉။ ဆိုတောင်စေတီ အရှေ့မြောက်တက်
တောင်သုတောင် ချဉ်းတောင်စေတီ
- ၄၀။ ဆိုတောင်စေတီ မြောက်တက် တောင်မကြီး
တောင် (စေတီမရှိ)
- ၄၁။ ဆိုတောင်စေတီ မြောက်တက် သုခတောင်
(စေတီမရှိ)
- ၄၂။ ဆိုတောင်စေတီ မြောက်တက် ခရီးတောင်
(စေတီမရှိ)
- ၄၃။ ဆိုတောင်စေတီ မြောက်တက် ပြင်ပတောင်
ချဉ်းစေတီ
- ၄၄။ ဆိုတောင်စေတီ မြောက်တက် ခိုတောင်
ချဉ်းစေတီ

• ရွှေကြက်အိပ်စေတီ ခြေတော်ခင်းမှ

ရှင်ဥက္ကဋ္ဌအထိန်း အထောင်တော်

• ရွှေကြက်အိပ်စေတီတော်

ရိုတ်အနီးပိတ်ကုမ္ပဏီ နေထိုင်တာကုမ္ပဏီ

ရွှေကြက်အိပ်စေတီ

၄၆။ ထိုတောင်၏ ပြောက်တက် ဖင်ခုံတောင်
(ခေတ်ပျို့)

၄၇။ ထိုတောင်၏ ပြောက်တက် ဖင်ခုံတောင်
(ခေတ်ပျို့)

၄၈။ ထိုတောင်၏ ပြောက်တက် ဟောတောင်
(ခေတ်ပျို့)

၄၉။ ထိုတောင်၏ ပြောက်တက် ရွှေပြတင်
တောင်၊ ရွှေပြတင်စေတီ

၅၀။ စစ်ကိုင်းတောင်၏ အနောက်တက် ဖင်ခုံ
တောင်၊ ရွှေပင်ခုံစေတီ

ဤကား စစ်ကိုင်းတောင်၏ သမိုင်း
ဝင် တောင်တော်ပေါင်း(၅၀)၏ တည်
နေရာ တောင်ညွှန်းကျမ်း မှတ်တမ်း
ဖြစ်လေတော့သည်။

ရွှေကြက်တောင် စေတီတော်မြတ်
သည်လည်း စစ်ကိုင်းမြို့၏ သမိုင်းဝင်
သိုက်ဝင် တောင်တော်၌ တည်ရှိလေရာ
စစ်ကိုင်းတောင်၏ အမှတ်(၆)တောင်
လည်း ဖြစ်လေသည်။

၉၂ နာမည်ရသောမြို့နယ်ရှစ်

ဘုရားအလောင်းကြက်မင်း

ဘဝတွင် ကြင်ရာတော်နှင့်

အတူ ခိုနား ကျက်စားခဲ့ရာ

တောင်တော်လည်း ဖြစ်လေ၏။

အလောင်းတော် ကြက်မင်းသည်

ဘဝကြင်ဖော်ဖြစ်သည့် ယသောဓရာ

အလောင်းနှင့်အတူ ဗန်းမော်မြို့အနီး

“ကြက်တန်းစင်” အရပ်တွင် နေထိုင်

ရာမှ ဗန်းမော်မြို့၏အနီး (၆)မိုင်ကွာ

ရောဝတီမြစ်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြ

လေ၏။

ကြက်တန်းစင်စေတီ

ရောဝတီမြစ်၏ အနောက်ဘက်

ကမ်းရှိမြစ်၏ အပေါ် အုပ်စိုးလျက်ရှိနေ

သော တောင်စွယ်ပေါ်တွင် နေထိုင်ခဲ့

လေ၏။ ထိုတောင်ကို ကြက်တန်းစင်

တောင်ဟု တွင်လေသည်။

ဤကား တောင်အနီး

တောင်အနီး ကြက်တန်းစင် တောင်

အနီး ကြက်တန်းစင် တောင်

အနီး ကြက်တန်းစင် တောင်

အနီး ကြက်တန်းစင် တောင်

အနီး ကြက်တန်းစင် တောင်

အနီး ကြက်တန်းစင် တောင်

ကိုးတောင်ပြည့်စေတီတစ်ဆူ တည်

ထားတော်မူလေရာ “ကြက်တန်းစင်

ဘုရား”ဟူ၍ တည်ရှိနေလေသည်။

ရွှေကြက်အိပ်စေတီ

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်တော်

လာအတိုင်း နရပတိစည်သူမင်းကြီး

သည် စစ်ကိုင်းတောင်၏ မြောက်ဘက်

ရောဝတီမြစ်ကမ်းအထက် ခိုတောင်

ချောင်းပေါက်အရပ်၌ ကုန်းတော်ထီး

တွင် အလောင်းတော် ကြက်မင်းတော်

အိပ်စက်နားရံရာ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်

တည်ထားပြန်လေရာ “ရွှေကြက်အိပ်

စေတီ”ဟု အမည်တွင်နေလေ၏။

ရွှေကြက်အိပ် စေတီတော်မှာ

ရွှေကြက်ယက်ဘုရားကဲ့သို့ ကုဆွား

ကျောင်းခံပြီး အထက်တွင် စေတီပေါ်

တည်ဆောက်ထားလေသည်။ မှတ်တိုင်

လည်း အရှေ့သို့ လှည့်ထားလေ၏။

ရွှေကြက်အိပ် စေတီတော်၏

မြောက်ဘက် တံတိုင်းအနီးတွင်

ပရိစ္ဆေဒ ကြာညောင်းလှူပြီ ဖြစ်သော်

လည်း ယနေ့ထက်တိုင် ကြံမြင်နိုင်

www.burmeseclassic.com

ရွှေကြက်တောင်စေတီတော် ဧကသောင်းမှ ရွှေသီလံတော်

ရွှေကြက်တောင်စေတီတော်ရင်ပြင်တော်မှ

ပေါင်လောင်းကြီး

ရွှေသော သိုက်ဝင်ပေပင်ကြီးအား အမှတ်အသားအဖြစ် တွေ့မြင်နိုင်ကြလေသည်။

ရွှေကြက်တောင်စေတီ

အလောင်းတော် ရွှေကြက်မောင်နံ့သည် တစ်ထောင့်တစ်နား အိမ်စက်တွန်းပိုပြီးနောက် နံနက်မိုးသောက်အလင်းရောက်သောအခါ ဆက်လက်ပျံသန်းလာခဲ့ကြလေ၏။

ဒို့တောင်ချောင်းပေါက်အရပ်မှ (၂) မိုင်ကွာဝေးသော ယခုအခါ ကြက်ထောက်ရွာ၏ မြောက်ဖျားကုန်းဖြစ်သည့် “တောင်လှတောင်” ထက်တွင် တစ်ထောက် နားကြလေ၏။

ထိုတောင်လှတောင်ထက်တွင် ရွှေကြက်မောင်နံ့ တစ်ထောက်နား အထိမ်းအမှတ်အားဖြင့် အရှေ့ဘက် နှစ်လှည့် ပွတ်ခံစေတီတစ်ဆူ တည်ထားတော်မူပြန်လေ၏။

စေတီတော်အား “ရွှေကြက်တောင်စေတီ” ဟု အမည်တွင်လျက် ဒို့လေရာ ယနေ့တိုင် ဘုရားပွဲတော်မှာ အလွန်ဆူညံစွာလှပေသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့၏ ကြီးလေးကြီးအပါ အဝင်ဖြစ်သော ဘိုးတော်ဦးပိုင်း၏ ကုသိုလ်ကြက်တောင်ကန်စေတီကြီးမှာ ရွှေကြက်တောင်ဘုရား၏ အနောက်ဘက် မင်းကွန်းကားလမ်းဘေးတွင် တွေ့ရှိနိုင်ကြလေ၏။

ရွှေကြက်တောင်စေတီ

အလောင်းတော် ရွှေကြက်မင်းသည် ကြက်ထောက်အရပ်တွင် တစ်ထောက်နားနေပြီးနောက် ဆက်လက် ပျံသန်းလာခဲ့ကြလေ၏။

ကြက်ထောက်အရပ်မှ (၂) မိုင်ခန့်ကွာသော စစ်ကိုင်းမြို့ ရေဝန်းရပ်သို့ ယခု နနီဦးမြို့သစ်ရပ် “ရွှေကြက်တောင်” သို့ ရောက်ရှိကာ နေထိုင်ကြပြန်လေ၏။ ရွှေကြက်တောင်သည် စစ်ကိုင်းတောင်၏ တောင်စွယ်ဖြစ်၍ တောအုပ်ကြီး ဖြစ်လေသည်။

ရွှေကြက်တောင်တွင် ရွှေကြက်မင်း အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ရွှေက စေတီတော်များကဲ့သို့ပင် ကုလားကျောင်းခံ၍ အထက်တွင် စေတီတော် အတွတ်

တင် တည်ဆောက်ထားလေရာ မှစ်ဝကိုလည်း အရှေ့ဘက်လှည့် ပူဇော်ထားလေ၏။

ရွှေကြက်အိမ်၊ ရွှေကြက်တောင်စေတီတော်တို့ထက် ဉာဏ်တော် မြင့်မားလှပေရာ ရောဝတီမြစ်၏ တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ရွှေကြက်ယက်ဘုရားနီးပါး ဉာဏ်တော် ဖြစ်လေသည်။

ရွှေကြက်တောင် စေတီတောင်စေတီတော်လိုဏ်အတွင်းမှ ရုပ်ပွားတော်ပြတ်ကြီးမှာ ရွှေကြက်ယက်၊ ရွှေကြက်ကျ ဘုရားများထက် ဉာဏ်တော် ပိုမိုကြီးမားလေသည်။

ရွှေကြက်တောင် စေတီတော်ကြီးအား ဌာနေဒေသခံများက “တောကြက်တောင်” ဘုရားဟု၍ ခေါ်လေ့ရှိကြပါသည်။

မှတ်တမ်း စာဟောင်းများတွင် “စောကြက်တောင်ဘုရား” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “ရွှေကြက်တောင်

◆ ရွှေကြက်တောင်စေတီတော်၏ အကိုးကားတော်ဖြစ်သော

မြတ်ဗုဒ္ဓမြင့်မြင့် ရှစ်မျက်နှာစေတီတော်

◆ ရွှေကြက်တောင်စေတီတော်မှ

အကြောင်းတော် ဖော်ပြချက်တော်

အကြောင်းပြု၍ “ကြက်မင်း
-၅ ဆူ” အား အကျဉ်းချုပ်
၍ ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

၁။ ရွှေကြက်တောင် စေတီတော်မြတ်သည် ကား
ဘုရားအလောင်းတော် ကြက်မင်းဘဝ
ဗုဒ္ဓဝိယာဖြစ်တည်ခြင်း။

၂။ စစ်ကိုင်းမြို့တည် သပိတ် ကုန်း(၉)ကုန်း၌
တစ်ပါး အပါအဝင်ဖြစ်ခြင်း။

၃။ သပိတ်စင်တောင်တောင် (၅၀)တွင် (၆)ခု
ပြောင်တောင်တော်ဖြစ်ခြင်း။

၄။ သပိတ်စင်တောင် (၃၇)လုံးတွင် ပါဝင်ခြင်း။

၅။ အလောင်းတော် ရွှေကြက်မင်းမောင်နံ
ကုန်းစာအုပ်တော်ဖြစ်ခြင်း။

စသော အောင်ဇာတ် အောင်မြေ
နေရာမှန်သော စေတီထူး ဖြစ်လေ
တော့သည်။

စစ်ကိုင်းစာဆိုတော်ကြီး ဧညာဇ်မင်း
သာဠီမူလအရှင်မြတ်က တေးထပ်
ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့လေသည်။

ကြက်အိမ် ကြက်ထောက် အံ့သရံး
ဘုန်းတော်ဆွေမျိုး ဖျဉ်းတံစွာ
ကြက်ကျ ကြက်ယက် ကြက်တောင်ထူး

ရွှေကြက်မင်း
ဂုဏ်ပေါင်းကွန့်ကွန့်ဖြာ

ယင်ဆိုလျှင် ထွင်သကဲ့ကို
သက္ကရာဇ်လေးရာ ရှစ်ခုနှင့်
ပေါ်တွန်းပူလ စံ၍ရှင်းစည်
ထိုပင်း၊ နှစ်ပတ်တည်။
မောင်ကြောနှင့် ဇွေလည်သည်
ဝှက်ရှည်သာသနာ
တည်တွန်းစို့စေ။

ဟူ၍ ဖော်ပြထားလေသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား၏ အလောင်း
တော်ဘဝ ဖြစ်စဉ်များတွင် စစ်ကိုင်း
တောင်စေတီ၌...

၁။ ယုန်မင်းတော်ဖြင့် ဖမ်းမိတောင်

၂။ မိမင်းတော်ဖြင့် မိမင်းတောင်

၃။ မိမင်းတော်ဖြင့် မိမင်းတောင်အောင်ပေါက်

၄။ ကြက်မင်းတော်ဖြင့် ရွှေကြက်တောင်

၅။ ထိုတော်တော်ဖြင့် ယက္ခမြားတောင်

၆။ ရွှေသင်္ဃာတံဖြင့် ယုံတောင်

တို့၌ (၆)ဘဝတိုင်အောင် ဖြစ်ထွန်း
နေထိုင်ခဲ့လေရာ စစ်ကိုင်းတောင်တော်
ကြီးသည်ကား တူနိုင်မရှိ၊ ဗုဒ္ဓအောင်
မြေသာ ဖြစ်လေတော့၏။

ရွှေကြက်တောင် စေတီတော်မြတ်
ကြီးသည်ကား...

◆ အရှေ့ဘက်၌ ရတနာကိုမို့ ကိုးတော်

ဘုရား”ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မြတ်
သောသဘောအားဖြင့် “မြကြက်
တောင်ဘုရား”ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
အစဉ်အဆက် မှတ်သားခေါ်ဆိုကြ
လေသည်။

ရွှေကြက်ယက်၊ ရွှေကြက်ကျ

အလောင်းတောင် ရွှေကြက်မင်း
မောင်နံသည် ရွှေကြက်တောင်၌
ကျက်စားနေထိုင်လျက်ရှိရာမှ ဧရာ
ဝတီမြစ်ကြီးကို ဖြတ်ကျော်ပျံသန်း၍
တစ်ဖက်ကမ်း နဂါးရစ်တောင်သို့
ဆင်းသက်ကျရောက်လေ၏။

ထိုကျရောက်ရာ နဂါးရစ်တောင်
တွင် ရွှေကြက်ကျဘုရားဟူ၍ လည်း
ကောင်း၊ ထိုတောင်၏ တောင်ဘက်
တွင်ရှိသော မန္တကီရိတောင်တွင် အစား
အစာယက်၍ ရှာဖွေစားသောက်ရ
သောနေရာ၌ “ရွှေကြက်ယက်
ဘုရား” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ စေတီ
နှစ်ဆူ တည်ထားတော်မူလေသည်။

ရွှေကြက်တောင် စေတီအား

၉၄ နာမမြားရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ **ရွှေကြက်တောင်စေတီတော် တနင်္ဂနွေသော့မှ သားကသုတ
သရတော်ကြီး အမိဋ္ဌာန်အောင်မြင် ပြီးပြောင်းခဲ့သောနေရာ**
ရွှေကြက်တောင်စေတီ၏ အနီးတော် ဓမ္မသနုတော်အား ရှုမြင်ရန် ◆

ဦးစေတီ၊

◆ **အနောက်ဘက်၌ ရှင်ပင်နန်းဦး
စေတီ၊**

◆ **တောင်အရပ် မြစ်တစ်ဖက်၌
ရွှေကြက်ယက် ရွှေကြက်ကျစေတီ၊**

◆ **မြောက်ဘက်အရပ်၌ ဆွမ်းဦးပုည
ရှင်စေတီ**
တို့၏ အလယ်ချက်မှ ဘူမိနက်သန်

ဌာနမှန်တို့တွင် တည်ရှိနေခြင်းမှာ
ထူးခြားအံ့ဖွယ်ဖြစ်လေတော့သည်။

စေတီတော်ကြီး၏ မှန်လိုက်အတွင်း
အောင်မြင်နေရာတွင် ယခုအခါဘုရားဖူး
များ တရားဘာဝနာ ပွားများ အားထုတ်
ရန်အတွက် ပြုလုပ်ထားသောကြောင့်
အားထုတ်သူများအတွက် အောင်စာမတ်
ရရှိစေသော နေရာထူးဖြစ်လေ၏။

◆ **ရွှေကြက်တောင်
ဓမ္မသင်္ဃိ
မှတ်တမ်းကျောက်စာ**

◆ **ရွှေကြက်တောင်စေတီတော်
ငါးစိတ်အတွင်းမှ ဓမ္မသင်္ဃိ
မှတ်(၃၀) သင်္ချိုင်းကျောက်စာ**

ပြီးကျပျက်စီးလုနီးနီး ဖြစ်နေသော
စေတီတော်အခြေကို ပြုပြင်ခြင်း၊ စေတီ
ကြီးကို ပြုပြင်ခြင်းနှင့် ခေါင်းလောင်း
တော်ကြီး၏ ကုသိုလ်ရှင်များမှာ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာတည်းချုပ်
ဦးကျော်မိုးသိန်း+ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း၊ သား
မောင်ကျော်မင်းထက် မိသားစုတို့၏
ထူးမြတ်သောဒါန ဖြစ်ပါသည်။

ရင်ပြင်တော်၏ တနင်္ဂနွေထောင့်
တရုတ်စံကားပင်ရှိရာ ဌာနသည်
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး “သဓဇထသုဓ
ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးပါသဝ”
အမိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ခဲ့သော နေရာထူး
နေရာမြတ် ဖြစ်ပါသည်။

စစ်ကိုင်းတောင်သို့ ဘုရားဖူး ဂန္ဓာဓီ
ခရီးရောက်ရှိလာပါက နန်းဦးကျောင်း
နှင့် အနီးဆုံး ရွှေညောင်ပင်ကားဂိတ်မှ
တစ်ဆင့် အလွယ်တကူ မပင်မပန်း
ဝင်ရောက် ဖူးမြော်ကြည့်ညှိနိုင်ပါ
ကြောင်း ကုသိုလ်ဒါန လမ်းပြလိုက်ရပါ
သည်။

အောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

အာရှကြီးနှင့် အကြောင်းအရာအားလုံးအတွက်

ကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ဟာပီ စိုင်းရင်ဆေးပါမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၁YR ၀၀၆၀၂၅)

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါများ၊ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ခုနုနုကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့’

‘ဆရာဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးစော်ထွန်းက ခုံတန်းတန်းဆိုတာ အလုပ်များ အထိုင်များနဲ့ တူတယ်။ ထိုင်ခိုင်းလေလေနဲ့ အမြဲတမ်း သောက်ညွှတ်ကုန်တာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နှစ်ခိုင်း နှစ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာဆီ ဆေးလာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးစော်ထွန်းနဲ့ ညာတက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး၊ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အခြေရာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးစော်ထွန်းက အာရှကြောအားတွေ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရှကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရှကြောတွေ၊ အကြောတွေ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတာတို့ဖြစ်၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကုသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ သောက်ညွှတ်တောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လှုပ်ရှားနိုင်ရုံမိတ်ဆွေ လျော့နည်းလာပြီး နားညှပ် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။’

အာရှကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတာ ကြက်သားတွေ အဆစ်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်ခိုင်း ကိုက်ခံခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် သောက်ညွှတ်ခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပ်၊ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ၊ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးစော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရှကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ ကြောမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ပိုမိုပါ’

‘ကြောမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရှကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဖက်ကြောထိုးခြင်း

၉၆ နာဂရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
ထဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

သတိမှတ်တတ်နည်းခြင်း၊ အာရှကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြက် သားများ၊ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အနီးကပ်ပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မရှိခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခံခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေမှုတွေဖြစ်၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်ချောက်မရခြင်း၊ မီးနား၊ မီးတောင့်၊ မီးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံသောက်ညွှတ်ကုန်ခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစာနဲ့ အကြောတက် သောက်ညွှတ်လာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ဖိနှိပ်မှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချပ်၊ ရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ပိုမိုပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီဆေးဟာ ဆရာဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’

‘ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အခြားမြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးချိုနဲ့ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ ကြောမင်း အကြောအားဆေးအရွေး ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရှ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရှကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အစောင့်စောင့်ဖြစ်တဲ့ ကြောမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ပိုမိုကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်

ကြောမင်းဆေးတိုက်

အမှတ် ၈/၆၆၆ သုဓမ္မလမ်းကြီး၊ သွေးမှတ်တိုင်းအနီး

မြောက်ဥက္ကလာပျဉ်းမား၊ ဖုန်း ၇၂၂၁၁

ဦးစော်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ရပ်ကွက်ကြီး

ပေတ္တာရောင်

ခီလေးလယ်
(လယ်တော်)

တောင်သူကုန်း ဆရာတော်ကြီး

အား ပေးကြည့်ပါ (၂)

လခင်လမှ အဆက်

အတွင်းမှ ထိုဒကာ၊ဒကာမများမှာ ထုံဆရာတော်ကြီးဟု ထင်မြင်မိခဲ့ပါသည်။ ထိုဆရာတော်ကြီးမှာလည်း ထုံဆရာတော်ကြီးနှင့် အတော်ပင် ဆင်တူ၏။

ဤသို့လျှင် ထိုဒကာ၊ဒကာမများမှာ အသေအချာ စူးစိုက်ကြည့်ရှုရာမှာ ထုံဆရာတော်ကြီး မဟုတ်ကြောင်း သိလာကြလေသည်။ ထိုဆရာတော်ကြီး၏ ပုံရိပ်တော်ကို အာနာပါနတရား နှုတ်ချိန်တိုင်း ပူးတွေနေရ၍ ထိုဒကာ၊ဒကာမများမှာ ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံရိပ်တော်ကို ကောင်းစွာ မှတ်မိနေ၏။

ဤသို့ဖြင့် တစ်ခုသော နေ့တစ်နေ့၌ အလေးမြို့မှ ထိုဒကာ၊ဒကာမများ၏ နေအိမ်ထဲသို့ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး သွင်းခံကြလေ၏။ ဆရာတော်ကြီးမှ ရှေ့ဆွမ်းလှာခံစဉ် ထိုဒကာ၊ဒကာမ သိသာစရာတို့မှာ ဆရာတော်ကြီးအား သွင်းလောင်းလှူရန် အိမ်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ် ထိုဆရာတော်ကြီးမှာ တရား နှုတ်တိုင်း အာရုံထဲတွင် ပေါ်နေသည့် ဆရာတော်ကြီးဖြစ်နေ၍ ထို ဒကာ၊ဒကာမ သိသာစရာတို့မှာ လွန်စွာ အံ့ဩ သွားကြရလေသည်။ ထို့နောက်

▲ တောင်သူကုန်း တောင်သူကုန်း ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတော်

ကျောင်းထဲတွင် စိစားသော ဟိုတယ်တစ်ခု ရုပ်ပုံဆွဲထားခြင်း

ဆရာတော်၏ ကျောင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်ခြင်း

လွန်စွာ ဝမ်းသာသွားကြပြီး ဆရာတော်ကြီးအား နေအိမ်ထဲ၌ ထိုင်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးရန် အိမ်ထဲသို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြလေသည်။

အိမ်ထဲသို့ ရောက်သော် ကောင်းမွန်သော အာဟာရများဖြင့် ဆရာတော်ကြီးအား ဆွမ်းကပ်ကြ၏။

ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတော်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူထားပြီး ဆရာတော်ကြီးအား မည်သည့်အရပ်မှာ နေကြောင်း ပေးလျှောက်ကြည့်သော

အခါ ဆရာတော်ကြီးမှာ “ရပ်စောက် ခြို့မှာ သီတင်းဆုံးတယ်” ဟု စကားနည်းသူပီပီ တစ်ခွန်းသာ မိန့်ခဲ့၏။

ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီးမှာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော် ပြန်ကြွသွားခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ မန္တလေးမှ ဒကာ၊ ဒကာမ မိသားစုတို့မှာ ဆရာတော်ကြီးအား အကြိမ်ကြိမ် ရှိခိုးကန်တော့မိကြလေ၏။

ယခု ဆရာတော်ကြီးအား လာရောက် ဖူးမြော်ကြခြင်းမှာ ရပ်စောက်

ခြို့နယ်ကို စုံစမ်း၍ ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်ပုံဖြင့် အဆင့်ဆင့်ရှာဖွေကာ လာရောက် ဖူးမြော်ကြခြင်းဖြစ်၏။

ထိုအကြောင်းကိုသိသော တောင်သူကုန်းရွာသားများမှာ လွန်စွာ အံ့သြမိခဲ့ကြရပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ထို မန္တလေးမှ ဒကာ၊ ဒကာမအိမ်သို့ ဆွမ်းခံကြသည်ဟူသော ရက်ပိုင်၌ ကျောင်း၌သာ ရှိနေပြီး မည်သည့်နေရာကိုမျှ ကြွသွားခြင်း မရှိပါပေ။

ဆရာတော်ကြီးအား တုန်းနီးကွဲဒွိပိန်နှင့် ပြည်စုံသည်၊ ဈာန်ရနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးဖြစ်သည်ဟု ရွာသားများက ယုံကြည်ခဲ့ကြပေသည်။

ထိုအခြင်းအရာဖြစ်ပေါ်ပြီး မကြာသောအချိန်၌ပင် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း နန့်လန်မြို့မှ ဒကာ၊ ဒကာမများသည်လည်း ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးမြော်ရန် ကားဖြင့် အစီအရံ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပြန်သည်။

ထိုနန့်လန်မြို့မှ ဒကာ၊ ဒကာမများ ဖူးမြော်ဖြစ်ကြပုံမှာ ထိုနက်က နေကြတ်စဉ် ယင်းတို့မှာ နေကို ဖုန်းဖြင့် တတ်ပုံရိုက်ယူကြရာတွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံပေါ်လာကြောင်း ပြောပြကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဓာတ်ပုံဖြင့် စုံစမ်းကာ လာရောက် ဖူးမြော်ကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရပြန်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဆရာတော်ကြီးအား လာရောက် ဖူးမြော်ကြသူများ တစ်ဇုတခြား များပြားလာပြီး စာရေးသူတို့ နယ်၌လည်း ဆရာတော်ကြီး၏ ဂုဏ်သတင်းမှာ ဖျံလွင့်လျက်ရှိနေပါသည်။ ထိုသို့ ဆရာတော်ကြီးအား လာရောက် ဖူးမြော်ကြသူများ များပြားလာသည်နှင့်အညီ ဆရာတော်ကြီး၏

www.burmeseclassic.com

ဘုရားစင်တရား၊ သောတာပန်၏ သမ္ပန္နသမ္ပာဒ်။

နာမရင်းမြစ်မတင်းစာ

ဖြစ်ရာ ယခုလိုဖြစ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဈာန် သမာဓိဖြင့် ခန္ဓာစွန့်၍ တခြားသို့ ခေတ္တ ခဏ ထွက်သွားခြင်းဖြစ်မည်ဟု အားလုံးက သုံးသပ် ယူဆခဲ့ကြပါ သည်။

နောက်ဖြစ်စဉ်တစ်ခုမှာ ဆရာတော် ကြီး သီတင်းသုံးရာ တောင်သူကုန်းရွာ နှင့် အင်တောမြို့သို့ ပဌာန်းပွဲ ကြွရောက် ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်လည်း ဇေယျဝံသင်္ဂဗျာ ဇေယျဝံသင်္ဂဗျာ အထက်က ခြင်္ဂင်အတိုင်း ခြင်္ဂင်ပေါ်၌ ဖြစ်ပါသည်။ အားလုံးမှာ ဖွဲ့နွဲ့ဆက်၍ သုံးသပ် ကြည့်လေသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှာ အသက်မြောက်မီ ချီးမြှောက် ထိုသို့ နှစ်ကြိမ်ခြင်္ဂင်ပေါ်၌ ဖြစ်၍ ကျမ်းဂန် တောင်းပေးပါသည်။

နောက် ထူးခြားဖြစ်စဉ်တစ်ခုမှာ အင်တောမြို့ ပဌာန်းပွဲမှ အပြန်လမ်း တွင် ဖြစ်၏။ အင်တောမြို့နှင့် တောင် သူကုန်းရွာလမ်းကြားတွင် ကျောက် အိုးတောင်ဟူသော တောင်ရှိပါသည်။ ထိုတောင်သည်က အထက်က ရေး သားခုံသလို ဆရာတော် ရေသပ္ပာယ် သွားနေကျတောင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုတောင်ကြီး၏ပုံစံမှာ ဝိုင်းစက် လှပနေပြီး စိမ်းစိုသောသစ်ပင်များဖြင့် အုပ်ဆိုင်းနေ၏။ အများအားဖြင့် အင်ပင်များ ပေါ့ပါသည်။ ထို့ပြင် ထို တောင်ထဲ၌ ဆေးဖက်ဝင် အပင်များ လည်း လွန်စွာပေါသည်ဟု သိရပါ သည်။

တောမှာ သစ်ပင်ချုံ့နွယ်များကြောင့် တိုး၍ မပေါက်ပါပေ။ ထို့ပြင် ထိုတောင် ကြီးမှာ ပရလောကသားများ မွေ့ပျော် ရာတောင်ကြီးဟုလည်း ထိုနယ်တစ် ဝိုက်တွင် နာမည်ကြီး၏။ ထို့ကြောင့် ထိုတောင်ဘက်သို့ မည်သူမျှ အလွယ် တကူ ကူးလူးသွားလာခြင်း မပြုတတ် သော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော် ကျေးဇူးတင်ရာ တောင်သူကုန်းရွာ သင်္ဂဗျာနှင့် ခေတ်

ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ တောင်သူကုန်း

ကြပါပေ။

အင်တောမြို့မှသည် တောင်သူ ကုန်းရွာဘက်(မြောက်ဘက်)သို့ ထွက် သော လမ်းကြီးကို တောင်၏အောက် ခြေမှ ဖောက်ထား၏။

ဤသို့လျှင် ဆရာတော်ကြီးမှာ အင်တောမြို့မှာ ဒကာတစ်ဦး၏ ကား ဖြင့် တောင်သူကုန်းရွာကျောင်းသို့ ပြန် ကြွလာခဲ့သည်။ ရွာသို့အပြန် ထို ကျောက်အိုးတောင်အရောက် လမ်းခု

လတ်တစ်နေရာတွင် ကလေးငယ် တစ်ဖက်စာအရွယ်ရှိသော သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်မှာ လမ်းပေါ် ကန်လန် ဖြစ် လဲနေ၏။ အကိုင်းအခတ်များဖြင့် လမ်း ပိတ်နေပါသည်။

ကွင်းရှောင်၍ မောင်းသွားမည် ဆိုသော်လည်း လမ်းညွှတ်ဘက်တွင် ချောက်ဖြစ်၍ ဘယ်တက်မှာ တောမှ ကြီးဖြစ်သည်။ ဤသို့လျှင် ကားမှာ ကြာရာမမြင်ကာ ကားပေါ်မှာ

◆ ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှ တောင်သူကုန်ရွာသို့ အဝင်လမ်း

ဆင်းမည်အပြုတွင် ဆရာတော်ကြီး
က...

‘အကာလေး... ဆက်ယောင်ပါကွယ်၊ ဘာမှ
ပျော်စရာပါဟဲ့’

ဟုသာ မိန့်ခဲ့၏။ စကားကို ရှည်ရှည်
ဆေးဆေး မမိန့်တတ်သော ဆရာတော်
ကြီး၏ စကားကြောင့် ထိုကားသမား
ဆကားပေါ်မှ မဆင်းတော့ဘဲ မျက်စိစုံ
နီထဲ၌ ဂီယာကြီးဖြင့် မောင်းလိုက်၏။

ကားပေါ်မှ အတူလိုက်ပါ စီးနင်း
သော သမီးသည်များမှာလည်း
အောက်လွန်အားကြီး၍ မျက်စိများ
နီထဲထားကြလေသည်။ ဆရာတော်
ကြီးကတော့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ မေတ္တာပို့နေ
သ၏။

ထိုကားမှာ ပြင်းထန်စွာပင် မရန်ဘဲ
ဆီထဲနေသော သစ်ပင်ကြီးကို ကျော်
ဖမ်းသလို ကျော်သွား၏။ ကားမှာ ရိုးရိုး
ဆိတ်ထရက်(စ်) ကားငယ်လေး ဖြစ်
သော်လည်း တိမ်းဖောက်မှု မရှိဘဲ
အောင်နိုင်သွားပါသည်။

ကားမှာ သာမန်မြောင်းဖြူးသော
သစ်ကို မောင်းနှင်ရသည့်အတိုင်း ဖြစ်
သဖြင့် လွန်စွာ အံ့သြသွားကြရပါ

သည်။

ထို့နောက် ကားသမားမှာ ဆရာ
တော်ကြီးအား ကြည်ညိုလေးစား၍
သူ၏ ကားအား ဆရာတော်ကြီးကို
ပေးလှူခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်
ကြီးမှာ ထိုကားသမားအကာထံမှ ကား
ကို (၁)ရက်သာ အလှူခံခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် ကျေးရွာစာသင်ကျောင်း
ဆောက်လုပ်ရန်အတွက် သဲတိုက်ခိုင်း
၏။ ထို့နောက် ထိုကားကြီးအား ကား
သမားထံ ပြန်ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ယနေ့ထိ ဆရာတော်
ကြီး၏ ဂုဏ်သတင်းမှာ တဖြည်းဖြည်း
ကျော်ကြားလာခဲ့လေသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်ကြီး၏
ဖယောင်းရုပ်တုကြီးကို အင်တောမြို့
မှ ဦးစန်းလူး+ဒေါ်စန်းထက် မိသားစုမှ
သွန်းလုပ် လှူဒါန်းထားပါသည်။ ထို
ဖယောင်းရုပ်တုကြီးမှာလည်း ဆရာ
တော်ကြီး၏ ကျောင်းတော်ကြီးထဲတွင်
စံတော်မူလျက်ရှိ၏။

ထို့ပြင် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံး
ရာကျောင်းနှင့် တောင်သူကုန်းရွာ
အတွက် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ

ဒကာ၊ ဒကာမများက လိုအပ်သည့်များ
လှူဒါန်းပေးလျက်ရှိပါသည်။

ယခုခင်က ဆရာတော်ကြီး သီတင်း
သုံးရာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဟောင်း
နှင့် စေတီပျက်တစ်ဆူသာ ရှိသော်
လည်း ယခုအခါ တရားစခန်းပြုလုပ်
ကျင်းပရန်အတွက် ယောဂီဆောင်များ၊
တရားဟောဓမ္မာရုံများ၊ အသစ်ပြုပြင်
မွမ်းမံထားသော စေတီများဖြင့် စည်
ကားစ ပြုနေပြီဖြစ်၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ ကျေးဇူးတော်
ကြောင့် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ
တောင်သူကုန်းရွာမှာလည်း ခေ၊ ပီး
အပြည့်အစုံနေသည့်အပြင် စာသင်
ကျောင်း ဖွင့်လှစ်နိုင်ခြင်း၊ ကျေးလက်
လမ်း ကောင်းမွန်သွားခြင်း၊ အသိပညာ
ဗဟုသုတဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်လာခြင်းတို့
ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးအား ကျေးဇူး
တင်မရုံး ရှိနေကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ရွာလုံးက ကျေးဇူး
ရှင် ဆရာတော်ကြီးအား ရှိသေသမျှဖြင့်
“ဘဘုန်း”ဟု ခေါ်ကြပါ၏။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ စာရေးသူမှာ
ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးမြော်ခွင့်ရခြင်း
နှင့် ယခုကဲ့သို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း၌ ရေးသား ကုသိုလ်ယူခွင့်ရ
ခြင်းတွက် အလွန်တရာပင် ဝမ်းသာ
ဝီတိ ဂွမ်းဆီထိမိပါသည်။

စာရွာသူများသည်လည်း ဆရာတော်
ကြီးအား လာရောက် ဖူးမြော်လိုပါက
နတ်လမ်း ညွှန်ပေးလိုပါသည်။

ရပ်စောက်မြို့မှာ ရှမ်းပြည်နယ်
တောင်ပိုင်း၊ တောင်ကြီးခရိုင်
အတွင်းတွင် ထည်ရှိ၍ ဗထူးတပ်မြို့
နှင့်ကပ်လျက် ဖြစ်သည့် နယ်မြေလေး
တစ်မြို့ဖြစ်ပါသည်။

ရပ်စောက်မြို့နယ် အတွင်းတွင်ပင်
ရပ်စောက်မြို့၏ မြောက်ဘက် ဗထူး

တစ်မြို့အလွန် (၃၃)မိုင်အကွာတွင် အင်တောမြို့နယ်ခွဲ ရှိ၏။

အင်တောမြို့သို့မရောက်မီ အစပ်တွင် ဦးစွာ ပထမ ဖော်ချီရေလှောင်တံခံအား လှပစွာ တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော်ကြီး သီတင်သုံးရာတောင်သူကုန်းရွာမှာ အင်တောမြို့နှင့် (၉)မိုင်ကျော်မျှ ဝေးကွာပါသည်။ အင်တောမြို့မှ လမ်းမအတိုင်း မြောက်ဘက်သို့ ထွက်လာပါက တောင်သူကုန်းရွာသို့ ရောက်လျှင် လှပသော ညောင်ပင်စုကြီးများကို တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုညောင်ပင်ကြီးများ၏ အောက်တွင် “ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီး ကျောင်းသို့” ဟူသော လမ်းညွှန်ဆိုင်ဘုတ်အတိုင်း အနောက်စူးစူးသို့ ဆက်သွားလိုက်ပါက ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းသို့ ရောက်မည်ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းသို့ ရောက်လျှင် ဓနတိုင်းရင်းသားများ၏ လိုက်လံပုဏ္ဏားစွာ ကြိုဆိုသော အပြုံးနှင့်အတူ ဆရာတော်ကြီးအား ပူးမြော်ခွင့်ရခြင်းတို့၏ ကုသိုလ်တိများကြောင့်

ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းတော်အား ညောင်ပင်ကြီးများ ဖုံးကွယ်ထားရာ

စိတ်ကျေနပ်မှုများ ရရှိစေမည်မှာ မလွဲစကနိပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။ ကျေးဇူးတင်စကား...

ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အစစအရာရာ ကူညီပေးခဲ့သော တောင်သူကုန်းရွာ အ.မ.က မက်သဗောကျောင်းအုပ် ဆရာမကြီး ဒေါ်ချိုဝေတွင်နှင့် သီထိုသမျှအား ပြောပြခဲ့သော ဆရာတော်

ဦးပညာနန္ဒနှင့်အတူ တောင်သူကုန်းရွာသူရွာသားများ အားလုံးအား ကျေးဇူး အထူးတင်ရှိပါသည်။

စာရွှေသုများအား အစဉ်ထေးစားလျက်...

(=====)
ညီထွေးငယ်(လယ်တော်)
(=====)

စာရွှေသု သုဟောသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့

မိမိတို့အသိရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပျော်လှစွာကြီးများ၏ မိမိတို့အသိရှိ သတိပေးသော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးခဲ့ကြပါသည်။

ဤထို ရေးသားပေးခဲ့ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအား အများသော်သော ဖြစ်ရပ်များကို ဖတ်သိမ်းတင်ဦး မြှုပ်သွားပါမည်။ ဤတုသီလကုန်ကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် ပေးထားရန်အပ်ပါသည်။

ထေးစားခွင့်ရှိ...

ဦးကျော်မိုးထွန်း
စာထုတ်ဝေမှု
ဗဟုသုတအဖွဲ့

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင်

လတ်လတ်

ရွှေထွန်းကြွယ်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင်
ငွေကြေးသောက ကင်းကျွန်း လာဘ်
လာဘ်ဝေဆာ ရွှေထွန်းကြွယ်
အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ပါ
သည်။

● **ပိဿရာသီဇ္ဈာ(မတ်လ ၂၁ရက်မှ
ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်းဓမ္မသွေ)တို့**
သည် သီးချိုသီး(၆)လုံး၊ သီဟိုဠ်ဆန်
(၆)ထုပ်၊ သရက်သီး(၆)လုံး၊
ပေါင်းတိုင်(၃)တိုင်တို့ကို စေတီ
ပုထိုးတစ်ဆူတွင် တနင်္ဂနွေနေ့၌
သောကြာဦးဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **ပိဿရာသီဇ္ဈာ(ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ
မေလ ၂၀ ရက်အတွင်းဓမ္မသွေ)တို့**
သည် ဥသျှစ်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ ရွက်လှ
ပန်း(၈)ခက်၊ ပိတောက်ညွန့်(၈)
ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၆)ပန်းကန်
တို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီပုထိုး
တစ်ဆူ၏ တနင်္လာဦးဟ်တိုင်အနီးမှ
ကပ်လှူပါ။

● **ပေတုရသီဇ္ဈာ(မေလ ၂၁ရက်
မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း ဓမ္မသွေ)**
တို့သည် ဝေရုဏ်ညွန့်(၂)ညွန့်၊
ဩ(၂)ပွင့်၊ စံပယ်(၅)တုံး၊ ယပ်
ထောင် (၉)လက်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ စနေ
ထောင့်မှ ကပ်လှူပါ။

● **တရုဏ်သီဇ္ဈာ(ဇွန်လ ၂၁
ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ရက်အတွင်း
ဓမ္မသွေ)တို့သည် ကံကော်ညွန့်(၁)
ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁)ရွက်၊ ဩဇာ
ညွန့်(၁)ညွန့်၊ သောက်တော်ရေ
၂ ရွက်တို့ကို ကြာသပတေးနေ့တွင်
အထိတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး
အထိမှ ကပ်လှူပါ။**

● **သီတရာသီဇ္ဈာ(ဇူလိုင်လ ၂၂
ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ရက်အတွင်း
ဓမ္မသွေ)တို့သည် အုန်းရွက်(၄)
ရွက်၊ ဘလကာသီး(၄)လုံး၊ သီးချို
သီး(၄)လုံး၊ ပေါင်းတိုင်(၁)တိုင်**

တို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် ဘုရားစေတီ
တစ်ဆူ၏ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်မှ ကပ်လှူ
ပါ။

● **ကန်ရာသီဇ္ဈာ(ဩဂုတ်လ ၂၂ရက်
မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁ရက်အတွင်း
ဓမ္မသွေ)တို့သည် ရွက်လှပန်း(၆)
ခက်၊ သီဟိုဠ်(၆)ညွန့်၊ သပြေ (၆)
ခက်၊ ဆွမ်းထမင်း (၄)ပန်းကန်တို့**
ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏
စနေထောင့်မှ ကပ်လှူပါ။

● **တုရာသီဇ္ဈာ(စက်တင်ဘာလ ၂၂
ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက်
အတွင်းဓမ္မသွေ)တို့သည် ပေါင်ပန်း
(၈)ခက်၊ ဒေါနညွန့်(၈)ညွန့်၊ ပန်း
သီး(၈)လုံး၊ အလင်းတိုင် (၈)တိုင်**
တို့ကို သောကြာနေ့တွင် ဘုရား
တစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးအရပ်မှ
ကပ်လှူပါ။

● **ဗြိတ္တာရာသီဇ္ဈာ (အောက်တိုဘာ
လ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁
ရက်အတွင်း ဓမ္မသွေ)တို့သည် စနေ
နေ့တွင် ဥသျှစ်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဩဇာ
ညွန့် (၃)ညွန့်၊ စွယ်တော်ညွန့်(၃)
ညွန့်၊ ယပ်ထောင် (၆)လက်တို့ကို
စေတီတစ်ဆူတွင် တနင်္လာအရပ်မှ
ကပ်လှူပါ။**

● **နေရာသီဇ္ဈာ (နိုဝင်ဘာလ ၂၂
ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက်
အတွင်း ဓမ္မသွေ)တို့သည် သီညွန့်
(၅)ညွန့်၊ ပန်းဖြူ(၅)ခက်၊ ရွက်လှ
(၅)ညွန့်၊ သောက်တော်ရေ(၃)ရွက်
တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ
အား တနင်္ဂနွေထောင့်မှ ကပ်လှူပါ။**

● **မကာရာသီဇ္ဈာ(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁**

ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်အတွင်း
ဓမ္မသွေ)တို့သည် သောကြာနေ့တွင်
နာနတ်သီး(၁၀)ပိတ်၊ သင်္ဘောသီး
(၁၀)ပိတ်၊ အုန်းသီးဆန်(၁၀)ပိတ်
နှင့် ဆွမ်းထမင်း (၇)ပန်းကန်တို့ကို
စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါထောင့်မှ ကပ်
လှူပါ။

● **ကုရာသီဇ္ဈာ (ဇန်နဝါရီလ ၂၀
ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ရက်
အတွင်း ဓမ္မသွေ)တို့သည် သောကြာ
နေ့တွင် ပိတောက်ညွန့်(၅)ညွန့်၊
သပြေ(၅)ခက်၊ အုန်းရွက်(၅)ရွက်
နှင့် ယပ်ထောင်(၇)လက်တို့ကို
စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါထောင့်မှ ကပ်
လှူပါ။**

● **ပိန်ရာသီဇ္ဈာ (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉
ရက်မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း
ဓမ္မသွေ)တို့သည် သပြေ(၃)ခက်၊
သီညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဥသျှစ်ညွန့်(၃)
ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ(၅)ရွက်
တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် အများကိုး
ကွယ်သည့် စေတီ၌ တနင်္ဂနွေထောင့်
မှ ကပ်လှူပါ။**

ဤသို့ပြုပါလျှင် ငွေကြေးလာဘ်
လာဘ် အရာရာ အဆင်ပြေသွားပါ
လိမ့်မည်။

ထက်မင်းကျော်ဇွာ

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင် မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ
နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

“ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ရင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုကလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်လျှော့၊ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ခြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ခြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝစီးတာကလောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်တော့ပါ။”

“နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။”

“နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့ ညပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ နွေဘိုယ့်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမှဘိသိ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီးဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေရာလက်ရှားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဓွာသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းနှံအဆောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများ ပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ ခွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အဆက်မပြတ်ခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ခြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ။”

“ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်အလက်နဲ့ တူတယ်လို့၊ ဒါဆို သာဆက်လုပ်ချုလပ်။”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ၊ ခြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါသက်ကြာရင်တော့ ဆေးဆိုင်ဆေးရုံပြန်ချရာပေါ့။”

“ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ပါးရက်လောက်ပဲ ခံသေးတယ်။”

“ဒါဆိုရင် ဆေးစားနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။”
“သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်”

“ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။”
“သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

“ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဈေး၊ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရအေ။”

“ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်ခြင်း၊ ရှားခြင်းအောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ရန် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ရွှေးထွက်လှုပ်ရှား နုလုံးရန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မှုခဝခြင်း၊ စိတ်မိမ့်မှုမရှိ အိပ်မပျော်၊ စားမဝ၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အစားအသောက်ခံစားနိုင်စွမ်းလျော့ခြင်းတို့အတွက် သုံးရန်တယ်တဲ့။”

“ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှာတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းဆောင်ရည်တစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်လျှော့၊ ဆေးစားကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။”

“အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်ဝေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရောဂါတစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားရဲ့ အထူးညွှန်းဆရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ဝေအသစ်တစ်ခု ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း ဖြန့်ဖြူးဆေးချိန် ဖြန့်ချိရမည့်ကြားမှာတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

“ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရမည့်ကြားများမှာတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါဦး။”

ပင်ရင်း
မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးသိထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ် - (၈/၃၈) သာသနာ့ဦးစီးဌာန၊ ဖျော်ဖြေစာရင်းဌာန
ရန်ကုန်မြို့၊ ရန်ကုန် - မြောက်လမ်း၊ ၈၇ - ၅၈၀၆၃

မြိုင်မြိုင် ဆေးထုတ်

ရတနာဂူစေတီနှင့်

ရွှေမျိုးချီနောင်နတ်

မူလအကျဉ်းချုပ် (၃)

မြန်မာစာ

သင်္ဃာတိ အသက်

ဆိုင်းဝိုင်းတွေနဲ့ ကနားပေးပြီး နတ်
ချောကြတယ်။ မင်းသုံးပါးက
ဆင်တန် ပျော်တတ်တာကလား။

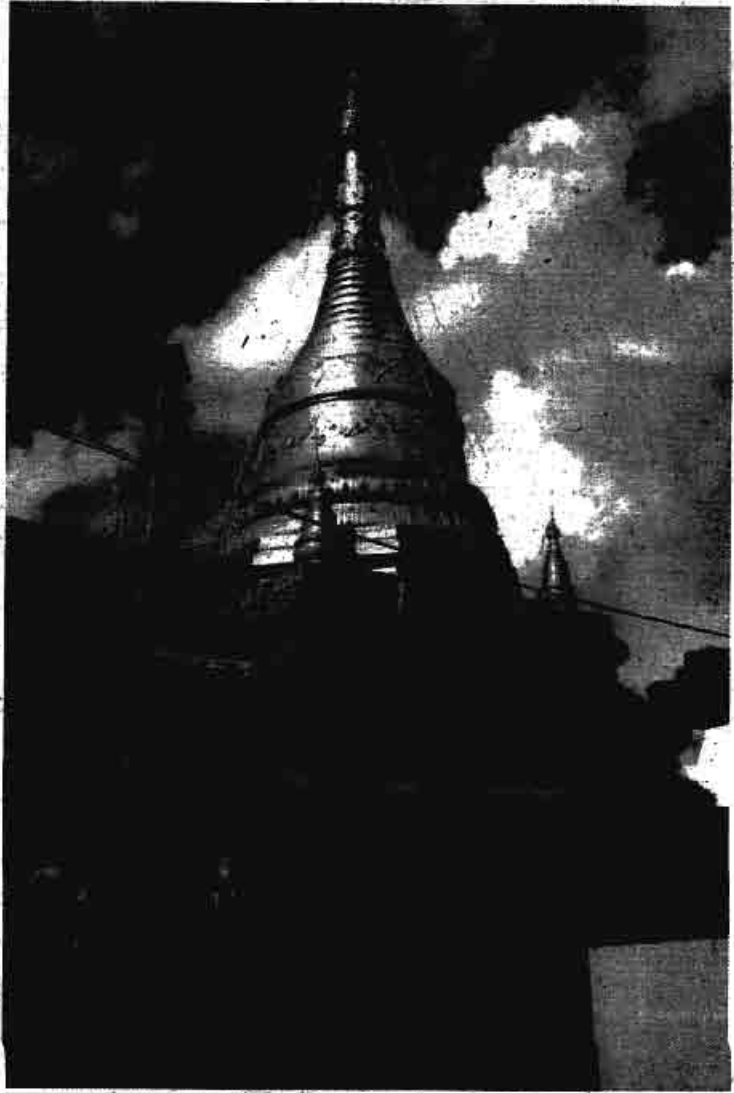
တစ်ခါက ဒီရွာသားတစ်ဦး ဟို...
ကျောက်လင်း(ကတ္တရာလင်း) တစ်ဖက်
တို့ မိန်းမမိုးလို့ သွားရာမှာ မင်းနှစ်ပါး
ထိုက်ပြီး ကူညီပေးပါလို့ နတ်နန်းမှာ
သာလျှောက်သွားတယ်။

ဟိုဘက်ရွာရောက်တော့ “ဟာ...
ငါတို့ရွာသူကို လာမိုးတာပဲ” လို့ မိမိ
ဆဲ ကာလသားတွေ ဝိုင်းလိုက်ကြ
တယ်။ ပြေးရတာပေါ့။ အဲဒီအခါ ရှေ့က
နု ခြွယ်ကြားရသတဲ့။ မင်းနှစ်ပါးက
ခြွယ်ပေးပြီး ရှေ့က ပြေးနှင်သကဲ့။

အဲဒီလို မေးကြည့်တဲ့အခါ “ငါတို့
ဆ ပျော်လို့ စတာပါ။ နောက်တွစ်ခါ
ဆိုရင် ငါတို့ကိုယ်တိုင် မိုးပေးပါ
ဇော်” လို့ပြောသတဲ့။ ပြောတဲ့အတိုင်း
အဲဒီမိန်းကလေးလဲ သူ့သဘောနဲ့ (မိုး
ဆာ)ရောက်လာလို့ ပေါင်းဖြစ်ကြပါ
တယ်။

မင်းသုံးပါးကို အရက်တွေ ဆက်ရ
သမယ့် ပွဲတော်ချိန်မဟုတ်တဲ့ ပြင်ပ
ကာလတွေမှာ အမူသမားတွေ နတ်နန်း
ဆူ ဖြတ်သွားတာ၊ နန်းထဲ ဝင်အိပ်
ဝင်နားတာတွေ မကြိုက်ဘူး။ ဝင်မိရင်
ဖြတ်သွားမိရင် ကလိထိုးခံရတာ၊ တွန်း
ထိုး မောင်းထုတ်ခံရတာ၊ နပန်းကျင်း

F.14A, January, 2016.

မင်းဦးရွာ ကောင်းသူ ရတနာဂူစေတီ

ခံရတာ လက်တွေ့ပါပဲ။ နောက်ဦး လို့မရဘူး။ မြင်းပေါ်က ကန်ချစ်ရတာပဲ
နတ်နန်းရှေ့ မြင်းစီးပြီး ဖြတ်သန်းသွား ‘ရှင်လောင်းလှည့်တာ ကတော့
နုပျော့ရောင်မြဲညီမလေး သေ

www.burmeseclassic.com

၁. ကောင်းကင်ဦး ဆင်ကြွေတော်

၂. မင်းကြီးက ကောင်းမှု လုပ်တာတွေကိုပုဂံ

လှူဒါန်းခြင်းစသည်ဖြင့် ပူဇော်ကြသည် ဟု သိရသည်။

မယ်တော်နန်း

ကော အမေ

‘အဲဒါတော့ ရပါတယ်။ သာမန် အချိန်မှာ မြင်းစီးလို့ဖြစ်စေ၊ အရက် သောက်ထားရင်ဖြစ်စေ ရှောင်ကွင်းပြီး သွားရတယ်’

‘ပွဲတော်ရက်တွေမှာတော့ ဘယ်လို လဲ’

‘ဟာ... မူးရူးနေတဲ့သူတွေရည်းစား ပါ’

ပွဲတော်ကာလတွင်း အပျော် သဘောဖြင့် လာရောက်ဆင်နွှဲသူများရှိ သကဲ့သို့ ဆန္ဒပြည့်ဝ အောင်မြင်သူတို့ လည်း လာရောက်ကာ မိမိတို့ပြုထား သည့် ကတိကဝတ်အတိုင်း ပူဇော်ပသ ကြသည်။

ပန်းတော်၊ ရေတော်ဆက်ခြင်းမှ အစပြုကာ ကြီးမားသော အောင်မြင် ဖြစ်ထွန်းမှု ရရှိနိုင်ဆိုင်ကြသူများက ရုပ်တုတော်အသစ် ထုလုပ်လှူဒါန်း ခြင်း၊ နန်းတော်အသစ်ဆောက်လုပ်

သစ် နားထောင်ဆောင်ရွက်ခြင်း

ထို့နောက် သက်လတ်ပိုင်း အမျိုး သားတစ်ဦး ရောက်ရှိလာကာ ‘‘လာ ဦးလေး... ပုပ္ပါးမယ်တော်နန်းကို လိုက်ဖို့ပေးမယ်’’ ဟုဆိုလျက် ဦး ဆောင်သွားသည်။ မင်းနစ်ပါးနန်းနှင့် ကပ်လျက် ဝဲဘက်တွင် ပုပ္ပါးမယ်တော် ဟုခေါ်ကြသော မယ်ဝတ္ထုနန်းတောင် ရှိ၏။ အတွင်း၌ ရုပ်တုသုံးခု တွေ့ရှိရ သည်။ ထိုသူက ဤသို့ဆို၏။

‘အရပ်ရပ်ရှိလို မယ်တော်တို့ပါးလို့ထင် ကြတယ်။ ကျွန်တော် ရှင်ပြု ယိပယ် ဒီ အလယ်က ရုပ်တုက ပုလဲရုပ်တု ပုပ္ပါးမယ် တော်ရဲ့ ရုပ်တုပါ။

လက်ယာဘက်ရုပ်တုကလဲ ပုပ္ပါးမယ်တော် ပဲ။ ငါ့ကုတ်က ကျောက်သမားတစ်ဦး ကျောက်အောင်လိုဏ္ဍာန်အတိုင်း မယ်တော် ရုပ်တုကို လာလှူထားတာ။ ထိုကံအတွက် ကျွန်တော့် ဗုဒ္ဓလောကီတော်ရဲ့ ပုဂံ သံဃာ တဲ့’

နတ်လေ့ သမိုင်းမှတ်တမ်းများတွင်

ပုပ္ပါးမယ်တော်ကြီးနတ်၊ ယင်း၏သမီး ခင်မသားနတ်ဟူ၍ ဖော်ပြကြ၏။

ရွှေဗုဒ္ဓညီနောင်၏ အစ်မနုပ သို့ မဟုတ် ဦးဗုဒ္ဓတစ်သမီးဟူ၍ကား ရှင်ပြု ထားခြင်းမရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ မေးကြည့်သည်။

‘မန္တလေးဘိုးတော်ရဲ့ မြေးက ပုပ္ပါးမယ်တော်နားကို ဘာကြောင့် ရောက်နေရသလဲ ညီလေး’

‘ဒါတော့ ကျွန်တော်လဲ မသိဘူး ဦးလေး’

သိဖြစ်၍ နတ်အားလုံးအား မေတ္တာ ပို့သ အမျှပေးဝေ၍ နတ်နန်းတွင်းမှ ပြန်ထွက်ခဲ့၏။

‘နေဦးလေ... မယ်တော်အတွက် ရေတော်ဆက်သွားပါဦး’

‘အင်း...အင်း သောက်ရေဆိုးလဲ က ခပ်ရမှာလား။ ရေသန့်မှန်း ဆက်ရ မှာ လား’

‘ဟာ... အလှူငွေထည့်ဖို့ ပြောတာ ဟဲ့’

ဤသို့လျှင် အနက်ပြန်လေမှ တွေ့အချို့ ထုတ်ယူ လှူဒါန်းခြင်း သည်။

• အရှေ့တောင် ဝိသုဒ္ဓိတော်

• တောင်အောက်တော် ဝိသုဒ္ဓိတော်

ကျေးဇူးတော်ပွဲ

ယင်းနောက်တွင် မင်းကြီး နှစ်ဦးကောင်းမှု ရတနာဂူစေတီရှိ နေသည့် ခြင်္သေ့လှည့်၍ နတ်နန်းရှေ့မှ ခြင်္သေ့ရော နန်းထိန်းအင်္ဂါလွှဲကာ လှမ်း ခေါ်သည်။

အရှေ့တောင်လေး ကျွန်သွားလို့ လူလေး နဲ့ ပွဲတော်ပြုမိတဲ့ တော်လှောင်လကွယ် နေသည့် (၅) နာရီလောက်မှာ ထိပ်တန်းတွင် ဆရာတော် ကျေးဇူးတော်ပွဲနေကြွယ် 'အယ်လိုမှားလဲ အမေ' 'အိပ်မက်ကို ပျံ့ကြည့်လို့ပါ ထိပ်တန်းအဖြစ် နိဂြိုဟ်ထားလေသော သင်္ကေတ' 'အိပ်မက်ပျံ့အောင်လုပ်မိတဲ့ ယုန်စာ အဖြစ် ထားပေးရတယ်၊ မင်းနှစ်ပါးနဲ့ နတ် အစိုးရ အောင်မြင်စွာတည်ရာမှာ အောင်မြင်စွာတည်ရာမှာ ယုန်လိုက်ပြီရဲ့'

ယုန်ကို အမြင်လုပ်၊ တန်ဆာသောက်နေ ကြတယ် ဆိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ယုန်စာ ကျွေးရတယ်။

အိမ်နောက်သို့ဆောင်(ဆင်းသင်း)အနက် ဆောင်ထားတဲ့ နတ်ကတော်က တစ်လပြီ ထိပ်တန်းကို (၇)ပတ် ဟတ်ရတယ်။ (၇)ပတ် ပြည့်ရင် ထိပ်တန်းကို တန်ဆာသောက်ပြန်တယ် 'ရည်ရွယ်ချက်က...'

'သုတိရိ၊ မွေးစားအသေ အဆင်ရတယ်က ထိပ်တန်းစောင့်နတ် ကြွေယောင်ဆောင်ပြီး ခတ် လို့ နတ်ရွာစံရတယ်လေ၊ ဒီတော့ လက်စား ချော့အနေနဲ့ ထိပ်တန်းစောင့်နတ် နေရာ ဗိမာန်ဖို့အောင် ထိပ်တန်းကို ခုတ်ပစ်တာ ကွပ်မှာ၊ ဆောင်စားမဲ့ဆိုရင် အိမ်အိမ်သို့ ဖြစ်အောင် လုပ်တာပေါ့'

သူတို့သည်လည်း မွေးစားမခင်၏ ကျွေးကျေးဇူးကို တတ်နိုင်သည့် အခြေ

အနေဖြင့် ပြန်လည်ပေးဆပ်သည်ဟု ယူဆရလေသည်။

မင်းကြီးစွာကောင်းမှု

ရတနာဂူစေတီ

ထိုမှဆက်၍လာခဲ့ရာ ချောင်းကမ်း စပ်နားတွင် ဆင်ဖြူရှင်ကောင်ရံအရှေ့ လှည့်မှန် စောင်းတန်းပါရှိသော ရတနာဂူစေတီသို့ ရောက်သည်။ အရှေ့လှည့်မှန်အတွင်း တင်ဖျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူကာ အင်းဝခေတ် ဗိသုကာလက်ရာအဖြစ် ဖူးတွေ့နိုင်သည်။

စေတီတော်ကား လေးထောင့်ပစ္စယ သုံးဆင့်အထက် အဝိုင်းဝတ်လေးဆူနှင့် ခေါင်းလောင်းပျောက်စေတီ ပေါက် ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

နက္ခတ္တချောင်းခြေညီမဂ္ဂဇင်း သတို့

အနောက်ဘက်တွင် တစ်ဆောင်တစ်ဆောင်

မင်းကြီးစွာလှည့်လည်

အနောက်ဘက်တွင် အာရုံခံ တန်ဆောင်းတစ်ဆောင်နှင့် ရုပ်ပွား တစ်ဆူ ပူဇော်ထားရာ ယင်းကို "တက်ခေါက်" တန်ဆောင်းဟု ခေါ်ကြသည်။

ကမ္ဘာ့နိကာယဝနာ ကျင့်ကြံအား ထုတ်သူများ လာရောက်လေ့ရှိကာ အချို့မှာ လူမြင်ကောင်းရုံမျှ ဟန်ဆောင်၍ ကောင်းစွာ ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်းမရှိဘဲ တွေဝေ မိန်းမော အိပ်ပျော်နေပါက "တက်" ခေါက်သံ ပေး၍ တပ်လုန်လေ့ရှိသဖြင့် ဤအမည်တွင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ထိုတန်ဆောင်း၏ ခြောက်ဘက် ကပ်လျက်တွင် မင်းကြီးစွာ လှူဒါန်းသော သိမ်တော်ရှိလေသည်။

ထိုမှ အနောက်မြောက်ထောင့်ယွန်းယွန်း မနီးမဝေးတွင် အုတ်တိုင်ဖြင့် လေးတိုင်နှင့် သံပန်းကာရံကာ "ပုပ္ဖိ၊ မယ်တော် မြေလူးသည့်နေရာ" ဟု ကမ္ဘာလှည့်တင်ထားသည်။

၁၈။ နက္ခတ္တရောင်မြင်ပစ္စည်း

ကမ္ဘာလှည့်တင်တစ်ခုမှာ လွန်စွာသွေးငယ်၍ မွင်းပုံလှူဒါန်းသူ၏အမည်ကို ကြီးမားသောစာလုံးများဖြင့် ဖော်ပြထားလေသည်။

ပုပ္ဖိ၊ မယ်တော်ခေါ် မယ်ဝတ္ထုသည် သားနှစ်ဦးကို လွှမ်းမိုးတတ်သလိုရသဖြင့် ပုဂံသို့လိုက်လာရာ ဤနေရာ၌ တစ်ထောက်နားစဉ် ကမ္ဘာလှည့်တန်ခိုးဖြင့် ကြည့်သောအခါ တောင်ပြုံးအရပ်၌ ကွပ်မျက်ခံရပြီး ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မြေလူးကာ ပူဆွေးသောက ရောက်သောနေရာဖြစ်သည်။

မယ်ဝတ္ထုသည် ထိုစိတ်ဖြင့် ကွယ်လွန်၍ နတ်စိမ်းဖြစ်ကာ ပုပ္ဖိ၊ မယ်တော်ဟု တွင်လာသည်။ သူ၏ သမီး ခင်မသာသည်လည်း မိခင်ကွယ်လွန်သဖြင့် ရင်ကွဲနာကျကာ သေလွန်သဖြင့် သခင်မလေး ခင်မသာနတ်အဖြစ် ကိုးကွယ်ပသကြလေသည်။

မြေလူးသည့်နေရာ အထိမ်းအမှတ်အုတ်တိုင်သားရှိ၍ နတ်ရုပ်များ မတွေ့ရပါ။ ထိုစဉ်ကာလသည် ပုဂံခေတ်

အနော်ရထာမင်းလက်ထက် ဖြစ်ရာ မင်းကြီးစွာ၏ ကောင်းမှုစေတီ မပွင့်ထွန်းသေးပါ။ မွှောသောကမင်းကောင်းမှု ရတနာဂူမုဋ္ဌာစေတီဝန်းကျင်နေရာ ဟူသော အမှတ်အသားပြခဲ့ကြသည်။

ပုဂံ၊ ပင်းယခေတ်များ လွန်မြောက်၍ အင်းဝခေတ် ဒုတိယမင်းဆက် မင်းကြီးစွာလက်ထက် ရောက်မှသာ တောင်ဘက်ကပ်လျက် ရတနာစေတီကို တည်ဆောက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မယ်ဝတ္ထု မြေလူးသည့်နေရာနှင့် ကပ်လျက်အနောက်ဘက်တွင် ဦးရာမလှူဒါန်းသော ရွှေဗုဒ္ဓညီနောင်နှစ်ဆူသည်။ ရတနာဂူစေတီနှစ်ဆူတို့ တော်သလင်းလတွင် ပူဇော်ယဉ်းတော်ပြိုင်တူကျင်းပသကဲ့သို့ ရွှေဗုဒ္ဓညီနောင် ပထမပုဇော်ပွဲကိုလည်း ဤအချိန်တွင်ပင် တူညီစွာ ကျင်းပကြသည်။

ဦးရာမနန်းရှိ ရွှေဗုဒ္ဓညီနောင်ပထမပွဲကို စေတီတော်ဂေါပကအဖွဲ့ကပင် ကြီးကြပ်ပေးရသည့်ဟု သိရသည်။

မိမိရောက်ရှိလေ့လာသောနေ့သည် အနီးဝန်းကျင်၌ သုမင်္ဂလ(နာရေ)တို့ နှိုနေသဖြင့် နတ်နန်းပိတ်ထားသည်ဆိုလေရာ နတ်ရုပ်များကို တွေ့မြင်မှတ်တမ်းပြုနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

ရတနာဂူနှင့် မြန်မာ့အာဇာနည်

မင်းကြီးစွာကောင်းမှု ရတနာဂူစေတီအား မြန်မာ့အဓိအရပ်ပညာသို့မဟုတ် ဝေအယူအဆကို တော်ညွှန်းတော်မူသော စေတီတော်ဖြစ်သည်။ ဖြစ်စဉ်တော်ကား...

မင်းကြီးစွာမင်းဖြစ်၍ ခြောက်နှစ်ရှိသောအခါ (၇၃၅ ခုနှစ်) ရှင်ဆရာတော်သည် မင်းကြီးစွာမင်းမြတ်၏ကိုးမေ့လေသည်ဟု စိတ်လွှဲ၍ "မင်းကြီး သက်တော်ရှည်လိုလျှင်"

ဦးရာမ လှူသည့် အောက်ရန်

၁ မယ်ရွှေ ထိုးပေးသည့် အောက်ရန်

အရပ်(အရပ်၌ ရတနာဂူ(နံသင့်စေတီ) စေတီတည်စေသည်။

ဘုမ္မိအရပ်ဖြစ်သော အနောက် တောင်တောင်အရပ်တွင် ဆင်ကုန်းကို လည်း တပ်ပြိုင်နက် တည်စေ၏။ ထို ဆွဲ အပြိုင်စီရင်ပြီးမှ မထိတ်မလန့်ဘဲ ပြေ၏။ မင်းကြီးစွာက ဆရာတော်ကို ပူဇော်သက္ကရာဇ်များစွာပြု၍ "မဟာသဏ္ဌိ ရာဇာ" ဟူသော တံဆိပ်ကိုကပ်လှူ၏။

(မှန်နန်းမဟာရာဇဝင် ၈၁-၂၅)

စေတီရှေ့တွင် ဆင်ဖြူရှင်ရေးထား ခြင်းကား ရတနာဂူစေတီတည်သည် နှင့် မရှေးမနှောင်းပင် သားတော် တရများကို ရမည်သင်စား သီလဝ၏ သင်းနှင့် စုံဖက်၍အိမ်ရှေ့အရာထား၏။

ယင်း သားတော်မွေးဖွားစဉ်က "အောက်မား" တွင် ဆင်ဖြူရှင်သဖြင့် ဆင်ဖြူရှင်တရဖျာတွင်၏။ (ထိုဆင်ဖြူ ရှာ များမကြာမီ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။) ဆင်ဖြူရှင်တရဖျာကို အိမ်ရှေ့ထား သည်ကိုရည်၍ ကောင်းမှုတော်စေတီ ၏ အရှေ့တွင် ဆင်ဖြူရှင်ကို တန်ဆာ ဆင် ပူဇော်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

နိဂုံးကောက်ချက်

မြန်မာ နတ်လေ့သမိုင်းတွင် လူ

အများ ကြီးကျယ်စွာ ပူဇော်ပသလေ့ ရှိသည့် ထင်ရှားသော အပြင်(၃၇)မင်း စာရင်းဝင် ရွှေဗျဉ်းညီနောင်နတ် ပူဇော်ပွဲအကြောင်း လေ့လာမှုမှတ်တမ်း ၏ နိဂုံးအဖြစ် ကောက်ချက်ချရပါက ပုဂံခေတ်တွင် ပုပ္ဖိုးမှ မယ်ဝဏ္ဏသည် သားနှစ်ဦးကို အကြောင်းပြုကာ သီရိ ဓမ္မာ သောကမင်း ကောင်းမှုရတနာဂူ စေတီဝန်းကျင်၌ နတ်ဖြစ်ရ၏။

ထိုမှ နှစ်(၃၁၀)ခန့်အကြာတွင် အင်းဝဘုရင်မင်းကြီးစွာက မြန်မာ့ဝေဒ အစီအရင်အရ ရတနာဂူစေတီတစ်ဆူ ကို ထပ်မံ တည်လုပ်ကိုးကွယ်သဖြင့် ရတနာဂူစေတီနှစ်ဆူ ဖြစ်ရသည်။

မိရိုးဖလာနတ်လေ့ ယုံကြည်ကိုး ကွယ်သူများက ပုပ္ဖိုးမယ်တော်ကို အကြောင်းခံကာ ရွှေဗျဉ်းညီနောင်တို့ ကိုလည်း ရတနာဂူစေတီပူဇော်ပွဲ၌ တွဲ ဖက် ပသပူဇော်ခြင်းဖြင့် ရတနာဂူ ဘုရားပွဲ(ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲ)နှင့် ပုပ္ဖိုး မယ်တော်နှင့် သားနှစ်ဦး ပူဇော်ပွဲသည် ယှဉ်တွဲ၍ ယနေ့တိုင် စည်ကားသိုက် ဖြိုက်စွာ ကျင်းပကြသည်ကို တွေ့မြင် ကြားသိခဲ့ရပေသည်။

၇ = = = = = ၃

ငြိမ်းသော်တာ

၆ = = = = = ၁

နက္ခတ္တရာဇဝင်မြို့သမိုင်း ၁၈၉

အနောက်တောင်တောင် အရပ်၌ စည်စုံတည်စေ" ဟုမိန့်ရာ မင်းကြီး သံကြည်လျက် စည်းခုံတည်၏။

ထိုအရပ်မှာ မြေမိန့်လှသဖြင့် မြစ် သမ် အရှေ့မှမြေကိုယူ၍ ဖိုရသည်။ နှိုင်းထူအများ ပင်ပန်းလှသဖြင့် မြေတူး ခြံ သီလာသောအင်းကို "ပူအင်း" ဟု ခေါ်၏။ ၇၄၅ခုနှစ်တွင် စည်စုံ တည် ဦးနောက် စာမ်မြို့လုံး ထိတ်ထိတ် ဆန့်လွန်ရှိ၏။

မင်းကြီးစွာသည် နံတော် တနင်္လာ သာဠာရံရာ မကောင်းသောအညစ် အကြေးစွန့်ရာ ဘုမ္မိအရပ်ဖြစ်သည့် အနောက်တောင်တောင် အရပ်တွင် စည်စုံတည်စေသောကြောင့် မြို့ရွာ အောက်ရန်ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုအခါ ရုရှင်ဆရာတော်က မသင့် ဆရာ သတိရ၍ တနင်္လာနံ့၏ ပရိဝါရ အရပ် နေရာထိုင်ခင်း အိုးအိမ်တည်ရာ အရပ်ဖြစ်သည့် အရှေ့အရပ်တွင် တည်ပင် သရုပ်တင်၏။ မော်ကွန်းတို့ကို သက်လုပ်စေသည်။ တပ်ကြီး(နံသင့်

အကြောနှင့်ဆရာ သက်ဝပ်ပါ

မြန်မာ့ဆရာတော်တော်

သားအိမ်လွှဲရောဂါနှင့်
အကြောပြုပြင်ကုသခြင်း

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ (၃၈)လမ်း၊
၈၂X၈၃လမ်းကြား ဆေးခန်းဖွင့်လှက်
ရှိရာ ကျွန်တော်၏ ဆေးခန်းသို့ အမျိုး
သမီးနှစ်ဦး ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုမှ အသက်(၄၀)ခန့် အမျိုးသမီး
က...

‘ဆရာ ကျွန်မကို မမှတ်မိဘူးလား။
လွန်ခဲ့တဲ့(၃)နှစ်လောက်က အမျိုးသမီး
ရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာထံ လာရောက်
ကုသဖူးပါတယ်။’

အခုလဲ ကျွန်မ သူငယ်ချင်းက
မသွားချင်၊ မလာချင်၊ နေရထိုင်ရတာ
မကောင်းလို့ ဆရာထံ လာပြန်ခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်’

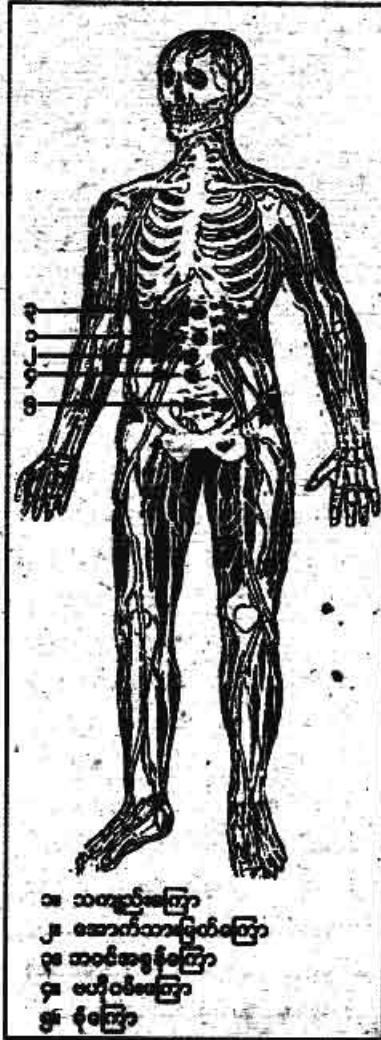
လို့ ပြောဆိုပါတယ်။
သို့နှင့် ကျွန်တော်လဲ ဝေဒနာရှင်
အား “ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”လို့ မေး
ရာ...

‘ဆရာရယ် ကျွန်မ ယူဂျက်ယိုး၊ ကျွန်မ
ဖြစ်နေတာကတော့ ငါ့မကိုယ်တို့ကို
တစ်ဆင့်ပြီး ခါးကွေးတဲ့အခါလဲ အား
မကုန်းလို့ ခေါင်းရောဂါဖြစ်တာလိုလို
ပြီတော့ လူတစ်ကိုယ်လုံးလဲ ယူဂျက်
ယိုးခံရနေလို့ ဖြစ်တယ်’

လို့ ပြောပြပါတယ်။

သို့နှင့် ကျွန်တော်မှ ယင်းဝေဒနာရှင်
ကို စမ်းသပ်ပြီး (၁)နာရီကြာကြာ
အကြောပြုပြင်ပေးတယ်။ ပြီးနောက်
ယင်းဝေဒနာရှင်အား “နေရထိုင်ရ
တာ သက်သာသလား”မေးတော့

သဘာဝကျကျ ရောင်ခြည်မကုသရင်...

ဝေဒနာရှင်မှ “အတော် သက်သာ
ကြောင်း”ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်မှ...

‘ခင်ဗျား နောက်ထပ် အနည်းဆုံး

(၅) မိလောက်တော့ အကြောပြုပြင်ရ
မယ်’

လို့ ပြောတော့ ဝေဒနာရှင်နဲ့ အတူ

ဆရာတော်
(အကြောပြုပြင်ရာ)
[တံတား၊ အိမ်]

ပါလာတဲ့ အမျိုးသမီးက...

‘ဆရာ သူ့ရောဂါ ဘာဖြစ်တာလဲ’

လို့ မေးရာ ကျွန်တော်မှ...

‘သားအိမ်လွှဲတဲ့ လက္ခဏာတွေလို့
သားအိမ်လွှဲတဲ့ရောဂါပဲ’

‘ဆရာရယ် သားအိမ်က ဘာကြောင့်
လွှဲရတာလဲ’

လို့ မေးပါတယ်။

ကျွန်တော်မှ အမျိုးသမီးတို့၏ ကိုယ်
ခန္ဓာ လေမျိုး(၅)ပါးတို့တွင် အပါနုလေ
ပျက်က...

၁။ သွေးဟောင်းကျခြင်း

၂။ သေချပ်ခြင်း

၃။ ဆီချပ်ခြင်း ဖြစ်ကြတယ်။

အပါနုလေက အစာဟောင်းအိမ်
ကျင်ငယ်အိမ်၊ အင်္ဂါစပ်၊ ပေါင်၊ တင်၊
လှည့်လည်သွားလာနေတယ်။ တစ်ခါ
တစ်ရံ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်၊ ကိုယ်ဝန်
ဥတုသွေး သုက်သွေး၊ အောက်သို့
ဆွဲငင်၍ အပြင်သို့ ထွက်အောင် ပြု
လုပ်တယ်။ ပါနုလေ ဖောက်ပြန်ပြီး
ရင်တော့ ဆီးရောဂါ၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊
သားအိမ်ရွေ့တဲ့ရောဂါ ဖြစ်တတ်တယ်
လို့ ကျွန်တော်က ရှင်းပြပါတယ်။
အဲဒီမှာ...

‘အခု ကျွန်မရဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်တဲ့
ရောဂါက သားအိမ်လွှဲခြင်းလား’

လို့ မေးတော့...

‘ဟုတ်ပါတယ်။ အခုလို သားအိမ်

ထွဲခြင်း(၅)မျိုးရှိပါတယ်။ သားအိမ်က (၁)ညာဘက်ကို စောင်းခြင်း၊ (၂)ဘယ်ဘက်ကို စောင်းခြင်း၊ (၃)အောက်သို့ ခွေလျော့ခြင်း၊ (၄) အထက်ကို တက်နေခြင်း၊ (၅) တက်လိုက်ကျလိုက် ဆားနှစ်ဖက်သို့ ယိုင်ကပ်နေခြင်း ရှိပါတယ်။

လို့အိမ်အကြောင်းများကို ကျွန်တော်က ပြောပြတော့...

ဆရာရယ် ဒီ(၅)မျိုးစလုံးကို သိသင့်သလိုက်လို့ ကျွန်မတို့ကို ပြောပြ

လို့ တိုက်တွန်းသဖြင့် ကျွန်တော်မှ သားအိမ်ဟာ...

ညာဘက်ကို စောင်းတဲ့လက္ခဏာတ- ဆီးချုပ်၊ ဆီးပူ၊ ဆီးနည်းဖြစ်ရခြင်း ဘာကြောင့်ဖြစ်ရသလဲဆိုရင် ကျောက်ကပ်မှလာသော ပြွန်နဲ့ ဆီးအိမ်၊ ဆီးသွားလမ်း၊ ညာပေါင်ကို လျှောက်သော သွေးကြော၊ လေကြောတို့ကို ဖိညှပ်ထားလို့ ဆီးကျန်၊ ဆီးပူ၊ ဆီးနည်းဖြစ်တယ်။

ညာဘက်ပေါင်က ခြေဖျားထိအောင် ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲသလို ဖြစ်တာက အပါနုလေပျက်လို့ ညာဘက် မိန်းမတိုယ်အတွင်းရှိ "သိမိရခီစ" သည် အိမ်စောင်းနေ၏။ မျက်နှာလည်း ညာဘက်ပါး ရောင်ရမ်းခြင်း၊ မျက်ကွင်းကြောထခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်တယ်။

၂။ သားအိမ် ဘယ်ဘက်စောင်း- သားအိမ်သည် အစာဟောင်းအိမ်မှ အစာဟောင်းစွန့်လွှတ်သော အပြွန်၊ ဘယ်ဘက်ပေါင်သို့ လျှောက်သွားသော သွေးကြော၊ လေကြောတို့ကို ဖိညှပ်ထားသဖြင့် ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ခြေခံခြင်း၊ လိပ်ခေါင်းကဲ့သို့ ဒွါရအပြင်းသို့ အရည်ထွက်ခြင်း...

ဘယ်ဘက်ပေါင် ကိုက်ခဲခြင်း၊ လေသွားလို၍ အားပြုလျှင်လည်း ဒွါရနားရောက်ကာ ပျက်ပြယ်ပြီး ညာဘက်ရင်းအုံ၊ နောက်ကြောတို့တွင် လေတက်၍ လေလမ်းလွဲခြင်း၊ အပါနုလေပျက်သဖြင့် မိန်းမကိုယ်အတွင်း သိမိရခီစသည် ဘယ်ဘက် တိမ်းစောင်းခြင်း၊ ဘယ်ဘက်မျက်နှာအိမ်ခြင်း၊ အောက်မျက်ကွင်းကြောနှင့် လည်ပင်းကြောတင်းခြင်း၊ လက္ခဏာတို့ ဖြစ်တယ်။

၃။ သားအိမ်သည် အောက်သို့ ခွေကျမှု- ဆီးချုပ်ခြင်း၊ ဆီးလွန်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဝမ်းလွန်ခြင်း၊ အစာစားပြီးနောက် အစာဟောင်းအိမ်သို့ အစာရောက်ရောက်ချင်း...

သားအိမ်က အစာဟောင်းကို မကြာခဏ ဖိညှပ်၍ ဝမ်းသွားခြင်း၊ မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်း၊ သိမိရခီစသည်အပြင်သို့ အလွန်ထွက်လျှင် ကိုက်ခဲရောင်ရမ်းခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။

၄။ သားအိမ် အထက်တက်ခြင်း- မကြာခဏ လေထိုးခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်၊ ဆီးချုပ်သဖြင့် မိန်းမတို့မှာ ဖြစ်ခြင်း၊ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်ဖြစ်ခြင်း၊ နောက်ကြောအောင့်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်ဖြစ်ခြင်း...

မိန်းမရဲ့ သိမိရခီစသည် အတွင်းသို့ ဝင်ခြင်း၊ မျက်ကွင်းကြောနှစ်ခုစလုံးတင်းခြင်း၊ လည်ပင်းကြောနှစ်ခုစလုံးတင်းခြင်း၊ မိန်းမကိုယ်မှာဖြစ်ခြင်း...

၅။ သားအိမ်တက်ခြင်း၊ ကျခြင်း- မမြဲလှုပ်ရှား၊ မငြိမ်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးဝမ်းလေတို့သည် အတည်မရှိ၊ ချုပ်ချင်ချုပ်လွန်ချင် လွန် ဖြစ်တတ်သည် လို့ ကျွန်တော်က ရှင်းပြပါတယ်။

ဝေဒနာရှင်မှ မပျက်မကွက် လာရောက် အကြောပြုပြင်တော့ ကျွန်တော်

မှ... 'ခင်ဗျားဝေဒနာ ဘယ်လိုနေလဲ၊ သက်သာသလား'

လို့ မေးတော့...

'ဆရာ ကျွန်မဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းပါပြီ'

လို့ ပြောပါတယ်။

ဝေဒနာရှင်၊ ဝါသနာရှင်များ အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် အကြောပြုပြင်ပုံများကို ရုပ်ပုံကားချပ်နှင့်တကွ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

၁။ နှုတ်ကြော။ သားအိမ်လျှော့ ဝေဒနာရှင်အား ပက်လက်ထား၍ ဒူးကို ထောင်စေပြီး ခုံကြောကို တဖြည်းဖြည်း ဆွဲတင်ပါ။ (၅)ကြိမ်ခန့်

၂။ ဗဟိုဝမ်းကြော။ ယင်းအကြောကို လက်ဖနောင့်နှင့် ကျလျှင် အပေါ်တွန်းပေးပါ။ တက်လျှင် အောက်ကို ဆွဲချပါ။ စောင်းလျှင် ဘယ်ညာကို လှည့်၍ ပြုပြင်ပေးပါ။

၃။ သကျည်းကြော။ ယင်းကို ဝိမိန့်ပြီး ဖွဲ့ပေးပါ။

၄။ ဘဝင်အစွန်ကြော။ ပွတ်ပွတ်ပြီး ခြေပေးပါ။

၅။ အောက်သားမြတ်ကြော။ ယင်းအကြောမှ အပူမီးကို ဖြန့်ပေးရမည်။ ယင်းအကြောကို ပျော့ပျောင်းလာသည်အထိ ပြုပြင်ပေးပါ။

မှတ်ချက် ။ ။ ဝေဒနာရှင်အား ခြေဝါးမှစ၍ တစ်ကိုယ်လုံး အကြောများကို အကြောပြေလျော့သည်အထိ အကြောခြေပေးပါ။

ဆရာဦးလှညီမိုး(အကြောညာရှင်)
[ထံထားဦး အင်္ဂါ]

..... သော့ခွမ်းထပ်မြတ်ကြောင်း အကြံအစဉ်

သမားတော်ကြီး

၂ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းတိမ်းသော၊ လေးစက်ဆူသော၊ နှုတ်ဆူသော၊ ညက်ကောင်းသော

သီဝေါမင်း ပါတော်မူပြီး
 ချောက်နန်းတွင်းသမားတော်
 ကြီးများ ပြုနယ်အသိသေး
 သို့ ပြန်ကျချောက်ရှိခဲ့ကြရာ
 သီလကုန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့
 ချောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်း
 တွင်း သမားတော်ကြီး
 ဦးပဇ္ဇာ၊ သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်
 တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
 ဆရာမ (သမားတော်ကြီး
 ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်
 ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်
 လာသော နန်းတွင်းသမား
 စဉ် မူရင်းဆေးခွမ်းကောင်း
 တို့ကို သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်မိန်း၊ သမားတော်ကြီး ဦးထင်လွင်(ငြိမ်း/မိုက်ကြီး) ခန်း
 မော်ကွင်းသိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းခေတ်၊ ညီမမော်ခင်
 ခင်စေတီတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ
 မြန်မာ့ဆေးခွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ပြန်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားတို နန်းတွင်းတိမ်းသောကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်တံထုတ်စာမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၅၅၅]

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ သမားတော် တို(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး
 ပရဝါး၊ မင်သော်၊ စသည့် ဆေးပျံများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်
 ၍ ဆေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာ
 ပျောက်ကင်းစေကြောင်း အားမံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။
 ပျောက်ကင်းစေသော နေရာများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြော
 ရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဝါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊
 ဝက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာခမ်း၊ နှာပိတ်၊
 ထိပ်ကပ်နာ၊ အချိန်ကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ပာ၊ ဒဏ်နာခြင်း၊ လက်
 ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
 သည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်
 ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့်
 စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းဆေးခြင်းဖြင့် “အသားအစေ့ ကြီးစု ချော
 ဖွတ်ပြီး မကြာခဏအောင် အထူထူစေသည်” ကမ္ဘာ့ ဆေးခွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊
 ပုဂ္ဂိုလ်တောင်တို့သို့ အလွန်အကျွံမရှိသော တောင်တက်ဘုရားများ
 ခန့်သည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်ညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ
 သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျွဲပေါင်းချောက်ဝေဒနာရှင်
 များ အသားထဲ စိန်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းဆေးခြင်းဖြင့် ကျွဲပေါင်း
 ချောက်ဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း
 စေပါသည်။

သဉ္စ နာဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားတို
သမားတော်ကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်တံထုတ်စာမှတ် ၀၄၀၅ YR ၀၀၀၅၅]

လူတစ်ယောက်၏စွမ်း
 ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်း
 ကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်း
 ဖြင့် ယူရစ်အက်စ်
 အတွန် များနေခြင်း
 အဆက်အသွယ် သိတာ
 ယူနစ်(၂၀၀)ထက် နည်း
 ဖြစ်။ ချောက်ဆုံး အာ
 အေ ဝမ်းသပ်မှု၌ (+)
 အပေါင်းလက်ထူထူ

မြို့ခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်စုံချောချောအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

သမားတို နန်းတွင်းတိမ်းသောကြီး ဆေးပျံများ နှုတ်ဆူသော၊ နှုတ်ဆူသော၊
 နှုတ်ဆူသော၊ နှုတ်ဆူသော၊ နှုတ်ဆူသော၊ နှုတ်ဆူသော၊ နှုတ်ဆူသော၊ နှုတ်ဆူသော၊
 သမားတို သမားတော်ကြီး ဆေးပျံများ ဆေးပျံများ ဆေးပျံများ ဆေးပျံများ ဆေးပျံများ

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်တောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိ
 သည့်အတွက် ရာသီဥတုတစ်ခါလျှင် တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူ
 များ၊ စက်သွင်းသမားများ၊ လက်နက်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာ
 များ ဤဆေးကို မနိမ့်နိမ့် စားသုံးသွားပါက သိပ် ဝမ်း၊ လေပူကွဲခြင်း
 ကျိုးစားချေမှုန် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားတို နှုတ်ဆူသောကြီး ညက်ကောင်းသော

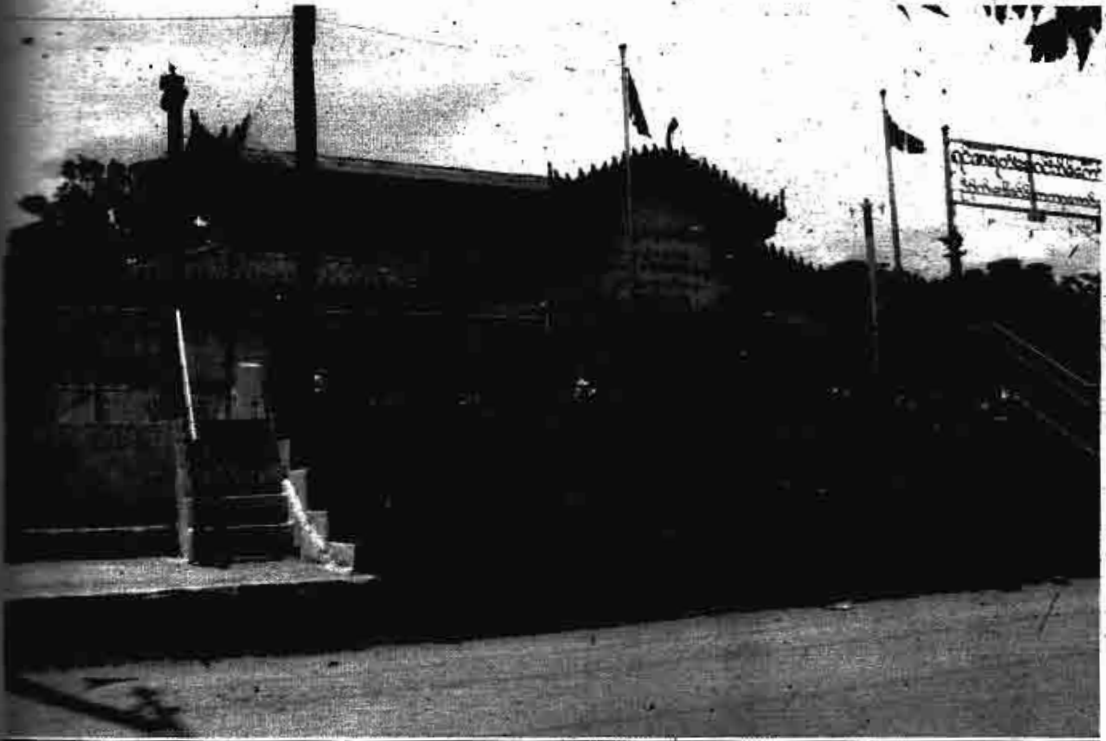
[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်တံထုတ်စာမှတ် ၀၄၁၁ YR ၀၀၀၅၅]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးခွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှုတ်ဆူသောကြောတူခြင်း၊ ထူထပ်
 ခြင်း၊ နှုတ်ဆူသောကြော၊ နှုတ်ဆူသောကြော၊ နှုတ်ဆူသောကြော၊ နှုတ်ဆူသောကြော၊
 အားနည်းခြင်း၊ နှုတ်ဆူသောကြောနှင့် နှုတ်ဆူသောကြောအမျိုးမျိုးတို့
 သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်တက်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်းစွာ
 ညက်ရည်ထက်မြက်စေသော “သထွတ်ထီ” နှင့် ပြည့်စုံသော
 ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်း
 ကျောင်းသားများနှင့် ချန်းသံယာ အရည်များ စားစားပွဲပွဲ
 အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ ထည့်
 ကောင်း၊ အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေး
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ စေတနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းခေတ် (၁၈၈၀-၁၉၁၄) ခုနီး-၀၅-၀၅ နှစ်၌ ၁၈၈၀ ခု သို့ ဆေးခွမ်း တိုင်းပင်နိုင်ပါသည်။

သမားတိုဆေးတိုက်
 အမှတ်(၅၇) (၁၀၀)လမ်း၊ မင်္ဂလာဒုံအနီး၊
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
 ဖုန်း ၂၀၈၀၀ အပြုပြင် ပြန်လည်ဆောက်လုပ်ရာတွင် လှူဒါန်းသည်။

www.burmeseclassic.com

• ညောင်ကွဲနေဝင်သိမ်း

ယခင်ဗမာ့အာဇာနည်

မန္တလေးနယ်မှ

စံထွန်းသာ

ညောင်ကွဲနေဝင်သိမ်း

ရှင်အရဟံသိမ်ဝောက်

ပုဂံဘုရား (၄)

ကန်တောက် မွန်းတည့်သိမ်းမှ
ဆွတ်ကာ ရှေးချိုသွားရောက်ခဲ့ပြီး
နောက် ထိုမှတစ်ဆင့် ရွှေတချောင်း
ချောင်းကို ကျော်ဖြတ်ကာ အနောက်
ဘက်(၈)လမ်းအတိုင်း မြောက်အရပ်
သို့ ဆန့်ခဲ့သည်။

(၁၂)လမ်းထိပ်ရောက်သော် အရှေ့
ချောင်းဆီသို့ ချိုးကွေ့သွားကာ မကြာမှီ
အချိန်အတွင်း ညောင်ကွဲရပ် မြစ်ကမ်း
နား တာလင်းတစ်ဖက်တွင် ရှင်အရဟံ
သိမ်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

တာလင်းအောက်ဘက်ရှိ သိမ်တော်
အတွင်း ဆင်းသက်ဝင်ရောက် ကြည့်
သောအခါ မှန်လိုက်အတွင်း သံတံခါး၊
နှစ်တံခါး နှစ်ထပ်ဖြင့် ကာရံထားသော
အင်္ဂုလိခွေ မင်းဝတ်ဘုရားတစ်ဆူ

စံပယ်တော်မူသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။
တံခါးနှစ်ထပ်အပြင် မျက်နှာတော်
ကို ဖုံးကွယ်လျက် တောက်ပသော
လျှပ်စစ်မီးသီးတစ်လုံး ပူဇော်ထားရာ
ရှင်ပွားတော်ကို ငိုပြင်စွာ ပူဇော်ခြင်း
မရှိပေ။

မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးပူဇော်
သောအခါ ပူဇော်ဖွယ်ပစ္စည်းများ တင်
ထားသည့် စားပွဲများ၊ ခြားထားသည့်
အပြင် ဘာဝနာကုသိုလ် ပြုကြကုန်
သော သံဃာ(၈)ပါးမျှ မြင်ရသဖြင့်
ပုံရိပ်မှာ ရှင်းလင်းပေါ်လွင်မှု မရှိပါချေ။
(အနီးကပ်၍ ပူဇော်ပူဇော်ခြင်း မရခြင်း
ကိုသာ ရည်ညွှန်းပါသည်။)

ထိုရာအခါ ကျွန်ုပ် ဝင်ရောက်လာ
စဉ်ကပင်လျှင် သတိထားစောင့်ကြည့်
နေဟန်တူသည့် သိမ်တော် လုံခြုံရေး
နှင့် နိဗ္ဗာန်တော် ဦးဝင်း(နောင်တွင်
သီရိသောအမည်)က စူးစမ်း၏။

‘ဆရာကြီး ဘယ်က လာတာလဲ’
‘ရန်ကုန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
တိုက်ကပါ’

‘ဟာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ဒီလိုဖြင့်
ကျွန်တော် ပြပေးပါဦးမယ်’
ဦးဝင်းက သိမ်တော်၏ လက်ယာ
ဘက်မှ ဦးဆောင်သွားကာ အုတ်တိုက်
ငယ်တစ်ခုကို ညွှန်ပြပေးသည်။

အတွင်း၌ ရဟန်းတော်ရပ်တော်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၃

◆ ညောင်တွင်းတွင်ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သော နေပြည်တော်

၁၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖူးတွေ့ရသည်။ လက်ယာဘက်၌ တောင်ပေါ်ကိုင်၍ စိပ်ပုတီးကုန်းကြီးကို လည်ဆွဲထား၏။

ရှင်သီဝလိပုံတော် မြစ်နိုင်ပါ။ မျက်နှာဖော်ကို ကြည်ညိုကြည်သော အခါ ယာမျက်လုံးကျယ်နေသည်။ ရှင်အဓွကေထာ သို့မည်ရှိသည့် ပုဂံခေတ် လုပ်ရတ်အကျော်ဆရာတော်ပေတည်း။

‘ရှင်အဓွကေထာပုံတော်လား ခင်ဗျာ’

‘ဟုတ်ပါ၊ ဆရာကြီး’

‘ဒီတက်က အမျိုးသမီးက ဘယ်သူများလဲ’

‘ခင်သော်တာလေဗျာ၊ ဝိဇ္ဇာမယ်သော်တာ ဆိုတာပေါ့’

(ထွန်ခွဲသော ဆယ်နှစ်ခန့်က ကလေး အောင်ပန်း၊ လှိုင်မြို့နယ် (၂)ရပ်ကွက်တို့မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်အချို့က ဝိဇ္ဇာမယ်သော်တာနှင့် ပတ်သက်၍ မေးမြန်းကြသည်ကို (ထိုစဉ်က) ရွှေမင်းဝံကုန်းတော်ရှိ သီလရှင်မယ်တော်ကြီး ဒေါ်သုမင်္ဂလထံ ပြန်လည်မေးလျှောက်ကာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာပေါ်၌ တင်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။

ကံကုသိုလ် ပါရမီ ထူးခြားသူတို့မှာ ပုပ္ပါးတောင်ကလာပ်တွင် ဝိဇ္ဇာမယ်သော်တာအား ယနေ့တိုင် တွေ့ဆုံဖူးမြော်ကြရသည်ဆို၏။

‘ဝိဇ္ဇာမယ်သော်တာအကြောင်း သိနိုင်မလား ဦးဝင်း’

‘ရှင်အဓွကေထာဆီက ပထမပညာရပ်တွေ သင်ယူခဲ့တယ်။ မိမိဆောင်ရာရွှေအိုး၊ ရွှေကန်၊ ရွှေယောက်၊ ရွှေတံတို့တွင် သုံးသတည်း။ ရှင်အရဟံပုဂံ’

◆ ညောင်တွင်းတွင် ယိုးဒယား

ကျောက်ကြီးများ

F. 15B. January, 2016

www.burmeseclassic.com

ဓမ္မာနန္ဒာရုံသီတင်းသင်တန်း
ရှမ်းပြည်နယ်၊ နမ့်ခမ်းမြို့နယ်

စိန်နည်းနဲ့ အသက် (၂၅၀၀)ကျော်
ရွှေတပ်လွှဲတော့ ကြားဖူးတယ်

'လိုဏ်ထဲက ထိုင်တော်မူဘုရားကို
တံခါးဖွင့်ဖူးလို့ မရဘူးလား၊ ဒီအတိုင်း
ကတတ်ပုံရှိရင် အလင်းပြန်နေလို့ပါ'

'သာမန် ဘုရားဖူးတွေကိုတော့
တစ်နှစ် တစ်ကြိမ် ပွဲတော်နေ့မှာ ဖွင့်ပေး
တယ်။ ဆရာတို့ မဂ္ဂဇင်းသမားတွေ
ဆိုတော့ ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌဆီ မေးအပ်ပါမယ်'

'သူက ဘယ်မှာနေတာလဲ'

'ရ.ယ.ကရုံးမှာရှိတယ်။ အဲဒီမှာ
အတွင်းရေးမှူးလေ။ လောလောဆယ်
တော့ အဲဒီလိုဏ်ဂူ ခြုံပြင်တုန်းက
ဆုတ်အုတ်တွေ ကြည့်ပါဦး။ ဘယ်
ဆောက် ရှေးကျသလဲလို့'

ဦးဝင်း ညွှန်ပြသော အုတ်များမှာ
(၂၁)လက်မ x (၁၆)လက်မ x (၁၀)
ထက်မရှိသော အုတ်ကြီးများ ဖြစ်ကြ
သည်။ ခေတ်အဆက်ဆက် မီးဖုတ်
အုတ်များတွင် ဤအရွယ်အစား အုတ်
မျိုး မမြင်မတွေ့ဘူးချေ။

ရှေးဟောင်းသူတေသီများ စနစ်
ထကျ စမ်းသပ်စစ်ဆေးကြည့်ပါမှ
သက်တမ်းကို သိနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ထို့နောက် အာနိဝံတန်ဆောင်းတွင်း
သို့ စင်ရောက်ကာ ဦးဝင်းက စာယ်လီ
နံရံဖြင့် ဆက်သွယ်ပေးပြန်အေးသည်။

'ဌာနဆိုင်ရာနဲ့ အာဏာပိုင် အဖွဲ့
အစည်းတွေက ထောက်ခံချက်ပါမှ
မှီက်လို့ရမယ်'

တစ်ကြိမ်မှ မကြာဘူး မကြာဘူး
သဖြင့် အံ့အားသင့်မိပါသည်။

'ဒါဖြင့်လဲ နေပါစေ။ သမိုင်းဖြစ်စဉ်
ထဲသို့ ပြောပြနိုင်မလား။ ဥပမာ ဝိဇ္ဇာ

ဓမ္မာနန္ဒာရုံသီတင်းသင်တန်း
သီတင်းသင်တန်း

◆ ညောင်တုန်းသိင်္ဂီတော်အကြောင်း
သိသမျှပြောပြသည့် နိဗ္ဗာန်ဆောင်ဦးဝင်း
◆ ညောင်တုန်းသိင်္ဂီတော်အကြောင်းရှိ
“ဗိမ္ဗာမယ်သော်တာရန်တု”

မယ်သော်တာအကြောင်း ဖြစ်စဉ်
ကလေးမျိုးပါ’

‘အဲဒါတော့ ကျွန်တော်တို့ မသိပါ
ဘူး’

ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌအား ကျေးဇူးစကား
ဆို၍ တန်ဆောင်းအတွင်း လေ့လာ
ကြည့်ညိုသောအခါ တောင်ဘက်တွင်
ရှင်အရဟံရုပ်တုတော်အား မှန်ကျောင်း
ဆောင်ဖြင့် ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရ
သဖြင့် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြု ပူဇော်ခဲ့
လေသည်။ ဦးဝင်းက...

‘ဒီသိမ်မှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တဲ့သူ မပြတ်
သခင် နာဂဗျူရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း’

ဘူး။ သံဃာတွေ ပိုများတယ်။ နေဝင်
ချိန်ဆိုရင် သိမ်ခန်းအပြည့်ပဲ။ ဒီတန်
ဆောင်းတွေ ရုပ်တုရုပ်ပွားတွေ ခိုင်ခိုင်
မာမာနဲ့ တိုးတက်လာတာ ပြင်ပအလှူ
ခံ မထွက်ဘူး။ သိမ်တော်ရောက်ပြီး
သဒ္ဓါပေါက်လို့ လှူသမျှနဲ့ ဒီလောက်
စည်စည်ကားကား ဖြစ်လာတာပါ’
ဟ၍ ရှင်းပြသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပူဇော်ခြင်း

နေဝင်ချိန်သည် တစ်နေ့တာပြီးသုံး
သော နောက်ဆုံးကာလဖြစ်သည်။

ကျေးဇူးဂုဏ်သာရကာတို့သည် ဆင်
တန်း အသိုက်အမြုံများ ရှိရာသို့
တည်ပုံသန်းကြသကဲ့သို့ ဖြင်းနား
တိရစ္ဆာန်များကလည်း မိမိတို့တောင်
တင်းကုပ်ဆီသို့ ပြန်လာကြသည့်
လူသားတို့ကား တစ်နေ့တာ အလုပ်
သိမ်း၍ အနားယူရန် ပြင်ဆင်နေ
ဖြစ်သည်။

ဤကာလတွင် နေဝင်သည့်
ဘာဝနာကုသိုလ် ပြုခြင်းကြောင့်
အရေကြီးသော လုပ်ငန်း စီမံကိန်းများ
ကောင်းမွန်စွာ ပြီးဆုံးခြင်း၊ နိဂုံးကောင်း
ခြင်းကို မျှော်မှန်းနိုင်သည်။

စာသင်သားတို့ကား နောက်ကျ
အထက် နောက်ဆုံးနှစ် အကုန်အဆုံး
စစ်လေ့စွဲ စာသင်ခန်းများ တက်ရောက်
မိမိတို့အကျိုးအမြတ်အသက်သာခြင်း

အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစား၍ အသက်
မြင်ခဲ့သော ရည်မှန်းချက်၊ မဝိညာဉ်

● လှည်းခွဲသိမ်းတော်ရှိ
ရှင်အားလုံးရှင်ဘုရား

အစည်များတွက် နောက်ဆုံးအကြိမ် အဖြစ် လုံ့လစိုက်ရန် အားပေး အထောက်အကူပြုလေသည်။

လောကုတ္တရာအတွက်ကား အထူး ကောင်းမွန်သည်။ နေဝင်ချိန် ရောက်ပြီ ဖြစ်၍ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာန်မာနများ ကို ခေါ်ချကာ တရားထူးပေါက်မြောက် စေရန် မဆုတ်မနစ် အားထုတ်သင့် ကြောင်း အကြံဉာဏ်ကောင်းပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

အထူးပြုပူဇော်ခြင်းအတွက် မွေ စကြာသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ခြင်းဖြင့် လောကီလောကုတ္တရာ လိုရာ အကျိုးစီးပွားကို ဖြစ်ထွန်းစေနိုင်သည်။ နာတာရှည် ဝေဒနာရှင်အတွက် ကား ခံစားနေရသော ဝေဒနာ ဝဋ်ဒုက္ခ မှ လွတ်မြောက်ကောင်းရာသုဂတိ လားရောက်စေကြောင်း ဆုတောင်းနိုင် သကဲ့သို့ သုမင်္ဂလကိစ္စများတွင်လည်း စည်ကားသိုက်မြိုက်သော အောင်မြင်

မှုကို မျှော်လင့်နိုင်၏။ ရည်ညွှန်း အကြောင်းရင်းကား...

ဘုရားရှင်သည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါ ဉာဏ်အဆင့်အခြေ နှင့် ပြည့်စုံလည်း အာဇာရ ရသေ့၊ ဥဒကရသေ့တို့မှာ ကွယ်လွန်ပြီဖြစ်၍ တရားဟောအံ့သော သူကို ရှုပြန်လျှင် ပဉ္စဝဂ္ဂိုဠာကို မြင်သဖြင့် မိဂဒါဝန် တောသို့ ကြွတော်မူသည်။ ဘုရားရှင် က...

‘ဝါက၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီ အလုံစုံသော တရားကို သိတော်မူပြီ သင်တို့အား အပြုက တရားဟောကြားရန် ဝါဟာဏ်၊ ရှိသောစွာ နာကြားကျန်လှေ’ ဟု တိုက်တွန်း၏။

ပဉ္စဝဂ္ဂိုဠာက သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ပယ်ရှားသော်လည်း အပြစ်ထားတော် မမူ၊ များစွာသော ပရိယာယ်စကားဖြင့် ဘုရားဖြစ်ကြောင်း သိစေလျက် သက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ စနေနေ့ ညနေဝင်စအချိန်တွင် “ဓမ္မမေ ဘိက္ခုဝေ အန္တာ ပဗ္ဗမိ တေန၊ သေဝီတဗ္ဗာ” အစရှိသော မွေစက္ကပဝတ္ထုနသုတ်တော်ကို ဟော တော်မူသတည်း။

သံဝေဇနိယ လေးဌာန အဝင်အပါ ဖြစ်သော “ဗ္ဗာ၊ ဖြစ်၊ ဟော၊ ခံ ဤ လေးထန်မှတ်ရန် သံဝေဇနိယ” တရားဦးဟောကြားရာ အချိန်သည် နေဝင်ချိန် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ အထူးပြု ပူဇော်ရခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

မွေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စံထွန်းသာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၅

သွေးထွက်ခြင်းသည် သတ္တဝါများ အပေါ်၌ အလွန်အရေးကြီးပါသည်။

ထိခိုက်ရှနာ တစ်စုံတစ်ရာဖြစ်ပေါ် ခံစားရသူသည် သွေးထွက်ခြင်းကို အချိန်မီ ဖုတ်ဆီး ဖိတ်ပင်နိုင်ဘူး ဆိုပါလျှင် မိမိတို့၏ ကိုယ်စွာအတွင်း မှာရှိသော သွေးများသည် လျော့နည်း လာပြီး ကျန်းမာရေးကိုပါ ထိခိုက် လာကာ အသက်အန္တရာယ်ကိုပါ စိုးရိမ်စရာ ဖြစ်လာရတတ်ပါသည်။

စာရေးသူတင်ပြထားသော သွေး ထွက်ခြင်းဆိုသည်မှာကား တစ်စုံ တစ်ရာ ထိခိုက်ရှနာပြီး သွေးတအား အထွက်လွန်နေသော ဝေဒနာများ အတွက်ကို ရည်ညွှန်း၍ ရေးသား တင်ပြပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အချိန်ကတော့ ရှစ်လပိုင်း နှစ်ထောင့်ဆယ့်ငါးထဲမှာ ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ဇနီးဖြစ်သူသည် ဘယ် ဘက် ဒူးခေါင်းအောက်နားတွင် ကြောပန်းကန်ကွဲရှာမှ ပြင်းထန်စွာ ထိခိုက်မှုကြောင့် သွေးများ အလွန် တရားမှ တိုးထွက်ယိုစီးလာပါသည်။

ထိုအခါမှ စာရေးသူ၏ ဇနီးသည် မိမိအားလှမ်းခေါ်ပြီး အထိတ်တလန့် ပြောသဖြင့် စာရေးသူလည်း ခပ်သွက် သွက်ကလေးဖြင့် ဇနီးသည်ထံ လျှောက်သွားပြီး သွားကြည့်ရာ ဟုတ် ပါ၏။ သွေးထွက်က အလွန်ကြမ်း နေ၏။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူလည်း မိမိ လေ့လာကျက်မှတ်ထားသော သွေး တိတ်စေနိုင်သည့် ဂါထာဖြင့် လက် ဝေါးနှင့်အုပ်ကာ (၇)အုပ်မန်းပြီး သွေး တိတ်စေခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက်မှ သက်ဆိုင်သည့် ဆေး ဝါးများဖြင့် အနာကျက်အောင် ကုသ ရပါသည်။ ထိုသို့ သွေးတိတ်စေနိုင် သော နာကျောရေးခြေညှိပစ္စည်း

သွေးတိတ်စေနိုင်သော ဂါထာ

ဂါထာ

သောဂါထာဖြင့် မန်းပေးသည် တစ်ခဏမှာပဲ အလျဉ်းကောင်းစွာဖြင့် ထိုးထွက်နေသော သွေးသည် တစ်ခဏချင်းနှင့် ရပ်တန့်သွားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်ဆန်းသည် စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံရသော ဖြစ်ရပ် ဆန်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာရှုသူများ သိရှိနိုင်ကြပါရန် မျှဝေပြီး တင်ပြပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သွေးတိတ်စေနိုင်သော ဂါထာနှင့်

ပြုလုပ်ပုံ

ဦး ဆက္ကသွားဟာ' ယင်းဂါထာ အတိုကလေးနှင့် (၇)ခါကို လက်ဝါးနှင့်အုပ်ပြီးမန်းပါ။

မကြာမီ ရေအလျဉ်းကဲ့သို့လာသော သွေးသည်ပင် ရပ်တန့်နိုင်သည်ဟု ဆိုထားပါသည်။ ယုံကြည်စွာ သုံးပါ။

ထိုဂါထာမမန်ဆင် ဘုရားဆန်းအရှေ့ ကို သွားရောက်ပြီး ဘုရားဝတ်ပြုခြင်း၊ သီလခံယူခြင်း စသည်ကို ပြုလုပ်ချိန် မရဲလို့ မပြုလုပ်မိရင်တောင်မှ မိမိ၏ စိတ်အတွင်းကနေ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဟု ရည်မှန်းကာနိတော့ပြီး ကိုယ် စောင့်နတ်မှ အစထားပြီး သတ္တဝါ အားလုံးကို မေတ္တာပို့ပေးပါ။ ပို၍ အောင်မြင်မှု ရပါလိမ့်မည်။ (ထို ဂါထာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ စာရေးသူ မသိပါ။)

ယင်းဂါထာလေးသည် စာကြောင်း တိုသော်လည်း အထင်မသေးသင့်ပါ။ တကယ် တန်ဖိုးရှိပါသည်။

ဆေးရုံ ဆေးခန်းတို့နှင့် အလှမ်းဝေး နေရသူများ ရုတ်တရက် ထိခိုက် ရှနာဝေဒနာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရသူများ တကယ်လိုအပ်နေသူများကို အချိန်မီ ဇီနှင့် အန္တရာယ်မဖြစ်ပေါ်စေရန်အတွက် လိုလားမှုရှိကြသော ခုနစ်ရက်သားသစ် များအား မုဒိတာပွားကာဖြင့် တင်ပြပေး အပ်ပါသည်။

မှတ်ချက်

သွေးတိတ်စေနိုင်သော ဂါထာသည် သွေး ကိုသာတိတ်စေပါသည်။ အနာ၏ ကျက်ရန်ယင်းဂါထာနှင့်မထက်ဆိုင် ပါ။ အနာကျက်ရန်ကို အခြားဆေး ဆိုင်ရာ ဆေးဝါးများဖြင့် ကုသရန် ဖြစ်ပါသည်။

သစ္စေသတ္တာ အဝေရာ တော့
~~~~~  
ဓရာတိမ်ကျော် (မအူပင်)  
~~~~~


ကျေးဇူးတင်အောင်

အသည်းရောဂါအတွက်ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မင်းဂျာဇာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ထုတ်လုပ်သူ: မင်းဂျာဇာ (အိန္ဒိယ) ကုမ္ပဏီလီမိတက်

အမှတ်: ၁၀၊ ရွှေလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

ဦးဘိုက်စံ (လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့်အညီလိုက်၍ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်လာပေသည်။ ထိုထဲသို့ ပေါ်ပေါက်ပွားကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး သုံးစွဲပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံရောက်ကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများသည်ရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အညီ ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းမပြုနိုင်ပေ။ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုမယူမီ ဖြစ်နိုင်သည့်လျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူထပ်၍ ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးသို့ အောင်နာသည်။ ရင်ခေါင်းထောင့်၏၊ ဟိုအနံ့၏၊ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မျှ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ကြွ ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အသားအရေများ ပါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ခံစားရုံမျှသာ ခံနိုင် အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်ပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ခြေလှမ်းလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော ဆရာကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများမယူနိုင်။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်လူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာကြာကဲနေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံ ချိတ်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာကြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတုံ့လေး။ အသည်းပျက်စီးမှုကို ပြန်ပြန်ပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းမိုးမိုး သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းမိုးမိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိသူ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုရန်သို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက “ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖိုက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်း

ကျွမ်းကျင်မြင့်မားသော ဆရာ

www.burmeseclassic.com

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ
ဦးအိုက်စ် ယုသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပါ။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်” ဟု ဆရာကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်ဖျင်း
ဖျင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို့ မိ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝပြီလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂါးအတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကုန်သို့ မိရာ မနီးစွဲပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမလဲ” ဟု
တော့ပါဘူး။” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စ်လေး၊ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စ်ကိုး၊ အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ၊ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စ်အနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်း
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး။”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။” “ဟာ...
မကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စ်ထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ”
“ဟော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးဖို့
ဟော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး၊ လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါမယ်” “ဖြင့်ဖြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေး
စားပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော့်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု
အရသာကို ‘အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ
သည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့
မနီးရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးစပ် ဖြစ်ပါသည်။
ဤမနီးရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးစပ် အာနိသင်
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသား
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ ‘အသည်းတစ်ဝိုက်
အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ
များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ မနီးရာစာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးစပ် အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး
ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့်
မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ
မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ မနီးရာစာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေးစပ်ဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ခံ
လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စ် (တမန်)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပိုင်ရှင်- မနီးရာစာပိုင်ရှင်အေးစိန်ထွန်းထွန်း
အမှတ်(၁၀/၁၀) ၁၂၄၈(၈)လမ်း၊ ပ/ဥက္ကလာပရိယယ် ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း-၀၉-၆၁၀၉၁၁ ၀၉၇၂၂ ၆၇၉၃

ရန်ကုန်မြို့ပြိုင်ဆိုင်ရေး
အမှတ်(၁၂/၉) ၁၇၈၈လမ်း၊ ရန်ကုန်-၁၀၊ လမ်းမကြီး
ဖုန်း-၀၂၂ ၂၆၁၁ ၀၉၇၇၂၂၂၃။

‘ဆာကကြီးကွင် မဖြစ်နိုင်တာမရှိ မဖြစ်
ဆာကယ် ရှိကယ်’

ဆိုသောစကားကို စာဖတ်သူ
များ ကြားဖူးကြမည် ထင်ပါသည်။
ထိုစကားသည် မှန်သည်ဟု ဆိုရပေ
မည်။ ကိုယ်တိုင် မကြုံတွေ့ရသေး
သောသူများအဖို့ မှားသည်ဟု အဆိုပြု
ကြသည်ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်တိုင် ကြုံ
တွေ့ ခံစားရသူများအဖို့ မှန်သည်ဟု
သာ တထပ်ချ ပြောဆိုမည်သာ ဖြစ်
သည်။

ယခုလည်း ထူးဆန်းသော သတင်း
စကားတစ်ခုကို ကျောင်းမှ ဆရာ
ဦးသန်းဝင်းအောင်က သယ်လာခဲ့ပါ
သည်။

‘ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ နွား
ခြောက်ကလေး မွေးတာတဲ့’

‘ဟုတ်လား... ဒါဆို သွားကြည့်ရ
အောင်ကွာ’

‘ဆရာတော့ သွားမကြည့်သေးနဲ့၊
အဲဒါက ရွံ့မွက်တွေရည်းပုံ ဆရာကြီး။
ကျွန်တော်တောင် ခြေကျင်လာရတာ’
သူ့စကားကြောင့်သာ စိတ်လျော့
နည်းရသည်။ ကိုယ့်ဆန္ဒအရတော့
သွားချင်နေမိသည်။ ကိုယ်ကြားဖူး မြင်
နမည်က လူခြောက်ကလေးသာ ဖြစ်
သည်။

လူခြောက်ကလေး မွေးလာလျှင်
အမန်လူများကဲ့သို့ ကျွေးချ မွေးရ
သည်။ အဝတ်အစား၊ အသုံးအဆောင်
အစ အားလုံး ဆင်ပေးရသည်။
ထိုကဲ့သို့ မထားပါက ညအိပ်ချိန်တွင်
အိပ်မက်ပေးတတ်သည်။ သူတို့အလို
လိုက်ပါက မိသားစုအားလုံးကို မ၊စ
သည်ဟု ကြားဖူးသည်။

ဆရာ ကြားရသည်က လူခြောက်
ဆုတ်၊ တိရစ္ဆာန်နွားမကြီးမှ မွေး
သော နွားခြောက်ကလေးဖြစ်နေ

ထူးဆန်းသော

နွားခြောက်ကလေး

မြန်မာ့အိန္ဒိယ
(ရွှေတိ)

သည်။ တွေ့ရ မြင်ရဖို့ မပြောနှင့်
ကြားဖူးဖို့ပင် မလွယ်သည့်ကိစ္စမို့ မြင်
ချင်၊ တွေ့ချင်သည့်စိတ်ကထိန်း မရ
အောင် ရှိနေသည်။

ကိုယ်က မြင်ချင်၊ တွေ့ချင်စိတ်များ

နေလိုလား မပြောတတ်။ ဒီနှစ်မှ ငိုးက
ကောင်း၊ ရေတွေ ကြီးနေသည်မို့ လမ်း
တွေက မကောင်းလို့ အတော်နှင့်
မရောက်နိုင်ခဲ့ပေ။

သတင်းရပြီး နှစ်ပတ်လောက်

နာမည်ရောင်မြည်မူရင်း သုခ

အကြာ (၁၇-၈-၂၀၁၅)ရက်နေ့တွင်
တော့ ရာသီဥတုက သာယာနေသဖြင့်
ဆရာဦးသန်းဝင်းအောင်အား မေး
ကြည့်မိသည်။

‘သန်းဝင်းအောင်ရေ... မင်းတို့ ရွာ
သွားလို့ အဆင်ပြေမလား’

‘ဆရာကြီး သွားချင်ရင်တော့ လိုက်
ပို့မယ်လေ၊ လမ်းကတော့ သိပ်
မကောင်းဘူး၊ ချိုင့်တွေဖြစ်နေတယ်’

‘ဆိုင်ကယ်စီးလို့ အဆင်ပြေမလား
စီးလို့ရရင် သွားချင်တယ်ကွာ’

‘ဆိုင်ကယ်ကတော့ စီးလို့ ဖြစ်တယ်
ဆရာကြီး၊ နည်းနည်းတော့ ခုန်မှာပေါ့’

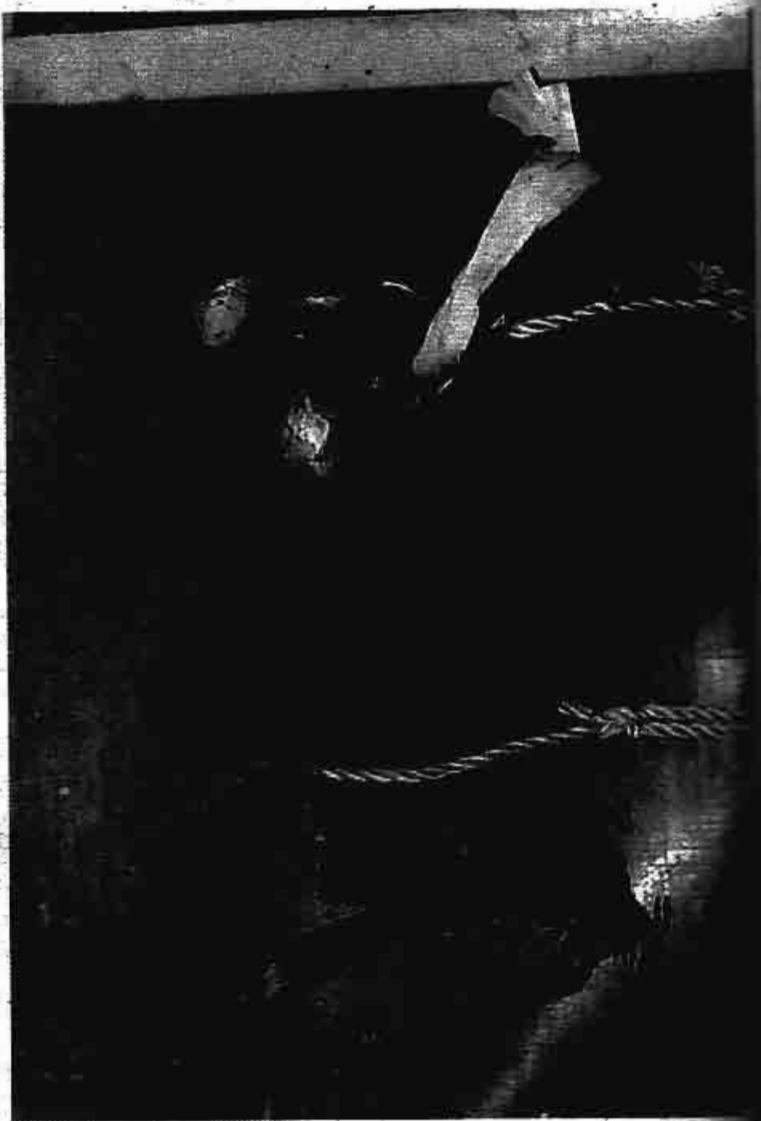
‘အေး...ဒါဆိုသွားမယ်ကွာ’

ဟု ဆိုကာ အချိန်မဆိုင်းတော့ဘဲ
ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် ဆိုင်ကယ်
တစ်စီးနှင့် ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

လမ်းတစ်ဝက်က ကံတ္တရာလမ်း
သွားရသည်မို့ အဆင်ပြေသော်လည်း
ကျန်တစ်ဝက်က မြေသားလမ်းမို့ သိပ်
ပြီး အဆင်မပြေလှ။ သို့ပေမယ့် မိမိ
ဆန္ဒပြည့်ဝဖို့အတွက် အဓိကမို့ ပင်မန်း
တယ်ဟု မထင်မိ၊ သူပြောသည်
အတိုင်းပင် မြေသားလမ်းချိုင့်ခွက်များ
ပေါ် စီးရသဖြင့် ဆိုင်ကယ်က ခုန်နေ
သည်။

နာရီဝက်ခန့်အကြာ “အင်ကြင်းပင်
ရွာမှကြီးဆိုပါ၏” ဟုသော ဆိုင်းဘုတ်
အနားရောက်တော့ ဆရာဦးသန်းဝင်း
အောင်က “ရွာရောက်ပြီ ဆရာကြီး”
ပြောလိုက်တော့မှ ကိုယ်တွေ့ချင်၊
မြင်ချင်နေသည့်အရာကို တွေ့ရတော့
မှာ ဖြစ်လို့ ဝမ်းသာသွားသည်။

အင်ကြင်းပင်ရွာရောက်၍ ဆရာ
ဦးသန်းဝင်းအောင်နှင့် ဆရာမဒေါ်ခက်
ခက်ဝေတို့အိမ် ခဏဝင်နားပြီး ယင်းတို့
ညောင်ကျွန်းမွေးသော ကော်ဖီနှင့်မုန့်များ
စားပြီးနောက် ခွားခြောက်ကလေးမွေး
သည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သော “ဦးသန်းဝင်း ဒေါ်ချစ်ပု” တို့အိမ်
သို့ အရောက်သွားခဲ့ကြသည်။

အဆင်သင့်ပင် ဦးသန်းဝင်းဒေါ်ချစ်ပု
တို့နှစ်ယောက်စလုံးကို တွေ့ခဲ့ရသည်။

ဆရာဦးသန်းဝင်းအောင်က...

‘ဦးသန်းဝင်း...ဆရာကြီးက ခွားခြောက်
ကလေးကြည့်ချင်လို့တဲ့ လိုက်လာ
ခဲ့တာ’

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ ဦးသန်း
ဝင်းက...

‘ရပါတယ်၊ လာပါ... ထိုင်ပါဦး။’

ချစ်ပုရေ...ဟိုဟာလေး ထုတ်ပြလိုက်
ပါ’

ဟု သူ၏ ဇနီးသည်အား လှမ်းပြော
လိုက်သည်။

ဒေါ်ချစ်ပုအိမ်တွင်းသို့ ဝင်သွားပြီး
ခဏအကြာ ပြန်ထွက်လာတော့ သူမ
၏ လက်ထဲတွင် စာရေးသူ မြင်ချင်
တွေ့ချင်နေသော ခွားခြောက်ကလေး
ကို ယူလာကာ ထုတ်ပြပါတော့သည်။
မှန်ပါသည်။ ခွားခြောက်ကလေး
ခြုံလေးနှစ်လုံး ဆွဲပေးထားတာ ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

ရွာခြောက်ကလေးမှတော့ ရွာမကြီးကို ပြန်သွားနေတာ

ရွာခြောက်ကလေးမှတော့ ရွာမကြီးကို ပြန်သွားနေတာ

လေးဖြင့် ချည်ထားသည်။ တကယ့် ရွာပေါက်စလေးပင် ဖြစ်သည်။

ရွာခြောက်ကလေးကို ကိုင်ကြည့် နှင့်တောင်းရင်း တစ်ဆက်တည်း ဆတ်ပုံရှိကယူခွင့်ပါ တောင်းသောအခါ ယင်းယားနှစ်ယောက်စလုံးက ကြည် ကြည်ဖြူဖြူပင် ခွင့်ပြုပါသည်။

စာရေးသူလည်း ခွင့်ပြုချက် ပြုပြန် နှင့် အချိန်ဆွဲမနေတော့ဘဲ ရွာခြောက် ကလေးကို တတ်ပုံအမျိုးမျိုး ရိုက်ယူ ဆိုက်သည်။ ရွာခြောက်ကလေးသည် ခန့်ချား အထင်သားပေါ်နေသည်။ ရွာ ဆေးများကို ကိုင်ကြည့်သောအခါတွင် ထည်း သက်ရှိ ရွာရွာများအတိုင်း ဆနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

စာရေးသူ ရွာခြောက်ကလေးကို ဆွေလာကြည့်ပြီး ရွာခြောက်ကလေး သူ့ဆရာ ရွာမကြီးအကြောင်း မေး သောအခါ ဦးသန်းပိုက တိုင်တွင် ချည်ထားသော ရွာမကြီးကို ညွှန်ပြပါ သည်။

“ရွာမကြီးကိုလဲ ဓာတ်ပုံရိုက်ချင် သေးတယ်” ဟု စာရေးသူက ဆိုလိုက် သဖြင့် ဦးသန်းပိုက ရွာမကြီးဆီသို့ သွားလိုက်သောအခါ ရွာမကြီးသည် အိပ်နေရာမှ မတ်တပ်ရပ်လိုက်လေ

သည်။

ဦးသန်းပိုနှင့်အတူ ရွာမကြီးအား ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီးနောက် ရွာခြောက် ကလေးနှင့်ပတ်သက်၍ စာရေးသူ သိ လိုသမျှကို ဦးသန်းပိုတို့ဇနီးမောင်နှံ အား မေးကြည့်မိသည်။

‘ရွာခြောက်ကလေးကို ဘယ်နေ့ မွေးတာလဲ’

ဟု မေးသောအခါ ဦးသန်းပိုက...

‘ဝဋ္ဋရရ ခုနစ်၊ ဒုတိယ ငါဆို၊ လဆန်း(၇)ရက်နေ့က မွေးတာဗျ’

‘မွေးပုံလေး အသေးစိတ် ပြောပြပါ ဦး’

ဆိုသောအခါ ယင်းက ဆက်၍...

‘ရွာမကြီးက ကိုယ်ဝန်ငါးလခွဲခွဲ မွေး တာ၊ ကိုယ်ဝန်က ငါးလခွဲဆိုတော့ မွေးမယ်လို့လဲ ကျွန်တို့က မထင်ဘူး လေ။ အဲဒီနေ့ ဖုန်း(၁၁)နာရီ ရောက် တော့ ရွာမကြီးဆီက သွေးခဲတုံးကြီး ကျလာတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်လဲ တုတ်ချောင်းလေးနဲ့ သွေးခဲတုံးကြီးကို ထိုးကြည့်တယ်။ ထိုးကြည့်တော့ ဆင်မာမာအရာလေးကို ထိုးမိတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်လဲ တုတ်ချောင်း လေးနဲ့ ခေါက်ကြည့်လိုက်တော့လဲ အဲဒီ မာမာလေးကိုပဲ ခေါက်မိတယ်။

ကျွန်ကလဲ ပါးစပ်ကနေပြီး “သွေး ခဲတုံးကြီးက မာနေတယ်ဟ” လို့ အော်ပြောလိုက်တော့ ကျွန်ပြောတာ ကို ဘေးအိမ်က ဒေါ်သန်းစိန်ကြားပြီး “ရွာခြောက်ကလေးများ ဖြစ်နေ ဦးမယ်” ဆိုတာနဲ့ ကျွန်လဲ သွေးခဲတုံး ကြီးကို ရေဆေးကြည့်လိုက်တော့ သူ ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ရွာခြောက်ကလေး ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရတော့တာပဲ။

ကျွန်တို့လဲ မကြုံဘူးတော့ ရေဆေး ပြီး ဘာလုပ်ချမှန်းမသိဘူး။ ဒီအတိုင်းပဲ ထားလိုက်တယ်။ သတင်းကြားတာနဲ့ ရွာထဲက လူတွေက လာကြည့်ပြီး ကြိုတော်၊ ခြူးတော် ဆွဲပေးရတယ်ဆိုလို့ ဆွဲပေးထားတယ်။

ရှေ့ လက်ကလေးတွေကိုလဲ အောက်ကိုဆန့်ပေးဖို့ လုပ်တော့ ရွာ ခြောက်ကလေးက မာသွားလို့ ဆန့်လို့ မရဘူး ဖြစ်သွားတယ်။ အတွေ့အကြုံ က မရှိတော့ ကျွန်တို့လဲ ဘာလုပ်မှ မှန်းမသိဘူးလေ’

သူပြောမှ နွားခြောက်ကလေးကို သတိထားကြည့်မိသည်။ ဟုတ်သည်။ နွားခြောက်ကလေး၏ ရှေ့လက် နှစ်ဖက်က အပေါ်ဖက် ကွေးနေသည် ကို တွေ့ရသည်။

‘နွားခြောက်ကလေး မွေးပြီး ထူးခြားတာရှိရင်လဲ ပြောပြစမ်းပါဦး’ ဟု မေးသောအခါ ဒေါ်ချစ်ပုက... ‘နွားခြောက်ကလေး မွေးတဲ့နေ့က တစ်နေ့လုံး နွားရဲနေတယ်။ နွားခြောက်ကလေးကို ရေဆေးပြီး တန်းပေါ်တင်ထားတာ၊ ပုရွက် ဆိတ်ပတ်တာ... အခု ခြောက်သွားတော့လဲ ဒီအတိုင်းပဲထားတာ၊ ပုရွက်ဆိတ်တို တခြား ပိုကောင်းပတ်တာ မတွေ့ရဘူး’ ဟု ရှင်းပြပါသည်။

ဦးသန်းဝိုသည် အင်ကြင်းပင်ရွာတွင် လယ်စာရင်းငှားအဖြစ် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းပြုကာ ခိသားစုအား ရှာဖွေ ကျွေးမွေးနေသူ အိမ်ထောင်ဦးစီး တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ နွားခြောက် ကလေးမွေးသော နွားမကြီးနှင့်အတူ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေရသည်။

ဦးသန်းဝိုမိသားစုတွင် နွားမကြီး အပါအဝင် နွားလေးကောင်ရှိပြီး ကျန် နွားသုံးကောင်သည် နွားမကြီးမှ မွေးသော နွားများ ဖြစ်ကြသည်။ နွား ခြောက်ကလေးသည် နွားမကြီးမှ မွေး သော ကိုးသားမြောက်နွားလေး ဖြစ် ကြောင်း ဦးသန်းဝိုမှ ပြောပြပါသည်။ ‘နွားခြောက်ကလေးမွေးပြီးမှ တခြား ထူးခြားမှုဖြစ်တာလေး ရှိရင်လဲ ပြောပြ ပေးပါဦး’

ဟု မေးရာတွင်... ‘နွားခြောက်ကလေး မွေးပြီး သိပ် မကြာဘူး။ မျှော်လင့်မထားတဲ့ ငွေငါး သိန်းလောက်ရခဲ့တယ်’ ဟု ဒေါ်ချစ်ပုက ပြောပြရာ စာရေး သူ ၄ နာရီခွဲခန့်ကြည့်ပါမူလည်း

သူက... ‘အဲဒီငွေက နွားခြောက်ကလေးက ပေး တဲ့ ငွေဖြစ်မှာပေါ့။ ဟုတ်တယ် မဟုတ် လား’

ဟု ဆိုလိုက်ရာ... ‘ဒါလဲ ဟုတ်နိုင်ပါတယ်’ ဟု ဦးသန်းဝိုအဖြေကို ဒေါ်ချစ်ပုက ပြုံးပြီး ထောက်ခံကြောင်း ခေါင်းညှိတ် နေပါသည်။

နွားခြောက်ကလေးမွေးပြီး မမြင် ဘူး။ မတွေ့ဘူးသူများက လာ၍ ကြည့် ကြကြောင်း၊ အသိမိတ်ဆွေများ မဟုတ်သူများလည်း လာကြည့်ကြ ကြောင်း ဒေါ်ချစ်ပုက ပြောပြပါသည်။ ရွာထဲမှ အသက်(၃၀)ကျော် အဘိုး ဦးလူဆောင်မှလည်း ယခု အသက် အရွယ်အထိ မမြင်ဘူး။ မတွေ့ဘူးသေး ကြောင်းကို ‘‘မမြင်ဘူးပေါင်ဗျာ ကျုပ် ဖြင့်’’ဟု ဆိုကြောင်း ဦးသန်းဝို ပြောပြ၍ သိရပါသည်။

စာရေးသူက ‘‘လာဝယ်တဲ့သူတွေ မရှိဘူးလား’’ဟု မေးကြည့်ရာ ဒေါ်ချစ် ပုက...

‘‘ဟိုတလောက လာဝယ်တဲ့သူတွေ ရှိ တယ်။ ကျုပ်တို့က မရောင်းလိုက်ပါဘူး’’ ဟု ဆိုသည်။

‘‘မရောင်းပါနဲ့ဗျာ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ထိုက် လို့ ခင်ဗျားတို့ ရတာပဲ’’

ဟု စာရေးသူအပြောကို ‘‘ဟုတ်ပါ တယ်’’ဟု ဦးသန်းဝိုက ထောက်ခံ စကားဆိုပါသည်။

နွားခြောက်ကလေးမွေးစက အိမ် အပြင်ဘက် တံထဲတွင် ထားသော် လည်း ပျောက်သွားမည်မှီသဖြင့် ယခု အခါ အိမ်ထဲတွင် သိမ်းဆည်းထား ကြောင်းလည်း ပြောပြကြပါသည်။ စာရေးသူလည်း သိလိုသမျှ မေးပြီး

တွေ့ချင် မြင်ချင်နေသော နွားခြောက် ကလေးကိုလည်း တွေ့ခဲ့၊ မြင်ခဲ့ရပြီး ဖြစ်သဖြင့် စိတ်ကျေနပ်မှုရကာ ခိ သာနေကို ပြန်ရန် ပြင်ရပါတော့သည်။ ပြန်ခါနီးတွင် ဦးသန်းဝိုနှင့် ဒေါ်ချစ် ပုတို့အား အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့် တောင်းပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ယူကာ နွား ခြောက်ကလေးအကြောင်းကို နာထူး ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ပေးပို့ခွင့် တောင်းသောအခါ လင်မယားနှစ် ယောက်စလုံးမှ လိုလိုလားလားနှင့် ခွင့်ပြုကြပါသည်။ စာရေးသူက...

‘‘မဂ္ဂဇင်းထဲ ပါလာပြီး လူတွေက စိတ်ဝင်စားလို့ ခဏခဏ လာကြည့် နေမှ ကျွန်တော့်ကို အပြစ်တင်မနေကြ နဲ့နော်’’

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ... ‘‘အပြစ်မတင်ပါဘူး ဆရာကြီးရယ် ဟု ဆိုကြပါသည်။ ထို့နောက် စာရေးသူတို့လည်း သူတို့ခန်းမောင်မှ ကို နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ခဲ့ကြပါတော့ သည်။

နွားခြောက်ကလေးရှိသော အင် ကြင်းပင်ရွာသည် ရွှေဘိုမြို့နယ် အတွင်းရှိပြီး ရွှေဘို-ခေဦး တား လမ်းပေါ်ရှိ ညောင်ပင်ကြီးစုကျေးရွာ မှ တောင်ဘက်သို့ မူးလက်တံတိုင်း (၂)မိုင်ခန့်သွားလျှင် ရောက်မိ သည်။

(အင်ကြင်းပင်ရွာသို့ ထိုက်ခိုက် ဖို့ဆောင်ပေးသော ဆရာဦးသန်းဝို အောင်အား အထူးပင် ကျေးဇူးတင်နှုတ် ကြောင်း...)

မြင့်မောင်ဇော်(ရွှေဘို)

သောရန်ကင်းကွာ စီးပွားလာ

ဂါထာ

တက္ကသိုလ် ဘာမန်လယ်

စာရေးသူ၏ စာရင်းစွဲတွင် ဝန်ထမ်း
တစ်ဦးရှိသည်။ သူ၏နာမည်မှာ ကိုတင်
ထူးဖြစ်၏။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ
ဗိမ္မာရေးသွေ့ချီး စာရင်းစစ်ချုပ်ရုံးတွင်
စာရင်းစစ်အဖြစ် စတင် ဝင်ရောက်
တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်။

အမျိုးသမီးသည် ရှမ်းပြည်နယ်
မြောက်ပိုင်းရှိ သီဇီမြို့ဆေးရုံတွင်
သူနာပြုဖြစ်နေသဖြင့် သီဇီမြို့သို့
မြောင်းရွေ့လာသည်။

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သားဖြစ်၍ ရှမ်း
ဆောင်တန်းများအကြားတွင် နေရ
သည်ကို ပျော်သဖြင့် ရာသက်ပန်
အခြေချ နေထိုင်သွားရန်ပင် စိတ်ကူး
နွဲ့၏။

စာရင်းစွဲနှင့် ဆေးရုံသည် တစ်ဖာလုံ
သာဝေး၏။ ဆေးရုံရှိ ဝန်ထမ်း
အိမ်ရာတွင် ဇနီးနှင့်အတူ နေကြ၏။

ကိုတင်ထူးက ရိုးသားသည်။
ဤစားသည်။ အလုပ်ကို မခိုမကပ်ဘဲ
အလွန်ရှိသေး၏။ သီဇီမြို့မှာ ငယ်သဖြင့်
စာရင်းစစ်ဆေးရန် စစ်ဆေးခံအဖွဲ့
အစည်း (၂၇)ခုသာရှိသည်။

အကောက်ခွန်ဦးစီးဌာန၊ သမ
မိသမ ဦးစီးဌာန၊ မြို့နယ်သမဝါယမ
အသင်း၊ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး
ဆက်ပို့ရေးရင်း၊ သစ်တောဦးစီးဌာန၊
မြို့စာရင်းဦးစီးဌာနနှင့် ဆောက်လုပ်
ရေးလုပ်ငန်းတို့သာ ဌာနကြီးများ ဖြစ်
ကြသည်။

ဌာနများကို စာရင်းစစ်ဆေးကြရာ
တွင် စာရင်းစစ်အဖွဲ့ဖြင့် စစ်ဆေးရ

သည်။ စာရင်းစစ်အဖွဲ့တွင် ပုံမှန်သုံးဦး
ပါဝင်၏။ ကိုတင်ထူး လိုက်ပါ စစ်ဆေး
ရသောအဖွဲ့တို့တွင် အစစအရာရာ
အဆင်ပြေ ရောမောသည်။

အစားအသောက်များ လက်ဆောင်
ပစ္စည်းများ မရှားတတ်ပါပေ။ ဌာန
အားလုံးက ကိုတင်ထူးကို ခင်မင်
လေးစားကြ၏။

လူမှုရေးကို မှန်သမျှကိုလည်း ခြုံစု
ခြင်းမရှိ စိတ်အား ထက်သန်စွာအား
ကြိုးမာန်တက် လုပ်ပေးတတ်သည်။

ကိုတင်ထူးတစ်ယောက် အားလပ်
ရက်များကြာလျှင် လားရှိုးမြို့နှင့်
မူဆယ်မြို့များသို့ အလည်အပတ် သွား
တတ်၏။ လားရှိုးမြို့မှာ (၃၂)မိုင်သာ
ဝေးပြီး မူဆယ်မြို့မှာ (၁၀၀)မိုင်မျှ
ဝေးသည်။

မူဆယ်မြို့မှ တရုတ်နိုင်ငံထွက်
ပစ္စည်းများကို မကြာခဏ သွားဝယ်၏။
လမ်းခရီးတွင် ထိုအချိန်က စားပြ
အလွန်ပေါသည်။ လုံခြုံမှု မကောင်း
သေး။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် စားပြနှင့်
ဆက်တိုက် တွေ့ရတတ်၏။

ကိုတင်ထူး ခရီးသွားစဉ်က နှစ်ခါ
ကြိုကြိုက်ပူသည်။ နှစ်ကြိမ်စလုံး ဘာ
ပစ္စည်းမှ မပေးလိုက်ရကြောင်း ပြောပြ
သည်။ စားပြတွေကပင် ခင်မင်သည့်
အမှုအရာ ပြသွားကြောင်း သိရသည်။

ကိုတင်ထူး သိရှိသို့ ရောက်ပြီး
မကြာခင် ကြီးပွားချမ်းသာလာသည်။

ပြင်ဦးလွင်မြို့တွင် အိမ်တစ်လုံးကို ဝယ်
ထားပြီး ဖြစ်၏။ မိဘာရင်ထံ ပြန်သော
တစ်နေ့တွင် ကျောက်ခဲမြို့ အလွန်တွင်
ကားမှောက်သည်။

ထိုစဉ်က အဝေးပြေးကားများ
ဟိုင်းလပ်ပစ်ကပ်ကားများဖြစ်၏။ ကား
မှာ ဘီးပေါက်ပြီး နှစ်ပတ်မျှ လိမ့်၍
သွားသည်။ ကားပေါ်တွင် ခရီးသည်
(၁၂)ယောက်သာ ပါ၏။ အားလုံးကို
ဆေးရုံသို့ တင်ပို့လိုက်ရသည်။

ကိုတင်ထူးတစ်ယောက်သာ ဘာမျှ
မဖြစ်၊ ပွန်းပဲ့ရှုနာသာ မဆိုသလောက်
ဒဏ်ရာရခဲ့သည်။

ဒဏ်ရာရသူများကို ဝင်ပြီး အကူ
အညီပေးလိုက်သေးသည်။ မိသားစု
မပါလို့ တော်ပါသေးသည်။ ရွတ်နေကျ
ဂါထာက အန္တရာယ်မှ ကင်းရှင်းအောင်
လုပ်ပေးလိုက်ပုံရသည်။

လသာသော ညတစ်ညတွင်
ကိုတင်ထူးတစ်ယောက် လမ်းလျှောက်
ထွက်၏။ သိန္နီ-လားရှိုးလမ်းမကြီး
အတိုင်း လျှောက်လာ၏။ မြို့ထိပ်တွင်
နောင်မို့ ကြာကန်ကြီး တစ်ကန် ရှိ
သည်။

ကြာကန်၏အလှကို ခံစားကြည့်ရှု
နေစဉ် သေနတ်သံများ ထွက်ပြီး
တိုက်ပွဲဖြစ်ကြ၏။ တိုက်ပွဲမှာ မပြင်သန်

လှသော်လည်း ကိုတင်ထူး တစ်ယောက် တိုက်ပွဲအကြား ညှပ်ပူး ညှပ်ပိတ်ဖြစ်နေသည်။

တိုက်ပွဲ၏အလယ်တွင် ရောက်နေ ဖူး။ ကျည်ဆန်များက ခန္ဓာကိုယ် အနီး အနားမှ ဖြတ်သွားနေကြသည်။ ရွတ် နေကျ ငါတာတစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဖတ်ရင်း ကန်ဘေးသို့ လိုင့်ချလိုက်သည်။

ဝေတအကြာတွင် သေနတ်သံများ ဝေခွံ ဝေခွံ သွားဖူး။ သေနတ်သံများ စဲသွားသော်လည်း ကိုတင်ထူး မထရဲ သေး။ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေ ဖူး။ အားလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် သွားပြီး မကြာခင် ဗိုလ်မှူးဖြင့်သိန်း အနားသို့ ရောက်လာပြီး ကိုတင်ထူးကို ရွတ်ပေးသည်။

ကိုတင်ထူး ဘာအင်ရာမှ မရ ကံ ကောင်းလေစွ။ ဗိုလ်မှူးဖြင့်သိန်းက ကိုတင်ထူးကို အဝေးမှ လှမ်းမြင်နေရ သည်။ သို့သော် ကိုတင်ထူးက ကြာ ကန်၏ အလှအပကိုသာ စိတ်ဝင်စား နေ၍ ဘာကိုမျှ မမြင်ခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်မတော်နှင့် သူပုန်တို့ မမျှော်လင့် ဘဲ ထိပ်တိုက်တိုးပြီး တိုက်ပွဲဖြစ် ကြောင်း ကြားသိခဲ့ရသည်။

ရုံးဖွင့်သောနေ့တွင် ဝန်ထမ်း အားလုံးက ကိုတင်ထူးကို “ကိုက် ကောင်း”ဘွဲ့ ပေးလိုက်ကြသည်။ ဝန်ထမ်းအချို့က “ဒီလောက် ကံ ကောင်းနေတာ အဆောင်ကောင်း များ ချီသထား”လို့ ဝိုင်းမေးကြရာ ကိုတင်ထူးက ခေတ္တစဉ်းစားပြီး...

‘အဆောင်ကောင်းတော့ မရှိပါဘူး။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ ကျွန်တော် အမြဲ တမ်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေတဲ့ ဂါထာ တစ်ပုဒ်တော့ရှိတယ်။ အဲဒီဂါထာရဲ့ အဓွမ္မာကြောင့်လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်’

‘ဟုတ်မယ်... ဒီဂါထာရဲ့ အဓွမ္မာ သျှင် နာဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာဓိ

ကြောင့် ရုံးလုပ်ငန်းတွေအားလုံး အဆင်ပြေ ချောမောနေတာပေါ့’

‘ဟုတ်မယ်... ကားမောက်ပြီး ဘာမျှ မဖြစ်တာ ဒီဂါထာကြောင့် ဖြစ်လိမ့် မယ်’

‘ဟုတ်မယ်... ဓားပြမတိုက်ခံရတာ လဲ ဒီဂါထာကြောင့်ပဲလေ’

‘ဟုတ်မယ်... စီးပွားတက်တာလဲ ဒီဂါထာကြောင့်ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့’

ဝန်ထမ်းအားလုံးက တစ်ယောက် တစ်ယောက် ထောက်ခံ ပြောလာသဖြင့် ကိုတင်ထူးက မနေသာတော့ဘဲ သူ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေကျ ဂါထာကို ချေ ပေးပါသည်။ ပြီးနောက်...

‘ဒီဂါထာကို ဂရုစိုက်စွာ ကိုယ်တိုင်တုန်း ဦးပွင်း တစ်ပါးက နှုတ်တိုက်ပေးထားတာ ကိုရင် ဘဝကတည်းက အလွတ်ရနေခဲ့တာ ဒီပေ မယ် အလုပ်စတင်တော့မှပဲ သတိရလို့ ပြန် ရွတ်တော့တယ်။’

ဒီဂါထာရဲ့အဓွမ္မာကြောင့် အားလုံးအဆင် ပြေပြီး ဘေးရန်ကင်းရှင်းသွားတာ အသေ အချာပဲ။ ကျွန်တော်လဲ အခု စဉ်းစားမိ တော့တယ်။’

ကိုတင်ထူးက ဝမ်းသာအားရ ထောက်ခံချက်ပေးလာသဖြင့် စာဖတ် သူများကို မျှဝေစားနိုင်ကြရန် ဂါထာ ကို အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဂါထာတော်

၁။ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ
သံဃော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၂။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၃။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၄။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၅။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၆။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၇။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၈။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၉။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၁၀။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၁၁။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၁၂။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၁၃။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၁၄။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၁၅။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၁၆။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၁၇။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၁၈။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၁၉။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၂၀။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၂၁။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၂၂။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

၂၃။ နက္ခိံ ယ သရဏံ အညံ ဗုဒ္ဓေါ ယ သရဏံ
ဓမ္မော ယ သရဏံ အညံ နက္ခိံ

မေ-အကျွန်ုပ်၏ သရဏ်-ကိုးကွယ်ရာတည်း။ အည- သံဃာတော်မှ ဆခြား တစ်ပါးသော ကိုးကွယ်ရာသည် နတ္ထိ-မရှိ။

၂။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏ ဝရံ-မြတ်လှစွာသော သရဏ်-ကိုးကွယ်ရာတည်း။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ အည-ဘုရားမှ တစ်ပါးသော သရဏ်-ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ-မရှိ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤမှန်သော ကောင်းကို ဆိုရခြင်းကြောင့်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ ယေမဂံလံ-အောင်ခြင်းမဂ်လာသည်။ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤမှန်သော ကောင်းကို ဆိုရခြင်းကြောင့်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ အာယုဇနံ-အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ ဟောတု- ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန(အနက် ရှေ့အတိုင်း) မေ- အကျွန်ုပ်အား။ သုခဇနံ-ချမ်းသာ တိုးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ဓမ္မော- တရားတော်ဖြစ်သည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏ ဝရံ-မြတ်လှစွာသော သရဏ်-ကိုးကွယ်ရာတည်း။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ အည- တရားမှ တစ်ပါးသော သရဏ်-ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ-မရှိ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန(အနက် ရှေ့ဤတူ) မေ-အကျွန်ုပ်အား။ ယေမဂံလံ- အောင်ခြင်းမဂ်လာသည်။ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ကြောင့်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ အာယုဇနံ-အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။ မေ- အကျွန်ုပ်

အား။ သုခဇနံ- ချမ်းသာတိုးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။ ၄။ သံဃော-သံဃာတော်ဖြစ်သည်။

မေ- အကျွန်ုပ်၏ ဝရံ-မြတ်လှစွာသော သရဏ်-ကိုးကွယ်ရာတည်း။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ အည-သံဃာမှ တစ်ပါးသော ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ-မရှိ။

ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန-စသော ပါဠိများ၏ အနက်ကို နံပါတ်(၂)ပုဒ်အတိုင်း ဆိုပါ။

၅။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏ သတ္တပါကာရံ-ကာရံပတ်ဝိုင်း တံတိုင်း(၇)ထပ် ဖြစ်ပါပေ၏။ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို သရဏ်-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဂစ္ဆာမိ-ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဣဿာသု- ဣတိပိသော ဘဂဝါ စသော ဂုဏ်တော်(၉)ပါး သွားကွာတောအစရှိသော ဂုဏ်တော်(၆)ပါး။ သုပ္ပဋိပစ္စော-အစရှိသော ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဂုဏ်တော်သုံးပါးတို့တွင်။ ဗုဒ္ဓံ- မြတ်စွာဘုရားကို သရဏ်-ကိုးကွယ်ခြင်းသည် သဗ္ဗရောဂါ-အလုံးစုံသော အနာရောဂါမှ ဝိနဿန္တု- ကင်းပျောက်စေသတည်း။ ဓမ္မော-တရားတော်ဖြစ်သည်။

မေ-အကျွန်ုပ်၏ သတ္တပါကာရံ-ကာရံပတ်ဝိုင်း တံတိုင်း(၇)ထပ် ဖြစ်ပါပေ၏။ ဓမ္မံ-တရားတော်ဖြစ်ကို။ သရဏ်-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဂစ္ဆာမိ-ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဣဿာသု (အနက် ရှေ့ပုဒ်အတိုင်းဆို) ဓမ္မံ-တရားတော်ဖြစ်ကို သရဏ်-ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗဘိယာ-အလုံးစုံသော ဘေးဘျိုးမှ။ ဝိနဿန္တု-ကင်းပျောက်စေသတည်း။

သံဃော-သံဃာတော်ဖြစ်သည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏ သတ္တပါကာရံ-ကာရံပတ်ဝိုင်း တံတိုင်း(၇)ထပ် ဖြစ်ပါပေ၏။ သံဃံ-သံဃာတော်ဖြစ်ကို။ သရဏ်-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဂစ္ဆာမိ-ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဣဿာသု (အနက် ရှေ့အတိုင်းဆို) သံဃံ-သံဃာတော်ဖြစ်ကို။ သရဏ်-ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ-အလုံးစုံသော ဆင်းရဲဒုက္ခမှ။ ဝိနဿန္တု-ကင်းပျောက်စေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်နှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ(ပွားစိယ(ဟောဝဂ္ဂီ) မြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဦးသုတထံက-ဦးသန်းနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ဤဂါထာတော်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပါက အာယုဇဏ္ဍ သုခမလ ပဋိဘာနိ ငါးတန်နှင့် ပြည့်စုံပြီး လိုရာရာကို တောင်း၍ ရသည်။ ထို့ပြင် အန္တရာယ်ဆိုး၊ ဘေးဆိုး၊ ကပ်ဆိုးတို့မှ မုရုမသွေ ရှောင်ကွင်းစေကြောင်း လေ့လာ မှတ်သားခဲ့ဖူးပါသည်။

တက္ကသိုလ် အပန်ငယ်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်ဆာလေးအတွက်

ကြော်ငြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်ဆာလေးဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

"မမမျိုးခရ မမမျိုး"
"ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး"
"ညီမလေး ခင်ခင်ပါ"
"ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို
ဝင်ခဲ့ဟယ်"

"မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင်
အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ"
"အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ
လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း
နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ
ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင်
မရှိမဆို ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊နေ
ရတယ်"

"ဒီလောကဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ
ဘူးလား"

"ဆေးခန်းလဲပြတယ်၊ လိုအပ်တဲ့
စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်"

"မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတုလဲ"

"ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့
လေးဖက်ဆာရောဂါတုံး ဆေးမတွေ့ဘူး
ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်ဆာရောဂါ
ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ
ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး
လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ"

"ဪ ဟုတ်ပါရဲ့၊ အဲဒီဆေးကတော့ ကြော်မင်း လေးဖက်ဆာ
သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်ဆာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့"

"ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောကတောင် စွမ်းသလား"

"စွမ်းဆို ကြော်မင်း လေးဖက်ဆာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့
ဆရာပြင်ဆိုတာ အမှိုက်ပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်ဆာရောဂါတို့ကို
ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေး။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်ဆာရောဂါရှင်
တွေအတွက် ဖြန့်ချိနိုင် တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ"

"အဲဒီ ကြော်မင်း လေးဖက်ဆာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ
ပြောပြပါဦး"

"ကြော်မင်း လေးဖက်ဆာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း
အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်တိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ်
ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်ဆာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး

၁၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စုပ္ပန်

(ဟာယီတိုင်ရှင်ဆေးပါး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်ထုထု YR 0060 ၂၇)

(ဟာယီတိုင်ရှင်ဆေးပါး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၃၇ Y ၀၀၅၅၇၇)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
ထဆစတ(စာနယ်ဇင်း) ၅၇/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ
ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ
ရောင်ပူပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့
ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး၊
ခြေဖဝါး၊ ဂွံ ဂွံ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု
ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ၊ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား
ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း
၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း
နေကျေခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊
ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့်
ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊
ခွေးနား၊ ခွေးကိုက်၊ ခွေးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက်
ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ခွေးဆစ် အကျောအဆစ်နာမရခြင်း၊ အောက်
ပိုင်းများ လေးလံ သောင်ညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊
လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့
အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း
ခြင်း၊ လေပြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါခြင်း
ခြင်း၊ အမှိုက်ပေါင်းရောဂါ၊ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊
အမှိုက်အဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်ဆာရောဂါ
များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး
ဖြစ်ပါတယ်"

ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင်
အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ ကြော်မင်း လေးဖက်ဆာသောက်ဆေးနဲ့
လေးဖက်ဆာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်ုပ်
ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်ဆာရောဂါဟာ သက်သာပျောက်
ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်တို့
သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေး။

"မှတ်ထားနော် လေးဖက်ဆာရောဂါဖြစ်ရင် ကြော်မင်း လေး
ဖက်ဆာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်ဆာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်"

ဆရာပြင်

ကြော်မင်းတိုင်းရှင်ဆေးတိုက်

အမှတ်-၈/၆၆၆၊ ထုမ္မာလမ်းမကြီး၊

သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊

၇၆-၂၂၂၅၄၁

သစ်ဖုထွက်သော ရဲယိုပင်နှင့်

ဆေးဝယ်ဝင်အစီအစဉ်

သစ်ဖု
(မောရဝတီ)

ရဲယိုပင်ကို ဖူးလိုက်သောအခါ အခွံထိကာ အောက်တွဲတွဲကုန်ပြီး

အညှင်းဖုလုံလေးထပ်စေ့ပုံ

သစ်သီး၊ သစ်ဥ၊ သစ်ဖုဟု ငယ်စဉ်
အကြားဖူးနားဝ ရှိခဲ့ပါသည်။ "တော
သစ်မှာ သစ်ဥ၊ သစ်ဖု၊ သွားရှာတယ်"
အတောသုတေသနသားတွေ၏ စကား
ဆိုလိုသည်မှာ ကြားဖူးခဲ့ပါသည်။

သစ်ပင်တစ်ပင်မှာ အပွင့်၊ အဖူး၊
အရွက်၊ အညှင်း၊ အသီး၊ အမြစ်၊ ဥ၊
အစည်း၊ အခေါက် စသည်ဖြင့်
အပိုင်း တွေဖူး မြင်ဖူးကြသော်လည်း
သစ်ဖုဆိုသည့် အရာကိုတော့ သိပ်
မတွေ့ဘူးကြပါ။ ကျွန်ုပ်မလည်း တစ်ခါမှ
မတွေ့ဘူးပါ။

ကျွန်ုပ်၏ အဖေဘက်က အဘွား
သည်တိုင်းရင်းဆေးဆရာဖြစ်ပါသည်။
အဖေဘက်က ဘကြီးသည် တိုင်းရင်း
ဆေးအစုံကုသော ဆေးဆရာဖြစ်ပါ
သည်။

ကျွန်ုပ်သည် အဖေဘက်တစ်လှည့်၊
အမေဘက်တစ်လှည့် လိုက်နေသော
အကြာ၌ တိုင်းကုလုပ်ပေးရင်း တိုင်းရင်း
ဆေးညှင်းကို စိတ်ပါဝင်စားခဲ့ပါသည်။
တိုင်းရင်းဆေးပညာကိုလည်း ယနေ့
ထိ နှိပ်ခဲ့ပါသည်။

ဘတ်စာအဖြစ် အပွင့်၊ အရွက်၊
အသီးစတို့ကို အထူး အာဟာရဆေး
အဖြစ် ထင်တော်သလို အမြဲချက်ပြုတ်
အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏အဘွား အမြဲစားသုံးခဲ့
သော ဓာတ်စာဆေးပင်တစ်မျိုးမှာ
"ရဲယို" ပင် ဖြစ်ပါသည်။ အရွက်
အသီး နှစ်မျိုးလုံးကို အထူးစားသုံးပါ
သည်။ ကျွန်ုပ်မကိုယ်တိုင်လည်း အလွန်
ကြိုက်နှစ်သက်သည့်အတွက် အမြဲစား
သုံးခဲ့ပါသည်။

ရဲယိုရွက်ကို ကန်စွန်းရွက်ကြော်
အဖြစ် ကြော်စားသည်။ ငါးရံ၊ ငါးကြင်း
အစရှိသည့် ငါးခေါင်းထုပ်ဟင်း ချက်စား

သည်။
ငါးခွက်စဉ်း၍ ရဲယိုရွက်ကို နီးတစ်
ပြားစာခန့်လှီးပြီး အမွှေးအကြိုင်
ငရုတ်သီးတို့နှင့် ခြောက်ခြောက်လေး
ချက်စားသည်။

ရဲယိုသီးအမှည့်ကို အစေ့များ
မပါစေရန် ဆန်ကာဖြင့်တိုက်ပြီး

ထန်းလျက် (သို့မဟုတ်) ပျားရည်တို့ဖြင့်
စားသည်။

ရဲယိုကို လက်ညှိုးနဲ့အစွယ်
လက်တစ်ထပ်ခါဖြတ်ပြီး အလယ်က
အုတ်နီကလေးကို အထူးတော်တော်
ကလေးနှင့် တောက်၊ စာပုံဖြင့်
အညှင်းအသစ်တစ်လုံးထပ် ပြောက်အောင်
(၁၀)မိနစ်ကျော် ဝိုက်ယို ကိုက်အောင်

နက်ညာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၉

အင်းဝမြို့နှင့် သီပေါမြို့ သို့မဟုတ်
မန္တလေးမြို့သည် လေးမြော်တောတော
တို့။

လေဖြတ်ခဲ့လျှင် ချက်ချင်း ခဲယိုရွက်
များစူး၊ ဖျာခင်းသလို စီခင်းပြီး အဲဒီ
ခဲယိုရွက်ခင်းပေါ် တက်အိပ်ရသည်တဲ့။

အာဒိကပ္ပကျမ်းလာ ဓာတ်တိုင်
(၇)တိုင်ထူ၍ အစားအဟာရပေး
ကျွေးမွေးကုသသောအခါ သည်းခြေ
ဆေးအဖြစ် ခဲယိုသိ။ ခဲယိုရွက်ကို
ပေးပါသည်။

ဝမ်းလွန်သူများကို ခဲယိုရွက်
သုံးခွက်တစ်ခွက်တင်ကျိ၍ ပူပူလေး
သောက်ရသည်။

ထိုမျှ အသုံးဝင်သော ခဲယိုပင်ကို
မြေနေရာလေးရှိပါလျှင် စိုက်ထားသင့်
ပါသည်။ လမ်းဘေး၊ အလေ့ကျပေါက်
နေသည်များပင် ရှိပါသည်။

ယခုအခါ ခဲယိုဆေးများ သုံးစွဲသူ၊
ဖော်စပ်သူ များလာသဖြင့် စနစ်တကျ
စိုက်ခင်းများရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

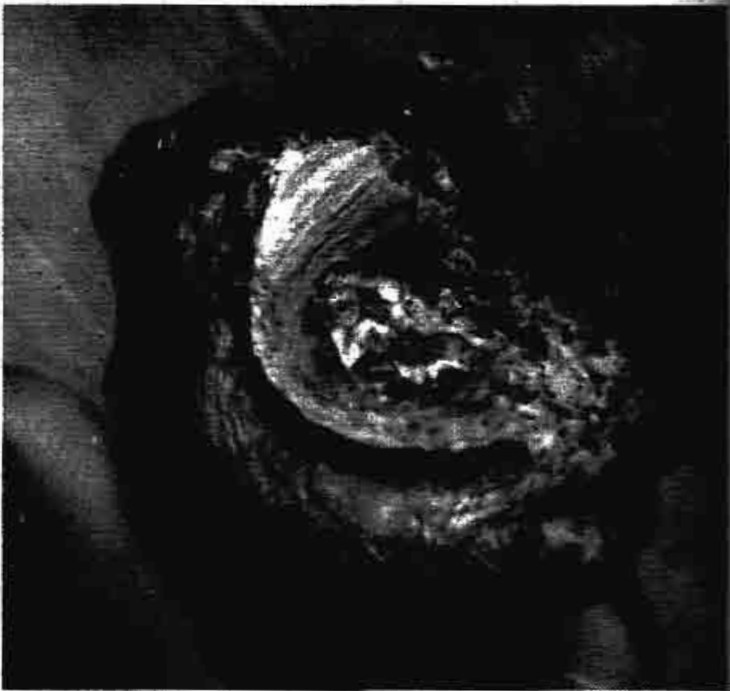
မြန်မာအစဉ်အလာအရ ခဲယိုပင်
တိမ်ခံ့၊ မစိုက်ကောင်း၊ ဓမ္မလိုအသိက်
များသည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

ခဲယိုပင်သည် လူသားတို့အား
ကျန်းမာရေး ဆေးတစ်ခွက်အဖြစ်
အသုံးဝင်သလို ကျွန်မသည် ခဲယိုပင်ကို
တွေ့တိုင်း အမြဲကရုတစိုက်ကြည့်တတ်
သောအကျင့် ရှိပါသည်။ အရွက်အသီး
အလိုငှာ လိုအပ်လျှင် ရအောင်ဖြစ်ပါ
သည်။

လွန်ခဲ့သော (၃)လခန့်မှစ၍ ပင်စည်
လက်မောင်းလုံးခန့်ရှိသော ခဲယိုပင်၏
(၃)ပေအမြင့်ခန့် ပင်စည်အလုံးနေရာ
တွင် ကွမ်းသီးလုံးခန့် အဖုတစ်ခုထွက်
နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုအပင်သည် (၁၀)ပေခန့်မြင့်ပါ
သည်။ နေ့တိုင်း သတိထားကြည့်နေ
ရင်း ကဆုန်လကွယ်နေ့မှာ ထိပ်တွင်

၁၃၀ နမူနာရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း

◆ အညာဘက်က

အရှေ့ဘက်က

◆ လက်ကိုင်အသုံးပြုရန် အသိမ်းပါသည်

အက်ကွဲ၍ အမည်းလုံးလေး ပြုထွက်
နေသည်မို့ သွားကြည့်သောအခါ
ပန်းဖွင့်သဏ္ဌာန် အထပ်ကလေးများ
အမည်းရောင်လေး ဖြစ်နေပါသည်။

အပေါ်မှ ဖုံးထားသောအခွံ အက်
ကွာကျနေပါသည်။
ထူးဆန်းသော ခဲယိုသစ်ပုလေး
တီးနှင့်ပင်စည်မှ ခွာချချွတ်ချွတ်

ခင်ခင်ဝင်း (မော့ရဝတီ)

6...0 9...0 0...0

[illegible]

ဆရာရှေ့ထက် (သုတေသီ)

ထိကံ ပွင့်ပါစေ

ဆရာရဲထက် (သုတေသီ)

နာမဂ္ဂာဓကောင်မြို့နယ်မူလသိ: ၈၃၁

ကုန်းကြီးထဲ

အမေ့ရတနာ

ကျောက်လက်
(ရောအာနောက်မြို့တော်)

ကျွန်တော် တွေ့ဖူး သိခဲ့ရဖူးသော ပုတီးစိပ်အမျိုးပေါင်းများစွာ ရှိပါသည်။ ထိုများစွာသော ပုတီးစိပ်များထဲမှ “သရဏဂုံ” ပုတီးစိပ်ကိုတင်ပြလိုပါသည်။

အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရပါလျှင် သရဏဂုံဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ် ကာလ ကလေးဘဝမှ အစပြုပြီး ဘိုးဘွားမိဘများ၏ အဆုံးအမ စကား များအရ နားလည်ဝါပြီးနေသလို စွဲစွဲမြဲမြဲ လည်း သိနေမှတ်မိနေပါသည်။

ကျွန်တော် အမှန်တကယ် သိနေသော “သရဏဂုံ” မှာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်တိုင်း အပျက်မခံ၊ အသက် ပင်သေပါစေဟု အခိုင်အမာ ယုံကြည်ပြီး စောင့်ထိန်းကြသည့် သရဏဂုံပါ။

- ✦ ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
- ✦ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
- ✦ ယထံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

ဟု ရွတ်ဖတ်လိုက်ခြင်း၊ စိတ်အာရုံဖြင့် နှလုံးသွင်းသည့်အခါတိုင်း အချိန်တိုင်းမှာ ပြောပြနိုင်ခြင်း၊ နှိုင်းစရာမရှိခြင်း စသော ခွန်အားတစ်ရပ်ကို ရရှိသလို ခံစားရပါသည်။ ထို့ဖြစ်ရပ်သည် သဒ္ဓါတရားပင် ဖြစ်မည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

ယခု ပုတီးစိပ်အဖြစ် တင်ပြရေးသားမည်ဖြစ်သော သရဏဂုံပုတီးစိပ်သည် ကျွန်တော်အနေနှင့်တော့ အဆန်းဖြစ်နေပါသည်။

ပုတီးစိပ်ခွဲရသည့် အတိုက်အခံ

ကျွန်တော်သည် အသက်(၃၀) အရွယ်လောက်က ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်

အခါက ကျွန်တော်မိသားစုမှာ (၅)ဦးသာ ရှိပါသည်။

မိသားစု(၅)ယောက်မှာ ကျွန်တော် ဖခင်၏အမေ (ကျွန်တော်အဘွား) နောက် ကျွန်တော်ဖခင်နှင့် မိခင်တို့အပြင် ကျွန်တော်ဇနီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

မိခင်၊ ဖခင်တို့၏ စီမံခန့်ခွဲမှုဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ အိမ်ထောင်စုမှာ သီရိဂေဟာအိမ်ထောင်စု ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏နေရာကို အစားထိုး ဝင်လာခဲ့သော ဇနီးမှာ ကျွန်တော် ကျွန်တော် အဘွား၊ အမိ၊ အဖ်များနှင့် လွန်စွာ သံယောဇဉ်ကြီးကြ၊ မေတ္တာထားကြသဖြင့် သမီးရင်းတစ်ယောက်လိုပင် ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့အိမ်တွင်းရေး သာယာနေခြင်း ကပင် ကျွန်တော်အနေဖြင့် ဘာသာရေးနှင့် ပိစ္စာရေဂန္ထိရနယ်ထဲသို့ ခြေစုံပစ်ပြီး ဝင်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်ခုက ထပ်ပြီး အထောက်အပံ့ ဖြစ်လာခဲ့သည်မှာ ဌာနတာဝန်ဖြင့် မြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျေးရွာများအရောက်သွားရောက်ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်တော်တို့မြို့သည် ခရိုင်မြို့ကြီး ဖြစ်သလို ပုဂံခေတ်ယဉ်ကျေးမှုများ၊ အင်းဝခေတ်ယဉ်ကျေးမှုတို့ အတော်များများ တည်ရှိရာ နေရာဒေသလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က ဒေသခံ ကျေးရွာပြည်သူများကမူ လွန်စွာခိုသာကြသည့်အတိုင်း

နိုင်ငံနှင့် လူမျိုးအတွက် အရေးကြီးသော ယဉ်ကျေးမှုလက်ရာများ စာအုပ်များတွင် ပေမူများ၊ ပုရပိုက်များစွာကို မည်သို့မည်ပုံ ထိန်းသိမ်းရမည်ကို မသိခဲ့ကြသည့်အလျောက် ပျက်စီးမှုများ များစွာကို ခံခဲ့ရပါသည်။

ယခု သရဏဂုံပုတီးစိပ် တွေ့ရှိသော ပုရပိုက်မှာ မူလ ပြုစုခဲ့သော ဆရာသခင်ကို မသိခဲ့ရသလို နှစ်ကာလကိုလည်း မသိခဲ့ရတော့ပါ။

ခြုံ့များစားပြီး အထပ်လိုက် ပျက်စီးနေသည့်အပုံထဲမှ ကောင်းသည့်အပုံကို ကူးယူနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကျေးရွာတစ်ရွာ၏ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းမှာ တွေ့ခဲ့ ကြုံခဲ့ရသော ခံတားရသော ပေများ၊ ပုရပိုက်များ၏ အမိအရ ကူးယူခဲ့သော သရဏဂုံပုတီးစိပ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုတီးစိပ်ရသော သရဏဂုံ

- ✦ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
- ✦ သဂဗ္ဗရစ္ဆာဗ္ဗံ ဟံမိ
- ✦ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
- ✦ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
- ✦ သဂဗ္ဗရစ္ဆာဗ္ဗံ ဟံမိ
- ✦ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

✦ သံဃ် သရဏံ ဣတ္ထမိ
 အဂဏံရဏ္ဍယံဏမိ
 သံဃ် သရဏံ ဣတ္ထမိ
 အသိတ္တကံနည်း။

❶ ပုတိဝံ သရဏံ ဂဏ်ဆာမိ
 သဂဗ္ဗ ခုနိဆာတံဝံ ဏံမိ
 ပုတိဝံ သရဏံ ဂဏ်ဆာမိ။

❷ ဝေပံ သရဏံ ဂဏ်ဆာမိ
 သဂဏ ခုနိဆာတံဝံ ဏံမိ
 ဝေပံ သရဏံ ဂဏ်ဆာမိ။

❸ သံဃ် သရဏံ ဂဏ်ဆာမိ
 သဂသံ ခုနိဆာတံဝံ ဏံမိ။

ပုတီးစိပ်ရန်မှာလည်း တစ်ခုထူခြား ဆန်းပြားပါသည်။ များသောအားဖြင့် ပုတီးစိပ်ရာတွင် ဘယ်လိုစိပ်ရမည်၊ ဘယ်နှစ်ပတ်စိပ်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထား သည်တို့မှာ အပတ်ရေကို တစ်ပြေညီ အာ များကြပါသည်။

ယခု သရဏကံပုတီးစိပ်သည် အခြား ပုတီးစိပ်နှင့် မတူညီပုံမှာ...

၁။ ပထမအဆင့်

“ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ” ပုဒ်ကို ပုတီးစိပ် ရာတွင် ဂါထာ(၃)ဂါထာ ပြီးဆုံးအောင် ခွတ်ဖတ်ပြီး ပုတီးတစ်လုံးချပြီး (၁၀၈) လုံး ဂုဏ်တော်ပုတီးပတ်ရေ (၉)ပတ် ဖြင့် (၉)ရက် စိပ်ရပါမည်။

၂။ ဒုတိယအဆင့်

“ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ” ပုဒ်ကို ပုတီး စိပ်ရာတွင် ဂါထာ(၃)ပုဒ်လုံးဆုံးအောင် ခွတ်ဖတ်ပြီး ပုတီးတစ်လုံးချပြီး (၁၀၈) လုံး ဂုဏ်တော်ပုတီးဖြင့် (၆)ပတ်စိပ် ရန်ဖြစ်သည်။ (၆)ရက် စိပ်ရပါမည်။

၃။ တတိယအဆင့်

“သံဃ် သရဏံ ဣတ္ထမိ” ပုဒ်ကို ပုတီးစိပ်ရာတွင် ဂါထာအဆုံးထိ ခွတ် ဆိုပြီးမှ ပုတီးတစ်လုံးချပြီး (၁၀၈)လုံး ဂုဏ်တော်ပုတီးအပတ်ရေ (၉)ပတ်စိပ် ရန်ဖြစ်ပါသည်။ (၉)ရက် စိပ်ရပါမည်။

သရဏကံ(၃)ရပ် ဖြတ်သည်ထက် ဖြတ်သော ပုတီးစိပ်ကို ပြီးအောင် စုံစု ပေါင်း (၂၄)ရက်ကြာမည် ဖြစ်ပါသည်။ ပုတီးပတ်ရေသည် [၈၁+၃၆+၈၁= ၁၉၈]ပတ် ရရှိမည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသရဏကံပုတီးစိပ်သည် လွန်စွာ မှ နက်နဲပုံရပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရပါ မည်။ ရက်ရွေးစရာမလိုပါ။ မြန်နိုင်သမျှ မြန်အောင် အနီးဆုံးရက်မှ စတင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါမည်။ ကာလ သတ် မှတ်ထားပြီးဖြစ်သည့်အတွက် ကျွဲကျား ရေပါ ဖြစ်နေပါသည်။

အထူးသတိပေးထားသည်က ပုတီး စိပ်ကိုကျင့်သော အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်းသမီးအနေဖြင့် သီလ အထူးလုံခြုံဖို့ အရေးကြီးကြောင်း ပြ ထားပါသည်။

သီလထိန်းရာတွင် မိမိပိုင်နိုင်ရာ

ထိန်းနိုင်သော သီလကို ထိန်းပါဟု ဆို ပါသည်။ သီလထိန်းကြောင်းရာတွင်...

- ✦ ကာယကံသီလ
- ✦ ဝေါကံသီလ
- ✦ ဗျောကံသီလ

ဖြစ်သော သီလ(၃)ပါးကို အထူး လုံခြုံရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်ခုကတော့ မနောက်နှင့် ဓမ္မိကံတို့ဖြင့် မေတ္တာပွားရပါမည်။ မိမိ ဆန္ဒရှိသော မေတ္တာပို့ဖြင့် မေတ္တာ အထူးပိုသရပါမည် ဖြစ်ပါသည်။

သုံးလောကသခင် မြတ်စွာဘုရား ရှင်အား ရှိရှိကန်တော့ခြင်းနှင့် ပြုပြ ကျင့်ဝတ်တို့ကို ပြုလုပ်ပြီးသည်နှင့် အထက်က ရေးသားဆိုပြီးသော ပုတီးစိပ် ကို စိပ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ မိမိ အထူးလို လား တောင့်တသောဆရာကို တောင်းခံ နိုင်ပါ သည်။

ကျွန်တော်တို့ ဘာသာတရား၏ အနှစ်သာရအတိုင်း မိမိတို့၏ ကံ၊ ဉာဏ်၊ဝိသီယနှင့် မိမိ စီမံနိုင်သော ပစ္စက္ခကံတို့ကို အတိတ်က ပံ့ပိုးပေး သည့်အတိုင်း အကျိုးပေးသည့် ရှမ်း သာမုတို့ကို ပုရုရကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပါတော့သည်။

ကောင်းမှုကိစ္စမှန်သမျှ ထိုထား တောင့်တတိုင်း ရရှိပြည့်စုံကြပါစေ။

အောင်ထက်
(ဓမ္မာနောက်မြို့တော်)

စာပေ... သုတေသီနှင့် ပညာရှင်တို့အား...

ဤ သရဏကံပုတီးစိပ်နည်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်အစီအစဉ်ကို သိသူများမှ ဤနက္ခတ္တဆောင်ခြည်မရှောင်သို့ ရေးသားပေးလိုရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ဓမ္မာနောက်မြို့တော်

ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဓာတ်ညွှန်းရေး
နက္ခတ္တဆောင်ခြည်မရှောင်

တရုတ်စံကာယွင့်ခြောက်များ

'ဟဲ့ စာရေးမ လုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဒီနေ့ တနင်္ဂနွေလေ လုံးပိတ်လို
 အုတ္တံတား ဘီလူးမကျောင်းမှာ သန့်ရှင်း
 ရေးလုပ်အားပေးပြီး ပြန်လာတာ။
 ကျောင်းဝင်းတစ်ခုလုံး တရုတ်စံကာ
 ပင်အပြည့် ရှိနေတော့ ပန်းကြွေတွေက
 ကျောင်းဝင်းအနှံ့ပဲ။ ဘယ်သူကမှ
 ရှင်းလင်းပေးတာ မတွေ့ရလို့ တစ်ပတ်
 တစ်ခါ သွားပြီးလုပ်အားပေးတာပါ။
 ပန်းခြောက်တွေကို ခြေခုံအိတ်နဲ့ ထည့်
 သိမ်းပေးပြီး နည်းနည်းယူလာခဲ့တယ်'
 'ဘာလုပ်ဖို့လဲ'
 'လက်ဖက်ခြောက်လို ခေနေ့ကြမ်း
 ခတ်သောက်ရင် အဆီကျတယ်တဲ့၊
 ဒါက အမေ့အတွက်လေ၊ ခေနေ့ကြမ်း
 ခတ်သောက်တာ တစ်လလောက်ကြာ
 တော့ စားနေကျ ပန်းနာရင်ကျပ်ပျောက်
 ဆေးတွေ မစားရတော့ဘူး။ ဒါကြောင့်
 အိမ်မှာ မပြတ်အောင် ယူထားပေးရတယ်'
 'ခင်ခင် နာကျင်ရောင်ခြည်မပူရင်း'

တရုတ်စံကာယွင့် ရေးသွေးကြမ်း

တုမ စာရေးမလေး လင်းလင်းရေး
 ပြောပြသဖြင့် ဆေးအဘိဓာန်တွင်
 ရှာဖွေကြည့်ရာ အရှင်နာဂသီရိ၏ ပုံပြ
 ဆေးအဘိဓာန်ပထမတွဲ စာမျက်နှာ
 -၂၂၁ ဌ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရ၏။
 'တရုတ်စံကာယွင့်သည် အရသာပန်စ်
 ဒါစ်၊ စပ်စ်၊ သတ္တိယုပန်စ်၊ ဝိပါကပ္ပ(ကြွ
 ကျက်သောအခါ)စပ်စ်၊ သီ၊ဝပ်စ်၊စပ်စ်၊
 ဆလိပ်လေ၊ဒေါသကို နှိပ်စ်၊ နှုနာ၊ဟာယံ
 နာ၊ အနာပေါက်၊ ထိုအောင်နာ၊ ဝမ်ပိုက်
 ရောင်၊ဝမ်ပိုက်ရောင်၊ အဖိုးပျိုကို ပျောက်
 ကပ်စေ၏'
 ထို့ကြောင့် တရုတ်စံကာယွင့်ကို
 လက်ဖက်ခြောက်ကဲ့သို့ ခေနေ့ကြမ်း

ခတ်၍ သောက်သုံးပေးခြင်းဖြင့် အရေ
 ပြားတွင် ဖြစ်ပွားသော ဝေဒနာများ
 သက်သာစေ၏။ သီး၊ဝမ်နှင့် အကြော
 အခြင်များ ပြေစေ၏။
 အကြောတက်နာ၊ ဝမ်းကိုက်ခြင်း၊
 လေထိုးလေအောင်ခြင်း၊ ခါးနာခြင်း၊
 ဝမ်းကယ်၊ဝမ်းပျက်ခြင်းတို့ကို ပျောက်
 ကင်းစေကာ ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံစေ
 သဖြင့် အလွယ်တကူ ရှာဖွေသုံးစွဲ
 နိုင်သော အဖိုးနည်း ဝန်ပါသော
 ဆေးနည်းအဖြစ် အကြံပြု မှုဝေလိုက်
 ပါသည်။

ဆေးသုတေသီတစ်ဦး

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ ပါမလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အုံ့ခဲနေတယ် ဆရာ၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြဗျာ၊ သွေးစမ်း ကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအုံ့ ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း လို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် ကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျားမှာက အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con- struction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး သိုက်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ခေါင်းကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံ့တာ၊ ဇက်ကြောတာ၊ နောက်ကြော ဆီးတာ၊ မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခံတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျောတာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျ၊ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခံတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှုမဲ့၊ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကွပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခဲ့အောင်အပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

သီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို့ အကြောလည်းပြတ် မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး...

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့
တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ
အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့
ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေးတွေ မှန်နေအောင်
ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . ဒီမှာ မြင့်
မြန်မာ တောရောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို
သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

သရုပ် နာကျောရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို
လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက
တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊
ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းဖုတ်၊ ခေါင်း
ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ
ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊
အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊
ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ
ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖု
အပိန့်အတွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နီ
ခြင်း၊ ကိုယ်နီပြီးခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို
ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဖျက်ရည်ပူများကျ
ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊
သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊
ဆီးနည်းခြင်း၊ ဖျက်နာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်
ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့
အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်
ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ
အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို
ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ
ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ
ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ထေးထေးမှာ သုံးစွဲပေး
ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ
ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်”
(ဝမ်းနုတ်ဆေးဟေ့တံ၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ
နိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိ
အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ
ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်

အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုပ္ပာလမ်း

မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ရန် - ၀၁၆၇၁၀၃၊ ၀၉၇၃၁၅၇၂၄

www.burmeseclassic.com

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ကုန်းစာပါးစတိုင်းရင်းသားခရိုင်

အရာ ဦးစီးစာ

(တဆ-၀၃၃၈၀)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ

တာကွယ်စောင့်ထွက်နည်းများ

မြေးငယ် မောင်သိန်းဝင်း

ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါဟာ ကျား/မ
အရွယ် ဖြစ်တတ်တဲ့ ရောဂါတစ်မျိုး
ဖြစ်သလို ရောဂါမဖြစ်အောင် ကြိုတင်
ကာကွယ်နိုင်တဲ့ရောဂါလဲ ဖြစ်ပါတယ်။
ရောဂါမဖြစ်အောင် ကြိုတင်
ကာကွယ်ခြင်းဟာ ရောဂါဖြစ်မှ ကုသ
ခြင်းထက် ပိုပြီး ခရီးခရောင်းပါတယ်။
ကြောင့် ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ ဖြစ်
သရင်လဲ အချိန်မီကုသနိုင်ဖို့နဲ့
ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ မဖြစ်အောင်
ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ဖို့အတွက် ပန်းနာ
ရင်ကျပ်ရောဂါရဲ့ ဖြစ်စဉ်များနဲ့
တာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်းတွေကို
သိဖို့ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်ကို
ရောက်တဲ့အခါ ဆရာဦးသီဟနဲ့ တွေ့ဆုံ
ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာ ဦးသီဟ(တဆ-၀၃၃၈၀)

ဝေဖန်ပြောတာ

○ ‘ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့
အကြောင်းရင်းများကတော့ အပူ
ဓာတ်လွန်ကဲတဲ့ ရာသီဥတုဒဏ်ကို
ခံရပြီး မဆင်မခြင် ရေချိုးခြင်း၊
အပူရှိန်ပြင်းတဲ့ အချိန်မှာ ရေစို
အဝတ်နဲ့ ဖုံးအုပ်နေထိုင်ခြင်း၊
အဝတ်စိုကို ခင်းပြီးဒီပ်ခြင်း၊
အအေးဖွဲ့လွန်ပြီး အဆီအစားများ
တဲ့ အစားအစာများကို လွန်ကူး
စွာ စားသောက်ခြင်း...

သီးဝင်း၊ သေတ္တာ၊ ရှပ်စေတဲ့
အစားအစာများကို လွန်ကူးစွာ စား
သောက်ခြင်း၊ ပြောင်းပုပ်နဲ့ မိမိငွေ့

ဖုန်းမှုန့်၊ ဂတ်(စ်)ငွေ့၊ ညှော်မျိုးစုံတို့ကို
ရှူရှိုက်ရဖန်များခြင်းကြောင့် လည်း
ကောင်း...

ပြင်းထန်စွာ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု
ပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ မေထုန်
မှုလွန်ကူးခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း
ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ ဖြစ်စေခြင်း
အကြောင်းကို ပြန်မာဆေးကျမ်း
အသီးသီးမှာ ဖွင့်ဆိုရေးသားထားကြ
ပါတယ်။

အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ ပြောင်းပုပ်နဲ့
မှအစ ညှော်မျိုးစုံကို ရှူရှိုက်ရဖန်များ
တဲ့အခါ အပူအကျဉ်းကျပြီး ခန္ဓာကိုယ်
တွင်းမှာရှိတဲ့ (ဥဒ္ဓဂ်မပါယော) လိုအီးလို့

နာဂုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၇

ဆရာဦးသီဟက တိုင်းရင်းဆေး
အရာကြိုတင်ဆေးဖို့ တိုင်းရင်းဆေး
အရာမကြီး ဖေါ်ထုသိန်းတို့ရဲ့ သား
ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကုသက(၁၅)နှစ်
ရှိပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသီဟနဲ့ တွေ့ဆုံ
ဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်
ပြောလိုက်ပါတယ်။
‘ဆရာနဲ့ ဇီဝနိမိတ် ဆွေးနွေးရင်
တာကတော့ ပန်းနာရင်ကျပ်
ရောဂါ ခြစ်စဉ်များနဲ့ တာကွယ်
စောင့်ရှောက်နည်းများကို ဆွေး
နွေးရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဝေဖန်
ချက်အရ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့
အကြောင်းရင်းများကို ပြောပြ

အထက်ကို ဆန်တဲ့လေနဲ့ အပူကုန်းကျ
တဲ့လေတို့ ပေါင်းဆုံရာထွေးပြီး ခန္ဓာ
ကိုယ်ပြင်ပက လည်ပတ်ပွဲ စိတ်ဆို့နေ
တာကြောင့် ထွက်ပေါက်ချောင်ရာ
ကျယ်ရာဖြစ်တဲ့ လေရှူပြန်နဲ့ လည်
ချောင်းအောက်ကို တိုးဝှေ့ထွက်ပါ
တယ်။

အဲဒီအခါမှာ လည်ချောင်း ယားယံ
ဆိုးတဲ့ ချောင်းဆိုးဝေဒနာဟာ ရက်၊
လ၊ နှစ် ကြာရှည်စွာ ခံစားနေရပြီး
ရင်ဘတ်နာခြင်း၊ အောင့်ခြင်း၊
ခွဲသလိပ်ပိတ်ဆို့ပြီး ချောင်းဆိုးရန်
များတဲ့အတွက် အဆုတ်နဲ့ လေပြန်ကို
ထိခိုက်ကာ ရင်မှာတင်းကျပ်ပြီး
မောပန်းတဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါဖြစ်
လာခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ 'ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ၊ ခြစ်စဉ် ဟာ
တစ်ဦးတည်း တုခါသလား ဆရာ'

○ 'ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါဟာ တစ်ဦး
နဲ့တစ်ဦး ဖြစ်စဉ်မတူကြပါဘူး။
ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ပန်းနာရင်ကျပ်
ရောဂါဟာ အခြားရောဂါတွေလို
အကြောင်း တစ်မျိုးတည်းနဲ့ဖြစ်
တာ မဟုတ်ဘဲ ခွဲသလိပ်၊ လေ
နှစ်မျိုးပေါင်းဖြစ်တာနဲ့ လေ၊
သည်းခြေ နှစ်မျိုးပေါင်းဖြစ်တာ
ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အကုန်းချုံးပြောရရင် (၁)သလိပ်
ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ၊
(၂)လေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ်
ရောဂါဆိုပြီး နှစ်မျိုးခွဲခြားပြီး ရှိတဲ့
အတွက် ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါဟာ
ဖြစ်စဉ်မတူကြတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ 'သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ်
ရောဂါ၊ လက္ခဏာများစွာလေကြောင့်
ဖြစ်တဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ၊ လက္ခဏာ
များကို ခြုံငုံပြီး ခြုံငုံပြီး ဆရာ'

○ 'သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပန်းနာ
ရင်ကျပ်ရောဂါနဲ့ လက္ခဏာနဲ့
၁၃၈ နာမည်ရောဂါခြစ်စဉ်မတူခြင်း

သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါနဲ့

လေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါဆိုပြီး

နှစ်မျိုး ခွဲခြားပြီး ရှိတဲ့အတွက်...

လေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပန်းနာ
ရင်ကျပ်ရောဂါတို့ကို ခွဲခြားပြီး
ပြောရရင် သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့
ပန်းနာရင်ကျပ် လက္ခဏာများက
တော့...

- ၁။ ချောင်းဆိုးခြင်း (ချောင်းဆိုးလျှင် ခွဲသလိပ်သံ ကြားရခြင်း)
 - ၂။ သလိပ်များစွာ တွေ့ရခြင်း
 - ၃။ ရုပ်စိပ်ပြီးခြင်း
 - ၄။ အသားအရေ ဖြူပျော့ခြင်း
 - ၅။ အသားအရေ အေးခြင်း
 - ၆။ ခံတွင်းအရသာ ချိုငန်ခြင်း
 - ၇။ ဝမ်းမီးညှံ့ အစာမကြေခြင်း
 - ၈။ အအေးကြိုက်နှစ်သက်ခြင်း
 - ၉။ ခွဲသလိပ်သံ အသက်ရှူလျှင် ကြား
ရခြင်းတို့က သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့
ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ လက္ခဏာ
များ ဖြစ်ပါတယ်။
- လေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ်
ရောဂါလက္ခဏာများကတော့...
- ၁။ ချောင်းမဆိုးခြင်း
 - ၂။ ချောင်းဆိုးသော်လည်း သလိပ်
မရခြင်း
 - ၃။ သလိပ်ရတဲ့အခါ ပျစ်ခွဲသော
သလိပ်မဟုတ်ဘဲ သာဂုဇေကဲ့သို့
မာမာသလိပ်ခဲ၊ ကျောက်ကျောက်
သို့ အပျင်ချောင်းပမာ ထွက်တတ်
ခြင်း
 - ၄။ နာဖွန်ခြင်း၊ နာရေခြင်း
 - ၅။ ရေ (သို့မဟုတ်) ဟင်းအရည်
သောက်သည့်အခါ သီးတတ်ခြင်း
 - ၆။ အစာစားတဲ့အခါ၊ ရေသောက်တဲ့

- အခါ နှင်တတ်ခြင်း။
- ၇။ ညအိပ်ပျော်နေစဉ် တံတွေး
သီးတတ်ခြင်း။
- ၈။ ဇွေးလွန်း၊ နံလွန်းသော အနံ့မခံနိုင်
ခြင်း။
- ၉။ ဒေါသကြီးခြင်း၊ စိတ်ထိခိုက်လွယ်
ခြင်း။
- ၁၀။ ပက်လက်လှန်အိပ်၍မရခြင်း။
- ၁၁။ အမှောင်ထဲ အိပ်မရခြင်း။
- ၁၂။ အသက်ရှူတဲ့အခါ လေသံ တူ၍
ကြားရခြင်း။
- ၁၃။ ညအခါ ဝေဒနာပို၍ ခံစားရခြင်း။
- ၁၄။ အပူကို နှစ်သက်ခြင်း...

စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ လေကြောင့်
ဖြစ်တဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါလက္ခဏာ
များ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ 'ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ၊ တစ်ဦး
အားတစ်ဦးကို ခြုံငုံပြီး ဆရာ'

○ 'သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပန်းနာ
ရင်ကျပ်ရောဂါနဲ့ လေကြောင့်ဖြစ်
တဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါတို့ကို
သက်သာ ပျောက်ကင်းစေ
ကုထုံးအကုန်းကို ပြောပြပါမယ်။
ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ ဝေဒနာရင်
များကို အစာကြေပြီး လေသက်စေရန်
ခွဲသလိပ်ထွက်စေရန်အတွက် ထိုင်းဆေး
ဆေးအမှတ်(၄) နှယ်ချိုက်ထွက်စေ
နဲ့ ဆေးအမှတ်(၃၃) အစာကြေ
ထေပုတ်ထုတ်ဆေးတို့ကို သတည်း
စပ်ပြီး တစ်ကြိမ်လျှင် လက်ဖက်
ခွက်တစ်ခွက်ခန့် နံနက်၊ ည
ညနေ တစ်ခွက်(၃)ကြိမ် ရေကျက်ဆေး

နဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်(၄) ပန်းနာ ခွဲသိုင်ဆေးကို ကလေး(၁)ရွေးသား၊ ရွှေ(၂)ရွေးသားကို နံနက်ချိန်မှာ တွင်းရွက်ပြုတ်ရည်နဲ့ တိုက်ပြီး ခွေလယ်ချိန်မှာ ချင်းပြုတ်ရည်နဲ့ တိုက် ရပါမယ်။

အဲဒီ ဆေးအမှတ်(၄)ပန်းနာ ခွဲသိုင်ဆေးတိုက်တဲ့အခါ တိုင်းရင်း ဆေးဆရာ/ဆရာမများနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး တိုက်ဖို့ လိုပါတယ်။

(၁)ရွေးသား၊ (၂)ရွေးသားဆိုတာ တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်များနဲ့ ပရဆေး ဆိုင်များမှသာ သိရှိနိုင်တဲ့အတွက် ဖြစ် အတယ်။ ဆေးလွန်သွားရင် အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

အန္တရာယ်ကင်းစွာ သောက်သုံးနိုင် တဲ့ဆေးကို ပြောပြပါမယ်။ ဆေးအမှတ် (၁)မက်လင်ချဉ်လျက်ဆားနဲ့ ဆေး အမှတ်(၈) သွေးဗူလာဆေး၊ ဆေး အမှတ်(၂၅) မတ်ခြင်းမိုင့်ကုန်းဆေးတို့ တို့ ဆတူရောစပ်ပြီး တစ်ကြိမ်လျှင် ထက်ဖက်ရည်ခွန်းတစ်ခွန်းခန့် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်မှ (၃)ကြိမ် ရေကျက်အေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

ဆေးအမှတ်(၄၈) ရင်အုပ်ဆေးကို ဆော့ အေးတဲ့အချိန်နဲ့ ညဉ့်အချိန်အခါ နို့နာ လည်တိုင်မှ ဆီးစပ်ထိ လိမ်းပေး နိုင်ပါတယ်။

ဥဒေါက်ရာဝင်ချိန်မှာ ဆေးအမှတ် (၁၁)မှတ်ကဲဆေးဖြစ်စေ၊ ဆေးအမှတ် (၁၂) ကျွဲပါလဝမ်းပုပ်ဆေး ဖြစ်စေ ဘစ်ချိုးမျိုးကို ဝမ်းအခြေအနေကြည့် ပြီး ထက်ဖက်ရည်ခွန်း တစ်ခွန်းမှ ခန့်ခွန်းအထိ ရေအေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။ အဲဒီလို စားဆေး၊ လိမ်းဆေးများနဲ့ အလှည့်ကျ တိုက်ကျွေးသွားရင် အထိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ်

ရောဂါနဲ့ လေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပန်းနာ ရင်ကျပ်ရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။

▲ ‘ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ ကြိုတင် ကာကွယ် ဆေးချက်ချဉ်များကို ဆက်ပြီး ဖြေဆိုပေးဦး သော’

○ ‘ပန်းနာရင်ကျပ် ရောဂါသာမက ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ကြိုတင် ကာကွယ်ချင်ရင် အေးချို၊ ဆိန်၊ ဖန် အစားအစာများ၊ ဝမ်းတွင်းသား ကလီစာများကို လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ဖို့ လိုပါတယ်။

အေး၊ ချို၊ ဆိန်၊ ဖန် အစားအစာများ ဖြစ်တဲ့ သခွားသီး၊ စိမ်းစားဥ၊ ဖုံးပတီ သီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ ခူးရင်းသီး၊ လက်ဖက်၊ ကောက်ညှင်း၊ ခွားနို့၊ ကျွဲနို့၊ ရေခဲမုန့်၊ ဟလုဒါ၊ ရေခဲရည်များ သား၊ ငါးများဖြစ်တဲ့ ဝက်သား၊ ဘွဲ့ သား၊ ငါးခြင်း၊ ငါးတနိုး၊ ငါးသလောက်၊ ငါးပုတင်း၊ ငါးသိုင်း စတဲ့ အသားငါး များကို ရှောင်ကြဉ်ရင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

စားခဲ့ရင်လဲ တန်ဆေး၊ လွန်ဘေးဆို တဲ့ စကားအရ ချဉ်ချိန်စားတတ်ဖို့လဲ လိုပါတယ်။

စားသောက်သင့်တဲ့ အစား အသောက်များကတော့ ငါးကြင်း၊ ငါးဖြစ်ချင်း၊ ငါးရဲ့၊ ငါးကျည်း စတဲ့ ရေချိုငါးများ၊ အမဲသား၊ ကြက်သား၊ ဆိတ်သားများကို အလည်းသင့်သလို ချက်ပြုတ် စားသောက်ရပါမယ်။

အသီးအနှံများအနေနဲ့ လိမ္မော် သီး၊ သရက်သီးမှည့်၊ ကျွဲကောသီး၊ ရှောက်ချိုသီး၊ ကမ္ဘလားသီး၊ နာနတ် သီး၊ ရှောက်ယို၊ သံပရာယို၊ နာနတ်ယို၊ ရှောက်ဖျော်ရည်၊ သံပရာရည်တို့ကို

အစာလဲဆေး၊ ဆေးလဲအစာ ဆိုသလို ရာသီအလိုက် သင့်တင့်စွာ စားသောက် ဖို့ လိုပါတယ်။

အထူးသဖြင့် အရသာ(၆)ပါး ရှုတ အောင် စားသောက်ဖို့ လိုပါတယ်။

ရေချိုးရင် “ဆောင်း(၁၀)၊ နွေ(၉)၊ မိုး(၁၁)၊ ရေချိုးစနစ် အကျိုးဖြစ်၏” ဆိုတဲ့ ဆောင်းပုဒ်နဲ့အညီ ဆောင်းတွင်း မှာ (၁၀)နာရီအချိန်၊ နွေမှာ (၉)နာရီ အချိန်၊ မိုးရာသီမှာ (၁၁)နာရီအချိန် တွေဟာ ရေချိုးသင့်တဲ့အချိန်များ ဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ပန်ကာလေခံခြင်း၊ လေအေးစက်နဲ့ နေထိုင်ခြင်း၊ ရေချိုးများ ခြင်း၊ အအိပ်များခြင်းတို့ကို ဆင်ခြင်ဖို့ လိုပါတယ်။

ရေသောက်မယ်ဆိုရင် ရေအေး မိုးရိုးထက် ရေကျက်အေးကို အမြဲ သောက်ရပါမယ်။

အထက်မှာပြောခဲ့တဲ့ ပန်းနာရင်ကျပ် ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး ကွမ်းယာ၊ ဆေးလိပ်၊ အရက်နဲ့ မူးယစ်ဆေးများကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ပြီး တစ်လင် တစ်မယား စနစ်ကို ကျင့်သုံးရင် ပန်းနာရင်ကျပ် ရောဂါအပြင် ရောဂါမျိုးစုံကို ကာကွယ် ပြီးသားဖြစ်ကြောင်း ပြောပါရစေ’

▲ ‘ကျေးဇူးတင်ဦးတယ် ဆရာ’
○ ဆရာဦးသီဟနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာ ဦးသီဟ
ကျွန်းမာပါစေတီတိုင်းရင်းဆေးခန်း
အမှတ်(၈၂)၊ လေ့လယ်၊ (၁၀)ရပ်ကွက်၊
ဆောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း ၀၉ ၄၂၀၀၆၇၉၈၊ ၀၉ ၇၇၀၈၅၇၀
၀၉ ၅၅၅၉၇၇၀

ပြောင်မြဲ မောင်ယဉ်တို့
နာမည်ရောက်မြဲဦးမောင်သခင်

စာရေးသူတို့ မိတ်ဆွေတစ်သိုက်
မင်းကွန်း၊ စေတဝန်ကျောင်းတိုက်
အတွင်းရှိ မွှာရုံကြီးပေါ်တွင်တိုင်၍
ဓမ္မရေးရာများ၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး
ကိစ္စရပ်များသည်ဖြင့် ပြောဆိုဆွေးနွေး
နေကြပါသည်။

ထိုစဉ် ဦးမြသန်းမှ စတင်၍...

'တစ်ခုလောက် သိချင်တယ်ဗျာ'

ဟု စကားဆိုလာပါသည်။

'ဘာသိချင်တာလဲ'

ဟု ဦးစိန်သန်းမှ ပြန်မေးတော
အခါ...

'တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ တချို့လူတွေက
ကျွန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးကအစ
မကောင်းတာကြုံပယ်ခိုက် ပြုတ်စာ ကျွေး
တာတို့ ယကြာချေတာတို့ဆိုတာတွေ လုပ်
ကြတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်သိချင်တာက ပြုတ်
စာကျွေးတာပဲ။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ
တစ်ယောက်ဆိုရင် ပြုတ်စာအပြစ်ကျွေးတာက
တယ်။ ဒီဒီလို ကျွေးလိုက်ရင် အားလုံး
အဆင်ပြေလာလိမ့်တဲ့'

ဟု ဦးမြသန်းမှ ပြောပြပါသည်။

'တိုက်ဆိုင်မှုဆိုရင်ကောဗျာ'

ဟု ဦးခင်ရှိန်မှ မေးရာ...

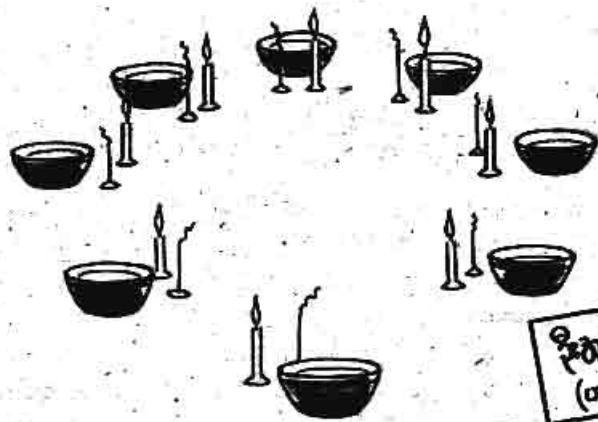
'တိုက်ဆိုင်မှုဆိုပေမယ့် သူ့အဖို့
တော့ ကောင်းတယ်လို့ပြောတယ်။
ပြီးတော့ ပြောသေးတယ်။ ဒါလဲ ဒါနု
ပြတည်း မဟုတ်လားဗျာတဲ့။ မကောင်း
ဘူးလားလို့ ကျွန်တော့်ကို ပြန်မေးဖူး
တယ်'

ဟု ဦးမြသန်းမှ ပြောပါသည်။

'ကဲပါဗျာ... တိုက်ဆိုင်မှုပဲဖြစ်ဖြစ်
ပြုတ်စာကျွေးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် ခုနု
ပြောသလို စေတနာထားပြီးလုပ်ရင်
ဗလီနုတ်စာ အလှူပွဲတစ်ခုဖြစ်တာ
ပေါ့ဗျာ'

ဟု ဦးမြသန်းမှ ပြောပါတော့သည်။

၁၄၈ နက္ခတ္တမောင်မြတ်စွာမင်း..

ပြုတ်စာကျွေး အနိစ္စ

'ကျွန်တော် တစ်ခုပြောချင်တယ်။
ကျွန်တော့်တူ တစ်ယောက်ဆိုရင်
ရာဟုပြုတ်ထဲ ရောက်နေလို့ဆိုပြီး
ပြုတ်စာကျွေးလိုက်တာ ကားမှောက်တဲ့
အထဲမှာ ပါပေမယ့် ဘာမှမဖြစ်ဘူး။
တခြားသူတွေသိဘဲ ကျွေးပွန်းပွန်းသွား
ကြတယ်။ လုပ်နိုင်ရင်ကောင်းပါစေယ်'

ဟု စာရေးသူမှ ပြောပြလိုက်ပါ
သည်။

'ဒါဖြင့် ပြုတ်စာကျွေးနည်းလေးရှိရင်
ပြောပြကြစမ်းပါ'

ဟု ဦးခင်ရှိန်မှ တောင်းဆိုပါတော့
သည်။

'ကျွန်တော့်အစ်ကိုကျွေးတဲ့ ပြုတ်
စာကျွေးနည်းလေးကို ပြောပြပါမယ်'

ဟု စာရေးသူမှ ပြောလိုက်ရာ...

'ဟုတ်ကဲ့ ပြောပြပါဗျာ'

ဟု ဦးခင်ရှိန်နှင့် ဦးမြသန်းမှ ပြော
ပါသည်။

'ပထမဆုံး ပြုတ်စာကျွေးမယ်ဆို
ရင် မိမိကျွေးမယ့်ပြုတ်ရဲ့ ပြုတ်စာချိန်
ကို သိထားရမယ်ဗျာ။
တနင်္ဂနွေ အင်္ဂါ ယောကြာဂြိုဟ်များက

ကိုမုန်းခင် ပြုတ်စာတယ်။
တနင်္လာဂြိုဟ်က ရောသိတာမှ ပြုတ်စာ
တယ်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်က မုန်ကြွေး
တယ်။

စနေဂြိုဟ်က မွန်ထုတ် (၉)နာရီမှ (၁၁)
နာရီအတွင်း စာတယ်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်က မနက် (၉)နာရီမှ (၁၁)
နာရီအတွင်း စာတယ်။

ရာဟုဂြိုဟ်က မွန်ထုတ်ချိန်မှာ ပြုတ်စာ
တယ်ဗျာ

တချို့ကဆိုရင် ပြုတ်စာခွက်တွေ
ကို အသုံးပြုကြတယ်။ ဒီနေရာမှာ
ကျွန်တော့်ရဲ့ အစ်ကိုကြီးလုပ်တဲ့နည်း
ကို ပြောပြမယ်နော်'

ဟု ဆိုကာ ပြောလိုက်ပါသည်။

'ဟုတ်ကဲ့ ပြောပြဗျာ'

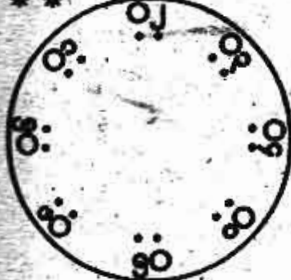
ဟု ဦးခင်ရှိန်မှ ပြောပါသည်။

'ထင်စားစားနဲ့တယ်လို့ဗျာ၊ ထင်အောင်
မှာ ပြန်ပြီး အဆင်ရှိရမယ်နဲ့ ပြုတ်စာ
ကတိကျတော့ကို ရေးတယ်။ ပြီးတော့
ထည့်သောက်ရန် ယန်ကန်ရောင်း နေ
ယန်ကန်မှာ လေးတင်တင်လို့လုပ်ရမယ်'

www.burmeseclassic.com

တိုက်(၁)ကိုယ်ထွန်းပျံ့ထား၊ ဒီအတိုင်း
ချိတ်

ဟု ဆိုကာ စာရေးသူမှ စာရွက်
တစ်စုပေါ်တွင် ရေးပြလိုက်သည်။

‘ဗြဟ္မာ့အစနေနဲ့ တာဝန်ယူ
ဆောင်ရွက်မယ့် လူ(၈)ဦးကိုလဲ
တစ်ယောက်ချင်းစီကို ဗြဟ္မာစာ ကျွေး
မယ့် စားပွဲတော်ကို အခင်ခေါ်ထားရမယ်။
ဦးတော့ ပန်းကန်ထဲကို ယာဂုထည့်၊
ဆီမီးနဲ့ နံသာတိုင်တွေကို ထွန်းညှိ
ထားရမယ်။’

သတ်မှတ်ချိန်ရောက်တဲ့အခါ ဥပမာ
ရာဟုဗြဟ္မာအတွက်ဆိုရင် ရာဟုဗြဟ္မာ
အဖြစ် ဆောင်ရွက်ရမည့်သူက ယာဂု
ပန်းကန်ကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ပြောက်
တိုင်ထားရပြီး ဗြဟ္မာကိုပင့်ခေါ်ရမယ်။

လူတွေကိုလဲ ဗြဟ္မာတွေအနေနဲ့
သဘောထားဖို့ အခင်ပြောထားရပါ
တယ်။ အဲဒီလို ဗြဟ္မာချင်းပင့်ခေါ်ပြီးမှ
ဗြဟ္မာအဖြစ်နေရာယူထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
တွေက ယာဂုကို တစ်ပြိုင်နက်သောက်
ရမိတယ်။’

အခင်ပြီးတဲ့သူက အခင်ထသွားလို့
မရပါဘူး။ ဗြဟ္မာစာကျွေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က
ဆုတောင်းပေးတာများပြီလို့၊ အမှုဝေ
ခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီးမှ တစ်ဗြဟ္မာချင်း
မြန်မာ့လည်ပိုးပေးပါတယ်။

တစ်ဗြဟ္မာချင်း ထသွားတဲ့အခါ
အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မြဲအပြင်ကိုထွက်ပြီး
မုဆိုးများကို ခါခတ်ထုတ်ပြီးမှ မြန်လာ

ရပါတယ်။ အဲဒီအတိုင်း တစ်ဦးချင်း
လုပ်ရပါတယ်။

စားပွဲပေါ်မှ ကျွန်တို့ယာဂုနဲ့ပေးထား
တိုင်း နံသာတိုင်တွေကို စုယူပြီး ခြံပြင်ကို
ခွန်ရပါတယ်။’

ဟု စာရေးသူမှ ရှည်လျားစွာ
ပြောပြလိုက်ပါသည်။

‘အေး... ခင်ကိုနည်းကို
ကြိုက်တာနဲ့ ခင်တို့စာရွက်တွေ သာ
တွေ့က မလုပ်ဆဲတော့ ဒီနည်းက
အနီးအနားကလူ(၈)ယောက်ကို နေ့နံ
အလိုက်ခေါ်ပြီး လုပ်လို့ရတာပဲ’

ဟု ဦးမြသန်းမှ ပြောပါသည်။
‘တစ်ချို့တာက ပြယ်ပင်တွေပျက်စီး
လုပ်မယ့်သူဟာ ကိုယ်လက်အင်္ဂါရွက်ပွင့်
သူများပျက်ပြယ်ပျက်စီးအင်္ဂါရွက်တာတို့ထု
သောင်တိုက်ထပ်ထပ်ထွေ ပုခြစ်စေရက
ပေးပေးစားစားဆောင်ရွက်ပေးရမယ်လို့
ဖြစ်ရမယ်။ သံပေါ့ပေါ့ယာချိတ် အစ်ကို
ကြိုက် လုပ်ပေးတာတွေ ကျွန်တော်လို့
အစ်ကိုကြိုက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးပါ
တယ်ဗျာ’

ဟု စာရေးသူမှ ထပ်မံ၍ ပြောပြလိုက်
ရာ...

‘ဒီတစ်ခါ ကျွန်တော်ဗြဟ္မာစာကျွေး
ရင် စာရေးဆရာကိုပဲ အကူအညီ
တောင်းရမှာပဲ။ မငြင်းရဘူးနော်’

ဟု ဦးမြသန်းမှ ပြောပါတော့သည်။
‘မငြင်းပါဘူးဗျာ’

ဟု စာရေးသူမှ ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။
မှတ်ချက်။ ဗြဟ္မာပင့် ဗြဟ္မာခေါ်များကို
စာအုပ်စာပေများထဲတွင်ရှာဖွေကြပါရန်။
(ကွယ်လွန်သူအစ်ကိုကြီး ဦးကင်ဆီနီး
အား အမှတ်ထရ...)

သစ်ဆရာ၊ ခြင်ဆရာတို့အား
နှိုးဆော်တော့ပါစေ။

ဦးထွန်းမြင့် (ဟင်္သာတ)

စာမုက်ရှာ (၁၀၀)မှ အဆက်

အထက် ရှိကတည်း
ဟု ညည်းပြောထား ပြောခဲ့ပါသည်။
ထိုကြောင့် အင်္ဂါရတ်တစ်ယောက်
ပါသောရှင် ဖိတ်တွေအပေါင်းကို
စာရေးသူမှ ရန်ကုန်ကျောင်း စာရာ
တော်ခေါ် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှ စာက
ကြောင်းလေးကို တင်ပြလိုက်သည်။
ရှည်လွယ်ချက်ခေါ် ခိုလိုရင်းကိုရှာလည်
သဘောပေါက် လက်ခံနိုင်ကြပါလိမ့်
မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။
အကားဆင်

ရန်ကုန်ကျောင်း စာရာတော်သည်
မှလ စာရေးဆရာတစ်ယောက် ဇာတ်လုံး
မြန် မြန်(၁)ပုံသားကို ခွဲစိတ်ဖြိုခေါင်း
ထိုးထိုး ထိုးကြမ်းပျက်စီးစေရမယ်လို့
မြန်(၁)ပုံသားတစ်ယောက်ခေါ်ပြီး ယင်း
ထိုးကြမ်းပျက်စီးစေရမယ်လို့ ဖြစ်
(၁)ပုံသားကို ရွှေချိုင်း (၃)ချက်ဖြင့် င
၍ ထုတ်လိုက်ပြီး လက်ချားကို ရွှေ
ထိုးစာတစ်ချက် အခင်ထပ်ထပ်ထွေ...
ယင်း ရွှေချိုင်းဖြစ်ထုတ်စေကာ
ညှပ်ဖြင့် အထွေ ထွက်ချားချောင်းရည်
ထဲထဲ ချစ်ထိုးပြီး ပါးစလွှေ (၃)ချက်
ခန့် ထိုးထိုးပြီး ထိုအခင်း၌
ကြည့်လိုက်လျှင် အခေါက်ရွှေခေါက်
(၁)ပုံသားတစ်ယောက် ရှိနေသည်။

မြန်တစ်ခါခေါ်ပြီးတိုင်း မှလ ၁၅
အခါဇာတ်လုံးကို ၂ လုံး ၁ လုံး ပါ
မြန်တက်ပေးပြီး တစ်ခါ ခြင်ဖြိုခေါင်း
ပြီး ရွှေပင်ချက်၌ စာသွားရသော
ဇာတ်လမ်းတွင် အနီးတန်ထမ်းဖြစ်ပါ
ကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။
ထို့ကြောင့် နှိပ်ချွန် စေတနာစကား
အရေးကြီး လှယ်ပေးသင့်ခိုက်... ထိပ်
ပေးသင့်ခိုက် ဒီသော အင်္ဂါရတ် ဇာတ်
ပညာရပ်တွင်သင်အရာပေးအကြောင်း
တရားမှ အမှတ်အမှတ်မှ မကြောက်
လွန်မှာ မှတ်သားသတ်တရားကြီးစွာ
ထားပြီး နည်းနာနာယာယကို မထုထင်
ကြားနိုင်ကာမှ တော်ခိုက်ပေးမည့် ပညာ
ရပ်ကိုတစ်ချက်ဖြစ်ပါကြောင်းထပ်လောင်း
အထိပေးစေတနာစကားပါးတိုက်ပါကလည်း
ပါသောရှင် ဆရာအပေါင်း ဆရာ
မြန်(၁) ခုထဲတွင် ဆရာပါးစွာ အလိုစား
အပေါင်း ဖြစ်ကြပါစေ။

ဦးမင်းစင်(ရွှေစုဝင်း)

ကလေး (၄၄၄)

လူတို့အတွက်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

အသုံးပြုရန်
အသုံးပြုရန်

စိန်စိန်

မိုးမိုး
(၄၄၄)

လူတို့အတွက်

တစ်ယောက်
(ဒုတိယပိုင်း)

ယခင်လက ရန်ကုန်ကျောင်း ဆရာ
တော်၏ အောင်မြင်မှု အသီးအပွင့်များ
ကို ခံစားခဲ့ရသည်တို့ကို တင်ပြခဲ့ပြီး
ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော်...အိပ်မက်... ဝေပေါ့...

လောကဓံမှန်တိုင်း တိုက်ခတ်လာ
သည့်အချိန်မှာတော့ ဘုရား၊ ရဟန္တာ
အရှင်မြတ်များမှာတောင် ရှောင်လို့မရ
သည့် ဓမ္မတာလမ်းစဉ်အတိုင်း
ရန်ကုန်ကျောင်း ဆရာတော်လည်း
ကြုံတွေ့ရလေတော့သည်။

ဖြစ်ပွားလည်း အတွင်းနေ တပည့်
လူယုံ ဦးပွင့်တစ်ပါးက မယုံကြည်နိုင်
လောက်အောင် ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်
၍ သစ္စာမဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်က အလှူအတန်း ပေါ

များသည့် ပွင့်လင်းရာသီချိန်များတွင်
နယ်မှ လာပင်သော တရားပွဲများကို
လက်ခံပြီး တရားဟောကြလေ့ ရှိပါ
သည်။

တစ်နေ့သောအခါမှာတော့ လူယုံ
ဦးပွင့်ကို သော့အပ်ပြီး တရားပွဲကြွ
သွားချိန်မှာ နောက်ပိုင်းမှာ လူယုံ
ဦးပွင့်က ဆရာတော်၏ ဆရာကြီး
ဦးသက်ရှည် ချီးမြှင့်ပေးခဲ့သော ရွှေပင်
စိုက်ဓာတ်လုံးကို လေဖိုတင် တောဖော
ပေးဆိုင်ခဲ့သည်ကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး

တစ်ခါတည်း ယူပြီး ကျောင်းကနေ
ထွက်ပြေးသွားတော့သည်။

ဆရာတော်လည်း ကျောင်းပြန်ကြွ
လာသည့်အချိန်မှာ အခန်းတံခါး
ဟင်းလင်းပွင့်နေပြီး အမောဆိုလေ
တော့သည်။

လူယုံဦးပွင့်ကို ဘယ်နေရာမှ
စုံစမ်းလို့ မရတော့သည့်အဆုံး ဆရာ
တော်လည်း စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်ဦး
က...ရှိစေတော့ ငါ့ကိုယ်တိုင် အ
အဆုံး ဓာတ်လမ်းစဉ် တစ်ခုလုံး ကိုယ်

၁၄၂ နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ထက် ကိုယ့်ခြေ လုပ်ကိုင်လာခဲ့တာပဲ အလွန်ဆုံး (၆)လလောက် အပင်ပန်း ခံလိုက်ရင် မူလဓာတ်လုံးလိုမျိုး ဓာတ် တစ်လုံးကိုတော့ ရယူပါပဲဆိုပြီး...

တွင်းထွက် ရွှေ(၁)ကျပ်သားကို အကာရင်းတစ်ဦးကို သွားရောက် ရှာဖွေ ဝယ်ယူလာခဲ့စေပြီး ဘယ်တရားပွဲ၊ အကျွဲက လာပင်၊ လာပင် မလိုက် စမ်း၊ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပြီး ဆရာ တော်ကိုယ်တိုင် ဖိနပ်မှ ဓာတ်လုံးတည် မူလတွင်းထွက် ရွှေ(၁)ကျပ်သားကို ယခင်ဆရာကြီး ဦးသက်ရှည်ထံတွင် ထပ်မံ နည်းယူခဲ့သည့်အတိုင်း နာနဲ့ လေးတူ ချက်၊ ချက်ခွားလိုက်တော့ ထပြည်းပြည်း ရွှေ(၁)ကျပ်သားဟာ (၈)ပဲသား၊ (၅)ပဲသား အနေသို့ အဆီ ကျလာသည့်အချိန်တွင်...

က... ဒီတစ်ခါတော့ ဆရာကြီး ဦးသက်ရှည်ထံမှာတုန်းကလိုပဲ တွင်း ထွက်ရွှေ တစ်ဝက်ကျိုး အဆီကျပြီး ဓာတ်လုံး(၅)ပဲသား အကျန်ဖြစ်ပြီ ဆိုတော့ ယခင်နည်းစဉ်အတိုင်း ရွှေ ဖင်လို ရွှေပင်စိုက်ရုံပဲ ရှိတော့တယ်လို့ သဘောထားပြီး...

ပထမဓာတ်လုံးမှာတုန်းကလို ရွှေ အဆီကျပြီး ဓာတ်လုံး(၅)ပဲသားကို ပြဒါးသန့်သန့် (၁)ပဲသားကို ရွှေကျီ ထိုပက်အနေတော်မှာ အောက်ခံပြီး အပေါ်က ဓာတ်လုံးတင် အဖုံးအုပ်ပြီး ထက် ထွာဆိုင်ခန့် စဉ်အင်တုံလေးထဲ သဲ လက်(၂)လုံးခန့်ခံပြီး လုံစိုက်၍ ခွဲမီးကို စဉ်အင်တုံအပြည့်ထည့်၍ ခွဲမီး ဆိုက်ပြီး ပြဒါးကို ရွှေဓာတ်လုံးနှင့် ဖိ ခန်းလိုက်လေသည်။

ခွဲမီးအားလုံး ပြာဖြူဆိုက်ပြီး လုံ အေးသွားသည့်အခါမှာ လုံကို အသာ အယာဖွင့်ပြီး ကြည့်လိုက်တော့ ရွှေ ဓာတ်လုံးကိုသာ တွေ့ရပြီး ယခင်ကလို

ပြဒါး(၁)ပဲသားက ဓာတ်လုံး အောက် ခြေမှာ သဲကြမ်းပွင့်လေးများလို ကပ် ပြီးနေသည်ကို မတွေ့ရပေ။

ဟ... ဘယ်လိုတုန်း... ငါ... ခွဲမီး ဆိုက်တာများ မီးများသွားလို့ ပြဒါး မမီတာလားဆိုပြီး ဒုတိယတစ်ကြိမ် ပြဒါး(၁)ပဲသားကို ပြန်၍ ဖမ်းကြည့် ပြန်ပါသည်။

သို့သော် မူလ ပျောက်ဆုံးသွား သော ရွှေဓာတ်လုံးကလို ပြဒါးကို သဲကြမ်းပွင့်လေးများလိုကပ်ပြီး မိနေ သည်ကို မတွေ့ရလေတော့ ဒီတစ်ခါ ဆရာတော် သေရာ ဝေယနထ ပြန်ပြီး ဓာတ်လင်းစဉ်ကို စဉ်းစားရလေတော့ သည်။

ဆရာကြီး ဦးသက်ရှည်ထံမှာ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဓာတ်လုံးကို လုပ် ခဲ့သည့် နည်းစဉ်အတိုင်း ဘာတစ်ခုမှ မလွဲချော်အောင်ကို လုပ်ခဲ့ပါရဲ့နဲ့ ဘာလို များ ပြဒါးဖမ်းလို့ မရတာပါလဲဆိုတော့ တစ်ခုပဲ ရှိသည်။ အဲဒါက မှတ်မှတ် ရရ... ဆရာကြီး ရွှေကို နာနဲ့ ချော်ချက် ပြီး ဓာတ်ထိုးနေချိန်မှာ ရွှေဓာတ်လုံး (၁)ကျပ်သားကနေ (၃)မတ်သားခန့် ရောက်တဲ့အချိန်မှာ နာသားလိုလို ပြဒါးဖမ်းမီတာတဲ ဓာတ်သားလိုလို ဓာတ်ပစ္စည်း(၁)မတ်သားခန့် ထည့်ပြီး ဓာတ်ထိုးဆိုင်တာကို သွားပြီး သတိပြု မိလေသည်။

ဓာတ်လင်းစဉ်တစ်ခုလုံး ကွဲလွဲတာ

ဆိုလို့ ဒီတစ်ခုပဲ ရှိသည်။ သို့သော် အဲဒီအချိန်တုန်းက ဆရာကြီး ပေးလာ တဲ့ ဓာတ်သားအစလေးတွေ (၁)မတ် သားခန့်လောက်ကို နာအသားစလေး တွေပဲ နေမှာပါလေလို့ ထင်မိပြီး ဆရာ ကြီးကို တွေ့တွေ့ထူးထူး မေးခဲ့မိတာ ကို တွေးမိပြီး မိမိကိုယ်မိမိသာ အပြစ် ထင်၍ နောင်တရနေမိလေသည်။

ယခုချိန်မှာတော့ ဆရာကြီးဦးသက် ရှည်လည်း သက်ရှိထင်ရှား မရှိတော့ပြီ ဆရာတင်ပြီး မေးပြန်းစရာ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိ ဖြစ်နေလေ ပြီ။

သို့သော် မိမိ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လုပ်ခဲ့ရသည့် ဓာတ်လင်းစဉ်သို့ အလွဲ အချော်မရှိလေပြီဟု တထစ်ချ မှတ်ယူ ခဲ့သည်ကို နောင်တရမိလေတော့ သည်။

ဒါကြောင့် ရန်ကုန်ကျောင်း ဆရာ တော်ဟာ ဓာတ်လုံးပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ တဲ့အချိန်၊ သက်တော်(၄၅)နှစ်မှစ၍ ပုံလွန်တော်မူသည့်အချိန် သက်တော် (၆၅)နှစ်အတွင်းမှာ...

ထို “ရွှေပင်လို ရွှေပင်စိုက်” ဓာတ် လင်းစဉ်ကို တစ်စိုက်မတ်မတ် ခွဲစော်ပြီး လုပ်ဆောင်ပါသော်လည်း ယခင် မူလ ဓာတ်လုံးမှာလို အောင်မြင်မှုကို မရခဲ့ ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ဤဖြစ်စဉ် ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အကြောင်းပြုပြီး ရန်ကုန်ကျောင်း ဆရာတော်က အင်မတန် ရင်းနှီးကျွမ်း ဝင် လေးစားရသော ဥသျှစ်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီးကို ကိုယ်တွေ့ခဲ့ ယှဉ် ပြီး...

ဆရာတော်ရ... ဖြူရ အဂ္ဂိရာဇာတ် ပညာဆိုတော့ “ဗွယ်ပယောင်နက် ဝိပိယောင်နက်”ဆိုတာကို တပည့် တော်ကတော့ ဘဝကို ရင်ပြီး အဲဒီ

ဖိုင်းရိုင်းဆေးထုတ်ကုန်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ... ကြာမင်း အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ ခြံတိုအိပ် အလည်လာတာ ထမင်းခွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မေမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝဲစားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မေမြင့်ရေ မနေက စင်ကာပူက သာကြီးပြန်လာ တယ်လေ” အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ။ “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အဝဲကြားတာနဲ့ပင် သွေးတိုး ချင်ပြီး တော်ပါပြီအေမမားရဲ့ပါဘူး” “မေမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးချိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရဲ့လို့ ဟိုဟာမစားရဲ့ ဒီဟာမစားရဲ့ ရောင်လိုက်ရတဲ့အစား အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မေမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါ့အိပ်နေတာ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရောင်တာ မထက်တောင် ခြံတိုကုန်သေးတယ်။ ခုတော့ အိပ်ညာနုနုပဲ” “ဟုတ်တယ် မေမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေး ကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင် တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ကရုဏာစိုက် ရောင်ကြည့်စားသောက် ခဲ့တာ။ အခုတော့ ကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးချီနေပြီ မေမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား တစ်ယောက်ထဲ ကိုတိပြီး သုံ့စွဲ မနေနဲ့ပဲ မေကိုလဲ ပြောအံ့လေ” “လာပါ မေမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တင်ကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား ခြံတိုရယ်” “အော် မေမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ။ မေမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မေမြင့်။ ကျွန်တော်နဲ့ ခြံတိုကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရေမယားပါ ဒီ လောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့ များများသားသား” “ဟား ဟား ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“ခြံတိုတို့နီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြီစားပြီဇနား က ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးမယ်မေမြင့်ရယ် ခဏ ခဏ ၅ ပြာသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာလေးလဲ ဟယ် ကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဇနား” “ဟုတ်တယ်မေမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင် လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိပ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့ ၁၄၄ နားပြာရောင်မြေညီမပုလင်း

“ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ ကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုး ကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ ကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ဆေး ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလိမ့်ဟင်” “သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း သွေးတက်၊ သွေးတိုခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း နောက်ကျောတက်၊ ဂေါက်ကျောတိုခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်း အုံ့ခဲ၍ လေးလံလှိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ် ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားနို့ဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစားအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ မြန်အုန်းမှ မြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မေမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘာစစ်လို့မှမခံစားရဘူး အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုး စာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးဆန်း တန်းပြေရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့လေ” “ဟုတ်ပ တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲအတွက်လဲ အုန်းနို့ ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှ” “ဒီမှာ မေမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့် ထားပြီဦး ရော၊ ဒါက ကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရဲကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့” “အေးအေး ပြောရုံမဟုတ်ဘူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်”

“ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့နီးနီး ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်မှာစွက်နေတဲ့ သွေးတိုး ရောဂါဟာ ဝိနိဗ္ဗာန်ခွက်ပေါ် ရေတင်သလို ပျောက်တင်း ချင်သာရာရမယ့်ပဲ။ ဒါကြောင့် စားစိတ်မရှိသလိုကြီးရေ ကျွန်မာ ခြင်း၊ ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့... ကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ့်...”

ပင်ရင်း - ကြာမင်းဆေးထုတ်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗာလင်း၊
ပြောက်ဥက္ကလာမ ဝန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ရ.ပြည်

www.burmeseclassic.com

ရောဂါမြေ ကျော်လိမ့်

ဝိဇ္ဇာဝရဆေးတော်ပြီး (ခေါ်)

ဓာတ်ကြီး (၇) ပါး ရုပ်နှာပ်ဆေးတော်

(၂၀-၃-၂၀၁၅)ရက်နေ့တွင် စာရေးသူနှင့် တပည့်ဖြစ်သူ မောင်ထွန်းထွန်းတို့နှစ်ဦးသည် နိဂြောဓာရုံကျောင်းတိုက် ဦးပွင့်ကြီး ဦးစိတ္တထံသို့ ဓာတ်နှင့် ဆတ်သက်သည့် ဆေးအကြောင်းများ ဆွေးနာသောအခါ ရန် ချောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ဦးပွင့်ကြီးဦးစိတ္တသည် မောင်ထွန်းထွန်းနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသူ ဖြစ်သဖြင့် ဦးပွင့်လင်းကို လိုက်စားနေသော ဦးပွင့်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

သူသည် ဓာတ်လုံးထိုး ဝါသနာပါ ဘဝနီဖြစ်သကဲ့သို့ ဓာတ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဆေးဝါးများ ဖော်စပ်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူနှင့် မောင်ထွန်းထွန်းတို့ ချောက်ရှိသောအချိန်သည် နေ့လယ် နာရီအချိန်ခန့်ဖြစ်ပါသည်။ ဦးပွင့်ကြီး ဦးစိတ္တသည် ဓာတ်ထိုးသော ဖိနပ်အတွင်းသို့ စာရေးသူနှင့် မောင်ထွန်းထွန်းတို့ ခေါ်သွားပါသည်။

ဖိနပ်တွင် ထိုးလက်စ ဆေးအမည်များနှင့် နံပါတ်အကြီးအသေး လုံးများကို တွေ့ရသလို လုံကွဲများနှင့် ဓာတ်ကြီးများကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

ဆတ်စပ်ထားသော ဓာတ်ကြီး(၇)ပါးကိုလည်း ပြပါသည်။ ပျားရည်နှင့် ဆတ်စပ်ထားသော ဝိဇ္ဇာဝရဆေးတော်ကြီးကို စာရေးသူနှင့် မောင်ထွန်းထွန်းတို့ ဆက်တစ်ကော်စီ ကျွေးပါသည်။ ဦးပွင့် ဦးစိတ္တက...

ဘာကြီး ဘယ်လိုအရသာမျိုး ခံရသလဲ

မေးသောအခါ စာရေးသူက

◆ ဝိဇ္ဇာဝရဆေးတော်နှင့် ဦးပွင့်ကြီး ဦးစိတ္တ

‘ချိုချစ်ဖန်ဆင်းလေးပါဘုရား’

ဟု ပြောသောအခါ ဦးပွင့်ကြီး ဦးစိတ္တက...

‘ဒကာကြီးတို့ အင်မတန်ကံကောင်း တယ်။ ဒီဆေးတော်ကို ကျွန် လူတိုင်း မကျွေးဘူး။ ကျွန်ကျင့်နေတဲ့ စရုဏ တွေနဲ့ ဒီဆေးကိုဆောင်ပြီး ပေါက် မြောက်အောင် ဆက်ကျင့်ချဉ်းမယ်’

ဟု ပြောဆိုပြီး ဖားဖိုကို သူ၏တပည့် များကို မီးမွှေးစေပြီး ဓာတ်များကို စီစဉ်လေတော့သည်။ မောင်ထွန်းထွန်း က...

‘ဦးပွင့်ဘုရား တပည့်တော်တို့ကို လဲ ဆေးနည်းဖော်စပ်ပုံနဲ့ ဆေးအမည် များကိုလဲ ပြောပြပါဦးဘုရား။ (၇)ရက် သားသမီး စိတ်ချမ်းသာဖို့ပါဘုရား’

ဟု ပြောသောအခါ...

‘ကဲ ဒကာတို့က စာရေးဆရာတွေ ဆိုတော့ဘုန်းကြီး ပြောပြမယ်။ ဒကာ ထွန်းထွန်းက လိုက်ရေးပြီးမှတ်ပေါ့။ စာရေးဆရာကြီးက မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ထည့် မယ်ဆိုတော့ ကျွန် ရှေးမှအတိုင်းပဲ မခြွင်းမချန် ပြောပြပါမယ်။

- ၁။ သိန္ဓေအား (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၂။ ဆာပင် (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၃။ ပြွန်အား (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၄။ အိမ်သုံးအား (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၅။ မြက်ပင်ပန်းရွက် (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၆။ ကြက်ဟင်းခါရွက် (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၇။ ကြက်သွန်နီ (၁၀)ကျပ်သာ။

အဲဒီ(၇)မျိုးကို အညီအမျှ စုပေါင်း ပြီး သံဆုံထဲတွင် ထည့်ပြီး ထောင်ရ မယ်။ အားလုံး ညက်သွားပါက လုံ နံပါတ်အကြီး(၂၀)ထဲသို့ ထည့်ပြီး အရည်လည်အောင် အရှိရတ်နည်းနဲ့ ထိုးယူပါ။

အဲဒီဖြစ်တဲ့အထိ ထိုးပြီး အဲဒီအခဲကို

၁၄၆ နာရီကျော်ရောင်မြဲညီမရှင်း

အအေးခံပြီး သံဆုံနဲ့ အမှုန့်ဖြစ်အောင် ထောင်းရမယ်။

ရရှိလာတဲ့ အမှုန့်ကို တစ်နေ့ကို တစ်ပဲသာခန့် တစ်လပြည့်အောင် စား ရပါမယ်။ (၉၆)ပါးရောဂါ ကင်းဝေးလို့ ရှေးစာမူထဲမှာ ဆိုထားတာ အတိ အလင်း ရှိပါတယ်။

အဲဒီဆေးကို ရွှေချိန်သလို (၁) ကျပ်သားချိန်၍ သေးငယ်သော အပ် (၁)ကျပ်သား။ ယင်းနှစ်မျိုးကို စုပေါင်း ပြီး ပျားရည်စစ်စစ် ငါးဆယ်ကျပ်သား တစ်ပုလင်းထဲကို ထည့်လိုက်ရင် ဆူ ပွက်လို့ လာပါမယ်။

အမြှုပ်သေပြီး အဆူငြိမ်သွားပါက တစ်နေ့ကို လက်တစ်ကော် စားပေး ခြင်းဖြင့် ဆေးရဲ့အာနိသင် အစွမ်း ထက်ခြင်းက ရေမဝတ်၊ အာဟာရကင်း ပြီး အစားမစားဘဲလဲ နေနိုင်ပါတယ်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ထွက်ရပ်ကိုလှမ်း တဲ့ ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက် ဆိုပါ က မမှားပါဘူး’

ဟု ဦးပွင့်ကြီး ဦးစိတ္တက ဤတဲ့

သို့ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြောဆို ပါသည်။ ယင်းဆေးတော်ကြီးကို ဦးပွင့်ကြီး ဦးစိတ္တက သူကိုယ်တိုင် ဖော်စပ်ပြီး စားသုံးသည်မှာ ယခုဆိုလျှင် သုံးနှစ်အတွင်း ဘာရောဂါမှ ထူးထူး ထွေထွေ မဖြစ်ပါဟု ဆိုပါသည်။

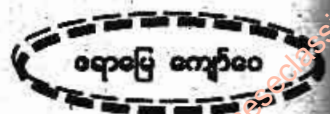
တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကိုရင်လေးများ လေထိုးလေအောင်ဖြစ်လျှင် ဦးပွင့် ကြီး ဦးစိတ္တ၏ ဝိဇ္ဇာဓရဓာတ်ဆေးပြာ ကို ကျွေးလိုက်ခြင်းဖြင့် တစ်ခဏ အတွင်းမှာပင် လေထိုးလေအောင် သည်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း ကြပုံကို ကိုရင်လေးများက ပြောပြ၍ ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

စာရေးသူတို့ ဆရာတပည့်နှစ်ဦးတို့ သည်လည်း ဦးပွင့်ကြီး ဦးစိတ္တ၏ ဆေးအမည်များနှင့် ဦးပွင့်ကြီး၏ ပုံတော်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့် ခွင့်တောင်း သောအခါ...

‘ဒကာ တို့က အများဝေနေယူ အတွက် တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ဖီစာ ဖါနအဖြစ် အသက်ကယ်တာပဲ ကျွန် ခွင့်ပြုရမှာပေါ့။ ကျွန် ပညာကို သေဇာ အထိ ယူမသွားပါဘူး။ ကျွန် ခွင့်ပြုပါ တယ် ဒကာ’

ဟု ဦးပွင့်ကြီးမှ ခွင့်ပြုသောအခါ စာရေးသူသည် ဆရာတော်နှင့် ဆေး အမည်များကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး ဆောင်း ပါးရေး၍ ဤမဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ပို့လိုက်ရ ပါတော့သည်။

ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေး အတွက် အကူအညီပေးသူ တပည့်ကြီး မောင်ထွန်းထွန်းနှင့် ဦးပွင့်ကြီး ဦးစိတ္တ ကို အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

၃။ ထိုနေရာသို့ ဖိနှိပ်ကြည့်ပါက နာကျင်ခြင်း၊
 ၄။ အကြောပြုတ်ရှည် နာကျင်သော အဆစ်
 ကို ဖိလျှင် ဓာတ်ရ ဖြစ်လာခြင်း၊
 ၅။ ရောဂါသက်တမ်းကြာရှည်လျှင် ခါးနာ
 ပြင်းထန်လာခြင်း၊
 ဤရောဂါမှာ အောက်ပိုင်း အာရုံ
 ကြော အားနည်းလာကာ လုံးဝ လမ်း
 မလျှောက်နိုင်သည့်အထိ ဖြစ်တတ်
 သည်။ အသက်အရွယ် ကြီးမယ်မရွေး
 ဖြစ်တတ်ပါသည်။
 ခါးနာခြင်း သက်တမ်းကြာရှည်လာ
 ပါက ဖြစ်ခြောက်နာ ရှိမရှိ စစ်ဆေးကာ
 ထိုအနာ(အဆုတ်နာ) အကင်းသေ
 အောင် ကုသမှသာ ခါးနာပျောက်ကင်း
 နိုင်ပါသည်။

(၁) သားအိမ်အနာအဆရာ

မှားယွင်းမှုကြောင့် နာခြင်း

အမျိုးသမီးများ သားအိမ် အနာ
 အတား ပြောင်းလဲမှုကြောင့် သားအိမ်
 ကို ထိန်းထားသော ဆိုင်းကြောများ
 ကြွက်သားများကို ဖိညှပ်ခံရသည်။
 ထိုအခါ ကိုယ်ခန္ဓာလှုပ်ရှားမှုကို ချုပ်
 ပေးသည့် အာရုံကြောများကိုပါ ဖိညှပ်
 သကဲ့သို့ရှိကာ ခါးနာခြင်း ခြေထောက်
 ကိုက်ခါခြင်းများ ဖြစ်စေသည်။
 ယင်းအပြင် အစာဟောင်းအိမ်ကိုပါ
 ဖိခံသဖြင့် ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ တင်းပါးခွက်
 မျက်ခြင်းတို့ ဖြစ်စေ၏။ ဆီးအိမ်ကို
 လည်း ဖိထားသကဲ့သို့ရှိ၍ ဆီးအောင့်
 ခြင်း၊ ဆီး မကြာမကြာ သွားခြင်းတို့
 ဖြစ်စေ၏။

အကြောင်းရင်း

- (၁) သားသမီးမွေးဖွားသည့် အကြိမ်များခြင်း
- (၂) နှစ်ပတ်ကျော် ကိုယ်ဝန်ဆောင်မှုများခြင်း
- (၃) အမျိုးသားများနှင့် ကာမဆက်ဆံခြင်း
- (၄) သားအိမ်ရောဂါသက်ရောက်မှု ခံစားနေခြင်း

၁၄၈ နာကျင်မှုရောင်ခြည်မဟုတ်ပဲ

(၅) မေထုန်ပျံ့ရာတွင် ပျံ့နှံ့
ယှက်ခြင်း

(၆) မျက်နှာပြင်ပြိုနောက် နှစ်
ကျသော နေထိုင်မှု ပုံစံခြင်း

(၇) ပျက်စီးမှု အလေ့အစဉ်
ပုံစံခြင်း

(၁) သားသမီးမွေးဖွား

မှူး အကြိမ်များသို့ သားအိမ်ကို ထိန်းသော
 ဆိုင်းကြောများ အသားမျှင်
 များ၏ ဆွဲကျွံမှုအား
 နည်းလာကာ သားအိမ်
 အောက်သို့ လျှောက်ကျတတ်
 သည်။

(၂) နှစ်ပတ်ကျော်

ထရားပင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်မှု
 ချဉ်းကြောင့် သား
 အိမ်ထိခိုက်၍ နေရာပြောင်း
 ရွေ့တတ်သည်။

(၃) ဆက်ဆံမှု များခြင်းကြောင့်

သားအိမ်ကြွက်သားများ ထိခိုက်ဖန်
 များခြင်း၊ ယခင်ခြင်းတို့ကြောင့် သား
 အိမ် ပျက်ယွင်းတတ်သည်။

(၄) သားအိမ်မကြာခဏ ရောင်

တတ်သူများသည် သားအိမ်မဟာထ
 ကြီးလာ၍ အောက်သို့ ကွဲကျလာတတ်
 သည်။ သားအိမ်ခေါင်းရောင်ရမ်းခြင်း
 ကြောင့် တင်းကျပ်နာကျင်ကာ ခါး
 အထိ ပျံ့နှံ့လာတတ်သည်။

သားအိမ်ရောဂါကြောင့် သားအိမ်
 ဆိုင်းကြောများ အသားမျှင်များ ကျွံ
 အား နည်း၍ သားအိမ်အောက်သို့
 လျှောက်ကျလာတတ်သည်။

(၅) မေထုန်ပျံ့ရာတွင် ပျံ့နှံ့

မဟုတ်သော ဆက်ဆံမှုများကြောင့်
 သားအိမ်ကို ထိခိုက်ခတ်ရာ ရစေတတ်
 သည်။

(၆) တရား မျက်နှာပြင်ပြို

နောက် နှစ်ပတ်ကျော်
 နေထိုင်မှု မရှိသဖြင့် ခါး
 အင်္ဂါရှိ ကြွက်သားများ
 ဆိုင်းကြောများသည် ထုံ
 လောက်သည့် ဓာတ်ရ
 ဓာတ်ကို မရသောကြောင့်
 ကျုံ့အားလျော့ကာ သား
 အိမ်လျှော့ခြင်း၊ သွေးကွန်
 ခြင်း၊ ဆီးအောင့်ခြင်း၊ ခါး
 နာခြင်းတို့ ခံစားရတတ်
 သည်။ ခါးဆုံ ဆုတ်၍ ဆွဲ
 သကဲ့သို့ နာကျင်နေတတ်
 သည်။

သားအိမ်ရွေ့လျားမှု

- (၁) ရှေ့သို့ လျှော့ကျခြင်း
- (၂) အောက်သို့ လျှော့ကျခြင်း
- (၃) နောက်သို့ လျှော့ကျခြင်း
- (၄) သီးအိမ်ပေါ်သို့ ကျန်ခြင်း

စသည်တို့ အဖြစ်များကြသည်။

ရှေ့သို့ လျှော့ကျခြင်း

ရောဂါလက္ခဏာများ

- ၁။ ခါး မကြာခဏတောင့်ခြင်း၊ သီးအိမ်
 ဆစ်တစ်ဝိုက် တောင့်တင်းနေခြင်း
 ဖြစ်၍ ထိုနေရာသို့ ဖိနှိပ်ပါက ခြေ
 ခြောက်နာကြောင့် ဖြစ်သောအခါ
 ခါးနာခြင်း ကဲ့သို့ နာကျင်မှုမရှိ
 တောင့်တင်းမှု လျော့ပါးစေသည်။
- ၂။ ဆီးအောင့်ခြင်း၊ ဆီး မကြာခဏ
 သွားခြင်း။
- ၃။ မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်း၊ အနည်းငယ်
 သာ ဆင်း၏။ အနံ့ရှိ၏။ ယားယံမှု
 မရှိပေ။
- ၄။ ယောနီလမ်း၌ တစ်ခုခု တစ်ခုခု
 သကဲ့သို့ ခံစားရခြင်း၊ သား
 မွေးဖွားမှုသို့ အမျိုးသမီးတို့
 ခံစားရသည်။ ပျို့ရွယ်သူ၊ ကလေး

မမွေးဘူးသူတို့၌ ဖြစ်လေ့မရှိပါ။
 ထိုသူတို့၌ ခံစားရသည်ဆိုပါက
 အရေးကြီးသော ရောဂါတစ်ခုခု ဖြစ်နိုင်
 သဖြင့် ကျွမ်းကျင်သူများနှင့် တိုင်ပင်
 ကုသသင့်သည်။
 ၅။ ဖီးယပ်မပုန်ခြင်း ဆင်းရက် နောက်
 ကျခြင်း၊ အဆင်းနည်းခြင်းတို့ ဖြစ်
 တတ်သည်။
 ၆။ ဖီးယပ်လာစဉ် အခဲအနည်းငယ်
 ပါခြင်း၊ သေးငယ်သော သွေးခဲများ
 ပါလာတတ်သည်။

၂။ အောက်သို့ လျှော့ကျခြင်း

ရောဂါလက္ခဏာများ

- ၁။ ခါးနာခြင်း၊ ခါးနုရာမှ အထက်
အရိုးဆစ်နုရာများ၌ လုံးဝ နာကျင်
မှု မရှိပါ။
- ၂။ မေထုန်မှီဝဲစဉ် အလေးအပင်မ၊ စဉ်
တို၌ ပို၍ ခါးနာထေးနာ ပိုမိုတတ်
သည်။
- ၃။ သားအိမ်ကျကျနေသည်ကို မိန်းမ
ကိုယ်အတွဲပင် ခြင်္တေ့နိုင်ခြင်း။
- ၄။ ကြောခဏ ဆီးအောင်ခြင်း။
- ၅။ အဖြူဆင်းခြင်း၊ မဟာဏာ များ
သည်။
- ၆။ ကြောခဏ များတတ်ခြင်း။
- ၇။ ငြိုးညောင်းရိုးတစ်ဝိုက်နှင့် တင်ပါး
ခွက်တစ်ဝိုက် တောင့်တင်းနေခြင်း။
- ၈။ လမ်းလျှောက်သောအခါ ပျံ့နှံ့မပြစ်
ဘဲ ကုန်းကုနေတတ်ခြင်း။

၃။ နောက်သို့ လန့်ခြင်း

ရောဂါလက္ခဏာများ

- ၁။ ခါးနာခါးအောင့်ခြင်း၊ အကြောပြင်
မိနိုက်လျှင် မနာ၊ အနည်းငယ်သာ
သက်သာ၏။
- ၂။ မေထုန်မှီဝဲစဉ် အလေးအပင်မ၊ စဉ်
တို၌ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်ခြင်းပိုမို

ဆိုးဝါး၏။

- ၃။ ဓမ္မတာလာသည်ရက်တွင် စအိုဝဉ်
နာကျင်ခြင်း(အတွင်းမှ ဆုပ်ဆွဲ
သကဲ့သို့ နာကျင်၏။)
- ၄။ ဖီးယပ်နောက်ကျခြင်း။
- ၅။ ဝမ်းမထိန်းနိုင်ခြင်း။
- ၆။ တင်ပါးဆုံခွက်၊ တင်ပါးဆုံအကြော
များ၊ မကြာခဏ တောင့်တင်းခြင်း။
- ၇။ မျက်ခွံနုနေတတ်၏။ (အပေါ်အောက်
မျက်ခွံများ တောင်နေတတ်၏။)
- ၈။ အသားအရေ ညိုညစ်ခြင်း၊ (အသား
အရေ စိုပြည်မှုမရှိ၊ နုပျိုရင်းထက်
ဖွဲပြာနေတတ်၏။)

၄။ ခါးအိမ်ပေါ်သို့ ငိုက်ကျခြင်း

ရောဂါလက္ခဏာများ

- ၁။ ဆီးကြောခဏ သွားခြင်း။
- ၂။ ဆီးအောင့်ခြင်း။
- ၃။ ဆီးအိမ်ရောင်သကဲ့သို့ရှိခြင်း။
- ၄။ ဆီးဆုံတင်းခြင်း။
- ၅။ သီရရတ် (လိင်စေ့ရှည်ထွက်လာ
ခြင်း) ဖြစ်ခြင်း။
သားအိမ်သည် ဆီးအိမ်ပေါ်သို့ ပိ
သဖြင့် အင်္ဂါဇာတ် အထိန်းကြောများ
ထိခိုက်ကာ ရှေ့သို့ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

၆။ ခါးတွင် ဆုပ်ဆွဲသကဲ့သို့ နာကျင်
ခြင်း။
၇။ အလိုလို ခွမ်းလျ နံ့ချည့်နေတတ်
ခြင်း။

(ဂ) အိပ်မပျော်ခြင်း

(ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်သည့်
သာမန် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည်
ဆီးအိမ်၌ ဆီးပမာဏ ၃၀၀ml ပြည့်
လျှင် ဆီးသွားလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်၏။
ဆီးအိမ်ပေါ်သို့ သားအိမ်ငိုက်ကျ
မိနိုက်ထားခြင်းကြောင့် ဆီးပမာဏ
၁၀၀ml ရှိလျှင်ပင် ဆီးသွားလိုစိတ် ဖြစ်
ပေါ်၏။

ထို့ကြောင့် မကြာခဏ ဆီးသွားခြင်း
လက္ခဏာ ဖြစ်ပေါ်သည့်အတူ ထိုသို့
ဆီးမကြာခဏ သွားလိုစိတ်က အိပ်
မပျော်အောင် ဟန့်ထားစေသကဲ့သို့
ဖြစ်ရပေသည်။)

(ဇ) ခါးအိမ်ပေါ်သို့ ငိုက်ကျခြင်း

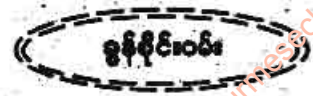
နာကျင်နေခြင်း

ကလေးနှစ်ဦးထက် ပို၍ မွေးပြီးသူ
များတွင် အခြေများသော သားအိမ်
လျှော့ကျခြင်း လက္ခဏာတစ်ခု ဖြစ်
သည်။

(င) အောက်မျက်ခွံ ဆင်းခြင်း

(ဇီဝလိင်စေ့ ရှည်ထွက်လာခြင်းနှင့်
အတူ အောက်မျက်ခွံဆင်းလည်း တွဲ
ကျလာတတ်သည်။ လက်ဖြင့် ထိကိုင်း
ကြည့်ခြင်းဖြင့် အောက်မျက်ခွံဆင်း
လျော့ရဲတဲ့ကျနေသည်ကို သိနိုင်ပါ
သည်။)

ရွှေထ ဆက်စပ်ပါရန်

ရွှေဘို သုတေသနစာအုပ်

ကုသရေး

စာရေးသူတို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် မကြာခဏ ထူးကဲစွာဖြင့်စွန်း
စုလိုလဲ အတွင်းမှာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး အထက်ပိုင်းမှစ၍
မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းမှုကြောင့် လူများနှင့် ကျွဲများ
တိရစ္ဆာန်များ အတိအကျ ရောက်ခဲ့ရသည်။

တို့ပြင် ကချင်ပြည်နယ်၊ ချင်းပြည်နယ်၊ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ရှမ်း
ပြည်နယ်၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတို့တွင်လည်း ဆက်လက်၍
မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းသောကြောင့် ခြေကြီးရေလျှံမှုများ
ဖြစ်ကာ သဘာဝရေဘေးအန္တရာယ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြန်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ မြန်မာလူမျိုးများသည် ဖော်ရွေကြသည်။
သူတစ်ပါးကို သနားကြင်နာတတ်ကြသည်။ လိုအပ်သူကို
ကူညီတတ်ကြသည်။ စုပေါင်း လုပ်ဆောင်တတ်ကြသည်။
ပရဟိတစိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝရှိကြသော လူမျိုးများဟု ဆိုရ
ပါက လွဲမည်မဟုတ်ပါ။

ရေဘေးသင့်ပြည်သူများအား ဝိုင်းဝန်းကူညီ လှူဒါန်းနေ
ကြသည့် အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးအား တွေ့မြင် ကြားသိနေခြင်း
အားဖြင့် သိနိုင်ပါသည်။

သဘာဝရေဘေးအန္တရာယ် ကြုံတွေ့နေရ လူများအတွက်
သာ မဟုတ်ဘဲ ရေဘေးကြောင့် အစာရေစာ ပြတ်လတ်နေ
ရှာသော ကျွဲများ၊ တိရစ္ဆာန်များအတွက်ပါ မိကျားများ လှူဒါန်း
နေကြသူများပါ တွေ့မြင် ကြားသိရပါ၍ စာရေးသူအနေဖြင့်
သာသနာ့ဓိရံပြန်ပါသည်။

စာရေးသူတို့၏ ဗုဒ္ဓဘုရားသည် “အထိုအပ်ဆုံးသူကို
လှူဒါန်းခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး” ဟု ဟောကြားတော်မူခဲ့
သည် မဟုတ်ပါလော့။

တောင်သူလယ်သမားများ အနေဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ခြေကြီး
ရေလျှံမှုများကြောင့် မိမိတို့ မွေးမြူထားသော ကျွဲများ၊ တိရစ္ဆာန်
များ ရောဂါများ ကပ်ရောက်နိုင်ပါသည်။

မိုးရသဩဇာဖြစ်ကာ ခြေကြီးရေလျှံမှုဖြစ်၍ စွတ်စိုနေသော
သဘာဝ နေရာများသည် မြို့နယ်များအား

မြေပျားကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဖြစ်ပွားနိုင်သော ရောဂါများ
မှာ ကျွဲများ၊ တောင်သန်းရောဂါ၊ ထည်ရောင်းကွဲရောဂါ၊
ပေါင်ပုပ် ထက်ပုပ်ရောဂါ၊ ရွာနာလျှာနာရောဂါသည်
ရောဂါများဖြစ်သည်။

ရွာနာလျှာနာရောဂါဖြစ်ပါက ဆေးဦးတိုနည်းဖြင့် ကုသ
ပေးနိုင်ပါရန် မသိရှိသေးသည့် တောင်သူလယ်သမား
များအား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

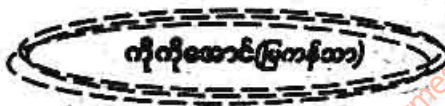
ဤဆရာတော်မှာ မိမိတို့ မွေးမြူထားသည့် ကျွဲများ
ရွာနာလျှာနာခြင်းကိုသာ ကာကွယ်နိုင် လေဆေးသားဆန်တို့
အသုံးပြုမှု တစ်ခုတည်း အသုံးပြု၍ ကျွဲများ လျှာ ဖိတ်တို့
တစ်ခုတည်းဖြင့် ထားကြားထားပါသည်။

ထပ်ပြီးတိုက်ဆေးခြင်း နှစ်ဆယ့်နှစ်လုံးကို မှား၍
တစ်နှစ်ဖြင့် ဖြုတ်ဆင်၍ လျှာဖိတ်နှင့် သုတ်လိမ်း ကုသထား
ပါသည်။

တစ်နည်းမှာ တောစပ်ပယ်မြစ်ကို ထောင်း၍ လျှာပေါ်
တွင် ဖြူးပေးကာ ကုသနိုင်ပါသည်။

ရွာနာကို ရေခဲနွေးကြမ်းစန့်စန့်နှင့် ဆေးကြောပေးကာ
တမာခေါက်၊ မာလကာခေါက်၊ လိပ်ခေါက်တို့ကို သွေ့၍
လိမ်းပေးကာ ကုသနိုင်သလို ထင်းရှူးဆီ ထစ်ဆ၊ ဆီ
ငါးဆရာ၍ လိမ်းပေးခြင်းတို့ဖြင့် ကုသရသလို ရေနံဆေး
လိမ်းကာ ကုသနိုင်ကြောင်း ခြေကြီးရေလျှံဖြစ်၍ ဗွက်နွဲ့များ
တွင် နေရရှာသော ကျွဲများ၊ တိရစ္ဆာန်များအား မေတ္တာထား၍
တင်ပြအပ်ပါသည်။

[ဆေးနည်းများ ပြောပြသော ဆရာမောင်နေကောင်း
(ဝက်ထက်)အား ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်...]

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး
(စက်မှု-၁)

‘ဟေ့... ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန် နဲ့မတက်ဘူးလား’
‘ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကဋ္ဌလား)ပါလား။
လာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့
‘ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ’
‘မယ်ပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရှိက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
ကျွန်တော် ကုန်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
နဲ့ (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
ဆိုကြတာပဲ’

‘ဆေး မကုဘူးလား’
‘ကုတာမှ ခုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
ဒီပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
နေတုန်းပဲ’

‘ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
ဆတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွှန်လှိုင်
(ဪပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု၊
ဆုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
သောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်နံပါတ် သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
ကုသပေးရမှာ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
ခံစားရတဲ့ အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး’

‘ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
သနား’

‘ကဲ... လာ သွားကြမယ်’

‘သိပ်လဲ မရိုးရိပ်ပါနဲ့ ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အခုအချိန်
ဆိုပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇာတ်ကားပေါင်းတို့ ခါးကျိုးပေါင်း
နဲ့အရိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖောက် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
အနာတတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
တွေ ချိတ်ပြန်ကြက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
ကျွန်တော့်ဆေးကုသနည်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
ဆင့် ကုသပေးနေရပါတယ်’

‘ဇာတ်ကားပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
ဖြစ်သလဲ ဆရာ’

ယာသီထိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်သည့်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာဆောင်းပါး
ထုတ်ဝေ(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

‘ကုန်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇာတ်ကားတွေ
တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
ပျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှုခြင်း၊ ချာချာလည်
အောင်မှုခြင်း၊ ဟိုတက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရက်ခြင်း၊ ဇာတ်ခိုင်
ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မှုခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
မကြာခဏ အံ့လှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
အကိုင်းအတွယ်မရှိခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုဖြင့်
နေရင် အောက်ပိုင်းလေ့ခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး၊ မကြာခဏနာခြင်း၊
တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၁

www.burmeseclassic.com

ပြောဆိုရေးဆောင်းပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၀၂YR ၀၀၆၃၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ်သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ'

'လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောင်ကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျွန်တော်ဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အဓိကတွေနဲ့ ပိုလို့ အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အာရုံပွင့်လာစေတဲ့ ဆေးတွေ အပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုပုံစံပျောက်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ပျောက် သောက်ဆေးဆရာ လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ပျောက်သက်သာ ပျောက်ကင်းဆုံးသောမူ ရခဲ့ပါပြီ။

'ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောင်မှို ငါ့ကို လာဖြစ်ရတယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကုန်တော့ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဖောက်ကျိုးပေါင်းရောင်၊ ခါးမှိုကျိုးပေါင်းရောင်၊ ခေါင်းမှို စိတ်ရောင်ကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ'

'ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ အနာသိရင် ဆေးရှိတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်အတိုင်းပေါ့လေ။ အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်လို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောင်ပျောက် သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့'

'ကျွန်တော့်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ပျောက်ရင်တော့အတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ'

'ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းချိန်ခင်ဗျားလို့ပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကတော့ လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု ခံယူနိုင်တဲ့ အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ပျောက်ရင်တော့အနေနဲ့ အမြဲပြုအနယ်နယ်နဲ့ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညှန်းဆီအတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြာရင် အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်'

'ကဲ... အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ပျောက်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဖောက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးမှိုဆစ်ကျိုးပေါင်းရောင်ပျောက်ဆေး ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်က လက်တွေ့ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတွေ အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ပျောက်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အမှိုက်အမှိုက်ပေါင်းရောင်ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားစရာ "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ပြောဆိုရေးဆောင်းပါး

အမှတ်-၈/၆၆၆ သုပ္ပာယ်မကြီး

သန္တာမှတ်တိုင်အမှိုက်

မြောက်ဥက္ကလာမမြို့နယ်

ဦးညာဏ်ထွန်းချိန် (၀က်မှ-၁)

မြင်းကုန်းစင်

‘ဒီးပခေါဆရာ’ဟု နာမည်ကြီးသော ဦးကျော်ညွန့်နှင့် တွေ့ဆုံရန်အတွက် သူနေထိုင်ရာ သံဖြူဇရပ်မြို့ပေါ်ရှိကျော်စွာထမ်း နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ လိုက်လံပုဏ္ဏားစွာကြိုဆိုလေသည်။

အသက်(၃၀)ခန့်သာ ရှိသေးသောကြောင့် သူ၏ပညာဂုဏ်အား ပိုမိုလေးစားခံရသည်။

‘ဆေးပညာကို ဘယ်တုန်းက စပြီး သင်ယူခဲ့တာလဲ’

‘အဘိုးလက်ထက်က ထားခဲ့တဲ့ ဆေးဟောင်းဆေးကျွမ်း မွန်ပေစာတွေက ကျွန်တော့်ကို ဆေးပညာနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ သမားတော်မျိုးရိုးမို့ နှုတ်စာပေ တတ်ကာစ သာမဏေအရွယ်ကတည်းက ဆေးပညာနဲ့ ခင်နာခဲ့ပြီး အခု သင်ယူထားတဲ့ အဘိဓမ္မာဆောင်သာ ဆေးပညာကိုတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ (၈)နှစ်လောက်မှာ စတင်သင်ယူပါတယ်။ ဥပဇ္ဈာယ်ကတော့ ခြိတ်မြို့ ဆေးတန်းရပ်က ဆရာကြီး ဦးသန်းတင်’

F.20A January, 2016.

ဒီးပခေါဆရာ ဦးကျော်ညွန့်၏

ဆေးဝင်၊ ဆေးရွက်ရှားနှင့် ဆေးဆွမ်းများ

သိပ္ပံနည်းနဲ့ ဆေးသမား

‘ကိုယ်တိုင်ဖော်စပ်တဲ့ ဆေးနည်းတွေထဲက တချို့ကို ဒါနပြုနိုင်မလား’

‘ရပါတယ် ဘိုးဘွားအစဉ်အဆက် သုံးခဲ့တဲ့ မွန်ပေစာဆေးကျွမ်းထဲက လက်တွေ့သုံးဆေးနည်းတွေ ပြောပြပါမယ်’

ဦးကျော်ညွန့်သည် ခြံဝင်းအတွင်းသို့ ခေါ်သွားကာ နန္ဒင်းရွက်သဏ္ဌာန် အပင်ကလေးများကို ညွှန်ပြသည်။

‘ပြင်ကုန်စာ’ရှာပါသေးယ်၊ ‘ဒီအထွတ်’ဆိုတဲ့ ‘ဆေးထောင်’မှာသာ တွေ့ရှိတယ်။ (ရေပြိုအရှောက်အဖျား ထောင့်နက်ယဲမှာ ရှိသည်) သဏ္ဌာန်တူ အယ်တွေပေါ့တယ်။ ပြင်ကုန်အစ်ကတော့ မဲတံလုံးထောက် ဥအပြိုရှိတယ် အပင်အရွက်တယ်ထောက်

ကြိယာထွက်ကျိပ်ပါစေ ဥအပြိုက ကြိယလာပါက

မြင်းလားတစ်ထောင် ဆေးနည်းဖော်စပ်ရာမှာ အဓိကကျတဲ့ ဆေးမည်ပါ။ အဲဒီဆေးကို သီး(ဖီး)စုလောက်လုံးထား။ ထမင်းစားပြီးတိုင်း (၃)လုံးစားပေးရတယ်။ အကျိုးကတော့ ဘယ်လောက်မြင့်မားတဲ့တောင် ဖြစ်ပါစေ အမောလုံစွာနဲ့ တက်ရောက်နိုင်တယ်။ ခရီးဝေး၊ ခရီးကြမ်း သွားနိုင်တယ်။ အနည်းငယ် မောပန်းတာရှိပေမယ့် ခြေကုန်လက်ပမ်း ကျသွားတာမျိုး မဖြစ်ဘူး။ အသက်နဲ့အမျှ ကျန်းမာပေပါတယ်’

နက္ခတ္တဗေဒမြေပုံစာအုပ် ၁၅၃

◆ နိမိတ်တရားကြီးကြီး

◆ ဂုဏ်နီ

များ ပါရှိသည်။ အရွက်မှာ အနည်းငယ် ကြမ်း၍ မာကြောက်သည်။ ရွက်ကြော ထင်ရှားသော်လည်း မြွေမင်းရွက်ကဲ့သို့ သံဆန်ခါကွက် မပါရှိချေ။

အရိုးကျိုး အရိုးကြေခြင်း၊ အသား ကြေခြင်း၊ အဆစ်လွဲခြင်း စသည်တို့ အတွက် ယင်းပွင်းပါးအား ထုထား၍ ကာ လိမ်းအုံ ကျပ်စည်းပေးခြင်းဖြင့် အနာမရင်းစေဘဲ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေလေသည်။

အနာပေါက် အုံအေး

- ◆ သံဆိပ်ပြာ
- ◆ ယောက်ထုံး
- ◆ သံပိပြာ
- ◆ ငါးကွက်
- ◆ မြွေသီးအုတ်ပြာ(အိမ်ပျော)

တို့အား ဆတူ သမအောင်ရောင်း မန်ကျည်းစေ့ခန့်ယူ၍ ငရုတ်သီးတုတ်နှုတ် တောင့်အမှုန့် ချဉ်ပေါင်တရား

F.20B January, 2016

မြင်းလားတစ်ထောင်အေးနည်း

ပြင်ဂုဏ် (၁)ကျပ်ထား။
နွင်းသီး (၁)ကျပ်ထား။
တောင်ပိုးခေါက် (၁)ကျပ်ထား။
(အရွက်ရွှန်မျိုးကိုသုံးသည်။)
လှော်သီးပွင်းပါး (၁)ကျပ်ထား။
တရုတ်စံကားနီအခေါက် (၁)ကျပ်ထား။
ဆေး(၅)မည်အား အမှုန့်ပြု
ခြောက်သွေ့စေလျက် သီး(ဖီး)စေ့ခန့်
လုံး၍ လေလုံအောင် ထားရသည်။

ဂုဏ်နီ

ဂုဏ်နီမှာ အရွက်အလယ်ကြောနီ

ကာ အရိုးအပင်နီသည်။ ဥမှာ ခရမ်းပြာ ရောင်ရှိ၍ ချိုးဖဲ့လိုက်ပါက တဖြည်း ဖြည်း နက်ပြာရောင်သို့ ပြောင်းလဲသွား သည်။ ယင်းအား သွေးအနံ့၊ သွေးကျ နှင့် သွေးကင်ဆာ ရောဂါများအတွက် သတ္တုရည် သို့မဟုတ် အရွက်ကြောက် မှုန့်အား အသုံးပြုကြောင်း သိရသည်။ ပမာဏမှာ ရောဂါအခြေအနေနှင့် ရှင့်ချိန်ကာ ပေးရခြင်းဖြစ်သည်။

ဖာမနီရွက်

ဖာမနီရွက်မှာ မြွေမင်းအဆိပ်ဖြေ ရွက်ကဲ့သို့ အနားတွင် ခွေးသွားစိပ်

• ဓားချိတ်

• တောင်မှိုပွင့်ချိန်

လုံးထား၊ ရောဂါသည်ချိန်တွင် ရေအေးဖြင့် တစ်လုံးမှ သုံးလုံးအထိ သောက်ပေးရသည်။

ဆရာ ဦးကျော်ညွန့်သည် သူလက်တွေ့ ကုသအောင်မြင်ခဲ့သော မွန်တိုင်းရင်းသားရိုးရာ ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် ဆေးနည်းများစွာအား စိတ်အား ထက်သန်စွာ ဒါနပြုလိုသော်လည်း အချိန် အားနည်းသဖြင့် ပြန်လည် ဆုံတွေ့ကြပါဖို့ဟူ၍ နှုတ်ဆက် ထွက်ခွာလာရလေသည်။

ထောင်ကွမ်းသီးလုံးခန့်တို့အား ရောကြက်ကာ အနာဝတွင် ဆုံပေးရသည်။ သွေးပြည်နှင့်တကွ အနာမျိုးစေ့များပါ ခပ်ထူနိုင်စွမ်း ရှိလေသည်။

ချောင်းသို့ ပီတီ အဆုတ်နာ
တောင်မှိုပွင့်ချိန် မွန်အား
ပျားရည်နှင့်တကွ သီး(ဖီး)ကင်ခန့်

ခြေတောင်ပျံအတွင်းမှ

တုန့်ပြန်သော ခြေခြေတော

မိုးခိုသွား (မောင်မိုးမြင့်)
သစ်တစ်ပင်စခန်း

‘စိတ်ပျက်စရာကွာ ဘယ်လောက်
တောင် ပြေးနေတာလဲ’

ကိုနက်ပြာတစ်ယောက် ချိတ်လုံ
တန်းလန်းဖြင့် ဦးတည်ရာမဲ့ ပြေးနေ
သော ဆတ်ဖားကြီးနောက် လိုက်ခဲ့ရာ
မောပန်းလွန်း၍ တစ်ယောက်တည်း
ညည်းညူနေလေသည်။

သခင်အလိုကျ ချွေးနှစ်ကောင်သာ
ဆတ်ဖားကြီးနောက် ပြေးလိုက်သွား
တော့သည်။ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်
မျှ တောလိုက်မုဆိုးဘဝ ကျင်လည်ခဲ့
သော ကိုနက်ပြာတစ်ယောက် ထူးထူး
ဆန်းဆန်း ကြုံရုံက ဆတ်ပြာကို
ချေဖြင့်ချော်ကာပူပီဖောင်းပူတ်သလို
မျိုး တရားရူး ခေမ္မာနီများ ထွက်နေ
သည့် ခြေတောင်ပို့အား အံ့သြစွာ
ကြည့်နေမိ၏။

မရေမရာမဟုတ် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်
ကျ မြင်ရသော အလင်းရောင်စဉ်
ကြောင့်လည်း ခုတ်တရက် ကြောက်နေ
ပြန်လေသည်။

ပလူဇဝ ချောင်းဆုံရွာတွင် ကိုနက်
ပြာဟု ဆိုပါလျှင် မသိသူ မရှိသော
မုဆိုးကျော်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။
ကိုနက်ပြာဆိုသည့်အတိုင်း မည်းနက်
သော အသားအရေပိုင်ရှင်လည်း ဖြစ်
လေသည်။

ချောင်းဆုံရွာသည် စစ်ကိုင်းတိုင်း
ဒေသကြီး၊ ကလေးဝမြို့နယ်အတွင်း
တည်ရှိပြီး ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းနံဘေး၊
ပလူဇဝရွာမှ အတွင်းသို့ သုံးမိုင်ခန့်
ဝင်ရောက်မှသာ ရောက်ရှိနိုင်လေ
သည်။

၁၅၆ နက္ခတ္တချောင်းမြစ်ပျက်စီး

ခြေခြေတော

တောသူတောင်သား သဘာဝ
ယာခင်းလေးများ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ မုဆိုး၊
လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ခြင်းတို့ဖြင့် အသက်
မွေးစမ်းကျောင်းပြုသော ရွာငယ်လေး
ဖြစ်ပါသည်။

ယခင်ကာလက ကလေးဝမြို့နှင့်
ဆက်သွယ်ရန် ကုန်းလမ်း၊ ရေလမ်း
နှစ်သွယ်ရှိရာ ရေလမ်းကြောင်းမှ
ချင်းတွင်းမြစ်ကြောင်းအတိုင်း လွယ်ကူ
စွာ သွားလာနိုင်သော်လည်း ကုန်လမ်း
ဖြင့် သွားလာရန် ဝေးလံခက်ခဲလှပါ
သည်။

ချောင်းဆုံရွာလေးသို့ လမ်းဖောက်
လုပ်ရေးတာဝန်ဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့စဉ်

အဘဦးနက်ပြာ ခေတ္တ တွေ့ဆုံတော့
ပြောဆိုပူပါသည်။

ပလူဇဝရွာမှ ချောင်းဆုံသို့ သွား
ရောက်ခဲ့ရာ လူသွားလမ်းတစ်လျှောက်
ချောင်းငယ်လေးများ ရှိသော်လည်း
ကျောက်မီးသွေးများ ခရမ်းနှင့်အ
မျှောပါနေတတ်၍ ကျောက်မီးသွေး
ပေါ်မည်ဟု စိတ်က မှတ်ချက်ပြု
သည်။ ကျွန်တော်မှ...

‘အတက ခြေတောင်ပို့ကို ဘယ်
ထင်သွားလဲ’

‘ဒီလိုကွယ်... အတက ခြေတောင်
အရောင်တွေ ထွက်နေတာ
များများ ပေါက်ကွဲနေတာပဲ’

www.burmeseclassic.com

မှတ်တက်ပါသော ဝိသိဒ္ဓိလောကတော်
ကြာသွားမယ်ထင်တယ်။ ဦးနှောက်က
ချက်ချင်း အမြဲတစ်ခု ထွက်တယ်။
ဘာအမြဲတစ်ခုဆိုတော့ ခုတ်ကွင်းမြစ်ထဲ
ကောင်းကင်ပြင် ကယ်အသွင် သက်တံကြီး
ရေဆင်းသောက်တဲ့ မေရာဟာ ဒီလိုဆိုတဲ့
အမြဲတေပေါ့

‘ဒါဆို အဘလိုက်တဲ့ ဆတ်ဖားကြီး
မရလိုက်တော့ဘူးလား’

‘ဆတ်ဖားကြီးကို ရတယ်။ အဘတို့
မုဆိုးတွေမှာ ခွေးကောင်းတွေရှိတယ်။
ဆေးသေချာချာ ခွေးမြူးလေ့ကျင့်ထား
တော့ သားကောင်းရတဲ့ အထက်ကို
မုဆိုးလိုပဲ သိတဲ့ ခွေးမုဆိုးတွေလို့
ဆိုရမှာပေါ့။

ဖြစ်ချင်တော့ ချိတ်လုံထိထားတဲ့
ဆတ်ဖားကြီး အသားထဲနစ်ပြီး အရေ
ခွံမှာ တွဲလောင်းချိတ်နေတဲ့ ဒဏ်ရာ
ရယ်။ မောလွန်းလို့ မပြေးနိုင်တာ
ကြောင့် ဆတ်ပြန်ခဲ့တယ်လို့ ခေါ်တယ်
ကွယ်။ ဦးခေါင်းကို ပြန်လှည့်ပြီး
ရင်ဆိုင်တယ်။

အဲဒီမှာ လူနဲ့ခွေး ဟန်ချက်ညီစွာ
သားကောင်ကို အပိုင်လိုကြံရတဲ့
အလုပ်ဆိုတော့ အန္တရာယ်ကြီးပြီး
သတိရှိရတယ်’

‘အဘကြီးရဲ့ကံ ဖိတ်ဝင်စားစရာ
ပဲ’

‘ဖိတ်ဝင်မှာ ဒီခြောက်ပုံထဲ ထူးခြား
တဲ့ အကြောင်းတရားတော့ ရှိလိမ့်မယ်
လို့ တွက်တယ်။ တိတိကျကျ နေရာ
မှတ်ဖို့ ရှာကြည့်တာ ကုန်ဆေးဖန်ပင်
ကြီးကို တွေ့လို့ ဓားနဲ့ ထပ်ခဲ့တယ်။

အဘက မုဆိုးဖို့ သားလေးတစ်
ယောက်ရှိတယ်။ သားနာမည်က ဖိုးနီ
တဲ့ ပြန်ရောက်ပြီး သားကို ပြောပြ
တော့ ကလေးအထင် ရွှေငွေတွေရှိမှာ
လို့ ထင်တာပေါ့။ အဖေ ဘယ်သူမှ

မပြောနဲ့ သားအဖနစ်ယောက် သွားတူး
ကြမယ်ပေါ့’

‘သားအဖနစ်ယောက် တကယ်
သွားတူးကြတာပေါ့’

‘တောတောင်တွေထဲ သွားလာနေ
ကျ မုဆိုးတွေဆိုတော့ ကုန်ဆေးဖန်ပင်
ကြီးနားက ခြံတောင်ပိုကြီးဆီ

ချောချောမောမော ရောက်ကြတယ်။

ခြံတောင်ပိုကြီးကို သားအဖနစ်
ယောက် ဘုမသိ ဘမသိ ထိုင်ပြီး
ကန်တော့၊ နှုတ်ကလဲ တတ်သမျှ
သိသမျှ တိုင်တည်ကြပြီး ပေါက်ပြူး၊
တူးခွင်တွေနဲ့ အားပါးတရ တူးမြွှဲကြ
တယ်’

‘ဘာတွေလဲ အဘ’

‘တွေ့တာပဲ။ သစ်သားချောင်းကြီးလို လေး
လေးစီစီ။ သံလို ဖြစ်နေတဲ့အရာကြီးမှာ
အရိပ်ရိပ် အထိထိပဲ အနှစ်သာက
အလယ်မှာ ထည်နေတဲ့ ခြယ်ချောင်းကြီး
ကိုပေါ့။

နောက်မှ သူများပြောလို့ သိရတာက
ပျဉ်ပိုင်သံလို ခေါ်ထယ်ဆိုပဲ။ အထယ်အနှစ်
အသားအရောင်က ပြာနီနီနီ၊ ခြုံတူတူ
အရောင်ကွယ်။

သားကတော့ စိတ်ပျက်သွားပုံရတယ်။
သုဓမ္မာရုံထဲက ထွေထွေ အထက်ပိုက်
တိုက်ကလဲ ရွှေငွေတွေရပြီး ချစ်သားပယ်လို့
ထင်ခဲ့တာပေါ့’

‘အဲဒါပဲ တွေ့တာလား အဘ’

‘ထူးခြားတာ ပြောရရင် သစ်သား
ချောင်းလိုလို၊ သံလိုလို အချောင်းကြီးရဲ့
အသားက ဆတ်ပြီး ကျိုးနေတာ။
အပေါ်ပိုင်း အကျိုးပေါ်မှာမှ ရှိမှင့်
ခြောက်လို့ ခွက်အသွင် ဖြစ်နေပြီး
အဲဒီထဲမှာ အကြောမျှင်တွေ ထောင်
ပြီး ထနေတဲ့ ငုံ့ငုံ့ကြီးအရွယ် ညိုညစ်
ညစ် အမည်းအရောင် ခြံအမြဲတေ
တစ်ထုံးကို ရခဲ့တယ်။

သား ဖိုးနီကတော့ ဘာလုပ်မှာလဲ
အဖေရယ်ပေါ့။ အဘကတော့ ဒါဟာ
ခြံအမြဲတေပဲလို့ သိခဲ့တယ်’

‘သစ်သားလိုဖြစ်နေတဲ့ မုတ္တိုင်သံ
တွေ အဘ...မယူခဲ့ဘူးလား’

‘အပိုင်းအစတွေ တော်တော်များ
များ ယူခဲ့ကြတယ်။ ခွာပြန်ရောက်တော့
မိတ်ဆွေရင်း ဘဝတူ လူတွေကို ပြောပြ
တယ်ပေါ့။ အဲဒီအကြောင်း လူအချင်း
ချင်း သတင်းဆောင်လိုက်တာ
ကလေးဝေမြို့က အဂ္ဂိရတ်ဆရာကြီး
ဦးလှကြိုင်ဆီ ရောက်တော့တယ်။

ဦးလှကြိုင်က အဘနာမည်တပ်ပြီး
ချောင်းဆိုကို ရောက်လာတယ်။
ပစ္စည်းကိုကြည့်ပြီး အလွန် အံ့သြပုံရ
တယ်။ နှုတ်မှလဲ “တလင်းထိုးအမုန့်
ခြံတို့ထဲ အမြဲတေအစစ် ထက်ထပ်ဖြစ်
နေတာကိုး” လို့ ပြောပြီး ခထေဇက
လက်နဲ့ ဆကြည့်လိုက်၊ ရေစိမ်းသောက်
လိုက် လုပ်နေတော့တယ်’

‘အဘပြောတဲ့ ကလေးဝေက
အဂ္ဂိရတ်ဆရာကြီးက အမြဲတေကို
မတောင်ဘူးလား’

‘လိုတာတော့ လိုချင်မှာပေါ့။
မတောင်းဘူး၊ အဘကို အကြံတစ်ခု
ပေးတယ်။ “မောင်နက်ပြာ အတူနီး၊
သိမှ အကန့်အသတ် တန်ဖိုးကြီးစေတယ်။
ဒီတော့ လိုရဲ့အဘိုး၊ ကလေးဝေဆရာ
တော်ကြီးကို ကြည်ညိုစိတ် ထူးခြားပါ
စေမယ်” လို့ ပြောပြီး ပြန်သွားတယ်’

‘အဘကရော အဘိုးကလေးဝေ
ဆရာတော်ကြီးကို သွားပြလိုက်လား’

‘အဘိုးကလေးဝေ ဆရာတော်ကြီးကို
အဘတို့ ကလေးဝေတန်းကြီးကျောင်း
မှာ ဖူးမြော်ကန်တော့ဖူးတယ်။ ထူးခြား
တဲ့ ရုပ်ရည်ရှိတဲ့ ဆရာတော်ကြီးကို
အစောတည်းက ကြည်လဲ ကြည်လဲ
တယ်။ ဒီတော့ ဆရာတော်ကြီးထံ

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ထားဝယ် ရှင်ကိုးရှင်စေတီများ ပူဇော်မှုနှင့်အတူ အတ္ထဝေါစေတီ မာစောပိုသိုဘုရား ကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်လေ့လာ ကြည့်ညှိဖြစ်ရာ တရုတ်အမျိုးသား ဦးသန်းဌေးက ပြည့်စုံစွာ ကူညီပေး သည့်အပြင် ပုလဲဘုရားတစ်ဆူကို လည်း လှူဒါန်းပေးခဲ့၏။

မာစောပိုသည် အတ္ထဝေါစေတီ ကျောင်းနှင့် ကွက်စားဆရာတို့ကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးသည့် နတ်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤပူဇော်မှုခရီးတွင် အတ္ထဝေါထွက်ပစ္စည်းကို ထွင်းလုပ် ထားသည့် ဘုရားရှစ်ပွားပုံတော် လက်ဆောင်ရသဖြင့် ကံလာဘ်မြင့်မား တက်ကြွခြင်း နိမိတ်အဖြစ် အားရ ဝမ်းသာလက်ခံကာ နေထိုင်တွင် ပူဇော်ထားခဲ့သည်။

ပုလဲဘုရားဟု ဆိုသော်လည်း ပုလဲ လုံးကလေးများဖြင့် ရုပ်ပွားပုံတော် ပြုလုပ်ဖန်တီးထားခြင်း မဟုတ်ပါ။ မုတ်ကောင် (ပုလဲမြစ်စေတီသော ပင်လယ်ယောက်သွားတစ်မျိုး) ၏ အတွင်းပိုင်း ပုလဲရောင် ထနေသည့် မုတ်ခွံအစိတ်အပိုင်းကို ဘုရားရှစ်ပုံ တော် ထွင်းထားခြင်းဖြစ်သည်။

ရှေးမြန်မာ နိဂုံးဆေးရေးပန်းချီကဲ့သို့ နှစ်ဖက်မြင် (2.D) ရုပ်ပုံတော်ဖြစ်၍ သုံးဖက်မြင် (3.D) ရုပ်ပုံတော်ကြွ ဆင်းတု တော် မဟုတ်ပေ။

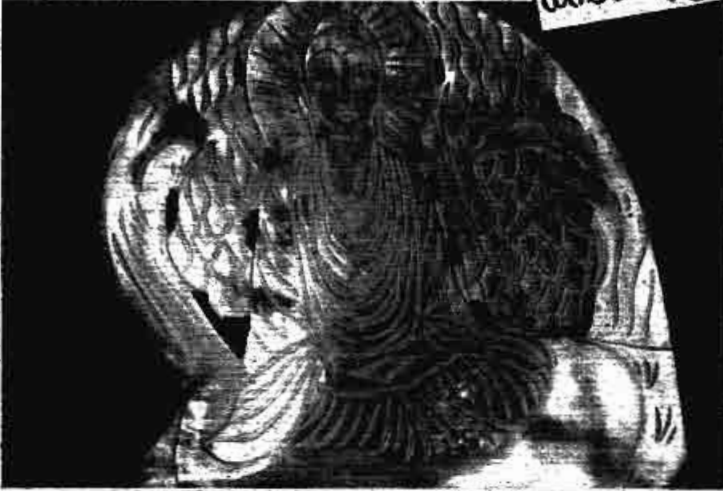
မုတ်ကောင်သည် ကိုယ်အတွင်းမှ ကြွေကဲ့သို့သော အရည်များ အထပ် ထပ် ညှစ်ထုတ်ခြင်းဖြင့် ပုလဲဖြစ်ပေါ် လာသည်ဖြစ်ရာ ထိုရုပ်ပုံတော်သည် ပုလဲရတနာနှင့် ဖာတီ(အစပြုရာ နေရာ)ချင်း ထပ်တူကျသကဲ့သို့ "ပုလဲဘုရား"ဟူသော အမည်ပညတ် အရလည်း နံတူထပ်ထားခြင်းဖြစ်

သ၌။ နက္ခတ္တဓမ္မရောင်မြဲဦးပုဂ္ဂိုလ်း

ပုလဲဘုရား

နှင့် ထွင်းမြက်ခြင်း အစီအစဉ်

ထက်မငါးလှူဒါန်း

သားနီအလင်ကျောင်း ပုလဲဘုရား (ပုလဲမြစ်)ပုလဲဘုရားပုံတော်

သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် မုတ်ကောင် ဘုရား သို့မဟုတ် မုတ်ခွံဘုရားဟု လည်း ဆိုနိုင်သည်။

ပုလဲကို လက်ဝတ်ပြု ဆောင်ထား ခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ စိမ်သော 'ရေသွေးသောရေကို သုံးဆောင်ခြင်း ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ဘုန်းကံအရှိန် အစစ် အာနုဘော်တန်ခိုးကို ပေးစွမ်း နိုင်သည်ဟု ဗုဒ္ဓဂုဏ်ပဒေသကာသနီ ကျမ်းတွင် ဖော်ပြထား၏။

ဥဇ္ဈာသောဓန သင်္ဂဟကျမ်း၌ လည်း ပုလဲအပါအဝင် အဖျက် ကျောက်မျိုးကို ဝတ်ဆင်ခြင်းသည် မကောင်းသော အိပ်မက်ကို ဖျက်ဆီး နိုင်၏။

သနခြင်း မတင့်တယ်ခြင်းကို ငြိမ်းစေနိုင်၏။ မကောင်းသော ဂြိုဟ်စီး ဂြိုဟ်နင်းကို ပယ်နိုင်၏။

ပုလဲကို တနလာ်ဂြိုဟ်အစီးအနင်း ဒဿာစားခြင်း၊ ဂြိုဟ်အိပ်ဂြိုဟ်စား သက်ရောက် မကောင်းခြင်းအတွက် ဝတ်ဆင်ပေးရသည်ဟု ယူဆ၏။

ပုလဲရောင် တောက်နေသော မုတ်ခွံ အတွင်းပိုင်းသည်လည်း ပုလဲကဲ့သို့ပင် အကျိုးပေး ထက်မြက်စေသည် ဆို၏။

ယင်းကို အတုမရှိ မြတ်စွာဘုရား ပုံတော် ထွင်းထုပူဇော်ခြင်းဖြစ်ရာ အကျိုးကား အတိုင်းပင် ထက်မြက် လှသည်ဟု မုတ်သားရပေသည်။

ထိုဘုရားပုလဲပုံတော်ကို ပင်လယ် လမ်းခရီး သွားလာရသူများ နိုင် ရပ်ခြားတွင် နေထိုင်လုပ်ကိုင်ရသူများ မိဘနှင့်ဝေးကွာသော တစ်နယ် တကျေးတွင် ရောက်ရှိနေသူများကို ပူဇော်ကိုးကွယ်လေ့ ရှိကြသည်။

ပင်လယ်ထွက် ရတနာဖြစ်၍

အိမ်ထောင်ရေး နှစ်ခြင်းစာ

ထိုလယ်နှင့် ဆက်စပ်နေသူများ တစ်ဦး
အလေးအမြတ် ပြုသကဲ့သို့
ထုတ်တာသာတွင် နိုင်ငံရပ်ခြားကို
အပိုင်(ပင်လယ်)ဟု အဓိပ္ပါယ်ရ
သော စာလုံးဖြင့် ရေးသားပြောဆို
သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

မှတ်ကောင်ကို တရုတ်ဘာသာဖြင့်
ချစ်သူ(Zhu Zi)ပုလဲမိခင်ဟု ခေါ်တွင်
ခြံလရာ ထိုရုပ်ပွားတော်သည် မိဘ
နှင့် သားသမီးအကြား နွေးထွေးသော
သဘာဝနှင့် မေတ္တာများ ဆောင်ကြဉ်း
သော နိုင်ငံသည်ဟု ယူဆကြသည်။

ဆိုစဉ်က ပုလဲမိခင်သည် ပုလဲ
ချစ်သူမိခင် မှတ်ခွဲဘုရားမှာ နေအိမ်၌
လည်း လူပိုင်းမျှ မပြည့်သေးမီတွင်
လူနုရင်းနှီးသည့် တူတော်မောင်
သားသားက မရမက တောင်းဆို
သော သွားသဖြင့် ဓာတ်ပုံမှတ်
မိခင် ပြောလိုက်ရပေ။

သို့ဖြစ်ကြသော ၂၀၁၅ ခုနှစ်
အခန်းတွင် မော်လမြိုင်မြို့မှ
မိခင်သားက မှတ်ခွဲဘုရား ခေါ် ပုလဲ
ချစ်သူမိခင်တော်တစ်ဆူ လှူဒါန်း
သည့် ထပ်မံ ပုလဲမိခင်ရခဲ့သည်။
ဤဆက်ခေါက်တွင်မူ ဓာတ်ပုံမှတ်

တစ်ပါး ပုလဲမိခင်က မိဘများနှင့်ခွဲ၍
လုပ်ငန်းခွင် ဝင်နေကြသော သားနှစ်
ယောက် ကိုးကွယ်ပုလဲမိခင်ရန် ပင့်ဆောင်
ထားပေးခဲ့လေသည်။

ကမ်းခြေ၊ ပုလဲမြောက်စေခြင်း
အစီအစဉ်

လောကီမျက်နှာစာတွင် ကြုံတွေ့ရ
ဖွယ်ရှိသော အခက်အခဲ အကျပ်
အတည်းများမှ ကင်းငြိမ်းလွတ်
မြောက်စေရန်၊ ဖိစီးခံစားနေရသည့်
ရောဂါဝေဒနာများမှ လွန်မြောက်စေ
ရန်၊ အချုပ်အနှောင် ထောင်တန်း
အကျဉ်းကျခံနေရာမှ လွတ်မြောက်စေ
ရန်...

ညီသောပြီဟိန်း ဒဿာစား သက်
ရောက်ပြီဟိန်း စသည်တို့၏ ဆိုးဝါး
သော အဏ်များမှ လွတ်မြောက်
ပျက်ပြယ်စေရန်...

စာမေးပွဲများ အောင်မြင်စေရန်
စသည်တို့အတွက် ပုလဲမိခင်ဘုရား
ခေါ် မှတ်ခွဲဘုရားတွင် ပြုလုပ်
ဆုတောင်းနိုင်သော အစီအစဉ် ဖြစ်
သည်။

ပုလဲမိခင်တစ်ဆူတွင် ပုလဲတစ်ဆူကို

ထည့်၍ ပုလဲမြိုင်ပုလဲ ထိုပုလဲကို
မှတ်ခွဲဘုရား ရှေးတော်တော်တွင် ကပ်လှူ
ပေး ကာယကံရှင်၏ နေ့နှင့် အပည့်ကို
ထုတ်စေလျှောက်ထား၍ ဆိုရာ အကျဉ်း
အကျပ် ပြဿနာမှ လွတ်မြောက်စေရန်
တိုင်တည်လျှောက်ထားပါ။

နေ့စဉ် နံနက် (၉)နာရီအချိန်တွင်
ဘုရားဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို ချွတ်ဖတ်
ပူဇော်ပါ။ (၁၀၈)လုံးပုလဲ ကိုးပတ်ပြည့်
အောင် စိပ်ပွားပူဇော်သင့်သည်။

ဤအစီအစဉ်ကို ပုလဲရတနာအား
စိုးရီးသည့် တနင်္လာပြုဟိန်းပိုင်နေ့
(တနင်္လာနေ့)၌ စတင်ပြုလုပ်ပါက ပို၍
ထိရောက်စေပါသည်။ (၉)ရက်ပြည့်
အောင် အဓိဋ္ဌာန်၍ စိပ်ပွားပါ။

ပုလဲ၊ ပုလဲ၊ ပုလဲ၊ ပုလဲ၊ ပုလဲ၊ ပုလဲ၊
ထားခြင်းဖြစ်၍ ကြာသပတေး၊ မုတ္တမဟု
-၅+၄-၉ ပြုဟိန်းသင်္ချာအရ (၉) နဝင်း
ဖြစ်သည်သာမက ပြုဟိန်းသက်ပေါင်း
၁၅+၁၄-၃၆-၉ နဝင်း ဖြစ်နေပါသည်။

ပုလဲကို ပါဠိဘာသာဖြင့် မုတ္တမဟု
သုံး၍ မုတ္တမသည် လွတ်မြောက်ခြင်း
ဟူသော အနက်လည်း ရှိသောကြောင့်
ဖြစ်သည်။

နံနက်(၉)နာရီအချိန်က နေ့
သခင်၏ စတုရန်းပြုဟိန်းသောအချိန်
ဖြစ်သည်။ "အောင်လံတေဝေ သကျ
မိဆုံးနေ့သေဆုံး"အရ ဓာတ်ဆောင်
ထားခြင်းဖြစ်သည်။

(ဥပမာ ။ တနင်္ဂနွေနေ့ (၉)နာရီ
မှ (၁၀)နာရီခွဲအထိ အချိန်ကို မုတ္တမဟု
ပြုဟိန်း ပိုင်ဆိုနိုင်သည်။

တနင်္လာနေ့ ။ (၉)နာရီမှ (၁၀)
နာရီခွဲအထိ အချိန်ကို ကြာသပတေး
ပြုဟိန်း ပိုင်ဆိုနိုင်သည်။

ပုလဲ၊ ပုလဲ၊ ပုလဲ၊ ပုလဲ၊ ပုလဲ၊ ပုလဲ၊
အားလုံး ပေါင်းခြင်းသည် ၃၆+၃၆+
၃၆-၁၀၈ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် (၁၀၈)
နာရီအောင်မြင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

လုံး ပုတီး(၉)ပတ်ပြည့်အောင် ဂုဏ်တော် စိပ်ပွားခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသို့လျှင် လွတ်မြောက်ခြင်း အနက်ရှိသော ပုလဲကို နဝင်းကိန်းဆောင်လျက် ပုလဲမိခင်(မှတ်ကောင်) ဘုရားရှေ့တော်မှောက်၌ ပူဇော်ဆက်ကပ်ခြင်းမှာ အနိုင်းမရှိသည့် မိခင်၏ မေတ္တာကို ခံစားရသည့်ပမာ ကာယကံရှင်မှာ ရင်ဆိုင်နေရသော အကျပ်အတည်းကိစ္စမှ လွတ်မြောက်ကင်းငြိမ်းရလေသည်။

ပုလဲနှင့်ထပ်တူ

ပုလဲဖြစ်စေသော မှတ်ကောင်၏ အတွင်းပိုင်း၌ ကြွေကဲ့သို့ အထပ်ထပ်များပါရှိ၏။ ထိုအထပ်များကို ကနုကမာဟုခေါ်၍ ထိုအထပ်များပါရှိသော ခရုကိုလည်း ကနုကမာဟုပင်ခေါ်ကြသည်။

(အရှင်နာဂသီရိ ပုံပြဿာဓိ။ ကေမ္မဋ္ဌကိအဘိဓာန် ပထမတွဲ၊ ပထမပိုင်း စာမျက်နှာ-၅၄) ကနုကမာဟူသော မြန်မာဓမ္မိဟာရသည် မွန်ဘာသာ "ကဏုကမာ ကဏုသင်" မှလာသော ဓမ္မိဟာရဖြစ်သည်။ (ဟာလ်အေး အဘိဓာန် စာမျက်နှာ-၃၁) အဓိပ္ပါယ်ကား ကြွေ သို့မဟုတ် ငွေသတ္တုမဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထို ကနုကမာအထပ်များကို အလင်းရောင်ထိုးသည့်အခါ အထပ်တို့၏ လွတ်နေသော အစွန်းများက အလင်းယိုင်စေသဖြင့် မြူနီညိုပြာလှပသော အရောင်နံ့ ထွက်ပေါ်တတ်၏။

ပုလဲကို တရုတ်တိုင်းရင်းဆေးမြန်မာတိုင်းရင်းဆေးတို့၌ အသက်ကယ်ဆေးအဖြစ် သုံးကြ၏။

အဓိက နက္ခတ္တဆောင်ခြေညီပဏ္ဍနင်း

နုလုံး၊ အဆုတ်၊ သည်းခြေ၊ အစာအိမ်တို့ကို အားဖြည့်ပေး၍ မျက်စိအား ကောင်းစေသည်။ အဆိပ်ကို ပယ်ဖျက်နိုင်သည်။ ပူလောင်ခြင်းကို ငြိမ်းစေသည်။

ရာဇယက္ခမာ (တိဘီရောဂါ)ကို ပျောက်ကင်းစေသည်။ ပုလဲကို ဆောင်ထား၍ဖြင့် ပူထောင်ခြင်းနှင့် သည်းခြေခေါသတို့ကို ပျောက်ကင်းစေသည်။

နှစ်သက်မှုကို ဖြစ်စေ၏။ မျက်စိအလင်းရောင်ကို တောက်ပစေ၏။ (အရှင်နာဂသီရိ ပုံပြဿာဓိ၊ ကေမ္မဋ္ဌကိအဘိဓာန် ပထမတွဲ၊ ဒုတိယပိုင်း စာမျက်နှာ-၅၅၊ ၁၀၀ တို့မှ ဖူး၊ ယူ၏။)

ကနုကမာအထပ်တွင် ပါဝင်သော ဓာတ်ပစ္စည်းများသည် ပုလဲတွင် ပါဝင်သော ဓာတ်ပစ္စည်းများနှင့် အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပုလဲကို မရလျှင် ထို ကနုကမာအထပ်များကို အသုံးပြုနိုင်သည် ဆိုလေသည်။

ထို့ကြောင့် ပုလဲမိခင် ခေါ် မှတ်ကောင်ဘုရားပုံတော်အား ထားရှိ ပူဇော်ခြင်းသည် ပုလဲကို အဆောင်ပြုခြင်းဖြင့် ရဆဲသော အကျိုးနှင့်အတူ ဖြစ်ကာ ဗုဒ္ဓပုဇာ ကုသိုလ်ပါ ပေါင်းစည်းရရှိနိုင်ကြသည်။ ထို့အပြင် တနင်္လာဂြိုဟ်ဆိုင်ရာ ပရိယာယ်အဆိုးများကိုလည်း ပျောက်ပြယ်စေလေသည်။

[ပုလဲမိခင်ဘုရားပုံတော်ကို သဘာဝအလင်းရောင်၌ ဖူးမြင်ရုံနှင့် မီးရောင်တွင် ဖူးမြော်ရုံတို့ကို ယှဉ်တွဲထင်မြဲထိုက်ပါသည်။]

ထက်မင်းကျော်စွာ

စာမျက်နှာ (၁၅၇)မှစာဆက်

သွားပြီး လျှပ်လိုက်တယ်
'ဆရာတော်ကြီးက ဘာမိလဲ
အဘ'

'ပျိုလှပကောင်းတာ၊ ယွမ်းကဲကြွယ်
ပြီ၊ တစ်ကုန်တယ်၊ 'အဖွဲ့ချုပ်ပါ
တစ်ပါးဖြစ်ရုံထဲ ခြေအပြေးအစစ် ငါ
မြို့ရဲ့၊ အဘယ့်ယောက်ျားတစ်ဆူ
ထွပ်ယောင်း ပေါ့လို့လိုက်တယ်။

အဘလဲ၊ ဘာအောင်လည်း၊ ပျော်
ပြန်တယ်၊ ရွှန်းကဲ၊ ဆော်ကာယာ
ထွပ်၊ ဆောင်ဟာ၊ ယွမ်းကဲကုန်၊
'အဘ ဘာတွေ သုံးလိုက်လဲ'

'ဝမ်းရေအတွက်သာ မဆိုးဘဝ
လုပ်ကိုင်နေရပေမယ့် ဘုရားတည်တာ
တို့ အလှူလုပ်တာတို့ စာအားလုံးနှင့်
တယ်။ အဲဒီတော့ ငွေနှစ်သောင်းကို
အဘတို့ရွာနဲ့ မလှမ်းမကင်းမှာရှိတဲ့
မိနီဆိုတဲ့ရွာမှာ ဘုရားတည်တဲ့ထိ
လျှပ်လိုက်တယ်။

ကျန်တဲ့ သုံးသောင်းက နှစ်သောင်း
ကို ယာ(အခင်း)ငါးကျက် ဝယ်နိုင်ခဲ့
တယ်။ တစ်သောင်းကိုတော့ သားအေး
နှစ်ဦး၊ ရဟန်းမအလှူပြုပြီး သွားစွာ
လေတဲ့ ဖန်သည်အတွက် အမှုအခင်း
တယ်ကွယ်'

အထက်ပါ အကြောင်းအရာ
ခြေအမြဲတော့ ဓာတ်လမ်းလေသော
ပြောပြခဲ့သော အသက်(၈၅)နှစ်
အရွယ် မုဆိုးကြီး ဦးနက်ပြာဏ်
ယောက် ၂၀၀၄ ခုနှစ်က ရောင်း
ရွာလေးတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီ ဖြစ်
သည်။

ထူးထူးဆန်းဆန်း ကွဲပြားစွာ
က လောကဝယ် သဘာဝတရား
ပင် ဖြစ်တည်နိုင်စွမ်း ရှိနေကြသည်
ပျံ့ကြည့်လျက် ။

[ပဟာပေါမိဇ္ဈိန် ဆရာတော်ကြီး
အား အာပုံဖြင့် ဦးချီက်လျက်

ရဲမျိုးဆွေ(ကျော်စွာ)
ထက်မင်းပင်

ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိ

ဘိုးအာစု မိမိကြားသော

ပိဋကလာကနှင့်

ကြားနာခဲ့သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (၁)

အခန်း [၀]

ဤဆောင်းပါး၌ တင်ပြမည့် အကြောင်းအရာများသည် စာရေးသူ ခင်ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်ကြီးကို ကိုယ်တော်တိုင် မိမိအား ပြောပြခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန်ဟုသုတစာရ ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေဘိုမြို့၊ ဗြဟ္မကျောင်းကြီးတွင် သီတင်းသုံးနေစဉ် တပည့်သံဃာ ငါးရာကျော်တို့အား ပရိယတ်စာပေများ ပို့ချခဲ့သော ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်(ရွှေဘိုဗြဟ္မဆရာတော်ဦးအာစု)

ဘိုးအာစု၏ ထေရုပ္ပတ္တိမှ တစ်ကဏ္ဍ ဖြစ်ပါ၏။

အချိန်ကျတော့လဲ

နေလို့မရပါဘူး မောင်းရာ

ဆရာတော်ကြီး ဘိုးအာစုသည် နေ့စဉ်တာဝရ စာချ စာသင်ရင်း နေ့ရက်ရှည်ကြာ သက်တော်လည်း ရလာသောအခါ မိမိကိုယ်မို့ ပဋိပတ္တိ

(ကျင့်စဉ်စရတ)ကိုလည်း ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပြီးမှ တော်မည်ဟု သတိသံဝေဂ ရတော်မူသည်။ သို့နှင့်...

ရွှေဘိုမြို့ပေါ်က တပည့်သာဝက စက်ဝိုင်းတစ်ဦးကိုသာ သီးသန့်ရွှေ့ချယ်တာဝန်ပေးအပ်လျက် တစ်ပါးနေကျောင်းသစ်မ်း တစ်ဆောင်အတွင်း၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို နေ့နေ့ညည ကြိုးကုတ်အားထုတ်ခဲ့ပါတော့သည်။

နက္ခတ္တဆောင်မြို့နယ်၊ ၁၆၁

တာဝန်ပေးခြင်းခံရသော တပည့်
စက်ဝိုင်းကြီးက သောက်သုံးရေ ချိုးရေ
ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့မှအစ ဆရာတော်
ကြီးအတွက် ဝေယျာဝစ္စကိစ္စများကို
တစ်ဦးတည်း မလစ်ဟင်းစေရအောင်
တာဝန်ယူ ရွက်ဆောင်ပေးလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အခြားပုဂ္ဂိုလ်
ရှင်လူရဟန် စသော မည်သည့်
ဒကာ၊ ဒကာမ တပည့်သာဝကတို့ကိုမှ
အတွေ့မခံ မဆက်ဆံဘဲ ပြတ်သားစွာ
အားထုတ်ခဲ့ပြီးသည့်နောက် အလုပ်
တရားစခန်း အောင်မြင်ပြီးပြောက်
ခရီးရောက်ခဲ့သည်နှင့် တစ်နေ့သော
အခါ...

‘အရှင်ဘုရား ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘဂဝိတရုဇာန်
၏ သာယနာဏှိယမြတ်ကြီးကို စောင့်
ရှောက်ရန် တာဝန်ယူပေးပြီး ဘုရား’
ဟု မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းပန်လာ
သောကြောင့် မလွှဲမရှောင်သာဘဲ
တာဝန်တစ်ရပ် ထပ်ဆင့် ဆောင်ရွက်
ခဲ့ရပါတော့သည်။

‘ငါက အစကနဦးက ဒီတွေ မလုပ်ခဲ့ဘူးပါ
ဘူး။ ဂိုဏ်းပဲ စာရသမ္မာန် သာယနာရန်
လောက်ကိုသာ ထပ်ရွက်ခဲ့တာပါ။ အဲဒီလို
မောင်ရေ အချိန်ကတော့လဲ မလုပ်ရပါဘူး
လို့ပြောခဲ့တာ’

ဟူ၍ မိမိအား ပြောပြခဲ့ပါသည်။

[မည်သည့်အခွဲအစည်း၊ မည်သည့်
ပုဂ္ဂိုလ်၊ မည်သူမည်ဝါတို့က မေတ္တာ
ရပ်ခံ တာဝန်ပေးခဲ့သည်ကိုမူ ပြော
မပြောခဲ့ကြောင်းပါ။]

‘တစ်နေ့မှာ မင်းလိုပါပဲ အသား
ညိုညို ပိန်ပိန်ပါးပါး ဒကာတစ်ယောက်
ငါ့ကျောင်းကို ရောက်လာတယ်။ သူ့မှာ
လွယ်အိတ်ကလေးတစ်လုံး ကြိမ်လုံး
လေးတစ်ချောင်း ပါလာတာ တွေတာ
ပဲ။

ရွှေဘိုဒေသ နေ့ပိုင်းကာလဆိုတာ
ခါး၂ နာရီခွဲခန့်ကြီးဖြစ်နေရင်း

အင်မတန် နေရိန်ပြင်းတာ။ အဲဒါ
သူက “အရှင်ဘုရား၊ ခေမသုံးသပ်
သေးသွားလားဘုရား”လို့ ခဏခဏ
တော်ကြာရင်း မေးရင်းနဲ့ ငါ့ကို နှစ်ခါ၊
သုံးခါမက မေးလျှောက်တော့ ငါလဲ
စိတ်ပေါက်ပေါက်နဲ့ “အေး ခပ်တား
ကွာ” ဆိုပြီး သူဝပ်တဲ့ရေကို ငါ့ချီးနေ
တဲ့အခါ သူက ရေခပ်လောင်းပေး
လိုက်၊ ရေခွက်ပေးလိုက်လုပ်ရင်း
ငါ့ကို နေ့စေ့စပ်စပ် လှည့်ပတ်ကြည့်
တယ်။ သူ့ပါးစပ်ကလဲ...

“အဲ... ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ မှန်တယ်”

လို့ သူ့ဟာသူ ရေရွတ်တယ်။ သူ
ဘာတွေ ရှာဖွေစစ်ဆေးနေတယ် တွေ
နေတယ်ဆိုတော့ မပြောတတ်ပါဘူး။
သူ့နှုတ်ကသာ...

‘မှန်သေးပဲ၊ ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ လေရာ
သွားပြီ’

လို့လဲ ထပ်ပြီး ပြောပြနေသေးတယ်။
ရေချိုးပြီးလို့ ငါက ကျောင်းပေါ်ပြန်
တက်ပြီး ထိုင်လိုက်တာနဲ့ သူက
လျှောက်တယ်။

“အရှင်ဘုရား အထက်က ဒီပစ္စည်းတွေ
တွေကို အရှင်ဘုရားထံသို့ ပို့ပေးလိုက်ဖို့
ငါ့ဘုရား”

ဆိုပြီး နာရီလေးတစ်လုံးနဲ့ သူကိုင်
လာတဲ့ ခုနကြိမ်လုံးလေးကို ကပ်တယ်။
ပြီးတော့မှ...

“အရှင်ဘုရား ကနေ့ည ဆယ်နှစ်နာရီ
ထိတိ ပျို့ထောင်ပျို့ပေါ်က နှုတ်ထောင်
ကုန်းကို အရောက်ကြွရောက်သော်ပုသိန်
မိတ်ကြွားထိုင်ကြောင်းပါ ဘုရား”

လို့ လျှောက်ထားပြီး ငါ့ကျောင်း
ပေါ်ကနေ ဆင်းသွားတော့တာပဲ။

သူ ထွက်သွားပြီးတဲ့နောက် ငါကလဲ
စဉ်းစားတယ်။ နာရီက အချိန်ကျပြီ
ပေါ့။ ကြိမ်လုံးက မကြာတာနဲ့သော်
မှိုက်မယ်(ခဏတားမယ်) ဆိုတဲ့

သဘောပဲလို့ ယူလိုက်တယ်။

မင်း စဉ်းစားကြည့်၊ ခက်တာထဲ
ပုပ္ပါးတောင်မကြီးပေါ်ကို ညဆယ်
နှစ်နာရီအရောက်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပဲ
မလား။ မလွယ်ဘူးနော်။

ခရီးကလဲ အတန်တန်၊ အလွမ်း
ကလဲဝေးတယ် မဟုတ်လား။ “ခဲ
မြစ်ထိရမှာဖြစ်” ဆိုပြီး “သွားမော”
ဆိုပြီး နေဝင်မှာ ကျောင်းကနေ
ခြေကျင်ထွက်ခဲ့တာပဲ။

လျှောက်တော့ လျှောက်ရတာပဲ
မောင်ရ၊ သွားရင်း သွားရင်းက
ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပုပ္ပါးတောင်မကြီး
ပေါ်ကို ရောက်သွားတယ်ဆိုတာ သိ
မပြောတတ်ဘူး မောင်ရေ။

ညဆယ်နှစ်နာရီတိတိမှာ နတ်
တလင်းကုန်းပေါ် အချိန်ကိုက် ရောက်
တာပဲ။ အဲဒါပဲ သူတို့ခေါ်ရင်သွား
ရောက်တယ်။

အဲဒီနေရာတစ်ဝိုက်မှာ ဘာမီးမှ
မတွေ့ရဘူးဘဲ လင်းလိန်နေတာပဲ။
ငါ့ရောက်တော့ ဘာတော်ကြီး၊ ဘိုးဘိုး
အောင်တို့ အပါအဝင် ပထမတန်း
ပေါက်၊ ဒုတိယတန်းပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
အားလုံးကို တွေ့မြင်ရတော့တာပဲ။

အဲဒါ သုဝဏ္ဏ ဓမ္မစိက ပုပ္ပါးတောင်
မကြီးပေါ် နတ်တလင်းကုန်းမှာ
ဧည့်ဝေးခဲ့ကြတဲ့ ပထမအစည်းဝေး
ပဲ။

ငါက ရွှေတန်းက ထိုင်ရတော့
အစည်းအဝေး တက်ရောက်ကြတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးကို တွေ့ရတယ်ပေါ့။
စာရင်းရှိပါတယ် မောင်ရ၊ မင်းလိုချင်
ရင် နောက်ကျတော့ ကူးယူထားပေါ့။

နောက်...နောက် လုပ်ခဲ့ကြတဲ့
အစည်းအဝေး နေရာဌာနတွေနဲ့
တက်ရောက်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
စာရင်းလဲ အစဉ်လိုက် ပြပါတယ်။

အပြည့်အစုံပဲ။ တက်ရောက်တဲ့အထဲ
မှာ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဲသား၊ ပိုးသူးတော်၊
ဇယ်သီလ၊ လူပုဂ္ဂိုလ် အစုံပါတယ်။
ဤစွာထား၊ သာသနာတော်အေး အဓိက
ပါ။

တပြည်ပြည်နဲ့ သာသနာတော်
အချိန် ယုတ်လျော့လာတဲ့အတွက်
တို့လ်များအနေနဲ့ မဟာဗြိုင်ထဲမှာလို
အေးအေးငြိမ်းငြိမ်း လွတ်လွတ်နေလို့
ချေကြတော့ဘဲ ကျရာတာဝန်နဲ့
သာသနာဝန် ထမ်းကြရရှိ တာဝန်တွေ
နဲ့ပေးကြရတာပဲ။ သာသနာပြန်မတ်
နဲ့ တည်ပေးရဦးမယ်။

သူတိုင်းနဲ့သူ၊ သူဒေသနဲ့သူ၊ သူ
တာဝန်၊ ကိုယ်တာဝန် ခွဲရာမှာ ဒေသ
အသီးသီး၊ နယ်အသီးသီး ချွတ်တယ်။
ငြိမ်းလို့ရတာ။

ငါ့မှာတော့ နယ်မပေးဘူး။ အလွတ်
ပဲ။ စစ်သေရတဲ့အကူ(ဓာတ်ကူ) ပေး
အဲ့ တာဝန်မျိုးပဲ ယူရတယ်။

ခင်းတို့ တွေ့ခဲ့တဲ့ ဘိုးဝါယမကြီးလဲ
ဆိုအတွဲ ပုဂ္ဂိုလ်က ထွက်ကြတာပဲ။
သူက စရိုက်အလျောက် ပဲခူးတိုင်း
အသကြီး၊ အင်းစာကော်ဘက် ကြမ်း
ရဲနုရာ သွားရတာ။ သူက ငယ်ဖြူကွ၊
သန့်တော်ကြီး။

လူထဲ ပြန်ဝင်ရမှာ၊ လူဝတ်လဲရမှာ
အတော့ သူက သိပ်မဝေက်မခံချင်ဘူး။
အဲဒါလဲ လူထဲပြန်ဝင် သာသနာပြုရ
အဆိုတော့ လူဝတ်လဲခိုင်းခဲ့တယ်။

သူက ငယ်ဖြူဖြစ်တော့ သက်နှင်းကို
လွှတ်ချင်ဘူး။ ငြင်းတာပေါ့။ မရပါဘူး။
သူ့အကြီးရောင်လာပြီး တစ်နေ့ကုန်
နဲ့ဝဲနာကွင်လွန်းလို့ “သိုးအာစရ
အင်အိဦး” လို့ ခဏ ခဏ ညည်းနေ
တာ။ ငါကလဲ “ကိုယ်တော် ကိုယ့်
အနိဦးကိုယ်ပဲ။ ကျွပ်လဲ ဘာမှ
အင်အိဦး” လို့ ပြန်ပြောရတာပဲ။

အဲ... ညနေစောင်းလောက်မှာ သူ
က...

“လူထဲလဲပါစော့မယ် ဘုရား”
လို့လဲ ကုန်းအော်လိုက်ရော သူ့ဒူး
နာကလဲ ယူပစ်သလို ပျောက်သွားတာ
ပဲ။

သူက စိတ်လဲ ဆတ်တယ်။ ဘယ်
လောက် ရွတ်တယ် မှတ်သလဲ။

“ပိဗ္ဗမစိလံ ယောဂေါက္ခာ”

ဆိုပြီး ပုဂ္ဂိုလ်တောင်ကလပ်ပေါ်က
နေ အောက်ကို ခုန်ခုခဲ့တာ သူမပဲ။
တစ်ခါတည်းကို တောင်အောက်ကို
ရောက်သွားတာ။ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။
အဲဒီကသွားတော့ အင်းစာကော်ဘက်
ရောက်သွားတာပဲ။

အင်းစာကော် ရောက်ခါစက
ဘိုးဝါယမကြီးဟာ ကျောင်းကြီးတစ်
ဆောင်ပေါ်က ကျောင်းအောက်သို့
မဆင်သက်ကြောင်း၊ သုံးလေးလပင်
ကြာမြင့်ကြောင်း၊ အခင်းကြီး၊ အခင်း
လေး လုံးဝ မသွားကြောင်း...

အံ့ဖွယ် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးအဖြစ် လူသိ
များလာပြီးနောက် တပည့်ဖြစ်လာသူ
အချို့က ကျောင်းအောက်သို့ ဆင်း
သက်ရန်၊ မိမိတို့နေအိမ်များသို့ ကြွ
ရောက်ပါရန် ပင့်လျှောက်ကြပါသည်။
အဲဒီအခါမှ ဘိုးဝါယမကြီးက မိမိကို
ဆင်းစေရင်လျှင် ယင်းကျောင်းကြီး၏
တိုင်ခြေတွေကို နတ်ချွတ်ပြီး ကျောင်း
ကိုလည်း မဖျက်ဆီး မပျက်စီးစေဘဲ
ရှေ့နောက် လှည့်ပေးကြပါဟူ၍

ခပ်ရွတ်ရွတ်ပြောခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
ဖြစ်ပေသည်။

အကယ်ပင် ပြောသည့်အတိုင်း
လူအင်အားဖြင့် ရှေ့နောက် လှည့်ပေး
ကာမှ ကျောင်းအောက်သို့ ဆင်း
ကြောင်း၊ အခြားနေရာများသို့လည်း
ကြွတတ်ကြောင်း ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

ထိုအကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်သိမိ
လိုက်သော သက်ကြီးပုဂ္ဂိုလ်များ
ယနေ့ထိ သက်ရှိထင်ရှား နှို မရှိ မသိ
ရပါ။ သိမိလိုက်သောသူ နှိုပါလျှင်
မိမိတို့ကြားသိခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ် ဧကန်
အမှန်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ငယ်ဖြူပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်
ကို အလွန်မြတ်နိုးသည်မှာ သေချာပါ
သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိ
တို့နှင့် တွေ့ဆုံရစဉ်က ပုသိုးကွက်မှာ
လူပုဂ္ဂိုလ်သဘော၊ စစ်အင်္ကျီစိမ်း
နှစ်ထပ်မှာ တကယ့်ပုဂ္ဂိုလ်စစ်စစ်ဖြစ်
ကြောင်း သဘော၊

လည်ပင်းတွင် သက်နှင်းစ တစ်စ
ပတ်ထားသည်မှာ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်
ခြင်းသဘော ယူဆနိုင်ဖွယ်ရှိကြောင်း၊
မိမိတို့ ပေတံငယ်လေးနှင့် ထိုစဉ်ကပင်
တိုင်းတာတွေးမိခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင် ထိတ်စက်မြိတ်တွင် ကွမ်း
ခြင်းအနံ့ထစ်ကို ကြီးမားထွတ်နိုင်
သော သံကြိုးကြိုးနှင့် ချည်ချိပ်ထား
သည်မှာထည်း၊ ခိုင်မာသော သံကြိုး
ကြိုးနှင့်တူသည့် ပုဂ္ဂိုလ်စစ်ကြီးကိုယ်
တိုင် ဆယ်နေပါလျက် ခြင်းကျားနှင့်ရေ
ကိုသယ်၊ ငါးကို သဲ့ယူသည့်ပမာ ဖြစ်
ကြစေရန် သိသာထင်ရှားစေသော
“နိမိတ်ပြသကောက”ဟူ၍ သဘော
ပိုက်မိခဲ့ပါသည်။

ဘိုးဝါယမနှင့် တွေ့ကြုံရမှန်ကို ပြော
ပြသောအခါ ဥပဗ္ဗာယ်ဆရာတော်
ဘိုးအာစရက မိမိအား ဧကန်ပုံပြန်ခင်း

ပြခဲ့သောအကြောင်း မှတ်ဖွယ်မှတ်ရာ ဖျားဖြစ်ပါသည်။

ဘိုးအာစရ

ကျောင်းစွန့်ထွက်ခွာခြင်း

‘ငါက ရွှေဘိုမြို့မကျောင်းမှာပဲ စာချနေရင်း ဒီဝင်ခတ်ကစားခဲ့တဲ့ အခါ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဘုန်းကြီးအနေနဲ့ ဒီထိုးရမလားလို့ တစ်မျိုးမြင်လာကြတယ်။

ငါ ဒီထိုးတာကို ဝေဖန်ခဲ့ကြတယ်။ ငါ့ဝတ္ထုရား မပျက်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အကြည်ညိုပျက်ကြလို့ နေမှာပေါ့။ နေ့စဉ် တစ်နေ့ ဆွမ်းဟင်းတစ်ခွက် သုံးရာကျော် ခုနုရာက တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ လျော့လျော့ နည်းနည်းလာ လိုက်တာ ခွက်ငါးဆယ်ကျော်လောက် သာ ရတော့တယ်။

ဒါနဲ့ ကျောင်းသား ကိုရင်တွေကို မေးကြည့်စုံစမ်းစေတယ်။ ငါကလဲ မိုက်မိလာတာနဲ့ ငါ့တပည့် စက်ဝိုင်းတွေ ဆီက ဆန်အိတ်လိုက်၊ ဆီပုံးလိုက် အလျှစ်ရတာတွေ ကျောင်းမှာ လုံ လောက်အောင် ဖြည့်တင်းထားလိုက် တယ်။

ပြီး...အဲဒီနေ့ကစလို့ ဆွမ်းခံမထွက် စေတော့ဘဲ ကျောင်းထဲမှာပဲ ပြည့်စုံ အောင် စီမံစေခဲ့တယ်။

ကြာတော့ ကျောင်းအမကြီးလဲ မနေနိုင်တော့ဘူး။ ကျောင်းကို ပေါက် ချလာတယ်။ ငါကလဲ ကျောင်းအမကြီး လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ သတင်းကြိုရ ထားပြီးဆိုတော့ မောင့်ကျက်သရေ ခေါင်းပေါင်း တောင်ရှည်ပုဆိုး အပေါ် အကျီတွေကိုပါ အရန်သင့် ငှားထားပြီး ပြီ။

ကျောင်းအမကြီး လာတာလဲမြင် ရော သူ ကျောင်းပေါက်ဝမှာရှိတုန်း အဲဒီ နာရီပုံရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ငါက သင်္ကန်း ကိုယ်နဲ့ သင်းပိုင်တွေ ချွတ်ပစ်ပြီး ခုနု ပုဆိုး တိုက်ပုံ၊ ခေါင်းပေါင်းနဲ့ အကျ ထိုင်နေပြလိုက် တယ်။ သူက အတော့်ကို အံ့အားသင့် သွားတာပေါ့။

သူလဲ ထိုင်ရော ငါက စပြီးမေး လိုက်တယ်။

“ကျောင်းအမကြီး ကျုပ်ကို ဘယ် လိုမှ ပြင်သနား”

လို့ ခပ်ဆတ်ဆတ် မေးလိုက်တော့ သူက...

“တပည့်တော်ဟို ဆရာတော်ပါပဲဘုရား၊ ဘုန်းကြီးလို့ ပြပါတယ် ဘုရား”

လို့ ပြန်လျှောက်တင်တယ်။ ငါကလဲ...

“အေး... အဲသလိုဆိုရင် ဘုန်းကြီးလို့ပဲ တော့ ဘုန်းကြီးပဲပေါ့”

ဆိုပြီး အခန်းထဲပြန်ဝင် လူဝတ်တွေ ချွတ်ပစ်၊ သင်္ကန်းရုံပြန်ထွက်၊ ထိုင်နေ ပြလိုက်တယ်။ ကျောင်းအမကြီးလဲ ငိုတော့တာပဲ။

“တပည့်တော်မတို့ မှားပါတယ်၊ ဝန်ခံပါတယ် ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား” ပေါ့။ သည်တော့ ငါက...

“အိမ်း... ကိုယ်တိုင် လေ့လာစုံစမ်း ဦးမှပေါ့။ ခုတော့ ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ကို သူတကာ ပြောကြဆိုကြတာတွေ ကြားကြတာနဲ့ ဘာအကြည်ညိုပျက်

စရာလိုတုံး။ ဒီထိုးတာနဲ့ ဘုန်းကြီး သိက္ခာကျရောလား။

ဆွမ်းခွက်အရ နည်းတာလေးကတော့ ကျုပ်တွေကို ကြောင့်ကြောင် မရှိပါဘူး။ မြင်တဲ့အတိုင်း ဆွမ်းခွက် အိတ်တွေ၊ ဆီပုံးတွေ၊ ပဲတွေ အပြည့် ဖျား။ လောက်တယ်”

လို့ ပြည့်စုံလိုက်တယ်။

“ဒါပေမယ့် ကျုပ်ပြောမယ် ကျောင်း အမကြီး ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ လျှာထဲ တဲ့ ဒီကျောင်းကြီးကို မက်မောတဲ့ တွယ်တာလို့ နေတယ်များ မထင် လိုက်နဲ့။

ကျုပ်လဲ ဒီနေ့ကစပြီး ဒီကျောင်းကြီး ကို ခင်ဗျားတို့ ပြန်အပ်ပါတယ်။ ကြိုက်တဲ့ကိုယ်တော် ပင့်သာ တင်ပြ တော့”

ဆိုပြီး သင်္ကန်းတစ်ထည် ကိုယ်တော်နဲ့ ဘာမှမယူဘဲ အဲဒီကတည်းက စ.ထွက်ခဲ့တာပဲကွာ။

ပြန်မာနိုင်ငံကြီး အထက်၊ အောက် အရှေ့အနောက် အနှံ့ပေါ့။ ငါ မရောက် တဲ့နေရာ မရှိဘူး။ ဟိုးနယ်စွန့်နယ်စွာ အထိပဲ”

ဤတွင် သည်မျှ... သည်ခံတော် ကြပါဦးလော့။ တင်ပြရန် အကြောင်း ခြင်းရာ အစုံစုံ ရှိပါတ်။ ကျန်ပါသေးသော ခြင်းချန်ရမည့်အချက် အချို့မှတစ်ဆင့် အားထုတ်ကြိုးပမ်းရေးပါဦးမည်။

ပညာဒါနပြောပြော၊ ဗဟုသုတဆိုင် ဆိုဆို မိမိအလို ဗဟုသုတ ရယူနိုင်သော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တစ်ဆင့် ပေးဝေခဲ့သူများထံမှ မေတ္တာ၊ သစ္စာ ရောင်ပြန်ဟပ်ပါ။ သတည်း။

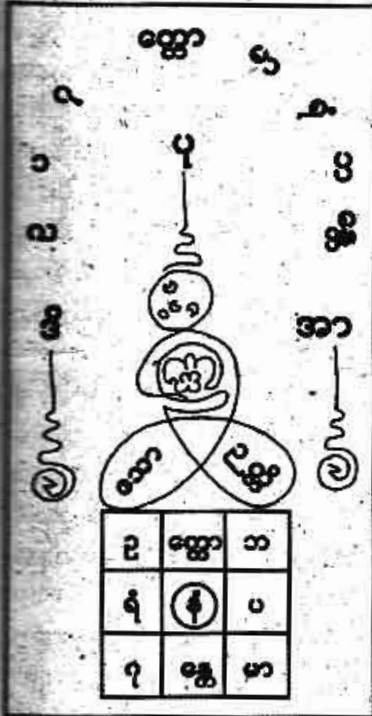
ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ပီထေသီဒီ

တုသိုလ်ရ အန္တရာယ်ထင်း

ရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ရဟန္တာ အင်း

မောင်ချစ်ဖြူ
(ဦးပင်ကောက်)

ဤရှင်ပုဂ္ဂိုလ်သပိတ်နှိုက် စမအင်းကို လွန်ခဲ့သည့် နှစ်(၃၀)ကျော်က ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါက ကျွန်တော်သည် အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့် လုပ်ငန်းကိစ္စမှန်သမျှ ဘာတစ်ရာမှ အဆင်မပြေဘဲ အလူးအလဲ ခံစားနေရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အိမ်မှာပင် မနေချင်လောက်အောင် စိတ်ဆင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ခရီးဝေးတစ်နေရာ ထွက်ခဲ့ပါသည်။ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် လစာခွဲခွက်ရက်စေ့ချိန် အိမ်အပြန်ခရီး၌ မထင်မှတ်ဘဲ ဤအင်းကို ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အင်းဆေးလက်ဖွဲ့ ဂါထာမန္တ အဆောင်ပစ္စည်းစသည့် လောကီဝိဇ္ဇာလမ်းဆိုင်ရာ ဂန္ထီရူပညာရပ်များကို ကျွန်တော် တစုံတစီမျှမသိသော အစိမ်းသက်သက်ဖြစ်သည်။

စားဝတ်နေခံရ၊ အခက်အခဲများကြားတွင် မိသားစုကို ထားခဲ့၏။ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ဘဝအမောပြေတစ်ခဏ စိတ်ချမ်းသာရေး ရှေးရှု၍ ခရီးဝေးထွက်လာခဲ့သော ကျွန်တော်သည် ခရီးလမ်းတစ်လျှောက် အတွေ့အမြင်သစ်ဖြစ်သည့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ခဏစိတ်ချမ်းမြေ့သလို မှီသော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် မူလသောကထုပ်ကိုပိုက်၍ အိမ်အပြန်ခရီးကို စိတ်မောလူမောဖြင့် စတင်ခဲ့တော့သည်။

ကျွန်တော်၏ဇာတိမှာ သာယာဝတီနယ်ဘက်မှ ဖြစ်သည်။ ပြည်ခရိုင်တွင်းရှိ မြို့တစ်မြို့သို့ အလုပ်တာဝန်နှင့် ပြောင်းလာခဲ့ရာမှ မိသားစုပါ ထိုမြို့ကလေး၌ အခြေချခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အဆင်မပြေမှုဖြင့် ယခု ခရီးထွက်ခဲ့သည်မှာ တောင်ပိုင်းရှမ်းပြည်နယ်မှ ညီဖြစ်သူနေထိုင်ရာ တာလေမြို့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုခရီးကား တာလေမြို့မှ အပြန်ခရီးပင်။

နံနက်(၆)နာရီတွင် တာချီလိတ်တောင်ကြီး အဝေးပြေးကားဖြင့် တာလေမှ စတင် ထွက်ခွာခဲ့သည်။ တာလေမြို့မှထွက်၍ မိုင်ဝက်ခန့်အကွာတွင် ကိုးမြို့ရှင် နတ်ကွန်းကြီးရှေ့ရောက်ကာ မော်တော်ယာဉ်များ ထုတ်

အတိုင်း နတ်ကွန်းကိုဝင်၍ ဦးတိုက်ကြသည်။

ထိုနေရာမှာပင် ခရီးဆောင်အိတ်ကြီးတစ်လုံးကို လက်ကဆွဲ၍ သက်န်းလွယ်အိတ်ကြီးလွယ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ကားပေါ်ရောက်လာ၍ စပယ်ယာက ကျွန်တော်ထိုင်သော ထိုင်ခုံနေရာလွတ်တွင် နေရာချပေးသည်။

ကျွန်တော်က ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အိတ်များကို ကူညီ၍ ယူပေးရင်း အပေါ်ဘက်ရှိ စင်ပေါ်တင်ပေးလိုက်သည်။ ကားထွက်လာ၍ နေသာကျသွားသောအခါ ကျွန်တော်က ခိုသေစွာ လက်အုပ်ချီ၍ "ဆရာတော် ဆယ်ကို ကြွရမှာပါလိမ့်"ဟု စတင် မိတ်ဆက်စကား လျှောက်ထားမိရာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဆရာတော် မဟုတ်ကြောင်း၊ မိမိရသေ့တစ်ပါးဖြစ်ကြောင်း ပြန်ပြောပါသည်။

တောင်ကြီးမြို့အထိ ကားလက်မှတ်ခန့် လမ်းတစ်လျှောက် ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စများကို ကျွန်တော်၏ သဒ္ဓါတရားဖြင့် လူ့စိန်ခဲပါသည်။ ဦးရသေ့က စကားနည်းသည်။

သို့ဖြင့် သုံးညအိပ်ခရီး ဖြစ်သဖြင့် တရင်းတနီး ဖြစ်လာသောအခါ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ကျော် ဂန္ဓာဓိဋ္ဌာန်နေ

သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု သိခွင့်ရခဲ့သည်။ သူ၏ အဓိက ကျင့်စဉ်အလုပ်မှာ အင်းပညာ ဖြစ်သည်။

ခရီးစဉ်အတွင်း ကျွန်တော်က မိမိ ၏ ဤခရီးထွက်ခဲ့ရသောကိစ္စနှင့်ပတ် သက်၍ အိမ်မှာ ကြုံတွေ့ခဲ့စားရသော သောကဓမ္မကျားအကြောင်း ရင်ဖွင့် ပြောပြသောအခါ စိတ်ရှည်စွာ နား ထောင်ပေးသည်။

တောင်ကြီးသို့ ရောက်သောနေ့တွင် လမ်းခွဲရန် ပြင်ဆင်ကြသည်။ တောင် ကြီးမြို့ပေါ်ရှိ "ချမ်းသာအောင် အဝေး ပြေးဂိတ်" တွင် ဖြစ်သည်။

ခရီးသည်နားနေခန်းတွင် ဦးရသေ့ က သင်္ကန်းလွယ်အိတ်ကြီးအတွင်းမှ စာအိတ်ကြီးတစ်လုံးကို ဆွဲထုတ်၍ ကျွန်တော်အားပေးရင်း...

'ကံကုန်ရင် ပြန်ဆိုကြမှာပေါ့၊ ခုတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ခရီးဆက်ကြမယ်၊ ရော့ အကယ် တောစိစာအိတ်ထဲမှာ အကျအတွက် အဆောင်အကောင်နဲ့ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ လယ်တူနဲ့လဲ ပါတယ်။

ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လိုက်နာဆောင်ရွက် ပေးတော့ မကြာခင် အကယ်တော့ အကလုံး အဆင်ပြေစွာလုပ်မယ်၊ ကဲ... ကျုပ်က တော့ ခရီးတစ်ခု ဆက်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ...

ဦးရသေ့က ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ကျွန်တော်လက်တွင်းသို့ စာအိတ်ကို ထည့်၍ ထွက်ခွာသွားသည်။ ရင်ထဲ တွင် မဖော်ပြတတ်သော ခံစားမှုတစ်ခု တော့ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဘယ်ရယ်လို့ မပြောခဲ့သလို ဘယ်သွားမှာလဲဟု လည်း မမေးမိခဲ့ပါ။

* * *

ငွေရောင်စက္ကနပ်ပေါ်မှ အင်းတစ်ခု၊ လမ်းညွှန်စာရွက်ပေါ်တွင် ပါရှိသည့် စာကား အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။
အ သူရာနှင့် ကာမေသုကံနှစ်ပါးကို
သမိန် နက္ခတ္တဓမ္မာစင်မြဲဦးပုဂ္ဂလိန်

ရာသက်ပန် ထိန်းသိမ်းပါမည်ဟု ဘုရားရှိခိုးတိုင်း သစ္စာပြုပါ။
၂။ ငါးပါးသီလ ခံယူပြီးတိုင်း အရဟတ် အစ ဘဝပါအဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်လုံးရ၍ ညစဉ် ဂုဏ်တော်ပုထိုး ကိုးပတ် စိတ်ပါး

၃။ ပုဂ္ဂိုလ်စိပ်ပြီးတိုင်း သတ္တဝါအနန္တကို လေးနက်စွာ မေတ္တာပို့ အမျှပေးပါ။
၄။ ဤစေအင်းကို ဘုရားစင်မှာပင်ထား၍ နေ့စဉ် ည၊ နံနက်မပျက်မကွက် ဝေရုန်း ဆက်ကပ်လျှောက်ခံပေးပါ။
(မမြင်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ မြင်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ထာဝရတော်ကျည်၍ ဘဝတောင်းကျိုးချင်သောများ ခုန့် ထာဝရမည်)

ဦးရသေ့၏စာမှာ ဤမျှပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုနေ့ထိုရက်မှစ၍ ဦးရသေ့၏ လမ်းညွှန်ချက်အတိုင်း မပျက်မကွက် တလိုက်မတ်မတ် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓနုဿတိပွားများခြင်း၊ မေတ္တာ ကမ္မဋ္ဌာန်းများလုပ်ခြင်း၊ အကုသိုလ် အကြောင်းတရားများကို တတ်နိုင်သ၍ ထိန်းချုပ်ခြင်းဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုလည်း ပြုပြင်နေထိုင်ခဲ့သည်။

ထူးဆန်းသော အိပ်မက်များ
ဤရဟန္တာအင်း ခရီးနောက် (၆)လ

ခန့်အကြာတွင် အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်သည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ကျွန်တော် ခန့်သော အိပ်ပေါ်မှ အသွားဆိုတစ်ဦး ဆယ်နှစ်သမီးအရွယ် မိန်းကလေး တစ်ဦးနှင့် အသားနက်ကြုတ်ကြုတ် မျက်နှာပေါက်ဆိုးဆိုး အသက်(၄၀) ရွယ်ခန့် အမျိုးသားတစ်ဦး ညှိဇယ်သော အမူအရာ၊ ထိတ်လန့်သော အမူအရာဖြင့် ဆင်းလာ၍ ခြံနောက်ဝေးလက်ပုံပင်ပေါ် တက်သွားသည်ဟု မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုအိပ်မက်မြင်မက်ပြီး နောက်နေ့ နေ့လယ်တွင် ကျွန်တော်၏အိမ်သို့ ဦးရသေ့တော်တစ်ပါး ရောက်လာသည်။ ဘီးလင်းမြို့အဆင်တောင်မှ ဘိသုတော် ဦးအောင်သာအမည်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်အစ်ကိုဝမ်းကွဲနှင့် အတူ ပါလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြည်မြို့ရွှေဆံတော်ဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ ပြီးဆုံးသဖြင့် ဘီးလင်းသို့ပြန်ရန် ဖြစ်သော်လည်း အကြောင်းဖန်၍ မပြန်ဖြစ်ဘဲ ကျွန်တော်၏အိမ်သို့ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ နောက်နေ့မှ ခရီးဆက်မည် ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ညက ဘုရားစင်တို့ ပရိတ်ပဋ္ဌာန်းများ ရွတ်ဖတ်ပြီးနောက် ဦးရသေ့တော်ပြောနေသော စကားသံများကို ကြားနေရင်း ကြက်သီးမွေးညင်း ထမိတော့သည်။ ဦးရသေ့တော်ပြောလိုက်သည်က...

'ကဲ... ဖပ်တို့ဆရာလဲ အစွယ်အသားချသွားပြီ၊ ဖပ်တို့လဲ ဒီခြံထဲက လက်ပံပင်မှာ မနေကြနဲ့တော့၊ ဒီအိမ်ဒီခြံဟာ သူတော်ကောင်းတွေ စောင့်ရှောက်ထားတဲ့နေရာ ဖြစ်လို့ ဖပ်တို့ကွပ်ကဲ သွားကြတော့ အိမ်ယာခရိုင် ဆိုရာကို အဝတ်ဆင်လိုက်သကဲ့သို့ သွားကြတော့'

ဦးသူတော်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်
လုပ်၍ ကျွန်ုပ်ပါလွတ်ပါစေကြောင်း
အမှုအတမ်းစေပြီးနောက် အဓိပ္ပါယ်ပါ
သော အကြံပြု၍ ကျွန်တော်၏အစ်ကို
ဝမ်းကွဲတော်သူကို ကြည့်လိုက်သည်။
ကျွန်တော်အစ်ကိုက ခေါင်းညိတ်ပြု
သည်။ အောက်လမ်းဆရာတစ်ဦးက
ဦးထားသော ဗိမ္ဗာကောင်များဟု
ခေါ်သည့်ရသည်။

ဒီမှာ ဗိုလ်မင်းသိပ္ပံကိုင် ရှင်ဥပတ္တရာဟူ၍
မထင်မြင်အင်္ဂါ နှစ်နှစ်ရရ မဟုတ်ဘူး။
ဒီမင်းကို ရဲသောဆရာတင်ပေါ်ကာ ပေးခဲ့တယ်
ဟုဆိုလား။

ဟု ယေးပြီး အင်းသိဒ္ဓိအစွမ်းနှင့်
ကောင်းစွာကိုးကွယ်၊ ကောင်းစွာကုန်ကြ
ရန် ဆုံးမ၍ နောက်နေ့နံနက် ပြန်သွား
ကြသည်။

ဦးသူတော် ပြန်သွားပြီးနောက်
သစ်ထပ်မံကြာလိုက်၊ အိပ်မက်တစ်ခု
ကို ထပ်၍ မြင်မက်ပြန်သည်။

ဘုရားရှင်များလက်ထက် ချမ်းသာ
 ရှိသောတို့၏အကျိုးကို ဝတ်ဆင်
 သောသူ၊ လူကြီးအသက်
 ရောက်အောင် ချမ်းသာပြီး
 အသက်အရွယ်အတိုင်း ထွက်သွားကာ၊
 ချမ်းသာလွန်းသော ပိန္နဲပင်အောက်
 သို့ ချမ်းသာလွန်းကြီးတစ်ဦးအား
 ချမ်းသာလွန်းသော ထိုချမ်းသာလွန်း
 ကြောက်လန့်ထွက်ပြေးသည်ကို
 သိလိုက်ရပြီး အိပ်မက်မှ လန့်နိုးခဲ့

ဆိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဟု ဆိုရမည်
သို့။ နောက်နေ့ မိုးလင်းသည်
နေရာမဟိမ္မိဆရာထွန်း (ယခင်
ဥရုတွင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်)အိမ်
နောက်လာသည်။

ဦးကဲသောပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ခိုင်ခံ့စေ
ဆောင်ရွက်ကြောင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင်

ဓာတ်ကျ၍လည်းကောင်း လာချင်စိတ်
ပေါက်၍ လာခဲ့ကြောင်း ပြောသည်။
ရေခဲနွေးကြမ်းသောက်ရင်း စကား
ပြေညည်ပြောပြီးနောက် သူနှင့်အတူ
ပါလာသူကိုခေါ်၍ တူရွင်းတစ်လက်
ပေးပြီး နောက်ဖေးမြို့ အလယ်ခေါင်ရှိ
ဝိဇ္ဇာပင်ခြေရင်းအား တောင်ဘက်ခြမ်းမှ
တူးဖိုင်သည်။

ဆရာထွန်းက ဘေးမှ ခြေစုံရပ်၍ အမိန့်ပြန်တမ်းဟုထင်ရသော စကား လုံးများ ချွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နေသည်။
ဝိဒ္ဓူပင်အဖြစ်ဖြေရင်း တောင်ဆုတ် (တစ်ပေသာသာ)ခန့် အနက်တွင် ဖြေတူးနေသူက တစ်စုံတစ်ရာကို ကုန်၍ နှိုက်လိုက်ရာ ဝိဒ္ဓူပင်အဖြစ်နှင့် ကပ် လျက် ရှိသောနေရာမှ ဘိစိဝေဇီဆတ်တိ ကဲ့ အင်းချပ်တစ်ခု ပါလာသည်။

‘အေး... ဟုတ်ပြီ၊ အင်စတိုင်လ် အထိနာ
ပြီ... ငြိမ်း...’

ဆရာထွန်းတို့နှစ်ယောက်နှင့်အတူ
ကျွန်တော်တို့မြို့ထဲမှ ပြန်လာကြပြီး
ဆရာထွန်း၏ တပည့်ကို အိမ်ပေါ်
တက်၍ ဘုရားခန်းပြင်ဆင်ပိုင်းသည်။

ကျွန်တော်၏ ဘုရားစင်ရှေ့တွင်
ဆရာထွန်း၊ ဘုရားထပ်ပြုပြီးနောက်
အိမ်တွင်းအိမ်ပ ခြံတွင်နှိပ်နှင့် ကိုယ်
တွင်း၊ ကိုယ်ပမကျန် မကောင်းသိက္ခာ
အတိုက်မှန်သမျှအား နှင်ထုတ်ပြီး
နောက် ကျွန်တော့်အားလှည့်ကြည့်၍
အစ်ကိုကြီးဟု ခေါ်ရိုးခေါ်စဉ်
မဟုတ်ဘဲ...

'ဗိုလ်တို့၊ တွေ့နိုင်ဖက်နှင့် မလုပ်နဲ့ ယုံယုံ
 ကြည့်ကြည့်လုပ် လုပ်အားကောင်းအောင်
 ကြိုးစား။ သတ္တုပြိုနှင့် မပျက်နဲ့ ယင်း
 အန္တရာယ်တွေရှောင်ပြီး နေ့အစို့ အကောင်
 တွေ့ရင် လာတော့မှာပေါ့' ၊
 ဟု အသံကြွကြွဖြင့် ပြောသည်။
 ခဏကြာမှ ဆရာထွန်းက အခြေ

အနေအရပ်ရပ်ကို ပြောပြသည်။ ကမ္ဘာ့
ပညာရပ်များ၏ ဆန်းကြယ်နက်နဲမှုကို
တော့ ကျွန်တော်လည်း လိုက်မမီပါ။
ထူးဆန်းစွာပင် ကျွန်တော်၏ ဘုရား
စင်ပေါ်မှ ရှင်ဥပုတ်သိမ်စိန်စိုက်ဆင်း
ကို ကောင်းစွာသိနေသည်။ ပို၍ အံ့သြ
ရသည်က...

ကျွန်တော် အိမ်ရှင်တော်ရဲ့ ပြီးတဲ့နေ့မှာ
အိမ်မှာ ရေသောက်ဖို့လုပ်တယ်။ ရေက
လာတယ်။

ယောထိုပေတဲ့အတွက် ကျွန်တော်
ကူညီကယ်ဆယ်ပေးလိုက်တာ တခြားသူ
ဟုတ်တဲ့ အစ်ကိုကြီးများမှာ အားရ
ပေါ့လေလို့ကျွန်တော် ချက်ချင်းလေးနဲ့
အဲဒီအသက်ကြီး အစ်ကိုကြီး ပြောသေးခင်
က တွေ့ပြီး ဟုတ်လား'

ဆရာထွန်းက သူ့ကိုလာပြီဆိုင်းရဲ
စေလွှတ်ခဲ့သော ရေသွက်ကြီး၏ အသက်
အရွယ်၊ အသားအရည် ပုံပန်းသဏ္ဌာန်
တို့ကို ပြောပြရာ ကျွန်တော် အလွန်
အမင်း အံ့အားသင့်သွားမိသည်။ ထိုနေ့
နေ့လယ်စာစား၍ အေးဆေးစွာစကား
ပြောပြီးမှ ဆရာထွန်းတို့ ပြန်သွားသည်။
ထိုအခါမှပင် ကျွန်တော့်ရပ်မှ ခံစား
နေခဲ့ရသော...

‘နေအိပ်မသန့်လို့၊ ခြံ မသန့်လို့၊
အိပ်တွင်းနက်မကျနပ်လို့၊ အင်းမြို့
ထားလို့၊ သရဲခွဲ လိုက်ထားလို့၊ ခြံ
နေရာက နို့ညှပ်မြစ်လို့၊ အိပ်
ဆောက်တဲ့နေရာက ဥရွာစောင့်
သိုက် မထုတ်လို့’

စသည် စိတ်မသိုမသန့်ကိစ္စများ
ရှင်းလင်းပေးပါသောသည်ဟု ထင်လိုက်
မိပါသည်။

ထိုည ဦးရေသုကို အိပ်မက်ထဲတွင်
တစ်ကြိမ်ထင်တွေ့သည်။ နောက်
မတွေ့တော့ပါ။

ကံမျက်စိလည်လာသည်ဟု ဆိုရမည်လော့ပင်။ လေးနှစ်ကျော် ငါးနှစ်ကာလကြာ၍ အဆုံးထားသောကြော့များ ပြန်၍ ရခဲ့သည်။

အိမ်သားများ အရင်က မျက်နှာချင်းမဆိုင်ချင်အောင် သူ့ငါးမကျေနပ်ဖြစ်ခဲ့ရာမှ ယခု အေးချမ်းစွာ နေနိုင်ကြပြီ။ ကျန်းမာရေးများကောင်း၍ ကြွေးကင်းမြဲကင်း စိတ်လက်ချမ်းသာကြပြီ။

သို့သော် ဦးရသေ့၏ ပြောလိုက်သော "ဆိုတာတာကောင်းမှာပါ" ဟု ဆိုစကားကို ဆက်၍ စောင့်ရှောက်တစ်နှစ်ကျော်လာခဲ့သည်။

ဆရာထွန်းအိမ်ကို ရောက်စဉ်က ကျွန်တော်၏အင်းကို ယူကြည့်၍ သိဒ္ဓိများ စမ်းသပ်ရင်း ပြောခဲ့သော စကားတော့ရှိသည်။

"ဒီ အင်ဆက်ကြိုက အတိုက်အခိုက်ရန် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်တော့...ကာယဝီရိယ

လောကံတယ်၊ သွယ်ဝိုက်အင်လိုလဲ မြိုင်တယ်"

သို့ဖြင့် နောက်(၆)လမျှကြာသော် ကျွန်တော် ရာထူးတိုးတက်ခဲ့သည်။ ထိုလမှပင် ဇနီးဖြစ်သူက ရာထူးတိုး၍ ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိလစာနှုန်း ခံစားရသည်။ ကံကောင်းသည်က နေရာပြောင်းရွှေ့ခြင်း မပြုကြရပါ။

အိမ်တွင် သားနှင့်ဇွေးမ၏ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကလေးကလဲ အောင်မြင်လာခဲ့သည်။ တစ်ချိန်က အိမ်သားများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဆေးခန်းနှင့်ဆေးရုံ လူ့လဲနှင့် တက်နေခဲ့ရာက ကျန်းမာရေးကိစ္စများလည်း အဆင်ပြေလာခဲ့သည်။

ယခုအခါ ကျွန်တော်တို့ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်လုံး ပင်စင်စားများဘဝသို့ ရောက်နေကြပါပြီ။ ကျွန်တော်က ရံဖန်ရံခါ စာရေးဖြစ်သည်။ ဝတ္ထုတို

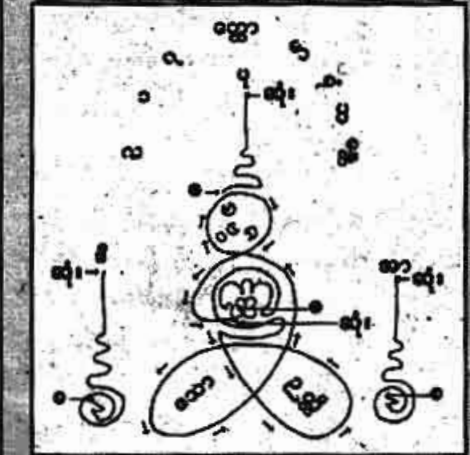
ဆောင်းပါးကလေးများ ရေးဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ရှိသောအချိန်တွင် ဘုရားကိစ္စ ကျောင်းကိစ္စ၊ ရုပ်ရေးရာရေး ဘာသာရေးကိစ္စများဆောင်ရွက်ရင်း တရားရိပ်သာများတွင် သွားရောက် အားထုတ်ရင်း သံသရာခေါ်အတွက် အထုပ်များ ထုပ်နေပါသည်။

ကျွန်တော်ကဲ့သို့ အခက်ကြုံ အဖြစ်တူသူများ စိတ်သောကရောက်ရသူများ ရှိပါလျှင် ကျွန်တော်ဖော်ပြသည့်နည်းအတိုင်း၊ ရှင်ဥပဂုတ်ရဟန္တာအင်းကို အဆောင်ပြုရင်း မိမိကိုယ်တိုင်လည်း သမထဘာဝနာ ဝိပဿနာဘာဝနာများ ပွားများ နိုင်ကြပါရန် အကြံပြုလျက် ဤ ဆောင်းပါးကို ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အောင်ချစ်ကြည် (ကြို့ပင်ကောက်)

နက္ခတ္တဗျူဟာခြေညှိပွဲစမ်း စာတည်းအဖွဲ့မှ ဇီဝင်္ဂသီလ္လာရားအတွက် လမ်းညွှန်

၁။ "က"အက္ခရာမှစ၍ "ယ"အက္ခရာအောက်ရှိ အစလေးနေရာသည် "အဆုံး"ဖြစ်သည်။ ဦးခေါင်းနှင့် ခုနစ်ပက်အပါအဝင် တစ်ကြောင်းဆွဲ ဖြစ်ပါသည်။ လမ်းကြောင်းကို

မြှားပြထားပါသည်။
၂။ ဦးခေါင်း အတွင်း၌ ၈, ၉, ၁၀ အက္ခရာများ ပုံပါအတိုင်း ထည့်သွင်းပါ။
၃။ ဦးခေါင်းအပေါ်မှ ပုံပါအတိုင်း နဝင်းအညွန့်တင်ပါ။ (တစ်ကြောင်းဆွဲ ဖြစ်ပါသည်။)
၄။ ခုနစ်ပက်၌ ပုံပါအတိုင်း "ဧသာဥဇ္ဈိ"အက္ခရာများ ရေးသွင်းပါ။

၅။ နဝင်းအညွန့်များပေါ်တွင် "ဝ"မှစ၍ "ပုဒီဇာ"ကို ပုံပါအတိုင်းရေးသွင်းပါ။
၆။ ဦးမှ ခုနစ်ပက်တစ်ချက်တွင် "၃" ကထာရီနဝင်းအညွန့်တစ်ခုစီ ရေး

သွင်းပါ။ (တစ်ကြောင်းဆွဲ ဖြစ်ပါသည်။)
ထို့နောက် "ဥပဂုတ္တဗျူဟာသံသရာ"ကို ပုံပါအတိုင်း "ရံ"ပေးပါ။
၇။ (၉)ကွက်အင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးသွင်းပါ။

ဥ ၁	ဧသာ ၂	ဘ ၃
ရံ ၄	ဝ ၅	ပ ၆
၇ ၈	ဧည ၉	မာ ၁၀

၈။ နံနေရာတွင် မိမိဓမ္မနိဂဏန်း ရေးသွင်းပါ။
မှတ်ချက်။ ။ ဤအစီအစဉ်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ဇီဝင်္ဂအင်း၊ အောင်သူများအတွက် အစီအစဉ် ဖြစ်ပါသည်။

2015 08 19

• လိပ်ကုန်း •

လက်ခံကျောစွာ

‘အစ်ကို သတုံက စတုဘုမ္မိက ဆရာတော်တဲ့၊ အိမ်ကြွလာတယ်’

‘ဪ ဟုတ်တယ်၊ ဂမန်းပင်တွေ ကြည့်ရင်တယ်ဆိုလို့ ခရီးကြွရင် ကြုံခဲ့ ဒါလို့ လျှောက်ထားတယ်’

ဇနီးသည်နှင့်အတူ နေရာထိုင်ခင်း ခြင်ဆင်ကာ ဆရာတော်အား ဖူးမြော် သတ်ဖြည့်ပြီးလျှင် ဂမန်းအချို့ကို ယူပြ ပေးသည်။

‘ဒါက လိပ်ကုန်းတဲ့ အပြစ်ကို ပြောင်ပြန် ထာရင် လိပ်ကလေးတစ်ကောင်လို့ ခေါ်မိ ခြင်လေးဟာ အစုံ ခုံနဲ့ကလေးတယ်။ အပြစ်ပျက်ပြီးအပြင် အပြစ်ပျက်ကလေး ထွေအပြစ်ပျက် ပေါက်ရောက်နေတတ် လို့ လိပ်မကြီးနဲ့ ဥပေါက်စ လိပ်ကလေး တစ်စုံတူတယ်။ ဒါကြောင့် “ဂမန်းလိပ်မ ထွေ”လို့လဲ ခေါ်ပါတယ် ဘုရား’

ထိုစဉ် ဖြူဖြူဝဝ လူလတ်ပိုင်း

ပြည့်စုံခြင်းကို စေ့စွမ်းနိုင်သည့်

လိပ်ကုန်း

နှင့်

ရေကြောကုန်း

အရွယ် အမျိုးသားက အနီးရှိ ရေစလုံ တွင်းမှ ရေကြောကုန်းများကို သေချာ စွာ စူးစမ်းကြည့်ရှုလျက် မေးမြန်း၏။

‘ဒါ ဘာကုန်းလဲ အစ်ကို’

‘သူ့နာမည်က ကိုကျော်တဲ့။ သတုံ ခြုံအောက်ကျင်းရင်း မင်းလမ်းမကြီး မှာ “ကျော်”တယ်လို့ဖုန်းဆိုင် ဆိုပြီး

ဖွင့်ထားတယ်။ ဖုန်းလက်ကိုင်စက်တွေ လဲပြင်တယ်။ ဘုန်းကြီး သွားလေရာ နေရာတိုင်းကို အခကြေးငွေ မယူဘဲ ကုသိုလ်ဖြစ် အိုင်ဘာ လုပ်ပေးတယ်’

ဆရာတော်က မိတ်ဆက် မိန့်ကြား ပေးသဖြင့် ခေါင်းညိတ် အသိအမှတ် ပြုကာ...

ဟုတ်ကဲ့ နောက် လမ်းကြိုရင်လဲ
ဝင်လည်ပါ ကိုကျော်။ ဒီဂမုန်းက
ချေကြာဂမုန်းခေါ်တယ်။ ကြာပွင့်ပုံ
အရွက်တွေထပ်ပြီးထွက်တဲ့ ကုန်း
ကြာဂမုန်းဆိုတာ ရွက်ကျပင်
ပေါက်အနွယ်မျိုးပါ။ အထက်အညာနဲ့
ရှင်းပြည်နယ်တွေမှာ ပေါ်တယ်။
ရေမကြိုက်ဘူး။ ရေများရင် ပုပ်ရပြီး
သေသွားတယ်။ တောင်ကြီးမြို့နားက
နံတဝဂူကျောင်းမှာ တွေ့ခဲ့ရဖူးပါ
တယ်။

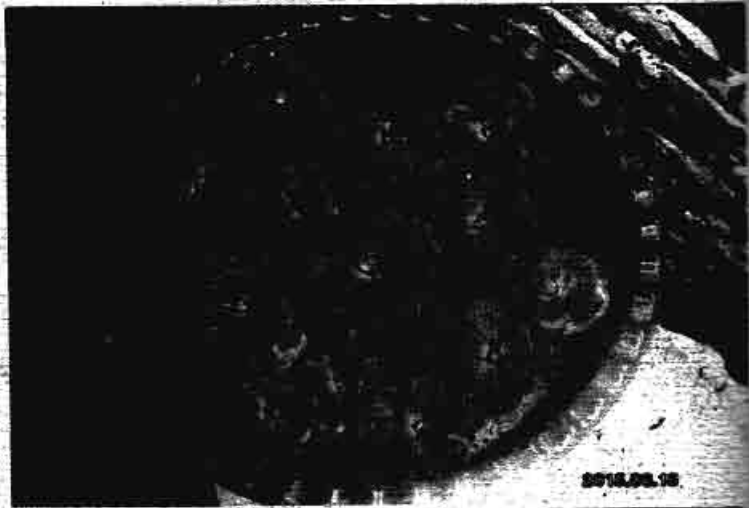
ဒီကြာက ရေလုံ့ထဲမှာ ချေပြည့်
ထားရုံပဲ။ ပြေကြီး မလိုဘူး။ ဒါကြောင့်
ချေကြာဂမုန်းလို့ခေါ်ကြတယ်။ ကုမုဒြာ
ကြာဂမုန်းဆိုတာ ရှိသေးတယ်။
ရှားစောင်းနွယ်ဝင် အပင်မျိုးပါ။ အပွင့်
ပွင့်တော့မှ ကုမုဒြာကြာပွင့်နဲ့တူတဲ့
ပန်းပွင့်တွေ ပွင့်တယ်။ လပြည့်ည
သန်းခေါင်ချိန်မှ ပွင့်လေ့ ရှိပါတယ်။
ဟု ပြန်ဖြေရသည်။

ကျွန်တော် မှတ်မိပြီး မန္တလေးက
ဘကြီးအိမ်မှာ ခုနက လိပ်ဂမုန်းနဲ့
ချေကြာဂမုန်းကို ယှဉ်တွဲစိုက်ထား
တယ်။ နာမည်ကိုတော့ အခုမှ သိရ
တာပါ။

ဟန်တယ်။ အဲဒါ သူ့အစာပဲလေ။ လိပ်အစာ
က ပေါက်ပေါက်ဆုပ်တို့ ကုန်စွန့်ရွက်တို့
ဆိုပေမယ့် လူတွေကျွေးမှ စာရတာ။
လိပ်ရ သဘာဝ အစာက ကြာရိုးကြာစွယ်
ကြာပွင့်ကလေးတွေပဲ။ ဒါကြောင့် လိပ်ဂမုန်း
နဲ့ ချေကြာဂမုန်းကို ယှဉ်တွဲစိုက်ထားရင်
စိုက်ပျိုးသူတွေဟာ ပြည့်စုံခြင်း အကျိုးကို
ခံစားရပေတယ် အကူ

ဘယ်လို ပြည့်စုံတာလဲ ဆရာတော်
ဘုရား

သမ္မာဆန္ဒ အားလုံး ဆိုပါတော့။
ဇနီးမောင်နှံ မိသားစု စုံစုံလင်လင်
ရှိမယ်။ ဥစ္စာနေဂုဏ်သိန်သုခ အားလုံး
အရဝ နာကျော့ဆောင်ခြင်းပျဉ်း

ချေကြာဂမုန်းပင်များ

ပြည့်စုံနိုင်ပါတယ်

လိပ်နှင့်ကြာမှာ သဘာဝအလျောက်
တွဲဖက်ဖြစ်သကဲ့သို့ “ကုလား” မိတ်
ဓာတ်လည်းဆောင်ကာ လောကီ
အကျိုးထူးကို ပေးစွမ်းခြင်းဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် ထိုဂမုန်း(၂)မျိုးကို
ယှဉ်တွဲ၍ အဆောင်ပြု စိုက်ပျိုးပါက
“ကောလီ”ပေါ်ချိန်တွင် စတင် စိုက်
ပျိုးသင့်ပေသည်။

ကောလီပေါ်ချိန်များမှာ...

* * *

တကျ စိုက်ပျိုးပြုစုပါက လိပ်ဂမုန်းနှင့်
ချေကြာဂမုန်းတို့ ကောင်းစွာ ရှင်သန်
လာသောအခါ...

- ✦ ဇနီးမောင်နှံ အဆက်ကြာရာ ပြည့်စုံခြင်း
- ✦ သာယာဝိပြေပြစ်တို့ သိုက်သိုက်ကန်ကန် ရှိခြင်း
- ✦ ကာယသုခစိတ္တသုခ ခံစားပြည့်စုံခြင်း
- ✦ စောင့်တအပ်သော သမ္မာဆန္ဒများ ပြည့်စုံခြင်း...

စသည့် အကျိုးထူးများ ခံစားရရှိ
နိုင်ကြလေသည်။

▲ တနင်္ဂနွေနေ့တွင်	နံနက်	၈ နာရီ	မှ	၁၀ နာရီအထိ
▲ တနင်္လာနေ့တွင်	ညနေ	၃ နာရီ	မှ	၅ နာရီအထိ
▲ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်	နံနက်	၁၀ နာရီ	မှ	၁၂ နာရီအထိ
▲ ငွေ့ဟူးနေ့တွင်	နံနက်	၅ နာရီ	မှ	၆ နာရီအထိ
	ညနေ	၅ နာရီ	မှ	၆ နာရီအထိ
▲ ကြာသပတေးနေ့တွင်	အလယ်	၁၂ နာရီ	မှ	၁ နာရီအထိ
▲ သောကြာနေ့တွင်	နံနက်	၆ နာရီ	မှ	၈ နာရီအထိ
▲ စနေနေ့တွင်	မနက်	၈ နာရီ	မှ	၂ နာရီအထိ

တို့ဖြစ်ကြောင်း သိမှတ်ရသည်။
ထိုသို့ စိုက်ပျိုးချိန်တွင် ပဌာန်း
ပစ္စယုဒ္ဓေသ ၂၄ ပစ္စည်းကို ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်ပေးရသည်။

ထို့နောက် နေ့စဉ် ၂၄ ပစ္စည်း
ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ထားသော ချေပြည်
ပက်ဖျန်းပေးရသည်။ ထိုသို့ ဝနပ်

သတ္တဝါနှင့်အစာ မှန်ကန်စွာ တွဲဖက်
မိခြင်းကြောင့် “လိပ်”၏ တွန့်လိပ်
စေခြင်း၊ “ကြာ”၏ ကြန့်ကြာစေ
ခြင်း အဆိုးများထည်း ကွယ်ပျောက်
စေသည့်ဟု သိမှတ်ရပေသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ
F.22B, January, 2016

ဒီဇင်ဘာ (၁၉၈၀)

မွေ့လျော်

ကျွန်းမာရေ ထဲသွား

သိမှတ်စရာ

မွေ့လျော်သော ကျန်းမာရေးအတွက်
ရွှေရောင်ရန်အချက်များ

- ၁။ နံနက်(၁၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၃)နာရီခန့်အတွင်း အပြင်သို့ သွားလာသည့်အခါ ထီး၊ ဦးထုပ် စသည့် နေပူအောက်ကို ကာကွယ်သည့် အသုံးအဆောင်ကို မယူဘဲ သွားလာခြင်းကို ရှောင်ပါ။
- ၂။ နေပူထဲသို့ သွားလာနေစဉ်နှင့် သွားလာပြီးစ အချိန်တွင် ရေခဲရည် (သို့မဟုတ်) အအေးခံထားသော ဖျော်ရည်တို့ကို ချက်ချင်းသောက်သုံးခြင်း မပြုရပါ။
- ၃။ နေပူထဲမှ ပြန်လာပြီး ချက်ချင်း ခြေဆေး လက်ဆေး ရေချိုး ခေါင်းလျှော်ခြင်း မပြုရပါ။
- ၄။ နေပူထဲမှ ပြန်လာပြီးစတွင် ပန်ကာလေ၊ အဲယားကွန်း စသည့် အအေးကို တိုက်ရိုက်ခံယူခြင်း မပြုရပါ။

- ၅။ နေပူထဲမှ ပြန်လာပြီး ရွှေရောင်နေသည့် အင်္ကျီ၊ အတွင်းခံစွပ်ကျယ် စသည့် တို့ကို မလဲသေးဘဲ အချိန်ကြာမြင့်စွာ မနေရပါ။
 - ၆။ မွေ့လျော်သော နံနက်မှစ၍ မွန်းလွဲ(၄)နာရီအတွင်း အရက်သေစာ သောက်စားခြင်း ရှောင်ပါ။
 - ၇။ ရေနံ၊ လုပ်ကိုင်ရသော အလုပ် လုပ်နေရင်းမှ ရေစို အဝတ်အစား နှင့် နေပူထဲတွင် သွားလာခြင်း မပြုရပါ။
- စသည့် အချက်များကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

မွေ့လျော်သော ကျန်းမာရေးအတွက်
ဂျိမ်းနာယဉ်သည့် အချက်များ

- ၁။ နေပူပြင်းသည့်အချိန်တွင် အပြင်သို့ မထွက်သွား သွားလာခဲ့ရလျှင် အပြင်သို့ မထွက်မီ ရေကို အဝသောက်ပြီးမှ သွားပါ။
- ၂။ မိမိတွင် ဆီးချို၊ သွေးတိုး၊ နှုတ်ရောင်ခြေဗီယူခြင်း သရ

မာယာတို့၏ ပြက္ခဒိန်အရ ၂၀၁၂ ခုနှစ် ကုန်ဆုံးချိန်တွင် ကမ္ဘာကြီး ပျက်သုဉ်းတော့မည်ဟုဆိုပြီး လူအများ စိုးရိမ်ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်နေခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ထင်ခဲ့ကြသည့် အတိုင်း ဖြစ်မလာ၍ စိတ်အေးသွားရသည်။

၂၀၁၂ ခုနှစ် ကုန်ဆုံးချိန်တွင် ကမ္ဘာကြီး မပျက်မီး၊ ရှိနေခဲ့သော်လည်း ကမ္ဘာအရပ်ရပ်တွင် မထင်မှတ်မမျှော်မှန်းထားခဲ့သော ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်မှုများကိုတော့ ကမ္ဘာအနှံ့ ကြုံတွေ့နေရပေသည်။

တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ အစိုးမရခန့်မှန်းရခက်သော ရာသီဥတု အခြေအနေများကို ရင်ဆိုင်၍ ကြုံကြုံခံနိုင်စေရန် ကျွန်ုပ်တို့ လူသားများသည် ရာသီဥတုနှင့် လိုက်လျောညီထွေသော နေ့စဉ်စားသောက်မှု ဆေးအစာတို့ကို ကြိုတင်လေ့လာထားပြီး ပြင်ဆင်ထားလျှင် အသက်အန္တရာယ်အတွက် ကြိုတင်ကာကွယ်ရာ ရောက်ပါသည်။

ယခုလာမည့် မွေ့လျော်တွင် မထင်မှတ်ဘဲ အပူချိန်မြင့်မား၍ အပူလှိုင်း ဖြတ်သန်းမှုများကို ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရနိုင်ပေသည်။

ထိုသို့ မွေ့လျော်သည့်ကာလကို စတင် ဝင်ရောက်စကားလတွင် ကျွန်ုပ်တို့ လူသားများသည် ရာသီဥတုနှင့် လိုက်လျောညီထွေအောင် စားသောက်နေထိုင်မှုတို့ကို ကောင်းမွန်အောင် ပြုမူနေထိုင်တတ်ရပေမည်။

သို့ပါ၍ မွေ့လျော်သည့်ကာလတွင် ကျန်းမာရေးအတွက် ဆောင်ရန်ရှောင်ရန် လိုက်နာသင့်သည်တို့ကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

စသည်တို့ရှိလျှင် သောက်နေကျ ဆေးများကို အပြင်သို့ မထွက်မီ မိမိနှင့် တစ်ပါတည်း အဆင်သင့် ယူဆောင်သွားပါ။ [ထိုအခါလျှင် အရေးပေါ် သုံးနိုင်ရန်]

၃။ နေပူထဲမှ ပြန်၍ရောက်လာလျှင် အရင်ဦးစွာ ချွေးခိုနေသော အဝတ် အစားများကို အပြန်လဲပါ။ ပြီးလျှင် ခရေဗီနီ(အစားအသောက်စရာ မဖြစ်စေရပါ။)ကို အဝသောက်ပါ။

၄။ နေပူထဲမှ ပြန်လာပြီး (၂)နာရီ ကျော်မှ ခြေလက်ကို ရေထဲပါ။ ဆေးပါ။

၅။ နေပူထဲသို့ အသွားအလာများသော နေ့များတွင် ညပိုင်းမှာ အိပ်ရာ မဝင်မီ ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်ကို ဆားဖြင့် ပွတ်ပြီး ဒူးခေါင်းအထက်မှ စ၍ ရေဖြင့် စင်အောင် လောင်းချပြီး ရေခြောက်အောင် သုတ်ပြီး ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်လုံးကို အုန်းဆီ (သို့မဟုတ်) ထောပတ်ဆီ စသည် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ခြေဖဝါးကို ဆီလူး ပေးပါ။

၆။ နွေပိုင်းတွင် နံနက် အိပ်ရာ ထထ ချင်း မျက်နှာမသစ်မီ ဒူးခေါင်း အထက်မှနေ၍ ရေ(၅/၅)ခွက်ခန့် အရင်လောင်းပြီးမှ မျက်နှာသစ် သွားတိုက်ပါ။

၇။ ဆီချို၊ သွေချို၊ နှလုံးရောဂါ အခံ ရှိသူများ နေ့လယ် နေပူပြင်းသည့် အချိန်တွင် အိမ်သာတက်သည့် အခါ လေဝင်လေထွက်ရအောင် အိမ်သာကို ပြုပြင်ဖန်တီးထားပါ။ အိမ်သာတံခါးကိုလည်း အထဲမှ ချက်မထိုးထားဘဲ အသာစေ့နံသာ စေ့ထားပါ။

ရှင်းချက်။။ များသော အားဖြင့် မြန်မာထူထောင်မှု အခြေ

အနေအရ အိမ်သာ အများစုသည် ကျဉ်းကျဉ်း ထံခါး အလိုပီတိ အလင်းရောင်နည်းပြီး ထေဝင်ထေထွက် ထုံးစံ မကောင်း သော အိမ်သာက များပါသည်။ ထိုသို့သော အိမ်သာများတွင် အထက်ပါ ရောဂါအခံရှိသူများ ပျဉ်းသည့်အချိန်တွင် သွားလာ တက်ရောက်မိပါက အိမ်သာထဲမှာ ထင် စုကွရောက်ကြရသော လူနာ များ အထော်များများ တွေ့ကြုံရ သောကြောင့် သတိပေးရခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ပျဉ်းသည့် နွေရာသီတွင်
ကျန်းမာရေးအတွက်
ပြောင်ရန်အစားအာဟာရများ

- ၁။ အပူအခပ်များသော အစားအာဟာရများ။
- ၂။ ဒူးရင်းသီး။ အုန်းနို့ပါသော အစားအစားများ။
- ၃။ ရေခဲ၊ ရေခဲရည် စသော အအေး လွန်ကဲသည့် အစားအာဟာရများ။
- ၄။ ဝမ်းနူး ဝမ်းလွယ်စေသည့် အစားအာဟာရများ။
- ၅။ ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ်၊ လက်လုပ်ချဉ်၊ ချဉ်ပတ်များ၊ ဝမ်းတွင်းကလီစာ များ။
- ၆။ အထူးသတိပြုပြီး စားရမည့်မှာ အများစုမှာ ချက်ပြုတ်ထားသော အလှူစာများ၊ နှမြောစာများ

စသည်တို့ဖြစ်သည်။ ရှင်းချက်။။ အလှူစာ ဆိုသည်မှာ များသော အားဖြင့် အလှူအတန်းများတွင် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်မှ စ၍ ကြိုတင်ပြီး ထုပ်ထားသည့် အစားအစာများ၊ အလှူနေ့ မတိုင်မီ ညဉ့်ဦးမှစ၍ ချက်ပြုတ်ထားသော အစားအစာ များကိုသာ ကျွေးမွေးရပေသည်။

ယင်းအစားအစာများသည် အများ စာအတွက် လူအများဖြင့် လုပ်ကိုင်သည့်အတွက် ရာသီဥတု ပျဉ်းသည့် အချိန်ကာလများတွင် သာမန်မျက်စိ ဖြင့် မမြင်ရသော(အချဉ်ပေါက်၍) ဘက်တီးရီးယား၊ ဖိုနပ်စ်၊ ပေါက်ပွားနိုင် ပြီး လူကို အန္တရာယ် ပေးစေတတ်ပါ သည်။

[များသောအားဖြင့် နွေရာသီ အလှူစာအမျိုးတွင် အစားအဆိပ်ဖြစ် ခြင်း(Food Poison)ကို တွေ့ရများ တတ်ပါသည်။]

ထို့ကြောင့် လူ့ဒါနကျွေးမွေး ကုသိုလ်ယူကြသော အလှူရှင်များက လည်း တတ်နိုင်သလောက် ကျန်းမာ ရေးနှင့် ညီညွတ်အောင် ချက်ပြုတ် ကျွေးမွေးနိုင်စေရန် အထူးစိစစ်ပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။

နှမြောစာ ဆိုသည်မှာ သာမန်အိမ် များတွင် မိသားစု စားသောက်၍ မကျန် ဘဲကျန်နေသည့် အစားအသောက် အကြွင်းအကျန်များကို နှမြောသော စိတ်ဖြင့် သိမ်းထားပြီး ပြန်လည်၍ စားသောက်စေခြင်း...

အချို့ အလှူတွင် ကျွေးမွေး၍ ပိုမို သည့် အစားအသောက်များကို (နံနက် ပိုင်း အလှူချိန်တွင် စားသောက်သော် လည်း မည်သည့်အန္တရာယ်မှ မရှိဘဲ အလှူချိန်ပြီးသည့် ညပိုင်းတွင်

အလှူကျန် အစားအစာများကို နှမြောပြီး တစ်ရပ်ကွက်လုံး၊ တစ်ရွာလုံး၊ ဝေငွေ ပေးကျွေးရာတွင် အစာအဆိပ်ဖြစ်၍ (Food Poison) ဖြစ်ခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။

အထက်ပါ အစားအစာများကို ဖြည့်သည့် နွေရာသီတွင် အထူးသတိပြု၍ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

နွေရာသီတွင် ကျန်းမာရေးအတွက် စားသုံးသင့်သည့် အစာများ

၁။ အေးမြပြီး လတ်စာတ်အရည်ခွက်၊ ဆည် အသီးအနှံများ(ဖရဲသီး၊ သခွားမွှေးသီး၊ သဘောသီး၊ သခွားသီး၊ ကျောက်ဖရုံသီး၊ သဖန်းသီး၊ ရေခဲချဉ်သီး၊ ကတုတ်သီး၊ တည်သီး၊ ပန်းသီး၊ ကျွဲကောသီး၊ ဝိနွံသီး၊ စိမ်းစားဥ၊ ဆီးပန်းသီး စသည်)

၂။ ဝမ်းတွင်းအေးပြီး အပူကို ငြိမ်းအေးဆည့် သနပ်ရွက်နုနှင့် ဆီသီး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းရွက်နု ချဉ်ရည်ဟင်း၊ ကန်စွန်းရွက်နု ခန့်ကျည်းမှည့် ချဉ်ရည်ဟင်း၊ သျှင်သီး၊ ကျောက်ဖရုံသီး၊ ချဉ်ရည်ဟင်း။

ကျောက်ပွင့်သုပ်၊ မန်ကျည်းရွက်နု သုပ်၊ သခွားသီးမြင်းခွာရွက်သုပ်၊ ဘင်ပွန်းချဉ်ဟင်း၊ ပေါက်ပန်းပြာရွက်၊ ခွင် ဉာတ်ရွက်၊ ဉာတ်ပွင့်၊ ဆန်ဆေးခွက် စသည်တို့ကို မြှုပ်နှံစားခြင်း ဘင်းနုနယ်၊ ဒန့်သလွန်သီး၊ ရွက်စသည်တို့ကို များများစားပေပါ။

၃။ သားငါးအနေဖြင့် နွေရာသီတွင် ကြေကျက်လွယ်သော အသားငါးတို့ကို စားသုံးပေးပါ။

ငါးခွ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးရဲ၊ ငါးကြင်း စသည့် ငါးများ၊ ပုစွန်၊ အိမ်ကြက်သား၊

ဆိတ်သား စသည့် သားငါးများကို စားပေးပါ။ -

နွေရာသီတွင် အထူးစားသောက်ပေးသင့်သည့် ဖျော်ရည် ဆေးရည်များ

- ၁။ ဆေးကုလားမဖျော်ရည် သကြာခဲဖြိုးဖျော်ပါ။
- ၂။ ရှာဖောင်လက်ပါအနှစ်သကြာဖျော်ရည်။
- ၃။ ဖရဲသီးဖျော်ရည်။
- ၄။ ဆီသီးကိုပြုတ်၍ အနှစ်ထုတ်ပြီး ဖျော်ရည် (သို့မဟုတ်) ဆီယိုထုတ်စားခြင်း။
- ၅။ မြင်းခွာရွက်အရည်ကို ပျားရည် ခွာနို့ သကြာ စသည် ဖျော်သောက်ခြင်း။
- ၆။ ပုန်လက်ဆောင်း ထန်းလျက်ရည်(အသားမီးသပ်)နှင့်သောက်ခြင်း။
- ၇။ ပြောင်းဖျော်ရည်ကို သောက်ပေးခြင်း။
- ၈။ ကျောက်ပွင့် အမြွှာပုဂ္ဂိုလ်များကို သကြာခဲ ကျောက်ဖရုံယိုထုတ်၍ ပြုတ်သောက်ခြင်း။
- ၉။ ပုန်နပ်၊ ပုန်ကျည်း စသည် ထီးတွင်း အေးဆည့် ဖျော်ရည်အစာတို့ကို သောက်ပေးပါ။

နွေရာသီတွင် ဖြစ်တတ်သော ရောဂါအလိုက် ကုသနိုင်သည့် ဆေးဓာတ်စာများ

နွေရာသီတွင် အခြစ်များသော ရောဂါများအတွက် ကုသပျောက်ကင်းနိုင်သော ဆေးဓာတ်စာများကို ဖော်ပြပါသည်။ နွေရာသီတွင် အပူရှိန်ပြင်းပြီး ခွေးထွက်များ၍ ဆီးခန်းပြီး ဆီးနှင့် ပတ်သက်သောရောဂါများ အခြစ်များ

တတ်သည်။

ဆီးပူ၊ ဆီးနည်း၊ ဆီးဝါလျှင်

၁။ သခွားသီးကို ထန်းလျက်နှင့် တာဝစားပေးပါ။

၂။ ကျောက်ဖရုံသီးအသား ခြစ်ယူပြီး သကြားနှင့်ပေါက်၍ အရည်ညှစ်ယူပြီး ယင်းအရည်ကို သောက်ပေးပါ။

၃။ ဆေးကုလားမ ဖျော်ရည်တွင် သံပရာရည်ခပ်၍ သောက်ပေးပါ။

၄။ မြင်းခွာရွက်ရည်နှင့် ပျားရည်၊ သံပရာရည်တို့ဖြင့် ဖျော်ရည် လုပ်သောက်ပါ။

ဆီးချပ်ပြီး ဆီးနုတင်၍

ဆီးမထွက်လျှင်

၁။ ကြက်သွန်နီကြီးကြီး တစ်ဥကို ပါးပါး လှီးပြီး သကြားခွန်းကြီး(၁)ခွန်း ထည့်၍ ရေခွေးပျူဖြင့် ဖန်ခွက်တွင် (၁၅)မိနစ်ခန့် စိမ်ပြီး ယင်းဆေးရည်ခပ်ခွေးခွေးကို သောက်ပေးပါ။

၂။ ဝေကရစ်မြစ်ကို ဆန်ဆေးရည်နှင့် သွေး၍ ဆီးနုနှင့် လိင်အင်္ဂါတစ်ဝိုက်ကို မကြာခဏ လိမ်းပေးပါ။

၃။ ဝိတ်ပါးစ တစ်စကို ရေရွတ်၍ ဆီးနုပေါ် ဖြန့်၍ တပ်ပါ။ ယင်း ဝိတ်စပေါ်တွင် စားဆော်ဒါမှုန့်ကို ခွန်းကြီး(၁)ခွန်းခန့် ဖြန့်၍ ပုံပေးပြီး ယင်းဆော်ဒါအမှုန့်ပေါ်မှ သံပရာရည်ကို ဖြန်းပေးပါ။ မကြာမီ ဆီးပေါက်လာမည်။

ဆီးပူ၍ ဆီးသွားတိုင်း မခံနိုင်

ဆီးကျဉ်နေလျှင်

၁။ ကရမက်ကို ဆန်ဆေးရည်နှင့်သွေး၍ ဟင်းစားခွန်း(၁)ခွန်း၊ (၂)ခွန်းခန့် တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် တိုက်ပါ။

၂။ ကြွေပုပ်ကို သံပရာရည်နှင့် သွေး၍ စားခွန်း (၁)ခွန်းခန့် တစ်နေ့(၂)

တိုက်တွင်းကလီစာများကို အခွမ်းကုန်
တွင်းလောင်းပေးပြီး လူနာ၏ အသက်
ကို အန္တရာယ်ပြုခြင်း ခံရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ယင်းအကျဉ်းကျ ပိတ်မိ
နေသော တေဇော အပူဓာတ်၏ မိတ်
ဆက်ကို ဆောင်သော “ပူ ကြော့ ပွင့်”
ဆေးမျိုးကို ပေးကျွေးလိုက်ပါက...

ကိုယ်တွင်းကလီစာများတွင် ခွဲဝင်
ဒီအောင်းနေသော တေဇောအပူဓာတ်
များသည် အပြင်မှ ဝင်လာသော “ပူ
ကြော့ ပွင့်” ဆေးအာနိသင်နှင့် ပေါင်း
စပ်ပြီး ခွဲဝင်ဒီအောင်းနေသည့် နေရာ
ဌာနမှစွာ၍ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပသို့ ပြန်
ထွက်ရန် တာဝုလာပါသည်။

ထို့ကြောင့် “ပူကြော့ပွင့်” ဆေးမျိုး
တိုက်လိုက်ပြီး နန္ဒင်းမှုန့်နှင့် နိုင်နိုင်
ဆယ်ပေးလိုက်သည့်အခါတွင် ခန္ဓာ
ကိုယ်သည် ပြန်လည်၍ အနီးပြန်လာ
ပြီး နွေးလာခြင်းဖြစ်သည်။

[အေး ချို ဆီမို ဖန်သော ဆေးမျိုး
တိုက်ကျွေးလိုက်ပါက ဆေးတိုက်
ဆဲ ခန္ဓာကိုယ်မှ ချွေးပိုထွက်ပြီး
အနံ့တုံးထမှု ပို၍ အေးစက်လာ
အညိုကို တွေ့ရမည်။ ရောဂါအခြေ
အနေ ပိုဆိုးလာမည်။]

ဤရောဂါသည် ကြောက်စရာ
အလွန်ကောင်းပါသည်။ လူနာအတွက်
အချိန်နှင့်အမျှ အရေးကြီးပါသည်။
ဥပမာ ကုတိုးမမှန် လွှဲမှားပါက လူနာ
၏ အသက်အန္တရာယ်ကို ပေးစေတတ်
သည်။

ဆေးမှာ နန္ဒင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဝမ်းပျက်
ဝမ်းလျှောသူများ ဆေးအလွယ်တကူ
ရရှိနိုင်ပါက တိုင်းရင်းဆေးခန်းသို့ ဆေး
နံပါတ်(၂၅)သို့မဟုတ် (၃၅)ကို နန္ဒင်း
မှုန့်နှင့် ဆတူစပ်၍ တစ်နေ့ကို ကော်ဖီ
ခွန်း(၁)ခွန်း (၄)ကြိမ် (၅)ကြိမ်ခန့်
ရေခွေးပူပူနှင့် တိုက်ပေးပါ။

အကယ်၍ ဆေးရှာရ မလွယ်ပါက
ကွမ်းရွက်(၄/၅)ရွက်ကို ထပ်၍
ကတော့ရွှန်းလိပ်ပြီး ဆားသိပ်ထည့်၍
မီးခွံနှင့် ကွမ်းရွက်ကျွမ်းသွားသည်အထိ
ဖုတ်ပါ။

ရရှိလာသော ဆားသီးဖုတ်ကို အမှုန့်
ပြု၍ နန္ဒင်းမှုန့် ကော်ဖီခွန်း(၁)ခွန်း
ဆားသီးဖုတ် မနီကျည်း(၁)စေ့ခန့်စပ်၍
တစ်နေ့(၃)ကြိမ် ရေခွေးဖြင့် တိုက်ပါ။

အကယ်၍ အထက်ထုန့် အောက်
လျှော ဖြစ်ခဲ့လျှင်...

ရေတံကောင်း (၇)စေ့ ကြက်သွန်
ဖြူ(၇)တက်ကို ညက်အောင် ထောင်း
၍ ပျားရည် ဟင်းစားခွန်း(၁)ခွန်းနှင့်
ဖျော်၍ တစ်ခါတည်းကုန်အောင် ရေ
ခွေးဖြင့် သောက်ပါ။ ဆေး(၁)ကြိမ်
တည်းနှင့် ကောင်းသွားပါမည်။

အထက်ပါ ရောသားဖော်ပြချက်
များသည် ပြည်သူလူထုအတွက် အမှန်
တကယ် အရေးပေါ်ခုံပါက အလွယ်
တကူ လက်လှမ်းမီပြီး အကျိုးအများ
ဆုံးနည်းများကို စေတနာရှေ့ထား၍
ရောသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ထုတိုင်း ကျန်းမာစွာဖြင့် ရပ်တည်နိုင်
ကြပါစေ။

ဦးမင်းစင်(ရွှေစုဝင်း)

စာမျက်နှာ (၁၇၆)မှ အဆက်

တင်မတော့။ အပူကြီးနေတာတွေကို
လဲ ဒီဝါထာနဲ့ မန်းလိုက်ရင် ချက်ချင်း
အပူချိန်ကျတယ်ဟာ။ အများကြီး လက်
တွေ့ပါဟာ။

ဒီအထဲမှာ မှတ်မိတာလေး တစ်ခု
ပြောပြမယ်။ တစ်ခါက ကနောင်လေး
ရွာက ကလေးတစ်ယောက် အဖျား
ရောဂါကြောင့် ကနောင်ဆေးရုံကို
ထက်ရတယ်။

တစ်နေ့တော့ အပူတွေ တအားကြီး
လို့ ဒီတစ်ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ မှာယာ
ခက်နေတယ်။ ဆေးရုံက ဆရာဝန်နဲ့
ဆရာမတွေ လုပ်တာလဲ အပူချိန်က
မကျဘူး။

ဒါနဲ့ ငါ့အကြောင်းသိတဲ့ လူ
တစ်ယောက်က ငါ့ဆီကို ကလေး
အပူချိန်ကျအောင် နေ့ခင်း(၁)နာရီ
လောက် ထားမနီခိုင်းတယ်။ ချက်ချင်း
ဆေးရုံ ပြန်သွားတော့ ကလေးက
အပူချိန်ကျသွားပြီ။ (ဤနေရာတွင်
ကလေးနေ့နှင့် အသက်ကို ပြောပြ
ပြီး မေးမိမိလျှင် ရပါသည်။)

ဒါနဲ့လို့ အပူကြီးရင်လဲ ငါ့ဆီ လာ
မနီခိုင်းကြတာဟ

စာရေးသူကလည်း (၇)ရက်
ထားသိမ်းတွေအတွက် အသုံးပြုနိုင်
စေရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်းသို့
ရောသားပေးပို့မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြော
ကြားပြီး ထိုမက်တလောင်နှင့် အပူချိန်
ကျဆင်းစေသော ဂါထာလေးကို
တောင်းခိုပါသည်။ မက်တလောင်နှင့်
အပူချိန် ကျဆင်းစေသော ဂါထာ...

ဥ ဘေးနဲ့ ဘေးမှန် ယိပ်ကပ် ခွ
ဝန်ခံရက်။ ပြန်အောင်ပြန်မယ်။
ဆိုင်ကထောရွာမှ မခင်ကြိုင်(အပူ
ကြီး)ပြောပြသည့်အထိပဲရောတာဖြစ်
ဖြစ်ပါသည်။ (ညော်ဆွေမောင် (၇)ရက်
ထားသိမ်းတိုင်း ယုံကြည်ပါကရောဂါ
အချိန်ချိန်ကို မခင်ကြိုင်ထဲတွင်ဂါထာ
ရွေးချယ်ခြင်း တုတ်တိုင်းပါကြောင်း...)

တရားစာမှ ဖြည့်ကြပါစေ။

စိုးလင်းအောင်(မြန်မာအောင်)

ဓမ္မရာသီတွင် ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျှော
ဖြစ်ခဲ့လျှင်

ဓမ္မရာသီတွင် ဝမ်းပျက် ဝမ်းလျှော
ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဓာတ်ဆားရည်ကို လိုအပ်
သလို တိုက်ပေးရမည်။ အကောင်းဆုံး

အပန်းဖြေ

မက်ကလောင်ပန်း ဂီတ

မိုးလင်းချော်
(မြန်မာ)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလထုတ်၊ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် အိုင်ကလော
ကျော့ရွာနေ မခင်ကြိုင် ပြောပြသည့်
“ကြောင်ကျောက် အစွမ်းသတ္တိနှင့်
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ” အကြောင်း ပါလာ
သည်။

ထို့ကြောင့် မေတ္တာလက်ဆောင်
စာအုပ်ပြုရင်း မခင်ကြိုင်ဆီသို့ ရောက်
ခဲ့၏။ စာရေးသူက အကျိုးအကြောင်း
ပြောပြပြီး စာအုပ်ကိုပြလိုက်ရာ...

‘အဲဒီ ကြောက်ကျောက်ကြောင့်
ငါ့မှာဟာ ပဲနတ်သွားလဲ ညှပ်သည်
ရောက်လို့ဆို လိုက်ခေါ်လို့ ပြန်ခဲ့ရ
လယ်ထဲသွားလဲ လိုက်ခေါ်လို့ ပြန်ခဲ့ရ
တာနဲ့ ငါတော့ အဲဒီကြောင်ကျောက်
ကြောင့် အလုပ်တွေပျက်တာ များပြီ
ဟာ။’

သေနတ်နဲ့ မစမ်းပါဘူး။ မီးနဲ့ မစမ်း
ပါဘူးနဲ့ဟာ ငါတောင် အဲဒီကြောင်
ကျောက်ကို ထုတ်၊ ထုတ်ပြရတာ စိတ်
ကုန်လာပြီဟာ’

ဤကြောင်ကျောက်နှင့် မခင်ကြိုင်
၏ အကြောင်းကို မဖတ်လိုက်ရသူများ
အတွက် အနည်းငယ် အကျဉ်းလောက်
တင်ပြပရစေ။ (ဒါမှလည်း စာတ်ရည်
လည်မှာ ဖြစ်ပါသည်။)

မခင်ကြိုင် ကောက်ရသော ကြောင်
ရှုပ်ပါသည့် ကြောင်ကျောက်ကလေး
ကို သိန်း(၃၀၀)နှင့် အရောင်းအဝယ်
ဖြစ်စေရန် သေနတ်ဖြင့် စမ်းကြသည်။
ပထမတစ်ချက် ကျည်မထွက်၊ ဒုတိယ
အချက်တွင်လည်း ကျည်မထွက်။

ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံး (၃)ချက်
မြှောက်တွင် ပိုင်ရှင်ဘက်မှ မထွက်ဘူး
ထင်၍ “ပစ် ပစ်” ဟု အမိန့်ပေးလိုက်
သောကြောင့် အစောင့်အရှောက်
ဘိုးတော်(အဘ)တို့က ထွက်ခွင့်ပေး
သရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လိုက်၍ ကျည်ထွက်သွားသည်။ သိန်း
(၃၀၀)နှင့် အရောင်းအဝယ် မတည့်
တော့ပါ။

နောက်တစ်ဦးက မီးနှင့် စမ်းသပ်
ရာတွင်လည်း ကျောက်နှင့် လက်(၄)
သစ်ခန့်အကွာတွင် လုံးဝ မီးမလောင်
ကြောင်း တွေ့ရ၏။

ထို့ ကြောင်ကျောက်ကို အစောင့်
အရှောက် ဘိုးတော်(အဘ)က ရောင်း
ခွင့်မပြုပါ။ ရောင်းပါက ဒဏ်ခတ်ခံရ
မည်။

မရောင်းဘဲ အိမ်မှာ ထားပါက
အဘက ဂီတပစ္စည်းများဖြင့် ကူညီ
ကြောင်း သိရပါသည်။

ထို့ကြောင့် မခင်ကြိုင်သည် အဖု
အကျိတ်အမျိုးမျိုး၊ ပေါင်မိုသက်တံ
များ၊ လည်ချောင်းကြီး ရောဂါသည်
များ၊ မက်ကလောင်ဖြစ်သည့် ကလေး
များ၊ အပူကြီးနေသူများကို ဂီတပစ္စည်း
များဖြင့် ကုသနေပါသည်။

မောင်နှမတွေ စကားပြောနေစဉ်
အမျိုးသမီးနှစ်ဦး ဖယောင်းတိုင်ထုပ်၊
အမွှေးတိုင်ထုပ်နှင့် ဆီအနည်းငယ်
ထည့်ထားသော လက်ဖက်ရည်
ပန်းကန်ကို ကိုင်ဆောင်၍ ဝင်လာ
သည်။

မခင်ကြိုင်ကို သူတို့သားလေး

မက်ကလောင်ဖြစ်နေ၍ လာ၍ ဆီခန်း
မုန်းမိုင်းရန် ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်၏။

‘ဒီလိုပဲ ငါ့မောင်ရေ မတတ်နိုင်တဲ့
လူဆိုရင် ကိုယ်ကတောင် ဆီခိုက်ပြီး
မုန်းပေးရသေးတယ်။ တချို့ကလဲ
တတ်နိုင်သရွေ့လေး အမွှေးတိုင်
ဖယောင်းတိုင်အပြင် ကန်တော့စရာ
လေး ပါလာတယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည်
ရှိရှိသေသေဆို ငါ ကျေနပ်တယ်ဟာ။
တချို့ကျတော့လဲ လူတွေက
ပြေပြေလည်လည် ရွှေတွဲလဲ ငွေတွဲလဲ
ပိုက်ဆံလေး (၄,၅)ရာတောင် မနည်းပဲ
ဟာ။ အဲဒီလို လူမျိုးတွေ တွေတော့
တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ပျက်မိတယ်ဟာ။’

အဲဒါမျိုးကျ အဘက အိပ်မက်ထဲ
မှာ ငါ့ကို ပြောပြန်ရော “သမီး စိတ်
ကောင်းကောင်း၊ မှန်မှန်ထားထား
ငွေရေကြေးရေ အဓိက မထားနဲ့
(၅)ရက်သားသမီးတွေ ကျန်းမာ
က အဓိကမဟုတ်ထား၊ သူ့စေတနာ
သူ့ဆီ ပြန်မှာပေါ့ကွယ်”

အဲဒီလို ပြောပြန်ရောဟ၊ မခင်ကြိုင်
ဒီဂီတပစ္စည်းကလေး မက်ကလောင်

စာမျက်နှာ (၁၇၅) ဆို

အင်္ဂါပြုတ်အဆိုးနှင့်

ကြုံရလျှင်

ဘုန်းကြီးစွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

၂၀၀၃ ခုနှစ်ဝန်းကျင်တွင် စီးပွား
ရေးမျက်နှာစာ၌ ကြီးမားသော
အခက်အခဲတစ်ခုနှင့် ရင်ဆိုင်ရ၏။
ဤရာမရသည့်အဆိုးတွင် ဆွေမျိုးနီး
စပ်တော်သည် ဒေါက်တာစောထိပ်
ထုံးမှတစ်ဆင့် စင်းကျိုက်တောင်
ခါးပန်း၊ ဗျတ်ပိဗျတ်တ ကုန်းတော်၌
ဆဲကျောင်းငယ်ဖြင့် သီတင်းသုံး
သည့် ရေသေကြီးအဘအောင်ထံ
ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် လျှောက်ထားကာ
အကူအညီ တောင်းခံရသည်။

‘မင်းတို့ငွေပမာဏက အတော်ကြီး
ကို များနေပါလား။ ဘယ်လိုကြောင့်
ဖြစ်တာလဲ’

‘ရင်းနှီးတဲ့ပိတ်ဆွေတွေက အားကိုး
ထကြီး အကူအညီတောင်းတာနဲ့ ငွေ
တိုးချေးတဲ့သူတွေပေါက် ယူပေးတာ
ပေါ့’

‘ဘာလို့ ပြန်မဆပ်တာလဲ’
‘သူတို့လဲ ရန်သူမျိုးငါးပါးဘေးကြုံ
လို့ အားလုံးကုန်သွားတယ်။ တပည့်
တော်တို့မှာလဲ စိုက်စရာ ရွှေငွေပစ္စည်း
မရှိလို့ပါ’

‘သုံးခြိမ်း လောင်းကစားပစ်လို့ကုန်တာ၊
ရှိလျက်နဲ့ ယောင်ရင်လို့ ယောင်တာတွေဆိုရင်
ငါ ပကတိပိုင်ဘူး။ ဒီလိုဖြစ်ရုံနဲ့ရင်တော့
စိတ်ပူပါနဲ့’

ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် အဘ
အောင်ထံမှ ပြန်လာပြီးနောက်
ချက်ချင်းပင် အဘပေးသည့် ယတြာကို
ပြုလုပ်စီရင်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်ရှင်ဆရာကလည်း
ဖြစ်တန်ခွင့်ရှိသမျှ မှန်းဆကာ ဥပဒေ
F.23A. January, 2016.

• ဇနီးမောင်နှံမှ ခြင်္သေ့ရုပ်

ကြောင်းမှ နှစ်သိမ့်အားပေးသည့်အပြင်
သောကအသွယ်သွယ် ငြိမ်းအေးစေ
သည့် ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်တော်စက်လှည့်
ပူဇော်နည်းကိုလည်း မွေဒါနပြုခဲ့လေ
သည်။

သို့ဖြစ်၍ ကာလ အတန်ကြာပြီး
နောက် - လှိုင်းလေငြိမ်သက်သော
သမယတွင် ဖယောင်းတိုင်တစ်ထုပ်နှင့်
အတူ အဘအောင်အား သွားရောက်
ကန်တော့သည်။

ပစ္စက္ခအခြေအနေအရ ဖယောင်း
တိုင်ထုပ်သာ ပူဇော်နိုင်သဖြင့် မဝံ့မရဲ
ဖြစ်မိသည်။ ဤသည်ကို မိမိဟန်တူ
သော အဘအောင်က...

‘မင်းတို့ ဖယောင်းတိုင်ထုပ်က ရွှေထုပ်နဲ့
ကန်တော့လဲ ငါ ဝမ်းမသာဘူး။ ကျေးဇူးလို့
တစ်လို့ လက်ဆယ်ဖြည့်မိချ ကန်တော့
တာကိုတော့ သာဝဏီပီတယ်’
ဟု ဆို၏။

အဘသည် အဆင့်မြင့် ရာထူးအဆင့်
မှ အနားယူကာ တောထွက်ကျင့်ကြံ
အားထုတ်သူဖြစ်၍ စကားသံ မာထန်
ပြတ်သားသယောင် ရှိသော်လည်း
မျက်နှာအမူအရာတွင် ကရုဏာရိပ်များ
ပါဝင်သည်ဟု ခံစားရ၏။

‘မင်းက နက္ခတ္တဗေဒဆရာတစ်ဆူ
ဆို ဟုတ်လား။ တပည့်တွေအများကြီး
ကို ပညာသင်ပေးရသတဲ့။ မင်းတူတော်
မောင် (အစ်ကို၏ဇနီးမှ တော်စပ်သည့်
တူဖြစ်၍ အဘအောင်ထံ ဝတ်ကြီး
ဝတ်ငယ် ပြုစုပေးနေသည့် တပည့်
တစ်ဦး ဖြစ်သည်။) ပြောတာပဲ’

‘လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၅)နှစ်ကျော်ကပါ
အဘ’

‘ထားပါတော့။ ငါပေးတဲ့ ယတြာကို

နက္ခတ္တဆောင်ခြင်္သေ့ရုပ် ချစ်ရ

www.burmeseclassic.com

မင်းတတ်တဲ့ပညာနဲ့ ဆန်းစစ်ကြည့်ပါဦး

အဘအောင် ညွှန်ကြားသည်ကား...

‘ရှောက်ရွက်တစ်ရွက်ကို သံဖြိုပြုလုပ်သော ဆွဲခြင်းထည့်၍ ဘုရားစင်္ဃာ ချိတ်ဆွဲထားရန်’ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

‘တပည့်တော် ဉာဏ်မီသလောက် ပြောပါရစေ။ “ရှောက်ရွက်” ကို “သံ” ခြင်းနဲ့ လှောင်ထားတာ အာပေါဓာတ် မိတ် “ဝံသေ” လို့ ထင်ရပေမယ့် ဗုဒ္ဓဟူးနံမှာ ရှောက်ရွက်အစား ရွက်လှ စတာတွေကိုသာ သုံးလေ့ရှိပါတယ်။

ရှောက်က ဟထိုးပါဝင်ပြီး စူးရှတဲ့ အနံ့ ဆူးရွှန်တွေ ပါဝင်တာ မို့ တောစောဓာတ် (အနှောင့်အယှက်) ပယောဂ မကင်းပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ တပည့်တော် ဉာဏ်မီပါဘူး’

‘အေး... ဒါက သယံဇာတအဖြစ် ပိုင်နိုင်ပြီး ခန့်တစ်ခုအထိ ပေါက်ရောက်မှ သဘောပေါက်တဲ့စွမ်း ဖန်တီး စာအုပ် သယံဇာတတွေကို စာအုပ်ထဲက ပုတ်ထား၊ စရာတော့ ပေးလိုက်မယ် ဟုပေး။’

‘ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် အဘ’

‘ဟော ဒါ ဘာလဲ’

‘ပုလင်းပါ’

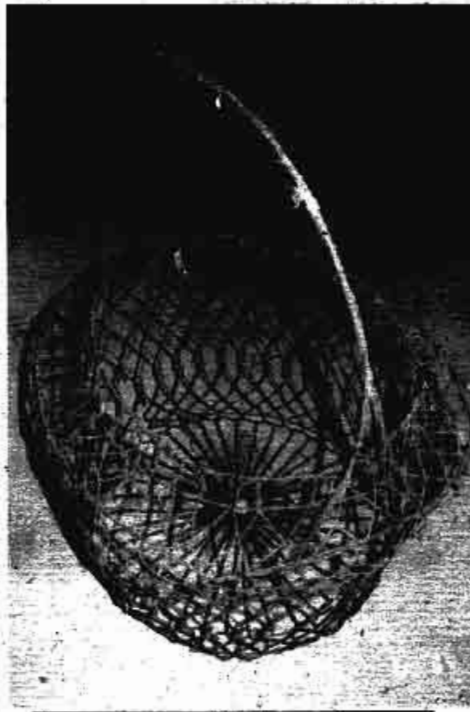
‘ခြင်သံတစ်ကောင်၊ ငွေစက္ကူကို ပြောတာမဟုတ်ဘူးနော်၊ စေတီပုထိုးရဲ့ အရှေ့တောင်ထောင့်က ခြင်သံ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်အထိမ်းအမှတ်အရပ်၊ ခြင်သံရုပ်ပါ’

‘အဲဒီခြင်သံကို ပုလင်းထဲထည့်ပြီး အလုံဝိတ်ထားရင် ဘာဖြစ်မလဲ’

‘ခြင်သံကို လှောင်ထားပါတယ် အဘ’

၁၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သံဖြို

‘အေးလေ လိမ္မာနေရင် လှောင်ထားစရာလိုသလား’

‘သဘောပေါက်ပါပြီ အဘ၊ ဆိုတဲ့ ခြင်သံပါ။ အင်္ဂါဂြိုဟ်အထိမ်းအမှတ်တွေ ကြာရှည် ဒီလို ပုလင်းထဲ ခြင်သံရုပ်ထည့်ပြီး ယတြာပြုရပါတယ်’

‘လက်ဆောင်ချပြီးရင် ပြန်ကြတော့ ငါလဲ အလုပ်ရှိသေးတယ်’

လတ်တလော အခက်အခဲကို ဖြေရှင်းပေးရုံသာမက နောင်တွင် ကြုံရန် ပါက ဖြေရှင်းနိုင်ရန် ပညာဒါနပြုခဲ့သော ရေသေ့ကြီးအဘအောင်သည် တစ်ဘဝ ခန္ဓာကို အဆုံးသတ်သွားသည်မှာ ခုနစ်နှစ်ကျော်ပါပြီ။

အဘပေးခဲ့သည့် လက်ဆောင်ကား ထာဝရတည်မြဲနေမည့်အပြင် ခုနစ်ရက် သားသမီးတို့အကျိုး ဖြစ်ထွန်းနိုင်သဖြင့် လက်ဆင့်ကမ်း ဝေငှပေးလိုက်ပါသည်။

အင်္ဂါဂြိုဟ်သင်္ဂြိုဟ်သင်္ဂြိုဟ်

သုစရိတ

သဘောထား ကြီးခြင်း၊ သစ္စာစောင့်သိခြင်း၊ ဇွဲလုံ့လရှိခြင်း၊ တည်ငြိမ်စွာ ခုခံကာကွယ်ခြင်း၊ လွတ်လပ်မှုနှင့် အလှအပ ခြတ်နီးခြင်း၊ သူရသတ္တိရှိခြင်း၊ တာဝန်ယူဦးဆောင်ခြင်း၊ စစ်သွေး၊ စစ်မာန်ပြည့်ဝခြင်း၊ ရိုသေဂရုတရား ရှိခြင်း။

ခုစ္စရိတ

မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့ခြင်း၊ လက်လျှော့စိတ်ပျက်လွယ်ခြင်း၊ အကျင့်စာမိတ္တ ပျက်ပြားခြင်း၊ ယုတ်ညံ့ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်ခြင်း။

လက်ခံစက်ရဲရှိခြင်း၊ သတ်ဖြတ် ဆိုးသွမ်းခြင်း၊ ရာဇဝတ်မှု ကူးလွန်ခြင်း (စည်းကမ်းဥပဒေမလိုက်နာခြင်း)၊ လက်စားချေခြင်း၊ ကြိမ်ဆဲချေရွတ်ခြင်း၊ ပြန်ပေးဆွဲ၊ နိုင်ထက်စီးနင်းပြုခြင်း။

အင်္ဂါဂြိုဟ်ပညာရပ်တွင် အင်္ဂါဂြိုဟ်မကောင်းသော အခြေအနေဖြင့် ဂြိုဟ်အိပ်ဂြိုဟ်စားခြင်း၊ နက္ခတ္တဗေဒတွင် အတန်အနေမကောင်းသော ဂြိုဟ်ဆိုးအမြင်ခံရသော နေရောင်လွှတ်သော (တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နှင့် ဓမ္မနောက် (သု)အံသာအထက် ကွာသေးခြင်း) အင်္ဂါဂြိုဟ်သောစားစဉ်နှင့် ကောစာဂြိုဟ်ခွင်တွင် ယင်းသို့သော အင်္ဂါဂြိုဟ်ယှဉ်ခြင်း ဖြစ်ခြင်း...

သည်တို့ ကြုံရပါက အထက်ပါ အင်္ဂါဂြိုဟ်၏ ခုစ္စရိတ အဆိုးစရိုက်များ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရပါသည်။

ထိုအခါ ပုလင်းတစ်လုံးတည်းဖြင့် ခြင်သံရုပ်ကို ထည့်၍ ဂန္ဓာတော့ နှစ် (၆)နှစ် (၇)နှစ် (၈)နှစ် နှစ်စဉ်တစ်ကြိမ်တစ်ကြိမ် F.23B, January, 2016

ဘုရားသားများ ခြံခြံ

ဝေဒပညာနှင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်၏ သဘောသဘာဝကို မသိရှိသော်လည်း အထက်ပါ အင်္ဂါဂြိုဟ် ဒုစွဲရိတ အခြေ အနေများ ကြုံဆုံနေရပါကလည်း ပြုလုပ်နိုင်သည်။

သတိပြုရန်မှာ ခြံသေ့ရုပ်သည် ဗုလင်းအဝထက် ကြီးရပါမည်။ ထားသီးပိတ်လောင်းခြင်းကို အားဖြည့် ဝေခြင်းဖြစ်သည်။

ပုလင်းဘုရားပြုလုပ်သောအခါ ခြံသီးစွဲတို့ အစိတ်ကလေးများနှင့်ပူး ပုလင်းတွင်အောက်မှ တော်တော် ခြံဆောက်ရ သည်။ ဘုရားအစွဲ၊ ဝန်ပုလင်းများထဲ နှစ်တန်းနိုင်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ကို ပါဠိဘာသာဖြင့် **"ရောနေ"** ဟုခေါ်၍ ယင်း၏ အခြား အဓိပ္ပာယ်တစ်ခုမှာ **"ဆီးတား ပိတ် ဝင်ခြင်း"** ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးအချိန်တွင် ဘုရား

ကပ်လှူခြင်း ဖြစ်သည်။

ပုလင်း-ကြာသပတေး၊ ဗုဒ္ဓဟူး

-ဘုရားကို ရည်ညွှန်းသည်ဖြစ်ရာ ဗုဒ္ဓါနုသထက်ကမ္ဘာနှစ် (ဘုရား ဂုဏ် တော် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း)ကိုလည်း စီးခြင်းရပေသည်။

မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်ဖြစ် စေ အင်္ဂါဂြိုဟ်၏ ဒုစွဲရိတ အခြေအနေ များနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရပါက ယုံကြည်စွာ ပြုလုပ်ကျော်လွှားနိုင်ကြပါလိမ့် မည်ဟု ပွဲတွေ့ အစီအစဉ်တစ်ရပ်အဖြစ် တိုက်တွန်း၍ အဘအောင် ကူညီ လမ်းညွှန်ပေးစဉ်က အသုံးပြုခဲ့သော သံဆွဲခြင်းကို အမှတ်တရ ဖော်ပြလိုက် ပါသည်။

"အဘအောင်" လိုရာခရီးသို့ အရောက်လှမ်းနိုင်ပါစေဟု ဂါရဝပြု ဆုတောင်းပါသည်။ [အထက်ဖော်ပြပါ ဒုစွဲရိတအင်္ဂါဂြိုဟ်၏ ပရိယာယ်တို့မှာ

နက္ခတ္တဗေဒဗေဒလိတ သင်ခန်းစာများ ဖြစ်ကြပါသည်။

အဓိပိစ္ဆာတွက်ကိန်းအရ...

အင်္ဂါဂြိုဟ်ပရိယာယ်ဖြစ်သော ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား၊ စက်ပစ္စည်း၊ အစာအာစာ စုန်း(လှတစ်ပါးစိတ်ကို ညှိနှိုင်းစေသော အာဟာရ လောဘီအာဟာရပစ္စည်း)၊ အစွပ် အစွဲ၊ စာအုပ်အစုံအတင်၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း၊ မုဆိုး၊ မုဆိုးမ လက်အောက်ဝယ်သား၊ တပည့် တန်း၊ လူပုဂံကိန်းစာလုပ်၊ မျက်စိစာအုပ် လက်စွပ်၊ မော်စွပ်၊ ကိုယ်အင်္ဂါချို့ယွင်းမှု...

သေသည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ စိတ် သောကကြုံဆုံရပါကလည်း အထက်ပါ အတိုင်း ဆောင်ရွက် ပြောပျောက်နိုင်ကြ ပါသည်။]

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ကျွန်တော်သည် ဇနီးဖြစ်သူ ပြင်ဆင်ပေးသော ထမင်း စားပွဲတွင် ထိုင်လျက် ကြာရိုးဟင်းချိုကို တစ်စွန်းခပ်ပြီး ခြည်းလိုက်သည်။

ချိုပါသည်။
ထိုစဉ်...
ကြာဖြူကြနီ၊ ကြာညိုနောလို့ တိုလယ်တော့မှ ပွင့်ကြတယ်။
ကျောက်စိုက်အပြန်၊ ကျောက်ကြီးက ကြာတစ်စည်းလောက် ချိုခဲကွယ်။
ကြာပုကြောင့် ထုံထုံမျှကို မထား၊ ဘယ်လို သုံးပါယ်။

ဟူသော ဆရာကြီးမင်းသုဝဏ်၏ ကဗျာတစ်ပိုင်းတစ်စကို ခြည်း၍ သတိရမိသည်။ လွန်ခဲ့သော အနှစ်ငါးဆယ် ကျော် အလေးတဝအရွယ်က ရွတ်ဆိုခဲ့ဖူးသော ကဗျာသို့ ဝိုးတဝါ။

"ကြာ" နှင့် ပတ်သက်သော ဆေးနည်းတစ်ခုကိုလည်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင်ရေးရန်သတိရလာသည်။

ဧကန်တမ်းလတ်ပြီနုနယ်၊ သပြေဆိပ် ကျေးရွာအုပ်စု၊ သောင် သောင်ကျေးရွာသို့ ရောက်စဉ်က ကိုတင်မောင်ဆွေ ပြောပြ သော ဆေးနည်းတစ်ခု။

(ပြီးသား)နှင့် ဒေါ်အုန်းမြင့်တို့၏ အိမ်က လက်ဖက်

ဆီးပျားလျှင်

ရည်ကြမ်းပိုင်တွင် ဖြစ် သည်။

ကျွန်တော့် ကိုယ် တွေ ဆေးနည်းတစ်ခု ကို ပြောရဦးမယ်ဆရာ ရေ

ဟု ခိုဒါန်းမျိုး၍ ကိုတင်မောင်ဆွေက ပြောပါသည်။
"ဆီး" များလျှင် ကြာနီအချို့ကို ငါးပခန်းနှင့် အရည် သောက် ချက်စားရပါသည်။ မောင်ဇနီးယ၏ မြန်မာမှု အဘိဓာန်တွင် စာမျက်နှာ (၁၂၈)၌...

ကြာမျိုးငါးပါး။ မြန်မာဆေးပညာတွင် အသုံးပြုသော ကြာငါးမျိုးမှာ ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊ ကြာညို၊ ကြာတံဆိပ်၊ ကြာပုရွှေရိုက် ဖော်ပြထားပါသည်။

"ဆီး" ပျားပါက ထိုကြာငါးမျိုးသည်တွင် ကြာနီ၊ မျက်စိအချိုကို ငါးပခန်းနှင့် အရည်သောက် ချက်စားရသည်ဖြစ်ပါသည်။ ရောဂါ ပျောက်ကင်းရှယ်လာသည်အထိ ချက်စားပါ။

(သြ-ဆု) ဆရာ ဦးမြင့်သီ၏ (မေအုပ်မြို့)

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးပြလက်မှတ်များအကြောင်း

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးပြလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က ရန်ကုန်မြို့က "စိန်ထုထင်" အမည်ရှိတဲ့ အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုးပြလက်မှတ်အနေနဲ့ နာမည်ရဲ့ နောက်ဆုံးစာလုံးဖြစ်တဲ့ "ထင်"ကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာစာလုံးနဲ့ ရေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

ငွေအိတ်သင်္ကေတလို့ ထင်ရပေမယ့် အမှားသင်္ကေတမျိုးသာ ဖြစ်ပါတယ်။

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းသားထားတာဟာ အညွန့်နဲ့မျဉ်းပြိုင်သင်္ကေတဖြစ်နေသလို၊ ငွေအိတ်ပုံကလဲ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး ဖြစ်သွားပေပါတယ်။ ထိုးပြလက်မှတ်သင်္ကေတ ညံ့ပါပါတယ်။

‘ဘာလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ ဖြစ်နေတာ ဘာကြောင့်လဲ’

ထိုးပြလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ရဲ့ မေးခွန်းက စိတ်တတ်ကျရာ ဖြစ်နေတယ်။ သူရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၄၁ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော်တော်လယ် မူလဟော ဘုတ်၊ နာမက္ခရာဝိုင်နဲ့ ဝုဒ္ဓိကို ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါ သေး နက္ခရာရာဇ်မြို့နယ်မူလင်း

ဆရာကြီးဒိုးကောင်မြိုင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာစေခံဝတ္ထာသုတေသီ

တယ်။

*** [နံပါတ်-၁]

	အဝိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ
	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅
၃	၁	
၂	၆	
၅	၄	
၀	၁	၂
၃	၆	၅

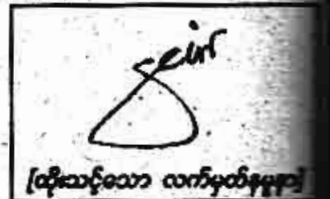
အင်္ဂါအထွန်းဌာနမှာဖြစ်သူကို အင်္ဂါအစ၊ ဗုဒ္ဓဟူးအလယ်၊ စနေအဆုံး

နာမည်ပေးထားသဖြင့် အထွန်း+ဘက်+မရဏ = ဣဌ+အနိဌ+အနိဌ နာမည်ပေး အတူညီနေသည်။

နာမက္ခရာဝိုင်စဉ် မှားနေသည်ကို တွေ့လည်း မှားသည်။ လက်မှတ်ရွေးထိုးထားသော စာလုံးမှာလည်း မရဏဌာနမှ စနေဥိုက်ဖြစ်၍ ရွေးချယ်မှုမှာသည်ကို ကြောင့် ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေ ဖြစ်နေခြင်းဟု သတ်မှတ်ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါသည်။

ဤနာမည်မျိုးတွင် ထိုးပြလက်မှတ်အဖြစ် နာမည်ထိပ်ဆုံးစာလုံး "စိန်" ကိုသာ ရွေးချယ်ထိုးသင့်ပေသည်။

[ထိုးသင့်သော လက်မှတ်နမူနာ]

✦ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းသားရပါ။

✦ အောက်ခြေပြား သင်္ကေတ တည့်ထည့်မှတစ်ဆင့်

ဧည့်

လူအများခေါ်သော နာမည်အဖြစ် “ကိုစိန်” (သို့မဟုတ်) “ဦးစိန်” ဖြစ်အောင် ကြိုးစားသင့်ပါသည်။

၂။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကလေး ရန်ကုန်မြို့မှ “မနှင်းသီတာ” အမည်ရှိတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

နာမည်ရဲ့ ထိပ်ဆုံးစာလုံးဖြစ်တဲ့ “နှင်း”ကို မြန်မာအက္ခရာစာလုံးနဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ရွေးချယ်ထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

သူမရဲ့ အသားအရောင်က အဝါနဲ့ အညိုစပ်ကျားဖြစ်လို့ အသားလတ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၃၄ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆုတ်မွေးတဲ့ စနေသမီး ဖြစ်တဲ့အတွက် မူလဟောဘုတ်ခွင်ကို ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။

* * * [နံပါတ်-၂]

စနေ မရဏဌာနဖွားဖြစ်သူကို စနေ၊ စနေဆုံး = မရဏ+မရဏ = အနိဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ နာမည်ပေး ညွှန်နေပါတယ်။

အထူးသဖြင့် အသားလတ်တဲ့သူကို အမည်ရောင် နှစ်သက်ပြီး “နီ” “နီ+မ” အက္ခရာဖြစ်တဲ့ “နီ”နဲ့ နာမည်စတင်ပေးခြင်းကြောင့် အိမ်ထောင်ရေးကို အညံ့အပျက် ဖြစ်စေနိုင်တယ်။ လက်မှတ်ရွေးထိုးတဲ့ စာလုံးလဲ မှားတယ်။

‘ကွန်ပ အသက်(၄၄)နှစ်မှာ’ ဆင့်ပွန်းကွယ်ကွယ်ပါတယ်။ သာသနာစွာကွန်ရစ်တယ်၊ အခုကုမ္ပဏီအိမ်လဲမရှိ၊ အလုပ်အကိုင်လဲ မရှိ၊ စားထုတ်နေရော ခက်ခဲပါတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ရှင် အမျိုးသမီး၏ အိမ်ထောင်ရေးသောကကို ကြားရသည်က နားဝ မချမ်းသာလှပါ။

ဤနာမည်အညွှန်းကို ဆက်မသုံးဘဲ “မသီ”ဟု နှစ်လုံးတွဲ လူခေါ်များအောင် ကြိုးစားရန်နဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်အဖြစ် “သီ”တစ်လုံးတည်း ထိုးရန် လမ်းညွှန်ပေးလိုက်ပါတယ်။

* * *

[ထိုးသင့်သော လက်မှတ်ပုံစံ]

✦ အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ စာထိုးဖြင့် ထိုးခြင်း၊ အောက်ခြေပြားခွေအိတ်ပုံ သင်္ကေတထည့်ခြင်း၊ ဖွင့်စက် (၃)ခုပါသော ပန်းပွင့်သင်္ကေတ

အိပ်ပတ်			[နံပါတ်-၂]		
အတွန်း	သိုက်	ရာဇ			
မရဏ	ဘက်	ပုတိ			
၃	၆	၂			
၈	၄	၅			

ကို လက်မှတ်၏ အညွှန်းနေရာတွင် ထည့်ခြင်းတို့အား လိုက်နာဖို့လိုကြောင်း အကြံပေးလိုက်သည်။

၃။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ မော်ဘီမြို့နယ်မှ “ကျော်ညီစိုး”ဆိုသော အမျိုးသား ဖြစ်ပါတယ်။

နာမည်ရဲ့နောက်ဆုံးစာလုံး “ညီစိုး”ကို မြန်မာအက္ခရာဖြင့် လက်မှတ်ရွေးထိုးထားကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

မြန်မာလို မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၁၃၃၀ ဖြည့်နှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ တနင်္လာ ဖွားမြင်၍ မူလ ဟောဘုတ်ခွင်ကို ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။

* * * [နံပါတ်-၃]

အိပ်ပတ်			[နံပါတ်-၃]		
အတွန်း	သိုက်	ရာဇ			
မရဏ	ဘက်	ပုတိ			
၆	၂	၅			
၃	၈	၄			

ကျန်းမာခြင်း ရှိနေပါကမှ စိတ်
သွားလေရာကိုယ်ပါ ဘဝလိုရာခန့်သို့
သွားရန် ပြောတန်းပေလိမ့်မည်။
အစားအသောက်ဟု ဆိုရာတွင်
လူသားရှင်ခန္ဓာ ခွန်အားဖြစ်စေသော
မက ဆေးလည်းအစား အစာလည်း
ဆေး ဖြစ်စေဖို့ လိုအပ်ပြန်ပါသည်။

“သိသူပေးစား၊ မသိသူကျော်
သွား” ဆိုသည့် လေးနက်သော မြန်မာ
စကားအရ သစ်ပင်တို့အကြောင်း
သိသူတို့အဖို့ ဩဇာလေးနက် အဆီ
တက် နွယ်မြက်သစ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်
ဆိုသည့်အတိုင်း အကျိုးကျေးဇူး
ကြီးမားလှပါသည်။

ထို့ကြောင့် လူသားတို့ နေ့စဉ်
စားသုံးနေကြသော သစ်ပင်တို့မှ
အသီးအရွက်များကို အာဟာရဖြစ်စေ
ရန်နှင့် ဆေးဖက်ဝင်စေရေးပါ စနစ်
တကျ သိရှိစားသုံးတတ်ရပေမည်။
ထူးထူးခြားခြား အစွမ်းကြီးမားလှ
သည့် မာလကာပင်အကြောင်း
ဆေးဝင်ဘာ ဆရာတော်ကြီးကို
ဦးသူရိယမှ မိန့်မှာပြသခဲ့ဖူးပါ၏။

အတဦးအောင်စင်ဆိုသူက ရာကျော်
ဆရာတော် ဦးကိတ္တိနှင့် ဆေးဝင်ဘာ
ဆရာတော်ကြီး ဦးသူရိယတို့အား
သိမိခဲ့သော တပည့်ရင်းတစ်ဦး ဖြစ်ပါ
သည်။

ရာကျော် ဆရာတော်ကြီးနှင့်
ဆေးဝင်ဘာဆရာတော်တို့ အလွန်
ရင်းနှီးကြကြောင်း၊ တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး
ဝိဇ္ဇာရေ အသိအတတ်များ ဖလှယ်ကြ
ကြောင်း ပြောပြဖူးပါသည်။

ရာကျော် ဆရာတော်ကြီးသည်
မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ငွေယားတောင်အနီး
ပြည်လမ်းအနောက်ဘက်ခြမ်း၊ ဝိတ္တ
သုတေသနဦးကျောင်းတိုက် စံကျောင်း
တော်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူရာမှ
၁၈၂ နှစ်ကျော်အောင်မြင်စွာ

ဆေးဝင်ဘာဆရာတော်ကြီး

ဦးသူရိယ

မာလကာပင်

စာအုပ်အမှတ်
(၁၈၂)

ဆေးဝင်ဘာဆရာတော်ကြီး ဦးသူရိယ

၁၃၁၆ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော်
(၉)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေပိုင်းတွင်
ခန္ဓာဝန် စွန့်တော်မူလေသည်။
အနိမ္မရာပန အခမ်းအနားသို့
ဆေးဝင်ဘာဆရာတော်ကြီး ကြွရောက်
တော်မူစဉ် တပည့်ရင်းဖြစ်သူ အသီး
ဦးအောင်စင်အား မာလကာပင်
ဆေးဖက်ဝင်ပုံကို ပြောပြခဲ့သည်။

ဆိုပါသည်။

မင်းရဲ။ ။ 'မာလကာပင် အကြောင်း အဘကို ဆေးဝတ်ဘာ ဆရာတော်ကြီးက ဘာဖြစ်လို့ ပြောပြတာလဲ'

ဦးအောင်ဇင်။ ။ 'ဒီလိုကွယ်၊ အဘတို့အမေကဆရာတော်

ကြီးရဲ့ ဒကာရင်းတွေ၊ အမေ့ကို ဆရာတော်ကြီးက မတွေ့တော့အဘကို မေးတယ်။

အဘကလဲ အမေဖြစ်နေတဲ့ အဆစ်အဖျက်တွေရောင်ပြီး အစ်ခါ တစ်ခါ သွေးတက်လို့ နုတ်ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးကျောင်း ယောနိုင်တာပါဘုရားလို့ လျှောက်လိုက်မိတယ်'

ဆေးဝတ်ဘာ ဆရာတော်ကြီးသည် မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်း ဆေးအစွမ်းထက်သော ဆေးဝိဇ္ဇာသိရှိဆရာတော်ကြီးအဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားလှပါသည်။ မြင်မြင်သမျှ သစ်ပင်များအား သယ်အပင်သည် ဘာအစွမ်းသတ္တိမျိုး ဘယ်ရောဂါများ ပျောက်ကင်းစေနိုင်ကြောင်း အလွန်သိသူဟု ဆိုပါသည်။

တပည့်ရင်း ဒကာရင်းတို့နှင့် ကြုံဆုံသတိုင်း ဆေးအတတ်နှင့် ပတ်သက်၍ ရောဂါနှင့် ဆေးဝါးသစ်ပင်များ ဆေးကြောင်း ပြောဆိုဆုံးမ သွန်သင်ပြတတ်ပါသည်။

မင်းရဲ။ ။ 'အဲဒီတော့ ဆရာတော်ကြီးက ဘာပြောလဲ'

ဦးအောင်ဇင်။ ။ 'ဘာမိန့်လဲ ဆိုတော့ "ဟိုမှာ ကြည့် ဘာပင်လဲ" ဆိုပြီး အောင်မြင်စွာရိုးမှာ ပေါက်နေတဲ့

မာလကာပင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြတယ်။ အဘကလဲ "မာလကာပင်ပါ ဘုရား" လို့ ပြန်လျှောက်ထားတာပေါ့။

အဲဒီတော့ ဆရာတော်ကြီးက မိန့်ပြန်တယ်။ အမည်နာမကိုက မာလကာဆိုတော့ အပင်ရဲ့ အစွမ်းသတ္တိကို သိသူအဖို့ ရောဂါကို ယောနိုင်အောင် ကာကွယ်နိုင်တဲ့ မာလကာဆေးပင်ကြောင့် ရောဂါပျောက်ပြီလို့ အမေ့ကို ပြောခိုင်းတယ်ကွယ်။ အဘတို့အမေလဲ ဆရာတော်ကြီး မိန့်တယ် ဆိုတော့ ပျော်သွားတာပေါ့'

မင်းရဲ။ ။ 'ဆေးအသုံးကျတော့ ဘယ်လိုမိန့်လဲအဘ၊ တော်တော်ထူးတဲ့ 'ဆရာတော်ပဲ'

ဦးအောင်ဇင်။ ။ 'ဆရာတော်ကြီးတွေဟာ ပညာဉာဏ်ကြီးကြွယ်ကွယ်။ အတိတ်နိမိတ်အယူအကောက်လဲ ကျွမ်းကျင်ကြတယ်။ ဆေးအတတ်မှာ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ရုပ်ကာလာပုံတော်ကို ဆေးပြား၊ ဓာတ်ပြား၊ ဆေးဝတ်ကျွဲ၊ ဝိဇ္ဇာရေ ဆေးအသိအတတ်တွေနဲ့

ဆရာတော်ကြီး ဦးသူရိယကိုယ်တော်တိုင် စီရင်စီမံတယ်ကွယ်။

အမောင်မေးတဲ့ မာလကာပင်ဆေးအသုံးက တစ်ပြိုင်နက်တည်း နှစ်မျိုး သုံးခိုင်းတာ။ တစ်မျိုးက မာလကာအရွက်ကို ဆုံမှာထောင်း သတ္တုရည် အနှစ်အရဓာတ် ဟင်းခပ်စွန်းတစ်စွန်းကို နေ့စဉ် (၉)ရက် သောက်ခိုင်းတယ်။

နောက်တစ်မျိုးက မာလကာပင်ရဲ့ အမြစ်၊ အကိုင်းအခက်တွေကို ရေများများနဲ့ ပြုတ်ကျိုပြီး ရေ(၉)ရက်တိတိ ချိုးခိုင်းတာပဲ

အမောင်ရဲ့

မင်းရဲ။ ။ 'အဲလိုလုပ်ပြီး မာလကာပင်ဆေးအသုံးနဲ့ကျတော့ အဘအမေ နေကောင်းသွားလား'

ဦးအောင်ဇင်။ ။ 'အဘတို့ အမေက ဆရာတော်ကြီး ကိုယ့်တယ်။ ယုံတော့ ကြည်တယ် ဆိုရမှာပေါ့။ တကယ်ကို သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့တယ် အမောင်။ ဒါ့အပြင် လူတွေဖြစ်တတ်တဲ့ လိပ်ခေါင်းရောဂါနဲ့ ဝမ်းပျက်ပြီး ပျို့အန်တာပါ ပျောက်ကင်းကြောင်း အသုံးပြုပုံကို မိန့်မှာပြန်တယ်။

ဆရာတော်ကြီးမိန့်တဲ့ ဆေးနည်းက လိပ်ခေါင်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ကုသဖို့ အခက်အခဲ သိပ်မရှိဘူး။ လွယ်ကူတယ်ကွယ်။

မာလကာသီးအပျိုတစ်လုံးကို ဖန်ထက်ခြင်း၊ ပြုရင် နှစ်ခြင်းထဲကို စပျစ်အပျိုဖြုတ်ပြီး ပျက်နာဆုံးရှုံး ပြန်ကပ်၍ ဖြုတ်ပြီး တစ်ညလောက် အအေးခံတယ်တဲ့'

မင်းရဲ။ ။ 'အဲဒီလိုလုပ်တော့ ဘာဖြစ်

တယ်တဲ့လဲ အဘ'

ဦးအောင်ဇင်။။ 'ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆို
တော့ မာလကာသီး
ဟာ ဩဇာလေးနက် အဆီတက်ပြီး
ဆေးစွမ်းထက်လို့ တစ်နေ့တစ်လုံး
(၉)ရက်စားသုံးလိုက်တာနဲ့ လိပ်ခေါင်း
ပျောက်တော့တယ်လို့ ဆိုတယ်
အမောင်။ အဘပြောဖို့ ကျန်တာက
ရွံ့ရွံ့နဲ့ပဲ'

မင်းရ။။ 'တကယ်ပျောက်တာမို့ မိန့်
တာ ဖြစ်မှာပေါ့ အဘရဲ့'

ဦးအောင်ဇင်။။ 'အဘက ဆရာတော်
ကြီး မိန့်မှာတဲ့နည်း
ကို ဝေဒနာရှင်တွေကို ပြောပြခဲ့တယ်။
တကယ် သက်သာပျောက်ကင်းကြလို့
အဘကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း လာပြော
ကြတာတွေရှိတယ် အမောင်ရဲ့'

မင်းရ။။ 'ဒါဆို မာလကာပင်ရဲ့ ဆေး
အသုံး သိသူတွေအဖို့ အကျိုး
ကျေးဇူး အများကြီးပဲပေါ့'

ဦးအောင်ဇင်။။ 'ဟုတ်တယ် မာလ
ကာသီး တစ်လုံးကို

နေ့စဉ် ရာသီပေါ်ခိုက် စားသုံးရင်
လေးရက်အတွင်း ဝမ်းတွင်းအပူကို
ငြိမ်းအေးစေတယ်။ ပွေး၊ ဝဲ၊ ယားနာ
တွေ ပျောက်ကင်းပြီး သွေးကို ကြည်
စေတယ်လို့ ဆေးကျမ်းတစ်ခုမှာ အဘ
ကိုယ်တိုင် မှတ်သားဖူးခဲ့တယ်။

ဒါ့အပြင် ဓာတ်အတတ်မှာ နိမိတ်
ယူပြီး သုံးပုံလေးက စိတ်ဝင်စားစရာ
ပဲ။ တို့ မြန်မာလူမျိုးတွေဟာ အတိတ်
နိမိတ် ကောက်ယူတတ်ကြတယ်ဆို
တာ အမောင်လဲ သိတယ်။

ဥပမာ အိပ်မက် မကောင်းတာတို့၊
နိမိတ်မကောင်းတာတွေရှိရင် ဗုဒ္ဓဟူး
နံ ငါးသွေးထေးတဲ့မှာ မာလကာညွန့်
(၉)ညွန့်ဖိုက်ထုပြီး အိပ်ခွေမှာ
ထိုးထားရတယ်ကွယို။ အိပ်ပျက်က
တော့ "မလာအောင် ကာတယ်" လို့
ဆိုတယ်။ ဒါကတော့ ဗဟုသုတပေါ့
အမောင်ရယ်'

အထက်ပါ ဆေးဝတ်တာဆရာတော်
ကြီး ဦးသုရိယ လမ်းညွှန်ပြခဲ့သော
မာလကာပင် ဆေးအသုံးအား စိတ်

ရှည်စွာ ပြန်ပြောပြခဲ့သော ကွယ်လွန်
ခဲ့ပြီဖြစ်သည့် အဘဦးအောင်ဇင်အား
သတိတရ ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

မာလကာပင်သည် တစ်ပင်လုံး
ဆေးဖက်ဝင်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။
သိပ္ပံဆေးဝါး အမြင်အရ မာလကာသီး
သည် ပရိတိန်၊ ကာဗိုဟိုက်ဒရိတ်၊
ဗီတာမင်အေ၊ ဘီ၊ စီတို့ ပါဝင်နေပါ
သည်။

သို့ဖြစ်၍ ငါးရာသီနှင့်အတူ ပေါများ
လှသော ဆေးဖက်ဝင် မာလကာသီး
များအား အာဟာရပြည့်ရန် ချဉ်ချိန်
စားသုံးခြင်းဖြင့် နှလုံးရွှင်လန်း ကျန်းမာ
ပျော်ရွှင်ကြပါစေ။

[ကျေးဇူးရှင် မဟာဓမ္မာဓိဗြိုင်
ဆရာတော်ကြီးအား အာရုံဖြင့်
ဦးဆိုက်လျက်...]

ရဲမျိုးဆွ(ဓမ္မာဓိဗြိုင်)

စာမျက်နှာ (၁၈၀)မှ အဆက်

တနင်္လာလိုက်ဖွားခြင်းသူကို တနင်္လာ အစ အင်္ဂါအဆုံး နာမည်
ပေးထားသဖြင့် ဓမ္မာနီကို အညွန့်အုပ်နာမည်ပေးမည်ဖြစ်ခြင်း
နာမက္ခရာတိုင်စဉ်နဲ့ ဝှို့ မှန်ခြင်းလဲ ရှိပါတယ်။

သို့သော် သိုက်မရသော-ဣန္ဒြ-အဆို၌ နာမည်မျိုးဖြစ်လို့ ညှပ်ပါ
တယ်။ ကျန်းမာချေညာခြင်းနဲ့ မတော်တဆ သောဥပုသ် ကြုံခြင်းမျိုး
ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။

'လူက မကျန်းမာ ရောဂါလဲ ရှာဖို့မရ အပ်မှာ ကုသရန်
ပျောက်ဖို့ ဖတ်ဆိုတာ အိမ်ပဲတယ်'

ဤနာမည်မျိုးတွင် "ကိုကျော်" (သို့မဟုတ်) "ဦးကျော်" လို့
သာ လူထဲများ ခေါ်လာအောင် ကြိုးစားဖို့ အကြံပေးလိုက်ပြီး
ထိုးပြလက်မှတ် အဖြစ် နာမည်အစစာလုံး "ကျော်" ကို သာ
ရွေးထိုးဖို့ လမ်းညွှန်ပေးလိုက်ရပါတယ်။

★ ထက်မှတ်အောက်က မဉ္ဇိမသားရယ်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ခုနီးသော ကြီးစွာအောင်

|| ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (၉၀အေအဖို့) ||
|| ထက္ကထာဗေဒစင်ညောသုတေသီ ||

[ထိုးသပ်သော ထက်မှတ်ရုပ်ရား]

ကျွန်ုပ်တို့

ဆရာတော်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ (၂)

မောင်ခင်မော်

တပည့်ကျောင်းသား

စောင့်ရှောက်ခြင်း

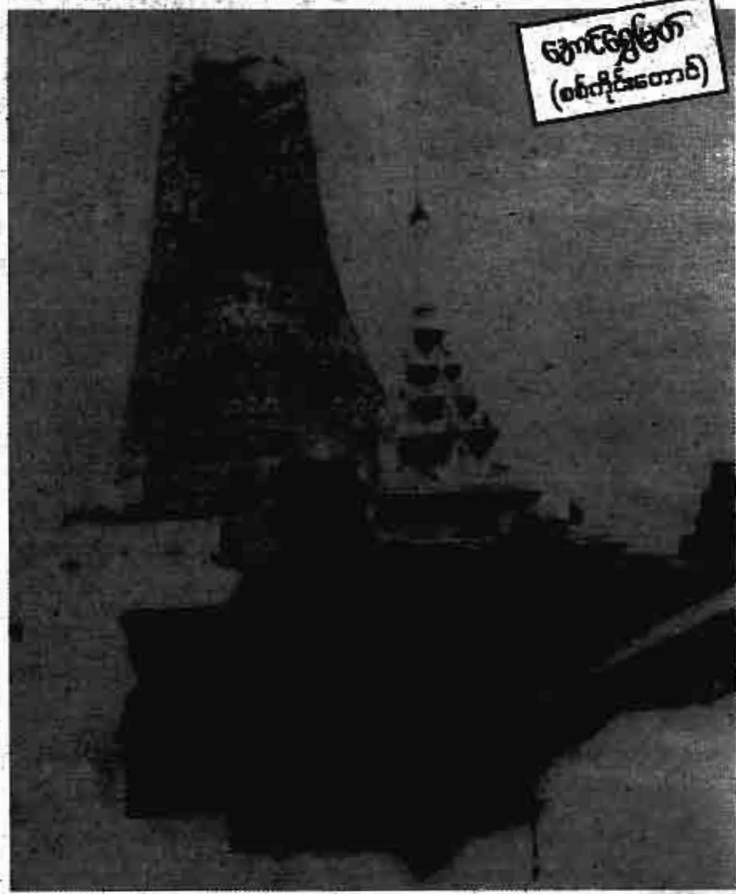
ကျွန်ုပ်တို့၏တပည့် မောင်ခင်မော်အား ဘုရားရှင်များနှင့် ပတ်သက်သော ကျင့်စဉ်တော်ကို ချီးမြှင့်ပေးခဲ့လေ၏။ အောင်မြင်ပေါက်ရောက်စွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ခဲ့လေ၏။

တစ်ချိန်ခါတွင် မောင်ခင်မော်၏ သားချင်းအများပိုင် တိုက်နှင့် ခြံအလေးကို ခွဲလမ်း၍ ကွယ်လွန်သွားသော အမယ်ကြီးမှာ ထိုတိုက်နှင့်ခြံထဲတွင် သရေမကြီးအဖြစ် ဦးတွယ်နေလေ၏။

ထိုမိစ္ဆာအမယ်ကြီးသည် ဆရာတော်များက ပရိတ်ရွတ်ခြင်း၊ မေတ္တာခြင်းများ ပြုလုပ်တိုင်း တိုက်နှင့်ခြံအတွင်း နေရာရွှေ့ပြောင်း၍သာ အပြင်လူစီမံများအား ခြောက်လှန့်နေလေတော့သည်။

တိုက်နှင့်ခြံအား ရောင်း၍လည်း သယ်လှူမရှိ၊ ငှား၍လည်း အငှားမရှိ၊ ခြံမြေအတွင်း မဆိုထားနှင့် နေဝင်နံရံပင် တိုက်ရှေ့ခြံတံလျှောက်၌ သို့မဟုတ် မောင်ခင်မော်၏ လျှောက်ထား နေကြောင့် ဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ ဘိဝံသီမောင်နှင့် မောင်ခင်မော်တို့က နိုင်ငံခန်းကျညီကြလေ၏။

မောင်ခင်မော်မှာ သိပ်မကြောက်အတတ်သော်လည်း ထိုတိုက်အိုကြီး၌ ဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ ညအိပ်မနေပဲ F.24A, January, 2016.

မောင်ခင်မော်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

• နောင်တော်ကြီးတော်ကြီး တွင်တော်ကြီးနှင့် ခြံထဲထဲထဲ
ဆရာတော်ကြီးမှ လာအောင်အောင်ကြီးနှင့်

ပါ။ ကိုမိန့်မောင်ကသာ နဂိုက ရဲဝံ့သူ သတ္တိခံမြစ်၌ သုသာန်ကျင့်စဉ် ပေါက်မြောက် အောင်မြင်ထားသည့် အတိုင်း ညစဉ်ပင် တိုက်အိုကြီး၌ ဆရာတော်ကြီးအား ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနေလေ၏။

သို့ဖြင့် (၃)ည သီတင်းသုံးနေစဉ်တွင် သရေမကြီးသည် နတ်ကတော်မတစ်ဦးအား ပူးတစ်၌ ည(၉)နာရီခန့်

တွင် ခြံအတွင်း ဝင်ရောက်သောင်းကျန်းလေ၏။ နတ်ကတော်မသည် အသက်(၅၀) ခန့်ရှိသည့် ဒေါ်နီဆိုသူ ဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်လည်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ထက်လည်း များစွာ ငယ်ရွယ်ပါသည်။ ဒေါ်နီက ကျွန်ုပ်တို့အား... 'ဟဲ့ ဆရာတော်မောင် ထုပ်ပျော့သူ နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၈၇

တွေ နှစ်တိုက် အင်အားအများကြီးနဲ့ ပိုင်း
နှက်နေကြတာ ယူရက်တုလား
ဟု မြေကြီးကို ခြေနှင့်ဆောင့်၍
ဆောင့်၍ အော်ဟစ်နေလေ၏။

ကျွန်ုပ်က ဆရာတော်ကြီးပေးသော
သောက်ရေခွက်ရေနှင့် - ဒေါ်နီအား
ပက်ထည့်လိုက်လေရာ ဒေါ်နီမှာ လဲကျ
သွားလေ၏။ မောင်ခင်မော်က ဒေါ်နီ
အား ဆွဲထူပြီး ဝေါက်လိုက်သောအခါ
သတိပြန်ဝင်လာပြီး ဆရာတော်ကြီး
အား ပျာပျာသလဲ ကန်တော့
တောင်းပန်နေလေ၏။

ဆရာတော်ကြီးက ရေအနည်းငယ်
တိုက်ပြီး ပြန်ပိုမိုလေရာ ကျွန်ုပ်တို့
သည် - ဒေါ်နီအား တားရီးလမ်းမကြီး
အထိ လိုက်ပို့ရလေ၏။

နောက်နေ့နံနက်မှစ၍ တိုက်နှင့်
ခြံဝင်းကြီးမှာ အမှောင်ပယောဂ
ကင်းစင်၍ မကြာမီ ရောင်ချလိုက်ရ
လေရာ မောင်ခင်မော်မှာ အမွေဆိုင်
ဖြစ်သောကြောင့် သိန်း(၂၀)ရလိုက်
လေသည်။

၂။ စစ်ကိုင်းမြို့၊ မိုးဇာရပ်တွင် နေထိုင်
သော ကိုညွန့်မောင်သည် ဒီပဲယင်း
ဆရာတော်ကြီးကို အလွန်အားကိုး
သူဖြစ်လေ၏။ ဆေးလိပ်ခုံထောင်
ထားပါသည်။ သူ၏ ဆေးလိပ်မှာ
မြို့တွင်းသုံးမဟုတ်ပါ။ မြစ်ကြီးနား၊
မိုးညှင်း၊ ကောလင်း၊ ဝန်းသိုမြို့များ
သို့ မီးရထားဖြင့် ပို့ရပါသည်။

ဆောင်းအဝင် တစ်ရက်တွင်
ဆေးလိပ်ပိုများကို မီးရထားနှင့် တင်
ပို့လေရာ နန်းစီအောင်ဘူတာတွင်
ရထားလမ်းဖျက်၍ သောင်တင်နေလေ
၏။ လမ်းခုလတ်တွင် ရက်ကြာသွား
ကြောင့် မိုးရေနဲ့ဖြင့် ဆေးလိပ်များ
မှီတက်ကုန်လေ၏။

ထိုဆေးလိပ်များကို ဖောက်သည်
၁၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ အောင်သိန်းတော်ကြီး တည်ထောင်သူနှင့်
စစ်သူကြီးဟောဂန္ထလ(မောင်ရဲ)၏ တူငယ်တော် ဇရာနီနီမှ ထွက်မြောက်

များက To Payဖြင့် ပြန်ပို့သောကြောင့်
ဆရာတော်ကြီးအား အပူကပ်ရလေ
၏။ ဆရာတော်ကြီးက ဒေသခြားမှ
နတ်ကြီးများအား ဖိတ်ခေါ်စေ၍ အိမ်ရှိ
နတ်စင်မှ စည်တော်ဖြင့် တီးခတ်ဖျော်
ဖြေခိုင်းလေ၏။

ထို့နောက် ပြန်ရောက်လာသော
ဆေးလိပ်တစ်စည်အား နတ်ကြီးများ
အား လှူဒါန်းခိုင်းလေ၏။ ဆေးလိပ်
တစ်လိပ်ကိုလည်း မီးညှိ၍ ပန်းကန်
ပြားဖြင့် ထည့်၍ ညှော်ခံထားလေ၏။

နောက်နေ့ညနေတွင် မီးရထား ဖြင့်
ပို့လိုက်သော ဆေးလိပ်များသည်
အားလုံးရောင်းရသည့်အပြင် အော်ဒါ
အမှာလွှာများ ထပ်မံ ရောက်ရှိလာလေ
သည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်မှု
ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် မည်သည့်ပညာ
ကိုမှ မရလိုက်သော ကိုညွန့်မောင်
သည် အားကိုးရာမဲ့ ဖြစ်သွားရလေ၏။
၃။ ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းမှာ ပညာရေး
ဌာနရုံးအုပ်ကြီးဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဝင်များ
တွင်ပါသော အချက်အလက်များ
အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ဇာတ်တော်များ

နှင့် ဇာတ်တော်ကြီး(၁၀)ဘွဲ့တို့၏
အကြောင်း အချက်အလက်များကို
ခရေစတုတိုင်ချ ပြောပြတတ်သူ
ဖြစ်ပါသည်။

နာဠာဂီရိဆင်ဆိုးကြီးနှင့် ပတ်သက်
ပြီး အမြင်မကြည်လင်သောကြောင့်
သူ့အမြင်ကို အားပါးတရ ပြောဆိုနေ
လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ချေပပြောဆို
ငြင်းဆန်ရန် အခွင့်အရေးလည်း မရှိ
ပိဋကတ်စာပေ၌ နှစ်ပဲခြင်းမရှိသော
ကြောင့် ဟုတ်မှန်ကောင်းမှန် နားထောင်
ကြရလေ၏။

တစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ ကျွန်ုပ်
သူငယ်ချင်းသည် "ဗိုလ်ဘတ် အယ်
ညာ နှစ်ဇက်စလုံး အတွင်းထဲထဲ
အောင့်အောင့်နေတယ်။ တစ်ခါ
တလေ အတွင်းကနေ အပြင်ကို
ဆောင့်ထိုးလိုက်သလို ခံစားနေရ
ကြောင်း" ပြောဆို၍ အင်္ကျီရင်ဘတ်
ကို လှန်ပြလေ၏။

ရင်ဘတ်၏ ဝဲယာနှစ်ဇက်
မှ ရောင်နီရဲလျက် ရှိပါသည်။ မိလ်ဒ်
ဖြစ်သူ ဆရာဝန်ကြီး (အလွန်သေး
ဆေးရုံ)ထံ သွားပြရာ ဟတ်မှန်မို့

◆ ဦးမင်းဆရာတော်ကြီး၏ အောင်သိပ္ပံဆရာတော်အား
တက္ကသိုလ်တန်းတော်တွင် တွေ့မြင်ရန်

ကြည့်ရာတွင် အခြေမပေါ်သော်လည်း
ထိမ်းဆေး သောက်ဆေးများ ပေး
ထိုက်သော်လည်း မသက်သာပါ။

ထိုအကြောင်းကို ဆရာတော်ကြီး
အား ကျွန်ုပ်က လျှောက်ထားလေရာ
ဆရာတော်ကြီးမှ...

‘အင်ဆလ သူဟက သက်သာအောင်
တော့ ရပါတယ်။ ရှင်ရှင်ပျောက်သွားဖို့
ဧတော့ သူ့အပေါ်မှာပဲ တည်တည်လေ
သူကလဲ ဆရာဆိုတော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ်က
ရွာ’

ဟု မိန့်တော်မူ၍ အောက်ပါအတိုင်း
ဆွဲပေးလိုက်လေ၏။

‘ကြမ်းခိုင်း(၁၂)ခိုင်း ကိုယ်တိုင်လုပ်ပြီး
ရာဟုပြန်တိုက်မှာ သွားလျှပြီး ရာဟုပြန်
နှယ်ပင်ကြိုက် သွားလျှရယ်။ မဟာပိန္န
ဆာကြီးကိုယ် အဲဒီအတိုင်းလျှ ပြောမှား
သို့မဟုတ်လျှင် ကျေပေးဆွဲပြီး စိတ်ပါ
အထိပါ ဆုတောင်းခိုင်း’

ဟု မိန့်ကြားလေ၏။

ကြမ်းခိုင်းဆိုသည်မှာ ကြံကို
ဆွဲခွာ၍ အတုံးကလေးများ လှီးဖြတ်
ပြီး ငါးထုတ်တံဖြင့် ပန်းခိုင်သဖွယ်
ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆုတောင်း အပြစ်ဖြေပြီးသောအခါ
ကျွန်ုပ်၏ ခံ့ငယ်ချင်းသည် ရင်ဘတ်
အတွင်းထဲမှ ဆောင်ထိုးခံရသော ဒဏ်
မှ သက်သာသွားလေ၏။ နောင်အခါ
တွင် ကျွန်ုပ်သုငယ်ချင်းမှာ အခြေရှာ
မရသော ရောဂါဝေဒနာဖြင့် ကွယ်လွန်
သွားလေပြီ။

◆ မောင်နေမျိုးဆိုသူမှာ မောင်ခင်
မော်၏သုငယ်ချင်း ဖြစ်ပါသည်။
သူသည်ကား ကျောက်ဖြတ်ခြင်း၊
ကျောက်သွေးခြင်း စသော အလုပ်
များကို လုပ်ကိုင်လေရာ ဆရာတော်
ကြီးထံသို့ ရောက်ရှိ အကူအညီ
တောင်းလေ၏။

အရောင်းအဝယ် ကိစ္စတို့တွင်
အခက်အခဲများကြောင့် ရောက်ရှိလာ
ရခြင်း ဖြစ်လေ၏။ ဆရာတော်ကြီးက
လေးကျွန်းမာန်အောင် ကျောက်
တော်ကြီး၊ အင်းဝလောကသရေ
ကျောက်တော်ကြီး၊ အမရပူရ
ကျောက်တော်ကြီးနှင့် ပစ္ဆိမလေး
ကျောက်တော်ကြီး လေးဆူတို့အား
ပယ်ယှောင် ကျောက်ပုတီးတစ်ကုန်
ထူးဒါန်းခိုင်း၍ ပေတ္တာပို့ ဆုတောင်း

ရလေ၏။

များမကြာမီ မောင်နေမျိုးသည်
ဝယ်ယူထားသော ကျောက်အရိုင်းများ
ထဲမှ အဖိုးတန်ကျောက်တစ်လုံး ရရှိ
အောင်မြင်ကာ ယခုအခါ လူတန်းစေ့
အဆင့်မီဘဝသို့ ရောက်သွားလေ၏။
ဤဒီပဲယင်းဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်
ဖြစ်သူ ဦးတင်မောင်သည် အသက်
(၄၀)ခန့်ရှိ လူပျိုကြီးဖြစ်လေ၏။
ယခင်က သက်နှီးဝတ်ဘဝကို
ပြီးငွေလှသောကြောင့် လူဝတ်လဲ၍
ဆရာတော်ကြီးထံ ပညာယူနေသူ
လည်း ဖြစ်လေ၏။

ရည်ရွယ်ချက်မှာ သူ့ အလွန်
ငါးသနာပါသော ဖီဝိတဒါန ပယောဂ
ကုသလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တောရွာများ
တွင် အတွေ့ရများသော ဆေးမတိုး
သည့် လူနာများ၊ ပြုစားခံရ၍ စိတ်
ဆောက်တည်ရာ မရသူများ စသည့်
ဝေဒနာများကို ကုသလိုခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

ဆရာတော်ကြီးထံ ပညာသင်ယူ
အားထုတ်နေသည်မှာ သုံးနှစ်မျှ ရှိနေ
ပြီဖြစ်လေရာ ဦးတင်မောင်သည်
အသက်သတ်လွတ်ဖို့စဲခြင်း၊ ငါးပါး
သီလမြဲခြင်း အကျင့်စရုဏကောင်း
သောကြောင့် သူ ကုသရာတွင် အထူး
အောင်မြင်လျက် ရှိပါသည်။

လူမှုရေးကိစ္စများ၊ အရောင်းအဝယ်
ကိစ္စများကိုလည်း အခါအားလျော်စွာ
ဆောက်ရွက်ပေးလေ၏။ ထိုသူများထံ
တွင် ကြက်၊ ဘဲများ ရောင်းချသော
ဘာသာခြား အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး
သည် ဆရာဦးတင်မောင်ထံ ငဏတိုင်း
အကူအညီတောင်းလေ့ ရှိလေ၏။

ဆရာတော်ကြီးက ဦးတင်မောင်
အား တားမြစ်နေသည့် အချိန်မှာပင်
ထိုအမျိုးသမီးကြီးနှင့် အရင်းအနှီးလွှာမှ
နာမည်ရောင်းခြင်းမရွေးဘဲ သမု

◆ သီလဝံသကုမ္ပဏီကြီး ဦးဌာနထံရှိ စေတီတော်များကို
ဖော်ပြသောပုံစံတစ်ခုတွင် ဖြစ်ပေါ်
ပုံစံတစ်ခုစီတော်ကြီး မင်္ဂလာရာ ဦးဌာနထံသာ 'ရန်ကုန်ကုမ္ပဏီ'
ကမ္ဘာတစ်ဝန်း ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ကာ ဇနီးမောင်နှံဘဝ ရောက်ရှိကြလေ
၏။ နောင်အခါတွင် အကျင့်စရလေ
အလုပ်များကိုဖျက်၍ ကြက်၊ဘဲများ
ကိုဝယ်ယူသော အလုပ်ထဲတွင် ပါဝင်
လုပ်ကိုင်လေတော့သည်။

မကြာမီမှာပင် ဦးတင်မောင်သည်
စိတ်အစိုးမရတော့ဘဲ သစ်ပင်များ၊
အိမ်ထဲရံများ ကြက်မြဲများကို ဓားဖြင့်
မြင်မြင်ကာရ ခုတ်ထစ်လေတော့၏။
ပါးစပ်မှလည်း အမျိုးမျိုး ရွှေ့စုတ်လျက်
ရှိလေရာ အရပ်ထဲမှ ဝိုင်းချွတ်၍
မန္တလေး စိတ်ရောဂါကုဆေးရုံသို့ ပို့
ဆောင်ကြလေ၏။

ထိုဆေးရုံအတွင်း ဆေးကုသလျက်
ရှိနေစဉ် တစ်နေ့၌ ထွက်ပြေးသွားလေ
ရာ ယနေ့ထက်တိုင် သတင်းအစအန
မရရှိတော့ပါ။

၆။ မန္တလေးမြို့ရှိ ပင်စင်စားအရာရှိကြီး
တစ်ဦးထံတွင် ခေတ္တသီတင်းသုံး
နေထိုင်စဉ် ဒကာမကြီး၏ ဆိုင်ကယ်
စီးဦးထုပ် အရောင်းဆိုင်မှ အရောင်း
ထိုင်းနေသောကြောင့် အကူအညီ

တောင်းလေ၏။ ဈေးဆိုင်တိုက်ခန်း
ကြီးအပြည့်မျှ ဦးထုပ်များ မျိုးစုံပင်
ဖြစ်လေ၏။

ဆရာတော်ကြီးက စိတ်ပိုင်းဆင်
ထားသော ဆိုင်ကယ်စီး ဦးထုပ်
တစ်လုံးကို တောင်းယူ၍ ဆောင်ရွက်
လေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ဆရာတော်
ကြီးကဲ့သို့ ဦးထုပ်တစ်လုံးကို ကောက်
ယူ ဆောင်းထားလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် လက်
နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆိုင်ကယ်မောင်းဟန်ဖြင့်
ဦးထုပ်ပုံကြီးအား လှည့်ပတ်ပြေးလေ
ရာ ကျွန်ုပ်ကလည်း ရောယောင်ကာ
ပြေးလိုက်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏
နောက်ပါးမှ အမျိုးသမီးကြီးကလည်း
ပြေးလိုက်ပါလာလေ၏။

ဦးထုပ်ပုံအား (၃)ပတ် ပတ်ပြီး
လောအခါ ဆရာတော်ကြီးက ဦးထုပ်ပုံ
ကြီးကို ခြေထောက်နှင့် ခတ်၍ “ထွက်
ထွက် ထွက်” ဟု အော်ငေါက်လေ၏။
ကျွန်ုပ်ကလည်း ထိုအတူ လိုက်လုပ်

လေရာ ဦးထုပ်ပုံကြီးမှာ ပြိုကျပြန်ကြ

သွားလေသည်။ အမျိုးသမီးကြီးက
လိုက်မလုပ်ပါ။ တစ်လအတွင်း
လက်ကျန်မရှိ ရောင်းထွက်သွားလေ
ရာ ထိုအမျိုးသမီးကြီးက ဆိုင်ကယ်
သော ကျွန်ုပ်အား ဦးထုပ်တစ်လုံး
လှူလေသည်။

၇။ ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီတော်ကြီး
လေဆင်နာမောင်း ဒဏ်ကြောင့်
ရွှေထီးတော်ကြီး စောင်းကွဲသွား
လေ၏။ အနောက်ဘက်
တန်ဆောင်းကြီးမှာလည်း သံတံဆိပ်
ဂလိုင်းများနှင့်အတူ ပြုတ်ထွက်
အရှေ့ဘက် ရောက်ကမ်းခြေ
လွင့်ထွက်သွားလေ၏။

မုန့်တိုင်းကြောင့် ပျက်စီးသွားသော
သာသနာပစ္စည်းများ၊ ရတနာတို့
အား ပြန်လည်ရရှိအောင် အိမ်ထဲ
ဆရာတော်ကြီးက နောက်ကျန်
ပါဝင်စောင့်ရှောက် ကူညီခဲ့၏။

ဆွမ်းဦးပုညရှင်၏ ခြောက်သွေ့
အာရုံစုံမှ ကိုးထပ်ကြီး ရွှေပုထိုး
မြတ်အား နဖူးသင်းကျစ်လှသော

• ဒီပဲယင်ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းတော်အား ဖုလှမြို့ဆရာလှိုင်

ဖုလှမြို့ဆရာလှိုင်

• ချည်ပေါက်ဆရာတော် အောင်ကျောက်ဆရာလှိုင် မဟာသာန

ပိုက်ဆောင်ဆရာတော်ကြီး မင်ယန် ဆွမ်းဦးညောင်စေတီသို့ ကျောက်ဂိုလား၌

ဝတ်ဆင်ပူဇော်ရာတွင် ကျွန်ုပ်အား ပါဝင် အမိန့်ပေးစေခိုင်းခြင်း မပြုရန် မှာ ကြားခဲ့ပါသည်။

အကြောင်းရင်းမှာ ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်ကြီး၏ ရွှေနေပူတော်ကို လွန်ပူစက် ဖြင့် ဖောက်ထွင်း၍ သင်းကျပ်တော် အား ပူဇော်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့က ဆရာတော်ကြီး၏ အစီ အစဉ်ဖြင့် သာသနာတော်စောင့် နတ် ကြီးများ တောင်တော်စောင့် သောတာ ပန်သိုဘိုးကြီး၊ ရွှေညောင်ပင် ရွှေကွမ်း နတ်ကြီးနှင့် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား တန်တော့(၇)ပွဲ ဆက်ကပ်ပူဇော် ဆုတောင်း မေတ္တာပို့ကြရလေ၏။

ပြင်ဆင်ပွမ်းမံမှု အားလုံးမှာ ချောမွေ့ ချမ်းသာ အလှူတော်ငွေများ၊ ဓုတနာ ဖစ္စည်းများပါ အလှူခံ ရရှိလေသည်။

နောက်တစ်ပတ်ခန့်တွင် တရုတ် နိုင်ငံ၊ ပီကင်းမြို့မှ ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော် ထိန်သိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး မဟာ

ယာနဂိုဏ်းချုပ် ဘုန်းတော်ကြီး မင်ယန်နှင့် ဆရာတော်များ ဆွမ်းဦး ပုညရှင် စေတီတော်သို့ ဘုရားဖူး ရောက်ရှိလာလေ၏။

ဘုန်းတော်ကြီး မင်ယန်သည် သက်တော် (၈၅)နှစ်ရှိပြီဖြစ်၍ ယနေ့ တိုင် အသက်သတ်လွတ် သုံးဆောင် ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး ဦးညောင်ပင်သို့ က ဖဲသီးကပ်လှူခိုင်းပါသည်။ မြို့နယ် အကြီးအကဲများအဖွဲ့ကလည်း သစ်သီး မျိုးစုံ၊ အအေးများဖြင့် ဆက်ကပ်ကြ ပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးမင်ယန်က ကျွန်ုပ် ဆက်ကပ်သော ဖဲသီးကို လက်ခံ တော်မူ၍ ကျွန်ုပ်အား ထူးခြားသော လက်ဆောင်ဘူးတစ်ခု စွန့်ခဲ့လေ၏။ ထိုလက်ဆောင်မှာ ကျားနှင့်နဂါး ကစား နေကြဟန်ရှိသော ကြွေပန်းကန်ပြား တစ်ချပ် ဖြစ်ပါသည်။

ဆည်ပေါက်စခန်းသို့

ကြွေရောင်ခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် ဒီပဲယင်

မြို့တွင် အောင်သိဒ္ဓိစေတီတော်နှင့် အခြားစေတီများကို တည်ဆောက် ခြင်း၊ ထီးတော်တင်ခြင်း၊ ပွမ်းမံခြင်း များ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးနောက် ကျောင်းတော် ကြီးကိုစွန့်၍ ပုပ္ပါးမြို့ ဆည်ပေါက်ရွာသို့ ကြွရောက်သွားလေ၏။

ဆည်ပေါက်ရွာမှာ ပုပ္ပါးတောင် ကလပ်နှင့် (၆)ဗာလုံခန့်သာ ဝေးပါ သည်။ တည်နေရာမှာ အန္တရာယ်ကွေ့ ဟု နာမည်ရသော တောင် နေရာ၏ လက်ယာဘက် ကျောက်တောင်ထိပ် တွင် တည်ရှိပါသည်။

ပုပ္ပါးတောင်မကြီးမှ ကွေ့ပိုက် စီးဆင်းလာသော ချောင်းကလေး သည် ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောက် တောင်အား ခုတ်ခွေ၍ ကျောက်ပန်း တောင်းဘက် စီးဆင်းသွားလေ၏။ ကျောင်းတော်တည်ရှိရာ ကုန်းတော် တွင် အဘအောင်မင်းခေါင်စေတီ တစ်ဆူ တည်ထားရန် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်နေလေ၏။

ပုပ္ပါးဆည်ပေါက်ကျောင်းမှာ နေ တစ်နှင့် အလွန်နီးကပ်လှပါသည်။

တပ်နယ်မြေနှင့် ဆည်ပေါက်ရွာအစပ်
ဖြစ်လေရာ မြေနေရာ လှူဒါန်းသူမှာ
မြို့နယ်အဆင့် အကြီးအကဲတစ်ဦး
ဖြစ်လေသည်။

ဆည်ပေါက်တွင် သီတင်းသုံးနေ
ထိုင်စဉ် ကျောက်ပန်းတောင်းမှ ဒကာ၊
ဒကာမများ ကိစ္စအဝဝကို ကူညီဆောင်
ရွက်ပေးပြန်လေသည်။

ရွှေအရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းမှ
“ရွှေငါး”ခေါ် နောက်ပေါ်ကားတစ်စီး
အားရောင်းလို့ မထွက်သောကြောင့်
ဆည်ပေါက်ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိလာ
လေ၏။ ယင်းကားကို ဆရာတော်ကြီး
က လက်ဖြင့်ပုတ်၍ “ငါ မစီးချင်ဘူး
ဝေးဝေးသွားတော့” ဟု ကားဖြူကြီး
အား အော်ငေါက်ပြောလေ၏။

မိုးခွဲကလေးများ ရွာနေသော
ကြောင့် ပိုင်ရှင်ဒကာကြီးက ထီးလိုက်
မိုးပေးရလေ၏။ ကား၏ ဝဲယာနှစ်ဖက်
စလုံး၌ ကျေနပ်အောင် ပြောပြီးသော
အခါ ကားကို ယူသွားတော့ဟု ပြောလေ
သည်။ နောက်နေ့နံနက်တွင် ကြိုက်
ရွေးထက် အနည်းငယ် လျော့ရောင်း
လိုက်ရလေ၏။

ပုပ္ပါးစစ်နယ်မြေမှ အမှုထမ်းစိုင့်
ဆိုင်ကယ်များ ခဏတိုင်း အမိုးခံနေ
ရသောကြောင့် ဆရာတော်ကြီးထံ
အမှုလာကပ်ကြလေ၏။ တော်တော်
များများမှာ ပြန်လည်ရရှိကြပါသည်။
အချို့ကိုမူ “ဦးမျှတ္တမြင်း ပျောက်
သွားတာ ဘာအရေးလဲ” ဟု ပြော
လွှတ်တတ်ပါသည်။

အကြီးအကဲတစ်ဦး၏ အရေးကြီး
ကိစ္စတစ်ခုအတွက် အစီအရင် တစ်ခု
ပြုလုပ်ပေးလေရာ မအောင်မြင်သော
အောင်မြင်သွားလေ၏။ ထိုအောင်မြင်
မှုအတွက် နေပြည်တော်တွင် တစ်ပါး

၁၉၈ နဂါးရွာရောင်းခြေချမဂ္ဂဇင်း

● ထူးခြားသောရုပ်ပုံတော် အကျဉ်းချုပ် အာရုံစိုက်ရန်

အနုပညာ(၁၂၀၀)နှစ်တိုင်တွင် နေရာသိမ်းစွာရသော

တရားတော်ကြီးအား နတ်တစ်ဆူကတော့

နေ့ တိုက်ကလေးနှင့် မြေနေရာ လှူ
လေသည်။

သို့ရာတွင် သွားရောက် သီတင်း
သုံးခြင်း မပြုပါ။

သန်လျင်သို့ ကြွရောက်ခြင်း

ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးသော
ပုပ္ပါးသို့ ကျွန်ုပ်မှာ စစ်ကိုင်းမြို့
အလွန်ဝေးကွာသော်လည်း ဖုန်းမက်

သန့်လျှင်မှ ဒကာကြီးများနှင့်အတူ
ဗုဒ္ဓကမ္မဒကာကြီးများလည်း ပါရှိ
ကြလေသည်။ သန့်လျှင်ရှိ ဗု
ဒ္ဓသမီးသစ်ဝတ်တစ်ဆူအား အပြီး
သတ် ထီးတင်ရန်နှင့် ရောဝတီတိုင်း
သေကြီးအတွင်းရှိ ဓာနဂါဒဝတ် ခံစားခဲ့

ဆရာတော်ကြီးသည် သန့်လှူငါးပါး

ဆရာတော်ကြီး၏ အနီးတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေခွင့်ရခဲ့သော်လည်း ဆရာတော်ကြီး၏ ငယ်ဘဝအကြောင်း ခြင်းရာများကို မေးခွင့်မရခဲ့ခြင်းမှာ ဆုံးရှုံးမှု တစ်ခုပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

ကျေးဇူးတင်ခြင်းနှင့် အသံ

၂၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း

လှောင်ရန် ချောမွေ့ပါ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက် ဖိုလင်းဆိပ်ရာမှ ထွက်ခွာသည့် နံနက် ၈ နာရီခန့်တွင် ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။ စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်၊ အရေးကြီးသောလုပ်ငန်း၊ ဆောင်တာများကိုလုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေး နေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့...ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလိုပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသောနေ့ရက်များကို သေချာကန့်သတ်ပေးရန်အတွက် စေတနာတရား လက်ဆောင် ပါးကာရသော လိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော ဇီဝိဒါးဂဏန်းများကိုမှ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်ဗွေရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏ ဇီဝိဒါးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် ဗွေရက်သို့ဆိုပါစို့။

ဇီဝိဒါးဂဏန်း (၄)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည် ဆိုပါစို့။ (၄)ရက်နေ့၏ ဇီဝိဒါးဂဏန်းမှာ (၅)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းဗွေရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၂၈) ရ၏။ ယင်း(၂၈)ကို တစ်လုံးတည်း ဖြစ်အောင် ပေါင်းလျှင် ၂ + ၈ = ၁၀ = ၁ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် ဇီဝိဒါးဂဏန်း(၄)ရက်နေ့တွင် (၁)ဂဏန်း၊ ကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း၊ ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း၊ စီစဉ်မှုတို့ဖြစ်သည်။

သော အကုသိုလ်များရှိခြင်း၊ မိမိက အကုသိုလ် ပေးခြင်းများ ပြုရတတ်၏။
၃-ဂဏန်း၊ ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရွယ်နှံထွက်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ပြုရတတ်၏။
၄-ဂဏန်း၊ ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ စိတ်ညစ်စရာများ ပြုရတတ်၏။
၅-ဂဏန်း၊ ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးရာ ပြုရတတ်၏။
၆-ဂဏန်း၊ ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွှမ်းမောက်သော အန္တရာယ်များ၊ တိုက်ခတ်မှုများ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
၇-ဂဏန်း၊ ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တူရားအံ့ဩဖွယ်များ၊ ပတ်ပတ်သော ဖြစ်ရန်များ ပြုရတတ်၏။
၈-ဂဏန်း၊ ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ခြင်း၊ တွက်ပေါက်စိတ်ဖြင့် ရည်ရွယ်ချက် ပျက်စီးခြင်းများ ပြုရတတ်၏။
၉-ဂဏန်း၊ ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာရေး၊ သမ္မာယနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ပြုရတတ်၏။

မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်းရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၅ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာ ၁၊ ၂၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင်ဖြစ်ပေသော သတည်း။

မကောင်းရက်တွေနှင့် ကောင်းရက်တွေကို ကြားမြောင်ကိစ္စ တောင်ရွက်ဖြင့် တွေ့ရသည့် လူတို့အတွက် အထူးအထူး ဂုဏ်ထူးရှိကြောင်းကို သတိပြုအကြံပေးရပါမည်။

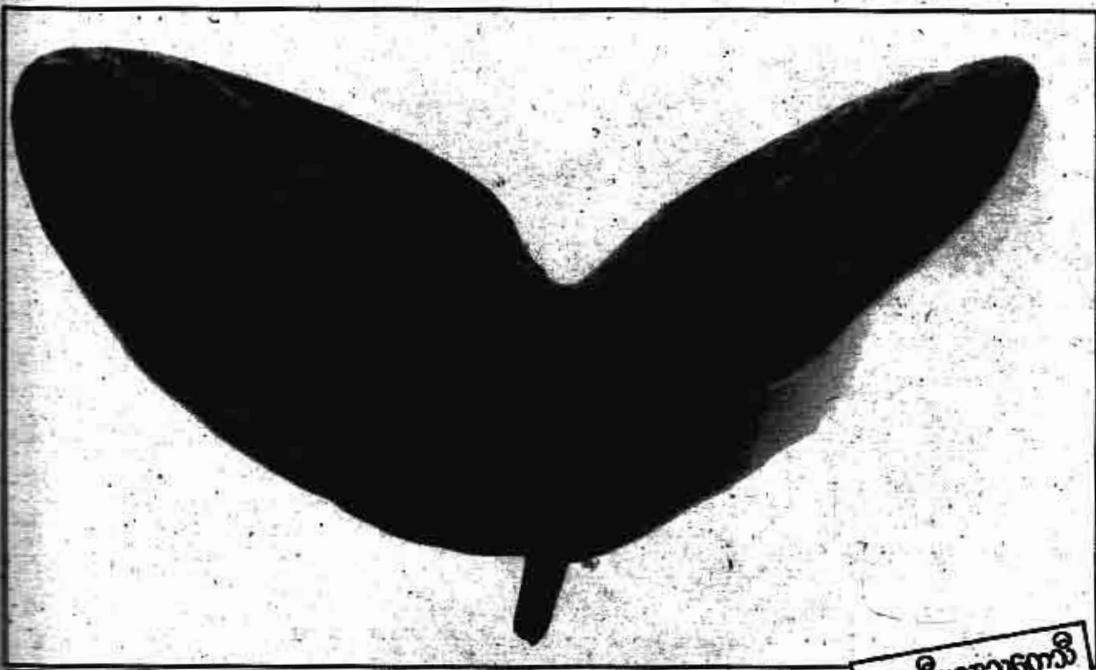
ကောင်းမှုအကြောင်းဖြင့် တောင်ရွက်ဖြင့်ပါပေ။

သုဝေဓန(ကျွန်ုပ်တို့၏)။

✦ ၂၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ✦

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
31 ၅					1 ၂	2 ၃
3 ၄	4 ၅	5 6	6 ၇	7 ၈	8 ၉	9 ၁၀
10 ၂	11 ၃	12 ၄	13 ၅	14 6	15 ၇	16 ၈
17 ၉	18 ၁	19 ၂	20 ၃	21 ၄	22 ၅	23 6
24 ၇	25 ၈	26 ၉	27 ၁	28 ၂	29 ၃	30 ၄

မှတ်ပြုရန်။ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် အင်္ဂလိပ် ၂-ဂဏန်း၊ ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်ရွက်ဖြင့် တွေ့ရပါမည်။

စွယ်တော်ရွက်ပမာ လွှမ်းမိုးခြင်း

လောကီပညာသူတော်

လွှမ်းမိုးခြင်းဆိုရာတွင် အရွက်
များ အနည်းငယ်သာ ကွဲဟနေသော
လွှမ်းမိုးခြင်းထက် စွယ်တော်ရွက်ပမာ
ထင်ရှားစွာ ကွဲ၍ နှစ်မြှားဖြစ်နေသည့်
လွှမ်းမိုးခြင်း(ဓာတ်ပုံတွင် ကြည့်ပါ)က ပို၍
ထိရောက်ပေပါသည်။

အဂါနေ နံနက်(၉:၀၀)နာရီမှ
ထည့်ဝါး(၁၀:၀၀)နာရီအတွင်း (ဝင်ရက်တွင်
နံနက်ဖြင့် နက္ခတ်များကြည့်သည့်အခါ
အကြိမ်က ပိုကောင်းသည်။)

ပြုလုပ်ပုံ

လွှမ်းမိုးခြင်းနှင့် ဆေး အနည်းငယ်ကို
ညှစ်စွာထောင်းကာ ထုံးရည်ကဲ့သို့
အသုံးပြုပါ။

လွှမ်းမိုးခြင်းအဆောင်

ပြုလုပ်ပုံ

ထည့်ပေးပါ။ ထိုအရည်အတွင်း လက်
ညှစ်ထိပ်များနှစ်၍ လွှမ်းမိုးရမည့် ဓာတ်
သဘော သုတ်လိမ်းပေးရန် ဖြစ်သည်။

အရွက်အဖျားမှ စတင်၍ အရွက်
အညှာဘက်တွင် အဆုံးသတ်ရပါမည်။

ကာယကံရှင် (အဆောင်ပြုသူ)၏
နေနံမှ စတင်ကာ (၇)ရက် ပြည့်အောင်
(၇)ကြိမ် သုတ်လိမ်းရန်ဖြစ်သည်။

ဥပမာ။ ။ တနင်္ဂနွေသားသမီး
ဖြစ်ပါက...

'တနင်္ဂနွေသားသမီးများအားလုံး ကိုယ်ပိုင်
နံနံပြာ ကုန်းမာရည်ထပ်စား'

တူ၍ ထုံး(ကွမ်းသီး၊ ဆေး)တစ်ရက်
သုတ်လိမ်းပါ။

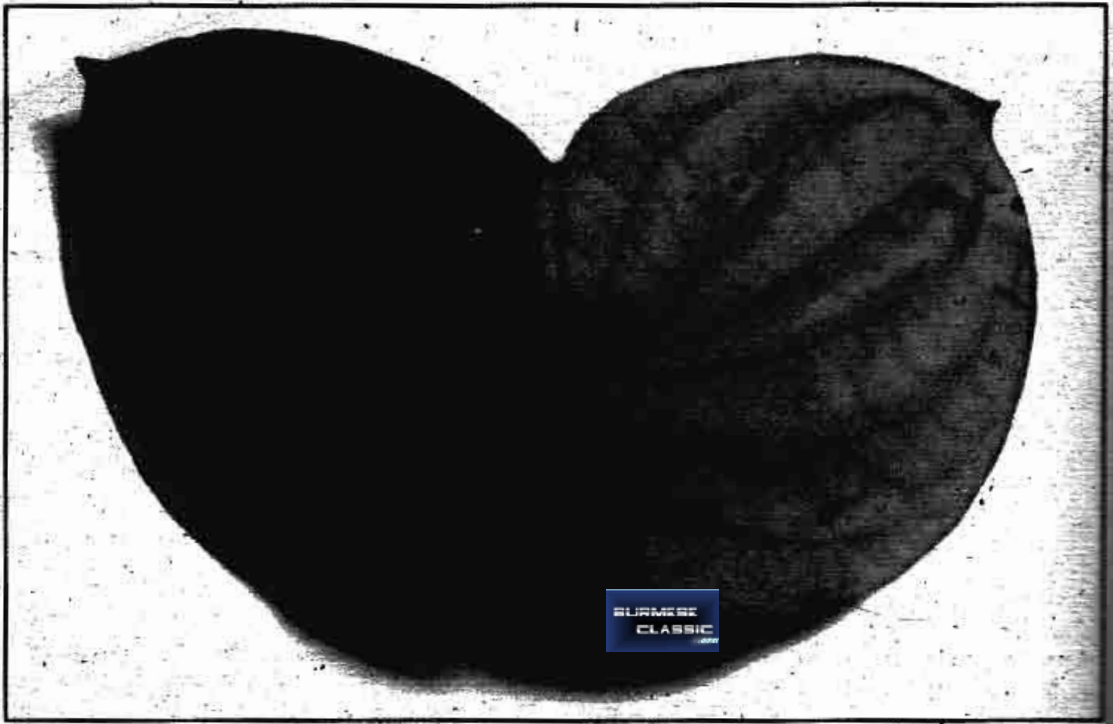
ထို့နောက် ဆက်၍ တနင်္ဂနွေသား

သမီး၊ အဂါသားသမီး၊ စသည်ဖြင့်
စနေသားသမီးအထိ ခုနစ်ရက်သား
သမီး၊ စုံစေ့အောင် မေတ္တာပို့သည့် စုစု
ပေါင်း ခုနစ်ရက် သုတ်လိမ်း ပေးရ၏။
ယင်းနောက် စက္ကနစ်ရွက်ကြား
ညှစ်ကာ အခိုင်အတွင်း သန့်ရှင်းသော
နေရာ၌ ထားပါ။ (စာအုပ်ကြား ညှစ်ထား
နိုင်သည်။)

◆ ပြုလုပ်ပုံစဉ်ပေးသူသည် ဝါကြီး
ရဟန်းထံ ဒေသနာကြားခြင်း။
(လူဖြစ်ကာ ငါးပါးသီတစ်ယူခြင်း)

◆ ဘုရားဝတ်ပြုသည့်ကာ ပဋ္ဌာန်း ၂၄
ပစ္စည်းအကျဉ်း သို့မဟုတ်
အကျယ် (၁)ကြိမ်ပူဇော်ပြီးမှ
ပြုလုပ်ပုံစဉ်ရန် ဖြစ်သည်။

နက္ခတ်ပျော်မြင်ခြင်း ၁၉၃

ကွမ်းရွက်မြွာ ကောလိပ်

ကွမ်းရွက်မြွာ ကောင်းစွာ ခြောက်
သွေ့ပြီးနောက် ပလတ်စတစ်လောင်း
ထားနိုင်သည်။ အင်္ဂါနေ့ နံနက်
(၉:၀၀)နာရီမှ (၁၀:၃၀)နာရီအချိန်
အတွင်း သုံရာရှင်အား ကပ်လှူပါ။
ပဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းအကျဉ်း အကြိမ်
(၁၀၀၀)စုတ်ပါ။ သို့မဟုတ် ပဌာန်း
အကျယ် (၁၀၈)ကြိမ် ပူဇော်ပါ။

ပြီးလျှင် စွန့်ယူကာ အဆောင်ပြုနိုင်
ပါပြီ။

ပြောစကားဆိုစကား အောင်မြင်
ခြင်း၊ အချေအတင် ပြောဆိုရပါက
တရားသဖြင့် အနိုင်ရခြင်း စသည့်
အကျိုးထူးများ ခံစားရစေသည်ဟု သိ
မှတ်ရ၏။

လောကနီတိကျမ်းအလိုအရ ကွမ်း
ရွက်အရင်းတွင် ဘီလူးစောင့်သည်။
အဖျားတွင် နတ်မိစ္ဆာစောင့်သည်။
အလယ်တွင် "ကုဝေရ"နတ်မင်း
ခဏှ နက္ခတ္တရောင်မြဲညီပဂ္ဂရင်း

စောင့်သည်ဟု ဆို၏။

ထို့ကြောင့် ကွမ်းရွက်ကို အရင်း
အဖျားဖြတ်ပြီးမှ ယာ(ထုံး၊ ဆေး၊ ကွမ်း
သီးများ ထည့်ခြင်း) စားလေ့ရှိကြသည်။
အချို့ကား အရင်းသာ ဖြတ်ကြ၏။
ဘီးလူးရန်ကိုသာ ပယ်ရှားခြင်း ဖြစ်
သည်။

အဖျားရှိ နတ်မိစ္ဆာသည် ကုဝေရ
နတ်မင်းအရှိန်အဝါကြောင့် လည်း
ကောင်း "ရွက်ဖျား"ဟူသော အရေပါ
အရာရောက်မှ အားနည်းသည့် ဌာန၌
ရှိခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း နတ်မိစ္ဆာ
၏ရန်ကို မှုစရာမလိုဟု ယူဆဟန်ရှိ၏။

ကွမ်းရွက်မြွာတွင်ကား ရွက်ရင်း
(၁)နေရာ၊ ရွက်လယ်(၂)နေရာ (ရွယ်
တော်ရွက်ပုံ ကွမ်းရွက်မြွာကို ဆိုလို
သည်။) ရွက်ဖျား (၂)နေရာရှိ၏။

ထို့ကြောင့် ဘီလူးပိုင်ဌာန၊ ဘီလူး
ရန်မှာ ထက်ဝက်သာ ရှိတော့၏။ သို့

ဖြစ်လေရာ ကုဝေရနတ်မင်းက ဘီလူး
ရန်ကို နိုင်နင်းစွာ ထိန်းချုပ်ထားနိုင်
သည်ဟု ဆိုဖွယ်ရှိ၏။

ကွမ်းရွက်မြွာတွင် ထုံး၊ ဆေး၊ ကွမ်း
သီးတို့ကို စတိသဘော ရောနှောခြင်း
ဖြင့် "ကွမ်းယာ"အဖြစ်သို့ ရောက်သို့
စေ၏။ ကွမ်းယာကို ပါဠိဘာသာဖြင့်
"မုဓဘူသန"ဟု ခေါ်၏။

နှုတ်ခံတွင်း၏ အဆင်တန်ဆာ
သို့မဟုတ် တန်ဆာဆင်ခြင်း
အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ မူလအခြေအနေ
နှစ်ဆပွား၊ နှစ်မြွာပွားထားသော ကွမ်း
ရွက်ဖြစ်လေရာ နှုတ်ခံတွင်း တန်ဆာ
ဆင်ခြင်း၌ အကျိုးနှစ်ဆ ပွားများစေ၏
ထို့ကြောင့် ပြောစကား ဆိုစကား
အောင်မြင်ခြင်း အကျိုးကို ဖြစ်စေ
၏။

တစ်စုံတစ်ရာအတွက် ထူး
ပြောက်စွာ အထူးတလည် ပြုစု

သော ကွမ်းယာဖြစ်၍ “ကွမ်းထောင်”
ဟူ၍ ဝေါဟာရတွင်။ ကွမ်းထောင်
သည် “ကုလား”အတွင်းမိတ် ဖြစ်၏။
ထို့အပြင်လည်း ကွမ်းရွက်ကို ပါဠိ
ဘာသာဖြင့် “တမ္ပလ”ဟု ခေါ်၏။
မိတ္တကံ သင်္ချာအားဖြင့် (၃၃၆) ဖြစ်၏။
ယင်းသည် ဂြိုဟ်သင်္ချာအနေဖြင့် အင်္ဂါ
သောကြာ ဖြစ်လေရာ “စေ့သား”
အတွင်းမိတ်ဖြစ်၏။

“အောင်လံ တောသောကျိုတုံ၊
နုပိသေခ” ထုံးအရ “သေ” အောင်
ဓာတ်ကိန်းလေရာ အင်္ဂါနေ့၏
သောကြာအချိန်ဖြစ်သော နံနက်
(၉:၀၀)နာရီမှ (၁၀:၃၀)နာရီအတွင်း
မြို့လုပ်စီစဉ်ခြင်းဖြစ်၏။

ကွမ်းထောင် = ၂.၄ ဖြစ်၍ ပဌာန်း
၂၄ ပစ္စည်းကို အားပြု မှီခိုပူဇော်၏။
“တြိပျားစေလို သုန်းရိပ်ကိုမိုး” ခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။

အင်္ဂါသည် စကားအရေအတွက်
ပြောဆိုခြင်း ပရိယာယ်ရှိသဖြင့် ပြော
စကားဆိုစကား အောင်မြင်စေရန်
လှည့်လည်၍ အင်္ဂါနေ့ကို ရွေးချယ်ခြင်း
ဖြစ်၏။

ဤ ကွမ်းရွက်မြွှာအဆောင်ကို
အရောင်ရေးသည်များ ကုန်သည်
ပွဲစားများ စည်းရုံးဟောပြောရသူများ
ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများ လူထု
ဆက်ဆံရေးများစသည့် လူအများ
နှင့် ဆက်စပ် လုပ်ကိုင်ရသူများတို့
အတွက် စီစဉ်အောင်မြင်ရန် သင့်လျော်
ပေသည်။

ဝစ်ကံဖြစ်သော နှုတ်ခံတွင်းကို
အားပြုရသည်ဖြစ်ရာ နှုတ်ခံတွင်း
အဆင်တန်ဆာကို အင်အား မြှင့်တင်
ပေးသောအစီအစဉ် ဖြစ်၏။

အထွက်နက္ခတ်ပညာ၊ ကာလပူ
ရသအခန်းတွင် မျက်နှာကို သောကြာ၊
အိမ်ရှင်ဖြစ်သော ဗြိသ္မာရာသီက စိုးမိုး
၏။ “မုစ” သည် နှုတ်ခံတွင်းကို ညွှန်း
သကဲ့သို့ “မျက်နှာ” ကိုလည်း ညွှန်း
ဆိုသဖြင့် သောကြာအနိင်ဖြစ်သည့်
“သေ” စတုရန်းဂြိုဟ်တွဲကို အားပြု
ထားလေသည်။

သတိပြုရန်မှာ...
ဝစ်ကံ၏ ကောင်းခြင်းအကျိုးကို
မျှော်ကိုးသည့် အစီအစဉ်ဖြစ်လေရာ
ဝစ်ဒုစရိုက်လေးပါးကို ရှောင်ရှားပါ။

မှအကျိုး ခံစားရနိုင်၏။ ထို့ကြောင့်...
၁။ ပုဏ္ဏားပါး ငါလိပ်ညာပြောဆိုခြင်း
၂။ ဗိသုဏ္ဍဝါစာ ငါ့ချစ်မိကိုးကိုးသော
စကားပြောဆိုခြင်း
၃။ ဖုလ္လဝါစာ ငါ့ကြွယ်ဝသော စကား
ပြောဆိုခြင်း
၄။ သပ္ပာလာပဝါစာ ငါ့သိမ်မွေ့သော စကား
ပြောဆိုခြင်း
စသည့် ဝစ်ဒုစရိုက်လေးပါးကို
ရှောင်ကြဉ်သင့်ကြောင်း သိမှတ်ရလေ
သည်။

သထုံခရိုင်၊ သီးလင်းမြို့နယ်၊
“ဇုတ်သုတ်” ကောဇ္ဈာ ကွမ်းမြို့နယ်ရှိ
သော “သေ” အောင်ဓာတ် နှစ်လပ်
အမြတ်ပြုထားသည့် ဇွယ်တော်ရွက်
ပုံသဏ္ဌာန် ကွမ်းရွက်မြွှာကို ပုတ်တမ်း
ပြု ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

[ဆရာအရှင်ပညာပီပေါ်၊ ပညာ
ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဦးရိုက် ပူဇော်
လျက်...]

စာမျက်နှာ (၁၃၈)မှ အဆက်

အဆက်(၁၃)ကျော်တွင် လူချို(ခရာထို)ဟု သတ်မှတ်ကြ
သည်။ ထို့ကြောင့် မှာသိသူထုံး အပူအစေ့အစက်ကိုလျက်
ပြီး လူချိုရှိသမျှက ပိုမိုကံရိုက် ခံစားရလေ၏။
တရားကိုလည်း အသက်ကြံသူများ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး
အားလုံး လူ့သမိုင်း သောကီသင်ပါသည်။ ကရုဏာ၏ ရွှေ
ချိုသည် (ခရာထုံးနှင့်အညီ အကျိုးရှိ) ဖြစ်သဖြင့် ယဉ်ကျေး
လှည့်လည်ပါသည်။

မိမိကို ပြင်ပရုပ်ပေါ်သည်။ ပေါ့ပါးသော ချဉ်ထည်
အသေပျက်ပြီး ကရုဏာကို အသုံးပြုပါက အသက်ရှည်စေ၍
ဦးဆုံး လွယ်လင့်တကူနှင့် ခရာထိုအသေ ကျေးဇူးတင်
ပါသည်။

အားနှင့် ပုလဲတင်ကြသည်။ ကောင်းစေ၏သဖြင့်

သော ပါးနှင့် ထည့်သော အစားအစာ အသုံးအဆောင်ကို ပိုမို
အသုံးပြုသော လိုပါသည်။

ကွမ်းထောင်နှင့်အညီ ပါးနှင့် ထည့်သော အစားအ
စားများ မိတ်အားရရှိသောပြုလုပ်နိုင်စေရန် လိုသို့ ဖြစ်ရန်
ကရုဏာကိုလည်းအထောက်အပံ့အကူအညီပြုရပါသည်။
လယ်ယာနှင့်ချိုရန် သနပ်ခါးဆိုင်၊ ပရအေးဆိုင်များတွင်
လယ်ယူနိုင်ပါသည်။ ကျောက်လှံလယ်ဖြို နက်နက်လေး
အတွေးလူ စာအုပ်လိပ်မကြည့်ခြင်းဖြင့် ခေါ် မခေါ်၊ ခေါ်သော်
လယ်ယူနိုင်ပါသည်။

တရားသာသနာတော်၊ ဗြဟ္မာ့ကျမ်းများ မိတ်အကျ
များသို့ မှာယူခြင်းဖြင့် ကရုဏာအစစ်ကို ခံနိုင်ပါသည်။

အသိဉာဏ်နှင့်အညီ အသေအစာအစာအစာ

သိထားသော (ခရာထို)

ဒီကာသနာ
(မော်လမြိုင်)

သင်းထွန်း

သက်ရွယ်ကျန်းမာ ရောပယ်ချက်

ကရုဏ်(ကလမော်) (Bastard sandal wood)

နံသာမျိုးတို့တွင် စုပေါင်းပါဝင်သော နံသာနီ၊ နံသာရွှေ၊ နံသာနက်၊ သရက္ခ၊ နံသာဖြူ၊ အကျော် ကရုဏ်(ကလမော်)ဟူ၍ ဆေးကျမ်း များတွင် ဆေးဖက်ဝင် နံသာမျိုးများ အဖြစ် ပါဝင်သော ကရုဏ်(ကလမော်) ၏ ဆေးဖက်ဝင်ပုံများကို နက္ခတ္တရောင် ခြည့်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများအား တင်ပြ ချင်ပါသည်။

ကျွန်မ၏ မွေးမိခင်သည် ကျွန်မ ခုတိယတန်းသို့ တက်ရောက် ပညာ သင်ဆဲကာလတွင် ကွယ်လွန်သွားပါ သည်။

စက်ချုပ်သော ကျွန်မ၏ အမေ သည် အညောင်းထိုင်ခြင်း၊ ကျန်းမာ ရေးဆေးပါးများလည်း သိပ်မလိုက်စား ခဲ့ဟန် ရှိပါသည်။

ကျွန်မအဖေဘက်မှ အဘွားထံ သွားရောက်နေထိုင်ရပါသည်။ အဘွား ကို အမေကြီးဟု ခေါ်ပါသည်။

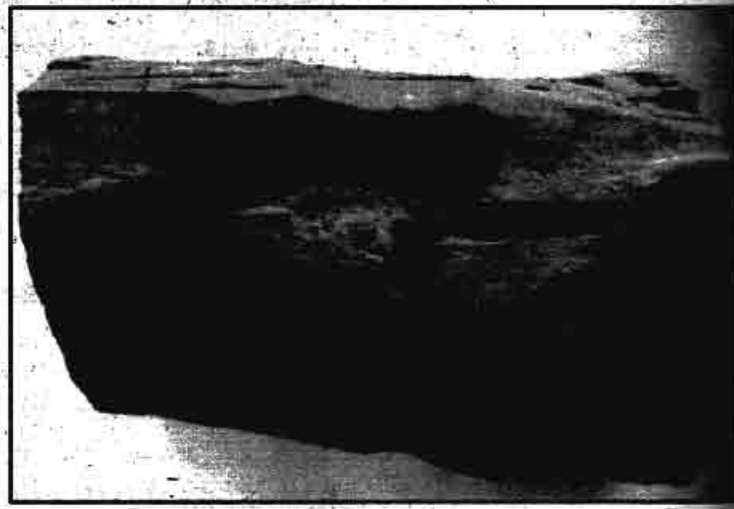
အမေကြီးသည် တိုင်းရင်းဆေး သမားတော်ဖြစ်သဖြင့် အမေကြီး၏ ဆေးဝါးစော်စပ်ရာ ကျွန်မ ကူညီပေး ရပါသည်။

မနက်(၁၀)နာရီခန့် အမေကြီး ရေချိုးတတ်သည်။ ကျွန်မ ရေတွင်းမှ ရေ ကုတ်ပေးပြီး အမေကြီးရေချိုးပြီး လိမ်းရန် သနပ်ခါးသွေးပေးရပါသည်။

ကျောင်းပွင့်ရက်များတွင် ကျောင်း မသွားခင် ကြိုတင် လုပ်ပေးခဲ့ရပါ သည်။

ရှင်မတောင်သနပ်ခါးကို ကြက်ဥ ကြွေပန်းကန်လိုလေးအပြည့် သွေး ထည့်ထားပေးရပါသည်။

ကရုဏ်ကို ကျောက်ပျဉ်ကြိုး၏ ချွန် နာဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကရုဏ်အမြွှာ

ပတ်လည် ပြောင်းထဲအပြည့် သွေး ထည့်ပေးခဲ့ရသည်မှာ နိစ္စဓူဝပင် ဖြစ် ပါသည်။ ကရုဏ်ကို လည်ပင်း အောက် တစ်ကိုယ်လုံး လိပ်သည်။

ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင်တော့လက် လှမ်းမဝီသော နေရာများကို ကုလူး ပေးရပါသည်။ သွေးထားတာ များလို့ ပိုနေလျှင် ကြွေပန်း သေးသေးလေးနှင့် ကရုဏ်ကို ကျွန်မ သောက်ရပါသည်။

ထိုစဉ်မှစ၍ ကရုဏ်၏ ရနံ့ သင်း သင်းလေးနှင့် ခါးသက်သက် အရသာ လေးကို ကျွန်မ နှစ်သက်ခဲ့ရပါသည်။ နောက်ပိုင်း အမေကြီး၏ တိုင်းရင်း

ဆေးပညာကို မည်သူမျှ စိတ်မဝင်စား ကြသဖြင့် အမေကြီးတို့ရန်ကုန် ပြောင်း သွားသောအခါ အမေကြီး၏ ဆေး စာအုပ်များ ကျွန်မ အမွေရခဲ့ပါသည်။ ထိုကျေးဇူးကြောင့် ထင်သည် ယနေ့ထိ ရောဂါကြီးကြီးမားမား မရှိဘဲ ဆေးရုံဆေးခန်း ဆေးထိုး ကုသမှု ခြင်း ကင်းပြီး တိုင်းရင်းဆေး၊ သီးခြား ပွင့်ခေါက်တို့ဖြင့် ဘဝကို ရှင်သန်ခဲ့ရပါ သည်။

အမေကြီး အမြဲသုံးခဲ့သော တစ်ပည် နှစ်ပည်လောက်နှင့် တစ် အသီးအရွက်များ သင့်တော်မှုတို့

ကလေးကလေး

ကလေးကလေး အတွက်

စားသုံးနေထိုင် ကျန်းမာခဲ့ရပါသည်။

အမေကြီးကို အမြဲသွေးပေးခဲ့ရသော ကလေးကလေးသည် ဆေးတစ်ပါးဖြင့် ဖိစင်သောကြောင့် ကလေးနှင့် ပတ်သက်သော သိကောင်းစရာများကို မှီဝဲ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ကလေးကလေး(ကလေးကလေး)ဟူ၍ အရေးအသားနှစ်မျိုး တွေ့ရပါသည်။ နံ့သာမျိုးငါးပါးတွင်ပါင်းစုံ အသုံးပြုရာတွင် ဖိစင်သော နံ့သာမျိုးဖြစ်သည့်အတွက် အနှစ်သာရသည် မြှော့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ အပင်တိုင်း မပွေးပါချေ။

လူသတ်ပင်နှင့် နတ်သတ်ပင်ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိရာ လူသတ်ပင်မှာ ကလေးကလေး(ကလေးကလေး)ပင်ကို တွေ့ရှိသော လူများ ခုတ်ယူသွားသော အပင်တို့ လူသတ်ပင်ဟု ခေါ်ပါသည်။

နတ်သတ်ပင်ဆိုသည်မှာ လူများ အတွေ့ရှိဘဲ ကြီးလာသောအခါမှ သူ့အလိုလို သေသွားသော အပင်ကို နတ်သတ်ပင်ဟု ခေါ်ပါသည်။ ထိုအပင်မှ အနှစ်သာရသည် ဝိညာဉ် မြှော့ပါသည်။

အပင်ကြီးမျိုး ဖြစ်သည်။ အရွက်သည် အင်ရွက်ကဲ့သို့ ကြီးထွားသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၊ မြတ်နုယ်ကျွန်းတစ်လျှောက်တွင် ပေါက်၏။ အချို့ ဥယျာဉ်ခြံမြေတို့တွင်လည်း စိုက်ပျိုးကြသည်။ အပင်အာဝါသလည်း ကောင်း၏။ အပင်လည်း မြှော့၏။

အရသာမှာ ခါးသက်သက်ရှိ၏။ ချို၏။ အေးသော သတ္တိရှိ၏။ ဝိပါက၌ စပ်၏ဟု ဆေးကျမ်းများမှ ဖော်ပြကြပါသည်။

အစားထိုးနိုင်သော တူညီသည့် ဆေးအမည်များမှာ...

အကျော်၊ မရပါက ကလေးကလေးကို အစားထိုးနိုင်သည်။

အမွက်၊ မရပါက ကလေးကလေးကို အစားထိုးနိုင်ပါသည်။

နံ့သာမျိုးငါးပါးတွင် အားလုံးသည် ခါးသော အရသာရှိပါသည်။ အနာပေါက်သည်းခြေ၊ သွေးပျက်၊ နှလုံးပူနံ၊ သလိပ်၊ အဆိပ်သင့်၊ လေရောဂါများကို နိုင်နင်းစေပါသည်။

အထူးသဖြင့် နှလုံးပူနံခြင်းကိုလည်း သက်သာစေသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ် ကရင်ပြည်နယ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က တွေ့ခဲ့ရသည်မှာ

မိတ်ဆွေ ဆရာမလေးတစ်ဦး၏ အမေကွယ်လွန်ခါနီး၊ မြောနေစဉ် အိမ်၏ ဧည့်ခန်းတွင် သိပ်ထားပေးပြီး လူနာနားတွင် ကျောက်ပျဉ်တစ်ချပ်နှင့် ကလေးကလေးတစ်တုံး ချထားသည်။

ဖုတ်လိုက်ဖုတ်လိုက် ဖြစ်နေသော ဝမ်းဗိုက်ကို လူနာလာကြည့်သူများက သွေး၍ လူးပေးကြသည်။ နှလုံးအေးပြီး ချမ်းသာစေရန်ဟု ဆိုပါသည်။

သည်းခြေသွေးပျက်ရောဂါ၊ ကုသရာတွင် မြှော့ကြိုင်အေးမြသော ရနံ့ကိုရစေရန် နံ့သာကလေးကိုကို လိမ်းပေးခြင်း၊ သောက်သုံးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် သက်သာစေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကလေးကလေးကို အမြဲလိမ်းသောက်ခြင်းဖြင့် သည်းခြေနှင့် ပတ်သက်သောရောဂါ၊ သွေးသားနှင့် ပတ်သက်သောရောဂါများ ကင်းရှင်းကာ နှလုံးကိုလည်း အေးချမ်းစေပါသည်။

မိမိသည် ဆီးဝါခြင်း၊ ဖျက်လုံး
အသားပါခြင်း၊ ရေဝတ်ခြင်း၊ အဖိပ်
ဖျက်ခြင်း၊ ပူလောင်သလိုဖြစ်ကာ
အအေးကို နှစ်သက်ခြင်းများ
ဖြစ်တတ်သော လက္ခဏာတစ်ခုခု
ဖြစ်လာပါလျှင် ကရမက်ကို
လူးသောက်ခြင်းဖြင့် သက်သာစေ
သော ဆေးကောင်းတစ်ခုကို
ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါ လက္ခဏာများသည်
သည်းခြေနှင့် ပတ်သက်သော
ဝေဒနာလက္ခဏာ ဖြစ်ပါသည်။

အမေကြီးက ပြောပါသည်။

“မိန်းမ အသက် ကရမက်” တဲ့။

ထိုစကား မည်မျှနိသည်ကို

သက်သေ မပြနိုင်သော်လည်း

ထိုကရမက်သည် မိန်းမတို့တုန်း

ဆံပင်ကိုတော့ တော်တော် အကျိုး

ပေးသည်ကိုတော့ သက်သေပြနိုင်

ပါသည်။

ကရမက်၏ ဂုဏ်စွမ်းရည်များ

မှာ...

နုလုံးရောဂါ၊ သည်းခြေရောဂါ၊ ပြည်

တည်နား နုလုံးပူသောရောဂါ၊ နာကျင်

ကိုက်ခဲသောရောဂါများကို ပျောက်

ကင်းစေပြီး ဆံပင်ကို သန့်စွမ်း ကောင်း

မွန်စေဖို့ဟု ရှင်နာဂသိန် ဆေးကျမ်း

တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

ကျွန်မသည် ငယ်စဉ်က အမေကြီး

လူရန် ကရမက်သွေးပေးခဲ့ခြင်းနှင့်

အတူ ကရမက်ကို အမြဲသောက်လူးခဲ့ရ

သဖြင့် ကျွန်မ၏ဆံပင်များ အလွန်

ရှည်လျား ကောင်းမွန်ခဲ့ရပါသည်။

ဆံပင်ကောင်းခြင်းကို အမြဲဂုဏ်ယူ

စွာဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်ဖြတ်ပြီး ရောင်းရငွေ

များကို အထွတ်အမြတ်နေရာများတွင်

လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

၁၉၈ နက္ခတ္တရောဂါခြေညှိမဂ္ဂဇင်း

● ဓာတုဗေဒ အသက် (၄၇)နှစ်က
ထံပင်သန့်စွမ်း အကြောင်း
[ဆံပင်အမြဲဖြတ်ပြီး ခြောက်လှေ့သော်လည်း
ခြောက်လှေ့ ကရမက်
သောက်လူးခြင်းအကျိုး]

‘မိ’ အသွေးအသားကဖြစ်တဲ့
ခြေထဲသောအထူး’

လို အမေကြီးက ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မငယ်စဉ်က ဆံပင်ရှည်နှင့် ခိုက်

ထားသော ဓာတ်ပုံ သက်သေများ

ရှိပါသည်။

ကရမက်(ကလမက်)၏ အေးသော

အခါဓာတ်ကြောင့် သည်းခြေကို

ကောင်းစေပြီး ဆံပင်ဖြူခြင်းကိုလည်း

သက်သာ နေ့ကျွေးစေပါသည်။

ဆေးကျမ်းများတွင် သည်းခြေ

အပျိုးအစား ငါးမျှော်သည်ဟု ဖော်ပြ

ထားပါသည်။

၁။ ဓတဝေဒနာသည်းခြေ။ ။ မျက်စိ

နှစ်ဖက်၌ တည်ပါသည်။

၂။ ရွှေကသည်းခြေ။ ။ အသည်း

အဖျင်းတို့၌ တည်ပါသည်။

၃။ သာဓကသည်းခြေ။ ။ နုလုံး၌

တည်ပါသည်။

၄။ ပါဝကသည်းခြေ။ ။

ဝမ်းမီးအိမ်၌ တည်ပါသည်။

၅။ သာဓကသည်းခြေ။ ။

တစ်ကိုယ်လုံး၌ တည်ပါသည်။

သည်းခြေကြောင့် ဖြစ်သော

ရောဂါများကို ကရမက်အား

လိမ်းခြင်း၊ သောက်ခြင်းဖြင့်

တာဆီး ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆောင်းဦး ကာလသည်

သည်းခြေရောဂါအဖြစ် ထကြ

လာတတ်သည်။ ဦးတွင်းကာလ

စားကောင်းသောက်မွယ် အဆီ

များကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုသည်းခြေရောဂါကို ကင်း

ရှင်းစေရန် နွေဥတု၏ကာလ

များတွင် ကရမက်ကို လူးခြင်း

သောက်ခြင်း ပြုလုပ်ထားသင့်

ပါသည်။ ဆောင်းဦးတွင်လည်း

ကရမက်ကို ဆေးအဖြစ် သုံးစွဲသင့်ပါ

သည်။

ဌေး၌အေးသော ထိတွေ့မှု လူးခြင်း

ဖြင့် ရရှိနိုင်သလို အတုံးလိုက်ကို စိတ်၌

၌ မီးရှို့ပြီးရသော အမွှေးရနံ့အဖြစ်

ပြာမှုန်များကို ရေဖျော် တစ်အိမ်လုံး

ဟက်ဖျန်းခြင်း သွေးထားသော အဆုတ်

များ ဟက်ဖျန်းပေးခြင်းဖြင့် သည်းခြေ

သန့်ရှင်း ရောဂါကင်းစေပါသည်။

ဝါယောဓာတ်ကြိုက် ဆေးပစ္စည်း

တစ်မည်ကောင်းအဖြစ် ကရမက်ထ

လွန်စွာလည်း အကျိုးပြုပါသည်။ ဌေး

ရနံ့ကြောင့် ကြမ်းပိုးမကိုက်ပါ။

နွေရာသီတွင် အလွန်ပူပြင်းပါသဖြင့်

ခန္ဓာကိုယ်သည် အင်အားကျန်နစ်

မောပန်းလာတတ်ပါသည်။

အသက်အရွယ်အားဖြင့် ဌေး

(၁၆)နှစ်ကို လူငယ်အရွယ်၊ (၁၆)

အသက်(၃၀)နှစ်ထိ လူကြီးအရွယ်

နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ဝေဒနာရှင်များအတွက်

လက်တွေ့သုံးနှုန်းစနစ်

၁၉၆၈ ခုနှစ် စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်
ဘွဲ့ရများဖြစ်သော စာရေးသူတို့သည် သူငယ်
ချင်းများ(၃၀)ကျော်ခန့်သည် လစဉ်
ဆိုတွဲ၍ ညစာ(Dinner) စားလေ့ရှိကြ
သည်။

စကားတွေပြောကြ အတွေ့အကြုံ
တွေမလွယ်ကြ။ သာရေးနာရေး
သတင်းမေးကြ ကာရာအိုကေ ဆိုသူ
ဆိုကြနှင့် အလွန်ပင် ရင်းနှီးခင်မင်ကြပါ
သည်။

ယခုနှစ် ဖွန်လဆုံတွင် တင်ထွန်း
ကို မတွေ့မိခဲ့။ ဒီကောင်ကြီးက ဆီးချို
လည်းရှိ၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းတာ
လည်းရှိသူဖြစ်တော့ နီးခိုင်းမကင်းဖြစ်၍
အနီးမှ သူငယ်ချင်းကို မေးမိသည်။

‘တင်ထွန်း၊ လာတာမတွေ့ပါလား
ဘူး’

‘ဟုတ်တယ်... ဒီကောင် နှလုံးသွေး
ကြောကျဉ်းနေတာ ခွဲရမလို့လိုတောင်
ပြောနေသကြားတယ်’

တုံး။

‘ဖုန်းဆက်ပြီး သတင်းမေးဦးမှ
ပဲ’ ဟု စိတ်ထဲ တေးထားလိုက်မိသည်။
နုလိုင်လ တွေ့ဆုံပွဲနီးတော့ ဖုန်းဆက်
ဖြစ်သည်။

‘တင်ထွန်း မင်းနေကောင်းလဲလား၊
နုလုံခွဲရမယ်ဆို’

‘ငါ အတော် သက်သာနေတယ်
ဗျာ မခွဲရတော့ဘူး’

‘ထယ်ဟုတ်ပါလား၊ ဝမ်းသာတယ်
သူငယ်ချင်းရာ ဘာဆေးတွေ သောက်
နေလို့လဲ’

ဟု မေးတော့...

‘ညစာစားပွဲ ငါလာခဲ့မယ်။ အဲဒီ

တော့မှ အသေးစိတ်ပြောပြမယ်’ တဲ့
လေ။

သို့ဖြင့် ညစာစားပွဲတွင် တင်ထွန်းကို
သူငယ်ချင်းတွေဝိုင်းမေးကြတော့သည်။

‘ဒီလိုကွ... ငါ့မှာ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းရောဂါကြောင့် အသက်ရှူလို့ မဝ
ဖြစ်နေတာ၊ ဆရာဝန်ခွဲပြီး ဆေးတွေ
သောက်ပေးမယ့် သက်သာလှတယ်
မဟုတ်ဘူး။

ဒါနဲ့ နှလုံးအထူးကုဆရာဝန်ကြီးနဲ့
ခွဲစိတ်ဖို့ ရက်တောင်ယူပြီးပြီ။ ကံ
ကောင်းတယ် ပြောရမလား။ ဘုရားမ
တယ်ပြောရမလားတော့ မသိဘူး။
အင်တာနက်ထဲမှာ ငါ့ရောဂါအတွက်
ဆေးနည်းတစ်ခု တွေ့မိတယ်။

တင်တဲ့သူက သူ့ကိုယ်တွေ့ဖို့
စေတနာအပြည့်နဲ့ အင်တာနက်မှာ
တင်လိုက်တာ။ ဒါနဲ့ ငါလဲ ကောက်ဖို့
တစ်မျှင်ပေါ့ကွာ။ စမ်းကြည့်မယ်ဆိုပြီး
သူ့အညွှန်းအတိုင်း လိုက်သောက်
လိုက်တာပဲ’

‘ခုဘယ်လိုနေလဲ’
တစ်ယောက်က မေးသည်။

‘သက်သာတယ်ကွ၊ အသက်ရှူရ
တာလဲ ကောင်းပါတယ်’

‘ဒါနဲ့ပဲ မင်းမခွဲဖြစ်သေးဘူး ဆိုပါ
တော့’

တစ်ယောက်က ဝင်မေးတော့...

‘ဟုတ်တယ်ကွ၊ မင်းတို့သိတဲ့
အတိုင်းပဲလေ။ ခွဲရစိတ်ရရင် သိန်း
ဆယ်ဂဏန်းက အနည်းဆုံးပဲ မဟုတ်
လား ခုတော့ ဒီဆေးနည်းနဲ့ အိုကေ
နေတယ်ကွ’

‘ဟုတ်ပြီ... မင်းဆေးနည်းကိုတို့ကို

လဲ မျှဝေပေးပါဦး’

တစ်ဦးက တောင်းဆိုလိုက်သည်။

အေးနည်းဟာ...

၁။ ချင်းစိမ်း သတ္တုရည် တစ်ခွက်
(လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်)၊

၂။ ကြက်သွန်ဖြူ သတ္တုရည် တစ်ခွက်၊

၃။ ရှောက်ရည် သတ္တုရည် တစ်ခွက်၊

၄။ ပန်းသီးရှာလကာရည် တစ်ခွက်
(Apple Vinagar)

ထို(၄)ခွက် (၄) ဆတူရော၍ (၃)
ခွက် (၂)ခွက် တင်ကျိုပါ။ သို့တည်း
မဟုတ်၊ ပေါင်းအိုးဖြင့် ပေါင်းခံပါ။
အအေးခံပါ။

အေးသွားလျှင် ပျားရည်စစ်စစ်(၃)
ခွက်နှင့် မီးလွတ်နနွင်း ကွင်းသီးလုံဆန်
ထည့်မွှေးပြီး တစ်ညအိပ် နပ်ထားပါ။
တစ်နေ့လျှင် စားပွဲခွန်း(Table Spoon)
တစ်ဖွန်း သောက်ပါ။

မှတ်ချက်။ ။ ပန်းသီးရှာလကာ
ရည်ကို Super Market များတွင် ဝယ်
၍ ရပါသည်။ မိုးမိုးရှာလကာရည်
မသုံးရပါ။

သူငယ်ချင်းတင်ထွန်းမှာ ဖော်ပြပါ
ဆေးနည်းဖြင့် သူ့နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း
ရောဂါ သက်သာနေသည်ကို မျက်မြင်
ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပါ၍ ဝေဒနာရှင်များ
သက်သာပျောက်ကင်းပါစေကြောင်း
စေတနာကောင်းဖြင့် ကြေညာမောင်း
ခတ်လိုက်ရပါသည်ခင်ဗျာ။

ခွင်ထန်း၊ ရွှေမမြကြပါစေ။

မောင်အေးကြွေး(မြို့နယ်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၉၉

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် အောင်ဘာလေထိရကြီးများနှင့် နီးစပ် ကံထူးနိုင်ကြစေရန်အတွက် မိ၊ အ၊ ခု၊ ၂ ဂဏန်းခြေများကို က၊ ဆ၊ ခု၊ ၈ အကွရာများနှင့် တွဲဖက်ကံစမ်းသင့် သည်။

ဂဏန်းတူ ဂဏန်းအပူးများ အလိုရှိ ပါက မိ၊ အ၊ ခု၊ ၂ ဂဏန်းတွင်းမှ နှစ်လုံးထက် ပို၍ ပါဝင်သော ထိ လက်မှတ်ကို ရွေးချယ်ပါ။

ယခုလ ကောဇာဗိုလ်ခွင်အရ ထိကံ ထူးကြသူတို့မှာ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး၊ သောကြာသားသမီး၊ စနေသားသမီးများ ဖြစ်ကြသည်။ မိမိတို့ မွေးလအလိုက် ကံအခွင့်အလမ်းများ ရယူလိုပါက ဇယား၌ ကြည့်ပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း

အကြီးများ သွတ်ညွှန်ပို့

ဥပမာ။ ။ မိနိရာသီဦး (ဧတော် သီရိလ ၁၅ ရက်မှ မတ်လ ၂၀ ရက် အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် (၅)ဂဏန်း အပါရောင် အရှေ့မြောက်တောင့်အရပ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ချိုဆိပ်သောအရသာနှင့် ဥဿဖရာတို့က ကံလာတ်ပွင့်လင်းစေ ၍ ထိစပ်တူ ထိုးလိုပါက တနင်္ဂနွေသား

သမီးနှင့် ပေါင်းစပ်ပါ။ တနင်္လာသား သမီးနှင့် စပ်တူ မထိုးသင့်ပါ။

ထိလက်မှတ် အရောင်ဌာန တည်ရှိ ရာအနေဖြင့် ကုန်းမြင့်ထက် တည်ရှိ သောဆိုင်၊ တစ်ဆိုင်တည်(အနီးတွင်

ပြိုင်ဖက်ဆိုင်မရှိ)ရှိသော ဆိုင် မြောက်သွေ့သော ပတ်ဝန်းကျင် ရှိသည်ဆိုပါ။ ရေစမ်း မြစ်ချောင်း ကမ်း စသည်တို့နှင့် အလှမ်းဝေး သောနေရာရှိ ဆိုင်၊ တန်ခိုးကြီး စေတီပုထိုး၊ ဘာသာရေး အဆောက်အအုံအနီး ဖွင့်လှစ် ရောင်းချသောဆိုင် စသည်တို့ထဲ ပို၍ ကံထူးစေနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ထိကံမြင့်ယတြာ ဖြစ်လို ပါက... ခြေတမြတ်(၇)ပင်ထိ ကြွရွက်ဖြင့် ပတ်၍ အိတ်တွင်း အဆောင်ပြုကာ၊ ထိထိုးပါ။ ထိ ဆိုလိုက်ပင်မှုများ ပျောက်ကွယ် ကာ ရန်ရှိသော ငွေကြေးလာဘ် လာဘာများ ရပြီ ရောက်ရှိစေမည်။

ထိဆုကြီးများ
သွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ

ထက်မင်းစကျိရွာ

မွေးလရက်စွဲ	ပွဲ	အနောင်	အရပ်	လာတ်ခွင်	ပွဲ	ကျောက်	စိတ်	ကျောက်
မိသ	၃	ပန်း	ထောင်	တနင်္လာ	မိ	သွေ့	ထောကြာ	တနင်္ဂနွေ
မတ် ၂၀ မှ ၂၁	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	စင်	မိ	အင်္ဂါ	စနေ
ပြာ	၈	ပြာ	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပင်	မိ	စနေ	ဗုဒ္ဓဟူး
ဧတော်	၁	မြောက်	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	မိ	ပင်	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး
မတ် ၂၁ မှ ၂၂	၁	နီ	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စင်	ပင်	ကြာသပတေး	အင်္ဂါ
ထိ	၃	မိ	မြောက်	တနင်္ဂနွေ	စနေ	မိ	တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး
ဧတော်	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	စင်	မိ	အင်္ဂါ	စနေ
ပြာ	၃	ပန်း	ထောင်	တနင်္လာ	မိ	သွေ့	ထောကြာ	တနင်္ဂနွေ
ဧတော်	၆	မြောက်	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	မိ	ပင်	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး
မတ် ၂၂ မှ ၂၃	၃	နက်	အနောက်	ထောကြာ	မိ	ပင်	ဗုဒ္ဓဟူး	ထောကြာ
ထိ	၅	မိ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	စင်	ပင်	ဗုဒ္ဓဟူး	တနင်္ဂနွေ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း

www.burmeseclassic.com

◆ ဓာတ်ပုံတွင် အလှူအပျောက် ဆီလာသည့် ဆင်တူတော်ကြီးနှင့် မြေအောက်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိသည့် ဓာတ်လွှင်

ဓာတ်ပုံထဲတွင် ပေါ်လာသည့် ပေါ်တော်မူ ဆင်တူတော်ကြီး

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံတွင် မြေအောက်၊
ရေအောက်တို့မှ တူးဖော်တွေ့ရှိသော
(သို့မဟုတ်) တစ်နည်းနည်းဖြင့် ပေါ်
လာသော ဆင်တူရေတီတို့ကို မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်
ပေါ်လာသဖြင့် “ပေါ်တော်မူ” ဟု
ဘွဲ့အမည်တပ်ကာ ရုပ်နီးရပ်ဝေးမှ
လာရောက်ဖူးမြော် လှူဒါန်းကြပါ
သည်။

ပေါ်တော်မူ အမျိုးမျိုးရှိသည့်အနက်
ကျွန်တော် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့်
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ လပွတ္တာ
မြို့နယ်၊ ကြာကန်ကျေးရွာအုပ်စု၊
မင်းကုန်းရွာက ပေါ်တော်မူ ဆင်တူ
တော်ကြီးသည် အခြား ပေါ်တော်မူ
F.26A, January, 2016.

ထူးတောစေတော့

ပြောချင်ပြချင်

မောင်ကံ
(ထံသာရွာ)

များနှင့်မတူ ပေါ်ပုံပေါ်နည်း ထူးခြား
လှပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ၂၀၁၂ ခုနှစ်တွင်
မအူပင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးမှ လပွတ္တာ
ခရိုင် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် ပြောင်း
ရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ပါသည်။

လပွတ္တာ-မြောင်းမြသွား ကား
လမ်း မိုင်တိုင်အမှတ်(၁၄)မှ ညာဘက်
လမ်းခွဲသို့ ဝင်လိုက်လျှင် (၁)မိုင်ခန့်
အကွာ၌ ကြာကန်ကျေးရွာအုပ်စုပိုင်
မင်းကုန်းရွာ ရှိပါသည်။

မင်းကုန်းရွာ မရောက်မီ ခရီးအလယ်

ခန့်(ကားလမ်းခွဲမှ မိုင်ဝက်ခန့်)တွင်
တောင်ကုန်း(၁)ခု၏ ထိပ်မြေတွက်
လပ်ငယ်(၁)ခု၌ စေတီပျက်(၁)ဆူ
ဗြူကျပျက်စီးနေရာ ထိုစေတီပျက်ကို
ရွာသူရွာသားများက “ငွေဘုံသာ
စေတီ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

ရွာသူရွာသားများ၏ ပြောကြား
ချက်မှာ အင်္ဂလိပ်များ အုပ်စိုးစဉ်က
မင်းကုန်းရွာမှ ချမ်းသာသော မိသားစု
သည် ပြည်မြို့တစ်ဖက်ကမ်း ရွှေဘုံသာ
စေတီ၊ ငွေဘုံသာစေတီတို့ကို သွား

မှတစ်ဆင့်ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်း ညာ

ရောက်ပေးခြင်း၊ ရွာပြန်ရောက်သော အခါ ရွှေဘိုသာစေတီ၊ ငွေဘိုသာစေတီ တို့ကို မိမိတို့ရွာတွင် တည်ထားကိုးကွယ်လိုသော ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် ယခုစေတီပျက် ရှိသည့်နေရာတွင် ငွေဘိုသာစေတီကို တည်ခဲ့ကြောင်း...

နှစ်များကြာ၍ ပျက်စီးနေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ငွေဘိုသာစေတီမှ (၁)မိုင်ခန့် အကွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း (၁) ကျောင်း၏ တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ရွှေဘိုသာစေတီကို တည်ခဲ့ရာ ယနေ့တိုင် မပျက်စီးသေးကြောင်း ပြောကြားပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်ထံ သတင်းတစ်ခု ရောက်ရှိလာသည်မှာ ရွာသားများ စုပေါင်း၍ ငွေဘိုသာစေတီပျက်ကို (၉)တောင်ပြည့်စေတီအဖြစ် ပြုပြင်ရာ ပန်းရန်လုပ်ငန်း စေတီတော်တစ်ဝက် ခန့်(၆-ပေခန့်)အရောက်တွင် ဌာပနာသွင်းရန် မိမိတို့တတ်နိုင်သမျှ ဆင်းတုတော်မလေးများ၊ ရဟန္တာရုပ်များ၊ ဗောဓိညောင်ပင် စသည်ဖြင့် ဘာသာရေးပစ္စည်းများကို ဌာပနာသွင်းပါသည်။

ဌာပနာသွင်းသည့်လူမှာ ပန်းရန်သမားအပါမှ (၅)ဦး၊ (၆)ဦးခန့်သာ ရှိပါသည်။ စည်စည်ကားကား ခင်းခင်းနားနား မဟုတ်ပါ။ ဌာပနာထည့်နေသူများကို ပန်းရန်တစ်ဦးက လက်ကိုင်ဖုန်းဖြင့် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ရိုက်ပါသည်။

မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ ကူးသည့်အခါတွင် ဌာပနာထည့်နေသူများသာမက နောက်ကျောတွင် ဆင်းတုတော်ကြီး (၁)ဆူ၏ ဦးခေါင်းတော်၊ မျက်နှာတော်ကိုယ်လုံးတော်၊ နားရွက်တော်တို့ ထင်ထင်ရှားရှား ပါရှိသည့် ပုံ(၁)ပုံ ပေါ်နေပါသည်။

ထိုဆင်းတုတော်ကြီး ပေါ်နေသည့်

နေရာသည် ဓာတ်ပုံအနေအထားအရ ကြည့်လျှင် ဝါးချုံတောကြီး ရှိသည့် နေရာဖြစ်ပါသည်။

စေတီတော်၏ ဓာတ်ပုံတွင် ဆင်းတုတော်ကြီးပုံ ပေါ်နေကြောင်း ကျွန်တော်ထံ သတင်းရောက်လာသဖြင့် ကျွန်တော်သည် စေတီတော်တည်ရာကို သွားကြည့်ပြီးနောက် အဆိုပါ ဓာတ်ပုံရိုက်သူ ပန်းရန်သမားနှင့် မူရင်းလက်ကိုင်ဖုန်းကို သည်းကောင်း၊ ဓာတ်ပုံကူးသည့် လူပုဂ္ဂိုလ်၊ ဓာတ်ပုံဆိုင်က ကွန်ပျူတာနှင့် ကွန်ပျူတာ ဝန်ထမ်းကိုလည်းကောင်း အသေးစိတ် စိစစ်ပါသည်။

စိစစ်ရသည့် အကြောင်းမှာ ထိုအချိန်က လက်ကိုင်ဖုန်းများတွင် သရုပ်ပုံ ပေါ်နေသဖြင့် အမှန်ထင်ပြီး ကြောက်လန့်ကြခြင်း၊ ဆွမ်းကျွေးအမှု ဝေခြင်းတို့ ပြုလုပ်နေသည့်အချိန်ဖြစ်ရာ ထိုပုံသည် ဓာတ်ပုံဆိုင်တွင် ပြုပြင်ထည့်သွင်းလိုက်သည့်ပုံ ဖြစ်နေသလားဟု သိရှိလို၍ ဖြစ်ပါသည်။

အသေးစိတ် စိစစ်ပြီးနောက် ထိုဆင်းတုတော်ကြီးပုံကို မည်သူကမျှ ကွန်ပျူတာနှင့် လုပ်ကြံထည့်သွင်းခြင်း မပြုဘဲ အလိုအလျောက် ပေါ်လာသည့် ပုံဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်ရပါသည်။

ကြော့မီ ဂေါ်ပကအဖွဲ့က ဆက်လက် သတင်းပို့သည်မှာ စေတီငယ်တည်နေသည့် ကွက်လပ်နားရှိ ဝါးချုံတောထဲတွင် ရွာတွင်းမှ ကလေးငယ်များ ပုန်းတမ်းကစားကြရာ စေတီတည်နေသည့် လူများအား ကလေးငယ်များက...

ဦးကြီး ဟိုရာက ငါ့မျက်နှာ အုတ်ခါးကို တွေ့ အများကြီး တွေ့တယ် ဟု ပြောပါသည်။ စေတီရင်ပြင်

ခင်းရန် အုတ်ကျိုး လိုနေသော ဘုရားတည်အဖွဲ့သည် ဝမ်းမြောက်သွား၍ အုတ်ကျိုးများကို ယူရန်အတွက် ဝါးချုံများကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရာ ကလေးများ ပြောသကဲ့သို့ အုတ်ကျိုးအများအပြား တွေ့ရပါသည်။

ထိုအခါ ဘုရားတည် ဂေါ်ပကအဖွဲ့ စဉ်းစားမိသည်မှာ အုတ်ကျိုးများ တွေ့သည့် နေရာသည် စေတီငယ်နှင့် (၈)မိုင်ခန့်ကွာပြီး ဓာတ်ပုံထဲတွင်ပါသည့် ဆင်းတုတော်ကြီးပုံ ပေါ်နေသည့်နေရာဖြစ်ရာ ဤအုတ်ကျိုးများသည် ဆင်းတုတော်တစ်ဆူဆူ၏ အကျိုးအဓိများ ဖြစ်နေမလားဟု စဉ်းစားမိပါသည်။

အုတ်ကျိုးများ၏ အောက်တွင် မည်သည့်အရာ ရှိသည်ကို သိရှိလိုသဖြင့် အုတ်ကျိုးများကို ဖယ်ပြီး မြေပြင်ကို တူးရာ မြေအောက်(၁)ပေခန့်မှစပြီး (၅)ပေခန့်အထိ အလွှား (၁၅)ပေခန့် အနံ(၁၂)ပေခန့် အုတ်ပလ္လင်ကြီး (၁)ခုကို အကောင်းအတိုင်း တွေ့ရပါသည်။

သို့ဆိုလျှင် တစ်ချိန်က ဒီပလ္လင်ပေါ်တွင် ဆင်းတုတော်(၁)ဆူ ရှိခဲ့မည် နှစ်ပေါင်း ကြာရှည်သဖြင့် ပျက်စီးသွားမည်။ ထို့နောက် ဝါးပင်များ၊ ချုံနွယ်များ ဝိတ်ဖုံးသွားမည်။

သို့ရာတွင် ဆင်းတုတော်ကြီးသည် တန်ခိုးကြီးလှသဖြင့် မြေပြင်တွင် အမှန် ယုံသော်လည်း မီးလည် ငါ့မျက်နှာပျက်ကွယ် သီတင်းသုံးနေကြောင်း လူအများ သိရှိသော်လည်း ဖော်ပြသွင်း၍ ဓာတ်ရိုက်ရာတွင် မိမိတို့၏ ပေါ်စေခြင်းဖြင့် လူအများသိအောင် တန်ခိုးပြ သည် ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။

ထိုနေရာ၌ ဆင်းတုတော်ကြီး

www.burmeseclassic.com

တစ်ဆူ ရှိခဲ့ကြောင်းကို မင်းကုန်းရွာမှ သက်ကြီးရွယ်ကြီးများ မည်သူမျှ မသိခဲ့ သလို ဘိုးဘေးများ ပြောကြား၍လည်း မကြားဘူးဟု ဆိုပါသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ဤဆင်းတုတော်ကြီး နှိုသည့် ကာလသည် ငွေဘုံသာစေတီ နှိုသည့် ကာလထက် များစွာစောသည် ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

ငွေဘုံသာစေတီ ဂေါပကအဖွဲ့ သည် ပေါ်တော်မူဆင်းတုတော်ကြီးပုံ နှင့် အုတ်ပလ္လင်ပုံကို အမြောက်အမြား တူးဖော်ခဲ့ရာ ရပ်နီဆင်ဝေးမှ ပုဂ္ဂိုလ် များ သိရှိကြပြီး ကားကြီးကားငယ် အသွယ်သွယ်ဖြင့် လာရောက်ပြီး ဖူးမြော်လှူဒါန်းမှု ပြုကြပါသည်။

ဂေါပကအဖွဲ့သည် ဘုရားဖူးလာသူ အားလုံးကို သက်သတ်လွတ်ဟင်းဖြင့် နေ့စဉ် လုံလောက်စွာ ကျွေးမွေးပါ သည်။ “ဇော်ပြထားသည့် ဓာတ်ပုံ အပေါ်ပိုင်းသည် အလိုအလျောက် ပေါ်လာသည့် ဆင်းတုတော်ကြီးပုံ ဖြစ်ပြီး အောက်မှ ပုံများသည် ခြေအောက်မှ ပေါ်လာသည့် ပလ္လင် ထော်ပုံ ဖြစ်ပါသည်။

စက်ဝိုင်းပြထားသည့် -ပုံများနှင့် ဆေးမှ ပုံများသည် ဌာပနာထည့်သွင်း စဉ်က ပါဝင်ခြင်း မရှိသော အမျိုး အမည်မသိသူများ၏ပုံများ ဖြစ်ပါ သည်။

အဆိုပါ ဓာတ်ပုံနှင့် ဖြစ်စဉ်ကို ခုံရွာဆရာမိုး ဆေးတိုက်ပိုင်ရှင် သား၊ သမီးတူ၊ တူမတို့ ကြားသိသောအခါ ပလ္လင်တော်ပေါ်ရာသို့ ရောက်လာပြီး အဆိုပါ ပလ္လင်တော်ကို ကောင်းမွန် နိုင်ခဲ့သည့် ပလ္လင်တော်ဖြစ်အောင် ပြန်လည်ပြုပြင်ပြီး ဉာဏ်တော်မြင့်မား သည့် ထိုင်တော်မူ ဆင်းတုတော်ကြီး

(၁)ဆု တည်ထားလှူဒါန်းရန် ဂေါပက အဖွဲ့နှင့် ညှိနှိုင်းပါသည်။

ထိုအခါ ဂေါပကအဖွဲ့က ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ခွင့်ပြုသဖြင့် ပလ္လင်တော်ပေါ် ၌ ဉာဏ်တော်(၂၅)ပေခန့်ရှိ ထိုင်တော် မူ ဆင်းတုတော်ကြီး(၁)ဆုနှင့် တန်ဆောင်းကြီးကို ရန်ကုန်မြို့က ဖန်းရန်ပညာရှင်များဖြင့် တည်ထား ရာ လွန်စွာပင် ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းလှ ပါသည်။

ပေါ်တော်မူ ဆင်းတုတော်ကြီးနှင့် တန်ဆောင်းကြီး ရေစက်ချွဲကို အလှူ ရှင်များက စည်စည်ကားကား ခမ်းခမ်း နားနား ကျင်းပရာ ကျွန်တော် သွား ရောက်ပြီး ပါဝင် ကုသိုလ်ယူခဲ့ပါသည်။

ရေစက်ချွဲတွင် မုံရွာဆရာမိုး ဆေးတိုက်မှ ထုတ်လုပ်သော အမျိုး မတူ ဆေးပုလင်း(၁၂)ပုလင်းဆန့်(မမှတ် မိပါ၍ ထိုထက်ပိုလျှင် ပိုပါမည်။)ကို အိတ်ထဲတွင်ထည့်ကာ ရေစက်ချွဲ လာသူများအား (၁)ယောက်(၁)အိတ် လှူဒါန်းနေသည်ကိုတွေ့ရာ သာဓု အကြိမ်ကြိမ် ခေါ်မိပါသည်။

ပေါ်တော်မူ ဆင်းတုတော်ကြီးသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်လိုပါက ပုသိမ်- မြောင်းမြ ကားလမ်းအတိုင်း ဖော် တော်ယာဉ်ဖြင့်သွားလျှင် (၄၅)မိနစ် ခန့်ကြာပါက မြောင်းမြမြို့သို့ ရောက် ပါမည်။

မြောင်းမြမှ လပွတ္တာကားလမ်း အတိုင်း (၁)နာရီခန့် ကားမောင်းလျှင် မိုင်တိုင်အမှတ်(၁၄)မိုင် ကြာကန်ရွာ လမ်းခွဲသို့ ရောက်ပါမည်။ ကြာကန်ရွာ လမ်းခွဲအတိုင်းဝင်လျှင် မိုင်ဝက်ခန့် အကွာ၌ ပေါ်တော်မူဆင်းတုတော်ကြီး ကို ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။ ပုသိမ်မှ ဆင်းတုတော်ကြီးအရောက် ကား

မောင်းချိန် (၂)နာရီခန့် ကြာပါမည်။ ပုသိမ်မှ ဆင်းတုတော်ကြီးအထိ လမ်း သည် ကတ္တရာလမ်းဖြစ်ပြီး အန္တရာယ် ကင်းရှင်းစွာ မောင်းနှင်နိုင်ပါသည်။

ယခုအချိန်တွင် တောင်ကုန်းပေါ်၌ ပေါ်တော်မူဆင်းတုတော်ကြီး၊ တန် ဆောင်းကြီး၊ ငွေဘုံသာစေတီတော်၊ ကမ္ဘာလုံးဘုရား၊ တံခွန်တိုင်၊ မဟာ ဗောဓိပင်၊ တောင်ပိုင်ဘိုးဆွတ်ကွန်း စသည့် သာသနိက အဆောက်အအုံ များဖြင့် စည်ကားသာယာလျက် ရှိပါ သည်။

ပေါ်တော်မူ ဆင်းတုတော်ကြီးကို သွားရောက်ဖူးမြော်ပါက လမ်းခရီး မြောင်းမြမြို့တွင် သက်တော်ရှည် “မြစိမ်းတောင်ဆရာတော်ကြီး” နှင့် ဆရာတော်ကြီး တည်ထားသည့် စေတီတော်ကြီးတို့ကို ဖူးမြော်နိုင်မည့် အပြင် မကြာမီ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီး ဆုံးဖြစ်လာမည့် ခေါင်းလောင်းကြီးကို လည်း ဆရာတော်ကြီး၏ စီမံမှုဖြင့် တပည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့က သွန်းလုပ်လှူဒါန်းရန် စီစဉ်နေပါသည်။

ထို့ပြင် ဆရာတော်ကြီး ကျောင်း တိုက်အနီး၌ မြောင်းမြမြို့စား လောက် များ တည်ခဲ့သော နန်းတော်ကုန်း၊ နန်းဦးစေတီ၊ မြို့ရိုးဟောင်း၊ မြို့ကွက် ပုံစံများနှင့် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတို့ကို လည်း လေ့လာနိုင်ပါမည်။

သို့ဖြစ်ရာ ပေါ်တော်မူဆင်းတုတော် ကြီးကို ဖူးမြော်ရန် ဒေသန္တရမဟာသုတ ရှာဖွေကာ စိမ်းပိုသော တောတောင် သဘာဝအလှတို့ကို ခံစားနိုင်မည့် ဖြစ်ပါကြောင်း စေတနာစိုက်ဖြင့် ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

မောင်ကံ(ထံထားရှာ)
နမူနာရေးခြေညှိရေးအဖွဲ့

ကျွန်းတော် (စိန်စင်)
စစ်နိုင်

တစ်နေ့သောအခါတွင် ကိုမြင့်နိုင်
ဆိုသူသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာ
လေသည်။

‘ကိုကြီးရေ ကျွန်တော် တစ်ခု
အကူအညီ တောင်းချင်လို့ပါ’

ဟု စကား၍ ကိုမြင့်နိုင်မှ ပြောလာ
လေ၏။

‘ပြောပါကူ ကျွန်တော် ကူညီနိုင်တာ
ရှိရင် ကူညီပါမယ်’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ စကားထောက်ပေး
သောအခါ...

‘ဒီလိုပါက အခု နှစ်ပိုင်းတွေမှာ
ခုကွတွေလို့ ပြောရမလား။ အဆင်
မပြေတာတွေ ဆက်တိုက်ကြုံတွေ့နေ
ရတယ်ဗျာ’

‘ဘာတွေများ ကြုံတွေ့နေရတာလဲ
ဗျ’

‘ဆိုပါတော့မှာ ငွေကြေးရှာဖွေရတာ
အဆင်ပြေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရက်နံ
ဖြစ်နေတယ်။ ဘာမှ အဓိပ္ပါယ်မရှိတဲ့
ကိစ္စမျိုးတွေမှာ ငွေကို အများကြီး
သုံးနေရတယ်။’

ပြီးတော့ ကလေးတွေကလဲ မကြာ
ခဏ ဆိုသလို ဖျားကြ နာကြနဲ့များ။
အဲဒါ ဇာတာလေးဘာလေး စစ်ပေးပါ
ဦး’

ဟု ဆိုလေ၏။

‘ဒါများမှာ ဇာတာလေးစစ်ပေးပါဦး
လို့အစကတည်းက ပြောလိုက်ပြီဧရေ။
ကဲ...ခင်ဗျားရဲ့ မွေးရက်အပြည့်အစုံ
ပေးဗျာ’

ဟု ကျွန်ုပ်သည် မွေးရက်တို့အား
တောင်း၍ ဖုလဇာတာပွဲကာ စစ်ဆေး
ကြည့်သောအခါတွင်...

အိမ်ပျက်အကျဉ်း မသင့်သူတို့အတွက်

ဃဏ္ဍာအားအရ

ငွေကြေးကိစ္စဖြစ်၍ (၂)တန်တာဝ
နှင့် ကြာသပတေးဂြိုဟ်တို့အား စစ်
ဆေးသောအခါတွင် ပါပဂြိုဟ်တို့
စီးနှင်းခြင်း၊ ဖောက်ထွင်းခြင်း စသည်
တစ်ခုမှမရှိဘဲ ငွေကြေးကိစ္စတို့နှင့်
ပတ်သက်သော အဆိုးကို ဟောစရာ
ရှာ၍ မတွေ့ဘဲ ရှိလေတော့၏။

ထို့နောက် သာသနာစီးနှင့်ဆိုင်သော
ပုတ္တရတာဝကိုလည်းကောင်း၊ အခြား
ဘာဝတို့ကိုလည်းကောင်း စစ်ဆေး
ကြည့်ရှုသော်လည်း ထင်ရှားသော
ဖြစ်ချက်များ၊ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နှင်းများ
ရှာ၍မတွေ့ဘဲ ရှိလေရာ...

‘ကိုမြင့်နိုင်ရေ ခင်ဗျားရဲ့ဇာတာ
အလိုမှာဖြင့် ထူးခြားတဲ့ မကောင်းကျိုး
ပေးမယ့် လက္ခဏာကို ရှာလို့မတွေ့မိပါ
ဘူးဗျာ။’

အဲတစ်ခုတော့ ရှိလေရဲ့ တနင်္ဂနွေ
ဂြိုဟ်စီးနှင်းမှုအရတော့ဖြင့် အိမ်နဲ့
ပတ်သက်ပြီး မကောင်းကျိုးတွေ ခန့်

ပါတယ်။ ဒီတော့ အိမ်က ခိုက်နေထိုင်
ပေါ့ဗျာ’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောလျှင်...

‘ကိုကြီးလဲ ကျွန်တော့်အိမ်ရောက်
ဘူးသားပဲဗျာ။ အိမ်ကလဲ အခု
အယွင်း ရှိနေအောင်က တစ်လုံးတည်း
အိမ်ပါ အဆွယ်မပါပဲကိုး’

ဟု ကိုမြင့်နိုင်မှ ပြောလေ၏။

‘အင်း ဒါလဲ ဟုတ်ပေတာပဲ’

ဟု ပြောကာ ကျွန်ုပ်သည် အိမ်
အနေအထားတို့ကို ပျက်စီးထိခြင်း
စဉ်းစားမိသောအခါတွင်...

‘တွေ့ပြီ ကိုကြီးရေ နာကျင်စရာ
ပတာသားလို့လား။ ပြီးတော့ အိမ်
ပြောက်တာက လှည့်ထားတာလို့လား’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ မေးလျှင်...

‘ကိုကြီးရယ် အိမ်ပြောက်တာ
လှည့်တာနဲ့ပဲ အပြစ် ဖြစ်ရောလား
ပြီးတော့ အခုမှ လှည့်တာလဲ မဟုတ်
ဟု ကိုမြင့်နိုင်မှ ပြောလေ၏။’

‘ဒါပေါ့ဗျာ ကြာသပတေးသားဖြစ်
တဲ့ ခင်ဗျားက အိမ်ကို မြောက်ဘက်
လှည့်ထားပြီး နေထိုင်တာ အပြစ်ဖြစ်
ပေတာပဲဗျာ။’

‘တာပါတော့ ကိုကြီးရယ် ဒီပေယ့်
ကျွန်တော်ပြောသလို အိမ်က အရပ်
လှည့် တာမှ မဟုတ်တာ၊
ဟိုအရပ်ကတည်းက အပြစ်ဖြစ်ရမှာပေါ့။
အခုမှစိုင်းတွေမှ ဖြစ်ရ တယ်ဆိုတော့
သတာတကွဲရထားလို့’

ဟု ကိုမြင့်နိုင်မှပြောလျှင်...
‘ခက်ပါဘိ ကိုမြင့်နိုင်ရယ်၊ ခင်ဗျား
တို့ ဥပမာလေးတစ်ခု ပေးမယ်ဗျာ။
ဆိုကြပါစို့ မြန်မာစကားမှာ “မြေတွေ
အိမ်ကို ဝိုက်ထား” ဆိုတာ ကြားဖူး
မှာပေါ့’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ မေးလျှင်...
‘ကြားဖူးပါတယ်ဗျာ’
ဟု ပြန်ဖြေလေ၏။
‘ကဲ ဒါဖြင့်ဗျာ မြေပွေးခါးဝိုက်
ဝိုက်ထားရတဲ့သူမှာ အန္တရာယ်မရှိနိုင်
ဘူးလား’

‘ရှိပြီလားဗျာ ဘယ်အချိန်ကိုက်
ဆိုက်မတုန်ဆိုပြီး ရင်မနေရမှာ’
ဟု ကိုမြင့်နိုင်မှ ပြောလျှင်...
‘သေချာစဉ်းစားပြီးမှ ပြောပါဗျာ
ဒီမြေပွေးက ခါးဝိုက်ထဲကနေပြီး အမြဲ
အင်း ဒုက္ခပေးပြီး ကိုက်ခဲနေမှာလား။
ဒီမဟုတ် အခွင့်သာတဲ့အခါမှ ကိုက်
ခဲပြီး ဒုက္ခပေးလား’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ မေးသောအခါ...
‘ကိုကြီးရယ် အမြဲတမ်းတော့ ဘယ်
ဆိုက်နေပါမလဲ။ သူ့ကို ထိမိတိုမိတဲ့
အခါမျိုး အခွင့်သာမှ ကိုက်ခဲပြီး
အန္တရာယ် ပြုမှာပေါ့’

ဟု ကိုမြင့်နိုင်မှ ပြောလေ၏။
‘ဒီပဲလေဗျာ၊ လောကသဘာဝတွေ
အဖြစ်စဉ်းသာ ကွဲရင်ကွဲမယ်။ သဘာဝ
အတော့ အတူတူတွေပါပဲဗျာ။’

ခင်ဗျားက မသင့်တဲ့ အရပ်မျက်နှာ
ဘက်ကို အိမ်လှည့်ထားပြီး နေထိုင်တာ
မှာ အလှည့်အနေမသင့်လို့ဆိုပြီး အမြဲ
တမ်းတော့ ဒုက္ခအန္တရာယ် မပေးဘူး
ပေါ့ဗျာ။

အဲ... ကံကြမ္မာနိဂုံးတဲ့ အချိန်မျိုး
တွေမှာတော့ အခု ခင်ဗျား ကြုံတွေ့ရ
သလိုမျိုး အမည်မော်မရတဲ့ ဒုက္ခတွေ
ပြဿနာတွေ ဖြစ်ကြရပြီပေါ့ဗျာ’

ဟု ကျွန်ုပ်မှပြောလျှင်...
‘သဘောပေါက်ပါပြီ ကိုကြီးရယ်၊
မသိဘဲနဲ့ အတွန့်တက်မိတာ ခွင့်လွှတ်
ပါ’

ဟု ကိုမြင့်နိုင်မှ ပြောလေ၏။
‘ဒါ စိတ်ခုစရာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊
ကိုယ့်စိတ်ထဲ မရှင်းလင်းတာမျိုး။
သံသယဖြစ်တာမျိုးက မေးရမှာပဲ’
ဟု ကျွန်ုပ်မှပြော၍ နှစ်သိမ့်သော
အခါ...

‘ဒါဖြင့် ကိုကြီးရယ် အခုတိုင်ဆို
အိမ်ကို လှည့်ပေးရမှာလား။ အဲဒါက
မဖြစ်ဘူးထင်တယ်ဗျာ။ လမ်းနဲ့အိမ်က
အလိုက်သင့် ဆောက်ထားတာဆို
တော့’

ဟု ကိုမြင့်နိုင်မှ မေးလေ၏။
‘အိမ်ကို လှည့်ပြောင်းနေစရာ မလို
ပါဘူးဗျာ။ အမြဲတမ်း အန္တရာယ်ကင်း
ပြီး လာဘ်ရှင်စေတဲ့ ယတြာအစီအရင်
ကို ပေးလိုက်ပါမယ်။’

ကျွန်တော်ပေးတဲ့ အစီအရင်

အတိုင်းသာ ပြုလုပ်လိုက်ပါ။ ကိုမြင့်နိုင်
ကြုံတွေ့နေရတဲ့ ဒုက္ခတွေ ပြေငြိမ်းပြီး
ရှင်းလင်းသွားပါလိမ့်မယ်’

ဟု ပြော၍ အစီအရင်များကို ပေး
လိုက်ပါတော့သည်။

ဒိန်း၊ ဟိုက်၊ ဝိုဒေါင် စသည်
ဆောက်လုပ်ကြမည် ဆိုပါလျှင်
နွေသားအလိုက် မျက်နှာမပြုရမည်
အရပ်မျက်နှာများ

တနင်္ဂနွေ သားသမီးတို့သည်
တောင်အရပ် မျက်နှာမပြုရပါ။

တနင်္လာသားသမီးတို့သည် အရှေ့
အရပ် မျက်နှာမပြုရပါ။

အင်္ဂါသားသမီးတို့သည် အနောက်
အရပ် မျက်နှာမပြုရပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး ကြာသပတေး စောကြာ
စနေသားသမီးတို့သည် မြောက်အရပ်
မျက်နှာမပြုရပါ။

ကောင်လေး အရပ်မျက်နှာများ

တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့သည် အရှေ့
အရပ် မျက်နှာပြုလျှင်ကောင်း၏။

တနင်္လာသားသမီးတို့သည် မြောက်
အရပ် မျက်နှာပြုပါ။

အင်္ဂါသားသမီးတို့သည် တောင်
အရပ် မျက်နှာပြုပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး ကြာသပတေး စောကြာ
စနေသားသမီးတို့သည် အနောက်
အရပ်သို့ မျက်နှာပြု၍ ဆောက်နိုင်လျှင်
ကောင်းပါသည်။

အထူးပင် ကျက်သရေမကလား၍
စီးပွားဥစ္စာများ ဝေစည်ပွားတိုးတက်
ပါသည်။

အကယ်၍ နေရာဌာနတို့အလိုက်
မသင့်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို
မျက်နှာမူ၍ ဆောက်လုပ်နေတိုင်း
သော် အောက်ဖော်ပြပါ ယတြာအစီ

သားကြီးအောင်မောင် ပိုးထိလို့

အချိန်ကား ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
အတွင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပဲခူးတိုင်း
ဒေသကြီး၊ မင်းလှမြို့နယ်၊ အုန်းခဲ
ချောင်းရွာကလေးမှာ မင်းလှမြို့၏
မြောက်ဘက် တစ်မိုင်ခန့်အကွာတွင်
တည်ရှိပါသည်။

ရန်ကုန်-ပြည် ရထားလမ်းနှင့်
လက်ဆက်ချောင်း (ခ) မင်းလှချောင်း
အဆုံတွင် တည်ရှိပါသည်။ အိမ်ခြေ
(၁၀၀) ခန့်ရှိပြီး အများအားဖြင့် လယ်
သမားများ၊ ခြံသမားများ ဖြစ်ကြပါ
သည်။

မင်းလှချောင်းကမ်းပါးတွင် တည်ရှိ
သဖြင့် သဘာဝမြေဩဇာ ကောင်းမွန်
တာ စိုက်ပျိုးရေးထွန်းကားသော ရွာ
လည်း ဖြစ်ပါသည်။ မြို့နှင့်လည်း
နီးမဝေး လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး
ကောင်းမွန်သဖြင့် ရွာသူရွာသားများ
စီးပွားရေး အဆင်ပြေကြပါသည်။

တစ်နေ့ အရှေ့ဘက်မှ နေဝန်းကြီး
သည် နင်းမှုန်ကြားမှ ထွက်ပေါ်လာချိန်
မင်းလှမြို့နှင့် အုန်းခဲချောင်းရွာကြား
ဆယ်ကွင်းပြင် တစ်ခုလုံးမှာလည်း
စစ်များ ဝင်းမှည့်နေသဖြင့် ရွှေ့ရှောင်
ဆောက်နေပါသည်။

နေထွက်ချိန်ဖြစ်သဖြင့် စပါးစားရန်
အာင့်နေကြသော ချိုးငှက်တို့ကလည်း
သစ်ပင်များပေါ်မှ တကူး...ကူး၊
တကူး...ကူးနှင့် ပိုမို အသံပေး၍
ဘာသာနေချိန် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် အုန်းခဲချောင်းရွာမှ
ဦးသန်းဌေး တစ်ယောက်ကတော့
သိသာယာမှုကို မခံစားနိုင်ပါ။ ရင်ထဲမှ
အလှူဖြင့် မြို့သို့ မော်တော်ဆိုင်ကယ်
ဖြင့် အခြင်းမောင်သွားလိုက်၊ ပြန်လာ
သောအခိုက်တွင် ဗျာများလျက်ရှိနေသည်။
မောင်ဆယ်သယ်ချင်း စက်ကြီးတန်းမှ
သံသံတို့နှင့် တွေ့ရာ...

ပိုးကောင် နှစ်ယောက် အဖွင့် မှတ်တိုင်

'ဟေ့ သူငယ်ချင်း၊ မင်း ဘာဖြစ်
နေတာလဲ... ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနဲ့'
ဟု မေးလိုက်ရာ ကိုသန်းဌေးမှာ
မျက်နှာမသာမယာဖြင့် "ငါ့သားကြီး၊

အောင်မောင်၊ ပိုးထိလို့ကွ" ဟု ပြန်
ဖြေပါသည်။ ပိုးထိသည်ဆိုခြင်းမှာ
ထိုအရပ်ဒေသစကားအရ မြေဌေး
ကိုက်ခံရသည်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါ

◆ မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်း အကြမ်းဖက်မှုများ

သည်။

‘ဟ... မင်းသား၊ ငါ့ထိရင် ဆေးရုံပို့ လိုက်ပြီလား’

ကိုဘုံတို့ မျက်လုံးပြူး၊ မျက်ဆန်ပြူး ဖြင့် မေးလိုက်ပါသည်။

‘မင်းကလဲကွာ ငါ့သားအောင်မောင် ဆိုတာ ငါ့အိမ်က ခြံပေါက်ခွားကြီးကို ပြောတာကွ’

ဒီတော့မှ ခွားမြွေကိုက်သည်ကို ပြောကြောင်း ကိုဘုံတို့ သိသွားပါ သည်။

၂၀၀၈ ခုနှစ်ကုန်ဆုံးခြေညှိမည့်မင်း

‘မင်း တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန် သွားမခေါ်ဘူးလား’

‘ခေါ်တာပေါ့ကွာ၊ တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန် ဆီလဲ ရောက်တယ်၊ လူဆရာဝန်ဆီလဲ ရောက်တယ်၊ လူဆရာဝန်က ခွားကို မကုဘူး။ တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန်ကလဲ မြွေ ဆေးမရှိဘူးလို့ပြောတယ်။ ငါ့သားကြီး တော့ သေမှာပါကွာ၊ မနစ်က တစ်ကောင်တည်း၊ ငါးသိန်းပေးတာ တောင် မရောင်းဘူးကွ’ ဟု ပြောပါသည်။

တောင်သူတို့၏ သဘာဝအရ ခြံပေါက်ခွားများကို ယင်းတို့၏ သားဟု ပင် သဘောထားကာ အလွန်ချစ်ကြ ပါသည်။ သားကြီး၊ သားကြီးဟုခေါ် ကာ ချစ်စနိုးနာမည်များ ပေးတတ်ကြ ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကိုသန်းဌေးတစ်ယောက် သူ့ခြံပေါက် ခွားကြီးကို “သားကြီး အောင်မောင်”ဟု အမည်ပေးကာ တန်ဖိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘အခု ဘယ်လိုနေလဲ’

‘အခု အခြေအနေ မကောင်းဘူး၊ လဲသွားပြီ၊ ပါးစပ်ထဲကလဲ အရည်တွေ ကျနေတယ်’

‘ဟေ့ နေဦး၊ ပေါက်ပင်တန်းထဲက အဘရဲမျှကို သိလား’

‘သိပါတယ် ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ဟာ သူ့မှာ မြွေဆေးနဲ့ ပတ်သက် တဲ့အပင်တွေ၊ ဥတွေရှိတယ်၊ မင်း သွားပြီး အကူအညီ တောင်းကြည့်မိ လား’

ချက်ချင်းပင် ကိုသန်းဌေးဆိုက်ကပ် ပြန်လှည့်ကာ အဘခေါ် ရောက်လာမိ သည်။ ကိုသန်းဌေးက အကျိုး အကြောင်းပြောပြရာ အဘရဲမျှက ယင်းရေကန်ဘေးရှိအပင်မှ အကိုင်း တစ်ကိုင်းမျိုးကာ...

‘အရွက်တွေကိုထောင်ပြီး အရည်ထုတ် လက်ဖက်ရည်ဖန်ကန်တစ်လုံးထဲထည့် ပါးကျည်တောက်နီထည့်ပြီး နွားပါးစပ် ထဲအောင်သာတိုက်ကွ’ ဟု မှာလိုက်ပါသည်။

ကိုသန်းဌေး အိမ်သို့ ချက်ချင်း မှာလိုက်သည့်အတိုင်း ပါးကျည် တောက်ဖြင့် ခွားကြီး၏ အာခေါင်း ရောက်အောင် ထည့်လိုက်ပါသည်။ “ငှက်-ငှက်-ငှက်”ဟု သုံးချက်ခတ် ဖြင့် ဆေးရည် လက်ဖက်ရည်ဖန်ထဲ

၁၂၇၇ ခုနှစ်၊ တစ်ထွန်

မောင်ဝင်း (ချစ်တွင်ခြေ)

အာရုံရာ ဗျာဠိ "ဝေ" ပုံတော်

နှင့် နွေလေးတောင် ရသေ့ပြုံးသန့်၏ အန္တရာယ် အတွယ်အကပ်တား

အထက်တွင် ဖော်ပြပါရှိသော
ပုံတော်နှင့် ပုံတော်ကို စာရေးသူ
အသိပညာ အဘိုးမြစ်သူ(ဦးဝဲဘို)၏

ဘုရားစင်တွင် ချိတ်ဆွဲပူဇော်ထားသည့်
ကို တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။
ထိုစဉ်က ပုံတော်ကို စိတ်ဝင်တစား

လေ့လာကြည့်ရှုခဲ့ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ သို့သော်
ပုံတော်ကို မပျောက်ပျက်၊ မပျက်စီး
အောင် ထိန်းသိမ်းထားခဲ့ပါသည်။

2016 January, 2016.

နက္ခတ်ရာဇာဓိပတိဗြဟ္မစာရ ၂၀၁၆

နောင်တွင် ပုံတော်ကို သေချာဂဏ
လေ့လာကြည့်ရှုရာ ပုံတော်၏ တန်ဖိုး
ရှိပုံကို သိရှိလာရပါသည်။ ပုံတော်ကို
ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ဝေခဲ့သည်မှာ ပုံတွင်ပါရှိ
သော ခုနှစ် သက္ကရာဇ်အရ သက်တမ်း
(၇၈)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မန္တလေးတောင် ရေသေ့ကြီးဦးခန္တီ
သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ဝေ
ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုံတော်၏ မူလအရွယ်အစားမှာ
(၁၀"x၁၂")လက်မအရွယ် ဖြစ်ပါ
သည်။ မှန်ပေါင်သွင်းထားပါသည်။
ပုံတော်၏ အပေါ်ပိုင်း ခေါင်းစီးစာလုံး
ကြီးများနှင့် ခေါင်းစီးအောက်ဘက်တွင်
ပါရှိသော ဂါထာတော်ကြီး၏ စာသား
များလည်း ပျက်စီးနေပြီ ဖြစ်သည်။

ရှားပါးပုံတော်တစ်ပုံဖြစ်၍ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ပေးပို့ရန် ဆန္ဒရှိ
သည်မှာ ကြာပါပြီ။ ယခုမှ ပေးပို့ဖြစ်ပါ
သည်။ မိတ်ဆွေ ဓာတ်ပုံဆရာ ကိုဖော်
မျိုးထက်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးစေပြီး
ပုံကြီးချဲ့ကာ ပလတ်စတစ်ကတ်
လောင်း၍ ချိတ်ဆွဲ ပူဖော်ထားခဲ့သည်။

ယင်းပုံတော် (၈"x၁၀")လက်မ
အရွယ်ပုံတူကို ဆရာတို့ထံ ပူးတွဲ
ပေးပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုံတော်တွင် ဖော်ပြပါရှိသော
အကြောင်းအရာများကို စာရှုသူ မွေ
မိတ်ဆွေများ သုတေသီများ လေ့လာ
နိုင်ကြစေရန် အကျဉ်းမျှ ရေးသား
တင်ပြသွားပါမည်။ (ပူးတွဲပေးပို့လိုက်
သောပုံတော်တွင်လည်း လေ့လာ
ကြည့်ညှိနိုင်ပါသည်)

ဦးစွာပုံတော် အပေါ်ပိုင်း ခေါင်းစီးမှာ
(၁၂၉၉ ခုနှစ် ကပ်ကျော် ဗုဒ္ဓအက္ခရာ
ဗျည်းစမပုံတော်)ဖြစ်၍ အောက်ဘက်
တွင် (မန္တလေးတောင် ရေသေ့ကြီးဦးခန္တီ
၏ အက္ခယ်အကာဂါထာ) ဂါထာ

တော်ကြီး စာသားများကို တွေ့ရပါ
မည်။ ဂါထာတော်ကြီးမှာ...

ဗုဒ္ဓဂုဏောအနန္တော၊
ဓမ္မဂုဏောအနန္တော၊
သံဃဂုဏောအနန္တော၊
မဟာပိတုဂုဏောအနန္တော၊
အာရိယဂုဏောအနန္တော၊
ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ အညံနက္ကိ၊
ဓမ္မော မေ သရဏံ အညံနက္ကိ၊
သံဃော မေ သရဏံ အညံနက္ကိ၊
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဓာယံ ဣတ္ထိ ဂစ္ဆ အပ္ပိ၊ ဩကာသေ
ထိဌာဟိ။

တစ်နေ့ (၁၀)ခေါက်ရွတ် အန္တရာယ်
ကြီး ကပ်ဥပဒ်ကြီးများ ကြုံတွေ့ရပါက
နေ့စဉ် ရွတ်ကြပါလေဟု ဖော်ပြပါရှိ
သည်။

ဗုဒ္ဓ၏ပုံတော်ကို ဗျည်းအက္ခရာ(၃၃)
လုံးနှင့် သရအက္ခရာများ ပေါင်းစပ်၍
ပုံပေါ်အောင် ရေးဆွဲထားပါသည်။ ပုံ
တော်၏ ဉာဏ်တော်မှာ (၆)လက်မခန့်
ရှိပါသည်။

ဗုဒ္ဓပုံတော်နောက်ခံ ဗောဓိညောင်
ပင်ပုံ ပါရှိသည်။ ဗောဓိညောင်ရွက်ပုံ
များအတွင်းမှာ (၉)ဂဏန်းအက္ခရာများ
ကို (၉)နဝင်း အမှတ်အသား(ဝါ)
ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို ရည်ညွှန်း၍
ထည့်သွင်းထားသည်ဟု ယူဆရပါ
သည်။

ဗုဒ္ဓ၏ ဦးခေါင်းတော် ပတ်လည်တွင်
ရောင်ခြည်တော် ဖြာထွက်နေပုံ သရုပ်
ဖော်ထားရာတွင် ရောင်စဉ်တန်းများ
ထိပ်ပိုင်းတွင် ဂုဏ်တော်(၉)ပါး အစ
အက္ခရာစာလုံးများ ထည့်သွင်းထား
သည်ကို တွေ့ရှိ ကြည့်ညှိကြရပါမည်။
ပုံတော်၏ လက်ဝဲဘက်နှင့် လက်

ယာဘက်တွင် ပါရှိသော အကြောင်း
အရာ အချက်အလက်တို့ကို လေ့လာ
တင်ပြပါမည်။

ပထမဦးစွာ လက်ဝဲဘက်ခြမ်း
လေ့လာကြည့်ရှုပါက “ရှင်သီဝလီစမ
ပုံတော်”ကို တွေ့ရပါမည်။ ပုံတော်
အပေါ်ဘက်တွင် (၉)နဝင်းဂဏန်း
အက္ခရာအတွင်းတွင် နေမင်းအမှတ်
အသား “ဥဒေါင်း”ပုံ ထည့်သွင်းထား
သည်။

(၉)ဂဏန်းပုံ အပေါ်ဘက်တွင် ဦး
လေးကြီး အက္ခရာ(၃)လုံး ဃ၊ဏ၊ဋ
အက္ခရာသုံးလုံး ဆင်ထားပါသည်။
ထိပ်တွင် (၉)နဝင်း စမပုံ စက်ဝိုင်း
ကို တွေ့ရပါမည်။

ရှင်သီဝလီစမပုံ အထက်တွင်
“စ”နှင့် “မ” နှစ်လုံးထပ်၍ ရေးထား
သည်။

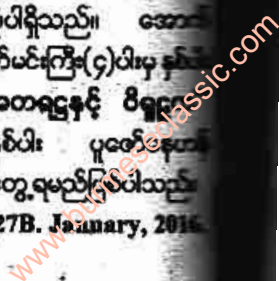
ရှင်သီဝလီစမပုံတော်မှာ မတ်ထင်
ရပ် တောင်ဝှေးထောက်ထားပုံ ဆွဲထား
သည်။ ပုံတော်အပေါ်ဘက်တွင် ဇော်
ပိုင်းနားသဏ္ဌာန် ဂါထာတော်တစ်ပုဒ်
၏ စာသားများကို တွေ့ရပါမည်။

ဂါထာတော်မှာ ရှေးမူဟောင်း မှတ်
သီဝလီဂါထာ(၁၀)ပုဒ်မှ ပထမဦးဆုံး
ဂါထာဖြစ်သော...

‘ဥ’ထိဝဏ္ဏိယာနာသံ သဗ္ဗဏာတံ ဘိဇ္ဇာ
တိထေရဿ အာနာယဝေန သဗ္ဗဇာတု
ဇီယံ ယ’

ဟူသော လာတ်ခေါ် ဂါထာတော်ကို
တွေ့ရပါမည်။

ပုံတော်အောက်ဘက်တွင် အင်း
တစ်ပုံ (၂၅)ကျက်အင်း လာတ်ခေါ်
သောမဠိဟ်ပုံပါရှိသည်။ အောက်
ဘက်တွင် နတ်မင်းကြီး(၄)ပါးမှ နှစ်
ဖြစ်သော “တေရဋ္ဌနှင့် ဝိရုဋ္ဌ”
နတ်မင်းကြီးနှစ်ပါး ပူဖော်ထား
“ရမ”ပုံကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ပုံတော်၏ လက်ယာဘက်ခြမ်းကို ဆက်လက်၍ လေ့လာကြည့်ရှုပါက ရှင်ဥပက္ကရာယနန္ဒာ စံမြန်းနေဟန်ပုံပါ မှီသော ပြာသာဒ်ပုံကို တွေ့ရပါမည်။

ပြာသာဒ်ပုံတော် အပေါ်ဘက်ပိုင်းတွင် (၉)ကွက် အင်းပုံအတွင်းတွင် အလယ်ဗဟို တစ်ကွက်ချိန်၍ အကွရာ စာလုံးများ အင်းဆန်သွင်းထားပါသည်။ အပေါ်(၃)ကွက်တွင် သု၊ ဓမ၊ သံ အလယ်ဘေး(၂)ကွက် နွေ့ ထ အောက်(၃)ကွက်တွင် တု၊ ယော၊ သ ဟူ၍ တွေ့ရပါမည်။ အင်းသွား အကွရာမှာ သုဏတုမေဘနွေ့ သံယော။

အင်းကွက် ဘေးတစ်ဖက်စီတွင် (၉)နဝင်းစက်ပိုင်းပုံ (၂)ပုံ၊ ပြာသာဒ် အပေါ်ပိုင်း လက်ယာဘက်တွင် အပေါ်ပိုင်း အတွန့်ပါသော (၉)နဝင်းစမ စက်ပိုင်းပုံကြီးပါရှိ၍ အတွင်းဘက်တွင် ထမင်းပုံအမှတ်အသား “ယုန်” ရုပ် ထည့်သွင်းထားသည်။

ပြာသာဒ်ပုံအပေါ်ဘက် လက်ဝဲဘက်တွင် ရောင်ခြည်ဖြာထွက်နေပုံ၊ လစက်ပိုင်းပုံတွေ့ရ၍ လဝန်းပုံအတွင်းတွင် (၄)ကွက်ပုံအင်း ပါရှိသည်။

အကွရာ(၄)လုံးမှာ စ-စ- ဗ- ဝ အကွရာများဟု ယူဆရပါသည်။ ပြာသာဒ်ပုံအောက်ဘက်တွင် (၂၅) ကွက်အင်းပုံပါရှိ၍ အန္တရာယ်ကင်း ပါပ ဂြိုဟ်အင်းကို တွေ့ရပါမည်။

အောက်ဘက် ဆက်လက် လေ့လာ ခြင်း နတ်မင်းကြီး(၄)ပါးမှ နှစ်ပါးဖြစ် သော ဝိဇ္ဇပက္ကနှင့် ကုဝေရ နတ်မင်း ကြီး(၂)ပါး ပူဇော်နေဟန် စမပုံကို တွေ့ရပါမည်။

လက်ဝဲလက်ယာအင်းပုံစံ (၂၅) ကွက် အင်းပုံ(၂)ခုကြားတွင် အကွရာ (၄)လုံးကို တစ်ဆက်တည်း ရေးဆွဲ

ထားသော “တြဗ” စမ(၂)ခုကို တွေ့ ရပါမည်။

ဗုဒ္ဓအကွရာပုံတော် အောက်ဘက် ပလ္လင်တော်ပုံကို ဆက်လက်လေ့လာ ကြည့်ပါက ပလ္လင်တော်အပေါ်ပိုင်း ဘေးတစ်ဖက်စီတွင် အရဟံဂုဏ် တော် အကွရာ(၂)ခုစီ တွေ့ရပါမည်။

အလယ်ပလ္လင်တော်ပုံမှာ အင်း ကွက်ပုံဖြစ်၍ အလယ်(၁)ကွက်ကို ဗဟိုထား၍ အပေါ်ဘက် (၃)ကွက်၊ (၅)ကွက်၊ (၇)ကွက်၊ အောက်ဘက် (၃)ကွက်၊ (၅)ကွက်၊ (၇)ကွက်စီ ပွား၍ ပုံဖော်ထားပါသည်။

အလယ်ဗဟိုကွက် (၁)ကွက် အတွင်းတွင် (လံ)အကွရာ ပါရှိသည်။ အပေါ်ပိုင်း (၇)ကွက်မှစ၍ အကွရာ တစ်လုံးစီ ထည့်သွင်းထားရာ ပ- ထ-ဝီ-ဗ-ထ-သု-ဇ္ဈ (၇)လုံး၊ အောက်ဘက်(၅)ကွက်တွင် ဇီ-သ- ဇ္ဈ-ညို-ဗော(၅)လုံး၊ အောက်ဘက် (၃)ကွက်တွင် ဇီ-ဗ-ဏ္ဍ(၃)လုံး။

အလယ်ဗဟို(ထံ)အကွရာပါ (၁) ကွက်မှ အောက်ဘက်(၃)ကွက် ထု- ဗ-ဝီ (၃)လုံး၊ အောက်ဘက်(၅)ကွက် န-ဇေ-ယျာ-ဝေယျ (၅)လုံး၊ အောက်ဘက်(၇)ကွက် အ-သ- ဇေ-ယျ-ဟ-ရာ-သေ (၇)လုံးတို့ပါ ရှိ၍ အင်းကွက်(၂၅)ကွက် ပါရှိသည်ကို တွေ့ရပါမည်။ ပထဝီ ဓာတ်ခံအင်းဟု အမည်ပေးထားပါသည်။

ဘေးတစ်ဖက်စီတွင် (၁၆)ကွက် အင်းပုံ (၂)ပုံပါရှိ၍ လက်ဝဲဘက်အင်း မှာ ဖြတ်စွာဘုရားရှင်၏ “အဖြစ်တော် အင်း” ဖြစ်၍ လက်ယာဘက်အင်းမှာ “(ဇြိ)ပါးရောဂါအင်း” ဖြစ်ပါသည်။

အလယ်တွင်ပါသော စက်^၁ ဓာတာတော်ပုံမှာ မြော် ဓာတာတော်စက်^၂

ပုံတော်အောက်ဘက် အဖြူရောင် အောက်ခံပေါ်မှာပါရှိသော စက်ပိုင်းပုံ များမှာ ဂြိုဟ်ကြီး(၈)လုံးပုံ အမှတ် အသားများ ဖြစ်သည်။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော အကြောင်းအရာတို့မှာ ဗုဒ္ဓအကွရာဗျည်း “စမ” ပုံတော်တွင် ပါရှိသော အမှတ်အသားများ အကျဉ်း မျှ လေ့လာတင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ (အင်းကွက်ပုံစံများကို ရေးဆွဲ ဖော်ပြခြင်း မပြုတော့ပါ။)

ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ၏ အန္တရာယ် အကွယ်အကာ ဂါထာတော်ကြီးကို ကျေးဇူးရှင် ဦးညှင်းတောရ ဆရာတော် ကြီးကလည်း လက်စွဲပြု ပူဇော် ရွတ်ဆို ခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ယောဂီ- ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာ အပေါင်းကို လည်း ရွတ်ဆိုပူဇော် ပွားများကြရန် တိုက်တွန်း၊ ဟောကြားလေ့ရှိကြောင်း ကို “မေတ္တာအဘိဏ္ဍာသုတ်ကျင့်စဉ် ကျမ်း” စာအုပ်ငယ်တွင် ပါရှိသော ဟောကြားချက်အရ သိရှိရပါသည်။

ဤ ကျမ်းစာအုပ်ငယ်လေးကိုလည်း အဘိုးဖြစ်သူ ဦးဝဲအို၏ စာအုပ်စင်မှ တွေ့ရှိ၍ သိမ်းဆည်းထားခဲ့သော စာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။ စာအုပ် ခိုက်နှိပ် ဖြန့်ချိခဲ့သော ခုနှစ်မှာ (၁၃၁၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ)တွင် ခိုက်နှိပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။ နှစ်ကာလကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ အစုံ အလင် မပါရှိတော့ပါ။

မျက်နှာပုံးနှင့် ရွှေပိုင်းအတွင်း စာ မျက်နှာ(၂)အထိ မပါရှိဘဲ စာမျက် နှံပါတ်(၃)ခု နောက်ပိုင်း ၃^၁ (၄၀)အထိ တွေ^၂ (၂၀)တ^၃

အန္တရာယ်ကင်းစရာကြီး

ရှေးရှေး အထက်ဆရာကြီးတို့ အစဉ်အလာက၊ ငါတို့လက်ထက်ကျ အောင်၊ ကိုယ်တွေ့ဒီဌ အဟုတ် အားထားရသော "အန္တရာယ်ကင်းကြီး"တို့ကား...

(ဗုဒ္ဓဂုဏောအနန္တော၊ ဓမ္မဂုဏော အနန္တော၊ သံဃဂုဏောအနန္တော၊ မာတာပိတုဂုဏောအနန္တော၊ အာရမီယ ဂုဏောအနန္တော၊ ဗုဒ္ဓေါမေ သရဏံ အညံ နုတ္တိ၊ ဓမ္မောမေ သရဏံ အညံ နုတ္တိ၊ သံဃောမေ သရဏံ အညံ နုတ္တိ၊ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သော ဥတ္တိဂ္ဂန္တ အပ္ပုဋိ ဩကာသေ တိဌာဟိ)

[ဤအန္တရာယ်ကင်းကြီးကို အနည်းဆုံး တစ်နေ့ ဆယ်ခေါက်ထက် မနည်းအောင် ပြန်အံ နှလုံးသွင်းကြ၊ ကပ်ဥပဓိတို့နှင့် ကြောင့်ကြမကင်းရှိမူ ဤဂါထာတော်ကြီးကို (၃၇)ခေါက်၊ (၁၀၈)ခေါက် စသည် ရွတ်၍ ပရိတ်ရေ ပရိတ်သဲ၊ ပရိတ်ခဲ၊ ပရိတ်ဆေးစသည် ပြု၍ သုံးနိုင်၏]

အန္တရာယ်ကင်း အမျှဝေကြီးကား...

'မိတ္တိသည် ပြအပ်ကုန်ပြီသော ကုသိုလ် ကောင်းမှုအစုံကို ဤအပ်တို့၌ လည်း

ကောင်း၊ မ်သိသော အရပ်ဆယ်ပျက်မှာ တို့၌ လည်းကောင်း၊ တည်ရှိသောပျက်ကုန်သော မ်သိသော အစုံအစောင့် အရှောက် သူတော်ကောင်း အစုံကုန်သော ပျက်အပေါင်းတို့အား အထူးသဖြင့် အမျှ ငယ်သပ်ကုန်၏။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူတကွ အမျှကြ၍ ခပ်သားကြသည် ခြံအလောင်း အကျွန်ုပ်တို့အားလည်း အထူးသဖြင့် စောင့်ကြည့်ရှုခွင့်ပြု နည်းပေးသောပျက်ကုန်သတည်း။ ဤအန္တရာယ်ကင်း အမျှဝေကြီးကိုလည်း ဘုရားရှိခိုးပြီး၊ ဒါန၊ သီလ၊ ပုတီးစိပ်၊ ဘာဝနာများကို အားထုတ်ပြီးစတိုမှ နေ့စဉ်လည်း အမျှဝေကြ၊ ခရီးသွားလိုသောအခါ ရောင်းဝယ်သမ္ပုပြုလိုသော ကိစ္စကြီးငယ်ကို ပြုလိုသောအခါ ဘေးရန်အန္တရာယ်တို့နှင့် ကြောင့်ကြမကင်း ရှိသောအခါတို့မှာ ရှေးက အန္တရာယ်ကင်းကြီးနှင့် ဤအမျှဝေကြီးတို့ကို အနည်းဆုံး (၃)ခေါက်၊ (၇)ခေါက်စီ ရွတ်ကြမူ အထူးအန္တရာယ်ကင်းနိုင်၏။

ဘီလူးကြီးကိုယ်တိုင် သူငယ်ကလေးခြေကို ကိုင်၍ ဆွဲလာသောအခါ ရွတ်လိုသောစိတ် အထူးမပါဘဲ ယောင်ယမ်းကာ ရွတ်ဆိုမိနိမ့်မျှဖြင့် ယင်းအန္တရာယ်ကင်းမှုက မင်းကြီးများသာ သုံးဆောင်ရသော စားသောက်မွယ်

အပြီးနှင့် ရွှေခွက်ကြီးကိုတောင် အခု ဖော်ခံရသော အန္တရာယ်ကင်းကြီးကား "နမော ဗုဒ္ဓဿ"ပေတည်း။

ဗုဒ္ဓဿ- သက်တော်ထင်ရှား အလုံးစုံကို အကုန်သိတော်မူထားသော မြတ်စွာဘုရားအား၊ **နမော**- ခိုးပါ၏။

ဤ ပါဠိမြန်မာ(၂)ဘာသာဖြင့် နေ့စဉ်လည်း ဘုရားရှိခိုးကြ၊ အနည်းဆုံး ဆယ်ခေါက်စီလည်း ရွတ်ကြ၊ စကားစီ ကလေးများကိုလည်း ဝါဆို ကိုရအောင် ချပေးကြလေ သူတော်ကောင်းတွေတို့...။

အန္တရာယ်ကင်းစရာကြီးကြီး၏ ဂုဏ်ပြုရေးသားမှုဖော်သူ

မောင်ဝင်းသီ(ရင်းကျွင်းရေ)

- ကိုးကားချက်
- ၁။ ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ ကပ်ကျော် ဇွန်လ အကွရာဗျည်းစမပုံတော် (ရေကြီးဦးခန္တီ၏ အန္တရာယ် အကွယ်အကာ) (ပုံတော်)။
- ၂။ "မေတ္တာအဘိဏ္ဍာသုတ် ကျမ်း" (ကျမ်းငယ်) [ကျေးဇူးရှင် ဦးဦးဆရာတော်ကြီး။ ၁၃၁၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ၊ စာမျက်နှာ ၂၀-၂၁]

စာရွှေသုတေသီ ပညာရှင်များသို့...

ယခုဆောင်းပါးပါ ၁၂၉၉ ခုနှစ် ကပ်ကျော် ဗုဒ္ဓအကွရာ ဗျည်းစမပုံတော် ရေးဆွဲနည်းအဆင့်ဆင့်ကို သိရှိသူ ပညာရှင်များမှ အစီအစဉ်ရေးဆွဲရည်အပြည့်အစုံ(အင်းသွားနည်းများမှစ၍)ကို နက္ခတ္တရာဇ်မြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ရေးသေဆိုပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရာဇ်မြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျွန်ုပ်တို့သို့ ဗေဒင်လာ၍ မေးကြ သူတွေထဲတွင် ပညာရေး၊ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေးနှင့် စီးပွား ရေး၊ အလုပ်အကိုင် စသည့် အမေးမျိုး ပေါင်းစုံနှင့် လူမျိုးပေါင်းစုံအောင် လာ ရောက်ပြီး မေးမြန်းကြ၏။

မေးလာသူတို့၏ ဇာတာကိုင်ပြီး၊ သူနှင့် ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ မေးခွန်းတို့ကို စိတ်ကျေနပ်မှုရှိအောင် ပါးစပ်အမြှုပ် ထွက်လှပတတ် ပြောဟောနေရ၏။

အမှန်မှာတော့ စာရေးသူသည် စကားပြောပျင်းသူ၊ နှုတ်နည်းသူ ဖြစ် သဖြင့် ထိုသို့ မဟောချင် မပြောချင်ပေ။ ဟောစာတမ်း စိကာပတ်ကုံးရေးကာ ဟောချင်ပြောချင်၏။ စာရေးရန် ဝါသနာပါ၍ ပါးစပ်ပြောပျင်းသူကား...

သို့သော်လည်း စာရေးသူတို့၏ အညာအရပ်ဒေသစရိုက်ကို စားဖတ် သူသိသည်အတိုင်း ပါးစပ်နှင့် ပြော ထာကို နားနှင့်တိုက်ခိုက်နားထောင်ရမှ စိတ်ကျေနပ် နှစ်သက်ကြသူတွေ ဟုတ်ပါလား...

ထို့ကြောင့် ကောင်းပြောပျင်းသူပီစီ စာရေးသူသည် ဗေဒင်ဟောခြင်း၊ ဇာတာခွဲခြင်းတို့ကို တစ်ခါတစ်ရံ၌ မျက်ချည်မြတ်ကာ နယ်တကာ ခရီး ထွက်ထွက်ပြီး ရေစရာကုန်ကြမ်းရှာ သည့်ရက်က များများလှ၏။

အိမ်ကပ်သည့် ရက်ကလေး၌သာ ဟောပြောပေး၍ စာပေဆောင်းပါး ရေးနေသည်က များပါသည်။

ငွေရလိုမှု လောဘတို့ကိုသတ်ကာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတို့ကို မျက်ကွယ်ပြု ၍ သက်ဆိုင်သူတို့နှင့် လွှဲထားပြီး စာလေးရေးလိုက်၊ ဗေဒင်လေးဟော လိုက်နှင့် ဘဝကို ဖြစ်သလို ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်၍ နေခဲ့၏။ ထို့ကြောင့်...

ကျွန်ုပ်နှင့် ဝါသနာတူသော ကျွန်ုပ်

အလိုအလျောက်အသက်မွေဝင်ရောက်မှု

ထွက်နည်း ထောင့်နည်း

ကော့ကွန် (သဒ္ဓတ်မြေ) ဝတ်လတ်

လိုနေသော ကိုကိုအောင်(မြကနံသာ) နှင့်သာ စာပေအကြောင်း ဆွေးနွေးရင်း တွဲနေသည်ကများ၏။

ယခုတစ်ပတ်လည်းရေးဖော်ရေးဖက် စာရေးဆရာ ကိုကိုအောင်(မြကနံသာ) ၏ ထောင်းဆိုမှုအရ “သင့်ထော်မည့် အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းအတွယ် ထွက်နည်း” ကို ရှာဖွေ ရေးသားလိုက် ရပါသည်။

‘ဒါမှ... သူ့တူ... တူမတွေအတွက် မကြာမကြာ ထွက်ခိုင်းနေသည့် ဒုက္ခနဲ့ လဲ ဝေးမည် မဟုတ်ပါလား’

‘ကိုင်း... ကိုကိုအောင်ရေ ခင်ဗျား တူ့တူမတွေအတွက် ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ပဲ ထွက်ကြည့်ပေတော့ဗျာ’

* * *

ယခုထွက်နည်းသည်...

၁။ သင်ဝါသနာပါ၍ လုပ်လိုသောအလုပ်

၂။ သင်ကို အကျိုးပြုမည့်အလုပ်

ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိရာ သင်ဝါသနာပါ သော လုပ်လိုသော အလုပ်ထွက်နည်း မဟုတ်ပါ။ သင့်ကို အကျိုးပေးမည့် အထုပ်ထွက်နည်း သက်သက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

သင့်တိုအကျိုးပေးမည့် အလုပ်ထွက်နည်း

ထွက်လိုသူ၏ မွေးဖွားသည့် ကောဇာသက္ကရာဇ်နှင့် မွေးနေ့ကိုသိလျှင်

ထွက်၍ ရပါသည်။ ထွက်လိုသူသည် အောက်ပါလက်ကလေးကို မှတ်ထားပါ။ အလွတ်ရအောင် ကျက်ထားပါ။

‘မင်း၊ ကုန်း၊ မက်၊ ငွေ၊ လက်၊ ရှမ်း၊ ငွေ’ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလက်က အဓိပ္ပာယ်အဟောကို လက်တွေ့ထွက်ပြုပြီးမှ အကျယ်ရေး ပြပါမည်။

ထိုလက်ကပြောပြဆိုလျှင် ထွက်နည်း ကိုရေးပြပါမည်။ လွယ်လွယ်လေးပါ။

ထွက်နည်းသို့ ဓမ္မတာအားဖြင့် ကို တွေ့ (၇) နှစ် ဇာတိ၊ အကြွင်း ကာန်ကိုသိ၍ အထက်တွင်ပြခဲ့သော လက်ကတိုင်း (မင်း)မှတစ်ဆင့် ဇီဝိယာ အတိုင်း ဓမ္မာဓိ၊ ဓမ္မနိဗ္ဗာန်၊ ကမ္မရုတ် ရုဏ်းကြည့်၍ အသားတိုင်း ဟော ရပါမည်။

လက်တွေ့ ဥပမာထွက်ပြပါမည်။ ဥပမာ။ ၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ ဓမ္မသုဉ္စာ သားကို ထွက်ကြည့်မည် ဆိုပါစို့။

၁၃၄၂ ÷ ၄ = ၅၄ ကြွင်းပါသည်။

(၁) သုညကြွင်းလျှင် (၇) စနေဟု ယူပါ သည်။ ထိုအကြွင်း(၅)ကိုယူ၍ မင်း၊ ရေရာ အောက်ပါယောအတိုင်း ယူပါ သည်။

ထိရောက်အောင်ခြင်စေမည်

ဓာတ်လုံးပီးတက်နည်းများ

အပိုရတ်ဆိုသော စကားအဓိပ္ပာယ်မှာ "မီးဖြင့်ဆောင်ရွက်ရသည့် အတတ်ပညာ" ဟု ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

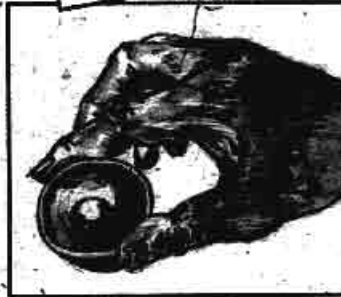
မိမိဓာတ်လုံး တစ်မျိုးမျိုးကို မီးဖြင့် အဆင့်ဆင့် ရင့်မာပြောင်းလဲစေပြီး ဓာတ်နုဘဝမှ ဓာတ်ရင့်ဘဝ၊ ဓာတ်သက်ရောက်သောသို့ ပြောင်းလဲအောင် ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဓာတ်လုံးက ဓာတ် (၉) ပါးလုံးကို ပြာရိုက်လာနိုင်ပါသည်။ ဤသို့ ပြာရိုက်နိုင်က ဘော်၊ သံ၊ ရွှေ၊ သတ္တုများကို ပြာရိုက်၍ ထိုပြာသုံးမျိုးအား မီးဖြင့် (၁၂) ဆင့် ထပ်မံဖုတ်ပြီး ရရှိလာသည့် (၁၂) ဆင့်ပြာနုများကို ပျားရည်တစ်ပိဿာတွင် တစ်ရွေးခန့် ထည့်ပြီး သုံးဆောင်သွားပါက အသက်ရှည်ပြီး ထွက်ရပ်ပေါက်အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြောင်း အပိုရတ်ဆိုင်ရာ ကျမ်းအခါးသီးက ပြဆိုထားကြပါသည်။

အထူးသဖြင့် ပြဒါးအခြေခံဓာတ်လုံးအား မီးအဆင့်ဆင့် တက်ရောက်နိုင်ရန် အတွေ့အကြုံနှင့် အခွံအမြင်များစွာ လိုအပ်ပါသည်။ စာတွေ့လက်တွေ့ နှစ်ပါးလုံး ညီညွတ်မျှတနေရန် အရေးကြီးသည်။

မိမိဓာတ်ကြီး စတင်ချစ်တွင် မီးနု ဖြစ်သောမီးလျှံမီးဖြင့်လေ့ရှိ(သို့မဟုတ်) ဆွဲဖိုမှာထည့်၍ ထိုးရမည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဓာတ်လုံးအခြေအနေ ရင့်လာချိန်တွင်မှ နှုတ်ခမ်းတိုက်မီးကို အသုံးပြု

ရှောက်လှန် (ပုသိမ်ကြီး)

ရပါသည်။

ဓာတ်လုံး ပထဝီဆိုက်ချိန်တွင်မှ မီးတိုက်မီးဖြင့် အဆင့်ဆင့် တက်ရပါသည်။ မည်သည့်ဆင့်ကိုမျှ ဓာတ်လုံး ဖင်တိုက်မီး မထိုးသင့်ပါ။ ပြဒါးအွေ့ကို ဖမ်း၍ အနိုင်အခံဘဝသို့ ရောက်အောင် ထိန်းချုပ်ထားသည့် မီးလျှံမီးနှင့် နှုတ်ခမ်းတိုက်မီးကိုသာ အကြိမ်များစွာအသုံးပြု၍ မီးထိုးခံပြဒါးဓာတ်လုံးအဆင့်ရောက်ပြီဆိုမှ မီးတိုက်မီးကို အသုံးပြုရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ဓာတ်လုံးကို တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး ထိုးရင်းဖြင့် မီးထိုးခံဘဝ ရောက်လာမှသာ ချော်တစ်လုံး နှစ်လုံး ရသည်။ ချော်ဖြင့်ထိုးခြင်းအားဖြင့် ပြဒါးနှင့် ပေါင်းစပ်နေသော ဓာတ်ပေါင်းများ ပိုမို ပေါင်းစပ်မှုအားကောင်းလာပြီး ဓာတ်လုံး၏ အညစ်အကြေးများ ချော်ထဲသို့ ပျော်ဝင်လာကြကာ ဓာတ်လုံးကို ပိုမိုချောမွေ့လာစေပါသည်။

ဓာတ်လုံး စင်ကြယ်လာစေရန် အတွက် အခြောက်ခန်းလုံး ချော်တစ်လုံးနုန်း ထိုးသွားရသည်။ လုံပေါင်း (၆၃) လုံထိုးပြီးပြီဆိုက ဝက်ခေါ် ထောပတ်၊ ပျားရည်တို့တွင် ခံရည်လောင်းရသည်။ ဤတွင် (၆၄) လုံသို့ ရောက်၍ ဖြစ်ပါသည်။

ခံရည်လောင်းရာတွင် ကျွမ်းကျင်မှုရှိဖို့ လိုပါသည်။ မကျွမ်းကျင်ပါက ဓာတ်လုံးမှ ဓာတ်သားများ အဆာအလွင့် ဖြစ်စေနိုင်သည်။ ဓာတ်လုံး လုံခြောက်ထိုးရာတွင် လုံခြောက် ကျွတ်သေးပါက ခံရည်မလောင်းသင့်သေးပါ။ ထိုအဆင့်တွင် ခံရည်လောင်းလိုက်မိပါက ဓာတ်ပျား အငွေ့ပျံ့ထွက်၍ လျှော့ခြင်း၊ ဓာတ်နုများ ချိုင်းပျံ့သလို အဖြူရောင် ရွေးစက်များထွက်၍ အဖြူငွေ့များဖြစ်ပေါ်ကာ ဓာတ်ပျားမှ လေလွင့်စေတတ်ပါသည်။

ဓာတ်လုံး လုံခြောက်ကျွတ်သလို ရောက်သည့်အခါတွင်မှ ခံရည်လောင်းမည်ဆိုပါက ဓာတ်လုံးအတွင်းရှိ အညစ်အကြေးများ အထူးသန့်စင်သွား၍ အရောင်တောက်ပလာပြီး သိန္နီပုဝင်ရောက်လာနိုင်သည်ဟု ဆရာကြီးများက လမ်းညွှန်ခဲ့ကြပါသည်။

ခံရည်လောင်းခြင်းကိုလည်း ထစ်ဆက်တည်း ကြိမ်ဖန်များစွာ မလောင်းသင့်ပါ။ မိမိဓာတ်လုံးအား အခြောက် (၇) လုံ၊ ချော် (၁) လုံနုန်းဖြင့် (၈) ကြိမ် ထိုးအပြီး (၆၄) လုံသို့ရောက်ရှိသော မီးဖြင့်ထိုးပြီးချိန်တွင် တစ်ကြိမ် ခံရည်လောင်းရသည်။

ဤနုန်းထားအတိုင်း (၆၄) လုံ အကြိမ်ပေါင်း (၄) ကြိမ် မီးဖြင့် ထိုးပါက လုံပေါင်း (၂၅၆) လုံ ထိုးနိုင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအဆင့်တွင် ဓာတ်လုံး၏ အခွံခမ်းသိန္နီများ ပြည့်ဝမှု ရှိမည်

မည်ဖြစ်ကြောင်း ပညာရှင်ကြီးများက မိမိကြားခဲ့ကြပါသည်။

ဤတွင် တစ်လုံးဆိုသောစကားနှင့် တစ်မီးဆိုသော သတ်မှတ်ချက်များကို ရှင်းလင်းစွာ သဘောပေါက်ထားဖို့ အရေးကြီးသည်။ အင်္ဂုရတ်ကျမ်းများ အဆိုအရ မိမိ၏ ပြဒါးဓာတ်လုံး (ရှစ်ပါးဓာတ်လုံး)ကို နံနက်(၆)နာရီ နေထွက်ချိန်မှစ၍ ညနေ(၆)နာရီ နေဝင်ချိန်အထိ မီးဖြင့်ထိုးပါက တစ်မီး ရသည်ဟု သတ်မှတ်ပါသည်။

တစ်နည်းဆိုရသော် လုံအသစ်တစ် ထုံထဲတွင် မိမိဓာတ်လုံးကို ထည့်သွင်း ဦး နံနက်(၆)နာရီမှ ညနေ(၆)နာရီ အထိထိုးပါက တစ်လုံးပြီးသည်ဟု ဆိုပါ သည်။

ယင်းသို့ မီးထဲတွင် တစ်နေ့လျှင် (၁၂)နာရီမျှ ကြာမြင့်အောင်ထား၍ မီးပေးဆောင်ရွက်မည်ဆိုပါက တစ် ဆက်တည်းထိုး၍ လုံမခံနိုင်ပါ။

နာဂီဇာတ်သိမ်းဦးချိန်တွင် နာဂီဇာတ် နာဂီဦးတစ်နာဂီရှိပြီးသိရှိတစ်နာဂီရှိ ရန်ထားကာမီးနှင့်ထားခြင်းမျိုး မှုလိုက် ထားလိုက် (သို့မဟုတ်) ဓာတ်သန့်ထား၍ ထိုးလိုက် ပေါ်နေသောဓာတ်ကို အသံအ နှုတ်သွားထား၍ မီးထိုးမှတ် အသံအသံ ထားလိုက်ရည်ဖြင့် ထောက်ရွက်သွားချိန်မှ သာဓာတ်တစ်ခုစီထိုးမှတ်ထားသော်လည်း လုံက မိုက်ညှိုးမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤစနစ်မှာ သိဒ္ဓိသွင်းရာလည်း ရောက်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ကမ္ဘာကြီး ၏ သဘာဝနိယာမအရ စနစ်အချိန်မှာ နေမင်း၏ အပူချိန်ကိုမရှိပြီး ညအချိန် မှာ နေမင်းပျောက်ကွယ်ကာ အအေး ဓာတ်ကို ရရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ယဘာဝ အလျောက် နဝရတ်(၉)ပါးဓာတ်များ ရတနာများ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း ကြံဆ သိမြင်နိုင်ပါသည်။ ဓာတ်လုံး မီးပေးရာ တွင်လည်း အရည်ပျော်အောင် ဖိခွဲ လိုက်၊ အရည်ပျော်ချိန်တွင် ဖိုကို ရပ်နားထား၍ အခဲဘဝသို့ ကူးပြောင်း

စေလိုက်ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ဆောင်ရွက် သွားပါက ဓာတ်၏ သန္ဓေသား ရင့် ကျက်လာပြီး သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး ပေါက် ပြောက်သည့် ဓာတ်လုံးဘဝသို့ တဖြည်းဖြည်း ကူးပြောင်း ရောက်ရှိလာ မည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ အင်္ဂုရတ်ဝါသနာရှင်များ နှင့် အင်္ဂုရတ်ပညာ လေ့လာနေကြသူ များအနေနှင့် မိမိဆောင်ရွက်နေသော ပြဒါးဓာတ်လုံး (ရှစ်ပါးဓာတ်လုံး)အား ဖော်ပြပါ ဓာတ်လုံးမီးတက်စဉ် နည်း လမ်းများအတိုင်း စနစ်တကျ တက်လှမ်းဆောင်ရွက်မည် ဆိုပါက ပေါက်ပြောက်အောင်မြင်သောဓာတ်လုံး သိဒ္ဓိမြောက် ဓာတ်လုံးများ အမြန်ဆုံး ရရှိလာနိုင်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း စေတနာ ကောင်းဖြင့် ဖော်ပြရေးသားလိုက်ပါ သည်။

အောင်သန့် (ပုသိမ်ကြီး)

စာမျက်နှာ (၂၁၃)မှ အဆက်

၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ ၂လသားအား နမူနာ ထွက်ကြည့်ရာ တိုသူ၏ အကြွင်းသည် (၅)ခြစ်၍ (မင်း)မှ စချရာ မွေးနံ့၂လာ သည်(လက်)ဌာနသို့ ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသူကို လက်ဟူသော အဟောအတိုင်း ဟောရပါမည်။

ဟောနည်းလက်အာဇာယ်

(မင်း)-ဌာန၌ မွေးနံ့ရှိလျှင် ရဟန်း သံဃာ၊ တရားဟောခြင်း၊ အုပ်ချုပ်သူ၊ အစိုးရဝန်ထမ်း၊ ကုမ္ပဏီအကြီးအကဲ၊

(ကျွန်)-ဌာန၌ မွေးနံ့ရှိလျှင် ကုမ္ပဏီ၊ စတိုးဆိုင်၊ အရောင်းအဝယ် ပြဿ၊ သွင်းကုန်ထုတ်ကုန်လုပ်ငန်း။

(ထီး)-ဌာန၌ မွေးနံ့ရှိလျှင် ဝန်ကြီး၊ အမတ်၊ ရွှေ့နေ၊ ခေမင်ဆရာ၊ အကြံ

လင်္ကာ	မင်း	ကျွန်	စက်	ဌာ	လက်	ရှား	မွေး
အကြွင်းရန်	၅	၆	၀	၀	၂	၃	၄

၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ ၂လသား တွက်ပြထားစုံ

ပေးအရာရှိ၊ အတိုင်ပင်ခံ၊ စကားပြော ကောင်းသူ။

(ဌာ)-ဌာန၌ မွေးနံ့ရှိလျှင် ဘဏ် လုပ်ငန်း၊ ငွေချေးလုပ်ငန်း၊ ခွန်စားရသူ၊ ချမ်းသာသူ၊ ငွေတိုးပေးစားသူ။

(လက်)-ဌာန၌ မွေးနံ့ရှိလျှင် ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း၊ တီထွင်မှု လုပ်ငန်း၊ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံလုပ်ငန်း၊ ရွှေပန်းထိပ်လုပ်ငန်း၊ ပန်းချီပန်းပု အနုပညာလုပ်ငန်း။

(ရှား)-ဌာန၌ မွေးနံ့ရှိလျှင် လက် သမားလုပ်ငန်း၊ ခွန်အားစိုက်ရသော လုပ်ငန်း၊ ကုန်တင်ကုန်ချလုပ်ငန်း။

(မွေး)-ဌာန၌ မွေးနံ့ရှိလျှင် မည် သည့်အလုပ်မဆို ပုံမှန်မထားဘဲ အလုပ်ရုံအောင် လုပ်ကိုင်ရတတ်သူ ဖြစ်မည်။

အထက်ပါ တွက်နည်း၊ ဟောနည်း တို့သည် အလွယ်တွက်၍ အလွယ်သိရ သောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

သုနက္ခတ္တ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့် ကြည့် ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိနိုင်ကြပါစေ။

ကောင်းခန့် (အရှင်မြင့်)
ဝက်ထက်

* ကြွယ်ွန်များ

ကိုရိုက်ပြန်တင် ပြောဆိုခြင်း
ခံရတတ်သည်။ လူမှုရေးနှင့်
စီးပွားရေးတွင် အမြင်အဆင် ပေါ်ပေါက်
မည်။ မိမိအပူ၊ ရေခဲခွေးပူလောင်ခြင်းကို သတိ
ထား ကာကွယ်ပါ။

ဖန်ထည်မှန်ထည် ပစ္စည်းများနှင့်
ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိ
နိုင်ကြသည်။ တောင်ကုန်းမြေမြင့်ဒေသများ
သို့ ခရီးသွားလာရတတ်သည်။

* ရွာနှစ်များ

စုဆောင်းထားသောငွေကြေး
များ ပြန်လည်ထုတ်ယူ သုံးစွဲရလိမ့်မည်။
ငွေကြေးသောက်များသည် ကာလ ဖြစ်
သည်။ စီးပွားရေးတွင် အဆက်အသွယ်
ကောင်းများ ရရှိမည်။

ကံတိုက်လုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးထက်
သန်သောကာလ ဖြစ်သည်။ အဆုတ်နှင့်
အသက်ရှူလမ်းဆိုင်ရာ ရောဂါများ သတိ
ပြု ကာကွယ်ပါ။

* ကျွေးမွှားများ

ဆွေမျိုး မိတ်သက်ဟများ
အတွင်း ဖြစ်ပွားသည့် ကိစ္စပြဿနာများ
အတွက် နိဗ္ဗာန်အဖြစ် တာဝန်ယူ ဖြေရှင်း
ပေးရလိမ့်မည်။ အများ လေးစားအားကိုးခြင်း
ခံရသောကာလ ဖြစ်သည်။

အိမ်ဂေဟာ မွမ်းမံပြင်ဆင်ရန် ဂျီ
သည်။ နေ့လီပုံ အဆင့်အတန်းမြင့်မားလာ
မည်။ ရေထွက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍
အကျိုးဖြစ်ထွန်းသောအချိန် ဖြစ်သည်။

* ယုန်နှစ်များ

အလုပ်အကိုင်၊ ရာထူးတိုး
တက်နိုင်ခြေရှိသည်။ လုပ်ငန်း
ဆောင်တာများ အဆင်ပြေ သွက်လက်မည်။
အမွေအနှစ် ခံစားရန်ရှိသည်။

မြစ်ကူးချောင်းခြား ခရီးရပ်ဝေး ခရီးများ
သွားလာခြင်းဖြင့် အကျိုးအမြတ်ရရှိမည်။
တစ်ကိုယ်တော် အမျိုးသမီးများ ဘဝအဖော်
ရရှိနိုင်ကြသည်။

* နဂါးနှစ်များ

ငွေကြေးပြဿနာ
ကြုံရတတ်သည်။ မလောင်း
ကစားနှင့် ကံတိုက်လုပ်ငန်းများကို ဆင်ခြင်
ပါ။ စီးပွားရေးတွင်အတွင်း လူပုန်ကြောင့်
ဆုတ်ယုတ် ဖျက်ပြားရန် ဂျီသည်။

ယာဉ်ရထား မတော်တဆဖြစ်မှုကို
သတိထားပါ။ ကြေး၊ သံ၊ သတ္တုပစ္စည်းများ
နှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်သော
ကာလ ဖြစ်သည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ

ကံကြမ္မာ

* မြွေနှစ်များ

လူမှုရေး၊ ကုန်းမာရေး
အခက်အခဲများအတွက် ကူညီ
ထောက်ပံ့မှုများ အချိန်မီ ရရှိမည်။
အခြေအခံ တည်တံ့ခိုင်ခံ့သော ရရှိတတ်
သည်။ သစ်ပင်ကြိုင်တည် ပစ္စည်းများနှင့်
ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်
သည်။ ရပ်ဝေးမြေမြင့်မှ ပျော်လင့်နေသော
သတင်းစကားများ ကြားသိရမည်ရှိသည်။

* ခြင်္သေ့နှစ်များ

နေ့လီပုံ အဆင့်အတန်း
မြင့်မားလာမည်။ ချစ်ခင်လေးစား
သူ ပေါများ၍ ပရဟိတလုပ်ငန်းများတွင်
တက်ကြွစွာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ဖြစ်မည်။
ဇာတိရပ်ရွာမှ မိတ်ဆွေဟောင်းများနှင့်
ပြန်လည်ဆုံစည်းလိမ့်မည်။

ကျောက်ကပ်၊ ဆီးအိမ်ဆိုင်ရာ ဝေဒနာ
များ ကြုံတင်ကာကွယ်ပါ။ ရေထွက်ပစ္စည်း
များ အကျိုးပေးသည့်ကာလဖြစ်သည်။

* ဆိတ်နှစ်များ

ယာဉ်ရထား ဝင်ကိန်းရှိသည်။
စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ပြောင်းလဲသွား
နိုင်သည်။ လုပ်ငန်းအသစ်၊ ကုန်စည်အသစ်
ကြောင့် ငွေကြေး အမြတ်အစွန်းကို ရရှိမည်။

ဖခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း
သာရေးနာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍ လူအား
ငွေအားဖြင့် ပံ့ပိုးပေးရလိမ့်မည်။

စည်သူတို့ပစ္စည်း၊ ကြာရှည်ခံပစ္စည်းများ
နှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုး အမြတ်ရ
သောကာလဖြစ်၏။

* မျောက်နှစ်များ

အကြံအစည်အောင်မြင်မည်။
နေအိမ်ဂေဟာ ဘေးကင်းလုံခြုံ၍
စိတ်အေးချမ်းသာယာသောကာလ ဖြစ်သည်။
အိုးသစ်အိမ်သစ်ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ကြံ
ထည်မြေထည် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍
အကျိုးအမြတ် ဖြစ်ထွန်းချိန်ဖြစ်သည်။
အမျိုးသားစာတာရှည်တို့ ခန်းပွင့်၍ ဖန်း
မယားရတတ်သည်။

* ကြက်နှစ်များ

ဝေးကွာနေသော သံယောဇဉ်
ရှိသူနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရတတ်

သည်။ စိန်ကျောက်ရတနာ ဝင်ကိန်းရှိသည်။
လွင်ပြင်ကျယ်ဒေသများသို့ အလည်အပတ်
သွားရ ဖွယ်ရှိသည်။

ကြွယ်ဝခြေထည် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်
သက်၍ အကျိုးပေး ထက်သန်သောကာလ
ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးတို့
သားသမီးရတနာ တိုးပွားနိုင်သည်။

* ခွေးနှစ်များ

ငွေကြေး လာဘ်လာဘ
ရွှင်လန်းချိန် ဖြစ်သည်။
တတ်သိပညာရပ်များမှလည်း ငွေကြေး
လာဘ်လာဘ အချို့ ဝေဝေဆာဆာ
ဝင်လာတတ်သည်။ ကြေး၊ သံ၊ သတ္တုပစ္စည်း
များနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးဖြစ်ထွန်းသော
ကာလဖြစ်သည်။

အုမဆိုင်ရာရောဂါများကို ကြိုတင် ထာ
ကွယ်ပါ။ ဖခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများထံ
တွင် ငွေကြေးအပိုအန်ပစ္စည်း လက်ခံ
ဖွယ်ရှိသည်။

* ဝက်နှစ်များ

ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်
အခဲပြဿနာများ ပြေလည်လျော့ပါးသွား
မည်။ ရပ်ဝေးမြေမြင့်တွင် စီးပွားရှာဖွေ
နေသူတို့မှာ ပြည်တော်ပြန်ရန်ရှိသည်။
မိသားစုအတွင်း သိုက်မြိုက်စည်ကား၍
အလှူအတန်း ပျော်ပွင့်ပွင့်ပွား ကျင်းပခြင်း
မည်။ စားဖိုဆောင်သုံးပစ္စည်းများနှင့်
ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်
သောကာလဖြစ်သည်။

ဤလတွင် ကံစာတာ မှေးမှိန်နေသလို
သည် အင်္ဂါနေ့တွင် သက်ကြီးပိုင်း
အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား ပြောင်းချဖြင့်
ပြုလုပ်သော စားဖွယ်တစ်မျိုးကို လှူဒါန်း
ပေးပါ။ ပါပရိုးကျိုးများ လျော့ပါးသွား
လိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါ။
ဟုရှင်မီ(Hu Jin Zhi)

2016.07.28

သင်္ဘောသီးအမြဲတော(တောတတ်)

သက္ကရာဇ်

သင်္ဘောသီး အမြဲတော

နှင့် သူ့အိမ်အတွက်

'ဆရာတော်ဘုရား... သင်္ဘောသီး
ဆဲတ သင်္ဘောသီးသေးသေးတစ်လုံး
တွေ့ရူးပါတယ် ဘုရား'
'အဲဒါ သင်္ဘောသီးအမြဲတော မှီလွှာပဲ'
'သင်္ဘောသီးအမှည့်ထဲက ရပေမယ့်
သူက မမှည့်မပျော်ဘဲ ပြုပြုမာမာ
ကလေး ဖြစ်နေတယ်ဘုရား'
'ဟဲ့...အမြဲတောဆိုတာ ဟယ်တတ်
အာကောင်လွန်ကဲလို့ ဖြစ်ရတာပဲ မာမာ
ဗျို'
'တင်ပေါ့... အဲဒါ ဘယ်လို အသုံး
အညွှန်းပါသလဲ အရှင်ဘုရား'
'သင်္ဘောသီးဆိုတာ လေထဲက ပြွေတွေကို
စိမ့်ယူ သို့လျှောက်ထားနိုင်တဲ့သတ္တိရှိတယ်
ဒါကြောင့် ရှိတိုင်းရင်သာတွေက သင်္ဘော
သီး သင်္ဘောသီးကို ပြွေကယ် ပြွေကယ်
သိတဲ့ ပြွေကယ် ပြွေကယ်ပေါ့ကွယ်
ဆိုကြတယ် အမှန်တကယ်လဲ ရှိပါတယ်
သင်္ဘောသီးကို အစားပြတ် အရင်ပိုင်း
အမြဲအံ့ပတ်လည်ကို ရန်သူတွေဝတ်ထား
F.28A, January, 2016.

တဲ့ အတတ်ပတ်ပြီး လောက်ထိုထား ပိန်ရှင်
သင်္ဘောသီးအစားကနေ ပြွေတွေ ထွက်ကျ
လာမယ်
ပြွေအိမ်နဲ့ ခံထားရတယ် အညာရှင်ရှင်
အသီးလေးတွေ သီးတတ်တဲ့ သင်္ဘောသီး
ပဲက ပြွေ ပိုရတတ်တယ် ဒါကြောင့်
ပြွေကယ်လီး ပြွေကယ်လီး ဆိုကြတာ
ပိုပြီး မှန်တာပေါ့'
ဆရာတော်ကြီးက ရေအင်(မောင်း
ထောင်ချိုင်)အတွင်းမှ **အုန်းသီး**
(အုန်းသီးခြစ်ကို အစောင့်ညွှန်းယူ၍ မီး
ဖြင့် ကျိုထားသောအခါ) တစ်ပန်းကန်

ကို ငွေယူ ဘုဉ်းပေးတော်မူသည်။ ယင်း
နောက် ဓာတ်လုံးစိမ်ထားသော ရေခန်း
ကြမ်းတစ်ခွက်ကို ထပ်ပုံ ဘုဉ်းပေးပြီး
မှ...
'သင်္ဘောသီး အမြဲတောကို ဆေးကြော
သန့်စင်ပြီး ဘုရားမှာ ကပ်လှူ ကိုယ်တိုင်လဲ
ရေခန်းသန့်စင်ပြီး သီလယူ ဘုရားပူဇော်ပေါ့
"ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟိ ဗိတ္တံဿ
နက္ခမ္မတိ အသောကံ ပိရဝံ ခေပံ" ဆိုပြီး
ကိုးခေါက် ရွတ်ဖတ် သရဏာယ် ညွှန်ပြီး
ရွတ်လိုလဲ ရတယ်
နောက်နေ့ကျတော့ သင်္ဘောသီးအမြဲတော
နက္ခမ္မာရောင်ခြည်စွမ်းရည် ၂၁၃

2015.07.28

သဘောသီးအမြဲတေ(သိတက်)

ကမ္ဘာ့ပျော်စရာတစ်ခု အဲဒါက ဂွမ်းပျို အိမ်ခြံတံတိုင်းမှာ မြို့တော်လိုက်၊ တစ်ခုရန် ကင်းလေးကွယ်၊ ကာထားတဲ့ ပြင်ပံတံပြ ကက်ကင်းအောင်ပြီး ကာကွယ်ပေးထား။ သဘောသီးအမြဲတေ အသုံးဝင်ပုံ က အနု၊ အကြမ်း၊ ပီယ၊ နေ စုံလို့ပေါ ကွယ်။ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ အပြစ်ကင်း ကင်း၊ သန့်ရှင်းတာလေးတွေလောက် ပြောပြတာကွယ်။

နောက်ပြီး ဘဝအပူအပင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ သောကမီးတွေ ငြိမ်းအောင်လဲ လုပ်နိုင်သေးတယ်။ သဘောသီး အမြဲတေကို ဖန်ခွက်ထဲထည့် သပြေနဲ့ အတူ ဘုရားကပ်လျှ။ (သ)မီးငြိမ်းပြီး ဘဝအေးချမ်းမယ်။

အဂ္ဂိရတ်မှာတော့ “စိန်”ကို မြွေ၊ ကင်း စတဲ့ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါရန် အကာ အကွယ်အတွက် အဆောင်အကာ ဓာတ်လုံးထိုး “တည်”တဲ့အခါ ထည့် သုံးရတယ်။ ဒီတစ်ခါရင် ဘုန်းကြီးဆီ ယူလာခဲ့၊ မြွေရန်အကာ စိန်ဓာတ်လုံး

၂၁၈ နက္ခတ္တဆရာကြီးမြတ်စွာ

လုပ်ပေးမယ်’ ထိုအချိန်မှစ၍ သဘောသီးခွဲလေ တိုင်း အမြဲတေ တွေ့နိုင်ဖို့ မျှော်ကိုးခဲ့ သည်မှာ ဆယ်နှစ်ကျော်သွားလေ သည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ် မိုးရာသီတစ်နေ့တွင် ဇနီး၏ ဒေါ်လေးထံမှ သဘောသီး အမြဲတေတစ်လုံးကို ရရှိ၏။ လုံးဝန်း သော ပုံသဏ္ဌာန် မဟုတ်ပါ။ ကြွေပုပ် ခရုကဲ့သို့ တစ်ဖက်ခုံး၍ တစ်ဖက်ချိုင့် နေသည်။ အမြဲညစ်ရောင် မာတင်း၍ အလျား နှစ်လက်မကျော်ခန့်ရှိ၏။

သဘောသီးအမြဲတေ ရလေပြီ။ ကော့ပေါက်ဆရာတော်ကြီးကား မရှိ တော့ပါ။ ဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ တွဲဖက်၍ အဂ္ဂိရတ်ပညာ လိုက်စားခဲ့ သော ဦးနုရာဇာ(မုဗ္ဗရာဇာမင်းတစ်ထောင် တစ်ဆရာတော်)သည်လည်း ဆရာ တော်ကြီးနှင့် မရှေးမနောင်း၍ ခန္ဓာဝန် ချပြီးလေပြီ။

သို့ဖြစ်လေရာ သဘောသီး၊

အမြဲတေ အသုံးပြုပုံကို ဆီမိုသုရာ တင်ပြပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ် လျက် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြ တင်ပြလိုက် ပါသည်။

ကော့ပေါက် ဆရာတော်ကြီး သဘောသီး အမြဲတေ (သ)မီးငြိမ်းအောင် အစဉ်တွင် ဖန်ခွက်သည် ဂမ္ဘေ ယထာ ဓာတ်မိတ်ဆောင်ကာ မူလ ယထာ ဓာတ်လွန်ကဲအားကောင်းနေမှုကို မိတ် ဆောင်ထားခြင်းဖြစ်လျက် “သဓဠ” မှာ “သဘော”နှင့် နံတူ ဝတ္ထု အမြတ်ဆောင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ တွေးဆမိပါသည်။

ဤသဘောသီးအမြဲတေကို ဆီ မြို့၊ ကွဲမြဲရွာသစ်နေ ကျောင်းဆရာ (ငြိမ်း)ဒေါ်နန်းခင်ချို၏ နေအိမ်ခြံထဲ အတွင်း ပေါက်ရောက်နေသော သဘောပင် အသီးမှ ရရှိခြင်း ဖြစ် သည်။

ခင်ထွန်း၊

F.28B, January, 2016

ဘေးရန်ကင်းစင်

ဣဒ္ဓိယူဝင်ပေါရာဇေယျ ဘဆောင်

ကောဇမြို့မြတ်စွာ

ကျွန်တော်ဟာ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
အောက်တိုဘာ လလယ်လောက်က
မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ ကုတ္တီကုန်းရွာကို
ဆက်ခံခဲ့ပါတယ်။ ကိစ္စရပ်ညာတွေ
အလွန်စွမ်းတဲ့ ဆရာကြီးတစ်ယောက်
အကြောင်းကို ကြားသိခဲ့ရပါတယ်။

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ကိစ္စရပ် ပညာအစွမ်း
ဆွေ့ လက်တွေ့ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်
အောင်မြင်ပုံတွေကိုကြားသိခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ ကံကောင်း
ထယ်လို့ ပြောရမလားပဲ။ အဲဒီဆရာ
ကြီးရဲ့ တပည့်ရင်းတစ်ဦးနဲ့ မမျှော်လင့်
ဘဲ ဆုံတွေ့ခဲ့ရလို့ပါ။ သူကတော့
ကုတ္တီကုန်းရွာက ကိုစာနည်ဝင်း ဖြစ်ပါ
တယ်။

တကယ်တော့ သူနဲ့ကျွန်တော်
သိကျွမ်းဆင်မင်ခဲ့တာကတော့ ကြာပါပြီ။
အခုနှစ် ဒီရွာကို အလည်ရောက်တော့မှ
ကိစ္စရပ်ညာတွေအကြောင်း ပြောနေရင်း
က သူ့ဆရာကြီးအကြောင်းကို ပြောပြ
ခဲ့တာပါ။

ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာတော့ အဲဒီ
ဆရာကြီးကို “ဘူးမကျန်းဆရာကြီး”
ရယ်လို့ လူသိများ ထင်ရှားပါတယ်။
ကိုစာနည်ဝင်းက သူ့ဆရာကြီးရဲ့
ဇာတ်တွေ ပွဲတွေ အောင်မြင်ခဲ့တဲ့
ညာခန်းတွေအကြောင်း ပြောပြပါ
တယ်။ အစီအရင်တွေ လုပ်တဲ့အခါများ
နာထဲ ကိုစာနည်ဝင်းကို ခိုင်းစေခဲ့
ကြောင်း သိရပါတယ်။

ဒီကြောင့် ကိုစာနည်ဝင်းဟာ ဒီအစီ
အရင်တွေ ပြုလုပ်ပုံကို ခရေစေ့တွင်းကျ
ပြောပြတတ်ပါတယ်။

ကိုစာနည်ဝင်းကိုယ်တိုင်လဲ ဒီလို
ကိစ္စရပ်ညာတွေကို စိတ်ဝင်တစား
လိုက်စားသူဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ဆရာ
ကြီးဟာ လူတိုင်းကို ပညာမပေးပါဘူး။
ကိုစာနည်ဝင်းကိုလဲ ပညာကုန် မပေးပါ
ဘူး။

တစ်နေ့တော့ ကိုစာနည်ဝင်းဟာ
သူ့ဆရာကြီးဆီက ပညာတစ်ခု
တောင်းယူ ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုပါ။

‘ဆရာကြီး... ဆရာကြီးကလဲ
အသက်ကြီးနေပြီ။ ဆရာကြီးနေတဲ့
ရွာကို ကျွန်တော်လဲ အလုပ်တစ်ဖက်
နဲ့ဆိုတော့ အမြဲ မလာနိုင်ပါဘူး။ ဆရာ
ကြီးဆီက ပညာတွေရနိုင်ဖို့က မလွယ်
ပါဘူး။’

ဒီနေ့တော့ ကျွန်တော် ဆရာကြီးကို
တောင်းပန်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်
တစ်သက်တာ အသုံးဝင်မယ့်အဆောင်
တစ်ခုလောက်ပေးပါ ဆရာကြီး’

အဲဒီလို ကိုစာနည်ဝင်းက တောင်း
နေတော့ ဆရာကြီးဟာ ခဏ စဉ်းစား
ပြီး...

‘ကဲ ကဲ မောင်စာနည်ဝင်း မင်းလဲ
လိမ္မာရေးခြားရုံတဲ့ တပည့်ဆိုတော့
ဆရာကြီးပေးခဲ့မယ်။ မင်းညာဏ်ရှိသလို
သုံးစေတော့ မင်း’ “အမြစ်အညွန့်”
ဆိုတာ သိလား’

‘သိပါတယ် ဆရာကြီး’
‘အေး... ဖွန်းရဲ့ အမြစ်အညွန့် နံဆင့်
သစ်ပျံရဲ့ အဲဒီအပိုက်ရဲ့ အသားကို
လက်လယ်ရဲ့ အလယ်ဆစ်ရဲ့ တိုက်ခြက်ပျံရဲ့
ပယ် တိုက်တဲ့အခါ ပယ်ဟာ အပြစ်ရန်ကို
နိုင်ချင်လက်လယ် အလယ်ဆစ်ရဲ့အပြစ်

က တိုင်ရမယ်။
အဲဒီအသားကို သွားလေရာ အပြုဆောင်
ထား။ သွားလေရာ ရန်သူကင်းမယ်။ ရန်သူ
ကင်းတော့ မိတ်ဆွေ သင်မိသသူ ပေါတာပေါ့။
ခင်တုတ်တုတ်လုပ်တော့ ပင်း တာမဆို
အောင်မြင်အောင် လုပ်နိုင်ပြီပေါ့ကွာ။ ပါပြော
တာ ရှင်းရဲ့ဟာ။

ရန်သူ ရှိနေပြီဆိုတော့ မင်း စိတ်
မချစ်သောတော့ဘူး။ ဘာလုပ်လုပ်
အနှောင့်အယှက်ကြုံမယ်။ ခက်ခဲမယ်
ကွာ။ ရန်မရှိတော့ အကောင်းဆုံးပဲ။
လူတိုင်းနဲ့ အဆင်ပြေစေတဲ့ အဆောင်
ပဲ။ မင်း အမြဲဆောင်ထား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး ရှင်းပါတယ်။
ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် ဆရာကြီး’

ကျွန်တော့်အား ကိုစာနည်ဝင်းက
ဒီအကြောင်းကို အလွန် ခင်မင်ရင်းနှီး
သူပို့ ပြောပြလိုက်တာပါ။

စာရွာသူများကတော့ ဒီပညာခန်း
ကို ရုတ်တရက် နားလည်မှာ မဟုတ်
ပါဘူး။ ဗေဒပညာရှင်များနဲ့ ဗေဒင်
လေ့လာလိုက်စားတဲ့ ဝါသနာရှင်များ
ကတော့အမိန့်ပြန်အကောင်ထင်မှာပါ။

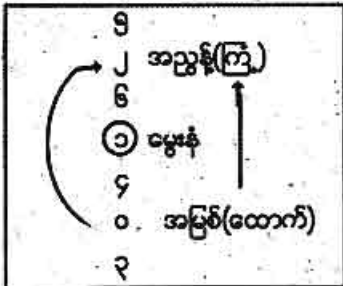
စာဖတ်သူ အများစုအတွက်
ကျွန်တော် ရှင်းပြပါမယ်။

အမြစ်အညွန့်ဆိုတာကတော့ မွေးနံ
ရဲ့ ခုနစ်ခုမြောက်နဲ့ မွေးနံရဲ့ နှစ်ခုမြောက်
ကို ပြောတာပါ။ ဥပမာ...

တနင်္ဂနွေနံရဲ့ ခုနစ်ခုမြောက်ဟာ
စနေဖြစ်ပါတယ်။ “အမြစ်မြို့ဟ်” ပါ။

တနင်္ဂနွေနံရဲ့ နှစ်ခုမြောက်ဟာ
တနင်္လာဖြစ်ပါတယ်။ “အညွန့်
မြို့ဟ်” ပါ။

ဒါကြောင့် တနင်္ဂနွေနေ့၊ အမြစ်
အညွန့်ဆိုတာ စနေအဝ တနင်္ဂနွေ
အဆိုရှိတဲ့ နံသင့်သစ်ပင် ဖြစ်ပါတယ်။
ဥပမာ- ထောက်ကြံ့

မှတ်ရလွယ်အောင် အမြစ်အညွန့်
နံသင့်သစ်ပင်များကို ယေးနဲ့ ဖော်ပြ
ပေးလိုက်ပါတယ်။

နွေသားသမီး	အမြစ်	အညွန့်	နံသင့်သစ်ပင်
၁၄	စနေ	၂၈	ထောက်ကြံ့
၂၈	၁၄	၃၇	ဩဇာ
၃၇	၂၈	၄၆	ခရ
၄၆	၃၇	၅၅	စိန်နံ၊ စံပယ်
၅၅	၄၆	၆၄	လယား၊ လောက်သေ
၆၄	၅၅	၇၃	ပိတောက်၊ ဟံ
၇၃	၆၄	၈၂	သစ်အယ်

လက်လယ်ကို တိုင်းယူတာတွေ မိမိရဲ့
ညာဘက် လက်လယ်လက်ချောင်းကို
ကွေ့လိုက်ပါ။ ဒီအခါမှာလက်လယ်အယ်
ဆစ်ကို အတိအကျ တိုင်းယူနိုင်ပါတယ်။
တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုတာ ထောက်ကြံ့
ကိုး၊ တစ်ကိုးကို မိမိရဲ့ လက်လယ်
အယ်ဆစ်နဲ့ တိုင်းဖြတ်ယူရပါ။ အတိ
အကျ တိုင်းဖြတ်လိုရာ အမြစ်အညွန့်
နံသင့်သစ်ပင်ကို သွားလေရာ ဆောင်လို
ရပါမယ်။

လက်လယ်ရဲ့ ဂန္ထီအစွပ်ကို ကျွန်တော်
တို့ပြန်ဟောင်းရင်းသားတွေ တစ်ခုတည်း

၂၂၀ နာမည်ရောင်ခြည်မရောင်

ပိတောက်၊ ဆေးစား၊ ဆေးဆော်တာထောင်
လက်လယ်နဲ့ ဆေးစားကြ ဆေးစော်ကြ
တာပါ။

ပိုပြီး စွမ်းဆောင်ရုံတော့ မေတ္တာထက်ကို
စွမ်းနိုင်သမျှ ရှက်ပြီး သိဒ္ဓိတင်သင့်ပါတယ်။
ဒါကတော့ ညာဘက်လက် ချောင်းပိုင်ပါ
တယ်။

နေ့ကောင်းရက်မြတ် ရွှေချယ်ချင်
ရင်တော့ အကြံစားရက်ကို ရွေးပါ။
မြန်မာပြည်ကွဲဒီနိတွေမှာ ရှာရင် အလွယ်
ရှာတွေ့နိုင်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ မိသားစုတာဝန်တွေ
စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေဖို့ ကြိုးပွား
တိုးတက်ဖို့ လုပ်နေကြရမှာ အပြင်
လောကအပြင်ကမိတ်ဆွေတွေ လူတွေ

နဲ့ ဆက်ဆံ လုပ်ကိုင်နေကြရတာပါ။
ဒီလို ဆက်ဆံတဲ့အခါ အဆင်မပြေမှု
တွေ၊ ရန်ငိုမှုတွေ၊ ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေ၊
မနာလိုမှုတွေ အတွေ့တွေ တွေ့ကြုံနေ
ရပါတယ်။ ဒီလို အပြင်ရန်သူတွေ
ကာကွယ်တားဆီးဖို့ လူချစ်လူခင်များဖို့
အတွက် "အမြစ်အညွန့် အဆောင်"
စီရင်ပုံတွေကို ဖြုတ်စေတာနဲ့ ဖော်
ထုတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

စာမျက်နှာ (၂၂၁)မှ အဆက်

လက္ခဏာပေးဖို့ အခြေမခံ

၁။ ဘာသာရေး ကိုင်းခွဲအားရည်ချက်
ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

လက်ချောင်း (၅)ချောင်းအနက်
လက်မ၊ လက်ညှိုး၊ လက်သွက်ညှိုး၊ လက်
သန်တို့၏တိပ်များမှာ စုပတ်ပွေ့ပွေ့သော်
လည်း လက်လယ်လက်ချောင်း တစ်ချောင်း
တည်းသာသာ လက်တိပ်များတွင် ကြီးမား
ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

၂။ ကိုယ်ပိုင် ဆုံး
အိမ် တိုက်ထား
ခြင်းပိုင်ဆိုင်
ပြည့်စုံပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော်...

နဂါးလမ်းကြောင်းနှင့် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း
ကြား၊ စတုရန်းပုံပြင်မှာ စိမ့်နီ သင်္ကေတ
မပါလာအမြဲအခန်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ပြည့်စုံသောနေထိုင်
လုပ်ကိုင်ပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော်...
အသက် ထမ်း

ကြောင်း၊ အောက်ခြေမှာ လက်ခံနေသည့်
တွင် ပျော်ရွှင်ပြီး ကလေးကြောင်း၊ အောက်
ခြေမှာ ပို၍ ရှည်လျား ထင်ရှားအားတက်
၍ ပြည့်စုံနိုင်သော တနင်္ဂနွေသား
အက်ဆို့ရောက်ရှိနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

မှတ်ချက်

အထက်ပါလက္ခဏာရှင် အမျိုးသား
ယခုအခါ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်
လုပ်ကိုင်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

(လက္ခဏာညွှန်းချက် တိုင်းအတိုင်း)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ရှမ်းသားကြီး
အောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင်
(ဥပမာအတွက်)
လက္ခဏာပေးစင်ပညာဆရာတော်

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ညာလက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ ရှမ်းပြည်နယ်အောင်ကြီး၊ ထားရိုးမြို့မှ ရှမ်းထိုင်းရင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

လက်ဖဝါးပြင်နှင့် လက်ချောင်းများကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

၁။ ဘာသာရေးကိုယ်၌ အားကောင်းသူလား။

အားနည်းသူလား။

၂။ ကိုယ်၌ အိမ်ထိုက်ထား

ခြံမြေ ဝိုင်းဆိုင် ပြည့်စုံမှုလား။

အိုးပဲ့အိမ်လား။

၃။ ပြည်တွင်းမှာ နေထိုင်လုပ်ကိုင်

မှုလား။ ပြည်ပမှာ နေထိုင်

လုပ်ကိုင်မှုလား။

မိမိတို့၏ အခြေများကို

အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ

သီးခြားစာရွက်လွှတ်တွင်

ရေးမှတ်ပြီးမှသာ
ထက္ကဏာ ပဟေဠိ
အခြေများနှင့်
တိုက်ဆိုင် စစ်ဆေး
ညှိနှိုင်းကြည့်စေချင်
ပါသည်။

လက္ခဏာပဟေဠိ

အဖြေကြိုး

ဆရာကြီးစောပုမြိုင်
(ဥပဒေကျွမ်းကျင်)
လက္ခဏာပဟေဠိပညာသုတေသီ

ညာလက်

ပဟေဠိ အခြေများကို
စာမျက်နှာ (၂၁) တွင်
ကြည့်ရှုပါရန်။

ဇယား

ဇယား - မိမိတို့အားလုံးနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ရမည်။ မှန်ကန်ပြီး သစ္စာရှိလျှင် သင့်အတွက် တစ်သက်စာပါ။

ဇယား - မဟာသီလများက မိမိအလုပ်တာဝန် ဖျက်ဖျက်အောင် လုပ်တတ်၍ အထူးသတိထားလုပ်ကိုင်ပါ။ စာရင်းအင်းသေချာစွာထားပါ။

ဇယား - သားသမီးများကြောင့် စိတ်ပူပင်သောကရောက်မည်။ ချောမွေ့ချောင်းဖျေပေးပါ။

ဇယား - ချစ်သူမရှိသောသူများ ချစ်သူတွေ့လိမ့်မည်။ ကြင်ကြင်နာနာ သစ္စာရှိ၍ ချစ်ဖို့တော့ လိုပါသည်။

ဇယား - ပညာရေး ကံစာတာကောင်းနေပါသည်။ ဟိုအရေးဒီအရေး ဟိုကိစ္စ ဒီကိစ္စများကို စိတ်မဝင်စားပါနှင့်။

ဇယား - သွေးတိုးရောဂါရှိလျှင် ရောဂါပြန်ထတတ်သည်။ အငန်လျော့စားပါ။ အအိပ်အနေ အစားအသောက် မှန်ပါစေ။

ဇယား - ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဇယား - ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဇယား - မိမိတို့၏ ငွေကြေးကို စိတ်ချရသော အလုပ်အကိုင်ဖြင့် ရရှိရမည်။

ဇယား

ဇယား - ရယ်ယာလုပ်ငန်း မလုပ်ပါနှင့်။ တစ်ဦးတည်းပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ပါ။ စီးပွားရေး ကံစာတာ တက်နေပါသည်။

ဇယား - ယခုလအတွင်း လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်နိုင်ပါသည်။

ဇယား - မိမိကို ပေးအပ်ထားသော အလုပ်တာဝန်များကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် အောင်အောင်မြင်မြင် ပြီးစီး၍ မိမိအထက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များက ချီးကျူးဂုဏ်ပြုကြလိမ့်မည်။

ဇယား - သားသမီးများအတွက် ဂုဏ်တက်ရလိမ့်မည်။ သား သမီးများ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး အားလုံး ပြည့်စုံကောင်းမွန်ပါမည်။

ဇယား - စနစ်ပွင့်သောကာလ ဖြစ်သည်။ မိမိဘက်က ရိုးသားပြီး သစ္စာရှိတော့ လိုပါသည်။ မိမိတို့အား အချစ်ဖြင့်ချစ်ပါ။

ဇယား - ပညာရေးကံစာတာ တက်နေပါသည်။ အချစ်ရေးကြောင့် ပညာရေးကို မထိခိုက်ပါစေနှင့်။ ပညာသတိရှိပါ။

ဇယား - နှလုံးရောဂါ လေးဖက်စွာ ဖြစ်တတ်၍ အဆီအအိမ်များ ပြည့်ဝစေရန် လျော့စားပါ။ မစားလျှင် ဝိညာဏ်ပါသည်။

ဇယား - ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ဇယား

သားကောင်ခြေ

ဇယား - ငွေဆိုင်များ အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။ ခွေပန်းထိပ် လုပ်ငန်းများ အပ်ထည်များ လက်မလည်အောင် လုပ်ကိုင်ရလိမ့်မည်။

ဇယား - လုပ်ငန်းကိုင်ဖက်များ လူကြီးများ၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုဖြင့် အလုပ်များ အောင်မြင်စွာ ပြောကံမည်။ တာဝန်သစ် လုပ်ငန်းသစ်များ လုပ်ကိုင်ခွင့် ရလိမ့်မည်။

ဇယား - မိသားစုအရ အပျော်ခရီး(သို့မဟုတ်)ဘုရားခရီး ထွက်ရလိမ့်မည်။ မိသားစု ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစွယ်စုံကောင်းသောကာလ ဖြစ်ပါသည်။

ဇယား - ချစ်သူ၏ အထင်လွဲခြင်း သံသယဖြစ်ခြင်း ခံရလိမ့်မည်။ ရှင်းလင်းရင်ဖွင့်ပါ။

ဇယား - စာပေပညာရှိလျှင် မကြောက်မန့် ဝင်ရောက်ဖြေဆိုပါ။ အချစ်ရေးကြောင့် ပညာရေးကို မထိခိုက်ပါစေနှင့်။

ဇယား - သည်းခြေအားနည်းသော ရောဂါဖြစ်တတ်သည်။ သည်းခြေဆေး ကောင်းကောင်းကို စားပေးပါ။

ဇယား - ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဇယား - ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇယား - ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

နေင်း ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ သို့သော် သတ်မှတ်ချိန်မတိုင်မီ ပြီးစီးသွား ပါလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ သားသမီးများ၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး အားလုံးကောင်းမည်။ ငွေကြေးဝင်သော သားသမီးကမိတ်အား ငွေကြေးဖြင့် ကုန်တော့လိမ့်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ရိုးရိုးသားသား မှန်မှန်ကန်ကန် သစ္စာတရား၊ ဦးထိပ်ထား၍ ချစ်ရေး ဆိုပါ။ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ။ ဘာသာစကားဆိုင်ရာ သင်တန်းများတက်ခွင့်ကြုံလိမ့်မည်။ မိမိတတ်မြောက်လိုသော ဘာသာစကားကို သင်ယူပါ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ကျန်းမာရေး ကောင်းပါသည်။ စိတ်ချစ်သောသောကြောင့် လူလည်း ကျန်းမာမည်။

ထောင်ရှင်ကံများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၉၊ ၃၁။

ချောင်းကြက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ငါးငါးကြက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၃၁။

ငါးငါးကြက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သံကြား။ ။ ဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စ ရှိပါလျှင် ယှဉ်ပြိုင်ရန်ကိစ္စလျှင် “အရပ် သိပ္ပံ နာယ” ဟူသော ဂီတကို ကိုဗေါက်ရွက်ပွားပြီး ဆောင်ရွက်ပါ။

အထွေထွေ

စီးပွားရေး။ ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်နိုင်သောကာလ ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်နိုင်ပါသည်။

စီးပွားရေး။ ။ နေရာဌာနပြောင်းခြင်း (သို့မဟုတ်) ရာထူးအဆင့် တိုးမြှင့်ခြင်း ခံရမည်။ အားလုံးကောင်းပါသည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ မိသားစု ပျော်ရွှင်ရမည်ကာလ ဖြစ်သည်။ သားသမီးများ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး ကောင်းမည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူရွေးချယ်ရာတွင် နှလုံးသားတစ်ခုတည်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ဘဲ ဦးနှောက်ဖြင့် တွေးချင့်ဆုံးဖြတ်ပါ။ အမှားနည်းပါလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကံဇာတာ ကောင်းနေပါသည်။ အချစ်ရေးကလည်း ကောင်းနေ၍ စဉ်းစားချင့်ချိန်ပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဦးခေါင်းမှူးဝေတတ်သည်။ ဝမ်းမချုပ်ပါစေနှင့်။ ညဘက် ရေပျိုးပါနှင့်။

ထောင်ရှင်ကံများ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၁။

ချောင်းကြက်များ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

ငါးငါးကြက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၃၁။

ငါးငါးကြက်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သံကြား။ ။ နှစ်ပျော်(၅)တံကို ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးပါအား ဆက်သပါ။

သောကြာ

စီးပွားရေး။ ။ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေအောင်မြင်မည်။ အပညာလုပ်ငန်းများ ငွေဝင်များမည်။

စီးပွားရေး။ ။ အခက်အခဲများ ရှိသော်လည်း မိမိတာဝန်ယူထားသော အလုပ်တာဝန်များ အချိန်မီပြီးစီးမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ သားသမီးတစ်ဦး၏ မင်္ဂလာသက်တော်ပွဲခမ်းဆင်းများမှာ ကျင်းပပေးရလိမ့်မည်။ မိသားစုပျော်ရွှင် ကြည်နူးရသော ကာလတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

အချစ်ရေး။ ။ “ထီးကလေးတစ်ချောင်း နှစ်ယောက်တည်း ဆောင်းလို အပေါင်းအသင်းသိအောင် ကြွေးကြွေး” နိုင်သောကာလ ဖြစ်ပါသည်။

ပညာရေး။ ။ အခက်အခဲ အနည်းငယ်ရှိသော်လည်း စိတ်ပျက်ပါနှင့်။ ဝိညာ ကြိုးစားလိုက်ပါ။ ဝိညာ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ လေထိုးလေအောင် ဖြစ်တတ်၍ လေပွားများကိုမစားပါနှင့် ညဘက် ရေပျိုးပါနှင့် နွေးနွေးထွေးထွေး နေပါ။

ထောင်ရှင်ကံများ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ချောင်းကြက်များ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ငါးငါးကြက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ငါးငါးကြက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သံကြား။ ။ ယိုးဒယား ကလေးလူကြီး အားလုံးကို ကြက်သားဆန်ပြုတ် ကျွေးမွေးပါ။

အင်္ဂါ

စီးပွားရေး။ ။ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လိုက် တိုးချဲ့နိုင်သောကာလ ဖြစ်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ် ထူထောင်မည်ဆိုက ယခုကာလသည် အကောင်းဆုံးကာလ ဖြစ်ပါသည်။

စီးပွားရေး။ ။ မိမိ၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကို အထက်လူကြီးများက အသိအမှတ်ပြုပြီး လုပ်ငန်းသစ်၊ တာဝန်သစ်များ ထပ်မံပေးလိမ့်မည်။ နေရာကောင်းသို့ ရောက်ရှိမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အစစအရာရာ အဆင်ပြေ၍ မိသားစုပျော်ရွှင်ကြည်နူးပွယ်ကောင်းသောကာလ ဖြစ်ပါသည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူ မရှိသေးသူများ ချစ်သူတွေ့၍ ချစ်သူရှိသော ချစ်သူအသစ်နှင့် ထပ်မံ ချစ်မိတတ်၍ အထူးသတိထားဆင်ခြင်ပါ။

ပညာရေး။ ။ တက်ရင်သည် သင်တန်းကို တက်နိုင်၍ သင်ယူလိုသည့် ပညာရပ်များကို သင်ယူပါ။ အောင်မြင်တတ်မြောက်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ သွေးတိုးရောဂါ အခံနိုင် ကျောက်ပြန်ထတတ်သည်။ အဆီအစိမ်း အငန် အနံနံ ဝက်သား လုံးဝ ရှောင်ထားပါ။

ထောင်ရှင်ကံများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၃၀။

ချောင်းကြက်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၁။

ငါးငါးကြက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉။

ငါးငါးကြက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သံကြား။ ။ သက်ကြီးရွယ်အိုများ အိုတတ်တတ်ရွက်စိုက်ကျွေးပါ။

ကျန်းမာ ရှမ်းသာပါစေ
ဆရာ ချောင်ခြည်
နက္ခတ္တဆောင်ခြည်ပါမင်း ၂၁

ကျောက် ခဲ ကုသ လမ်း

ရှေးအရိုးရက်ဆရာကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သောလမ်း ဖြစ်ပါသည်။
ပိတ္တိလာ အနောက်(၂)ိုင်ခန့်ဝေးသော ကမ္ဘာ့ဓာတ်ဆရာ
ကြီးဦးချော် ထက်ချေးမှ မှတ်စုစာအုပ်မှ တွေ့ရှိ ဖော်ပြခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ ပါရမီရှင်များ အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြ
ပါစေ။

(ကျောက်) = ကျောက်ချဉ်	(၄) ကျပ်သား။
(ခဲ) = ဝေက်သား	(၄) ကျပ်သား။
(က) = ကန့်	(၄) ကျပ်သား။
(ယ) = ယမ်း	(၄) ကျပ်သား။

စုစုပေါင်း (၁၆) ကျပ်သားကို ညက်စွာ ကြိတ်ပြီးလျှင်
ကြေးနီ(၁၆) ကျပ်သားကို ပါးပါးခတ်၍ ကတ်ကြေးစာချ ပြီးလျှင်
သီး(၉)လုံးအရည်နှင့် ယင်းအစုကိုစိမ်း။ နေမှာလှန်း၊ မပြတ်ဖွေ၊
ခြောက်လျှင် ညက်စွာထောင်း၍ သံပရာသီး(၇)လုံးအရည်နှင့်
စိမ်းက ကြေးနီကြေ၍ ရွှံ့ဖြစ်လိမ့်မည်။

ခြောက်လျှင် လက်ချားမီးပေါက်(၁)ကျပ်သားထည့်၍
ညက်စွာပြု။ ယင်း အမှုန့်ဝင်လောက်အောင် လုံခိုင်ခိုင်နှင့်
မပေါက်စေရ ချော်ဖြစ်အောင်ထိုး။

အေးလျှင် ထုခြေ၍ ညက်စွာထောင်း (မကြေသည့် ကြေးနီ
စုကို ယူထား) ယင်းနောက် လက်ချား ချား (၃- ၄) ထည့်၍
ယင်းနောက် လက်ချား ၁ (၁-ပဲသား)စီနှင့် ၄-လုံထိုးကြေးနီစု
ကျန်လျှင် တန်း၊ ယင်းချော်ကို ယူ၍ လက်ချားမီးပေါက်
(၁)ကျပ်သား သွင်း၍ ညက်စွာထောင်း။ ယင်းအမှုန့်ကို (၄)ပုံ
ပုံပြီးလျှင် သွပ်ကောင်း(၁)ကျပ်၊ သုတကောင်း (၁)ကျပ်သား
တွဲ၍ထား။

လုံစောက်မှာ အောက်က ဆေးတစ်ပုံခဲ၊ သွပ်တွဲပြုဒါးကို
အလယ်ကထား၊ ၂-ပုံဆေးကို အလယ်ကအုပ်၊ တစ်ပုံဆေးကို
အထက်က နှိုး၍ ခြေသရွတ် ၃ ထပ်ခဲ။ နေသေ့စွာလှန်း။
လုံကို ခြေမှာ လက်မဝက်ခန့် ဖော်ထား။ ထိပ်ကို ချော်လည်
အောင်ထိုး။ လုံကို (၂) ကြိမ်၊ (၃)ကြိမ်၊ (၄) ကြိမ် မြှင့်၍ထိုး။
ချော်ပတ်မီလျှင် မီးမြှင့်၍ထိုး။ အေးမှ ဓာတ်ကိုယူ မလျှော့
(၂)ကျပ်သား ရ၏။

နောက်ပမ်းလိုလျှင် ယင်းချော်နှင့် အထက်က နည်း
၂၄ နာရီစောင့်ရမည်။

အတိုင်း ဖမ်းလေရ၏။

ကျောက်ချဉ်၊ ယမ်း၊ သား(၃)ပါး အမှုန့်စု၍ လက်ချား
မီးပေါက်ကြပြီး (၇)ကြိမ်ပေါက်၍ တစ်လုံထိုး။ ယင်း
နောက် အလင်းထိုး၊ ကျိုး၍ ထောပတ်၊ ဝက်ဆီမှာ(၃)ပါး
လောင်းပြီးလျှင် ယင်းဓာတ်လုံးကို လုံချောချောနှင့်တူ၍
ရွှေကောင်း၊ ချား(၁- ၂) ခတ်ပြီးလျှင် မီးနာနာထိုး။ ယင်း
ရွှေချော်ဖြစ်၍ တက်၏။

ယင်းဓာတ်လုံးကို ယူ၍ ယင်းလုံတွင် ဘော်(၁)ကျပ်သား
ထည့်၍ ကျင်း။ ယင်း ဘော်ရွှေအတိုင်းဖြစ်၏။ ယင်း
ဘော်ပါကို ရွှေ ချား(၁- ၂) သွင်း၍ကျိုး၊ ရေနံ-ထောပတ်-
ဝက်ဆီ တစ်မီးစီ သွန်း၊ ယင်းရွှေ... ရွှေမွေစပ်ဖြစ်၏။
ထမား၊ မျိုးကွာထောက်ဓာတ်ထိုး ဖြစ်၏။

ရှေးဆရာများသည် မိမိတို့ ပေါက်မြောက်ခဲ့ကြသဖြင့်
မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဆရာများ လုပ်နည်းမမှန်သဖြင့် မအောင်မြင်
ဖြစ်ပါသည်။ ပါရမီ နည်းပညာနဲ့ပါစေ၊ ဖြစ်၏။

တင်လှ(ဆ-မ-ဇွမ်း)
ပုသိမ်ကြီး

မောင်တစ်ထမ်း

မယ်တစ်ညွတ် (၂)

ရွှေတောင်
ပြည်မောင်စိုး

သခင်လေး အမေက

မိမိတို့က ဟိုဟိုဒီဒီ လျှောက်ကြည့်
တုန်း ကျောက်ဖြူရင်ကြီးက
တယ်။

‘သောက်ကောင်က... ကောင်စိုက်
ကောင်လိုက်တဲ့ ထမ်းမင်း’ မဟာရ

ထက်ကပဲ၊ နောက်ထပ်စာမင်းသေထမ်း
နောက်နေ လာရင်လဲ ချက်ခဲကွ။ မင်း
လာတိုင်း လာတိုင်း ချက်ခဲကွ။ ရေ
ငွေအင်္ဂါ(၅)ပြား ယူသွား
နောက်မှာ၊ ချက်လာရင် ကြက်သားကို
အသားတုံးတွေချင်း ယူခဲ့နဲ့ မင်းတို့လဲ

အသားစားကြ၊ အသည်းအမြင်ကိုလဲ
တစ်လှည့်စီ စားကြတာပေါ့ကွ။ ပြောစကား
နားထောင်ကွ၊ ယောက်ဖရုံ
ကျောက်ဖြူရင်ကြီး၊ စေတနာ
မေတ္တာ မောင်မိုးတိုက်မှာ ရင်ထဲ
မချီတင်ကဲ ခံစားရ၊ ငွေဒင်္ဂါ(၅)ပြား
တော့ ယူရပြန်ပါပြီ။ မိုးတိုက် ငွေဒင်္ဂါ
တွေ ကောက်နေတုန်း...

နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၁၁

‘ယောက်ဖ ဖမ်းခဲ့ပါ တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက် အကျိုးဆောင်ကြပယ် ပါ့
အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာရှိရင် “ယောက်ဖ
ရေ”လို့ ခေါ်လိုက်မယ်။ ဖိုမိုကို ဖမ်း
အပြုလာခဲ့ပါ။ နောင်နေ့ကြည့်ကြာ ယိုက
ပြန်ပြီလားဟု’

မောင်ဖိုးထိုက် အိမ်ပြန်ရောက်
တော့အလုပ်က ရက်ဆက်။ နားရက်
မရှိ။ တောတက်တော့လဲ ပါးရတ်။
အိမ်နေရင်းလဲ နီးခြာ တောင်းရက်
အလုပ်လုပ်။ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေရတယ်
မရှိ။ အလုပ်ကြမ်းသမား မောင်ဖိုးထိုက်
မောပျား ပန်းဖျား ဖျားပါလေရော...

အချိန်မှန် တောတက်ရမယ့်ရက်...
ပျက်။ (၄),(၅)ရက် နားနေရ။ နာလန်
ထူနိုင်ဖို့ကြိုးစား။ ရက်ခြားသွားတဲ့
အလုပ်ကိုပြန်ဆက်။ တောတက်ပြန်ပြီ။
ဆန်တစ်ရွက်နဲ့ ကြက်တစ်ကောင်ချက်
လဲ ယူသွားပြန်ပြီ။

ခရီးရောက်မဆိုက် ကျောက်ဖြူရုပ်
ကြီးက လှမ်းပြောတယ်။

‘ယောက်ဖ နေကောင်းသွားပလား။ ဖိုမို
လိုက်ရတာကွ။ ဖမ်းလာမှ ပါ စာနား
အပူပဲ စိတ်အေးရတော့တယ်။ အာရပ်ါရ
တဝကြီး စာနားတော့မယ်။ ထာမဲ့ကွ’

‘နေမကောင်းလို့ မလာနိုင်တာ။
စိတ်မကောင်းဘူးများ။ ခင်များ မျှော်နေ
ရှာမှာ အားနာလိုက်တာ။ ကဲ စားပေ
တော့ ဆန်တစ်ရွက်နဲ့ ကြက်တစ်ကောင်’

မောင်ဖိုးထိုက် ချာခနဲ လှည့်ပြီး
ဝါးရတ်ဖို့ တောင်ပေါ်တက်သွားတယ်။
မနက်စာ ထမင်းပြန်စားတော့ ထားခဲ့
တဲ့ထမင်းထုပ်ကြီး မရှိတော့ဘူး။ နတ္ထိ
ဗလာ။ ဘာမှ မရှိ။

အဲဒီလိုနဲ့ (၅)ရက်တစ်ကြိမ်...
(၇)ရက်တစ်ကြိမ် ဆန်တစ်ရွက်နဲ့
ကြက်တစ်ကောင် ချက် ချက်ပေးရ။
ငွေဒဂါး(၅)ပြားကလဲ အကြိမ်တိုင်း...

၂၂၆ ၄၇၅၅ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အကြိမ်တိုင်းရ။

မောင်ဖိုးထိုက်နဲ့ မမယ်ကဲ့တို့ ဆင်းရဲ
တဲ့ဒုက္ခက သွတ်မြောက်ဖို့ ဖန်လာပြီ။
တစ်နေ့တော့ ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီးက
ပြောတယ်။

‘ယောက်ဖ ဖမ်း ပါဆုတ် နီးခြာ ထောင်ရက်
နေရုံနဲ့ အလုပ်ပြန်တု။ ပြန်ပွားတု။
မချမ်းသာဘူး။ ဖမ်းတို့မှာ စုဆောင်းထားတဲ့
ငွေရှိတယ်။

ငါကလဲ ပေးမယ်။ ဖမ်းတို့ဆိုတာ ဟိုတဝက
ငါနဲ့ပေး။ ငါပေးမှ ဖမ်းတို့ ချမ်းသာမယ်။
ကဲ...ပါလာတဲ့ ပုဆိုးစုတ်ဖြင့်’

မောင်ဖိုးထိုက် ပုဆိုးစုတ် ဖြန့်လိုက်
တယ်ဆိုရင်ပဲ ဝေါခနဲ ဝေါခနဲ ငွေဒဂါး
တွေ သွန်ကျလာတယ်။ ပုဆိုးစုတ်
(၄)ဖက်အစကို (၂)စီ (၂)စီ ပေါင်း
ပြီးချည်။ မ...ကြည့်လိုက်တော့
တော်တော်နဲ့ မ...မရ။ လေးလှရည်။

လေးမှာပေါ့ တစ်ပြည်ဝင် ပြည်
တောင်းလေးထဲ ငွေဒဂါးတွေ ထောင်
လိုက်စီပြီး အရစ်လိုက်၊ အရစ်လိုက်
ရွေထည့်လိုက်ရင်... ငွေဒဂါး အပြား
ပေါင်း (၁၀၀၀)ဆန်တယ်။

အဲဒီနေ့က နေဝင်ချိန် အချိန်စောင့်
ညမောင်းမှ ဖိုးထိုက်အိမ်ကို ပြန်ဝင်
တယ်။ ငွေထုပ် ပါလာတာကို။

အချိန်တန် အိမ်ပြန်ရောက်နေကွ။

ကနေ့မှ အတော်နောက်ကွ။ ဖမ်း
လေး ရင်မနေရပြီ။ ဘယ်လိုကြောင်
နောက်ကွ။ ဘာဖြစ်လို့ နောက်ကွ
အိမ်ဝက ထွက်...ထွက်ခွေ
တော်တော်နဲ့ ပေါ်မလာ။

ဖိုးထိုက်ကို မြင်ရမှ ရင်ဝက အထူး
ကြီးကွ။ သောကငြိမ်းအေး အပြော
တစ်ပိုင်း သွားကြီး။ ငိုမလို မျက်နှာ
ချက်ချင်း အပြုံးပန်းတစ်ရာနဲ့ မောမ
လာတဲ့ မောင်ဖိုးထိုက်ကို...

ဖိုးထိုက်ယူလာသမျှ ငွေဒဂါးတွေကို
ဇနီးအလိမ္မာ မယ်ကဲ့လေးက စားလဲအား
သုံးလဲသုံး။ အပြွန်းမပါ။ စုကာဆောင်
ကာ အလှူဒါန လက်နဲ့မကွ။ တုန့်
ကျစ်ပါအောင်ထုပ်တော့ အထုပ်ကြီး
က ကြီး...ကြီးလာ။

အိမ်ဆိုင်ကလေးဖွင့် နောက်ထပ်
အိမ်ဆိုင်ကြီးဖြစ်။ ပစ္စည်းစုံတင်ပြီး
ရောင်း။ ရောင်းရေးဝယ်တာ တောင်း
...ကောင်းလာလိုက်တာ လက်မထည့်
ဘူး။

ပုဗ္ဗမြတ်စွာ သာသနာတော်အတွက်
ရည်မှန်း အလှူအတန်း တွေပြု။ အဲ
အမှ ပြုလေလေတိုင်း ကျောက်ဖြူ
ကြီးကို ဖိတ်မန္တကပြု။ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုအစုစုကို အမျှဝေ။ သာသနာ
တွေ ဟစ်ကြွေး။ အနေမဝေတဲ့ ခွေး
ရွာသားတွေလဲ ဝီတိလွှမ်း။ ဝမ်းမ
တသာ သောမနဿ ဖြစ်ကြ။

သားလှရတနာကို သာသနာ
ဘောင်တွင်း တွင်း သွတ်သွင်း။ ခွေး
ကျောင်းဆရာတော်ကို သိက္ခာထမ်း
ရဟန်းခံ ရှင်ပြု။ တုမရ အလှူ
ပြောစည်သံသာ။ ဆိုင်းနဲ့ ဝိုင်းနဲ့ သူ
တာ။ အိမ်ရှေ့မှာ မဏ္ဍပ်ကြီး
တိုးမပေါက်တဲ့ ပရိသတ်။

ဟိုတုန်းက နီးဝယ် တောင်
ပလံးဝယ်ကြတဲ့သူတွေကို လယ်သမား

ကျွန်းမိတ်။ ညအိပ်ညနေ လာကြ။
အလှူမှာ ပိုင်းကြ။ ဝန်းကြ။ ကျွေးလိုက်
မွေးလိုက်တာ ဝက်ဝက်ကွဲ။ တရား
စဉ်သံ မစဲ...

အလှူပွဲမှာ ရွာတွေ ရွာတွေ... သန့်ဝါ
တိုင်းကြီး။ ကြေးစည်း၊ ငှက်ဝါ၊ ပိန္နဲကုန်း၊
ပြောင်ကျ၊ ဧရပ်လှ၊ တရုတ်ပင်၊ ကျွဲရဲ
တောမ၊ ပူးဘက်၊ ရပ်သာ(အရှေ့ရွာ၊
အနောက်ရွာ)၊ ဥသျှစ်ပင်လဲ မချိန်၊
ပြည်မြို့အထိ မကျန်။ ကိုဦးထိုက်က
တိုက်တိုင် သွားမိတ်တယ်။

အိမ်ရှေ့မှာ မထွပ်ထိုးတဲ့နေ့ကစပြီး
အလှူမှာ ပိုင်းဝန်း လုပ်ကိုင်ကြတဲ့သူ
တွေကို ကျွေးတာ တိုက်မကွဲ။

အလှူနေ့မှာ အိမ်ရှေ့က မထွပ်ကြီး
အပြည်။ ပရိသတ်က ကျပ်ညပ်နေ
တယ်။ တစ်ခါမှ မတွေ့မီ မသိရှိတဲ့
လူပျိုလေးတွေကိုလဲ မြင်နေရတယ်။

ပင့်သံယာ အရှင်မြတ်တို့ကို ထီး၊
မိနပ်၊ သင်္ကန်း၊ ပရိက္ခရာ အပ်စပ်ရာ
မှန်သမျှ အကုန်လှူ။ ပစ္စည်းအစုံ
ဆယ်နိုင် မပိုးနိုင် တနင့်တပိုး...

အလှူပွဲလာ ပရိသတ်တွေအား
(၁)ကျပ်...(၁)ကျပ်။ ကြပ်ကြပ်မတ်
မတ်လို့ စိတ်မှာ တွေးပြီး အလှူပေး။
အများပေးလို့ လူသာမန်နဲ့ နတ်သာမန်
ခေါ်။

ရောင်းရှင်ပြု အလှူတော်မင်္ဂလာ
ပြီးပြောက် (၃)နှစ်လောက်အကြာ...
နီတွင်းကြီးမှာ... ဝါခေါင်ခေါင် ရေမောင်
မောင်မှာ... ဝါခေါင်လဆန်းရက်ထဲ
မှာ... မနက်ဆွမ်းခင်းချိန် ကိုဦးထိုက်
အိမ်ရှေ့က အမှိုက်သမိုက်တွေ သိမ်း
ဆည်း လှည်းကွင်းနေတုန်း မြန်းခနဲ...

‘ယောက်ဖရေ ယော...ယောက်ဖ’
ရင်ခေါင်းထဲက လှိုက်လှိုက်ခေါ်
လိုက်တဲ့ အသံကြီး။ ဝေဒနာ ပြင်းပြလို့
မျိုးမဆုံ ခံစားနေရတဲ့ အသံကြီး။

ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီး အသံ။ ငယ်သံကို
ပါလို့။ သူ့အသံ ဧကန်အမှန်။

မနေ့ကမှ ဆန်တစ်ခွက်ချက်နဲ့
ကြက်တစ်ကောင်ဟင်း သွားပို့ရင်း
စကားတွေတောင့် တမောင်မောင်
ပြောခဲ့ကြသေး။ မောင်ဦးထိုက်တို့ ရှေ့
ရေကို သူပဲ ဆိုဆိုမစကားတွေ ပြော
လိုက်သေး။ ဘယ်အရေး ဘယ်အရာ
ပေါ်လာပါလိမ့်။

မောင်ဦးထိုက် နားစိုက်လို့ ‘တောင်
လိုက်တော့...’

‘ယောက်ဖရေယောက်ဖ ငိုကို ကယ်ပါ။
ငါ ဒုက္ခရောက်နေပြီ၊ အပြန်လာပါ။ မြို့
လာခဲ့ပါ။’

အီးအီးအားအားနဲ့ ညည်းညူနေသံ
တွေလဲ ကြားရတယ်။

မယ်ဂုံကို လှမ်းအသံပြု။ အပြေး
တပိုင်းနဲ့ မောင်ဦးထိုက် ကျောက်ဖြူ
ရုပ်ကြီးဆီ ရောက်သွားတယ်။ ကြည်
လိုက်ပါချေတော့...

ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီးက တုံးလုံးကြီး
လဲလို့၊ တောင်စောင်းမှာ ခေါင်း
အောက်စိုက်ပြီး မှောက်ရက်ကြီး၊
ခေါင်းရှေ့မှာ လက်နှစ်ဖက်က အုံ့
ဖွယ်ပူးလို့၊ ခြေနှစ်ချောင်းကလဲ တစ်
ချောင်းထဲ ထင်ရအောင် ပူးလို့။

‘ယောက်ဖ မြို့ပြန်လာပါ။ သူတို့
လက်ချက်ပို့သွားတယ်။ ဝါလက်နှစ်ဖက်
ခြေနှစ်ဖက်ကို ခြေနှစ်ဖက် စွပ်ထားတယ်။’

နာလှပီကြွား အပြန် ဖြတ်ပေးပါ။ သေရ
တော့ယယ်ကွဲ’

ကွ...ပေါင်းများစွာ ကြားရတော့
မောင်ဦးထိုက် ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီးနား
ကပ်သွားတယ်။ ဓားက မပါ။ လက်
မလာ။ လက်နဲ့ ဆွဲဖြတ်ပါသော်လဲ
ပြတ်နိုင်ခဲ။

‘လုပ်ပါဟ မြို့ပြန်၊ ယ်လီထားက ခြေနှစ်
ကွင်း၊ ငါ့မှာတော့ သံကြိုးကွင်းကြီး တင်း
အောင် စွပ်ထားသလို။ အသည်းစိုက်
အောင်နာထား။ အောင်ယယ်လေး
ယောက်ဖရဲ’

ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီး အော်လေ
ဦးထိုက်က ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မီ
ဖြစ်လေ။ ကယောင်ကတမ်းနဲ့ ဖြတ်
လေ မပြတ်လေ...

ဘယ်ညာလက်နှစ်ဖက်နဲ့ အားကုန်
ဆွဲဖြတ်လိုက်တော့မှ ပြတ်သွားတော့
တယ်။

‘ခြေထောက်မှာလဲ ခြေနှစ်ကွင်းစွပ်ထား
တယ်ကွ။ ဖြတ်ပါဟ မြို့ပြန်’

အားစိုက်ပြီး ဦးထိုက် ဖြတ်လိုက်တာ
ခြေမန်းကွင်းလဲ ပြတ်သွားပြီ။

‘ယောက်ဖ ယ် ပြန်ပြီး ဒီမှာ စောင့်နေ။
ငါ ပိုကောင်းတွေနောက်ကို လိုက်သွားဦး
မယ်၊ ပျက်စီး တစောင့် ငါ ပြန်လာမယ်။
မယ် ပြန်လေးနဲ့ ငိုကို စောင့်နေ’

အသံပျောက်ပြီး ဘယ်နောက်များ
လိုက်သွားပါလိမ့်။ ကွင်းတစ်ယာ ညက်
လောက်ကြာတော့...

‘အား... ချုပ်စိတ်ချုပ်ထားရတော့တယ်။
ငါ ဒုက္ခပေတဲ့အခါတွေ မရတခါ သန့်ဝါ
ချောင်းရေမီးနဲ့ ပျော်ပါးစွာကြည့်’

သိုက်ဆရာက ကြောက်၊ တပည့်က
(၂)ယောက် သိုက်စာအရ သိုက်စာကျလို့
ငိုကို လာနိုင်စက်တာ။

သူတို့နှစ်ယောက် နှလုံးနှလုံးပါလေပါကွ။
ဒီမှာ အများကြီး ကျန်တယ်။ သူတို့ နှစ်ယောက်
နာလှပီကြွား အပြန် ဖြတ်ပေးပါ။ သေရ
တော့ယယ်ကွဲ။

တာတွေပဲ ပြန်သိလာခဲ့တယ်’
ဖိုးထိုက် အကြောင်းမသိ
တော့ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်း၊

‘ကြောက်နဲ့ တပည့်
(၂)ယောက်ကို ခပ်သာ
အနောက်ရွာက ဗူးဘက်ကို
ချောင်းဖြတ်အကူး ချောင်း
ရေလယ်မှာ ငါ ဝီတယ်။
လှေမှောက်ပြီး အသက်
ပျောက်စေခဲ့ပြီ။

ယောက်ဖ မင်းတို့လင်မယား
အပေါ် ငါတယ်လောက်ပင် သံယောဇဉ်
ကြီးသော်လည်း မပြတ် အနိစ္စကြောင့် ငါ
နေရာ ပြောင်းရတော့မယ်။ အမြန်
ပြောင်းရမယ်။ မနက်ဖြန်ပြောင်းမယ်’
ဖိုးထိုက် စိတ်မကောင်း။ အပေါင်း
အသင်း ရောင်းရင်းကြီး။ ယောက်ဖလဲ
တော်ချဲ့။ စိတ်ထဲမှာ ထနင့်နင့် တန့်န့်
နာကျင်အောင် ခံစားရ။ ဒုက္ခတော့
ရောက်ပြီ။

‘ယုန်ဖြူ ယုန်စောစော အိမ်ထွက်
ငါ့မိလား မှီအတွက် တစ်ခွက်တောင်း
(၂)လုံး ဆိုင်ထားက (၂)ခု ထမ်းပြီး(၁)
ချောင်း မှီ ယုန်မအတွက် ခံတောင်းလဲ
ပါပေ။ လင်မယား (၂)ယောက်လာခဲ့ကြ၊
နောက်ဆုံးအနေနဲ့ မိမိတို့ကို ငါပေးမယ်။
တစ်လလောက် ပါပေ’

ဖိုးထိုက် အိမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့
မနက်ဖြန်မနက် ယောက်ဖကြီးကို စား
တော်ဆက်ဖို့ ဆန်တစ်ခွက်နဲ့ ကြက်
တစ်ကောက်ချက်။ ဆိုင်းထမ်း ထမ်းဆိုး
ခွဲဝင်တောင်း(၂)လုံးနဲ့ ခံတောင်းတွေကို
အဆင်သင့် ပြင်ထားတယ်။

နောက်တစ်နေ့မနက် ဝေလီ
ဝေလင်း နေမင်းကြီး မထွက်မီ မောင်ဖိုး
ထိုက်နဲ့ မမယ်ဂုံတို့ အိမ်က ထွက်ကြ
ပြီ။

ဖိုးထိုက်က ဆိုင်းထမ်းရှေ့တစ်ဆိုင်

နောက်တစ်ဆိုင်မှာ ခွဲဝင်တောင်း
တစ်လုံးစီထည့်။ ထမ်းပြီး လျှိုထမ်းလို့
ရှေ့က။ နောက်တော်ပါးက မမယ်ဂုံ။
ဆန်တစ်ခွက်ချက်နဲ့ ကြက်တစ်ကောင်
ချက်ကို ခံတောင်းထဲထည့်လို့ခွက်။

တောင်တစ်ခရီး ပင်ပန်းလို့ဖြင့်
မညည်းညူနိုင်။ လင်မယားနှစ်ယောက်
အားဖြင့် မယိုင်မလဲအောင် ထိန်းပြီး
အပြေးတဝိုင်းသွား။ ကျော့ကီးဖြူရပ်
ကြီးနား ရောက်ကြတော့...

‘ကဲ ငါနဲ့ ယောက်ဖ ဒီတစ်သက်တွေ
မိမိတို့ယုန်မတော်ယုန်မကြောင့်မကြာ
ချစ်ချစ်သာသာနေကြရာအထိ ငါပေး
လိုက်မယ်။ ပြီးမှပဲ သွေတွေကွ’

ပိုက်ရှည်သွေဆိုတာ လူချစ်သာတွေ
မြှုပ်ထားတဲ့ သွေအိုး၊ သွေအိုးတွေ၊ အဲဒီပုတွေ
နာမကျန်ဖြစ်တာ ပြောနိုင် မသိနိုင်
ယူကြာနိုင်ဘဲ ကွယ်လွန်သွားကြရော။

ယော... မြှုပ်ထားတဲ့ သွေအိုးတွေ
က ပိုက်ရှည်ဖြစ်သွားရော အဲဒီတွေကို
လိုက်လိုက်ထိမ်းပြီး ငါ စုဆောင်းထားတာ။
ငိုစွာ။ ကဲ...တောင်တွေ ခံထားကြ

ငွေဒဂါးတွေ သွန်သွန်ကျ။ တောင်း
တဝက်မျှ မကပြီ။ ဝေ...ကြည့်တော့
လေးလေးနပ်နပ်။ ထမ်းလို့မှ ဖြစ်ပါ
မလား။ ရွက်လို့မှ ဖြစ်ပါမလား...

‘ငွေဒဂါးတွေ လေလိုတာ ဘာမှ သွေ
မနေနဲ့။ ငါ့ကိုယ်တိုင် မိမိတို့
အဆုတ် လိုက်ဖို့ပေးမယ်။ ခေါ်
ပါ။ ထပ်ကြ ရွက်ကြရမယ်။ မှီသွေ
သွေအိုး မှီထိပ်ကို ထမ်း
ထပ်ပြန်။ မှီသွေပတ်လည် အသွေ
ငွေဒဂါးတွေပေါ်ကအုပ်၊ ရုတ်တရက်
မပြန်နိုင်ဘူး။ သွေးကြ သွေးကြမှန်
တစ်မက် ကောက်ကိုင်ပြီး ဖိုးထိုက်
လင်မယား မှီသွေချိုးကြပြီး

သိပ်မကြာဘူး။ မှီသွေရကြတော့
ကျောက်ဖြူရပ်ကြီးဆီ ပြန်လာ
တယ်။ တောင်းထဲက ငွေဒဂါးတွေ
မှာ မှီသွေအုပ်။ ဝုံး၊ စိတ်နဲ့လုံးက
မချမ်းခြေ။ ခွဲရတော့မယ်နဲ့ ရောင်း
လာပြီကော... မနော့မှာ ထင်ဟပ်

‘ယောက်ဖ ဆိုင်းထမ်း ထမ်းပြီး သွေ
သွေ။ ငါ့မလေးက ခံတောင်းရွက်နား
လိုက်။ ငါ လိုက်ပြီး စောင့်ရှောက်မယ်
ပြန်ပြန် ပြန်ကြတော့။

ကျွန်ုပ်တို့ ဘာသာနာတော်အကျိုးသက်
ရွက်ဆောင်ကြ၊ အလှူကြီး အစား
ပေးကြ။ (၇)ပြီးပေါ်ရ ကောင်မ
အိန္ဒရေရက်ချ၊ ဝါဂိုလဲ ဖိတ်ကြား

မောင်ဖိုးထိုက်နဲ့ မမယ်ဂုံ ရင်ထဲ
ပန်းတုန် နှလုံးခုန်။ သံယောဇဉ်
ကြီး ချားရဟတ်လို လည်
သံသရာတံမှာ ကံကြမ္မာက ပေးထား
သုခနဲ့ ဒုက္ခ။ ခွဲခွာခြင်းနဲ့ တွေ့
ကြရတော့မယ်။ တွေ့ဝေဝေ
မရှုနိုင် မကယ်နိုင်။

‘ကိုင်း... ကိုင်း ထကြ... ထကြ
လိုက်ဖို့မယ် ပြန်ကြ’

ကျောက်ဖြူရပ်ကြီး လိုက်
ဆောင်ပေးတဲ့ အိမ်အပြန်ခေါ်
မောင်ဖိုးထိုက်နဲ့ မမယ်ဂုံတို့
လိုက်လိုက်ပြီး စိတ်တွေက ကာ
ကယက်။ ငွေဒဂါးတွေက ‘မောင်

ထမ်း မယ်တစ်ရွက်" ရွှေဆက်မယ်...
သုတိုတာအတွက်တော့ ပြည်ခေမာ
သောင်ကင်းတစ်ဖက် လှမ်းတက်ဖို့
အလှူရရက် လက်နဲ့မကွာ ဒါန သီလ
ဘာဝနာ ပင်စည်မှာ ယုက်ဖြာထွက်

အကိုင်း အခက် အခွက် အဖူး အပွင့်
အသီးတွေ ဝေလျက်...

ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး

စာရေးသူရဲ့ အသိအေးကား
နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)ကျော်က တကယ် အခြားမဟုတ်၊ နှစ်ပေါင်းကာ မိမိ
ထောက်ထားတဲ့ အရာတွေကြီးတစ်ပါး ဖို့မဟုတ်၊ ကြားသိပ်ရင်း လောကီလောက
ထဲ မိမိကြားခဲ့တာပါ။

ကျေးဇူးတော်ကို ဖော်ပြလိုတဲ့ မိမိသည် သက်တော်အတွင်းမှာ ကံကောင်း
ခွင့်ကောင်းတော့...

ဆရာတော်ကြီးက ညာသက်တော် ဆုံးသွား လက်ပါးကပ်ပြီး လေးတော်
ပုတီးပါ။

'ဟိ ချစ် မိမိရဲ့သူ'
မိမိရဲ့တော်တော်ကား ကြက်သီးများထောင်တက်ပြီး ဒါပေမယ့်လေ၊
ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ကျေးဇူးတော်ကို အေးတော်ပေတယ် သတိပေးရဲ့နော်၊
ပေးတာ အဆုတ်အယက်ကြောင့် ဝေဒနာပေးနေကြရတဲ့ အတ္တသိအတွက်
မှာကိုလဲ ကိုယ်မိတ်နဲ့တဲ့ ရွှေပြာချင်းသာ ပေးတာအဆရာတွေ မကွက်မကွက်
ထွန်းလို့...

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၁၅)ရက် နေ့နေ့မှာ ဆရာတော်ကြီးကို မောင်မိမိ
ထမ်း လျှောက်ထားပြန်ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးက...

'အေး...အေး...အေး...အေး'
လို့ မိမိတော်ပုတီးတယ်။

ရွှေတောင်ကြည်မောင်အေး ရေခဲတဲ့ "အေးမီ ရွှေတောင်မို့" နဲ့ "အေးမီ
အေးမီတမ်း မယ်တစ်ရွက်" ကိုဟာ ဆရာတော်ကြီး မိမိရဲ့ကိုလို သိကြားရခဲတဲ့
ဖြစ်ရပ်မှန်တွေပါ။

ဆရာတော်ကြီး ဘွဲ့တော်က ဦးစွာကွဲထား သက်တော်က(၅၀)နှစ်၊ သီလသုံး
တော်မှတဲ့ကျောင်းက "ရွှေတောင်မောင်ကျောင်း"

ဝိသုတဝိသေသကြီး ပြည်ပရပ်၊ ပြည်ပရပ် အဆရာတော် အေးမီထံမှ ထွက်
ခဲ့တယ်။ ပြည်ပရပ် အတွက်မှာ ထမ်းခွန်မြှာခဲ့... စာသိမ်းဆိုပြီး ထမ်းခွန်
အေးမီမြှာအကြားမှာ ခိုနေပါတယ်။

ပေါက်အေးမီမြှာတဲ့အတွက် ညာသက်တော်(၅)နှစ် (၅)နှစ်အထက်
အောက်တော့ ထက်ရှင်းပင်စား နှစ်ပညာက တကယ့်သီလ မဆရာတော်အေး
မှာပါ။ ကားထမ်းတဲ့ ညာသက်တော်လွန် ဆရာတော်ကြီး သီလသုံးဆရာမို့
တဲ့ "ရွှေတောင်မောင်ကျောင်း" ကို ရောက်ပါပြီ။

ဆရာတော်ကြီး ထိုရားထား အားပြုကာ ထမ်းခွန် ပေးတာကြီးအေးမှာ
အကုန်အခင်းကို အတ္တကရောင် ဟက်ရန်၊ ကိုယ်မိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်ခဲ့တဲ့
ရပ်မှန်ကလေး ပေးတာအဆရာ ကင်းဝင်ကျွန်းကြလေတောင်...

ရွှေတောင်ကြည်မောင်အေး အသိပေးလိုက်ပါတယ်။

နာမည်အေးမီမို့လို့လည်း အေးမီမို့လို့လည်း
ကျွန်းတောင်သားကြီးပါ။

စာမျက်နှာ (၂၃၁)မှ အဆက်

တော်တိုင်း တည်ရာဖြစ်သော ဘုရား
တည်ဟူသောစကားပါ။ အေး-
မီအေး၊ ဝေ-မြတ်သော၊ ဝေ-
ကောင်းကျိုးအလိုက် ပြည်ပရပ်ကို
အထူး-ပေးပါစေ သတည်း။

ယဇ်တရားယဇ် - စောင့်ရှောက်
အပ်သော ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်
တော်မူသည်ဖြစ်၍ ဝေတရားမာ-
ရောက်အပ် သီအပ်သော တရားကို
သီတော်မူသည်ဖြစ်၍ အစီအကား-
လူနတ်မြို့မှာ သတ္တဝါတို့ထက် လွန်ကဲ
ထူးမြတ်တော်မူသော အေးမီအေး-
အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရေထ-
မာမိနတ်မင်း၏ ဝေ-ရွှေတောင်ယုရား
လက်ဝဲတစ်ဆယ်နှင့် နောက်ကျော
ထိအောင် ပြာပြောင်စွာသော ဝေသည်
ကို၊ မိအေး-အောင်တော်မူလေပြီ။

အေးမီအေး - ထိုမြတ်စွာဘုရား
သခင်သည်။ အေး-မီအေး၊ ဝေ-
မြတ်သော၊ ဝေ-အောင်မြင်ကို၊
အထူး-ပေးသောတော်မူပါဘုရား။

ဆရာတော်ကြီး(ပုသိမ်)သည် နဝ
လောကုတ္တရာဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ ခြေ
မှော်ပညာနှင့် အဆီကုသုံးကျွမ်း၊
အမွေဆက်ခံပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါ
သည်။

ဆရာမ ယင်းတွင် ကျန်ရှိနေသေး
သော အဆင့်မြင့် ခြေမှော်ပညာများကို
ဆက်လက်ပေးသွားမည်ဟု စာရေသူ
ကို ပြောပါသည်။

ဆက်လက်၍ လျှို့ဝှက်နက်နဲပြီး
ဂန္ထဝင်သော အထက်ကိုးကြီး
တစ်ကိုးကြီးဖြစ်သော အလှူတရားပညာ
ရပ်များကို ဆက်လက်ဖော်ထုတ်
တင်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)

www.burmeseclassic.com

နဝလောကုတ္တရာဂိုဏ်းတော်ကြီး၏

ဆရာတန်းကျောင်း

အဆိပ်တုတ်ကျွန်း (၅) ရဲစွန်း (တနင်္သာတ)

ဦးစီးကြီးကြီး ဦးစီးကြီးကြီး
ဦးစီးကြီးကြီး ဦးစီးကြီးကြီး

ဤမြေမှော်ပညာနှင့် အဆိပ်ကုတ်၊ ကျွန်းကို ရေးသားပြုစုခဲ့သော ဆရာတန်းကျွန်း(ပုသိမ်)နှင့် ဖုန်းတောင်းပြောခဲ့ရသည်။ ဆရာမှ....

ကျွန်တော် ဒီဟာရကို သင်ယူခဲ့တဲ့ အထက်ဆရာသစ်များကို ယခုအချိန်ထိ မိုးသလေးကပေးထား။ ဒီကြောင့် ဆရာသစ်တို့နဲ့ ဟင်သက်ပြီး ထည့်သွင်းရေးသားပါ။

ဟု စာရေးသူကို ပြောပြပါသည်။ ဆရာတန်းကျွန်းသည် နဝလောကုတ္တရာဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ အမွေဆက်ခံဆရာတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ယခုအချိန်ထိ မြေမှော်ပညာကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းထားရှိပါသည်။

အလယ်တန်း အထက်ဆရာကြီးများ၊ ဝှံ့ရှင်ဟာပုဗ္ဗသောသအရှင်မြတ်ကြီး၊ ဘုန်းတရားကြီးတို့ပါဝင်သော

အထက်ဆရာတော် ဆရာမ ဆရာမိုလ်လမ်း ဟိုဒေသ(ဂိုဏ်း)ဆရာမ

ပု ဖွဲ့လေ့ရှိသော ဆရာတန်းကျွန်းဟောဂိုဏ်းလမ်း ဆရာကြီး၊ သဒ္ဓမ္မသီလဆရာမလေး၊ ဝိသုတိဂိတ္တဝါဒီတို့ကဲ့သို့ အာဆရာကျော် ဆရာကြီးတို့ကဲ့သို့ မြေမှော်နှင့် ကစားပြန်သူနှင့် ဝန်ကြီးထု ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်ကြည် (ပန်ခင်ကြည်)(အာဆရာကျော်စိတ်သီ) ဆရာတန်းကျွန်းသည် ဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ ပညာရပ်များကို ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်ကြည်ထံတွင် လွန်ခဲ့သော (၁၀) နှစ်ခန့်က သွားရောက်ပညာသင်ယူခဲ့ပြီး အထက်ဆရာကြီးများ၏ ဩဝါဒကို

ခံယူကာ ဆရာကြီး၊ ဆရာမကြီးတို့၏ လမ်းညွှန်ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် သူတို့၏ အမွေဆက်ခံတပည့် ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ ပထမအဆင့် ပညာရပ်များကို ရေးသားပြုစုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတန်းကျွန်း ရေးသားပြီးသော နဝလောကုတ္တရာ မြေမှော်ပညာနှင့် အဆိပ်ကုတ်ကျွန်း နိဂုံးတွင် အောက်ဖော်ပြပါ နိဂုံးချုပ်ဆုတောင်းကို ရေးသားခဲ့ပါသည်။

* . * . *

ကရာကရာ ထပ် မောဟံ၊ ပတေထေဝိ ဇနန္တံ၊
ပေတော မွေ့လီ ဟိ ဝရံ၊ သောဒေတု ဇမ ဟင်၊
ယမိတဗ္ဗ ယမောဒန္တော၊ ဂမိတဗ္ဗ ဂမာဒိကာ၊
ဗင်ဟရဿ ဟောလိနော၊ ဝရံ သော ဒေတု မေလယံ။

၇	ခွဲ	ပ	စ	လ	သ	၆
ထ	မော	ယု	ဝ	န	ဟာ	ဝ
သိ	လ	ခွဲ	၇	လ	၇	သ
	ခွဲ	န	စ	လ	မ	
ခွဲ	မ	ထ	စ	သ	၇	၆
သံသ	ထ	ရေ	ကာ	သ	၇	၇
ခွဲ	သြာ	ခွဲ	ပါ	မေ	ခွဲ	န
၇	ကာ	သ	၇	၇	ခွဲ	၇

ဆရာတော် အင်အားကြီး

- ဆရာခံသော ဝါဒီအသံထွက်
- ဇနန္တံ = ဇနင်္ဂနံ
- ပေတော = ပေတံတေ
- မွေ့လီသီ = မေလီသီ
- ယမိတဗ္ဗ = ယမိတဗ္ဗ
- ယမောဒန္တော = ယမောဒန္တော
- ဂမိတဗ္ဗ = ဂမိတဗ္ဗ
- ဗင်ဟရဿ = ဗင်ဟရဿ
- ဟောလိနော = ဟောလိနော
- ဝရံသော = ဝရံသော
- မေလယံ = မေလယံ

အနက်
ယောကရာကရာ -
အကြင် ရောင်ခြည်တော်
ခြောက်ပါး၏ တည်ရာကြီး
သော ဘုရားတည်းဟူသော
နေမင်းသည်၊ တမံမောသီ
သစ္စာလေးပါးကို ခန့်တင်
ဝိတ်ကွယ် ဖုံးလွှမ်းတော်

၂၃၀ နာမကျော်မြေမှော်ပညာရေး

အာဟာရဆရာတော်၏ ဆရာတို့၏ အင်္ဂါတော်ကြီး

၃၂	၇	၃၂	၃၃ ၃၃ ၃၃ ၃၃	၃	၃	၃
၃၂	၃	၃၂		၃	၃	၃
၃၃	၇	၃၂	အကျော်	၃	၃	၃
၃၃ ၃၃ ၃၃ ၃၃	၃	၃	၃	၃	၃	၃
၃	၃	၃	၃	၃	၃	၃
၃	၃	၃	၃	၃	၃	၃
၃	၃	၃	၃	၃	၃	၃
၃	၃	၃	၃	၃	၃	၃

၁။ အင်(၄)ကွက်ပတ်လည်(မြင်သွား)

၂။ ပတ်လည်

၃။ ပတ်လည်

၄။ အကျော်၊ ဝေယပတ ပတ်လည်

၅။ ပတ်လည်

၆။ ပတ်လည်

၇။ ထောင့်တိုက်

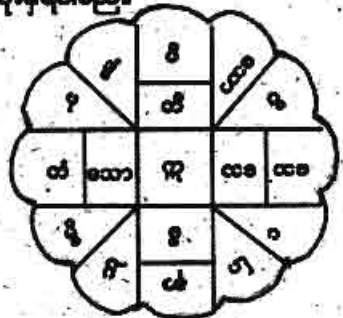
ယင်းအင်္ဂါတော်ကြီးကို ခြေကုရာ၌ လည်းကောင်း၊ ခြေဖမ်းရာ၌လည်းကောင်း၊ ကိုယ်၌အမြဲထောင်ထားရမည်။ ပယောဂကုရာ၌ ရေခဲမိတိုက်ခြင်း၊ မီးထွန်းခြင်းများ ပြုလုပ်နိုင်သည်။ မီးထွန်းရာ၌ တော်ရုံနှင့် မလုပ်ပါနှင့်။ မီးစာလည်း မကုန်စေနှင့်။ ယင်းအင်္ဂါတော်ကြီးအား ဝေယပလွန်းသူ မီးမကင်ရ(အထူး သတိပြုရမည်) အင်းပေါင်နှစ်ထပ်ဆွဲခြင်းမှာ အိုင်ခံထားခြင်းဖြစ်သည်။ နှစ်လွှပ်အား၊ နှိုသည့်၊ သတိပြု၍ အင်းကိုချပါ။

မြွေမှော်တက်ပြီး ဆရာဖြစ်သူများထိုရန် ဆေးချက်အက္ခရာများ

အောက်ပါအတိုင်း ဆက်လက်ထိုးနှံရပါမည်။

အင်းဆန်-----

ကူတိဝိသော ဝိသေသေကူ
ကူသေသေ ပဋ္ဌနာမိကူ
ကူမိနာဘုဋ္ဌိ တံသောကူ
ကူသောတံ ဗုဒ္ဓဝိတိကူ

ကျောထယ်

အင်းဆန်-----

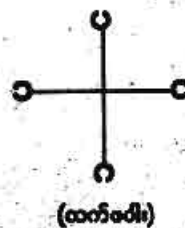
လာသူစိုးရ တန်ခိုးပြစမ်း။

အလယ်ကွက်-----

၃	၇	၇
၇	မာ	၆
၃	၇	၇

ထက်ရံ(ဆို)ဆင့်ရာ

မာ (သို့) ကာ

ကျွန်တို့တို့အိမ်
ဆရာဖြစ် သင်္ကေတ

သော အဝိဇ္ဇာဟူသော မှောင်မှိုက်ကို၊
ဓမ္မနိဗ္ဗာန်- တရားတည်းဟူသော
ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့်၊ ဓမ္မေတွာ -
ချီးမွမ်း ဖျက်ဆီးတော်မူ၍ ဓမ္မဗုဒ္ဓိ-
ဇ္ဇာတ် ထိုက်သောသတ္တဝါတို့ကို ပဓာန
အသိ-သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်း
သို့ ရောက်စေသောအားဖြင့် ပွင့်စေ
ဆော် မှည့်ပြသော၊ ကရာကရာ-
ထိုခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

ကျန်းမာရေးအတွက် အခြေခံချက်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင်...

◆ **ပိတ်ဆို့ထားသော (ပတ်လ် ၂၀ ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွား)** တို့သည် တောစောဓာတ်စာများကို အားပြု စားသုံး၍ ဝိယောဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ ရောင်းကြည့်သင့်ပါသည်။

○ **တောစောဓာတ်စာ** ။ မြေပွေးသား၊ မြေဟောက်သား၊ ငါးခြေ၊ ငါးပမ်း၊ ငါးတစ်၊ ကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ငါးကြွင်း၊ ငါးသလောက်၊ ကြွက်၊ ရှဉ့်သား၊ ခွေးခွေးသီး၊ ချင်းသီး၊ ချင်းခွက်၊ သဘောသီး၊ ဩစာသီး၊ စောင်းလျှာသီး၊ မရမ်းသီး၊ သံပရာသီး၊ ရှောက်ချင်းသီး၊ ဆီးသီး (ချင်း)၊ ကနန်းသီး၊ လက်လှော်ချင်းသီး၊ မုန့်လာဥ၊ ကြက်သွန်ခြံ၊ ချင်း၊ ရှောက်သီး၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ကရောင်း၊

သစ်ကြက်၊ လေးညင်း၊ ပတ်ကော၊ ပင်စိမ်း၊ ဒွန်သလွန်၊ တောင်သလွန်၊ ပေါက်ပန်းခြံ၊ ပေါက်ပန်းချို၊ ကြက်ပန်းချို၊ ချင်းပေါင်ရွက်၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ ကုက္ကိုရွက်၊ ကြာဟင်း၊ ငါးထန်ချည်၊ ဝဉ္ဇ-အင်ဥ၊ ပိတောက်ခွက်၊

○ **ဝိယောဓာတ်စာ** ။ ငါးနု၊ ငါးကြွင်း၊ ငါးခြင်ချင်း၊ ကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ လိပ်ဥ၊ ငှက်ဥ၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ မာလာပွေ၊ ပုတတ်စာ၊ သရက်ကင်းပွေ၊ ရွှေအောက်ရွက်၊ သပွတ်ခါးသီး၊ ကြောင်လျှာသီး၊ အေးပုလဲ၊ ဆင်တုံးမုန့်သီး၊ သဘောသီးချင်း၊ တမာရွက်၊ ယင်းပြား၊ လက်ဖက်၊ ရှားစောင်းခါး၊ ကန့်လလာ၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲလီ၊ ဆီခြံသီး၊ မုန့်ခါးသီး၊ မုန့်လာရွက်၊ သရက်ပွင့်၊ လက်ပံပွင့်၊ ဆူပုပ်ရွက်၊ ကစောခါး၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ ပေါလင်း၊ မုန့်ကျည်မည်း၊ ဟင်းနုနု၊ ထန်းလျက်၊ မုန့်ညင်းခါး။

◆ **ပြီဆာရသီးရွာ (ဧပြီလ ၂၀ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွား)** တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြု၍ အာပေါဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ စားသုံးပါ။

○ **ပထဝီဓာတ်စာ** ။ ကြက်သား၊ ချိုးခါး၊ ချေး၊ သမင်း၊ ဒရယ်၊ ဆတ်၊ ဆိတ်သားများ၊ ဝက်ပေါင်သား၊ အမဲ(ရွာ)သား၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်၊ လင်းမြေ၊ စပါးကြီးမြေသား၊ ငါးခွေ၊ ငါးကြွင်း၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးစင်စပ်၊ ပုစွန်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးရှဉ့်၊ ငါးမြေထိုး၊ ရွာခွံ၊ ဆိတ်နီ၊ ကွဲနီ၊ ထောပတ်၊

ပိန်းဥ၊ ကိုင်းဥ၊ မျောက်ဥ၊ ကန့်စွန်ဥ၊ ဥသွယ်၊ တညင်း၊ မာလကာ၊ ခွေးခွေ၊ မုန့်ကျည်
၂၁၂ အကျဉ်းချုပ်အခြေခံချက်

မှည့်၊ ပိုးစာရွက်၊ မုန့်လာဥ၊ ကောက်ညင်း၊ ရွှေခွေးသီး၊ မြေပွေ၊ ပဲလွန်၊ ပဲကြီး၊ အုန်းသီး၊ သစ်ကြားသီး၊ စားတော်ပဲ၊ ဒွန်သလွန်၊

○ **အာပေါဓာတ်စာ** ။ ရေမြေသား၊ ကျွဲသား၊ ကြွက်သား၊ ရေကြက်သား၊ ဝက်သား (သံကပ်)၊ ခရု၊ ထိပ်၊ ကစောခါး၊ ကနုကနု၊ ချိုင်း၊ ဘဲ၊ ငန်း၊ ငါးလင်ပန်း၊ ငါးပတ်၊ ငါးစယ်၊ ငါးသိုင်း၊ ငါးချ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးနု၊ ငါးဝက်မ၊ ငါးသင်းအုံ၊ ကကွဲ၊ ကဘီလူး၊ ကသပေါင်း၊ ကသပိုး၊ ငါးသလဲထိုး၊

စပုန်းသီး၊ ဆီချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ရှောက်ချိုသီး၊ သရက်သီး၊ ဘူးသီး၊ သခွားသီး၊ ကောက်ပင်သီး၊ ပရောင်း၊ ကြက်မောက်သီး၊ ရွာစုတ်သီး၊ ပုံလုံးသီး၊ သဘောသီး၊ ငါးကြွင်း၊ ငှက်ပျော၊ ကနုစော့၊ မုန့်ကျည်သီးခါး၊ လယ်ပတူ၊ အောင်မဲညို၊ ခဲ၊ သပွတ်၊

မင်းခွတ်သီး၊ ကြက်သွန်နီ၊ ကြောင်ကောက်ပွင့်၊ ရေညှိ၊ စားတော်ပဲ၊ တော်သလင်းပွေ၊ ငေါ်ပိတပ်၊ နီ၊ ဆိတ်ပွေ၊ မုန့်ညင်းခြံ၊ မုန့်ချည်ကြီး၊ အုန်းချည်၊ ပလံတောင်ဝှေး၊

◆ **မေထွန်ရသီးရွာ (မေလ ၂၀ ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွား)** တို့သည် ဝိယောဓာတ်စာများကို အားပြု စားသုံး၍ တောစောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ ရောင်းကြည့်ပါ။

◆ **ကရောင်ရသီးရွာ (ဇွန်လ ၂၀ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွား)** တို့သည် အာပေါဓာတ်စာများကို အားပြု စားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ ချင့်ချိန်စားသုံးပါ။

◆ **သီဟိုဠ်ရသီးရွာ (ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွား)** တို့သည် တောစောဓာတ်စာများကို အားပြုစားသုံး၍ ဝိယောဓာတ်စာများကို ချင့်ချိန်စားသုံးပါ။

◆ **ကန်ရသီးရွာ (ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွား)** တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာများကို အားပြု စားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ စားသုံးပါ။

◆ **ထူရသီးရွာ (ဇွန်လ ၂၀ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွား)** တို့သည် ဝိယောဓာတ်စာများကို အားပြုစားသုံး၍ တောစောဓာတ်စာများကို သတိပြု စားသုံးပါ။

◆ **မြို့ရွာရသီးရွာ (အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွား)** တို့သည် အာပေါဓာတ်စာများကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာများကို ချင့်ချိန်လျော့ပေါ့ပါ။

◆ **စေတီရသီးရွာ (နိုဝင်ဘာ ၂၀ ရက်မှ နိုဝင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွား)** တို့သည် တောစောဓာတ်စာများကို အားပြု စားသုံး၍ ဝိယောဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ ရောင်းကြည့်ပါ။

◆ **မကာရသီးရွာ (နိုဝင်ဘာ ၂၀ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွား)** တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာများကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ ချင့်ချိန်ပါ။

◆ **ကုရသီးရွာ (ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွား)** တို့သည် ဝိယောဓာတ်စာများကို အားပြု စားသုံး၍ တောစောဓာတ်စာများကို ချင့်ချိန်စားသုံးပါ။

◆ **မိန့်ရသီး (ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀ ရက်မှ မတ်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွား)** တို့သည် အာပေါဓာတ်စာများကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ စားသုံးပါ။

အာရုံစူးစိုက်စားသုံးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

www.burmeseclassic.com

အမာအကင်မင်းဆီသို့

ဤသို့သော ကျွန်တော်အတွက်

ဝိဂ္ဂိုလ်သို့
(ကသာပြေ)

ကျွန်တော်၏အတွက်၊ ဒေါ်သင်(မိခင်) ဒေါ်မြကြည်၏အမေ) ထီးချိုင့်မြို့၊ ဘွဲ့နေထိုင်လျက်ရှိစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ အချိန်ကာလမှာ ၁၉၃၈ ခုနှစ်၊ ဖော်ရဝါရီလတွင် ဖြစ်၏။ (အထွားစီ မှတ်စု အဆုတ်တွင် ရေး၊ ရက် ဖော်ပြထား ဖြစ် ပေါ့ပါ။)

အတွက်၊ ရေးသားထားသည်မှာ သူ၏ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ဘဝ၊ စာလုံးအထားအသို အစီအစဉ် ဘဝ မရှိခြင်း၊ ဖတ်ချင်ဖွယ် ဖြစ် စောင် ရေးသားထားသည် မဟုတ်ဘဲ အတတ်သလို ရေးသားထားခြင်းများ ဖြစ်၍ ကျွန်တော် ပြန်လည်တင်ပြ သည့်အခါတွင် မူရင်းအရသာမပျက် စေရအောင် အနည်းငယ် ပြင်ဆင်၍ သွားဒေါ်သင်မှတစ်ဆင့် ပြောကြား

သည့်ဟန်ဖြင့် ရေးသားသွားမည် ဖြစ် ကြောင်း၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာရွှေသူများအား ကြိုတင် အစီအရင်ခံ အပ်ပါသည်။

* * *

ကျွန်ုပ်ရဲ့ နာမည်က "ဒေါ်သင်" တဲ့။ ကသာခရိုင် ထီးချိုင့်မြို့သူပေါ့။ ကျွန်ုပ် ယောက်ျားက မွန်တိုင်းရင်းသား၊ သစ်တိုင်းစာရေးကြီး ဦးစံလင်းတို့။ ကျွန်ုပ်မှာသားသမီး(၄)ဦးထွန်းကာတယ်။ အကြီးဆုံးသားက "ထွန်းကြည်"၊ ဒုတိယသမီးကတော့ "အရီ" လို့ ခေါ်တယ်။

တတိယသမီးက "အကြည်" (စာရေးသူ၏မိခင်ကြီး ဒေါ်မြကြည်) အငယ်ဆုံးသားက "စိုးမောင်" (ယခု စာရေးနေချိန်တွင် အသက်(၈၃) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။)ဆိုပြီး သားသမီး(၄) ယောက် မွေးခဲ့တယ်။ အဲဒီ(၄)ယောက်

အနက် တခြားသားသမီးတွေက မထူး ခြားပေမယ့် ဒုတိယသမီး "အရီ" ကတော့ ထူးခြားတယ်။

သူက အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ဝမ်းမာတာ၊ ထောင်ကဏ္ဍကုန် ဖောက်လုတ် အခြာ တကယ့်ကို ချစ်စရာပေးပါတော့...

အဲ... အရီ (၄)နှစ်သမီးအရွယ် ရောက်တော့ တိတိတာတာ ပြောတတ် နေပြီ။ အဲဒီမှာ သူက ကျွန်ုပ်ကို ပြော တယ်။

'အမေ... သမီး အင်္ဂလန်ကနေပြီး ပြန်လာ နိုင်ဖို့ လာခဲ့တာ' တဲ့။

အင်္ဂလန်ဆိုတာ ဘယ်နားမှာရှိ သလဲ ကျွန်ုပ် မသိပါဘူး။ ပြီးတော့ ပြောသေးတယ်။

'သမီးဟာ (၁၈)နှစ်ကျော်မှ အထူးသီး ဖြစ်မှာ အမေ'

တဲ့။ အဲဒီလိုပြောတော့ ကျွန်ုပ်က...

'ဟဲ့...သမီး၊ မပြောကောင်းမဆို ကောင်း အဲဒီလိုမပြောရဘူး'

ဆိုပြီး တားပေမယ်...

'သမီးအကြောင်းကို သမီးထိပါကယ် အမေရယ်'

တဲ့။

'သမီးဟာ အရင်ဘဝက ဆင်းရဲ တယ်။ သမီး(၁၈)နှစ်အရွယ်မှာ ဖျားလို့ ဆရာဝန်နဲ့ ဆေးကုတယ်။ အဲဒီမှာ ဆုံးပါခဲ့တယ်။ (၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင် က အင်္ဂလန်တွင် ဖြစ်ပါသည်။)

အဲဒီကနေ သမီး တွေ့ရက်သွားရင်း အမေ့ တွေ့တယ်။ ပြန်ဆီမှာ ရောက်သတဲ့ အမေ့ နောက်ကို လိုက်လာပြီး အမေ့သောက်ပယ် ရွက်ကွပ် အပိုက်ဖောက်ဆောင် ဝမ်းမာတဲ့ အပိုက်စက် အမေက ပြောပြီး ဖယ်သွားတာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၃

(၃) ကြိတ်တိပါ

ဒီနဲ့ အပိုက်စ သေသေလေလပြီ၊
ကြီးကြွယ်ထိုက်၊ အမေက မြှုပ်တော့တဲ့
ယောက်ျားလို့ သိမီး အပိုက်ထဲကို ရောက်
လာခဲ့တာ

ကဲ... တိုတိုပြောကြပါစို့နဲ့၊ ၁၉၂၀
ပြည့်နှစ်မှာ မွေးတဲ့ ကျွန်သမီး “အရီ”
ဟာ ၁၉၃၈ ခုနှစ်မှာ (၁၈) နှစ်လဲ ရောက်
လာတယ်။ ခေတ်ကာလကလဲ သိတဲ့
အတိုင်း၊ ကျွန်တို့ မြန်မာနိုင်ငံကို နယ်ချဲ့
တိုင်းတစ်ပါးသားတွေက မတရား
အုပ်ချုပ်နေတဲ့ အချိန်။

အဲဒီအချိန်မှာ...

ကဲဆိုတဲ့ ကျွန်သမီးလေး “အရီ”
ဟာ ကျောက်ရောက်ဖြစ်ပါလေရော။
မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး အပူအပိတ်တွေ
ထွက်လာတယ်။ ကျွန်သမီးလေး
ခမျာမှာ ပူလွန်းလို့ လူးလို့ခံနေရတာ
ပေါ့။

အပူသက်သာအောင်ဆိုပြီး ကိုယ်
အောက်မှာ ငှက်ပျောဖက်တွေ ခင်း
ပေးထားရတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်သမီး
လေး ရေတိုခံနိုင်ခဲ့တော့တာပေါ့။

ကျွန်သမီး ဆုံးတော့ ကျွန်လဲ
အရူးတစ်ပိုင်း ဖြစ်သွားတယ်လေ။

အဲဒီအချိန်မှာ...

“အဘအောင်မင်းခေါင်” ကျွန်
တို့ ထီးချိုင့်ကို ကြွလာတယ်ဆိုတာ
ကြားလိုက်ရတယ်။

ပြီးတော့...

ကျွန်ရဲ့ အစ်မဝင်းကွဲ့ “ဒေါ်သီ”
အိမ်မှာ တည်းနေသတဲ့။ ကျွန်လဲ
အင်မတန် တွေ့ရမြင်ရခဲတဲ့ အထက်
လမ်းက ဆရာတစ်ဆူနဲ့တွေ့ဖို့
ညောင်ပင်ကြီးတန်းမှာရှိတဲ့ အစ်မ
ဒေါ်သီရဲ့ နှစ်ထပ် ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီး
ဆီ တန်းတန်းမတ်မတ် ရောက်ခဲ့တယ်။

“အဘအောင်မင်းခေါင်” က စိပ်
ပုတီးကြီး လည်ပင်းမှာ ဆွဲလို့ ဘုရား

ခင်ရှေ့မှာ ကျကျနနထိုင်နေတယ်။

စွပ်ကျယ်လက်ပြတ်အဖြူ ဝတ်ဆင်
ထားပြီး အညာဖျင်ကြမ်း ပုဆိုးကွက်ကျဲ
ကြီးကို ဒူးဆစ်ထိအောင် ဝတ်ထား
တယ်။ အဘအောင်မင်းခေါင်ရဲ့ ရှေ့မှာ
ယောက်ျား၊ မိန်းမ (၁၀) ယောက်
လောက် စုထိုင်နေကြတယ်။

ကျွန်ကလဲ အဘအောင်မင်းခေါင်ရဲ့
အနားကို ရောက်အောင် မသိမသာနဲ့
တဖြည်းဖြည်းရှေ့ကို တိုးသွားလိုက်
တယ်။ အဲဒီမှာ...

ခေါင်းပေါင်းကြီး ပေါင်းထားတဲ့
“ဘိုးကြိုင်” ဆိုသူက အဘအောင်မင်း
ခေါင်ကို ကန်တော့ပြီး...

‘ကျွန်တော် ခေါင်းကိုက်တဲ့ ဝေဒနာ
ကို ခံစားနေရပါတယ်အဘ’
လို့ ပြောလိုက်တယ်။

အဲဒီတော့ အဘအောင်မင်းခေါင်
က...

‘ဟင်ပေါင်းထားတဲ့ ခေါင်းပေါင်းကို ဖြုတ်
ပေးစမ်း’

လို့ မိန့်လိုက်တယ်။ အဲဒီအခါ
ဘိုးကြိုင်က သူရဲ့ ခေါင်းပေါင်းကို
ဖြုတ်ပြီး တစ်ခါတသေ ပေးလိုက်တော့

အဘအောင်မင်းခေါင်က လှမ်းယူ
ပြီး သူ့ခေါင်းမှာ ပေါင်းထားလိုက်တယ်။
အဲဒီလို ပေါင်းပြီးတော့နောက်မှာ ဘိုးကြိုင်
ကို အခုလို မေးလိုက်ပါတယ်။

‘ကဲ... ဟင် ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ ပျောက်

သွားပြီ ယုတ်လား’

ဘိုးကြိုင်က “ပျောက်သွားပါပြီ
အဘ” လို့ ပြန်ဖြေတယ်။

နောက် အဘအောင်မင်းခေါင်က
ကျွန်မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်ပြီး...

‘ဟင်အဝီတွေ တောက်လောင်နေတာ
ကို’

ရေရွတ်ရင်း ခေါင်းတဆတ်ဆတ်
ညှိတ်နေပါတယ်။

‘မင်းရဲ့ သောကုဇီးတွေကို အဘက
မေတ္တာရနေ့ ငြင်းပေးရမှာပေါ့’

လို့ ငိုပြီး ကျွန်ဆံပင်မှာ ပတ်ထား
တဲ့ “ဘီး” ကို တောင်းတယ်။

ကျွန်လဲ ဘီးကို ဖြုတ်ပေးလိုက်
တော့ အဘက သူ့ခေါင်းမှာ ယူစိုက်
ထားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့...

‘ကဲ... ဟင်မှာ ပျပ်သောကတွေ ကျန်အ
ရဲ့လား’

လို့ မေးတယ်။ ကျွန်ကလဲ...

‘မာန်တော့ပါဗျာ အဘ အဘရဲ့ မေတ္တာ
ရေကြည် ရှိသမျှ အေးမြသွားပါပြီ’
လို့ လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ပြောလိုက်ခဲ့
တော့တယ်။

// ကိုကိုခန့်ချော(ကသာဖြေ) //

မာနသု သုတေသီနှင့်
ငါးသားရှင်များဆို...

ဤဆောင်းပါးပါ ဝိဇ္ဇာဓရနှင့်
ချစ်မြတ်နိုးထား ဘာထိလိမ့်။ အဘ
နတ် သုတ္တရာများနှင့် ပတ်သက်
သောရေလောကတွင် တွေ့ကြုံရ
များ၊ ကြားသိမှုသုမ္မာရီက အသေ
အကြံများအား တစ်ဆင့် မသေ
ပေးမှုကိုပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပရိတ်
တော်ပေးသည်။

တေးကဏ္ဍာရုံ၊
ဦးကျော်စိုးလိပ်
စာအုပ်
နက္ခတ်

www.burmeseclassic.com

ဖွဲ့စည်းပုံ
(ရွှေတောင်)

ဆရာမနှင့် နှစ်သက်သူ

မြတ်ဗုဒ္ဓ

ရွှေအမည်က ...ရွှေ၊ တောင်ခေါင်
...ရွှေကလေးပေါ့။ ...မြို့နဲ့ ဆိုရင်
...ရွှေလောက် ဝေးပါတယ်။ အိမ်ခြေ
...ရွှေမိုင် (၃၅)အိမ်လောက် သာရှိတဲ့
ရွာကလေးပေါ့။

ရွာတစ်ရွာ တည်တော့မယ်ဆိုရင်
စုန်းမ(၇)ယောက် မရှိရင် ရွာတည်လို့
မရဘဲတာ မှန်နေပါတယ်။
ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ အဲဒီ ရွာ
ကလေးမှာ စုန်းမ၊ ကဝေမတွေ (၇)
ယောက်မက ရှိနေလို့ပါပဲ။
မနောမယိဒ္ဓိ၊ ဆရာကြီး ဦးစိန်လှ

ဆေးကုသရင်း တွေတာတောင် (၇)
ယောက်မက ရှိတယ်။
တော်ရုံတန်ခိုးဆရာဆိုရင် သူတို့တွေ
ပညာပြလွတ်တော့တာပဲ။ ဘယ်လို
ပညာပြသလဲဆိုရင် အဲဒီဆရာ ထိုင်ရာ
က ထရင် ထိုင်နေတဲ့ ဖျာကလေး
ဖင်နဲ့ ကပ်နေပြီး ရွာလို့ မရတော့ဘူး။
ဆရာလုပ်တဲ့သူက ပညာမပြကြပါ
နဲ့၊ အရှက်မခွဲပါနဲ့ တောင်းပန်ပါတယ်
လို့ စိတ်ထဲက တောင်းပန်မှ ဖျာနဲ့ ဖင်
နဲ့ ရွာလို့ ရသွားတယ်။

သူတို့ရင်း ညီညွတ်တာတွေ ရှိသလို ပညာပြိုင်တာတွေလဲ ရှိတယ်။ လက္ခဏာတွေဆိုရင် ည(သ)နာရီ လောက် ရွာရဲ့ ကောင်းကင်မှာ စုန်းကစားတဲ့ မီးလုံးကြီးတွေ တွေ့မြင်ရစေ့ပါ။

စုန်းပညာ တတ်ထားသူတိုင်း စုန်းမီး မကစားဘဲ မနေနိုင်ကြပါ။ အဲဒီမှာ သူတို့ချင်း ပညာပြိုင်ကြတယ်။

မီးလုံးကြီး (၁)လုံးကစား။ စုန်းတောက်နေတဲ့အချိန် ကျန်တဲ့ မီးလုံး (၁)လုံး ထပ်ပေါ်လာပြီး မီးလုံး(၂)လုံး တစ်လုံးနဲ့တစ်လုံး ပြိုင်ကြတယ်။ ဆိုလိုတာက စုန်းမချင်း ရန်ဖြစ်ကြတာပေါ့။

သူတို့မှာ အဆင့်အမျိုးမျိုး ရှိကြတယ်။ အနည်းဆုံး (၆)ကြီး၊ (၇)ကြီး၊ (၈)ကြီး၊ (၉)ကြီး၊ (၁၀)ကြီး၊ (၁၂)ကြီး စသဖြင့် အဆင့်ဆင့် ရှိကြတယ်။

(၁၂)ကြီး အဆင့်ရှိရင် ထင်မြင်ရင် လင်းထင်ကဲ့သို့ ပြောင်းသွားပြီး ကောင်းကင်ပျံလို့ ရကြတယ်။ ကျန်အဆင့်ငယ်များ ကောင်းကင်ပျံလို့ မရကြပေ။

(၁၂)ကြီးထက်မြင့်တဲ့ ကစားပွဲလွှားဆိုတာ ရှိသေးတယ်။ သူတို့ ထင်မြင်ရင် ပျံလွှားငှက်ကလေးအသွင်ဖြစ်ပြီး ကောင်းကင်ပျံလို့ရတယ်။

ပျံလွှားငှက်က လင်းနီလောက်ရှိပြီး သေးသေးလေးလေးဆိုတော့ သွားချင်တဲ့ နေရာ လျင်လျင်မြန်မြန်နဲ့ ဝှစ်ခနဲ ဝှစ်ခနဲနဲ့ ရောက်လာတတ်တယ်။

အိမ်ထဲ ဝင်လာရင် အိမ်သူအိမ်သားတွေ ဘာတွေ ဆိုနေတယ်၊ ပြောနေတယ် စသဖြင့် နားထောင်ပြီး လာရင်းနဲ့ ပြုစားသွားတတ်ကြတယ်။

(၁၂)ကြီးအောက် ကြီးငယ်များက ချိုးပိုးထိုးအကောင်ကိုပဲ ဝင်စီးလို့ရ

တယ်။ အိမ်ထဲဝင်လာတဲ့ ချိုးပိုးထိုးဆိုရင် သူတို့စုန်းမတွေ ဝင်စီးလာတာများတယ်။

တချို့ အိမ်သူအိမ်သားတွေက မိုက်လွှတ်လိုက်ကြတယ်။ မိုက်တာ မြင်မြင်ချင်း သူတို့က အရင် ရှောင်ထွက်သွားလို့ ချိုးပိုးထိုးအကောင်ပဲ သေသွားတယ်။

စုန်းကစားနေတဲ့မှာ ကြိုး၊ အကြိုး၊ အငယ်ရှိသလို သူ့အတတ်ပညာနဲ့ အဆင့် အသီးသီးရှိကြတယ်။ ဟိုးရှေးက မှ စုန်းကစားနေတာ သူတို့မျက်စိပေါက်ကြီးငယ် ကျတဲ့အထိ (သို့မဟုတ်) ဒုက္ခရောက်အောင်လုပ်မှ ပြုစားတတ်ကြတယ်။

ပြုစားရာမှာ များသောအားဖြင့် အစာကျွေးပြီး ပြုစားတာများတယ်။ ခုခေတ် စုန်း/ကစားများကတော့ ဒီလို မဟုတ်ဘူး။

ချစ်လဲလုပ်၊ မုန်းလဲလုပ်၊ မနီလိုလဲလုပ် ထစ်ခနဲဆို ပြုစားကြတော့တာပဲ။ များသောအားဖြင့် အစာမကျွေးဘဲ ပြုစားကြတယ်။

အစာက ငွေနဲ့ ရင်းပြီး ဝယ်ရတယ်။ အဲဒီ အစားအစာ မစားဘဲ နေရင်လဲ အဲဒီလူမှာ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။

ဒါကြောင့် ငွေလဲ ရင်းစရာမလိုအစာလဲ မကျွေးဘဲ မျက်စောင်းထိုး၊ ဖနောင့်ပေါက်၊ အုံကြိတ် ခြေရာကောက် အတတ်ပညာတစ်ခုခု သင်ထားကြတယ်။

ကိုယ်ပြုစားချင်တဲ့သူ ကံနီနီရင် မျက်စောင်းထိုး အတတ်ပညာ သင်ထားသူက မျက်စောင်းထိုးပြီး (၃)ချက် ထိုးလိုက်ရင် သူဖြစ်ချင်တဲ့ ရောဂါ ဖြစ်တော့တာပဲ။

ဖနောင့်ပေါက် သင်ထားသူလဲ

ဖနောင့်(၃)ချက်ပေါက်လိုက်ရင် ရောဂါတစ်ခုခုဖြစ်၊ အုံကြိတ် အတတ်ပညာသည်လဲ အုံကို (၃)ချက် ကြိတ်လိုက်ရင် ရောဂါတစ်ခုခု ဖြစ်ပြီပေါ့။

ခြေရာကောက် အတတ်ပညာ သင်ထားသူကလဲ ခြေရာကို တက်နင်းလိုက်ရင် သူတို့ ဖြစ်ချင်တဲ့ရောဂါ ဖြစ်ရောပဲ။

သူတို့အတတ်ပညာထက် အဆင့်မြင့် အတတ်ပညာလဲ ရှိသေးတယ်။ (၁၂)ကြီးအောက်ကပါ။

အဲဒါဘာလဲဆိုရင် အခိုင်မင်း အတတ်ပညာနဲ့ အသံဖမ်းအတတ်ပညာတို့ပါပဲ။ အခိုင်မင်းအတတ်ပညာသည်က သူ ပြုစားချင်ရင် နေထွက်လာအောင် စောင့်ရတယ်။ နေထွက်လာရင် သူပြုစားချင်တဲ့ ကံနီနီသော သူနောက် လိုက်သွားတာပဲ။ နေထွက်တော့ အဲဒီလူရဲ့ အခိုင်ဘေးမှာ ပေါ်နေပြီပေါ့။

အဲဒီလူရဲ့ အခိုင်ကို တက်နင်းပြီး ဖမ်းစားလိုက်ရင် သူဖြစ်ချင်တဲ့ ရောဂါ ဖြစ်ပြီပေါ့။

အသံဖမ်း အတတ်ပညာ သင်ထားသူ ပညာသည်က လူလဲ မမြင်မှန်းနာမည်လဲ မသိဘူး။ နေ့နံလဲ မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် အသံကလေး ကြားလိုက်ရင် ကြားတဲ့ အဲဒီအသံကို ဖမ်းပြီး ပြုစားလိုက်တယ်။ ရောဂါတစ်ခုခု ဖြစ်တော့တာပဲ။ အင်မတန်မှ ကြောက်ရောင်ကောင်းပါတယ်။

(၁၂)ကြီးကစားများ လူကို မသိသော်လဲ ဓာတ်ပုံဖြစ်ဖြစ်၊ အသံအဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုခု (ဥပမာ) လက်ကိုင်ပင်၊ ဆိုပါတော့ အဲဒီပစ္စည်းတစ်ခုခု သူတို့လက်ထဲရောက်သွားလို့ ရောဂါတစ်ခုခုဖြစ်တော့

နိုင်တယ်။ သတိထားစရာပါ။ ဒါပေမယ့်
တချို့က သရဲ တစ္ဆေ ခုန့် ကဝေတွေ
ရှိတယ်ဆိုတာ မယုံကြဲဘူး။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူ
တဲ့ မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော် ပေါ်လာ
တာဟာ ရဟန်းတွေကို ရုက္ခဗျူဟာတွေက
ခြောက်လှန့်ကြလို့ ရုက္ခဗျူဟာလဲ
နေနိုင်အောင်၊ မဖမ်းစားနိုင်အောင်
ငွေ့က ပေးတဲ့ ပရိတ်တော်ပါ။ တန်ခိုး
သိဒ္ဓိအပြည့်ရှိတယ်။ အထင် အရှားပါ။

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်မှာ ဘုရား
က ရဟန်းများ ပုံသကူသက်န်း
ကိုယ်တိုင်ရှာ၊ ကိုယ်တိုင်ဆေးဆိုး၊
ကိုယ်တိုင်ချုပ်လုပ်ခွင့်ပဲ ပေးတယ်။
ရဟန်းများက ပုံသကူသက်န်း
အတွက် အဝတ်စများကို သုသာန်လို
နေရာမျိုးမှာ သွားရှာကြရတယ်။ ရတာ
တွေကို စပ်ညှပ်ချုပ်ဆေးဆိုး ဝတ်ကြရ
တယ်။

တစ်ခါက ရဟန်းတစ်ပါးဟာ
သုသာန်မှ လူသေရဲ့ စွန့်ပစ်အဝတ်
ပိတ်စကို တွေ့တော့ ပုံသကူသက်န်း
အတွက် ကောက်ယူလိုက်တာပေါ့။
အဲဒီအဝတ်ပိတ်စရင် သရဲက သူ့ပစ္စည်း
ဆိုပြီး ဆွဲထားတယ်။ ရဟန်းကလဲ
ပုံသကူသက်န်း မရမဖြစ်လို့ အတင်ဆွဲ
ကြတယ်။

နှစ်ဦးသား အားပြိုင်ဆွဲတာ ရဟန်းပဲ
ရသွားတယ်။ ရသွားပေမယ့် အဲဒီ
ရဟန်းက တွေ့တယ်။ သေသွားသူရဲ့
သူပေးချင်တဲ့ပစ္စည်း၊ ဒါကလဲ မရ
အောင် အတင်ဆွဲယူလိုက်တယ်။
သူများ ပေးချင်တဲ့ပစ္စည်း ငါ လုယူမိ
ပြီး ခိုးယူသလိုဖြစ်ပြီ။ ခိုးတဲ့အပြစ်
ဆိုမှာ ဖြစ်သွားပြီ။

ဒီ စိတ်ကြောင့်ကို မြတ်စွာဘုရားက
အပြစ် ပေးထားတယ်။ စိတ်ကုန်ပြီး
သူရားက အကြောင်းမဲ့ ပေးထားတယ်
လို့လဲ စိတ်က ကြောက်ရွံ့တာက ဒါ ခိုးရာ

အောက်မှာ သူ့ပစ္စည်း နှစ်ပေမယ့်
တခြားသွားတဲ့အတွက် သူ့နဲ့ အဆင်
မတူဘူး။ ချစ်သားအားနဲ့ ခြံထွက်တာမှ
စိတ်မကောင်းခဲ့ရဘူးလို့ ဟောလိုက် တာတယ်။

ဒါ ဘုရားဟော သုတ္တန်မှာ တစ္ဆေ
သရဲရှိကြောင်း အထင်အရှားရှိနေတာ
ပါ။ သရဲထဲမှ ဘုန်းကြီးတစ္ဆေ သရဲ
တောင် တွေ့ဖူးသူတွေ ရှိကြတယ်။

...ရွာက ရွာသူစုန့် ကဝေမများ
သူတို့ပြုစားလိုက်ရင် များသောအား
ဖြင့် စီးပွားပျက်၊ ရှားချင်ရှား မရှားရင်လဲ
သေတဲ့အထိ ပြုစားတတ်ကြတယ်။
လူလုပ်မရရင် မွေးထားတဲ့တိရစ္ဆာန်၊
ဝက်တွေ၊ ခွားတွေကိုလဲ လုပ်တာပါ။
တခြား စက်ပစ္စည်းမော်တော်ကား၊
မော်တော် ဆိုင်ကယ်၊ ရေနံသေတ္တာ၊
တိဗ္ဗိတွေလဲ ပျက်အောင် လုပ်ကြ
တယ်။

အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းလဲ
ရောင်းမကောင်းအောင် လုပ်နိုင်ကြ
တယ်။ စိုက်ပျိုးရေးလဲ မအောင်မြင်
အောင် လုပ်ကြတယ်။ တော်ရုံတန်ခုံ
ဆရာတွေ သူတို့ရွာကို မလာရဲ၊
မကုရဲကြဘူး။ သူတို့ ပြုစားထားသူ
မှန်သမျှ ဆေးမတိုးတော့ဘူး။ နိုင်တဲ့
ပယောဂဆရာနဲ့ ကုမှ ပျောက်ကြ
တယ်။

မနက်(၉)နာရီ ...ရွာမှ လူကြီး
တစ်ယောက် လာပင့်သဖြင့် နုံဖြတ်
လမ်းမှ မနောမယိဒ္ဓိဆရာကြီး ဦးစိန်လှ
လိုက်သွားပါတယ်။

သူတို့ ...ရွာရောက်အောင်တော့
လမ်းကနေ ခွားလှည်းဖြင့်
သွားကြရတယ်။ ပင့်တဲ့သူနဲ့
ဆရာကြီး ဦးစိန်လှ နှစ်ဦး
လှည်းစီးသွားရင်း ဆရာဦးစိန်လှ
က “ဘယ်သူ ဘာဖြစ်လို့ ဆရာကို
လာပင့်ရတာလဲ” လို့ မေးကြည့်ရာ...

‘မဟုတ်ဘူး၊ အင်္ဂါသီလေး အသက်က (၁၈)
နှစ် ဖိုက်အောင်ပြီ၊ ပရိယာယ် ဖြစ်လို့ အော်ပို
နေလို့ လာပင့်တာပါ။ ကျွန်တော်က
မဟုတ်ရဲ၊ ဘကြီးဖြစ်ပါတယ်’
ပြောပါတယ်။ ဆရာ ဦးစိန်လှ...
‘ခုလို ဖိုက်အောင်နေတာ ဘယ်
နှစ်ရက်လောက် ရှိသွားပြီလဲ’
လို့ မေးရာ...

‘တစ်ပတ်လောက်တော့ ရှိရော
ပေါ့’
‘ဘယ်ဆရာနဲ့မှ မကုဘူးလား’
လို့ ပြောရာ...

‘ကုတာပေါ့ ဆရာရယ်... ဒါပေမယ့်
မပျောက်ဘူး။ သူ့ကို လာကုတဲ့ ဆရာ၊
ဒီနေ့က နောက်နေ့ အဲဒီဆရာ သေ
သွားလို့ ကျွန်တော်တို့ ရွာမှာပဲ မနေ့က
ဆာပြီဟုတ်လိုက်ရတယ်။ ဆရာက ခပ်
ငယ်ငယ် အသက်(၃၀)လောက်ရှိပြီမှာ
ကျွန်တော်လဲ သူ့ကို မသိဘူး’

‘ဪ... ခင်ဗျားတို့ရွာ စုန့်။
ကဝေတွေက တယ်ပြီး ထက်ငါလား။
ဆရာကိုတောင် သေအောင် လုပ်နိုင်
တယ်ပေါ့’

လို့ ဆရာကြီးမှ ပြောရာ...
‘ဒီဆရာကို ဖယ်မခိုဉ်း ထွက်လာတာ
ရွာက လူတွေကတော့ နောက်ဆရာ
တစ်ယောက်နဲ့ ပွဲကြပွဲကောင်း တွေ့ကြရ
မယ်ဆိုပြီး ဆရာအထက်ကို စောင့်နေကြ
တယ်’

ဒီလိုနဲ့ စကားတွေပြောရင်း ...ရွာ
ရွာထိပ်ကို ရောက်လာပါပြီ။ ရွာခေါင်
နံရံက ရောက်ခြင်းမရှိဘဲ ၂၃၈

ဘယ်တက်ခြင်းက ရွာထိပ်အိမ်ကလေး တစ်အိမ် တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

အဲဒီအိမ်ရှေ့ မြေပြင်မှာ ဖိနပ် ကလေးတွေ ခုထိုင်ပြီး သန်းရှာချင် ယောင်ဆောင်နေတဲ့ ရွာသူ ပညာ သည် သုံးဦးကို ဆရာကြီး လှမ်းမြင်ပြီး သိလိုက်ပါတယ်။

သူတို့သုံးဦးသား ရှေ့ဆင့်နောက် ဆင့် ဆင့်ထိုင်ပြီး တစ်ယောက်ခေါင်း တစ်ယောက် ကိုင်နေကြတယ်။ ရှေ့ဆုံးကသူကတော့ ငြိမ်ထိုင်ပေးနေ တယ်။

အဲဒီမိန်းကလေးက ခပ်ငယ်ငယ် အသက်(၂၀)လောက်ပဲ ရှိဦးမယ်။ အလယ်က ထိုင်နေတဲ့ ပညာသည်က အသက်(၄၀)နီးပါး နောက်ဆုံးက ထိုင် နေတဲ့ ပညာသည်က အသက်(၃၀) လောက် ခန့်မှန်းလို့ ရပါတယ်။

ဆရာကြီးတို့လည်း သူတို့နားက ဖြတ်သွားတဲ့အခါ ပညာသည် မျက်လုံး များနဲ့ လှမ်းကြည့်ပြီး စုန်း ကဝေပညာ နဲ့ ကြိုဆိုလိုက်ကြပါတယ်။

အလယ်က ထိုင်နေတဲ့ အသက် (၄၀)လောက် ခန့်မှန်းရတဲ့ ပညာသည် က အသားဖြူဖြူ ဝိနိဝိနိပါးပါး သူ မျက်လုံးအစုံက ဖျပ် ဖျပ် ဖျပ် ဖျပ်နဲ့ အရောင်တွေ တောက်နေပြီး ဆရာကြီး ကို သူ့ပညာနဲ့ လှမ်းလုပ်နေပြီပေါ့။

ဒီပညာသည် အဆင့်က (၁၂)ကြီး ကဝေမ အဆင့်ဆိုတာ ဆရာကြီး သိ လိုက်ပါတယ်။

ဆရာကြီးက မသိဟန်ဆောင်ပြီး နေလိုက်ပါတယ်။ ရွာလယ်လောက် ရောက်တော့ လှည်းကို ရပ်လိုက်ပါ တယ်။

လှည်းရပ်တဲ့ အိမ်ရှေ့မှာ လူတွေက အများကြီး လှည်းပေါ်လာတဲ့ လူကြီးက...

‘ဆရာကြီး ပါလာတယ်ဟေ့ လမ်း ဖယ်ပေးကြ၊ ဆရာကြီး အိမ်ထဲကြွပါ’ လို့ ပြောပါတယ်။

ဝေဒနာရှင်အိမ်က နှစ်ထပ်အိမ် အကြီးကြီးပဲ။ အိမ်ထဲလဲ ရောက်ဆရာ... ‘အယ်လေး လုပ်ကြပါဦး၊ ဒီအစိုအစို သမီးသေလို့မယ် သမီးကို ကယ်ဖယ်သူ မရှိကြတော့ဘူးလား’ လို့ အော်ဟစ်သံလိုနေဆဲ ကြားလိုက် ရပါတယ်။

သူ့ဘကြီး လှုပ်သူက... ‘ဝိဇ္ဇာဏာပုဒ်၊ အဘတို့ ဆရာကြီး မှင့်လာတယ်၊ ဝိဇ္ဇာ ပျောက်သွားမှာပါ သက်သာလို့မယ်’ လို့ ပြောချာပါတယ်။

ဆရာကြီးက ခေါင်းရင်းခန်းက နေရာယူပြီး အင်္ဂါသမီး မစုစုမိုးကို နှောင့်ယှက်ထားတဲ့ ဝိဇ္ဇာတတ် ဝင် ရောက် စီးစေ၊ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များ အမိန့်လို့ အမိန့်ပေးလိုက်ရာ မစုစုမိုး ဟာ လိပ်ပြာယဉ်သူ ဖြစ်သဖြင့် ဝန်းခိုင်း ကြ ဝင်စီးပါတော့တယ်။

ဆရာကြီးက “ဘာလို့နှောင့်ယှက် တာလဲ” လို့မေးရာ စီးနေသူ မစုစုမိုး နှုတ်မှ...

‘ဆရာကြီး သူတို့အိမ်ထဲသား အလုံး တစ်ရွာလုံးနဲ့ တယ်လွှာ ပာဏှိကြတာ။ သူတို့က ဝိုက်ဆံရှိတယ်ဆိုပြီး တခြားသူ များကို လှုပ်ထင်တာ။ ဒီကြောင့် ကံဆိုးတဲ့ အင်္ဂါသမီးကို ပြုစောလိုက်တာပဲ ဆရာကြီး ဟာယဉ်’

လို့ ပြောရာ... ‘ငါကတော့ ဇိုကို အပ်ထားလို့ ကယ်ရမှာပဲ’

‘ကယ်နိုင်ရင် ကယ်ပေါ့၊ ကျွန်တို့ က ဘယ်ဆရာမှ မကြောက်ဘူး။ ဒီ ကောင်မကို လာကုတဲ့ ဆရာ တစ်ယောက်ကိုလဲ သေအောင်လုပ်လို့ သေသွားပြီ။ ဆရာကိုလဲ သေအောင် လုပ်ဦးမှာပဲ’

လို့ ပြောပါတယ်၊ ဆရာကြီးက စီးနေသူရဲ့ နားနား ကပ်ပြီး “သင် ကျွန်ုပ်ကို ရွာထိပ်မှာ ကြိုတယ်မို့လား” လို့ တိုးတိုးလေး ပြောရာ ခေါင်းညှိတ်ပြပါတယ်။

‘ကြိုရာတင်မဟုတ်ဘူး သင့် အတတ် ပညာနဲ့ ကျွန်ုပ်ကို လုပ်တယ် မဟုတ် လား’

လို့ ဆရာကြီးက အသံမြင့်ပြောရာ ဝင်စီးနေသူနှုတ်မှ...

‘သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ ရွာထိပ်ဝယ်က ကတည်းက ကျွန်မက ဟောနဲ့ လုပ်တယ် ဒါပေမယ့် ထူးဆန်းတာက ဆရာကြီးမှာ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး၊ နည်းနည်းတော့ ကျွန်မထဲ ကြောက်လန့်သွားတယ်၊ ကျွန်မက တစ်ခွ လုံးနဲ့ ကဆူပျံ၊ ကျွန်တောက ကျွန်မ တပည့်တွေချည်းပဲ ဒါပေမယ့် ဟက်ထင် တွေနေပြီ။ ပညာအစွမ်းကုန် သုံးရာတော့ မှာပေါ့’

လို့ ပမာမခန့်ပြောပြီး ဆရာကြီး မျက်နှာကို လက်ညှိုးထိုး၍ “ဒီဆရာ ခေါင်းကိုကီး၊ ဇိုကိုဆောင့်၊ မချီဆင့် ခြစ်သေစေ” ဆိုပြီး မျက်လုံးတ ဝှေ့ဖျပ်ဖျပ် မျက်စောင်းထိုးကာ ပြုစော နေပါတော့တယ်။

ဆရာကြီးကတော့ ခပ်အေးအေးခပ် ဘာမှ မသိသလို ရေခဲခဲသဘာဝ လိုက်၊ လက်ဖက်စားလိုက် အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်နေပါတယ်။

ပညာသည်က လက်ညှိုးထိုးပြီး
ပါးစပ်ကလဲ ပွစိပွစိနဲ့ အကြိမ်ကြိမ်
ပြောဆိုနေပါသော်လည်း 'ဆရာကြီးမှာ
ဘာမှ ဖြစ်မလာ၊ ကျွန်ုပ်တို့က ထိုင်နေ
တာ တွေ့ရတယ်။

လာကြည့်သူ အားလုံးကတော့
“ပွဲကြီးပွဲကောင်း၊ ခြင်္သေ့လေ့ပေါ့”
လို့ စောင့်ကြည့်နေကြတယ်။

ဆရာကြီး နှုတ်မှ...

‘သင်ပြုစားလို့များ ကျွန်ုပ်တို့ကို ထိမယ်
များ ထင်သလား။ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့အားက
မြင့်တယ်။ မနောမယိဒ္ဓိရဲ့အား အင်း
ဆိုင်လက်ဖွဲ့ ချဲ့ ခြောင်း၊ မန္တန်
ဆောင်ရ မန်းခြင်း၊ မှတ်ခြင်းလဲမရှိ၊
မီးခနဲခန်းကိုလဲ ဝင်လို့ထွက်လို့ရ
အသုဘအခေါင်း ထမ်းချလို့ရ၊ အစား
သောက်ရှောင်စရာမလို ခန္ဓာကိုယ်မှာ
ထဲ ဆေးထိုး ဆေးပေါက်ထားခြင်း
ထဲမရှိ။

သီလကို အခြေခံပြီး ရေတိုက်ကု
သော ဂိုဏ်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဆေးကုရာ
တွင် မေတ္တာဖြင့်သာကုကြောင်း၊ နိုင်ငံ
ဆက်ပု မိစစ်ပြီး ၁၃၁၇ ခုနှစ်၊ မှတ်ပုံ
တင်ဥပဒေ ၄/၃၈၈၅ ဖြင့် တရားဝင်
မှတ်ပုံတင်ခွင့်ပြုထားသော တစ်ဦး
တည်း ကုသခွင့် လိုင်စင်ရထားသော
ဆေးအမြင့်ဆုံးဂိုဏ်းဆိုတာ ကျွန်ုပ်တို့
ရဲ့အားပေးပေး

သင် ကျွန်ုပ်တို့ လက်ညှိုးထိုးတဲ့လက်
ကြောဆ် အောက်ကုသပြီး ကြိမ်နွမ်းမရ
ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ စောင့်ကြည့်လိုက်’

လို့ ဆရာကြီးကပြောရာ ပြောတဲ့
အတိုင်းပဲ မကြာခင် ထိုးနေသော
အင်္ဂလိပ်က သူ့အလိုလို တဖြည်းဖြည်း
အောက်ကို နိုင်နိုးဆင်းသွားပြီး
အောက်ကို ရွာမရ ဖြစ်နေတာ တွေ့ရ
တယ်။

ကြည့်နေသူအားလုံး ဆရာကြီးရဲ့

အစွမ်းကို အံ့သြကြရတယ်။ ဆရာကြီး
မှ...

‘နောက် သင့်လက်တင်မက ကိုယ်
လုံးရော နဖူးပါ ကြမ်းပြင်မှာ ကပ်နေပြီး
ပြားပြားဝပ် ဖြစ်ဦးမှာ’

လို့ ပြောရာ ဗိပြာတဲ့အတိုင်း ခါးတွေ
ညွတ်ကျလာပြီး ခေါင်းလဲ တဖြည်း
ဖြည်း အောက်ကို စိုက်ကျလာ၍ နဖူး
နဲ့ကြမ်း ထိကပ်နေပါတော့တယ်။

ကြိုးစားပြီး ကုန်းထသော်လည်း ထမရ
တော့တာ တွေ့ကြရတယ်။ မီးနေသူ
နှုတ်မှ “ဆရာကြီး တကယ်စွမ်းပါ
လား” ဆရာကြီးမှ...

‘ဘာမှ ပြောမနေနဲ့ သင် လုပ်တာတဲ့
ရောဂါတွေထုတ်ပေး၊ ထုတ်ပေးရင်တော့
ဒီထက် ပိုကြံ့ခေတ်တဲ့ အဖြစ်တွေ ဖြစ်လာ
လိမ့်မယ်’

လို့ ပြောရာ...

‘ဘာလို့ ထုတ်ပေးမှလဲ၊ ထုတ်ပေးနိုင်
ဘူးလို့’

မီးနေသူမှ ပြန်ပြောရာ ဆရာကြီး

မှ...

‘ငါတို့က ရိုက်တဲ့ဆရာ မဟုတ်ဘူး။
သင့်ကို လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့ဘူး။
ဒါပေမယ့် အထက်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုကို
သင်မခံနိုင်တဲ့ ဆေးဆည်တောင်းပြီး

ပက်မယ်။ ခံနိုင်ရင် ခံပေတော့’

လို့ ပြောပြီး အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များထံ
သစ္စာဆို၍ ဆေးဆည်တောင်းပြီး ဝင်မီး
နေသူအား ပက်ဖျန်းလိုက်ရာ...

‘အပယ်လေ... ကြောက်မိပြီ ဆရာရယ်၊
ကျွန်ုပ် မခံနိုင်တော့ဘူး၊ ထုတ်ပေးပါတော့
မယ်၊ ထွင့်ပေးပါဦး’

လို့ ပြောရာ ဆရာကြီးမှ...

‘သင့်ကို အပြစ်ပေးတာတာ ငါ မဟုတ်ဘူး။
အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ တဏှာများက အပြစ်
ပေးတာတာ၊ သင် တကယ်ထုတ်ပေးမယ်
ဆိုရင် အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များကို တိုက်တာပဲ
ထုတ်ပေးပါတော့မယ်လို့ တောင်းပန်လိုက်
သင် ထမိရလိမ့်မယ်’

လို့ ပြောရာ ပြောတဲ့အတိုင်း တိုင်
တည်တောင်းပန်သဖြင့် ထိုင်လို့ ရသွား
ပါတော့တယ်။ ထိုင်လို့ရသောအခါ
သူ့ရဲ့ခိုက်တို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် တဖုန်း
ဗုန်းရိုက်ပြီး ပုတ်ထုတ်နေပါတော့
တယ်။

သိပ်ကြာမလိုက်ပါ။ “ဆရာကြီး
ကုန်ပါပြီ ပြန်ပါရစေ”လို့ ပြန်ခွင့်
တောင်းရာ ဆရာကြီးမှ...

‘ရောဂါ တကယ်ကုန်ရင်တော့
ပြန်လွှတ်ရမှာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သင်
ကျွန်ုပ်တို့ စော်ကားစားတာ နှစ်ကြိမ်
ရှိနေပြီ။ သင့်ကိုတော့ တစ်ခုခု အပြစ်
ပေးရလိမ့်မယ်’

လို့ ပြောရာ မီးနေသူနှုတ်မှ...

‘မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာကြီးရယ် ကျွန်ုပ်
တောင်းပန်ပါတယ်။ ဆရာကြီး
ဒါလောက်စွမ်းမုန်း မသိလို့ လုပ်မိတာ
ပါ’

ဆရာကြီးမှ...

‘ဘုန်းကြီးထိပ်ခေါက်ပြီးမှ တောင်း
ပန်လို့မရဘူး။ လက်မခံဘူး၊ သင် ခု
စက်ပဲ လွှတ်ထားတာ၊ လူကိုယ်လို့
လာခဲ့ ဒါ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အမိန့်ပဲ’

နာမကျန်ရောင်ခြည်မင်း

www.burmeseclassic.com

လို့ ပြောရာ...

‘လူကိုယ်တိုင်တော့ မလာပါရစေနဲ့ ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်မကိုတော့ အရှက် မခွဲလိုက်ပါနဲ့၊ တောင်းပန်ပါတယ်’

လို့ ပြောရာပါတယ်။

‘သင်က ကျွန်ုပ်ကို အရှက်လဲကွဲအောင် အလုပ်ပေးသလို့အထိ ရွာထိပ်ဝင်လာ တုန်းကတစ်ပါး ဝင်စီလာတော့လဲ တစ်ပါး နှစ်ခါတောင် စစ်ကားထားတာ၊ သင် လူ ကိုယ်တိုင် လာခြင်းသည် ကျွန်ုပ်ကို တောင်းပန်ရာရောက်တယ်၊ လာမှ ကျွန်ုပ် ယယ်’

သင် လူကိုယ်တိုင်ရောက်မှ စက်နဲ့ လွှတ် ထာတဲ့ ပိဋကဓာတ် နှစ်စုံစုံလုံး ပြန်လွှတ် ပေးမယ်’

လို့ ပြော၍ စောင့်ကြည့်နေရာ ကြည့်နေကြသူတွေက အများကြီး တချို့ကလဲ ပြန်သွားပြန်၊ တချို့ကတော့ လဲ ခုမှ လာကြည့်ကာ အဝင်အထွက် တွေ ရှုပ်နေတဲ့အချိန်...

ရွာထိပ်မှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ (၃)ယောက် အနက် အလယ်က ထိုင်နေတဲ့ ပညာ သည်က တဘက်ကလေး၊ ပခုံးပေါ် တင်၍ မထင်မရှား ရောက်လာပြီး

လူတောထဲ ဝင်ထိုင်တာ ဆရာကြီး တွေ့လိုက်ရပါပြီ။

ဆရာကြီးမှ စီးနေသူနား နားကပ် ပြီး တိုးတိုးလေး...

‘သင် လူကိုယ်တိုင် ရောက်နေပြီ မဟုတ်လား’

လို့ ပြောရာ မျက်ရည်တွေကျဉ်းပြီး ခေါင်းညှိတ်ပြပါတော့တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဆရာကြီးက လူ တောထဲမှာ ထိုင်နေသူ ပညာသည်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ လူကိုယ်တိုင် မျက်ရည်တွေကျနေလို့ သူများတွေ မခိုင်မီအောင် တဘက်လေးနဲ့ ခေါင်းနဲ့ ပြီး ခိုးသုတ်နေတာ မြင်လိုက်ရတယ်။

ဒီတော့မှ ဆရာကြီးက...

‘စက်ရော လူပါ ရောက်ကုန်ရင် ပြန်မိမိ ထွက်မိမိ အထက်ပျိုလိပ်မှာအသိနဲ့ လို အသိနဲ့ပေးလိုက်ရာ လူကိုယ်တိုင် ထပြီ၊ စွေခနဲ တစ်ချိုးတည်း၊ လစ်ပြေး သွားသလို ဝင်စီးနေသူလဲ သတိရသွား ပြီး...

‘ခိုက်အောင်သေးသလား’

လို့ မေးကြည့်တော့ မအောင်တော့ ကြောင်း ကောင်းသွားကြောင်း ပြောမိ တယ်။

ကြည့်နေသူများအားလုံးထဲမှ ရွာခံ သားတစ်ယောက်...

‘ပွဲကြီးပွဲကောင်းများ ကြည့်ရမလား လို့ လာကြည့်ပါတယ်၊ ပွဲက တစ်ဖန် သတ်ကြီးပဲ၊ ဒီလို ဆရာကြီးတွေ ခိုနေ လို့သာပေါ့။ နို့မို့ဆိုရင် တို့ရွာထဲ “ဆရာမခိုင် နှစ်ဆောင်ပြိုင်” ရွာထဲ ခေါ်နေကြဦးမှာ...

ရှင်လန်းကြွယ်စေ

ထွန်းအေးကြိုင်(ရွှေတောင်)

အရှေ့သူ... အနောက်သူ... ပညာရှင်တို့အား...

ရွှေသမင်္ဂဓာတ်ကာလများက ယခုအောင်ပါးပါး ဖြစ်ရန်များ တောထဲကတော့ရွာများတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည်ဟု စာပေများတွင် ဖြစ်စေ၊ တစ်ဆင့်ကားခြင်း ဖြစ်စေ သိရပါသည်။

သို့သော် ယခုအခါ ထိုပညာရှင်တော်များ ဓာတ်ကာလကဖြစ်အနေအရ အတော်များများ ပျောက်ကွယ်ကုန်ပြီဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူများ၊ စာများ၊ ရာချာပြက်သုံးပါးနှင့် သမဝေ၊ ဝိပဿနာ ပညာရပ်များသည် ထိုပညာရပ်များ၏ ဆေးမှ ကာကွယ်ထွန်းလွန်နိုင်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရာချာပြက်သုံးပါးကို ဦးစိတ်ထား၍ ဝိပဿနာ တရား၊ ပြားဒွါ၊ အားထုတ်ကြပါရန် အသိပေးအပ်ပါသည်။

ဆေးအာရုံငြိမ်း...

ဦးကျော်မိုး...

စာပေ...

အရှေ့သူ... အနောက်သူ...

အိပ်ဖျော်ရင်း လမ်းလျှောက်ကြသူများ

ကော့သွန်း (သခွတ်မြ)
ဝက်လက်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ်
ဆုတ်(၃၅၀)။ စာမျက်နှာ(၁၆၉)
နက္ခတ္တဆောင်ရွက်မည့်အခါတွင် ဆရာ
သီတာကျော်၏ “အိပ်ဖျော်ရင်း လမ်း
လျှောက်သူနှင့် သူ့ပဟေဠိ”ကို
ဆတ်ပြီး စာရေးသူကိုယ်တိုင် ငယ်စဉ်က
ဆွဲကြခဲ့ရုံပဲလေးတွေကို ပြန်လည်၍
ရေးသားရမည်ဆိုလျှင်...

စာရေးသူကိုယ်တိုင် ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်
ဆွဲကြခဲ့ရသော ကိုယ်တွေ့အဖြစ်
အဖွဲ့ကို ပထမ တင်ပြရပါမည်။

စာရေးသူ ဆယ်နှစ်ကျော်ကျော်
အရွယ်ကဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ဝက်
သက်မြို့နား အနီးတစ်ဝိုက်နှင့် ကျွန်ုပ်
တို့ရွာမှာ ရေငန်သာလျှင် ထွက်ရှိ၍
သောက်ရေသုံးရေအတွက် “ကာဘိုး
ဆည်”တစ်ခုသာလျှင် အားကိုးနေရ
သော အချိန်ဖြစ်၏။

မိုးတွင်း စပါးစိုက်ပျိုးရန် ထိုဆည်မှ
ခိုင် စိုက်ပျိုးရေပေး၍ သီတင်းကျွတ်
သက္ကန် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်းလျှင်
အေးအောင်ရေ ဖြတ်လေ့ရှိ၏။ ထိုမှ
တစ်ဖန် တပေါင်းလကုန် တန်ခူး
ဆန်းမှ သောက်ရေ သုံးရေအဖြစ်
ဆွဲရန်နှင့် ရေပြန်လွှတ်လေ့ရှိသည်။
ထိုသို့ သောက်ရေ သုံးရေ လွှတ်ပြီး
သီလွင် ရွာထဲရှိ ကန်အားလုံးတွင်
အရေရေသွင်းလေ့ရှိသည်။

ရွာဦးကျောင်းတို့တွင် သောက်ရေ
အတွက် သီးသန့် သန့်ရှင်းသောကန်
ကြီးများရှိ၍ ရွာထဲတွင်တော့ သုံးရေ
သက်သက် ဝင်းကျယ်၍ တတ်နိုင်သူ
တို့ တူးထားကြပြီး မတတ်နိုင် ဝင်းခြံ
ကျဉ်းသူများမှာတော့ ရွာဘေး ရွာထဲ
ကန်ကြီးများဆီကသာ ခပ်ပြီး သုံးကြ
ရ၏။

ထိုနှစ် တန်ခူးလဆန်း သောက်ရေ
သုံးရေ ပေးချိန်၌ အရပ်ထဲရှိ စာရေး
သူတို့ ဆွေမျိုးတစ်သိုက် အသုံးပြုသော
ရေကန်ကြီးကို ရေသွင်းယူကြသည်။
ရေကန်ကို ရေသွင်းချိန်တွင် “အမိမဲ့
သား ရေနည်းငါး”ဆိုသော စကားလုံး
ရှိသည့်အတိုင်း ရေနည်းသော ကန်ထဲ

www.burmeseclassic.com

မှ ငါးတို့သည် အိမ်နှင့် ပြန်လည်တွေ့ရသော ကလေးသူငယ်တို့ကဲ့သို့ ပျော်ရွှင်စွာ ခုန်ပေါက်လျက် ရေစီးဝင်ရာဘက်သို့ ရေဆန်၍ တက်လာကြတော့သည်။

ထိုတွင် ထိုငါးတို့ကိုမြင်သော် ကျွန်ုပ်နှင့် ရွယ်တူ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ ကိုဌေးထင်(ယခု “ထွန်းရွှေဇီဆန်စက်” ဝက်လက်)က...

‘တို့ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် ကန်ပေါက်မှာ ငါးကျင်းချရအောင်’

အဖော်ညီလာသဖြင့် နှစ်ယောက်သား ကန်ရေဝင်ပေါက်၌ “ယင်း” တားကာ ငါးကျင်းချကြ၏။

ညရောက်သော် ငါးကျင်းနှင့်အပြည့် ငါးတွေကို မြင်ယောင်ရင်း အိပ်လိုက်ကြသည်မှာ နံနက် နေထွက်မှ အိပ်ရာကနိုးတော့သည်။ အိပ်ကောင်းသည့် ကလေးအရွယ်ကိုး။ အပြေးအလွှားထကာ ကန်ပေါက်ရှိ ငါးကျင်းဆီသို့ ပြေးခဲ့ကြသည်။

ငါးကျင်းကိုကြည့်ရာ ငါးကျွန်လူးထားသော အရာများသာ တွေ့ရပြီး ငါးတစ်ကောင်တစ်မြီးမှ မတွေ့ရတော့ပေ။

‘သူများ ခိုးကောက်သွားပြီကွ၊ ဒီညတော့ ဝီရိယနဲ့ အိပ်ရမယ်ဟေ့’

ပူအိုက်သော နွေညဖြစ်သဖြင့် စာရေးသူသည် အိမ်ပြင် ခေါင်းရင်းရှိ ကြမ်းစင်လေပေါ်သို့ ညည ထွက်အိပ်လေ့ရှိသည်။ ညဉ့်နက်၍ အအေးဓာတ်ဝင်လာမှ လူကြီးတွေ လာနှိုးပြီးမှ အိမ်ထဲဝင်အိပ်လေ့ ရှိပါသည်။

ယခုညလည်း ငါးသူခိုးကို စိတ်မချသောကြောင့် ကန်ပေါက်ရှိ ငါးကျင်းကို စိတ်စွဲပြီး အိပ်ပျော်သွားရာ ညဉ့်(၁၁) နာရီထိုးချိန်၌ စာရေးသူနှင့်အတူနေအစ်ကိုကြီးဖြစ်သူမှ အိမ်ထဲရွှေ့အိပ်ရန်

လာရောက်နှိုး၏။

စာရေးသူသည် အိပ်ရာမှ နိုးသော်လည်း အိမ်ထဲသို့ မဝင်ဘဲ ရေနံရှိရာသို့ သွားခဲ့သည်။ (ထိုအဖြစ်တို့ကို စာရေးသူ မသိဘဲ မနက်ကျမှ အစ်ကိုကြီး ပြန်ပြော၍ သိရသည်။) ကန်နှင့် စာရေးသူတို့အိပ်ရာ ဝါးဆယ့်လေးငါး ချိတ်ခန့် ဝေးသည်။

ကန်၏ အရှေ့ဘက်ရှိ ရေဝင်ပေါက်ရှိရာသို့သွားရန်မှာ ဖိုးနံ့ဆူးချဲ့တို့ဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်မှ ပေါက်နေပြီး တစ်တောင်မှူသော လင်းကျည်းကျည်း ကလေးပေါ်မှ ခဲယဉ်းစွာ ဖြတ်လျှောက်ရ၏။

ထိုလင်းချို့ကို ကျော်ဖြတ်၍ ငါးကျင်းရှိရာ ကန်ပေါက်သို့သွားကာ ငါးကျင်းကို ငုံ့ကြည့်ပြီး ပြန်လာကာ အိမ်ထဲ အိပ်ရာသို့ဝင်၍ အိပ်သည်ဟု စိတ်မချ၍ နောက်မှ လိုက်ကြည့်သူ အစ်ကိုကြီး ပြောပြ၍ နံနက်လင်းမှ သိရပါသည်။

ညအမှောင်ထဲ၌ ဆူးမစူး ကန်ထဲ ချော်၍ မကျအောင် အိပ်ပျော်နေရင်း စာရေးသူ မည်သို့ သွားရောက်ခဲ့သနည်း...

ဒါက စာရေးသူကိုယ်တိုင် တကယ် ဖြစ်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်ယောက်ကတော့ စာရေးသူ၏ အဖြစ်ထက် ပို၍ ထူးခြားဆန်းကြယ်ပါသည်။ သူကတော့ ယခု

အချိန်ထိ သက်ရှိ အသက်(၇၀)ကျော်အရွယ် “မမြ” ဟု သူ့နာမည်ကို ခေါ်ကြပါစို့။

* * *

စာရေးသူတို့၏ သစ္စတ္တာရွာသည် ဝက်လက်မြို့နှင့် မနီးမဝေးတွင် တည်ရှိ၍ ထိုအချိန်က အိမ်ခြေငါးရာကျော် (ယခု တစ်ထောင်နီးပါး)ခန့်ရှိပြီး စာရေးသူ နေထိုင်ရာ ရွာ၏မြောက်ပိုင်း၌ ရွာရေ “ဥတ္တရာ ရာမကျောင်း”ရှိပြီး ထိုကျောင်းအတွင်းတွင် အန္တရာယ်ကင်းကပ်ကျော်ကိုးတောင်ပြည့် အဓိကရသံပုံစေတီတရား တည်ရှိပြီး နှစ်စဉ် တန်ခူးလပြည့်နေ့၌ ဘုရားပွဲ စည်စည်ကားကား ကျင်းပလေ့ ရှိပါသည်။

ထိုကျောင်းတည်နှစ်နှင့် သံပုံစေတီဘုရားတည်နှစ်ကား “အခွင့်တော်သည် ကျောင်းတော်တည်” ၁၂၇၆ ခုနှစ်က ကျောင်းတည်ခဲ့ပြီး ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ် တည်လှစ်စေတီတော်ဟူသော မှတ်တမ်းအရ ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် “ဆရာတော်ကြီးဦးတေဓ” မှ ဦးစီးဇာန်လတွင် ကျောက်ရေဂါ ဖြစ်ပေါ်နေစဉ် အန္တရာယ်ကင်းဝေးစေခြင်း အတိုင်း လူတစ်ဦးလျှင် သဲကိုးဆုပ်၊ ရေကိုးမှတ်၊ အုတ်ကိုးချပ် ကုသိုလ်ပြုစေ၍ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလထုတ် နက္ခတ္တဓာတ်မြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် “မေတ္တာသည်သာ” ဆောင်းပါး၌ အနည်းငယ် ထည့်ရေးပေးပါသည်။ ထိုဆောင်းပါးနှင့် ဆက်နွှယ်ပြီး ရွာတွင် ထူအရင်းချင်း သံဃာအချင်းချင်း စိတ်ဝင်စားနေကြသည်ကို စာရေးသူ ထိုစိတ်မချမ်းသာပါ။ စာရေးသူ၏ နှုတ်ကတော့ ရွေးအကြောင်းမရာတစ်ခုကိုသာ မှတ်တမ်းလုပ်လိုသည်။

www.burmeseclassic.com

ဆန္ဒသက်သက်ခြင်း ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

ထိုသို့ပုံစံတော်ဘုရားပွဲတော်၌ နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်းပင် ရုပ်သေးပွဲ အငြိမ်းပွဲ ဇာတ်ပွဲ တစ်ခုခု ထည့်လေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ ရုပ်သေး ဆို၍ "ရွှေဘိုဦးထင်မောင်ရုပ်စုံ သဘင်" တစ်ခုတည်းကိုပင် နှစ်ပေါင်း (၃၆)နှစ်တိတိ တည်ခဲ့ပါသည်။ နောက် ဗု အငြိမ်းဇာတ်ကို ငှားရမ်းပျော်ဖြေခဲ့ ပါသည်။

ပွဲမထည့်သောနှစ်၌ ဘေးအန္တရာယ် တစ်ခုခုဖြစ်မည်ဟု ထိုအခါက အယူရှိ ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ပုံစံလားတော့ သေသံ ပွဲမပါသော နှစ်တိုင်း၌ မိုးခေါင် ခြင်း၊ ရေကြီးခြင်း၊ ရောဂါဘယဖြစ် ခြင်းတို့နှင့် တစ်ခါတစ်ရံ၌ ကြုံရတတ် သည်။ (ယခုတော့ ပွဲမထည့်နိုင်သည် မှာ ကြာခဲ့ပါပြီ)။

မှတ်မှတ်ရရ ပထမဦးဆုံး ရုပ်သေး ပွဲမှ ဇာတ်ပွဲကို ပြောင်းလဲငှားသောနှစ် (ခုနှစ်တော့ မမှတ်မိတော့ပါ။) စာရေး သူ ကိုးနှစ်၊ ဆယ်နှစ်အရွယ်က ဖြစ် သည်။ ဦးဆုံး ပြောင်းလဲငှားသည့် ဇာတ်က "ဓနုစိန်သန်းဇာတ်" ဖြစ်၏။

တပြည့်သည့်ပြဇာတ်က "မခင်နှင်းဆီ" ပြဇာတ်။ ထိုခေတ်က အဆိုတော် "ကိုမြကြီး" ၏ မခင်နှင်းဆီ သီချင်းက ဆတ်စားနေချိန်တွင် ပြဇာတ်ထဲ၌ သောသု မခင်နှင်းဆီကို ဖျက်သီးသော စော်သူဌေးအဖြစ် သရုပ်ဆောင်သည့် သူကြမ်းကြီး၏...

'နှင်းဆီရေ...ဘာကြီး လာပြီကွတ်' ဟု ပွဲကြည့်သူတို့ အမြင်ကတ်စရာ ခြောက်သော စကားသံတို့ကို ယခု သက်တိုင် စာရေးသူ၏ နားထဲတွင် ကြားယောင်ဆဲဖြစ်၏။

မြေ၏ ထူးဆန်းသော အဖြစ်က နှစ်စဉ်ဇာတ်ပွဲ မခင်ဦးကတည်းက ဖြစ်

သည်။ ပွဲရက်အတွင်း သုံးရေ မပြတ်စေ ရန် နံနက်စောစောထပြီး ရေလုံလောက် အောင် ခပ်ထားရန် စိတ်ကူး၍ ထိုည၌ အိပ်ရာ စောစောဝင်အိပ်၏။

ကျေးလက်တောရွာတို့၏ ဓလေ့ အတိုင်း တစ်နှစ်မှ ဒီတစ်ပွဲသာ ပျော် ပျော်ကြီးဆင်နွှဲကြရသဖြင့် ပွဲရက်တွင် ညနေစောင့်သည်နှင့် ဖီးလိမ်းပြင်ဆင် ၍ ဇာတ်ခုံရှေ့၌ မိမိတို့ ထိုင်ကြည့်ရန် ခင်းမှတ်ထားသော ဖျာနေရာတို့ကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ပွဲခင်းဈေး တန်းလျှောက်ခြင်း စသည်တို့မှာ ကျေးရွာနေ လူငယ်မောင်မယ်တို့၏ ပျော်စရာကောင်းသောအချိန်တို့ ဖြစ် ၏။ ထိုခေတ်ထိုအခါက ရုပ်ရှင်တို့၊ ဇီဒီယိုတို့ ဆိုသည်မှာ အိပ်မက်ပင် မမက်ဘူးကြချေ။

ထို့ကြောင့် ထိုအပျော်စိတ်ကူးတို့ နှင့် မဖြူတစ်ယောက် အိပ်ရာစောစော ဝင်အိပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ည(သ)နာရီအချိန်ခန့်တွင် မဖြူ အိပ်ရာမှ လူးလဲထကာ တံခါးချက်ကို

ဖြုတ်ဖွင့်ပြီး အိမ်၏အပြင်သို့ ထွက် သွားသည်။ မိခင်ဖြစ်သူမှာ မဖြူ ထွက်သွားသည်ကို သတိထားမိသော် လည်း အပေါ့အပါးသွားမည်ထင်၍ ဂရုမပြုမိပေ။ ပြန်ပြီး အိပ်ပျော်သွား ခဲ့၏။

မဖြူသည် အိမ်၏ အပြင်ရောက် သည်နှင့် မီးဖိုချောင်ဘေးရှိ ငါဆယ် ဝင် ရေစဉ့်အိုးအပေါ်မှ ရွက်ရေအိုးကို ယူကာ အိမ်နှင့် အတန်ဝေးသော ရွာ ၏ မြောက်ဘက်ရှိ သုံးရေကန်မှ ရေကို သွားရောက် ခပ်ယူတော့သည်။

စဉ့်အိုးပြည့်ရန် တစ်ခေါက်၊ နှစ် ခေါက်မက ခုနစ်ခေါက်ခပ်မှ ငါဆယ် ဝင်စဉ့်အိုး ရေပြည့်၏။ စဉ့်အိုး ပြည့် သွားသည်နှင့် နောက်ဆုံးခေါက် ရေအိုး အတိုင်း တည်ထားရန် ခပ်လာပြီး စဉ့်အိုးပေါ်သို့ဆင့်၍ ရေအိုးအတင် လိုက်တွင် အရှိန်လွန်သွားသဖြင့် စဉ့်အိုး အဝနှင့် ရေအိုးဖင် ရိုက်ခွဲလိုက်သလို ဖြစ်သွားကာ...

'ခွမ်း...ဗျင်း...' ရေအိုးကွဲသံနှင့်အတူ အိုးကွဲထဲမှ ရေတို့သည် သူ့ကိုယ်အောက်ပိုင်းကို ခွဲခွဲခွဲခွဲသွားတော့၏။

'ဟင်' ထိုအခါမှ ရုတ်တရက် နီးလာကာ ကြောင်တောင်တောင်နှင့် ရပ်ကြည့်နေ တော့၏။ အိပ်ပျော်နေသော မဖြူ၏ အမေနှင့် အမေမည်လည်း ထိုအသံ တို့ကြောင့် အိပ်ရာမှလန်နိုးကာ အိမ် အပြင်သို့ ထွက်ကြည့်ပြီး...

'ဟင်...မဖြူ နှင် ဘာလုပ်နေတာလဲ' မဖြူသည်လည်း ဦးခေါင်းခါယမ်း ကာ...

'မယ်ကွေး အမေ...သမီး အယူရှိတာ' မျက်လုံး ကြောင်တောင်တောင်နှင့် မြေနေသော သမီး၏အဖြစ်ကို ထိုအခါ

ခွီ (အမရပူရ)

ကျောင်းသောတီရန်

၁၉၄၆

ရွှေတိဂုံတံး လာလှူသည့် တံတားဦးမြို့နယ်၊ အေးကြည်ရွာ

အမရပူရ (ခေါ်) ဘူးချစ်သာ

ကျောက်ဆည်မြို့ အဝိဋ္ဌာန်အောင် မဟာရွှေသိမ်တော်ဘုရားသို့ (၁၀) တန်း အောင်စာရင်း ထွက်ပြီးချိန်တွင် ကျွန်မတို့မိသားစုနှင့် သူငယ်ချင်း မြင့်မြင့်မိသားစုတို့ ကားဖြင့် သွားရောက်ဖူးကြပါသည်။

မြင့်မြင့်သည် မဟာရွှေသိမ်တော်ဘုရားတွင် သမီးငယ်(၁၀)တန်း အောင်စေရန် အဝိဋ္ဌာန် ဆုတောင်းရာ အောင်မြင်သဖြင့် ကန်တော့ပွဲဖြင့် သွားရောက်ကန်တော့ပါသည်။

ရွှေသိမ်တော်ဘုရားတွင် ဘုရားဖူးသူများသည် ကန်တော့ပွဲဖြင့် လိုသော ဆုတစ်ခုကို အဝိဋ္ဌာန်ပြုဆုတောင်းကြပါသည်။

ကျွန်မတို့သည် မဟာရွှေသိမ်တော်ဘုရားမှ တမုတ်ရှင်ပင်ရွှေဂူကြီးဘုရားသို့ သွားကြပါသည်။ တမုတ်ရှင်ပင်ရွှေဂူကြီးဘုရားသည် ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်ဘုရားကြီးတစ်ဆူဖြစ်ပါသည်။

တမုတ်ရှင်ပင်ရွှေဂူကြီး ဘုရားဖူးပြီး ကျောက်ဆည်-တံတားဦးလမ်း အတိုင်းသွားကာ တံတားဦးမြို့နယ်ရှိ ရွှေဥမင်တောရကျောင်းသို့ သွားကြပါသည်။

ရွှေဥမင်တောရဆရာတော် ဦးနန္ဒစရိယအား လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ ဆက်ကပ်ကန်တော့ကြပါသည်။

ကျွန်မ၏အစ်မမှ ဆရာတော်ကြီးအား အပြန်တွင် အမေဂျမ်း နတ်ပွဲဝင်မည်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လိုက်ပါသည်။

အမေဂျမ်းကို ပဝါ၊ ဝတ်လဲတော်၊ လုံချည်၊ ရေစင်ကြေးများ ဆက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရာ ဆရာတော်ကြီးမှ... 'မဂ္ဂမ္မာ ဘာအရောင်ကြိုက်သလဲ သိကြသား'

ဟု မေးပါသည်။ ထို့နောက် ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ကောင်းသော အမေဂျမ်းအကြောင်းကို ပြောပြပါသည်။

အမေဂျမ်းကို ဘူးချစ်သာဟု ခေါ်ပြီး အင်းဝမင်းခေါင်လက်ထက် ဘုရင့်ဘဏ္ဍာရွှေငွေ ရတနာပစ္စည်းများ သုဋ္ဌေသုကြွယ်များ၏ ဥစ္စာပစ္စည်းများကို ခိုးယူပြီး ဆင်းရဲသားများကို ပေးကမ်းသော သူခိုးကြီး ဦးတက်ခါး၏နန်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

လွန်ခဲ့သော (၁၇)နှစ်ကျော်ခန့်က ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်ကြီး တရားထိုင်နေစဉ် အမေဂျမ်းမှ မနောစိတ်ဖြင့်

အမေဂျမ်းတောင်တွင် ပရိတ်တရားတော်များ လာရောက်ရွတ်ဆိုပေးသော လျှောက်လာပါသည်။

အမေဂျမ်း၏ခင်ပွန်း သူခိုးကြီး ဦးတက်ခါးသည် နာနာဘာဝသရဲဖြစ်နေပါ၍ ဆရာတော်ကြီး၏ ပရိတ်တရားတော်ကို နာကြားခြင်းဖြင့် ထိုဘဝမှ လွတ်မြောက်စေလိုပါသည်ဟု ပြောကြားပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဆရာတော်ကြီးသည် အမေဂျမ်းတောင်သို့ ပြသွားပြီး တောင်ပေါ်စေတီတစ်ဆူ၏ ဘေးတွင် ထိုင်လိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် တောင်စောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ နယ်စောင့်ပယ်ရှင်၊ သူခိုးကြီးဦးတက်ခါး၊ အမေဂျမ်း အပါအဝင် မြင်အပ် မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအား...

'အမေဂျမ်းတောင်ပေါ်တွင် ဟေတ္တထုတ်ခန္တသုတ်ပရိတ်တရားတော်ကို ရွတ်ဆိုတော်မူသည့် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ နတ်လိုသူများ နာကြားနိုင်ကြောင်း ပြောကြား

သူများ ရှိပါကလည်း ဆရာတို့ သွားစေ
ထိုကြောင်း မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။
ဟု အသံထွက် ပြောကြားလိုက်ပါ
သည်။

ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်ကြီး
သည် မေတ္တာသုတ်ကို အသံထွက်ရွတ်
ဖတ်ပူဇော်ပြီး ခန္ဓသုတ်ကို ဆက်လက်
ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လိုက်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆရာတော်ကြီး၏
ပေါင်ပေါ်သို့ မြွေငယ်လေးတစ်ကောင်
တက်လာကာ ခွေနေပြီး ခန္ဓသုတ်
ရွတ်ဖတ်ပြီးသောအခါ အောက်သို့
ဆင်းသွားပါသည်။

ထို့နောက် နယ်တော်ရှင်း တောင်
စောင့်နတ်၊ တောစောင့်နတ်၊ သူခိုးကြီး
ဦးတက်ခါး၊ အမေဂျမ်းနှင့် (၃၀)ဘုံသား
များကို အသံထွက် အမျှပေးဝေလိုက်
ပြီး သာဓုခေါ်ဆိုလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကိစ္စအားလုံး
ပြီးသောအခါ အမေဂျမ်းတောင်မှ
ရွှေဥမင်တောရကျောင်းသို့ ပြန်ကြွခဲ့ပါ
သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ရွှေဥမင်တောရ
ကျောင်းသို့ အသက်(၅၀)ခန့်ရှိ
ယောက်ျားတစ်ဦး ရောက်ရှိလာပါ
သည်။ ဆရာတော်ကြီးအား ထို
ယောက်ျားမှ...

‘ဆရာတော်ကြီး ပနေက ဘယ်အေးကို
ကြပြီး ယဉ်သဉ်ကိစ္စများ လုပ်ဆောင်ခဲ့တာ
လဲတရား’

ဟု စူးစမ်းသော မျက်နှာဖြင့် မေး
လာခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီး
မှ...

‘ကျုပ်ပနေက အမေဂျမ်းတောင်မှာ ဖျိတ်
တရားတော်များ ရွတ်ဖတ်ဖို့ သွားခဲ့တာ’
ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

‘အမေဂျမ်းတောင်လို့ ဆရာတော်
ကြီးက ခေါ်ရတာလဲ’

ဟု မေးပြန်ရာ ဆရာတော်ကြီးမှ...
‘လူတွေအားလုံးက အိမ်ထောင်ကို အမေ
ဂျမ်းတောင်လို့ ခေါ်ကြတာမို့ ကျုပ်လဲ
အဲဒီလို ခေါ်လိုက်တာပဲ’

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

‘ဒီတောင်က အမေဂျမ်းတောင်
မဟုတ်ဘူး။ ဝိဇ္ဇာတွေရဲ့ စမတောင်
တော်ဖြစ်တယ်။ ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာ
တွေ တရားကျင့်တဲ့ တောင်တော်ဖြစ်
တယ်။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပေါင်ပေါ်
မြွေတက်တာ သိလား’

ဟု ပြောသောအခါ ဆရာတော်ကြီး
မှ...

‘မြွေငယ်လေး တက်လာတာ သိပါ
တယ်’

‘အဲဒါ မြွေငယ်လေး မဟုတ်ဘူး၊ မြွေပြွတာ
ကြီး ဖန်ဆင်းလိုတဲ့အရွယ် အကြီးအသေး
ဖန်ဆင်းနိုင်တယ်။ ဆရာတော်ကြီး ပရိတ်
တရားတော်ကို လာနာထား၊ ထောင်ပေါ်မှာ
အထက်နတ်တွေ တရားလာနာတယ်။
အောက်နာမှာ အောက်နတ်တွေ၊ တောင်
အောက်မြို့မှာ နာနာတာဝန်တွေ တရားနာ
လာကြတယ်’

ဟု ထူးဆန်းစွာ ပြောလာပါသည်။
ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးသည် ထို
ယောက်ျားသည် သာမန်လူမဟုတ်
ဝိဇ္ဇာနယ်မှ လူပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း
သိလိုက်ပါသည်။

ထိုလူပုဂ္ဂိုလ်မှ ဆရာတော်ကြီး

အား...

‘အမေဂျမ်းကို ဆရာတော်ကြီး ပြင်ဖူးလား၊
ပြင်တွေ့ချင်လား’

ဟု မေးရာ ဆရာတော်ကြီးမှ
မြင်တွေ့ချင်ကြောင်း ပြောလိုက်ပါ
သည်။ ခဏအကြာတွင် ဆရာတော်
ကြီးရှေ့သို့ ပန်းရောင်ရင်စေ့အင်္ကျီ
လက်ရှည်၊ ပန်းရောင်စင်းလုံချည်ဝတ်
မျက်ခုံးကောင်းကောင်း၊ အသားမဖြူ
မညိုနှင့် အရွယ်လတ် မိန်းမတစ်ဦး
ရောက်ရှိလာပြီး ဆရာတော်ကြီးကို
ကန်တော့ပါသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ အမေဂျမ်းသည်
ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်မတစ်ဦး
ဖြစ်လာပါသည်။ တံတားဦးမြို့နယ်
အတွင်း၊ ပယောကနှင့် ပတ်သက်သော
ဝေဒနာသည်များအား ဆရာတော်ကြီး
ကုသရာတွင် ပျောက်ကင်းစေရန်
အမေဂျမ်းမှ တာဝန်ယူခဲ့ပါသည်။

ထို ပယောကဝေဒနာသည်များ
ဆရာတော်ကြီးထံ ရောက်ရှိပြီး ကုသ
ပါက ပျောက်ကင်းကျန်းမာခဲ့ကြပါ
သည်။

တစ်နေ့ ဆရာတော်ကြီးထံသို့
အမေဂျမ်း ရောက်ရှိလာပြီး...

‘ဘုန်းတုန်း တပည့်တော်၊ ထောင်တော်
ပေါ်တွင် ကျောင်းဆောက်ပြီး သီတင်းလုံး
ပေးပါ။ ကျောင်းဆောက်ရန် လိုအပ်သော
ကုန်ကျခရိုင်တွေ အားလုံးကို တပည့်တော်၊
လျှောက်ပါ’

ဟု လျှောက်ထားပါသည်။ ထို့
နောက် နတ်သမီးတံဆိပ် ယမ်းမီးခြစ်
ဘူးအရွယ် နှစ်ဆယ့်ငါးကျပ်သားခန့်
အရွယ်အစားရှိ ဝင်းဝါလှပသော
ရွှေတုံးတစ်တုံးအား ရွှေဥမင်တောရ
ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ထဲသို့ ထည့်
ပေးလှူလိုက်ပါသည်။

အမေဂျမ်းတောင်သည် ထိုအခါ

ဦးနုယ် အေးကြည်ရွာနှင့် မန်းမဝေ တွင်တည်ရှိပြီး ထီးတည်းတည်ရှိသော တောင်ထစ်လုံး ဖြစ်ပါသည်။ အပြည့်ပြည့်ဆိုင်ရာ တံတားဦးလေထိပ်၏ အရှေ့ဘက်တွင် တည်ရှိပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင် ရွာများနှင့်လည်း နီးကပ်စွာ မရှိပါ။ ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးမှ အမေဂျမ်းလျှာသော ရွှေတုံးအား ပြန်ပေးလိုက်ပြီး တာဝန်မယူနိုင်ကြောင်း ပြောလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးသော ရွှေဥမင်ကျောင်းတိုက်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများနှင့် တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်ပါသည်။

အမေဂျမ်းသည် အကြောင်းကိစ္စများ ရှိပါက ဆရာတော်ကြီးထံ လာကြောင်းကိုလည်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်မတို့ အမေဂျမ်းကို ဆက်မည့် ဝတ်လဲတော် လုံချည်မှာ တိုက်ဆိုင်စွာ အမေဂျမ်းကြိုက်သော အရောင်ဖြစ်သည့် ပန်းရောင် ဖြစ်နေပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ရွှေဥမင်ကျောင်းတိုက်နှင့် အမေဂျမ်းတောင်သည် (၃) မိုင်နီးပါးမျှ ကွာဝေးပါသည်။ ကျွန်မတို့အားလုံး ဆရာတော်ကြီးအား ကန်တော့ကြပြီး အမေဂျမ်းနတ်ပွဲသို့ သွားခဲ့ကြပါသည်။

အမေဂျမ်းတောင်မှ အရှေ့ဘက်သို့ တစ်မိုင်ခန့် ဝင်လာပြီး ရန်ကုန်-မန္တလေး အမြန်လမ်းမကြီးကို ဖြတ်ကာ အေးကြည်ရွာရှိ အမေဂျမ်းနတ်နန်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ နတ်ပွဲလာကားများနှင့် လူများကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်မ၏ အိမ်သည် အမေဂျမ်းပုံတော်တွင် ပဝါ၊ ဝတ်လဲတော် ပန်းရောင်လုံချည်တို့ကို ဆက်လိုက်ပါသည်။

၂၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထို့နောက် ရေစင်ကြေးနှင့် အောင်သပြေပန်းစည်းကို ဆက်ပြီး လိုသောဆုကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်။

အမေဂျမ်းပုံတော်သည် ခေါင်းပေါ်တွင် ထန်းရည်ခါးအိုးကို ရွက်ထားသော မတ်ရပ်ပုံနှင့် ထိုင်နေသော ပုံတော်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ နန်းထိန်းများက ပဝါနှင့် ဝတ်လဲတော်ပန်းရောင် လုံချည်ကို ဝတ်ဆင်ပေးကြပါသည်။

ကျွန်မတို့အား ပြန်ပန်းနှင့် ပြောင်းဖူးဖက် ဆေးလိပ်ကို ပြန်ပေးပါသည်။ အမေဂျမ်း နန်းထဲတွင် ဆိုင်းရိုင်းတော်ကြီး တီးမှုတ်ကာ နတ်ကတော်များ နတ်ချောကရန်နေသည်ကို နတ်ပွဲလာသူများက ကြည့်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ အမေဂျမ်း (ခေါ်) ဘွားချမ်းသာကို ချစ်သောသူများနှင့် အမေဂျမ်း စောင့်ရှောက်မှုကို ရရှိသောသူများသည် နတ်နန်းသို့ လာရောက်၍ နန်းတက်မင်္ဂလာပွဲများ ကျင်းပကြကြောင်းကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

အမေဂျမ်းနတ်ပွဲသည် နယုန်လပြည့်ကျော်(၈)ရက်နေ့မှ နယုန်လကွယ်နေ့ထိ စည်ကားစွာ နှစ်စဉ် ကျင်းပသော နတ်ပွဲဖြစ်ပါသည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တံတားဦး ဦးနုယ် အေးကြည်ရွာရှိ အမေဂျမ်းခေါ် ဘွားချမ်းသာ နတ်နန်းသည် ဆိုင်းသံ၊ ဗုံသံ၊ နတ်ချောသံများဖြင့် စည်ကားလျက် ရှိပါတော့သည်။

(ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်ကြီး ပြောပြသည့် ဓာတ်လမ်းအား ရေးဖွဲ့ပါသည်။)

ချို(အမရပူရ)

စာမျက်နှာ (၂၄၇)မှ အဆက်

မှ ဝိသနစ်ပါးလုံး၊ ခိုင်ခိကာ သက်ပြင်းချပြီး...

ဟင်း... အပါအဝင် ညှဉ်းသောကကလီ စဉ်းမြည့်အောင် အုပ်ပြီး ယထိတယ်ဂျယ်ဟူသတည်း။

သည်တွင် စာရေးသူ တစ်စုစည်းကာ မိသည့်မှာ ထိုသို့ အိပ်ပျော်ရင်း လမ်းလျှောက်ရာတွင် ထိုသူ၏မျက်စိ ဖွင့်လျက်သား... ဝိတ်လျက်ထား... ဟူသော အတွေးပင်ဖြစ်၏။

သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်လျှင် ဘယ်နည်းနှင့်မှ မျက်လုံးဝိတ်လျက် မဟုတ်နိုင်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

အားလုံး သေသိ၍ လမ်းပျောက်စဉ်က ကပ်ဆိပ်ချိကြား လမ်းတည့်တည့်ထိတိုင် အပြောက်လျှော့ခြင်း...

ဦး... အရမ်းများအောင်လည်း ချော့နုအောင်အောင် လမ်းတည့်တည့်တောင့်တောင့်လျှော့ခြင်း တံတားထိမှ လမ်းကွေ့အောင် လျှောက်ပြီး ရေညှိနစ်ခြင်း ချစ်နစ်သည့် တည့်တည့်အောင် ချော့ညှိခြင်း...

စသည့် အချက်တို့ကို စဉ်းစားကြည့်လျှင် မျက်စိဖွင့်ပြီးမှသာ သွားလာလှုပ်ကိုင်နိုင်၏။ အိပ်ပျော်နေရာမှ ထိုသို့ မယောင်တတ်ခြင်းသည် များသောအားဖြင့် ကျွန်ုပ် လေ့လာတွေ့ရှိသလောက်မှာ ယေဝယ်၍ စိတ်အလွန်လျှပ်ရှားတတ်သော အရွယ်တို့သာ တွေ့ကြုံရတတ်၍ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို စိတ် အလွန်စွဲလမ်းမိလျှင် အိပ်ပျော်နေစဉ်၌ မသိစိတ်ကို ထိုစွဲလမ်းလျှပ်ရှားနေသော သိစိတ်က နှိုးဆွ၍ ထိုသို့လုပ်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

ထို့နောက် သေစိတ်က ပြန်လည်၌ ဖွဲ့လွှမ်းသွားသောအခါ၌ မိမိ လုပ်ကိုင်ခဲ့သမျှကို ပြန်လည်၌ သတိမချင်းဖြစ်မည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

မကောင်းသော အတွက်များ ပျောက်၍ ကောင်းသော အကျင့်များ ရောက်ရှိကြပါစေ။

ကောင်းစံ(အမရပူရ) ဝတ်လက်

တိုက်ဆိုင်မှုမဟုတ်သော ခြစ်ရပ်

ခိုးရားဖြူ
(ကနောင်)

ဤကမ္ဘာလောကကြီးတွင် မိမိတို့
သိ၊ မတတ်သေးသော အကြောင်း
အရာများ များစွာရှိနေပါသည်။ မိမိ၏
ဉာဏ်အမြင် အတိမ်းအစောင်းဖြင့်
အကြောင်းအရာတို့အား ဝေဖန်လျှင်
အမှန်တရားနှင့် နီးစပ်စွာရန် အလွန်
ထွာဝေးပါလိမ့်မည်။

လောကကြီးမှာ ထုတ်ဖော်ထားသော
ထက် ကိုယ်တိုင်မမြင်ရသော ကိုယ်
ကိုယ်ကိုယ် အထိကြီး စိတ်ထဲနေသော သူ
တစ်ပါးကို အထင်သေးတာ သဘာဝပဲ။
ထုတ်ဖော်ထား ကိုယ်တိုင်မမြင်ရသော သူတစ်ပါး
သိတာကို မယုံကြည်ဘဲ အမှန်မထင်ကြဘူး
သူတစ်ပါးအပြစ်ကို မကြည့်ဘဲ ကိုယ်အပြစ်
ကို သိရမယ်။

ဟု ကျွမ်းပြုအကျော် မဟာဂဗ္ဘာရုံ
ဆရာတော် အရှင်နေကာဘိဝံသက
သတိပေး ရေးသားထားခဲ့ပါသည်။

ဆိုခြင်း...
‘ထိုင်ကြောင်း ကျက်စားရုံနဲ့ အထိဉာဏ်
တစ်ထွေလောက်ကယ်နဲ့... ညာမထောက်
ယောတတ်လှပါ။ ပရိသတ်ထောပနာအောင်
စေတနာဉာဏ်အကောက်တွေနဲ့ ကံ
အကြောက်အတင်းမရောင် ငြင်းကြလို့
သောတ ပိဋကတ်အစွယ်ထောင်လျှင် အပါယ်
ဆောင် ဆင်ရလိမ့်လော့’

ဟူသော တေးထပ်တစ်ပုဒ်ဖြင့် မုံရွာ
သင်္ဃာတိဆရာတော်ကြီးက ရေးသား
ကာ သတိပေးခဲ့ခြင်းကို မှတ်ထားပါ
သည်။

စာရေးသူတို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် သွေး
အသားက လေပယောဂတို့အပြင်
အခြားအယုဂ ပြခံရသော ပယောဂ
တို့၏ လက်တွေ့ အဖြစ်အပျက်များ

ရှိနေပါသည်။

အောက်လမ်း၊ အလယ်၊ အလတ်
လမ်းနှင့် အထက်လမ်းကိုထီးဟူ၍
ဆရာတို့ထီး သုံးမျိုးရှိနေပါသည်။
အောက်လမ်းကိုထီးဆရာများနှင့် ရွာသူ
(စုန်းမ)တို့က ကံနိမ့်နေသော(ဝါ)မိမိနှင့်
အဆင်မပြေသော လူတို့အား သူတို့၏
ပညာစွမ်းဖြင့် နှောင့်ယှက် နှိပ်စက်
တတ်ပါသည်။

ထိုပယောဂ ဝေဒနာရှင်အား
အထက်လမ်းကိုထီးဆရာတို့က ယင်းတို့
၏ပညာဖြင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသ
နေသည်မှာလည်း
လက်တွေ့ နယ်ပယ်တွင်
ရှိနေပါသည်။

ယခု စာရေးသူ
အသက်(၆၈)နှစ်
ရှိပါပြီ။ စုန်းမ၊
နတ်မင်း၊ လုံးဝ
မခံခဲ့ရပါ။

မိမိ၏ သား၊ ခွေးမတို့သည်လည်း
ထိုပယောဂမျိုး မခံစားခဲ့ရပါ။

သို့သော် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လရှိ
နေ့တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင်
စာရေးသူ ခွေးမက “အဖေရေ...
လာပါဦး” ဟု ခေါ်သဖြင့် သူတို့အိမ်သို့
သွားခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန် ငိုနေသူမှာ (၂)နှစ်အရွယ်
မြေးမလေး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမြေးမလေး
၏ ညာဘက်ခြေထောက်ကို အကိုင်
မခံပါ။ လက်ဖြင့် ကိုင်သောအခါ နာ
သဖြင့် ငိုပါတော့သည်။ ထိုခြေထောက်
ကို ကွေး၍ မရပါ။ အဆက်မပြတ်
ငိုနေသဖြင့် စာရေးသူ ဘာလုပ်ရမည်
မသိတော့ပါ။

ထိုအချိန် စာရေးသူတို့၏ အိမ်
အနောက်ဘက် မနီးမဝေးတွင် နေထိုင်
သော ဦးတင်အောင် ရောက်လာပြီး
အကျိုးအကြောင်းကို မေးပါသည်။
အကြောင်းစုံ ပြောပြပြီးသောအခါ...
'ကိုအေးရွှေ... သိပ္ပာနိပါတ်၊ ဗျူ
ဟာရ၊ လိုက်လံလှည့်လည်လေ၊
မေ့ကြည့်ရန်တယ်'

ဟု စာရေးသူကို သတိပေး ပြော
စကားကြောင့် ဗေဒင်မေးပါမည်ဟု
ပြန်လည် ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

မကြာမီ ရွှေမမြစ်သူ ဗေဒင်မေးပြီး
ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ ရွာသူမက သူတို့
လင်မယားအား မနာလို၍ ပြုစားခဲ့
ရာ ကံနိမ့်သူ သမီးလေး ခံခဲ့ရ
ကြောင်း၊ ညနေစောင်းလျှင် ဝက်
သားချက်နှင့် ထမင်း ရွာချလိုက်ပါ၊
လုံးဝ ကောင်းသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း
အိမ်ရောက်လျှင် "အလိုရှိရာကို
ကျွေးပါမည်၊ သက်သာပါ" ဟု ပြော
ဆိုရန် မှာလိုက်ကြောင်း စာရေးသူကို
ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ညအချိန်တွင် ဗေဒင်ဟောခဲ့သည့်
အတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့ရာ နံနက်မိုးသောက်
အိမ်ရာမှ ထသောအခါ အကောင်း
ပကတိ ဖြစ်နေသည်ကို အံ့သြဖွယ်
တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

စာကြွင်း
အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို
ထိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုဟု ယူဆခဲ့ပါလျှင်
နောက်ထပ် ထိုအကြောင်းအရာမျိုး
ကို ဆက်လက် ရေးပြပါဦးမည်။

သမ္ဘာသတ္တာ ဘဝန္တ၊ သုစိတတ္တာ

ဦးအေးရွှေ (ကနောင်)

၂၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍနင်း

အာသုတရပ် ဆေးကြီးတစ်လက်

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှာ ဆံပင်ဟာ အလွန်အရေးပါပြီး ဆံပင်ဖြူများပေါက်
နေပါက အလှကို ပျက်စီးစေပါတယ်။

ဒါကြောင့် အသက်ငယ်ရွယ်သူများ ဆံပင်များ ဖြူဖွေးနေတဲ့အတွက် ဆံပင်ကို
ဆေးဆိုးရတာက အလုပ်တစ်ခု ဖြစ်နေပါတယ်။

ထိုအတွက် သွား(၃)ချောင်းရှိတဲ့ အနက်မှ တစ်ချောင်းကျိုးသွားပါက ကျွန်
သွားများ ယိုင်ခံ့ကုန်ပြီး စားသောက်ရတာက အဆင်မပြေ ဖြစ်ရပါတယ်။

ကြာကြာပါ။ မယ့်သွား အနီးကြည့် ရှောင်ဆိုသလို အစားအသောက်များမှ
အမာအစားအစာများ ရှောင်ရပြီး မိမိစားချင်သော်လည်း သွားမကောင်းသဖြင့်
မစားရဘဲ ဖြစ်နေကြသူ များပြား ခွာရှိတဲ့အတွက်၊ ဆံပင်မဖြူ သွားမကျိုး
နိုင်သော ဆေးတစ်လက်ကို နေ့စဉ် စားသုံးပါက သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးတစ်လက်ကို ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ပါဝင်သော ဆေးပစ္စည်းများနှင့် ဖော်စပ်ပုံ

- ကြံ့စွဲ (၁၀)ကျပ်သား
- ပျက်ကိုင် (၁၀)ကျပ်သား
- သံနွေးဆာ (၅)ကျပ်သား
- ထက်သာ (၂)ကျပ်(၈)ပဲသား
- စုန်မြိတ်ပါး (၁)ပဲသား
- တတိယလိမ်း (၁)လုံး
- အလိုကျ (၄)ပဲသား
- ကျွပ် (၄)ပဲသား
- လိပ်ကျောက်ဆူး (၄)ပဲသား

ယင်းဆေးကိုကို အမှုန်ပြုပြီးလျှင် မနီကျည်းမှည့် (၂၅)ကျပ်သားနှင့်ရော၍
ပျားရည်စပ်စပ် (သို့မဟုတ်) နှမ်းဆီဖြင့် သမအောင်ထည့်၍ တေပြီးလျှင်
အလုပ်ဝတ် ဖန်ပုလင်းထဲထည့်၍ ထားရပါမည်။

စားသုံးရန်မှာ...
နေ့စဉ် ညအိပ်ရာဝင်ချိန်တွင် ဆီး (၆)ကင်းလုံးခန့် စားရပါမည်။ ထိုသို့နေ့စဉ်
စားသုံးပြီး တစ်လခန့်ကြာသော် သွားများနှင့် ဆံပင်ဖြူပေါက်သူများသိသာ ထင်သာ
စွာ ဆေးအကျိုးပြပါလိမ့်မည်။

ဆေး၏အစွမ်းမှာ သွားမကျိုး ဆံပင်မဖြူရောင် မကသေးပါ။ အညောင်အညို
အကိုက်အခဲ ထုံကျဉ် မီးယပ်၊ ဒုလ္လာ၊ ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်၊ ဆီးအောင့်၊ ပန်
ရောဂါများ ရှိနေသူများအတွက် ယင်းဆေးကို သုံးစွဲပါက အမှန်ရောဂါဝေဒနာ
သက်သာ ပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။ ရောဂါဝေဒနာဟူသည့် အသက်ကြီးငယ်
ဖြစ်တတ်ကြပြီး အချိန်မှီ ဖြစ်ဟုဆေးဝါးများကို ယုံကြည်စွာ စနစ်တကျ
သုံးစွဲကြပါက သက်သာပျောက်ကင်းကြရပါမည်။

သွားမကျိုးသောသူ ဆံပင်မဖြူသောသူများမှာ တစ်နေ့လျှင် ထိုဝေဒနာကို
ရမည်ဖြစ်သည့်အတွက် အလွယ်တကူ ဖော်စပ်သုံးစွဲနိုင်စေရန်အတွက်ရည်
ရွယ် ရေတွင်းပွားလျက် အစွမ်းထက်သော ဆေးတစ်လက်ကို ဤနက္ခတ္တရောင်
မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

စာစိတ်သူများ ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

< ရောင်မြေ ထွန်းထွန်း >

www.burmeseclassic.com

အာစာရိ နာယက

(၂)

ဒေါ်သုဗနဝိဇ္ဇာ
(B.Sc, H.G.P, Dip.Ed)

ယခင်ပဌ အဆက်

သောတာပန်ဘဝဖြင့် ဗုဒ္ဓကို အလုပ်
အကျွေးပြုစဉ် တရားအားထုတ်ချိန်
ဆိုရှာပါ။ အားချိန်မရှိပါ။ အလွန်မတန်
အလုပ်များခဲ့၏။

ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ပထမ
သင်္ဂါယနာတင်ခဲ့၏။ ပထမသင်္ဂါယနာ
တင်ရာတွင် ရှင်အာနန္ဒာက အဓိကဖြစ်
သည်။ ရဟန္တာ(၄၉၅)ပါးနှင့် ရှင်အာနန္ဒ
၏ ရှင်မဟာကဿပကလည်း

ရှင်အာနန္ဒာကို ရွေးချယ်ချင်၏။ သံဃာ
တော်များကလည်း ရှင်အာနန္ဒာကို
ရွေးချယ်စေလို၏။ ရှင်အာနန္ဒာ ရဟန္တာ
ဖြစ်ရန် ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။

သင်္ဂါယနာပွဲ မတိုင်မီည ညဉ့်ဦးယံ၊
သန်းခေါင်ယံ(ညဉ့်နှစ်ထဲ) ကုန်အောင်
ရှင်အာနန္ဒာ စကြိုလျှောက်ပြီး အား
ထုတ်ခဲ့၏။ အမှတ်သတိဖြင့် တံကျောင်း
သို့ ပြန်ကြွ၏။ တံကျောင်းအိပ်စင်
အလယ်ကောင်နားတွင် ထိုင်၏။ သတိ
ဖြင့် လဲလျောင်း၍ အမှတ်သတိကပ်
၏။

ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ခြေပေါ်
တင်နေ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ အထက်ပိုင်းက
အိပ်စင်သက် ခေါင်းချ၍ လဲလျောင်း
၏။ ခြေထောက်နှစ်ခု အိပ်စင်ပေါ်
ထောက်မီး ခေါင်းကလည်း အိပ်စင်
ထိမီ တင်ပါးက ကြမ်းပြင်ထိနေ

ချိန် လက်နှစ်ဖက်က
ကြမ်းပြင်မှာ ထောက်ထားချိန်
ရဟန္တာ ဖြစ်သွားခဲ့၏။
နောက်ထပ် (၃)မင် (၃)ပိလ်
တက်သွား၏။

စကြိုသမာဓိကြောင့် တရားထူးခဲ့ရ
၏။ ရှင်အာနန္ဒာအကြောင်းကိုလည်း
တောဘုန်းကြီးလေး သတိရနေလေ့ရှိ
သည်။ ဆွမ်းခံကြွချိန် စကြိုအမှတ်
သတိရှိ၏။ တောထဲ၌ စကြိုလျှောက်၏။
သင်္ကန်းတွေ ရွှံ့ရှိလာသည်အထိ စကြို
လျှောက်၏။ အမှတ်သတိဖြစ်၏။

ရွေးချီသော သင်္ကန်းများ နှမ်းရိ
ပေါက်ပြလွယ်၏။ သင်္ကန်းချုပ်အပ်ဖြင့်
သင်္ကန်းများကို တောဘုန်းကြီးလေး
ချုပ်၏။ “ဗုဒ္ဓနှင့် ရှင်အာနန္ဒာ၊
သံဃာများ သင်္ကန်းချုပ်ခဲ့ကြသည်”
ကို တောဘုန်းကြီးလေး တွေးမိ၏။
ဗုဒ္ဓနှင့် သံဃာတော်များ လူသေ

အလောင်းကောင်ပေါ် ဖုံးလွှမ်းထား
သော အဝတ်များကို ရေဖြင့်လျှော်၊
သစ်ခေါက်ဖြင့်ဆိုး။ အပိုင်းပိုင်းဖြစ်
အောင်ပြု သင်္ကန်းချုပ်ခဲ့ကြ၏။

တောဘုန်းကြီးလေးကတော့ စုတ်ပြု
နေသော သင်္ကန်းများအပြင် အခြားမှ
မရနိုင်။ လူသေကောင်မှ အဝတ်ဆိုတာ
မဖြစ်နိုင်။ မြေတွင်းထဲ မြှုပ်လိုက်ကြ
ပါပြီ။ ရဟန်းများ ပျံလွန်သောအခါ
သင်္ကန်းပါ မီးသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြ၏။
တောဘုန်းကြီးလေးကတော့ အချုပ်
ရာများ ပြည့်နေသော သင်္ကန်းကိုသာ
ဝတ်ရမှာပါ။ သင်္ကန်းချုပ်ရင်း
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားပေး၏။

နံနက် ဆွမ်းခံပြန်လာချိန် နေက ပူပြင်းလှပြီ။ သင်္ကန်းတွေက အစိုစို ရွဲရွဲ တောထဲရောက်မှပဲ သင်္ကန်းတွေ ပြန်လန်းရပါသည်။ တောဘုန်းကြီးလေးက ခေါင်းက ပူလှ၏။ ဖိနပ်မပါသော ခြေထောက်ကလည်း ရွှံ့အလူးလူး။ တောထဲဝင်ရောက်စ ပြုပါပြီ။ တောထဲ ဝင်လာ၏။ လမ်းကြောင်းမရှိပါ။

မကြာမီ မြေပေါ်တွင် သင်္ကန်း(၃) ထည်ကို ဖြန့်ကြဲထားလျက် တွေ့ရ၏။ အသစ်စက်စက် ပေါ်ပလင်သင်္ကန်း (ပိတ်သင်္ကန်းမဟုတ်) များပါ။ အနီး အနားတွင် မည်သူမျှ ရှိပုံမရ။ ပုံသကဲ့ သင်္ကန်းများပါ။

တောဘုန်းကြီးလေး ကောက်ယူ အလှူခံခဲ့၏။ သင်္ကန်းအကွာ မည်သူ လဲ မည်သူပဲဖြစ်ဖြစ် မေတ္တာပို့ပါ၏။ တောဘုန်းကြီးလေး တောထဲမှာ ပုံသကဲ့သင်္ကန်း အလှူခံ ရရှိသည်မှာ သင်္ကန်းစုတ်ပြုတိုင်းပါ။ သင်္ကန်းစုတ် များကို တောဘုန်းကြီးလေး စွန့်လိုက် ပါ၏။

ဗုဒ္ဓ ဘုရားဖြစ်စက နေရာ(၇)ဌာန တွင် (၇)ရက်စီ စံပြန်တော်မူ၏။ (၄၉)ရက်ကြာ၏။ (၇)ရက် အတောင် (၆၀)ရှိသော လမ်းမှာ စကြိုလျှောက် တော်မူ၏။ စက်မသတ္တမဟာပါ။ နောက် (၇)ရက် အပရာဇိတပလ္လင်တော်ကို ကြည့်ရင်း ရပ်တော်မူ၏။

အနိဿိသသတ္တမဟာပါ။ ကျန်သော (၅)ဌာနမှာ ဗုဒ္ဓထိုင်တော်မူ၏။ (၁)ဌာန (၇)ရက်စီပါ။ ဗုဒ္ဓ (၇)ရက် လဲလျောင်းသည့် ဣရိယာပုတ် မပြုပါ။ မရှိပါ။ လဲလျောင်းတော်မူခြင်း မရှိပါ ဟူသော အချက်ကို တောဘုန်းကြီး လေး အမြဲသတိရ၏။

ဗုဒ္ဓ (၇)ရက် ရပ်တော်မူခဲ့သည့် အချက်ကို သတိရနေလေ့ရှိသည်။ ဗုဒ္ဓ

၏ ရပ်တော်မူပုံကို ကိုယ်နေဟန်ထား ကို အမြဲတွေးမိ၏။ ကောင်းလှ၏။

ဘာသာဋီကာ ကျမ်းပြုအကျော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အရှင်နေကာ သီဝံသ (တောင်မြို့ဘုန်းတော်ကြီး) သည် အမရပူဇော် မဟာဂန္ဓာရုံ ကျောင်းတိုက်၏။ စက္ကဉ်း ဆရာတော် ကြီးပါ။ တောင်မြို့ဘုန်းတော်ကြီးသည် ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီးကို ဂုဏ်မြင့်စေသူ ဖြစ်၏။ သာသနာ့ဝန်ကို အထူးကျေးဇူး အောင် ထမ်းဆောင်သွားသူအဖြစ် ကျော်ကြား၏။

ရဟန်းများကို စာချပေးခဲ့၏။ မဟာ ဂန္ဓာရုံမှဖြင့် စာချခြင်းပါ။ မဟာဂန္ဓာရုံ တိုက်ထွက်ရဟန်းများ လိုက်နာသော “စိတ်ကောင်းရှိစွဲက ပထမ” ဟူသော အချက်မျိုးပါ။ “စိတ်၊ ဝိ၊ ကျမ်း၊ သန့်၊ ဝတ်၊ နေ၊ သွား၊ ပြော၊ စည်း၊ စာ” ဆိုင်းဘုတ်ကို ယခု မဟာဂန္ဓာရုံတိုက်ခွဲ ရဟန်းများက ရေးသားထားကြ၏။ ဤ(၁၀)ချက်ကို ယနေ့ စာသင်သားရဟန်းများ လိုက်နာ တုန်းပါ။

ဝိနည်းစည်းကမ်း ကြီးသူအဖြစ် လေးစားခြင်း ခံရသော တောင်မြို့ ဘုန်းတော်ကြီးပါ။ ရဟန်းပညာရှိ များစွာကို မွေးထုတ်ပေး၏။ (စတုတ္ထ) တိပိဋကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလာ သာရ(Ph.D)ကဲ့သို့ တပည့်မျိုးတွေပါ။

‘တောင်မြို့ဘုန်းတော်ကြီးတော်လို့ တပည့် ဖြစ်သူ မိ သာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်း ဆောင်နိုင်သူ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်’

ဟု ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလာသာရက အစဉ် အမြဲ ဂုဏ်တင်ပြောလေ့ ရှိပါသည်။ တောင်မြို့ ဘုန်းတော်ကြီးသည် ကျမ်းပေါင်းများစွာကို ရေးသားပြုစုခဲ့ ပါသည်။ ရဟန်းတော်များအတွက် ကျမ်းစာအုပ်များ ရေးသားခဲ့ပါ၏။

လူပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်လည်း ကျမ်းစာ အုပ်များ ရေးသားခဲ့ပါ၏။ လူတစ်ရပ် မြင်သော စားပွဲခုံမြင့်ကိုသုံးပြီး တောင် မြို့ ဘုန်းတော်ကြီး စာရေး၏။ ထိုင်ဦး စာရေးလေ့ မရှိပါ။

စားပွဲခုံမြင့်ပေါ်တွင် စာရွက်ကိုထား ၏။ တောင်မြို့ဘုန်းတော်ကြီးက ကြမ်းပြင်တွင်ရပ်ပြီး ခုံမြင့်ပေါ် မိမိ၏ လက်ကိုတင်ပြီး စာရေး၏။ ရပ်ပြီးရေး ခဲ့သော ကျမ်းပေါင်းက များစွာပါ။

အလွန်ကောင်းသော ကိုယ်နေထားပါ။ အချိန်ကြာရှည်စွာ နေနိုင် သော (ရပ်)ဣရိယာပုတ်ပါ။ ကျန်းမာ ရေးနှင့် ညီညွတ်သော ဣရိယာပုတ်ပါ။ (ခြေထောက်မှ အပူများ ထုတ်ပြီး သား ဖြစ်သွားပါသည်။ မျက်စိ ကြည်လင်စေသော နည်းမျိုးပါ။) မဟာပညာရှိ တောင်မြို့ဘုန်းတော်ကြီး ၏ ဉာဏ်တော်က အံ့မခန်းပါ။

ဗုဒ္ဓ၏ ရပ်တော်မူ ဣရိယာပုတ်ကို တောင်မြို့ဘုန်းတော်ကြီး (တလေး တစား)ပြုသည်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ တောင် မြို့ဘုန်းတော်ကြီးက ဗုဒ္ဓ၏ အကြောင်း အရာများကို ဟောကြားခဲ့၏။ ဗုဒ္ဓ၏ တန်ခိုးတော်များကို ဟောကြားလျှင် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော မျက်နှာဖြင့် ဟောတော်မူ၏။

အောင်တော်မူခဲ့ပုံများကို ဟော ကြားလျှင် တက်ကြွအားရသော မျက်နှာ ဖြင့် ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓ လောကဓံမ ပုံကို ဟောကြားလျှင် ဝမ်းနည်းသော မျက်နှာဖြင့် ဟောတော်မူ၏။ (သမ္မာ ကြင်နာခြင်းပါ။)

ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပုံကို ဟောကြား လျှင် မျက်ရည်များ ယိုစီးကျပြီး အင် တီဝင်သွားပြီး ယူကျုံးမရ မျက်နှာဖြင့် ဟောတော်မူ၏။ တောင်မြို့ ဘုန်းတော် အလွန်မတန် ကြည်ညိုသော ဗုဒ္ဓဘုရား

ပါ။ ဗုဒ္ဓ၏ ရုပ်တော်မှ ကူရိယာပုတ်ကို တောင်မြို့ဘုန်းတော်ကြီး အလေးထားပြီး ရုပ်၌စာရေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တောင်မြို့ဘုန်းတော်ကြီး၏ (ရုပ်သည် ကူရိယာပုတ်)ကို တောဘုန်းကြီးလေး သတိရနေ၏။ တောဘုန်းကြီးလေးက နေ့တွင်ဖြစ်စေ ညတွင်ဖြစ်စေ ရုပ်တော်မှ၏။ လေကို ထက်ထက်ရှူ၏။ အမှတ်သတိဖြစ်၏။ မြေပြင်နှင့် ခြေဖဝါးကို ကော်နှင့်ကပ်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

ကူရိယာပုတ် မပြောင်းလဲ၊ ခြေဖဝါးက ပူလှ၏။ ထုံကျည်လာ၏။ မခံမရပ်နိုင်၊ ငြိမ်၍ စိတ်မကူး၊ သည်းခံတော်မူ၏။ သင်္ကန်းလွတ်နေသော မျက်နှာကျော၊ ခြေထောက်တို့ကို တောခြင်းမှတ်၊ ဖြုတ်တို့က သွေးစုပ်ကြ၏။ နာကျင်စပ်ဖျဉ်း ခံရခက်လှ၏။ သည်းခံတော်မူ၏။ သတ္တဝါများကို သွေးလှူခြင်းပါ။

တောဘုန်းကြီးလေးက ဗုဒ္ဓဟောကြားခဲ့သော တရားတော်အတိုင်း ပြည့်စုံအောင်နေသည်။ (၁)ယုံကြည်သည်၊ (၂)ကြိုးစားသည်၊ (၃)အခြံသိနေသည်၊ (၄)တည်ငြိမ်သည်၊ (၅)အမှန်ကို ထွင်းဖောက်မြင်နိုင်သောဉာဏ်ရှိ၏။ ငါ့အလိုကျမဟုတ်သူသဘောသူ ဖြစ်နေခြင်းကို ဉာဏ်အမြင် ပေါက်လာ၏။ အမှန်အတိုင်း သိမြင်သောဉာဏ် ဖြစ်လာ၏။

အားလုံးကို ကျေနပ်သွား၏။ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာနေ၏။ ဒီထက် ချမ်းသာသာ ဘာမှ မရှိဟု သဘောပေါက်သွား၏။ ဉာဏ်ထူးကြီးကို ရစေ၏။ တိုင်းတာ၍ မရအောင် ပြတ်နေ၏။ တောထဲမှာ (၂)နှစ်အားထုတ်၏။ ကျန်းမာရေးသည်းကောင်း၏။ ဉာဏ်ထူးကြီးလည်း ခုနစ် အမြတ်ထွက်ပါပြီ။

ဗုဒ္ဓပွင့်ထွန်းတော်မူရာ၌ အနတ္တအလင်္ခာကို ထူခဲ့သည်။ သင်္ခါရလောကကြီးသည် အနတ္တပါ။ အနတ္တအသိဉာဏ် (သူ့သဘောသူဆောင်) ပေါက်ဖို့ဟောကြားခဲ့သော တရားတော်တွေပါ။

ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်ကို တောဘုန်းကြီးလေး သဘောပေါက်ပါပြီ။ အတုမဲ့ဗုဒ္ဓအပေါ် မပြောပြတတ်အောင် တောဘုန်းကြီးလေး ကြည်ညိုမိ၏။ အထပ်ထပ် အခါခါ ရှိရှိမိပါ၏။

သူ့သဘောသူဆောင်သည့် တရားရရှိမှုကို တောဘုန်းကြီးလေး အလွန်မတန် ကျေနပ်မှုရှိ၏။ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာမှု ရရှိခြင်းကို သဘောကျ၏။ အားလုံးကို ကျေနပ်မှုရရှိပါပြီ။ [၁၉၇၁-၁၉၇၂ (၂)နှစ် အားထုတ်၏။]

တောဘုန်းကြီးလေး မူလ သီတင်းသုံးခဲ့သော (...)ရွာ (...)ကျောင်းသို့ ပြန်လည်ကြွခဲ့ပါပြီ။ ရွာဘုန်းကြီးလေး ဖြန်ဖြစ်ပါပြီ။ ရွာဘုန်းကြီးလေး စာမချတော့ပါ။ ရဟန်းများ၊ ကပ္ပိယ၊ လူယောဂီများကို တရားပြသပါသည်။

ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဒီဃနိကာယ်မဟာဝဂ္ဂ၌ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်သည် ဝိပဿနာတရား၏ အခြေခံ ဖြစ်ပါသည်။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကိုသာလျှင် အဓိကအားဖြင့်

အခြေခံ၍ ရွာဘုန်းကြီးလေး ဝိပဿနာတရားပြသပါသည်။ "မဟာသတိပဋ္ဌာနတရားတော်"ဟု အမည်တပ်သည်။

မိမိကိုယ်တိုင် သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ထက်သန်စွာ အားထုတ်ခဲ့သော နည်းကို ရွာဘုန်းကြီးလေး တရားဟော၏။ တရားပြသ၏။ အနီးကပ် သင်ကြားပြသ၏။ ကိုယ်တိုင် ကြပ်မတ် စောင့်ရှောက်ကူညီပြီး တရားပြသ၏။ မေတ္တာများစွာဖြင့် ကူညီတော်မူခြင်းပါ။

ဥပုသ်နေ့များတွင် လည်းကောင်း၊ ညစဉ်လည်းကောင်း တရားပြသခဲ့ပါသည်။ ယောဂီများက စကြံနည်း၊ ရပ်နည်းကို အထူး နှစ်ခြိုက်ကြ၏။ ခြေတစ်ဖက်ပြတ်နေသော (ကွန်မြူနစ်လူထွက်) လူကပင် တိုင်ကိုဖက်ပြီး ရပ်အားထုတ်ခဲ့၏။ (ငြိမ်နေသော ခြေထောက်က တိုင်ကိုချိတ်၊ လက်နှစ်ဖက်က တိုင်ကိုဖက်ပြီးအားထုတ်ခြင်းပါ။)

ထိုလူသည် ဗုဒ္ဓ၏တရားတော်ကို လက်ခံယုံကြည်ခဲ့ပါသည်။ ယောဂီများ အကျိုးဖြစ်ထွန်းခဲ့ပါ၏။ ရွာဘုန်းကြီးလေး နွေးမယ်တော်ကိုပင် တရားပြသကျေးဇူးဆပ်ခိုင်းခဲ့ပါသည်။

တရားပြသချိန် (၂)နှစ်ကြာပါသည်။ တရားပြသခြင်း ရွာဘုန်းကြီးလေး အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ (၁၉၇၁-၁၉၇၄)ခုနှစ် (၂)နှစ်ပါ။ တရားပြသသည်။

တိပိဋကဓရ အရှင်မြတ်တစ်ပါးနှင့် ရွာဘုန်းကြီးလေးကို ကျွမ်းဝင်ခဲ့ကြသည်မှာ ကြာလှပါပြီ။ ထိုအရှင်မြတ်က တောထဲမှာ တရားကျင့်လို၏။ တောထွက်ဖူးသော ရွာဘုန်းကြီးလေးကို အရှင်မြတ်က အကူအညီတောင်း

www.burmeseclassic.com

၏။ (၂)ပါး အတူတောထွက်ကြရန်ပါ။
တောထွက်ကြမည့် တောင်က ခေါင်လှ
၏။

သို့သော် ထိုတောင်က တောင်မြတ်
မဟာကြီးပါ။ ဗုဒ္ဓသည် ရှင်အာနန္ဒာနှင့်
အတူ ကြွလာခဲ့ဖူးသော နေရာမြတ်
ကြီးပါ။ တောင်ထိပ်မှရပ်တန့်၍
ရောဝတီမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကြည့်
ပြီး လက်ညှိုးညွှန် မိန့်ခွန်းတော် ဖျာဒိတ်
တော်ကို ဗုဒ္ဓက မိန့်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုတောင်မြတ်မဟာတွင် သီရိ
ဓမ္မာသောကမင်းကြီးက ရွှေစေတီ
(ရွှေအစစ်) တည်ထားခဲ့ပါသည်။ ဗုဒ္ဓ၏
ဓာတ်တော်များ ဌာပနာ၍ ရွှေစေတီ
တည်ခြင်းပါ။ ရွှေစေတီငယ်လေးပါ။
အနော်ရထာမင်းကြီးက စွယ်တော်
မြတ်စေတီ တည်ထားခဲ့၏။ စွယ်တော်
ပွားတစ်ဆူကို ဌာပနာ၍ တည်ထား
ခြင်းပါ။

သီရိဓမ္မာသောက မင်းကြီး၏
ကောင်းမှုတော် ရွှေစေတီကို၎်၍ စွယ်
တော်မြတ်စေတီ တည်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်
သည်။ နရပတိစည်သူမင်းကြီးက
စွယ်တော်မြတ်စေတီတော်ကို ၎်၍
စေတီတော်ကြီး (ဗျက်မြင်ဖူးတွေ့ရ
သော စေတီတော်ကြီး) တည်ထားခဲ့
ပါသည်။

ရွှေစေတီ၊ စွယ်တော်မြတ်စေတီ၊
ဗျက်မြင်ဖူးတွေ့ရသော စေတီတော်
ကြီးစေတီ (၃)ဆူအကြားတွင် ပတ်၍
လမ်းလျှောက်နိုင်အောင် ကျယ်ဝန်းပါ
သည်တဲ့။

(၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ မြေလျှော်ကြီး
ထွက်ခဲ့ပါသည်။ စေတီတော်ကြီးနှင့်
စွယ်တော်မြတ်စေတီတို့၏ အပေါ်
ပိုင်းများ ဗျက်စီခဲ့ပါသည်။ ပြန်လည်
ပြင်ဆင်သောအခါ စေတီများ၏
အတွင်းသို့ ကြိုးလှေကားများဖြင့်

ဆင်းကြည့်ကြ၏။ စေတီ(၃)ဆူ၏
အမှတ်အသားများ၊ ဌာပနာများကို
တွေ့ရှိခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

တောင်ဘုန်းကြီးလေး ၁၉၄၅ ခုနှစ်
၌ တောင်တော်မြတ်သို့ ရောက်ရှိပါ
သည်။ စေတီတော်ကြီး ပြင်ဆင်နေ
သည့်အခါ သီတင်းသုံးနေပြီ ဖြစ်ပါ
သည်။

တိပိဋကဓရအရှင်မြတ်နှင့် ရွာဘုန်း
ကြီးလေး ထိုတောင်မြတ်မဟာတွင်
ဆုံကြရန်ဖြစ်သည်။ ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊
ဝါဆိုလဆန်း(၁၄)ရက်တွင် ဆုံကြရန်
ဖြစ်သည်။ ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း
(၁၄)ရက် ညဦးချုပ်တွင် ရွာဘုန်းကြီး
လေး ရောက်ရှိ၏။ အရှင်မြတ်ကမူ
မကြွရောက်ဖြစ်ပါ။ လူလွှတ်ပြီး စာ
တစ်စောင်ကို ရွာဘုန်းကြီးလေးထံ
ပို့ခဲ့၏။

စာထဲတွင် တောထွက်ရန် မဖြစ်နိုင်
တော့သော အခြေအနေကို အရှင်
မြတ်က ရေးသားထားပါသည်။ အရှင်
မြတ်က မကြွလာသော်လည်း ရွာဘုန်း
ကြီးလေး ရွာကျောင်သို့ မပြန်တော့ပါ။
တောင်တော်မြတ်၌ ရွာဘုန်းကြီးလေး
တောထွက်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယတော
ထွက်ခြင်းပါ။ ၁၃၃၇ ခုနှစ်မှစ၍ ဝါဆို
ခဲ့သည်မှာ ၁၃၄၆ ခုနှစ်ထိ ဝါဆိုတုန်း
ပါ။]

တောင်တော်မြတ်သည် အလွန်
မတန်မြင့်မားသည်။ လူသူမရောက်
ခေါင်လှ၏။ တောချုံတွေ ပိတ်ဖုံးနေ၏။
မြေထိုးအမျိုးမျိုး ပေါ်လှသည်။ ရွာဘုန်း
ကြီးလေး သက်တော်(၄၀)၊ ဝါတော်
(၂၀)တွင် တောင်ဘုန်းကြီးလေး ဖြစ်ခဲ့
၏။(ဗေဒင်ဆရာများ လက္ခဏာ
ပညာရှင်ရဟန်းက သေမည်ဟု
ဟောထားသောနှစ်တွင် တောင်ဘုန်း
ကြီးလေး ဖြစ်ခဲ့၏။)

နံနက် နေထွက်လာလျှင် တောင်
ဘုန်းကြီးလေး သပိတ်ကိုလွယ်၏။
တောင်ပေါ်မှဆင်းလာ၏။ မြင့်မား
သော ကျောက်တောင်ကြီး၊ လမ်းမရှိ
ပါ။ ခြေကုပ်၍ သွားရသောလမ်းပေါ်
ပိနပ်မပါသော ခြေထောက်ကို
ကျောက်စွန်းများက ဖူးကြ၏။ တောင်
ခြေရောက်လျှင် မောဟိုက်နေပါပြီ။

ရေချမ်းစင်တွင် ရေသောက်ပါ
သည်။ သက်န်းကို ညီအောင်ရမ်း။ (ယခု
သက်တော်ကြီးရင့်နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း
သက်န်းအဝန်းများ ညီညီညာညာ ရှိ
၏။) သက်န်းလက်ကတော့ ထိုးထား
လျှင် အလွန်သေသပ်၏။ သပိတ်ကို
ပိုက်၏။ ရွာတွင်သို့ ဆွမ်းခံကြွ၏။

သပိတ်တစ်ဝက်ရလျှင် ဆွမ်းဆံ
တော့ တောင်ခြေမှာ ရေသောက်၏။
သပိတ်လွယ်၏။ တောင်ပေါ်တက်၏။
ခြေကုပ်ရတာ ခက်လှ၏။ ပိုမောမန်
၏။ ရစရာမရှိအောင် မောလှ၏။ (ယခု
တီးတက်ထားခဲ့သည်မှာ တောင်
တော်မြတ်ကို ကား၊ ဆိုင်ကယ်ဖြင့်
လွယ်ကူစွာ တက်နိုင်၏။ တောင်
ဘုန်းကြီးလေး ပီရိယထုတ် ကြိုးစား
ခဲ့ရသည်များပါ။)

တောင်ဘုန်းကြီးလေး၏ သက်န်း
တွေက ရေလျှော်ထားသကဲ့သို့ ခွံ့ခွံ့
နေ၏။ ချွေးထွက်မှုကြောင့်ပါ။ မော
ဟိုက်ပင်ဖန်းနေပြီ။ ရေသောက်၏။
ရေကရှားလှ၏။ မိုးရေခဲပြီး သုံးခြင်း
ပါ။ မြက်နီရှိ၏။ ရေကညစ်ပတ်၏။
နွေဆို ရေမရှိ။

(ယခု သပိတ်ကြီးများဖြင့် တောင်
ပေါ်အရောက် ရေပိုနိုင်ပါပြီ။
တောင်ပေါ်တစ်ခုထုံး လိုသလောက်
ရေသောက်သုံးနိုင်ပါပြီ။ ရေလျှော်
၏။ ရေလှောင်ကန်ကြီးများ
ပြည့်လျှံနေပါပြီ။ တောင်ပေါ်သို့

ထေး၏ ကြိုးပမ်းချက်များပါ။)

ဘုရားသွမ်းတော်ကပ်၏။ ပြန်စွန့်ပါရန် တောင်းပန်ပါသည်။ သွမ်းစားကြည့်၏။ မစားနိုင်ပါ။ မောလွန်း၍ စားနိုင်ခြင်းပါ။ တစ်ပတ်လောက် အထိ သွမ်းစားနိုင်ပါ။ ရှစ်ရက်ပြောက်မှာ သပိတ်ထဲက သွမ်းဟင်းများကို ဖယ်၏။ သွမ်းဖြူချည်း စားကြည့်၏။ စား၍ရလာ၏။

နောက်သုံးလေးရက် ကြာသောအခါ ပဲပြုတ်၊ အကြော်၊ မျှစ်ကြော် စသည်တို့ စား၍ရလာ၏။ သက်လွတ်ဘုဦးပေးခြင်း(သားငါး ပါလာလျှင် အကုန်ဖယ်ရ၏။)မို့ ပဲပြုတ်သည် ဟင်းကောင်းပါ။ ပဲကပ်ကြော်ဖြင့်လည်း သွမ်းဘုဦးပေးနိုင်သည်ပါ။

သားမပါ၊ ဆီးမပါ ဟင်းရွက်ပြုတ်ဖြင့်လည်း ဘုဦးပေးနိုင်သည်ပါ။ ရက်ပေါင်းကိုးဆယ်မှာ အဆင်ပြေကောင်း ဖွန်လာ၏။ ရောဂါတွေ လုံးဝ မရှိတော့။ တောင်အောက် တောင်ပေါ် စကြာကြွသောအကျိုးပါ။

တောင်တော်မြတ်ရှိ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ သာသနာစောင့်နတ်၊ စေတီတော်စောင့်နတ်များကို တောင်ဘုန်းကြီးလေး မေတ္တာပို့သ၏။ အနော်ရထာမင်းလက်ထက် ရရှိင်ညောရှင်များ (ဘုရားတည်ခဲ့သူများ) နေခဲ့သော အဆောက်အအုံ ဂူတန်း ခြံပါသည်။ ထိုဂူတန်းများသို့ဝင်ပြီး စေတ္တာပို့ အမျှဝေခဲ့ပါသည်။

ညနေဆိုလျှင် စေတီတော်ကြီးကို ဖတ်၍ စကြာလျှောက်၏။ ပြီးလျှင် ဘုရားရှိခိုး၏။ ဘုရားဂုဏ်တော်များ ဉာဏ်၊ ပရိတ်တော်ရွတ်၏။ မေတ္တာသုတ်ကို ရွတ်၏။ မေတ္တာပို့၏။ သစ္စာဆို၏(ယခု သက်တော်ကြီးသော်လည်း နေ့စဉ်ပြုနေကျ ယောက်မကွက်

ပြုသည်။ သစ္စာဆို၏)

တစ်ညလုံး တရားမှတ်၏။ စေတီတော်ကြီး၏ ဆင်ခြေလျှောတွင် ကျောက်တုံးတစ်တုံးရှိ၏။ ထိုကျောက်တုံးနှင့်ကပ်လျက် ကျောက်ကမ်းပါးစောက်ကြီးရှိ၏။ အလွန်မတန်နက်သော ကျောက်ကမ်းပါးကြီးပါ။

ထိုကျောက်တုံးသည် လူတစ်ထိုင်စား(တင်ပျဉ်ခွေပြီး ထိုင်နေရုံသာ)ကျယ်ဝန်းပါသည်။ ထိုကျောက်တုံးမှ ကျွသွားလျှင် ကျောက်တုံးနှင့် (အချွန်အတက်များ ရှိပါသည်။) ပြည့်နေသော ချောက်ထဲသို့ ကျပါမည်။ အရိုးအသား ကြေမှုပြီး သေရပါလိမ့်မည်။

ထိုလူတစ်ထိုင်စား ကျောက်တုံးမှာပဲ တောင်ဘုန်းကြီးလေး တရားမှတ်ပါသည်။(အမှတ်သတိ ပြုသောကြောင့်၊ အိပ်မပျော်သောကြောင့်သာ ကျောက်ချောက်ထဲ မကျခဲ့ပါ။) တောင်ဘုန်းကြီးထေး၏ အားထုတ်ပုံကတော့ အုံမခန်းပါ။) အရုဏ်တက်သည်အထိ တရားမှတ်ပါ၏။ ဘုရားရှိခိုး၏။

တောင်တော်မြတ် သန့်ရှင်းစေရန် တောင်ခြေရွာမှ ရွာသားများကို စည်းရုံး၍ ရှင်းလင်းစေပါသည်။ ဒကာ ရှိလာသောအခါ ကုဠိ(အဖိုးမတန်လှပါ။) ဆောက်၏။ အရေကြီးဆုံးပါ။ မြက်ချုံနွယ်များကို ရှင်းလင်းစေ၏။ အုတ်ပုံ

များကို(တောင်ဘုန်းကြီးလေး ကိုယ်တိုင်ပါဝင်၍ ပြုလုပ်သည်။) ရှင်းလင်းစေပါသည်။

တောင်ဘုန်းကြီးလေး အုတ်ခဲကောင်းများကို တစ်နေရာတွင် ပုံထားပါသည်။ ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ပါသည်။ စေတီတော်ကြီး ကုန်းပေါ်တက်သော စောင်းတန်းတစ်လျှောက် ရှင်းလင်းစေ၏။ မြေဆိုးများ လွန်စွာပေါသော စောင်းတန်းပါ။

တောင်ဘုန်းကြီးလေး စောင်းတန်းတစ်လျှောက် တံမြက်စည်းလှည်း၏။ မြေဆိုးများကို မေတ္တာပို့သ၏။ တောင်ဘုန်းကြီးလေး ဘုရားဂေါပကများ ပွဲစည်း၏။

[ထိုစဉ်က ဂေါပကများ၏ အထူးခံမှန်ပုံတွင်(ဘုရား၊ ထာသုဒ္ဓိသော နေ့တွင်) ငွေအကြွေခေအနည်းငယ်၊ (၁)ကျပ်ထန် စက္ကူ၊ (၂)ရွက်လောက်သာ ရ၏။

ယခု ဂေါပကများ၏ အထူးခံဖြတ်ပိုင်းအရ ထစ်ရက်မှာ သိန်းပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရ၏။ နေ့စဉ် ဘုရားဂူယာဉ်များ ကြိတ်ကြိတ်တိုးပါ။ ဇွယ်တော်ထေးဆူ နေ့ချင်းစူး ဘုရားဖူးခြင်းကို တောင်ဘုန်းကြီးလေးက စတင်ပြီး ဟောပြောခဲ့သောကြောင့်ပါ။ အခြား ဇွယ်တော်(၃)ဆူ ဂေါပကများကလည်း တောင်ဘုန်းကြီးလေးကို ကျေးဇူးတင်ကြပါသည်။]

တောင်တော်မြတ် စည်ပင်လာစေရန် ရွာသားများကို တောင်ဘုန်းကြီးလေး ဟောပြောခဲ့သည်။ စည်းရုံးခဲ့ရသည်။ တောင်ခြေမှ ရွာသူ/သားများက တောင်ဘုန်းကြီးလေးကို ကူညီကြ၏။ ထန်လျက်၊ သစ်သီး လာလှကြပါ၏။ ညနေစောင်းဆိုလျှင် ရေလာလှူကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

တောင်ခြေရွာမှ ရေအိုးများ ရွက်လာပြီး၊ ရေလျှင်မြစ်၏။ ဘုရားရေတော် လုံလုံလောက်လောက် လျှင်၏။ တောင်ဘုန်းကြီးလေးအတွက် သောက်ရေရ၏။ သပိတ်စုတ်ထဲတွင် သင်္ကန်းစုတ်နှစ်ပြီး ကိုယ်သန္တာ သန့်ရှင်းရ၏။ ရေချိုးဖို့တော့ မစဉ်းစားနိုင်ပါ။ အစစအရာရာ ခြိုးခြံခြံတော့ခဲ့ပါသည်။

တောင်ဘုန်းကြီးလေးထံ သီလယူသူများ(ဥပသံဇ္ဈ) ရောက်ရှိလာကြပါ၏။ တောင်ဘုန်းကြီးလေးက တရားဟောပေး၏။ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ပြသပေး၏။ ဤသို့ဖြင့် ဆရာတပည့်ရင်းနှီးခဲ့၏။ (ယခုအထိ ရွာမှ လူများနှင့် ရင်းနှီးဆဲပါ။ သားသမီးခြေမြစ်လက်ထက်အထိ ကြည်ညိုဆဲပါ။) ဆရာနှင့် တပည့် လက်တွဲ၍ တောင်တော်မြတ် စည်ပင်အောင် ကြိုးစားခဲ့ရသည်။

တတ်နိုင်သူများက ဧရပ်၊ ကျောင်းလျှာလာကြပါပြီ။ အုတ်ပုံများကြားမှ ဘုရားကိုယ်စားတော်မြတ် (ရုပ်ပွားတော်မြတ်)များကို ပင့်ဆောင်၏။ ကိုးကွယ်စေ၏။ တောင်ဘုန်းကြီးလေး အုတ်ပုံရှင်း၏။ အုတ်ပုံများကြားမှ ကျောက်ဖြူသား ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရ၏။

ရေညှိအထပ်ထပ်၊ လင်းနီရူးအထပ်ထပ် တက်နေ၏။ နေ့စဉ် ကျောက်ဖြူသား ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို သင်္ကန်းစုတ်ရေစိုဖြင့် တောင်ဘုန်းကြီးလေး ပွတ်တိုက်၏။ ဖြူမွှေးတောက်ပလာပါသည်။(ယခု တောင်တော်မြတ်တွင်ရှိသည့် (၃)ထပ်တိုက်၏ ပထမထပ်တွင် သီတင်းသုံးနေပါသည်။ ယောက်ျား၊ တရားမှတ်သောအထိတွင် သီတင်းသုံးနေပါသည်။ သမ္ဗုဒ္ဓလုပ်ပါသည်။)

တောင်ဘုန်းကြီးလေး ဖူးမြော်၍ မဝပါ။ (ယနေ့အထိလည်း အမြတ်တနိုး ဖူးမြော်နေဆဲပါ။ ငါ့ကပ်တိုင်း ထိုရုပ်ပွားတော်မြတ်ရှေ့တွင် ငါ့ကပ်ပါသည်။) ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖြူမွှေးတောက်ပအောင် ပြုရသော ကုသိုလ်ကံကြောင့် တောင်ဘုန်းကြီးလေး ကြိုးပမ်းသမျှ အရာထင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း အောင်မြင်ရသည်ဟု ပြောပါသည်။

စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ထုံးသင်္ကန်းကပ်လာနိုင်၏။ အလွန်မတန် ကြိုးစားရခြင်းပါ။ ပြီးပျက်နေသော အဆောက်အအုံများကို ဖယ်ရှား၏။ အသစ်တည်ဆောက်၏။ မူလဒါယကာ (အဆောက်အအုံဟောင်းတို့၏ ဒါယကာများ)က မကျေနပ်ကြ။ ပြဿနာ ရှာကြပါ၏။

လောကဓံမှန်တိုင်း ရိုက်ခတ်သည့်ဒဏ်ကို တောင်ဘုန်းကြီးလေး ခံစားခဲ့ရ၏။ “တစ်ခဲနက်သော ကျောက်တောင်သည် လေကြောင့် မတုန်လှုပ်ဘဲသကဲ့သို့ ထို့အတူပင် ပညာရှိသူများသည် အကောင်းအဆိုး လောကီခံအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် မတုန်လှုပ်ကြ” လောကဓံကို တောင်ဘုန်းကြီးလေး တည်ငြိမ်စွာ ရင်ဆိုင်ခဲ့၏။

‘သာသနာတော်အတွက် ငါ အဆက်စွန့်မည်၊ သာသနာအကျိုး ငါ သမ္ပိုက်မည်၊ သာသနာတန် ငါ ထမ်းဆောင်မည်၊ သာသနာ့ရှင်အောင် ငါ တည်ထားမည်’ ဟု ကြိုးဝါသံနှင့်အတူ တောင်ဘုန်းကြီးလေး လက်တွေ့ကျကျ လုပ်ဆောင်ခဲ့၏။ ဇွဲလုံ့လ၊ ဝီရိယ ထုတ်ပါသည်။ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာပါသည်။ ထက်မြက်မှုရှိပါသည်။ တိတိကျကျ အလုပ်လုပ်ပါ၏။ အရည်အချင်းကောင်းများ ထုတ်သုံးခဲ့ရပါသည်။ သာသနာကြီးတိုးတက်ဖို့ အလုပ် လုပ်ခြင်းပါ။

ပစ္စုပ္ပန်မှာ ကောင်းကျိုးဖြစ်အောင် ကြိုးစားရခြင်းပါ။ (၁၀)နှစ်ကျော် အစစအရာရာ ကြိုးစားခဲ့ရပါ၏။ (ငွေကြေးမကိုင်တွယ်ပါသဖြင့် အပ်စပ်အောင် ပြုပေးရသော ကိစ္စယများ ထားရှိခဲ့ရပါသည်။ ယနေ့အထိ ဌာန(၁၂)ဌာနတွင် ဂေါပကများ၊ ကိစ္စယများ ထားရပါသည်။ ပြည်ပသာသနာပြုတွင်လည်း ကိစ္စယ ပါနေရပါသည်။)

တောင်တော်မြတ်တွင် “မဟာသတိပဋ္ဌာန်ထရားတော်” ကို တောင်ဘုန်းကြီးလေး ပြသသည်။ တောင်ခြေရွာများ၊ ပခုက္ကူ၊ မြစ်ခြေ၊ မန္တလေးမြို့မှ ယောဂီများ ရှိလာကြ၏။ မန္တလေးမြို့မှ ပညာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် ဇနီးက လာအားထုတ်၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် ဇနီးက မန္တလေးမြို့မှ နီးစပ်သူများကို စည်းရုံး၍ တောင်တော်မြတ်သို့ ဝိပဇ္ဇာ၏။ ယောဂီဝတ်စုံ၊ တဘက်မှစ...စားသောက်ဖွယ် ပစ္စည်း ထောက်ပံ့၍ စည်းရုံးပါသည်။ တောင်ဘုန်းကြီးလေး ပြသသော တရားကို အားထုတ်စေချင်သော စေတနာကြောင့်ပါ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘာသာခြားတစ်ဦးက လာရောက်လေ့လာ၏။ ဘာသာခြားဘဝမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဘဝသို့ ကူးပြောင်းခဲ့၏။ ထိုသူက “ဒီလို ဘုန်းကြီးမျိုး ရှာမဟာ ကြာရှည်၊ ယခုပဲ ဒီဘုန်းကြီးကို တွေ့ရတယ်” ဟု ရင်ဖွင့်ကား ဆိုရှာ၏။ စည်းရုံးပေးသူ ထိုပညာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် သေသည်အထိ တောင်ဘုန်းကြီးလေးကို ကြည်ညိုရှာ၏။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဒေါ်သုမနဝိစိတ္တ
 (B.Sc, H.G.P, Dip.Ed)

ဇမ္ဗုဒ္ဓိပင်ပျက်စွာ

သတိထားစေချင်

မောင်ရွှေလင်းကွက်
(အိမ်)

မြန်မာ့ ဂန္ထဝင် သိပ္ပံ
ပိဋကတ် လောကီ
ဗညာရပ်များတွင်
ဂမ္ဘန်းသည်
ဆစ်ထောင့်တစ်နေရာ
ဆစ်ကဏ္ဍတွင် ပါရှိနေသည်။
ဂမ္ဘန်းများ၌ သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုးရှိ၏။
အချို့က ပယောဂကို ဆေးတော်ကြီး
များ ဖော်စပ်ရာတွင် သုံးသည်။ အချို့
က ကာယသိဒ္ဓိ၊ ဝိယသိဒ္ဓိ စသည်ဖြင့်
အမျိုးမျိုးသုံးကြသည်။
ဂမ္ဘန်းအမျိုးပေါင်း များစွာရှိ၏။ ထိုသို့
များစွာရှိသည့်အနက်မှ လူကို အကျိုး
ပြုသော ဂမ္ဘန်း၊ ဒုက္ခပေးသော ဂမ္ဘန်း၊
ဗျာဓိသင့်သော ဂမ္ဘန်း၊ စောင့်သင့်

သောဂမ္ဘန်း စသည်ဖြင့်
များစွာရှိသည်။
လေ့လာသိရှိထားသော ဂမ္ဘန်းကျမ်း
များ အဆိုအရ ဂမ္ဘန်းဟူသည် ဥရိသော
အပင်များစွာကို ခြုံ၍ ခေါ်သောအမည်
ဖြစ်သည်။ အချို့မှာ မြေ၌ ပေါက်သည်။
အချို့မှာ အပင်ကြီးများ တောင်နံရံများ
တွင် တွယ်ကပ်၍ ပေါက်၏။
မြေ၌ပေါက်သော ဥရိသော အပင်
မျိုးကို ပုပ္ဖန်း၊ တောင်နံရံ သစ်ပင်အမြင့်

များပေါ်တွင်
ပေါက်သော အပင်မျိုးကို
ဂမ္ဘန်းဟု ခေါ်ဝေါ် သတ်မှတ်ကြသေး
သည်။
ဂမ္ဘန်းပင်များကို စိုက်ပျိုးရာ၌
ရင်းသန့်၌ စိုက်ပျိုးခြင်းမပြုဘဲ စိုက်
မည့်သူနှင့် သင့်တော်သော နက္ခတ်
အချိန်အခါ၊ ဂမ္ဘန်းပင်အောက်တွင် မြွှာ
ရမည် အင်း၊ ရွတ်ဆိုရမည် ဂါထာမန္တ
စသည်ဖြင့် ဂမ္ဘန်းစည်းကမ်းများနှင့်
အညီ စိုက်သင့်သည်။

ဂမုန်းများကို မြေပြင်၌ ချ၍ စိုက်ခြင်း၊ စုပြုံ၍ စိုက်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ ဂမုန်းပင်ကို အိုးနှင့် ထည့်စိုက်ပါက ပိုသန်တော်၏။

ဂမုန်းပင်များ အမျိုးစုံလာလျှင် ဂမုန်းပင်အသစ်များ ပေါက်လာတတ်သလို ရှိပြီးသား ဂမုန်းပင်များလည်း သေသွားတတ်သည်။

အထူးသဖြင့် မကောင်းသော ဂမုန်းပင်များ ပေါက်လာတတ်သည်။ (ဥပမာ ။) သီလူးဂမုန်း သူယောင်မယ်ဂမုန်း စသည့် စုက္ခပေးတတ်သော ဂမုန်းများ ပေါက်လာတတ်၏။

ကျွန်တော်သိရှိထားသော ဂမုန်းနှင့် ပတ်သက်သည့် ဖြစ်ရပ်မှန်လေး တစ်ခုကို ရေးသားတင်ပြချင်ပါသည်။

* * *

ကံမရွာမှ ဦးတင်မောင်သည် ဂမုန်းစိုက်ပျိုးခြင်းကို အလွန် ဝါသနာထုံ၏။ သူ့အိမ်ခေါင်ရင်း၌ ဂမုန်းခြံလေးတစ်ခု လုပ်ထား၏။ ထိုဂမုန်းခြံလေး၌ အလွန်ရှားပါးသော ဂမုန်းပင်များပင် ရှိ၏။

ဦးတင်မောင်သည် မနက်စောစောထ ဘုရားရှိခိုးပြီးလျှင် ပရိတ်တော်များ၊ ဂုဏ်တော်များကို ရွတ်ပွား၍ ဂမုန်းပင်များကို ရေလောင်း၏။

တစ်နေ့တွင် ဂမုန်းအိုးများအကြား မြေပြောင်ပြောင်လေး၌ ဂမုန်းပင် အပုလေးတစ်ပင် ပေါက်လာ၏။ ဦးတင်မောင်သည် သူ့ထံစံအတိုင်း ထိုဂမုန်းပင်လေးကို ပရိတ်ရွတ်ရင်း ရေလောင်း၏။

များမကြာမီ ထိုဂမုန်းပင်လေးမှ အပွင့် ပွင့်လာ၏။ ဦးတင်မောင်သည် ဂမုန်းပွင့်ကို ရှုကာ ဘုရားပန်းလှူ၏။

ထိုည၌ပင် အိပ်မက်ဆန်းတစ်ခုကို မြင်မက်၏။ အိပ်မက်ထဲ၌ ဗလကောင်းကောင်း အသာညိုညိုနှင့် လူ

၂၅၆ နက္ခတ္တရာဇာတ်မြဲညိုမဂ္ဂဇာတ်

တစ်ယောက်က ဦးတင်မောင်ကို လက်ညှိုးထိုး၍...

‘မင်းက ပါစောင့်တဲ့ ဂမုန်းပင်က အပွင့်ကို လဲ ဘုရားလှူသေးတယ်။ ပရိတ်ရွတ်ပြီတော့ လဲ ရေလောင်းသေးတယ်။’

မင်း ကံကောင်းသွားတယ်။ ငါက မင်းကို ဒုက္ခပေးဖို့ လာခဲ့တာ။ မင်း ရေလောင်းတဲ့ အစ်ကို မသိနိုင်လို့ အခုတော့ ငါပြောပြီ’ ဟု မကျေမနပ် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုရဲဖြင့် ပြောလေ၏။

မနက်မိုးလင်းသော် ဦးတင်မောင်သည် ဂမုန်းပင်များကို ရေလောင်းဖို့ သွားတော့ အသစ်ပေါက်လာသည့် ဂမုန်းပင်လေးက ညှိုးနေပြီး အပင်ခြေရင်းက မြေတွေကလည်း ပွနေ၏။

ထူးဆန်းသဖြင့် နှုတ်ကြည့်လိုက်ရာ ဂမုန်းဥရော အမြစ်များပါ ပါလာ၏။ ဂမုန်းဥ၏ ပုံသဏ္ဌာန်မှာ ထူးခြားနေသောကြောင့် ဂမုန်းအကြောင်း နားလည်သူနှင့် မြကြည့်လိုက်ရာ ထိုဂမုန်းသည် နန်းထိုင်ဂမုန်း(ခေါ်) သီလူးဂမုန်းဖြစ်နေ၏။

ဦးတင်မောင်လည်း ဂမုန်းဥများ၊ အမြစ်များကို ထုခြေပြီး ချောင်းထဲ သွားမျှောလိုက်ရလေသည်။

အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်ကို ကြည့်မည်ဆိုလျှင် ဂမုန်းစိုက်သူများအနေနှင့် ဂမုန်းအမျိုးစုံလာလျှင် သတိထားရမည်။ တခြားမကောင်းသော ဂမုန်းပင်များ

ပေါက်လာတတ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ သို့အတွက်ကြောင့် ဂမုန်းစိုက်ပျိုးသူများသည် ဂမုန်းကျွမ်းများ အလိုအရ မကောင်းသော ဂမုန်းများကို မှီငြိမ်းသော ကိုယ်ခံကြီးဂမုန်း(သို့မဟုတ်) ကွမ်းစားဂမုန်းတစ်ပင်ကို စိုက်ထားပါ။

ဂမုန်းပင်များကို ရေလောင်းရာ၌ ပရိတ်များ၊ ပဋ္ဌာန်းများ၊ ဂုဏ်တော်များကို ရွတ်၍ ရေလောင်းပါ။

ဘုရားရှင်၏ ပရိတ်ဂုဏ်တော် မေ့စက်များသည် မကောင်းသော ဂမုန်းပင်များကို အလွန် မှီငြိမ်း၏။

ကျွန်တော့်အနေနှင့် ဂမုန်းပင်များ အကြောင်းကို သိပ္ပံလုံးစုံ အကုန် မသိသော်လည်း သိရှိသလောက် သုတေသန ပြုမိသလောက်ကို တင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လိုအပ်သော အချက်များရှိပါက ကျွန်တော်၏ လေ့လာမှု အားနည်းခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်၏။

ဂမုန်းအကြောင်း သိရှိထားသော ဗညာဓူင်များမှလည်း “ဗညာကို သေရွာမယူ” သဲ ဖြည့်စွက် ရေးသားပေးကြစေလိုပါသည်။

ဂမုန်းစိုက်သူများ စီးပွားတိုး၍ ဘေးရန်ကင်းရန် စိတ်ရည်သန်လျက်...

(ဇာတ်လမ်းပါ ရွာအမည်၊ ထူအမည်များ လွှဲပြောင်းထားပါသည်။ ထိုက်ဆိုင့်မှုရှိက ခွင့်လွှတ်ပါရန်)

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ နမော

မောင်အောင်ကျော်(အိမ်မဲ)

ကိုးကား

သုတေသီ ဆရာဦးမြင့်ထွန်း၊ ဂမုန်းရွှမ်းအင်စာအုပ်နှင့် ဂမုန်းကျမ်းများ။

ဂန္ထဝင်သီချင်း

ဝင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင် အချစ်ပရိတ်

အတိတ်တစ်ချိန်က (၃)ထပ်ဂူအောက် ဆံတော်တွင်းမှ ဖြစ်ပေါ်သန်း

၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း
ဆန်း (၁၄)ရက်၊

ခြင်းနတ်ဆံတော်ရှင်ဟု ရှေး(အင်းဝ
ဆတ်)ပျိုကဗျာများတွင် မှတ်တမ်းပြု
ကြသည့် ဗလယ်နှိုက်ခေါ် ဝင်းကျိုက်
ဆံတော်ရှင် စေတီကုန်းစေတီရပ်ခြင်
၌ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ တိုင်းရင်းဆေးပညာ
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ (လက်ဦးဆရာ)ဖြစ်
သော ဦးကျော်ဝင်း(မန္တလေး
တိုင်းရင်းဆေးသိပ္ပံ ဖွင့်သောအခါ
စည်းပြဆရာအဖြစ် တာဝန်ထမ်း
ဆောင်၍ ၁၃၅၀ပြည့်နှစ်တွင် အနား

ယူခဲ့သည်။) ဦးဆောင်ကာ ကတွန်
ကျေးရွာမှ ဦးဖေဦး၊ ဦးသက်ဝင်း၊
ပေါင်မြို့မှ ကိုဝင်းမြင့်၊ ကိုထွန်းရွှေ၊
ကိုမြင့်ဦး (ဒုလ္လဘ ရဟန်းခံထားစဉ်
သက်န်းဝတ်နှင့်) ကျွန်ုပ်တို့ ပါဝင်ကြ
သည်။

ဝင်းကျိုက်တောင်တွင် (၉)ရက်တာ
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကာ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ
ကမ္မဋ္ဌာန်း [ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် (၉)ပါးကို
(၁၀၈)သုံး ပုထိုး(၈၁)ပတ် ပြည့်
အောင် နေ့စဉ် စိပ်ပွားခြင်း၊] စီးဖြန်း
ရန် ရောက်ရှိနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကတွန် က၊ တိုက် တောင်ကျော်လမ်း

မှ စတင် ထွက်ခွာ၍ ချင်းချောင်းတိုက်၊
(၁၂၈၁ ခုနှစ်တွင် ချင်းချောင်း၊
သုဋ္ဌေးက လျှောက်ထားသဖြင့်
လယ်တီဆရာတော်ကြီးသည် ယင်း၊
တိုက်ကပ်မျက် သီးသန့်ကျောင်း၊
ဆောင်တွင် ပါဆိုတော်မူခဲ့သည်။

ကျောက်ခမောက်တောင်၊ မင်း
တစ်ရာတစ်ပါးတောင် စသည်တို့
အား ကြည့်ညိုလှေလာကာ ခြေကျင်
လျှောက်ခဲ့ကြရာ (၃)နာရီကျော်ခန့်
အကြာတွင် ဝင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်
ခြေတော်ရင်းသို့ ရောက်ရှိကြ၏။

ရောက်ရောက်ချင်း၊ အုတ်ယူတ်

နဂါဇာရောင်ခြည်မူရင်း ၂၁၇

ရေခဲအတွင်းသို့ (ဆန်း၊ ကုလားပါး
သား) မိကျွာထုပ်ကို နေရာချ၍
ရင်ပြင်တော်တွင် ထိုင်ကာ ခေတ္တ
အဝန်းဖြေကြ၏။

(ထိုစဉ်က ကုန်းဆောင်တောင်သက်
ကပ်လျက် သုံးပင် နှစ်ခန်း ဆုတ်တိုက်
ရေခဲပေါ်သာရှိ၏။)

နောက်တစ်နေ့ (တန်ဆောင်မုန်း
လပြည့်နေ့)တွင်မူ အမိဌာန် ကမ္ဘဌာန်း
စတင်မည်ဖြစ်ရာ ထိုနေ့အတွက် ပေါ့
ပေါ့ပါးပါး(အချိန်ပိုချ)ရှိပါသည်။

ထိုကြောင့် ဘုရားကန်တော့ပြီး
နောက် ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်ရှု
ခြင်း၊ ထင်းများ ရှာဖွေခြင်း၊ စကား
စမြည်ပြောခြင်း၊ စသဖြင့် မိမိစိတ်ကူး
ဆန္ဒနှင့် လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်နေကြ၏။

‘ဆရာဦးသက်ဝင်း... အရှင်တစ်ပါးက
သုံးရက်လောက်ပျောက်သွားတာ လမ်းမှား
တာတော့ ယူတတ်တယ်ဟယ်’

ထိုနှစ် သင်္ကြန်ရက်များတွင်
ဇင်းကျိုက်တောင်ထက်၌ တစ်ကြိမ်
အမိဌာန်ဝင်ခဲ့စဉ်က မိမိတို့ စိတ်သန်ရာ
နေရာအသီးသီးတွင် တစ်ဦးစီခွဲ၍
ကမ္ဘဌာန်းဆောက်တည်ကြ၏။

ဆရာဦးကျော်ဝင်းက ဝိဇ္ဇာ
ညီနောင်ဘုရားထုတ်တို့ (ယခု ‘မွမ်းမံ
ပြီးပါပြီ’)ကုန်းထော်၊ ဦးဖေဦးက မင်း
တစ်ရာတစ်ပါးတောင် စသည်ဖြင့်
အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်ရာတွင် ကိုယ်စီ
အားထုတ်ကြရာ ဦးသက်ဝင်းကား
ပညာသည့်နေရာသို့ ရောက်နေသည်ကို
မသိရပေ။

အမိဌာန်ရက် နေ့သော်လည်း
ဆံတော်ရှင်စေတီကုန်းတော်သို့ မြန်
မရောက်လာသဖြင့် ဝိုင်းဝန်းတိုင်ပင်
ကြ၏။ ဆရာဦးကျော်ဝင်းက...

‘အတ္တုလားကြာ ချိုးပြီး ပြန်သွားလို့
မဖြစ်ဘူး၊ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်လောက် စောင့်
ကြတာဆို’

ဟု ဆိုသဖြင့် ဆက်၍ စောင့်နေကြ

သည်။ သုံးရက်မြောက်နေ့တွင်
(ဇင်းကျိုက်ရွာမှ တက်ရသည့်) တောင်
တက်လမ်းအတိုင်း တက်လာသည့်
ဦးသက်ဝင်းကို တွေ့ရ၏။ သုံးထပ်ဂူ
တွင် ပုတီးစိပ်နေကြောင်းနှင့် အပြန်
တွင် လမ်းမှားနေသဖြင့် သုံးရက်ခန့်
ကြာသွားသည်ဟု ဆို၏။

ထိုအခါမူ အားလုံး သက်ပြင်းချကာ
ကတွန်း၊ က၊တိုက်လမ်းအတိုင်းပင်
တောင်အောက်သို့ ပြန်ဆင်းခဲ့ကြ၏။
ထိုစဉ်အဖြစ်အပျက်ကို ရည်ညွှန်းကာ
ကြုံဆိုခိုက် မေးမြန်းခြင်းဖြစ်သည်။

‘ဟုတ်တယ်... ဆရာတို့စိပ်ပုံနောက်မှီလို
နဲ့ ယူမှာရှိတာလဲ ဟယ်’

ဟူ၍ အစချီကာ ထိုစဉ် ကြုံတွေ့ရုံ
ကို ပြောပြလေသည်။

သုံးထပ်ဂူ

ဇင်းကျိုက်တောင်ထွတ် အရှေ့
ဘက်ယွန်းယွန်း လျှိုအတွင်း၌ “သီ
တန်ဆောင်း”ခေါ် သံတိုင်များဖြင့်
ဆောက်လုပ်ထားသည့် ရှေးကျောင်း
ပျက်တစ်ဆောင်ရှိ၏။

အာမန်အားဖြင့် ကြိုးအကူအညီဖြင့်
သာ ဆင်းတက်နိုင်သော်လည်း
ဦးသက်ဝင်းမှာ ငယ်စဉ်ကပင် တော
တောင်တွင် ကြိုးပြင်ခဲ့၍ တစ်ကြိမ်
ကြိုးအဖြစ်မှ အနားယူခဲ့သူဖြစ်ရာ
ကျောက်တုံးအစွန်းများကို ချိတ်၊ တွယ်၊
ထောက်၊ ကန်ကာ ဆင်းလာခဲ့သည်။

သံတန်ဆောင်းအနီး စေတီတော်
အောက် တည်တည်နေရာခန့်တွင် သုံး

ထပ်ဂူရှိ၏။ ပထမထပ် (အပေါ်ဆုံး
ထပ်)မှာ လူ(၂၀)ခန့်နေနိုင်၍ ရှည်လျှော
သော ပုံစံရှိ၏။ ကျောက်ပြားကြီး
တစ်ခုစီအစွန်းက အဝိုင်းသဖွယ် ဖြစ်
နေ၏။

ဒုတိယထပ်မှာ လူ(၈)ယောက်ခန့်
တင်ပျဉ်ခွဲ ထိုင်နိုင်လောက်အောင်
ကျယ်ဝန်းသည်။ တတိယထပ်
အောက်ဆုံးမှာမူ လူတစ်ယောက်စာ
သာ ဝင်ဆံ့လေသည်။

ဦးသက်ဝင်းသည် သုံးထပ်ဂူ၏
ပထမထပ်တွင် နေရာယူလိုက်သည်။
ကိုးပါးသီလစောင့်ထိန်းကာ အစာ
အာဟာရအတွက် ရလျှင်စားမည်။ မရ
ပါကလည်း ရက်အနည်းငယ် အစာ
ပြတ်ရုံဖြင့် ဒုက္ခမဖြစ်နိုင်။ မကြာခဏ
အမိဌာန်ဝင်ခဲ့ဖူးသဖြင့် ကျင့်သားရနေ
ပြီဖြစ်သည်။

ခါရုဉ်း ပုဂ္ဂိုလ် ဦးမှားတိရစ္ဆာန် ကင်း
ရှင်းသောနေရာကို ရွေးချယ်၍ ပုဗ္ဗကိစ္စ
ပြုဖွယ်ရှိသမျှ ပြုလုပ်ပြီးနောက် ပုတီး
ကိုးထောင်အမိဌာန်ကိုစတင်လိုက်သည်။

ဘုရားဂုဏ်တော်တစ်ပါးလျှင် ၁၀၈
လုံး ပုတီးကိုးပတ်နှုန်း၊ ၁၀၈၈၉ = ၉၅
ကို ပုတီးတစ်ထောင်ဟု သတ်မှတ်ကာ
ဂုဏ်တော်ကိုးပါး၊ ပုတီး(၈၁)ပတ် စိပ်
ပွားခြင်းကို တစ်နေ့တာအတွင်း ပြီးစီး
အောင် ကြိုးစားရ၏။ ယင်းကို ပုတီး
ကိုးထောင်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ပုတီးလေးထောင် ဂုဏ်တော်လေး
ပါးပုဏော်ပြီး၍ ခေတ္တအနားယူသော
အခါ နေ့မွန်းတည့်လူပြစ်သည့် ဝတ်

ဝန်းကျင်တွင် စား၍ရနိုင်သော သစ်ရွက်သစ်မြစ်များ တွေ့ရှိရပြန် မျက်စိ ကစားကြည့်ရာမှ နတ်ခင်းမွန်အနီး ကျောက်တုံးကြီးပေါ်၌ ငှက်ပျောသီး သုံးလုံးနှင့်အတူ ကျောက်ခွက်တွင်း၌ ခေါ်ပြည့်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

အချိန်လွန်တော့မည်ဖြစ်၍ တွေ့တွေ့ ထူးထူးစဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ငှက်ပျောသီး မြင်ပုံအတိုင်းက ရေသောက်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ကျန်ရက်တော်များကို ဆက်၍ စိပ်ပွားကာ မှောင်ရီချိုးစတွင် ပုတီးကိုးထောင်ပြည့်သဖြင့် မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး ကမ္ဘာ့နှင်းသစ်သည်။

ထို့နောက် အသင့်ဆောင်လာသော ဇယောင်းတိုင်ကို ထွန်းညှိကာ ဆံတော် ရှင် ဇင်းကျိုက်စေတီးအား ရည်မှန်း ပူဇော်သည်။

ပရိတ်ကြီး(သ)သုတ်ကို ပူဇော်ပြီး နောက် အိပ်ရာဝင်သည်။ နွေခေါင်ခေါင် ကာလဖြစ်၍ မိုးလေ ကင်းစင်ကာ စောစောတိုင်ရိပ်တွင် ကောင်းစွာ အိပ် မျော်ခဲ့လေသည်။

ဒီလို... နေ့တိုင်း နေ့မှန်းမတူ၍ ငှက်ပျောသီး သုံးလုံးနှင့် နေရာကနေလို အိပ်ခန်း(၉)ရက်လုံး အဆင်ပြေတယ်။ နောက်ဆုံးနေ့မှာ ငှက်ပျောသီးတွေ ဘယ်လို ရောက်လာလဲလို့ ထိခွပ်တာနဲ့ မျက်စိ အလုပ်ကို စောစောပြီးအောင် လုပ်ပြီး ဖယ်ယာ စူးစူးကြည့်တယ်။

မျောက်ကလေးတစ်ကောင် လာလာသွား ထား လျက်တော့ ပါးစပ်နဲ့ ပုံပြီး ပျံလာတာ စောစောကသာ ထိခွပ် လောက်ဖို့ မြင့်မိုမို မှာ

မေ့လျော့ရယ်ကြို

နေမဝင်မီ အလုပ်ပြီးလို့ အမျှဝေ မေတ္တာပို့ပြီး အပေါ် ပြန်တက်မယ်လုပ် သော အဲဒီမျောက်ကလေး ရောက် ပြန်တော့ တောင်နံရံကျောက်ကြား ခြင်္သေ့ကို သွားတယ်။ အဝရောက်

တော့ နောက်ပြန်ကြည့်ပြီးရင်နေတယ်။

“ငါ့ကို လိုက်ခဲ့ချင်ပုံရတယ်” လို့ တွေးမိလို့ အနောက်က လိုက်သွားတာ ပေါ့။ ကျောက်ကြား (ဥမင်)လေးက လူတစ်ကိုယ်စာ ချောင်ချောင်ချိုဝင်လို့ ရတယ်။

ကျွန်တော့်စိတ်ထင် မိနစ်(၂၀) လောက် ကြာမယ်ထင်တယ်။ အထဲမှာ ဝက်ဒါလိုပဲ ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက် နဲ့ လမ်းပြ မျောက်ကလေးသာ မပါရင် သွားတတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။

အချိန် နည်းနည်းကြာလာတော့ အမှောင်ထဲမှာ ကျွန်းသားရပြီး ထင် သာမြင်သာ ရှိလာတယ်။ ပိန်းပိတ် အောင် မှောင်နေတာ မဟုတ်ဘဲ။ အလင်းရောင်နည်းနည်း ရှိတယ်။ ဘယ်က ထွက်လာတဲ့ အလင်းရောင် ဆိုတာတော့ မသိဘူး။

‘လေဝင်လေထွက်ကော ရှိရဲ့လား’ ‘ရှိပုံရတယ်။ မွန်းကျင်နေတာမျိုး မရှိဘူး။ နောက်ဆုံး ခန်းကျယ်တစ်ခုထဲ ရောက်သွားတယ်။ အခန်းထဲက အလင်းရောင်တွေ ဖြာထွက်နေတာပဲ’ ‘မီးအိမ်မီးတုတ်တွေ ထွန်းထား လို့လား’

‘ဘယ်ဟုတ်မှားလဲ။ ကျောက်မျက်ရတနာ တွေဟာ အသိအလယ်မှာ ကျောက်ခွက်ကြီး တစ်ခုရှိတယ်။ ခွက်ထဲမှာ ဆီတွေအပြည့်နဲ့ ထွေထွေတစ်စင်း ပျောနေတယ်။

ထွေထွေပေါ့။ ထွေထွေ ထွေထွေပေါ့။ ကလေးနဲ့ ပုစိတ်ထားတဲ့ ဆံတော်ကို ဖုရ တယ်။ ရှိပွားတော်တွေ ဘုရင် မိရာရပ်တု တွေလဲ အရွယ်ပုံပေါ့’

‘ဆံတော်က ဉာဏ်တော်အရွယ် အစား ဘယ်လောက်ရှိသလဲဆရာ’ ‘မရှိဘူး။ မရှိဘူး။ လူတယ့် ဆံတော် ထက် သိသိသာသာ ကြီးတယ်။ အရှည် တစ်ညလောက်ရှိတယ်’

‘ရတနာတွေမြင်ရတော့ ဆရာစိတ် ထဲမှာ တစ်ခုခု မဖြစ်ဘူးလား’

‘ကျွန်တယ်ပြောပုံတယ်။ ဒီကုန်းမှာထွေထွေ သာသနာ နှစ်(၅၀)ပြည့်တဲ့အခါ ပြန်ကျ နေတဲ့ ဓာတ်တော်တွေ တစ်ရပ်တော်တည်း စုပေါင်းပြီး ဓာတုပရိယာယ်ပြတော်ပယ် အဲဒီအခါမှာ ဒီကုန်းမှာက ရှင်တော်ဗုဒ္ဓကို ပူဇော်ဖို့။

ကျွန်တော် ပြန်ပျော်ပါးတုံ့။ ဆံတော်ကို ဖုရလို ပီတိဖြစ်ရတာတော့ ပြောမပြတ် အောင်ပေါ့။ ထိုသို့သိသိသာသာ ပြန်ပြီး ဖုရကြို (၁၀)သုတ်ကို အပြန်အလှန် ရွတ်ဖတ်လာလို့ပဲ နေပါတယ်။

အချိန်အတော်ကြာအောင် အားပါးတရ ပူဇော်ပြီးမှ ဆရာတို့ စောင့်နေကြမှာပဲဆိုပြီး အပေါ်ပြန်တက်ဖို့ စိတ်ကူမိတယ်’

ကျွန်းတော်ဆီလို့

မျောက်ကလေးက ကျွန်တော့်စိတ် ကို သိနေသလို ရွှေက ထွက်သွားလို့ တစ်ပါးတည်း လိုက်ခဲ့တယ်။ ဆယ်မိနစ် လောက် လျှောက်မိတော့ ဥမင်လင်းကို လင်းလင်းရှင်းရှင်း မြင်ရပြီး ဥမင်ဝကို ရောက်တယ်။

ဥမင်ဝအစွန်းမှာ ရပ်ပြီးကြည့်လိုက် တာ တောင်ခြေက “ပန်းကုန်း” ချွန်ကို မှုန်မှုန်ဖျာပဲ ပြင်ရတယ်။ ကွာသွားလို့ ကတော့ အမှီးအသား တောင်ရှာလို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး။

ဒါနဲ့ ကုန်းတော်ကို ဘယ်လိုပြန် ရောက်လာတာလဲ’

‘အဲဒီလို တွေဝေနေတုန်း မျောက် ကလေးက နောက်ကနေ တွန်းချလိုက် လို့ အသံနည်းထဲ အေးသွားတယ်။ ထူးဆန်းတယ် ဆရာ... အောက်ကို

ကျမသွားတဲ့ အပေါ်ကို တစ်ခိုက်တစ်ခါ
သွားတယ်။

ကျောက်စွန်းတစ်ခုကို တွေ့လို့
လှမ်းဆွဲပြီး တွယ်တက်လိုက်တဲ့အခါ
သိပ်ရှေ့ ရောက်နေတာ တွေ့ရတယ်။
ဒါနဲ့ တောင်တက်ကျောက်ရောက်ကား
ထစ်လမ်းအတိုင်း ကုန်းတော်ကို ပြန်
တက်ခဲ့ပါတယ်။

‘သုံးရက်တောင်ကြာတာ တခြား
ဘယ်နေရာတွေရောက်သွားသေးသလဲ’

‘ကျွန်တော်စိတ်ထဲ ဆာပဲ အလွန်ဆုံး
တစ်ညနေလောက် ကြာတယ်ထင်တာ။
ဆရာတို့ပြောပုံ သုံးရက်ကြာတယ်လို့ သိရ
တယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာတို့ ယုံမှာ မဟုတ်
ဘူးလို့ ပြောတာပေါ့’

‘ဆရာပြောတာ သုံးထပ်ဂူ ပထမ
ထပ်ကနေ ဌာပနာတိုက်ထဲ ဝင်လို့
ရတယ်ပေါ့’

‘ဟုတ်တယ်လေ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ကျွန်တော်တို့လဲ သွားကြည့်ချင်
တယ်။ လိုက်ပြပေးနိုင်မလား’

‘ရတယ်လေ၊ အစောကြီး ခိုသေး
တာပဲ သွားကြတာပေါ့’

သိပ်ဖြစ်၍ ဆရာဦးကျော်ဝင်း ကိုဝင်း
မြင့်နှင့် ကျွန်ုပ် သုံးဦးက ဦးသက်ဝင်း
နှင့် လိုက်ပါခဲ့၍ ကျန်လူများက နောက်
များမှ အေးအေးဆေးဆေး သွားမည်
ဆိုကာ ကုန်းတော်၌ အနားယူလျက်
ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေသည်။

လျှို့အတွင်းသို့ ဆင်းရာလမ်းမှာ
မတ်စောက်သော်လည်း ဝိုးအကုန်
ဆောင်းအံ့ကူးကာလဖြစ်၍ ကိုင်းပင်
များ ရှင်သန်ဆဲရှိရာ ထိုကိုင်းပင်များကို
အားပြကာဖြည့်ဖြည့်ချင်း ဆင်းနိုင်၏။
ဦးသက်ဝင်းကားတောင်ဆိတ်တစ်ကောင်
ပမာ ပေါ့ပါးစွာ ဆင်းသွားလေသည်။

ခဲလေသမ္ဘ ညရေကျ

သုံးထပ်ဂူ ပထမထပ်သို့ရောက်
သောအခါ ဦးသက်ဝင်း ပြောပြသည်

၂၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စုဒ္ဓါး

ကျောက်တုံးကို / ဇလလာကြည့်ရာ
လူတစ်ထိုင်စာမျှရှိ၍ အစွန်းတွင် ချိုင့်
ခွက်ကာ သဘာဝ ရေခွက်ကလေး
ဖြစ်နေသည်။

စမ်းသပ်ကြည့်သောအခါ ထိုခွက်
တွင် အမှီခတ်ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။
ရေမတ်ခွက်ကြီးတစ်ခွက်စာ ဝင်ဆံ့ပေ
မည်။ ဂူ ပထမထပ်တစ်ခုလုံး ချုံနွယ်
များသာရှိ၍ သစ်ပင်ကြီးများ မရှိပါ။

ထို့နောက် ဌာပနာတိုက်တွင်းသို့
ဝင်ရန် ဖယောင်းတိုင်၊ လက်နှိပ်ခတ်
မီးများ အသင့်ပြင်ကာ တော်ဝန်နံရံ
ကျောက်ကြားဆီသို့ သွားရောက်ကြရာ
ရှေ့ဆုံးမှ ဦးသက်ဝင်းက ...

‘ဟာများ မရတော့ဘူး’

ဟု အာမေဩဝါပြုလေသည်။

‘ဘာများဖြစ်လို့လဲ’

‘ဒီမှာလေ’

ဦးသက်ဝင်း ညွှန်ပြသောနေရာကို
လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ မြက်
တစ်ပေ၊ အမြင့် ထက်စပ်တစ်ဖောင်
ခန့်ရှိမည် အင်္ဂတေကြောင်းကြီးကို
တွေ့ကြရ၏။

အင်္ဂတေမှာ ရေညှိပင် မတက်သေး။
လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ရှိနေသဖြင့်
အင်္ဂတေဖို့ ဝိတ်ထားသည်မှာ လစိုင်း
ခန့်သာရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

ဌာပနာတိုက်အဝင်လမ်းဟု ယူဆ
ရသော ကျောက်ကြားဥမင်မှာ အခိုင်
အမာ ပိတ်ဆို့ထားပြီးလေပြီ။

ဗုဒ္ဓဉာဏ်မကြာ မပူးထိုက်ဟူသာ စိတ်
မြေကာ ကုန်းတော်သို့ ပြန်တက်ခဲ့ကြ
သည်။ နောက်နေ့ အရုဏ်တက်ချိန်
တွင် ကုန်းတော်ဆီမှ လူများစွာ၏
အသံပလံများကြားရကာ ဆံတော်ရှင်
အား အရုဏ်ဆွမ်းကပ်နေသော
ပရိသတ်များစွာ တွေ့ရ၏။

တောင်မြေအနီးချပ်စပ်ရှိ ပန်းကုန်း
ဝင်းကျိုက်၊ ဖလင်၊ ဝတ်ကြီး စသည့်
ကျေးရွာများမှ ကာလသားသမီးများ
အစုအဖွဲ့လိုက် ဘုရားပူး လာရောက်
ကြခြင်းဖြစ်သည်။

နှစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်
နံနက်တိုင်း ဤသို့ လာရောက်လေ့ရှိ
ကြသည်ဟု သိရ၏။ စေတီတော်
ဂေါဟာအဖွဲ့ လူကြီးများလည်း ရောက်
ရှိနေကြသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် သုံးထပ်
ဂူ အင်္ဂတေအကြောင်း စုံစမ်းကြည့်၏။
အသက်(၇၀)နီးပါးရှိပြီဟု ခန့်မှန်း
သော ဗမာရည်လည်သည့် (ဆေး
စကားကို ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်လည်စွာ
ပြောတတ်သည်) အဘိုးဆိုက ဤသို့
ရှင်းပြလေသည်။

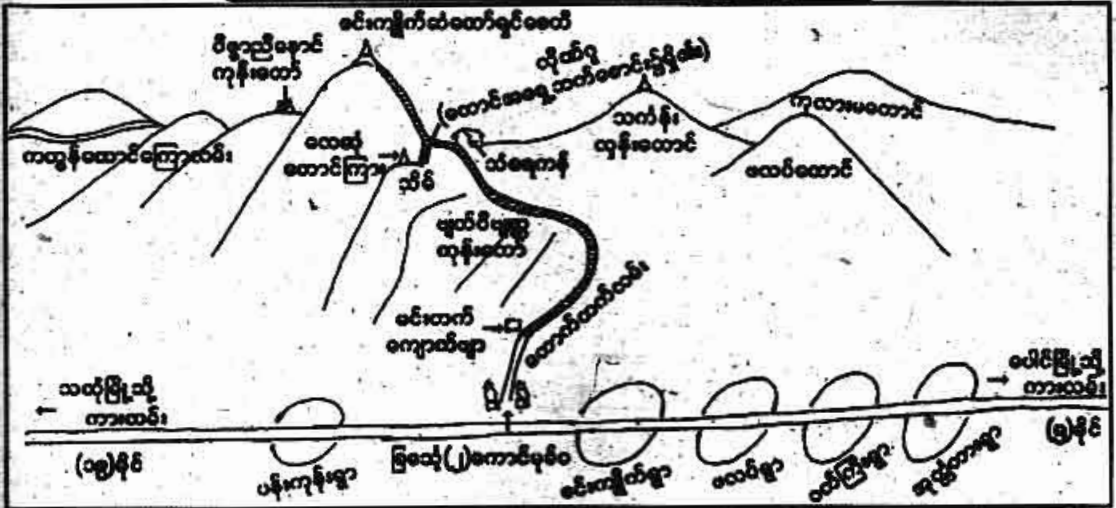
‘ဒီဒီ ကျောက်ကြားအင်္ဂတေကြောင်း ဥမင်
လမ်းက ကျပ်တို ဝယ်ဝယ်ကတည်းက
တယ်။ ကလေးတန်းက ထိုကျပ်တို
မယ် ဝက်ပါလို အကွေ့အကောက်တွေ
များစွာနဲ့ သိပ်စေ့စေ့သွားရတဲ့ ပြန်ထွက်
ခဲ့ရတယ်။

စေတီတော် ဌာပနာတိုက်ဆီ ရောက်သော်
လည်း ချိုကြပါနဲ့ ဒီဗေယျံ ပြန်ပြောပြရဦး
သွားရဦး။ အတွင်းကျကျ ဝင်သွားတဲ့အခါ
ပြန်ပထွက်လာကြတာ။

ဒီနှစ်မှာ ကိုရင်ကြီးတစ်ပါး ထဲသွားပြီး
ပထွက်လာတော့ ဂေါဟာအဖွဲ့ဝင်တွေ
ပေါ်ပြီး ဒီဒီလမ်းကို အင်္ဂတေနဲ့ အဆင့်
ပိတ်လိုက်ရတယ်။

ဝင်းကျိုက်စေတီကို နေရာက ထွက်
တရားထိုင် ပုတီးစိပ်သူတို့ ခြောက်
ယုံကြည်ရာအလုပ်ကို လုပ်ကြတယ်။

ဆဲတော်ရှင် ဇင်းကျိုက်စေတီ ဝန်းကျင်နေရာပြမြေပုံ

စုစပ်တတ်တဲ့လူတွေလဲ ပါလာတတ်လို့ သူတို့အဖွဲ့ရယ်ကင်းအောင်လို့ စုပေါင်း ခဲ့ကြတာပဲ။ လုပ်လိုက်တာပဲ။

ဟု ဆို၏။

[အသိအမှတ် ပြောသကဲ့သို့ပင် ကျွန်ုပ်တို့ ချောက်ချီသော (၉)ရက် ဘာအတွင်း ဆဲတော်ရှင်အား ပုံ သဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးဖြင့် ပူဇော်ကော် ခေါ်ကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ငြိမ် သက်ရွာ ထိုင်၍ သမထ၊ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းစံခြင်းသူများ၊ မိသားစု သို့ အချို့ (အနည်းငယ်သာဖြစ်၏)ကား စေတီတော်အား အကြိမ်ပေါင်းများ ရွာ ပတ်၍ ပြေးသူ၊ ခြေတစ်ချောင်း ထည်းခြင်းရပ်ကာ ထက်အုပ်ချီ မျက်စိမှိုက်လျက် ကြာရှည်စွာ အာရုံ ပြုနေသူ၊ ကူးလဲလောင်သော အသံ ဖြင့် ဆွေတော်ရှင်သောင်း၊ သိုးစေတီ ပေါင်း၊ စုံလင်အောင် တိုင်ထည် ဆု တောင်းသူ စသဖြင့် စုံလင်စွာ မြင် တွေ့ခဲ့ရလေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်...

ဇင်းကျိုက်တောင်နှင့် သက်နိုးလှန်း တောင်နှစ်လုံးအကြားရှိ ရေကန်ကြီး အနီး၊ တောင်ထွတ်အရှေ့ဘက်ရှိ လိုဏ်ဂူတွင် သီတင်းသုံးနေသော ဆက်တော်(၇၀)ကျော်ခန့် ရှိသည်

ဆရာတော်ကြီးက...

အာဟာရ နှစ်အားပါအား အာဟာရ ချုပ်ရင် ဖော်တော်ကို ခိုထားပြီး အနီး ဝန်းကျင်က လိုဏ်ဂူတွေမှာ အာဟာရပါ ဟု အကြံပေးတော်မူလေသည်။

ဌာပနာတိုက်အကြောင်း မေးမြန်း ကြည့်သောအခါ...

'ကျုပ်တို့ကြာရှည်ကြာရှည်တစ်ပါး ပု ယံရက်စရာ... ထိပ် ပတ်ရက်စ ရှိမည်ဆိုတဲ့ အဘိုးကြီးကတော့ ဝမ်း တယ်၊ သိကန်တယ်ဟု ငွေလှေလှေ အဆင့်သို့ ဆဲတော်ကို ပုတ်ထားတယ်လို့ ပြောတာပဲ။ သူပဲ ဆုံးသွားပါပြီ' ဟု ခြေကြမ်း ၂၀၀၄ ခုနှစ်ခန့်တွင် သိကြားစေတီဆိပ် ကပ်လျှံခဲ့သော စေတီတော်များ ပူဇော်မှုအဖြစ် ဇင်းကျိုက်ဆဲတော်ရှင်အား ပန်းသစ်မွန် (ရာမည)နှင့်အတူ တစ်ကြိမ် ထပ်မံ၍ အဖူးအမြော် ရောက်ခဲ့သည်။

သုံးထပ်ဂူသွားရာ လမ်းစကိုသော်မှ မမှတ်မိ၊ မတွေ့ရှိခဲ့ရချေ။ ထိုမှ နောက်ပိုင်းတွင်ကား တောင်ခြေ "မင်း တက်ကျောက်ရာ"မှ လှမ်းမျှော် ဖူးမြော်ရုံသာရှိ၍ တောင်ထွတ်ပေါ်သို့ မရောက်ဖြစ်တော့ပေ။

မှတ်စုဟောင်းများတွင် ပြန်လည်

ဖတ်ရှုသဖြင့် အမှတ်တရ ပူဇော် ရေးဖွဲ့ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကံယက်ရှင် ဆရာဦးသက်ဝင်း သည်လည်း ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်း သွားပါပြီ။ ကိုဝင်းမြင့်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနာ စနိယဆရာတော်အဖြစ် ပေါင်မြို့၊ ကျွဲခြံရွာသစ် မဟာစည်ဝိသုဒ္ဓိသာတွင် လည်းကောင်း၊ ကိုထွန်းရွှေက လူသူ တော်အဖြစ် ဇင်းကျိုက်တောင်ခြေ သတ္တဌာနတွင် လည်းကောင်း သာသနာ တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်နေကြဆဲ ဖြစ်လေသည်။

ဦးသက်ဝင်းတစ်ယောက် လိုရာ ခရီးသို့ အရောက် ထမ်းနိုင်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုလျက်...

(ထိုစဉ်က ဦးသက်ဝင်း လေတွင် တချိန်ခို၊ မြင့်တက်လာသည်ဆို သော သီပေါ၊ ကမ်းပါးနေရာသည် လေကြောင်းများ စုဆုံ၍ အထက်သို့ မှုတ်တင်သည့် တောင်ကြားနေရာ ဖြစ်ကာ ပထမထပ်ထည် ပစ်ချလိုက်ပါ က အထက်သို့လွင့်ပျံ့ထက်၏။ ပုဂ္ဂိုလ် တောင်မြေရှိ "လေတွင်အောင်" ကဲ့သို့ သော နေရာတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ရေပျော်အောင်သူ ဦးအာပေါ

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြီးတွင် မကြာခဏ ရုက္ခစိုးမှော်ကျင့်စဉ်များ အကြောင်း၊ ရုက္ခစိုးမှော် အောင်မြင်သူများအကြောင်းတို့ကို ဖတ်ရှုနေရပါသည်။

သို့သော် ရေပျော်အောင်သူ (ရေထဲကူးအောင်မြင်သူ) အကြောင်းတော့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါလောက်ပဲ ဖတ်မိဖူးပါသည်။ ၂၀၁၄ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ စာမျက်နှာ (၁၃၅)တွင် စာရေးဆရာ မောင်ကံ(တံတားရွာ)မှ သီလဇွင်တစ်ပါး၏ ရေပေါ်တွင် အိပ်ခြသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း၊

ယခု စာရေးသူကိုယ်တိုင် ကြုံဖူးခြင်းပူ။ တွေ့ဖူးခဲ့သော ရေပျော်အောင်သူ ဦးအာပေါ (အများကခေါ်သူ) အကြောင်းအနည်းငယ်ရေးသားတင်ပြ

ပါမည်။

စာရေးသူသည် ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် စား/ပျော် ညောင်လေးပင် လုပ်ငန်းခွဲမှ ပဲခူးမြို့ရှိ ရွှေဟင်္သာစားသောက်ဆိုင်သို့ ပြောင်းရွှေ့အမှုထမ်းဆောင်ခဲ့ရပါသည်။

ပဲခူးမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့လာရသော်လည်း ဆွေမျိုးသားချင်းနှင့် အသိမိတ်ဆွေ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိပါ။ ရွှေဟင်္သာ စားသောက်ဆိုင်ရောက်မှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဝန်ထမ်းများနှင့် တွေ့ဆုံရင်းခွဲရပါသည်။

တစ်ရက်တွင် ဆိုင်အပေါ်ထပ်မှ လမ်းမပေါ်သို့ ကြည့်ရှုနေစဉ် ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ အသားလတ်လတ်နှင့် အသက် (၄၅-၅၀)နှစ်ခန့်ရှိ အမျိုးသားတစ်ဦးသည် ယောက်ျားရောင်အဝတ်များ ဝတ်ဆင်လျက် အလှူခံနေပါသည်။

ထိုစဉ် အများကလည်း စိတ်အားထက်သန်ကြည်ဖြူစွာ ပေးလှူလျက် ရှိသည်ကို မြင်သဖြင့် ပဲခူးမြို့သူ (ဝန်ထမ်း)ဒေါ်မာမာအေးအား မေးမြန်းရာ ဒေါ်မာမာအေးမှ...

‘ဆရာ ဒေါ်မျိုးလှိုင်က ရောင်းအောင်ထားလေ၊ အများကတော့ ဦးအာပေါပဲ ခေါ်ကြတယ်။ ကျွန်မလဲ နာမည်အရင်းကိုတော့ ယထိုင်းတူ၊ တူပြောတဲ့ ပျိုလ်တစ်ဦးပဲ ဆရာတစ်ပါးကလေ။ စိတ်ဝေးရာရှင်ပုံမျိုး ထွက်လာတတ်တယ်။ တစ်ခါကဆိုရင် ပုဆိုး (လုံခြုံ)အစား သင်ပိုင်ကိုဝတ်ပြီး အဆီကတော့ ရှပ်အင်္ကျီပဲ ဝတ်ထားတယ်။ ဘုန်းကြီးဆောင်ထီးကြီး ဆောင်လာတယ်။ တစ်ခါကလေလဲ ကလေးစီး စက်တီးအေး စီလာတတ်တယ်။ ဆိုက်ကာဆရာတွေလဲ ပိုက်ဆံပေးတဲ့ တက်ဖီချင် စီလာ ဆိုက်ကာဆရာတွေကလဲ ဘုန်းကြီး

သွားရင်တဲ့နောက် နင်းပြီးပေးတယ်။

အဲဒီလိုကားဆရာအဖို့ အိမ်နဲ့အတွက် တော့ ယ်လာရက်ပဲ။ သူ့လိုကားမှာ အများ ဆုံး ငှားရမ်းစီမံကြတဲ့နည်း။ ဒါကြောင့် သိုက် ကားဆရာတွေကလဲ သူ့ကို လေးစားကြ တယ် ဆရာ။

သူ့ကို ငွေလျှာနှင့် သူတ ယူရင်သလောက် ယ်ယူတယ်။ ဥပမာ ငွေ သိ/(တစ်ဆယ်ကျပ်) လျှာပေယံ၊ သူက ငွေ ဝိ/(တစ်ကျပ်) လောက်ပဲ ယူတယ်။ တစ်ခါတလေတော့လဲ လျှာသလောက် အကျန်ယူလွှားတာပဲ။ တချို့က မိတ်ယူသူလို့ ထင်ကြတယ်။

ဒေါ်မာမာအေး စကားကြောင့် စာရေးသူလည်း ကန္တီရယ်ကြည်သူ တစ်ယောက်ပီပီ ဦးအာပေါနောက် လိုက်သွားပြီး ငွေ ငွေဝိ/(ငါးဆယ်ကျပ်) ပေးလျှာရာ ဦးအာပေါမှ လူကိုကြည့်ပြီး ငွေသဝီ-(ကျပ်တစ်ဆယ်)ပဲ ယူသွား ပါသည်။ ဘာစကားမှ ပြောမသွားပါ။ ပြန်ပြသွားပါသည်။

တနင်္ဂနွေ အားရက်တစ်ရက်တွင် စာရေးသူသည် သမီးငယ်နှစ်ဦးအား ခေါ်၍ ရွှေမှရွှေဘုရားကြီးသို့ ဘုရား နှစ်ဆင်း ပုတီးစိပ်ရန် သွားခဲ့ပါသည်။ ပုတီးစိပ်ပြီးနောက် ဘုရားကြီး၏ ဆောင်ဘက်မှန်မှဆင်းကာ ပဲခူး သန့်ပွင့်လင်းမကြီးအတိုင်း နေအိမ်သို့ ဆင်းရောက်ပြန်ခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ ဘုရားနေထိုင်သောအိမ်မှာ မိုင်းကနိုင်း ဆောင်ပိုင်းတွင် ရှိပါသည်။

စာရေးသူတို့သားအဖသည် လိပ်ပြာ ကန်ကြီးရှေ့ရောက်သော် လိပ်ပြာကန် ဆံတောင်ဘက် ကန်ပေါင်ပေါ်တွင် ဆံကြည့်နေသော လူအုပ်ကြီးအား ခြံတွေ့လိုက်ပါသည်။

ရေကန်ထဲတွင် ယက်ကန် ဆက်ကန်နှင့် လှုပ်ရှားနေသည်ကို ခြံတွေ့ပါသဖြင့် ကေန္တ ကလေး

တစ်ဦးဦး ရေနစ်ခြင်းကြောင့် ရေကန် တွင်း ဆင်းရှာနေတာပဲ။

ဒါကြောင့် လူအုပ်ကြီးက ကန်ပေါ် ဝေါ်က ရပ်ကြည့်နေတာပဲဟု အထင် နှင့် သမီးနှစ်ဦးအား လက်ကိုဆွဲ၍ လူအုပ်ကြီးထဲအရောက်သွားခဲ့ပါသည်။

အနားရောက်တော့မှ အထင်နှင့် အမြင် လွဲနေပါသည်။ ရေကန်ထဲတွင် ယက်ကန် ယက်ကန်နှင့် နေသူများမှာ ပက်လက်လှန်၍ ရေပေါ်တွင်ပေါ်နေ သော လူနှစ်ဦးဖြစ်နေပါသည်။

ဘေးနားရပ်ကြည့်နေသူများကို မေး ကြည့်တော့မှ ဦးအာပေါနှင့် တပည့်တို့ နံနက် (၉)နာရီလောက်ကစပြီး ရေထဲ ကူးနေကြတာပါဟု ပြောမှ သိရပါတော့ သည်။

စာရေးသူတို့ သားအဖလည်း (၁၅)မိနစ်ခန့် ထိုင်ကြည့်နေကြပါ သည်။ ဦးအာပေါမှာ ပက်လက်အနေ အထားဖြင့် ရေပေါ်တွင် ပေါ်နေပါ သည်။ (၁၀)မိနစ်ခန့်မှ တစ်ကြိမ်

လောက် ခြေဖျား လက်ဝယ်များ လှုပ် လိုက်ပါသည်။

ရောဂါသက်ကြီး ကုတားမတတ်ပါ။ လွန်ခဲ့သောလူသားပါ။ သစ်တုံးတစ်တုံး တာပေါ်ပေါ်နေသောအခို ခြံတွေ့ရပါ သည်။ လေတိုက်ရာ ချော့ပါနေပါသည်။

တပည့်လုပ်သူမှာ ကြာကြာမနေနိုင် ပါသဖြင့် ကမ်းသို့ရေကူး၍ ပြန်တက် လာပါသည်။ ဦးအာပေါမှာ နံနက်(၉) နာရီလောက်မှ စတင် ထုံကူးနေရာ (၂)နာရီခန့်ကြာပြီးဖြစ်ကြောင်း ရပ် ကြည့်နေသူတစ်ဦးမှ ပြောကြားပါ သည်။

ဒါဟာ စာရေးသူအတွက် ပထမဦး ဆုံး ရေမော်အောင်သူ ဦးအာပေါ၏ စွမ်းအင်အား ကိုယ်တွေ့မြင်ဖူးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ပဲခူးတွင်၁၈၉၉ခုနှစ် ကုန်အထိ နေခဲ့၍ ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်တွင် လုပ်သက်ပြည့်ပင်စင်တင်၍ ဗြိတိန်မြို့ရှိ ကုမ္ပဏီတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ခဲ့ ပါသည်။

ရေလယ်ဆီဗော တာဝန်ခံအဖြစ် (၁၃)နှစ်နီးပါး၊ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရပါ သည်။ ပဲခူးမြို့ရှိ မိသားစုသတင်းမှ တံပါး၊ အခြားသတင်းစကားများလည်း မကြားသိရပါ။

စာရေးသူသည် ယခင်က ဤကဲ့သို့ ဆောင်းပါးများ ရေးသားခဲ့ခြင်းမရှိပါ။ ရေးသားရန်စာည်း ရည်ရွယ်ချက်မရှိ ခဲ့ပါ။ စာဖတ်သူတစ်ဦးအနေဖြင့်သာ နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဗြိတိန်မြို့ ဆီဗောပေါ်တွင် အားလပ် ချိန် စာဖတ်နေရင်းမှ ၂၀၀၀ခုနှစ် ရောက်မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီး သို့ စတင်၍ စာများ ရေးသားပေး၍ စာရေးသူ တစ်ယောက်အဖြစ် ကူးပြောင်းခဲ့ရသူ ဖြစ်ပါသည်။

ယခင်က ဦးအာပေါအကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၆၃

စာရေးရန် လုံးဝစိတ်ကူးပင် မရှိရိုး အမှန်ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း လိုက်လံ စုံစမ်းခြင်းမရှိခဲ့ပါ။

၂၀၁၃ခုနှစ်တွင် ကုမ္ပဏီမှ နုတ် ထွက်ခဲ့၍ မိသားစုရှိရာ ပဲခူးမြို့သို့ ပြန်ပြောင်းခဲ့ပါသည်။

ဒီတော့မှ ဦးအာပေါအကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ရေးသားရန် စိတ်ကူး ပေါ်ပေါက်လာပါသဖြင့် ယခင်ကစတင် ပြောကြားပေးသူ ဒေါ်မာမာအေးအား ဦးအာပေါအကြောင်း တပ်မံမေးမြန်းရာ သူမကလည်း ဦးအာပေါအား ပဲခူးတွင် မမြင်ရတော့ကြောင်း၊ ဘဝတပါးသို့ ပြောင်းသွားပြီဟု ကြားသိရကြောင်း...။

ဦးကျင်တင်နှင့် ရင်းနှီးသဖြင့် ဦးကျင်တင်အား တွေ့ဆုံမေးမြန်းနိုင် ကြောင်း လမ်းညွှန်သဖြင့် စာရေးသူ သည် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဦးကျင်တင်ထံ သွားရောက် မေးမြန်းရပါတော့သည်။ ဦးကျင်တင်မှ...

ဆရာဦးအာပေါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ သိပ်ရင်း နီးတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ခါတလေ ပဲခူး ရောက်တုန်း တွေ့ရုံတလဲ ဂျိပါတယ်။ ဦးအာပေါက ပဲခူးသားလဲမဟုတ်ဘူး။ ပဲခူးမှာ လဲ အမြဲနေတာမဟုတ်ဘူး။

တစ်ဆင့်ကြာတာက ဦးအာပေါက ကျွန်တို့မှာနေတာတဲ့။ ကျွန်တို့မှာလဲ

သေဆုံးသွားပြီလို့ ကြားတယ်။ နှစ်အတော် ကြာပြီတဲ့...။

ကျွန်တော် သိသလောက်ကတော့ လူထူးဆန်းပဲ။ ငွေတွေဘာတွေ အလှူခံရင် လှူသူက စေတနာအပြည့် နဲ့၊ ပိုပေးလျှာပေးမယ့် သူတောင်း သလောက်တွေပဲယူတယ်။

(၁၀)ကျပ်တောင်းရင် တစ်ဆယ်ပဲ ယူတယ်။ ပိုပေးပေးမယ့်မယူဘူး။ သူ နောက်ကို လူတွေကလိုက်ကြတယ် ဆရာ။

သူ့ထဲက ဘာတောင်းသလဲဆို တော့ (၃)လုံး၊ (၂)လုံး ထိဂဏန်းတွေပဲ တောင်းတယ်။ လူတွေက သူပေးတာ တွေ ပေါက်တယ်ဆိုပြီး သူ့နောက် လိုက်နေကြတယ်။ သူက ရော... ဒီ ဂဏန်းထိုးဆိုပြီး ပေးတာမဟုတ်ဘူး။ သွယ်ဝိုက်ပြောပြီး ပေးတာ။

တစ်ခါက သူ့ဘာသာသူပြောနေ တာ ငါ ညနေ(၄)နာရီမှာ ဗိုလ်စစ် နိုင်ကန် ကျောက်ကြီးစုမှာ ပက်လွှတ် လှန်မယ်လို့ ပြောတယ်။

အဲဒီနေ့က (၃)လုံးထိဂဏန်း ထွက် မယ့်နေ့ပဲ။ ညနေကျတော့ (၃)လုံးထိက (၄၆၂)ဂဏန်း ထွက်သွားတယ်တဲ့...။

တကယ်တော့ သူက ချဲ့ထိဂဏန်း ပေးလိုက်တာ ဘယ်သူကမှ ချဲ့ထိ

ဂဏန်းပေးမှန်းမသိကြဘူး။ တစ်ဦး နှစ်ဦးတော့ သေသွားတယ်လို့ ပြောတယ်။ ဘယ်လိုကောက်သလဲ ဆိုတာတော့ မသိဘူး။

နောက်တစ်ခါက လူတွေက သူ့မြင်ရင် (၂)လုံး၊ (၃)လုံးထိ တောင်းနေကြတော့ စိတ်ဆိုးတဲ့ပုံနဲ့ ဒီလောက်လိုချင်ရင် ဒါ မယူချိန်၊ ပုဆိုး(လုံချည်)ကို အနည်းငယ် လှန်ပြလိုက်တယ်တဲ့...။

အဲဒီနေ့မှာ (၂)လုံးထိက (၁၀)သုဉ်(၂)လုံး ထွက်သွားတယ်တဲ့ဆရာ။ အဲဒါပဲ သွယ်ဝိုက် ပြီး ပေးလိုက်တာပဲ။ အဲဒီမှာပဲကောက် တတ်တဲ့ လူနည်းကတော့ ပေါက်သွားကြ တယ်တဲ့။ တခြား ထူထူးတွေတွေတော့ ကျွန်တော်လဲ မသိဘူး။

စာရေးသူကတော့ ဒီလောက်ပဲ စုံစမ်းသိရှိခဲ့ရပါသည်။ ဦးအာပေါကို ပဲခူးမြို့၊ သူ့မြို့သားတွေက သိရှိသူများ ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထူးဆန်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးအဖြစ် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မှတ် တမ်းတင်နိုင်ရေတွက်သိရှိသူအပေါင်း မှ ပြည့်စုံစုံစုံရေးသားကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်ခင်ဗျာ...။

ဦးစိန် (တိုးချောင်ကြီး)

စာရွှေသူ သုတေသီနှင့် ပညာရှင်များအင်ရာ

ဤဆောင်းပါးပါ ဦးအာပေါမှာ ကျွန်တို့ထိုနယ်တစ်ဝိုက်တွင် နေထိုင်ကြောင်း ကျွန်တော် ကျွန်တို့ထံမှ တောင်တန်းတစ်ခုတွင် ရှိခဲ့စဉ်က ကျွန်တို့ထံမှ သွားတိုင်း ကြားသိခဲ့ရပါသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တို့ထံရှိ တွင် အာပေါဂူဟုလည်း ရှိကြောင်းသိရ ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ သိသလိုက်သူများ ပြည့်စုံသတက် ပြည့်စုံအောင် မှတ်တမ်းတင်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

သေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တစာအုပ်ဖြန့်ချိရေး

မင်းမြတ်က

ဥစ္စာစောင့်သိုက်တွေ

ဝေါဟာရ

‘ညောင်လေးပင် ရွှေကုန်ရောင်း’ သိုက်
ပေါင်းရပ်တဲ့ တစ်ရာကျော်

ဤစကားကို ရှေးလူကြီးများက
တွင်တွင် ပြောနေကြ၏။ ယုံသလည်း
မှိုင်း၊ မယုံသလည်းရှိ၏။

ဥစ္စာစောင့် သိုက်တွေကလည်း
အမျိုးမျိုးတဲ့။ ဘုရားသိုက်တဲ့၊ နဂါး
သိုက်တဲ့၊ ကုလားသူဌေးသိုက်တဲ့၊ ဗမာ
သူဌေးသိုက်တဲ့။

ဘုရားသိုက်က ဘုရားပုထိုးစေတီ
ဆော်များမှာ ရှေးလူကြီးများက ရွှေငွေ
ဆောက်သံပတ္တမြား တန်ဖိုးရှိသော
ဆရာများကို ဌာပနာထားခဲ့ကြ၏။

ယခု ထိုစေတီပုထိုးများ ပျက်စီးကုန်
ကြ၍ ထိုနေရာတွင် ဘုဒ္ဓဥစ္စာစောင့်များ
လူသားတွေ မဖျက်ဆီးကြရန်၊
ဆွန့်ခိုက်ရန် စောင့်ရှောက်နေကြရပါ
သည်။

နဂါးသိုက်က ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာ
ကတည်းက နတ်၊ နဂါးများ စောင့်နေ
သော ရတနာသိုက်ဖြစ်သည်တဲ့။

ကုလားသူဌေးသိုက်က တစ်ချိန်
က မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးအတွင်း
အင်္ဂလိပ်အစိုးရ အုပ်ချုပ်ခဲ့စဉ်က
ငွေကြေး ပစ္စည်းဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝ
လှသည့် ချစ်တီးကုလားများ အိန္ဒိယ
နိုင်ငံကြီးမှ မြန်မာနိုင်ငံတွင်းသို့ ဝင်
ရောက်လာကြသည်။

ကျေးလက်တောရွာများမှ ဆင်းရဲ
သားလယ်မြေများကို အပေါင်ခံကြ
သည်။ ဝယ်ယူကြသည်။ ဆင်းရဲသား

လယ်သမားများ လယ်များကို ပြန်မရွေး
နိုင်ကြသောအခါ ထိုချစ်တီးကုလား
များက အပိုင်သိမ်းယူကြ၏။

ထိုချစ်တီးကုလားများ မိမိပိုင် ရွှေငွေ
ကျောက်သံပတ္တမြားများကို မှတ်မှတ်
သားသားပြု၍ မြေမြှုပ်ထားကြ၏။
တချို့သော ကျေးရွာများမှာ ချစ်တီး
တိုက်ကြီးများပင် ရှိ၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မြန်မာနိုင်ငံ
တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသောအခါ
ဂျပန်စစ်တပ်ကြီးက အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်
ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် နှိပ်စက်သည့်
အင်္ဂလိပ်တပ်များ အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့

www.burmeseclassic.com

မြန်ဝင်မြေးရ၏။

ထိုအခါ ချစ်တီးကုလားပိုင် တိုက်များလည်း ကျန်ရှိနေခဲ့၏။ ထိုတိုက်တာများအောက်တွင် ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားရတနာများ မြှုပ်နှံထားခဲ့၍ ကုလားသိုက်ဖြစ်နေရသည်ဟု ပြောကြသည်။

မြန်မာသိုက်ကတော့ ရှေးလူကြီးများသည် မိမိတို့ပိုင် ရွှေငွေရတနာများကို မြေမြှုပ်၍ သိမ်းဆည်းကြသော ဓလေ့ရှိခဲ့၏။ ဘုရားမပွင့်မီကပင် အနောက် အိန္ဒိယနိုင်ငံကြီးများလည်း ဤရွှေအိုးများ မြှုပ်နှံကြသော ဓလေ့ရှိ၏။

ယခု မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းမှာလည်း ရှေးခေတ် မြန်မာသုဋ္ဌေးကြီးများသည် ရွှေငွေရတနာများကို မြေတွင် မြှုပ်နှံထားကြ၏။

ထိုသူဌေးများ သေဆုံးသောအခါ မိမိတို့တွင် ပစ္စည်းဥစ္စာများကို စွဲလမ်းကြပြီး မြေစောင့်ပြိတ္တာကြီးများဖြစ်၍ မိမိတို့ပိုင် ရတနာသိုက်များကို စောင့်ရှောက်နေကြရသည်ဟု ရှေးလူကြီးများ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားပြောဆိုလာကြ၏။

ရတနာရှာဖွေကြသော သိုက်တူးဆရာများလည်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေတော့၏။

‘ဘုရားလိုက်တော့ သိုက်သွားမဟူကြ၍ သူတော်ကောင်းလိုက်စောင့် ဘိုလိုကြီးတွေ ရှိတယ်၊ ဒုက္ခရောက်ကုန်လိမ့်မယ်၊ အပယ်ခံရ ကျကုန်လိမ့်မယ်’

စသည်ဖြင့် ပြောကြသူတွေလည်း ရှိ၏။ ယုံကြည်သူတွေလည်းရှိ၏။ မယုံကြည်သူတွေလည်းရှိ၏။

စာရေးသူတို့ အရွယ်ရောက်လာတော့ သိုက်နှင့်ပတ်သက်သော ဝတ္ထုများ၊ အတော်များများ ဖတ်ရှုရ၏။

၂၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မိတ်ဝင်စားဖွယ်တော့ ကောင်းလှ၏။

ဝတ္ထုတွေထဲမှာ သိုက်ဆရာများနိုင်သည်လည်း ရှိ၏။ ရှု၍သိုက်ဆရာများ ထွက်ပြေးရသည်လည်းရှိ၏။

‘သိုက်ဆရာဆိုတာ တကယ်ရှိတယ်၊ ဥစ္စာစောင့်ဆိုတာ မြေစောင့် ဘုရားသာတွေပဲ သူတို့ဟာ စာပေတတ်တတ်ပျိုပဲ၊ တန်ဖိုးသတ္တိတွေရှိတယ်၊ လူယောင်ဖန်ဆင်းလို့ပဲ ရတယ်၊ မယုံဟူကြ၍’

ဤစကားကို ပြောပြသူကတော့ ရွာဦးကျောင်းမှ စာတတ်ပေတတ် ကျမ်းဂန်တတ် ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးပါပဲ။

ရွာသားတချို့က ဆရာတော်ကြီးအား လျှောက်ထားကြ၏။

‘ညောင်လေးပင် ရွှေကျင်ချောင်း သိုက်ပေါင်းရယ်တဲ့ တစ်ရာကျော်ဆိုတာ အမှန်ပဲလား ဘုရား’

‘ဒါကတော့ ရှေးရှေးက လူကြီးတွေ ပြောခဲ့တဲ့ စကားပါပဲကွယ်။ ငါလဲ အတိအကျတော့ ဘယ်သိမိမလဲကွယ်’

‘ရွှေကျင်ဘက်မှာတော့ ဥစ္စာစောင့်သိုက်တွေ အများကြီးပဲ ရှိတယ်လို့ ပြောကြတယ် ဘုရား။ တစ်ခါ တစ်ခါ ဥစ္စာစောင့်တွေဟာ လူယောင် ဖန်ဆင်းပြီး ပွဲတွေ၊ ဘုရားပွဲတွေကို လာကြတယ်လို့ ပြောသံ ကြားဖူးတယ်ဘုရား’

‘ဟုတ်မှာပေါ့...ငါလဲ တိတိကျကျတော့ မသိဘူးကွယ်။ မင်းတို့လိုပဲ ကြားဖူးတာတော့ ရှိတာပေါ့’

ထူးခြားတဲ့ သိုက်တစ်သိုက်

မြိုင်ရွာကြီးမှ အရှေ့ဘက်၊ စူးစူးသို့ သွားလျှင် ကွင်းဒလကြီးရွာ၊ နောက် ကွင်းဒလလေးရွာတို့ရှိ၏။

ကွင်းဒလလေးရွာသည် မြိုင်ရွာကြီးနှင့် (၃)မိုင်ခန့် မျှကွာဝေး၏။

ထို ကွင်းဒလလေးရွာသည် စစ်တောင်းမြစ်ကြီး၏ ကမ်းနဖူးပေါ်တွင် တည်ရှိ၏။ အိမ်ခြေ (၁၀၀) လောက်ပဲ ရှိ၏။ လယ်သမား ကိုင်းသမားများ နေထိုင်ကြ၏။

စစ်တောင်းမြစ်ကြီးကို ကျောပေါ်ဆောက်လုပ်ထားသည့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်းရှိ၏။ ထောင့်ပိုင်း၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကြီး

ထို ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ဆရာတော်ကြီး ဥဿိရိ ကျောင်းထိုင်ခဲ့ပါသဖြင့် ဥဿိရိကျောင်းဟု တွင်နေပါ၏။

အမှန်ကတော့ ကွင်းဒလလေးကျောင်းဖြစ်၏။ ထိုဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းနှင့် ကပ်လျက် စစ်တောင်းမြစ်ကြီးသည် စီးဆင်းလျက်ရှိ၏။

ထို ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းနောက်ဘက်တွင် စစ်တောင်းမြစ်ကြီးတွင် ဝဲကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေ၏။

ထိုစစ်တောင်းမြစ်ကြီးထဲတွင် ကြီးနားသို့ ရောက်လျှင် လှေသင်္ဘောကတူများ သတိထား၍ ခတ်ကြရ၏။ မှောက်သူလည်း ရှိ၏။

သေသုတွေလည်းရှိ၏။

ထိုရေဝဲကြီးစပ်၍ သေဆုံးရသူများ များလှ၏။ ထိုရေဝဲကြီးကိုလည်း ဥဉ္စသီရိကောင်နားတွင် ရှိ၍ ဥဉ္စသီရိပဲ ဟု ခေါ်တွင်ကြ၏။

ထိုကြီးမှ လျှောက်လှမ်း၍ ညဘက် အခါများတွင် ထူညီသံများကြားရ၏။ နံ့များ ညည်းညူသံများ ကြားရ၏။

ထိုပဲကြီးနားသို့ ညဘက်အခါ မည်သူမျှ မသွားကြပါ။ မကပ်ကြပါ။ အဖြစ်အပျက်အမှန်ကား...

ဂျပန်စစ်သားများ စစ်ရှုံးသောအခါ စစ်တောင်းမြစ်ကြီးအတိုင်း ဗေဒါပင်၊ ဗေဒါဘုတ်များကိုကိုင်လျက် စစ်တောင်း မြစ်အတိုင်း စုန်ဆင်းကြ၏။

ဂျပန်စစ်သားများကို အင်္ဂလိပ်တပ် လေယာဉ်က ဗုံးလိုက်ကြ၏။ ထိုအခါ ဂျပန်စစ်သားများ ရေထဲသို့ အလျင် အမြန် စုန်ဆင်းကြရ၏။

ဂျပန်စစ်သားတစ်စုသည် စစ်တောင်း မြစ်အတွင်း စုန်ဆင်းလာရာ ကွင်းဒလ

လေးရွာ ဥဉ္စသီရိဘုန်းတော်ကြီး ကောင်းနားက ဥဉ္စသီရိပဲကြီးထဲမှာ နစ်မြုပ်၍ သေဆုံးကုန်ကြရ၏။ ဒါက အဖြစ်မှန်ပါပဲ။

ထိုပဲကြီးတွင် ဘုရား၊ ပုထိုး၊ စေတီ တော်များက ယူဆောင်လာသော ရွှေ များကို တင်ဆောင်လာသည့် သမ္ဗန် တစ်စင်းလည်း နစ်မြုပ်သွားကြောင်း ရှေးလူကြီးများ ပြောပြကြသေး၏။

ထိုနေရာတွင် ပရလောကသားများ ရှိနေကြ၏။ ဘုရားပစ္စည်း၊ ရွှေငွေ ရတနာများကို စောင့်နေကြရ၏။ ချေ အောက်တွင် ထူးဆန်းလှသော သိုက် တစ်သိုက်ရှိသည်ဟု ပြောဆိုလျက်ရှိ ကြ၏။

ယခုတော့ စစ်တောင်းမြစ်ကြီး လည်း ထိုနေရာတွင် မရှိတော့ပါ။ သောင်ထွန်း၍ နေရာရွှေပြောင်းသွား ပါလေပြီ။

ထိုသောင်ထွန်းနေသည့်နေရာတွင်

ယခုအချိန်အထိ ဥဉ္စာစောင့် ပရလောက သားများ ရှိနေကြသေးသည်ဟု ရွာသူ ရွာသားများကတော့ ယုံကြည်လျက် ရှိကြပါသေး၏။

ယခုအချိန်အထိ ဆူထူညည် အသံ များ၊ ငိုယိုသံများကို ရံဖန်ရံခါ ကြားနေ ရသေးသည်ဟုလည်း ပြောကြ၏။

ဥဉ္စာစောင့်ဆိုသည်မှာ ဗုဒ္ဓစာပေ ကျမ်းဂန်များအရ အမှန်ရှိကြောင်း သိရ၏။

ဘုဒ္ဓိရတ် ပရလောကသားများဟု ခေါ်ဆိုကြရပါ၏။ မြေစောင့်နတ်များ ဖြစ်၏။ တန်ခိုးသိရှိရှိ၏။ လူတို့က သူ တို့ကို မမြင်တွေ့နိုင်။

သူတို့ကတော့ လူတွေကို မြင်တွေ့ နိုင်ကြပါသည်။ လူယောင်လည်း ဖန်ဆင်းနိုင်ကြပါသည်။

မင်းမြတ်သီဟ

ဆွမ်းချိန်အခါ

ဆွမ်းကျွက်ပြန်အောင်

မကြာမီ ဆွမ်းခံသံဃာများ ကြွလာပေတော့မည်။ ထမင်းကား ထွက်သေး။ သို့ဖြစ်၍ မုန့်ခြောက်နှင့် ဖယောင်းတိုင်များကို နီးလယ်တွင်ထည့်၍ အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်ခဲ့သည်။

ထမင်းမကျွက်သေးဘူးလား

ဟုတ်တယ်အစ်မ၊ လေးနာရီခွဲလောက်ထမှ ပီမယ်။ ညဉ့်နက်မှအိပ်ဖြစ်တော့ အိမ်အချိန် အိပ်ရာထရင် တစ်နေကုန် ခေါင်းနိုး အလုပ်ပျက်ပြန်ရော

အသလိုချိန် အိပ်ရာထာနဲ့ ရေခွေတစ်ခန်းတည်ထားလိုက်၊ ပြီးမှ ကိုယ်လက်သန့်စင် ဆန်သေချိတ်အချိန်မှာ ရေခွေလဲချလောက်ပြီ ဆရာအေးစား၊ ရှေ့ထည့်ပြီတည်းရင် အကျွက်ပြန်တာပေါ့

နောက်တစ်နေ့တွင် အစ်မပြောသည့်အတိုင်း လုပ်ကြည့်ရာ ပုံမှန်ထက် (၁၀)မိနစ်မျှစော၍ ထမင်းကျွက်သဖြင့်ဆွမ်းစား အိပ်ခါ လောင်းလှူနိုင်ခဲ့လေသည်။

မမြ

သိရောင်မြိုင် (ကဿာ)

ပတ်တိုင်းလောလူ အာကြာ (၂)

လက်ဝါးဖြင့် (၃)ချက်ခန့် သာသာပုတ်
လိုက်ရာ ဒုတိယအချက် ပုတ်လိုက်ပြီး
နောက် ချီချင်အပ်သည် ပို၍ပူရောင်
များလာသည်ဟု စိတ်တွင် ထင်လိုက်
မိပါသည်။

ထို့နောက် ချီချင်များကို လာကပ်
စဉ်က ပါလာသော စက္ကူဒိတ်အတွင်း
ပြန်ထည့်ပြီး တစ်ဦးမှ လူတစ်ဦး
ရောင်ပေါ်အောက်ရှိ လူအားလုံး
တစ်ယောက်တစ်လုံးစီ ထေ့
ကျွန်တော်လည်း ထေ့ကျ တစ်လုံး
၍ စားရပါသည်။

လူအားလုံးကို ဝေပြီးသော်လည်း
ချီချင်အချို့ ကျန်နေသေး၍ တည့်
အိမ်ရှင်၏ သားငယ်အား တည့်ချီ
သို့ ယူသွားရန် ပေးလိုက်၍ ကျွန်
က လက်ဖြင့် စစ်ကြည့်ရာ ချီချင်
လုံးခန့် အိတ်တွင်း၌ ကျန်နေ
ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ဒီတွင် ကျွန်တော် စဉ်းစားစရာ
လာပါသည်။ ဒါမျိုးတွေသည် ယူ
တွေလား။ မျက်လှည့်ပညာတွေ
ဟု ဝေခွဲမရ ဖြစ်ရပါသည်။

မျက်လှည့်ဆိုလျှင်လည်း မျက်
ဆရာတွေတွင်သာ ပစ္စည်းနှစ်
ဆရာနောက်ကွယ်တွင် ပေးထား
ပစ္စည်း ပျောက်သွားတတ်ကြ
ကြားဖူး၍ ကျွန်တော် ရထား
ချီချင်ကို အကုန်မစားဘဲ နှစ်

ယခင်လမှ အသက်

တစ်နေ့ မြစ်ကြီးနားမြို့
ရှမ်းတောင်ရပ်ကွက်တွင်
ရှိသော မန္တလေးကျောင်း
တိုက်တွင် အဘ အဂ္ဂိရတ်ဖိုထိုသွား
၍ လိုက်သွားပါသည်။

ဖိုရုံကထွက်ပြီး ဆွမ်းစားရောင်တွင်
ရှိနေစဉ် လူရွယ်(၃)ဦးက ဦးတိုက်ပြီး
အထုပ်ငယ်တစ်ထုပ် ကပ်လှူကြပါ
သည်။ ဘာက “ဘာလဲ” ဟုမေးရာ
“ယိုးဒယားချီချင်” ဟု ကပ်လှူသူများ
က ပြန်ဖြေကြပါသည်။

အနီးရှိ လူတစ်ယောက်ကို ချီချင်
များကို ထုတ်ဝေပြီး ရေတွက်ခိုင်း၍
ရေတွက်ကြည့်ရာ (၂၁)လုံးဖြစ်ကြောင်း
ပြန်လျှောက်ပါသည်။

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုး

တစ်မည် ထူးခြားကောင်း
ထူးခြားမှု ကြုံတွေ့
နိုင်သည်ဟု ယူဆပြီး
ရောင်ပေါ်တွင်
ရှိနေကြသူများရော ရောင်
အောက်တွင် ရှိနေကြသူ
များကိုပါ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်
လူမည်မျှရှိကြောင်း ရေတွက်ထားရာ
(၂၃)ယောက်ခန့်ရှိသည် ထင်ပါသည်။

အဘကြာက ချီချင်များကို လက်
ဖြင့်အုပ်၍ထားရာ ကျွန်တော်က
ထိုနေရာနှင့်တည့်တည့် သုံးပေခန့်
အကွာမှ ချီချင်များကို စူးစိုက်၍
မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်ရှုနေပါသည်။

စူးစိုက်ကြည့်ရှုနေသည်ဟု သုံးစွဲ
ထားရာ တကယ်ကို စူးစိုက်၍ လက်နှင့်
ကြမ်းပြင်အကြား ချီချင်များကိုသာ
အာရုံအထူးပြု၍ တစ်ပြေးတည်း မြင်ရ
အောင် ကြည့်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အဘက ပရိသတ်ကို တွေ့ရာလေး
ပါးစကား ပြောနေရာမှ ချီချင်ပုံကို

လိုက်သွားသည်မှာ အဘက ကျွန်တော်-ဇာတိပိုရိုက်ခွင့် တောင်းစဉ်က ခွင့်ပေးသည် လည်းမဟုတ်၊ ငြင်းပယ်သည် လည်းမဟုတ်ပေ။ “မင့်အိမ်မှာ ကြွက်တွေပေါ်လို့လားကွ”ဟု ကျွန်တော်၏အမေးကို အမေးဖြင့် သာ ပြန်ဖြေခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။

မိလိန္ဒဘုရင်၏ မေးခွန်းများသည်ကို အရှင်နာဂသေနမထေရ် ဝန်ခံသည်လည်းမဟုတ်၊ ဝန်ခံ သည်လည်းမဟုတ်သော အမေးကို အမေးဖြင့်သာ ဖြေဆိုခဲ့သည် ဖြစ်စဉ်မျိုး သာတည်း။

ပညာရှိ ပီသပါပေသည်။ အထက် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဘယ်အရာတွင်မျှ ဖြည့်ရန်မလို၊ ပါယ်ရန်မရှိသော ပြည့်စုံ မှုကို တစ်ချက်ချိတ် နှစ်ချက်ပြတ် ကွက်တိ ဆောင်ရွက်လေ့ရှိသည့် သဘောကို အမှတ်အထင် သတိပြုမိ ရှိလာရပေသည်။

ထိုနေ့ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးနောက် အဘကြီးက ကျွန်တော်အား “မင်း ဇာတာသိသထား”ဟု မေး၍ ရှိ ကြောင်း၊ ကျွန်တော်က ပြောပြီး အသင့် ယူထားသောနေရာမှ ဇာတာကို စက္ကူ ပတ်လျက် အနေအထားအတိုင်း ကပ် လိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ အဘက ဇာတာကို ညာ လက်ဖြင့် ကိုင်ထားပြီး ကျွန်တော်ကို လည်း ညာလက်ဖြင့် ဇာတာကို ကိုင် ထားစေကာ ဇာတာတွင် ရေးသား သော ရက်ချပ်စာများနှင့် ကျွန်တော် ၏ မွေးသက္ကရာဇ်၊ မွေးလ၊ မွေးရက် မွေးသောနေ့နံပါတ်ကို ဦးစွာ ရွတ်ဆိုပြီး ကျွန်တော်နာမည်ကို တပ်ဆိုလျက် ဆုပေးခြင်းအရာကို ရွတ်ဆိုလေတော့ သည်။

ဇာတာကို စက္ကူဖြင့် ပတ်ထားသည် က အဘလက်များဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ထား ခြင်းကြောင့် ဇာတာပါ စာသားများ၊ သက္ကရာဇ်မွေးလရက်နေ့နံပါတ်ကို လုံးဝ မြင်တွေ့နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ တစ်မဟုတ်ချင်း လုံးဝ ကွဲလွဲမှုမရှိဘဲ ရွတ်ဖတ်သွားနိုင်ဖို့ ဆိုသည်မှာ ထူးခြားသော စွမ်းရည် တရပ်ရပ် မရှိဘဲ လုံးဝ ဖြစ်နိုင်သော အလုပ်မဟုတ်သည်ကို လက်တွေ့ ဖြင့် နေရ၍ လက်ခံရမည်သာ။

နောက် ကျွန်တော်၏သမီးဦးလေး အိပ်ပျော်နေသောအခန်းကို ဝင်ကြည့် ပြီး...

‘သိအောင်ပြန် ပယ်သိပေး (၁)နှစ်ပြည့် တဲ့အခါ ထူးလို့ပယ်’

ဟု ဟိတ်ပေးပြီး မြစ်ကြီးနား ရှမ်းစု မြောက်ရပ်ကွက်တွင်းရှိ ဝန်းဆုံ ကျောင်းတိုက်သို့ သွားရန်ရှိ၍ (၁၂)နာရီ ထိုးရန် (၁၀)မိနစ်လိုတော့သည်ဟု နာရီတစ်စုံတစ်ရာ ကြေည့်ဘဲ အလွတ် ပြောချပြီး ပြန်ကြရန် အိပ်ရှေ့ဝရန်တာ သို့ ထွက်လေသည်။

ဝရန်တာမှ နောက်ပြန်လှည့်၍ ကျွန်တော်ရှိရာသို့ ရုတ်တရက်ပင်...

‘မှတ်ပထားကွ သိပ္ပံသမားတွေ သိအောင် တပ်အပ်ပြလိုက်တာ’

ဟု ပြောပြောဆိုဆို ပြန်ကြသွားပါ တော့သည်။

ဤကဲ့သို့ “မှတ်ပထားကွ သိပ္ပံ သမားတွေကို သိအောင် တပ်အပ်ပြ လိုက်တာ”ဆိုသော စကားရပ်များ အပေါ် ကျွန်တော်အနေဖြင့် များစွာ သဘောကျ နှစ်ထောင်းအားရ ရှိလှ တော့သည်။

တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ဤသို့သော သိပ္ပံနယ်လွန် ဝိဇ္ဇာနည်းကျ ဂန္ထီရဖြစ် စဉ်များကို မကြုံစဘူး ကိုယ်တွေ့ ကြုံရ၍ များစွာ တသသ ဝမ်းမြောက် အားရလှပေသည်။

ဒီစကားရပ်များအပေါ် အခြေပြု၍ စဉ်းစားဆောင်ရွက်စရာတွေ ပေါ်လာ ပါတော့သည်။

ရုတ်တရက် အကြံရပြီး ဓာတ်ပုံဆိုင် တစ်ဆိုင်သို့ အပြေးအလွှားသွား၍ ကင်မရာကိုအပ်ပြီး ဖလင်ရိုက်ပြီးသား (၄)ကွက်ကို ချက်ချင်းဖြတ်၍ ဆေးဆိုင် လိုက်ပါသည်။

ဆေးပြီး၍ ကြည့်ရာ F. ဦးမောင်ဘဲ ရိုက်ထားသော ပုံ(၂)ပုံမှာ အဘကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခြမ်းပျောက်နေပြီးကိုယ် တစ်ခြမ်းသာ ပေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ နာခေါင်းနေရာကို အလယ်ဗဟိုဖြည့် တစ်ခြမ်းပျောက် တစ်ခြမ်းပေါ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒီနေရာမှာ တစ်ခု ဆန်းကြယ်နေ ပြန်သည်။ အလင်းရောင်၏ သဘော ကြောင့်ဖြစ်ရသည်ဟု စောဒကတက် ပါကလည်း အဘရှေ့ တစ်တောင်ခန့် အတွင်းရှိသော ပန်းကန်၊ ရွက်များ မှ တစ်ခြမ်းပျောက် တစ်ခြမ်းပေါ်ခြင်း မဟုတ်။ လုံးဝညီသည့်တစ်ခုလုံး ထင်စရာ ပေါ်နေသည်သာမက ပန်းကန်...

တွင် ရေးထားသော ကြေးဆေးပန်း
ခက်၊ အရုပ်ကလေးများပင် ပီပြင်စွာ
ပေါ်နေသေးတော့သည်။

ပုံရိပ်ရှိနေသော ဖလင်ကော်ပြားကို
အမြန်ဆုံး ခြောက်အောင်လုပ်စေပြီး
ဖလင်ကွက်(၄)ကွက်ကို တစ်ကွက်စီ
ဖြစ်စေဘဲ (၄)ကွက်စလုံး တစ်ဆက်
တည်း ဓာတ်ပုံ(၁)ပုံတည်း ကူးခိုင်း
လိုက်ပါသည်။

ဓာတ်ပုံကူးပြီးပြန်တော့ ဆန်းပြားမှု
က ရပ်တန့်မသွားဘဲ လာပြန်ချေပြီး
တစ်မျိုးလို့ ပြောရမလို ဖြစ်နေတော့
သည်။ မူလဖလင်ကော်ပြားပေါ်တွင်
ကိုယ်တစ်ခြင်းသာပေါ်နေသော အဘ
၏ခန္ဓာကိုယ်သည် လုံးဝညသို့
တစ်ကိုယ်လုံးအပြည့်ပြန်၍ အထင်
အရှားပေါ်နေတော့သည်။

သို့သော် ကိုယ်လုံခြုံပေါ်နေသော
ဖလင်စက္ကူပေါ်မှ ပုံရိပ်တည် အဘကြူ
၏ပုံနှင့်မတူဘဲ အဘနှင့် မျက်နှာပုံ
သဏ္ဌာန် အလွန်ခြားနားသော
အသက်အရွယ်ကြီးသည့် သက်နှီးဝတ်
ရောင်းကြီးတစ်ဦး၏ အသွင်သဏ္ဌာန်
မျိုးပေါ်နေသည်ကို တွေ့နေရခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။

FG မီးပွင့်၍ ရိုက်ထားသော(၂)ပုံ
မှာ အဘကြူ၏ ပုံသဏ္ဌာန်အတိုင်း
ဖလင်ကော်ပြားမှာရော၊ ဖလင်စက္ကူ
မှာပါ ပုံရိပ်မပြောင်းဘဲ ပေါ်မြဲ ပေါ်နေ
လေသည်။

ဒီနေရာမှာ ကွဲပြားခြားနားသွား
သည်က အဘကြူ ခွင့်ပေးသည်
လည်း မဟုတ်၊ ခွင့်မပေးသည်လည်း
မဟုတ် မိမိအယူအဆဖြင့် ရိုက်ခဲ့သော
ဓာတ်ပုံ(၂)ပုံသည် F. ဒေါ့လင်းဘဲ ထို
အသို့ ထူးခြားနေသော်လည်း အဘ
ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ရိုက်ယူခဲ့သော ဓာတ်ပုံ
(၂)ကွက်မှာ ပုံမှန်အတိုင်းသာ။

အလောတကြီးဖြင့် ရိုက်ကွက်(၄)
ကွက်ပါ ဖလင်ကော်ပြားနှင့် ယင်း(၄)
ကွက်ကို ကူးထားသော ဓာတ်ပုံ(၁)ပုံ
ကို မူလအနေအထားအတိုင်း ဝမ်းသာ
အားရ ပြချင်စောကြီးပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်
စဉ်ကရှိနေသော ကျွန်တော်၏
မိတ်ဆွေရင်း နာရီ-ဦးခင်မောင်မြင့်နှင့်
မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးဆရာကြီး ဦးစံလှ
အောင်တို့ထံ အလောတကြီး သွားပြ
လိုက်ချင်၍ ပုံကြီးမချွေမိတော့ပါ။ ပုံကြီး
မချွေမိ၊ မိတ္တူ မပွားထားမိသည်မှာ
ကျွန်တော်အတွက် တန်ဖိုးကြီးလှသော
အမှားတစ်ခု ဖြစ်ပေတော့သည်။

ထိုသို့ဓာတ်ပုံများကို ပြတော့ ဆရာ
ကြီးဦးစံလှအောင်က သူ၏ သဘော
ထားကို ထုတ်ပြောလာတော့သည်။

‘ဒါက အစက ထိုက်ဆိုလို့ ပျက်လှည့်
သဘောမျိုးလာလို့ တွေ့နေတော့ ခုလို
ကပ်မရာလို ဓာတ်ပုံဖလင်လိုဟာမျိုးမှ
ကွဲပြားခြားနားထူးဆန်းတဲ့အဖြစ် တွေ့
တော့မှ အမှန်တကယ် ထက်မြက်တဲ့
အစွမ်းရှိတယ်ဆိုတာ စိတ်ထဲ သံသယ
ရှင်ရှင်နဲ့ လက်မခံတော့တယ်’

ဟု ပြောလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မှန်ပါသည်။ ရဲတပ်ဖွဲ့တွင် ရဲအရာရှိ
ကြီးအဖြစ် ဆောက်ရွက်နေသူတစ်ဦး
အနေဖြင့် သက်ရှိ သက်သေခံချက်များ
ထက် သက်မဲ့သက်သေခံချက်(Mute-
Evidence)ကို ပို၍ တန်ဖိုးထားပေ
မပေ။ သက်ရှိသက်သေများက စကား
ကျန်၊ စကားမိုတတ်၍ အတိအကျ
မဖြစ်တတ်ပါ။

နောက်ရက်ပိုင်း တစ်နေ့ ကျွန်တော်
တို့၏ ခြံကြီးနားမြို့ ရှမ်းစုမြောက်
ရပ်ကွက် အိမ်နီးချင်းဗိုလ်ကြီးရွှေ
(အငြိမ်းစား)၏ နေအိမ်တွင် အဘတို့
က မုန့်ဟင်းခါးဆွမ်းကပ်မည်ဟု
သတင်းအနံ့ရ၍ ကျွန်တော် သွား၍

စောင့်မျှော်နေမိပါတော့သည်။

အချိန်ကျတော့ အဘနှင့် ဦးဟွင်း
ဦးစိန်ဝင်းတို့ ကြွလာပြီး မုန့်ဟင်းခါး
ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးကြပါသည်။ မုန့်ဟင်းခါး
နဲ့ တွဲဖက်အစာမှာ မတ်ပဲကြော် ဖြစ်ပါ
သည်။

ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးနောက် အဘက
မတ်ပဲကြော်ပန်းကန်ကို လက်နှင့်အုပ်
ထားပြီး အိမ်ပေါ်ရှိလူများကို တစ်
ယောက် တစ်စုစီ အကြော်များကို
ဝေပေးပါသည်။

အိမ်ပေါ်တွင်ရှိနေသူ အားလုံး
အကြော်တစ်စုစီ စားကြရပါသည်။

ဒီဖြစ်ရပ်ကို ကျန်လူများ ပရိသတ်
များက သတိမပြုမိသော်လည်း အိမ်
ရှင် ဦးရွှေက သတိပြုမိပြီး ချက်ချင်း
အမေး ပေါ်လာပါတော့သည်။

‘အရှင်ဘုရား... တပည့်တော်ကပ်ထားတဲ့
အကြော်တွေဟာ အခု အရှင်ဘုရား ဖေ
ဖေလိုက်တဲ့ အရေးတွက်လောက်မျိုးတု
ဘာကြောင့် ဒီလိုများလာတာလဲ’

ဟု မေးလျှောက်တော့ အဘက
“သိချင်သလား”ဟု ပြန်မေးရာ ဦးရွှေ
က သိချင်ကြောင်း ပြန်လျှောက်တော့
အဘက သူ့လည်ပင်းတွင် ဆွဲထား
သည့် ရွှေပုတီးကြီးကို ပြ၍ “ဒါနဲ့
လုပ်ထား”ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်ဟု
ထင်ပါသည်။

နောက် ပြန်ရန်အတွက် ဘယ်နှစ်
နာရီလုံးရန့် ဘယ်မိနစ်လို့တော့တယ်
ဟု အဘကြူက ပရိသတ်ကို ပြောပြီး
ပြန်ကြွရန် ပြင်လိုက်သည်။ ဒီမှာတင်
ဦးရွှေက ယင်း၏ လက်ပတ်နာရီကို
ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘အရှင်ဘုရားဗျာ နာရီလဲ ယဉ်ကျေး
တပည့်တော်အိမ်မှာလဲ တပည့်တော်
နာရီလဲ မရှိဘဲ ဘာကြောင့် ဒီလိုအသိုက်
တိတိကျကျ ပြောဆိုတာလဲ ဘာကြောင့်

www.burmeseclassic.com

ဟု ဒုတိယမို့ လျှောက်ထားလိုက်ရာ အဘကလည်း ရွှေပုတီးကြီးကို ဒုတိယမို့ ကိုင်ပြီး "မိနာရီကိုကြည့် ထား"ဟု ပြန်ဖြေလေတော့သည်။

နောက် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်နေပြီး အဘကြီးသည် မြစ်ကြီးနားမှ မီးရထား ဖြင့် စစ်ကိုင်းသို့ ပြန်ကြွသွားပါတော့ သည်။

ဘူတာမှ ရထားထွက်လျှင်ထွက် ချင်း အဘသည် ငွေစက္ကူများကို ဘူတာလွန်သည်အထိ ရွှေခိုးငွေခိုး ကြချ၍ ဒါနပြုသွားလေတော့သည်။

ထိုစဉ်က မြစ်စဉ်အကြောင်းအရာ များနှင့်ဆက်စပ်ပြီး အဘကြီးနှင့်ပတ် သက်ပြီး ထိတွေ့သိရှိ လေ့လာရ သလောက် တင်ပြရလျှင် အဘကြီး အား အနီးကပ် ကူညီကြပ်မတ်ပေးနေ သောပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးအားဖြင့် ပဌာန်း ဆက် အလွန်နီးကပ်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အဘဘိုးမင်းခေါင်(ခေါ်) အဘကြီး ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် ဖြစ်သည်။

ဘိုးမင်းခေါင်မှာ အဘကြီး ကိုယ်ဝန် အဖြစ်ရှိစဉ်ကပင် ဆက်သွယ်မှုရရှိပြီး အဘကြီးယေစဉ်ကပင် တွေ့ဆုံဖူးခဲ့ ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အဘဘိုးမင်းခေါင်ကို အကြောင်း ပြ၍ ကူညီနေသော အခြားပုဂ္ဂိုလ်များ မှာ အဘဘိုးဘိုးအောင်နှင့် အဘ

ရာကျော် ဆရာတော်တို့ ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့အား အဘကြီး အထူးပြု ပုတီးစိပ်ရန်ပေးသော ပုတီး စိပ်မှာ "ကြောင်း နမော ဗုဒ္ဓါယု သောဘဂဗိ ကူတိဝီ အရဟံ" ဖြစ်ပါ သည်။

ယင်းပုတီးစိပ်မှာ အဘကြီး ဘိုးမင်း ခေါင်စိပ်လေ့ရှိသော ပုတီးစိပ်ဖြစ်သည် ဟု သိရပါသည်။ အဘကြီးက ကျွန်တော် အား...

‘ပျင်ရင်လဲ ဖိပ် ပျင်ရင်လဲ ဖိပ် ရင်လဲ ဖိပ် ဆင်ရင်လဲ ဖိပ် စိတ်ပါရင်လဲ ဖိပ် စိတ်ပါရင်လဲ ဖိပ်’

ဆိုပြီး ပုတီးကို မဖြစ်မနေ မှန်မှန် စိပ်သွားရန် သွန်သင်ခဲ့ဖူးပါသည်။

အဘကြီး မြစ်ကြီးနားတွင် (၁)ပတ် (၁၀)ရက်ခန့်ကာလအတွင်း အထူး သတိထားမိသော အချက်တစ်ချက်မှာ အပေးအကမ်း ရက်ရောမှာဖြစ်ပြီး တန်ပြန် အကျိုးသက်ရောက်မှုကို လည်း တွေ့ရပါသည်။

လာရောက် တွေ့ဆုံကြသော ပရိသတ်များကို ထိုစဉ်က ရှားပါးပစ္စည်း ဖြစ်ပြီး ယခုလောက် လူသုံးအများသော သော ငါးသုံးလုံး(၅၅၅) စီးကရက်များ ကိုလည်းကောင်း၊ ထူးခြားအောင်ဆို ပြီး ဒူးယားစီးကရက်များကို လည်း ကောင်း ဓာတ်ပေးသည့်သဘောဖြင့် ဝေငှပေးကမ်းလေ့ ရှိပါသည်။

စီးကရက်တစ်လိပ်ချင်း ပေးပြီးလျှင် မကြာ တစ်ဘူးလိုက် လှူသူပေါ်လာ သည်။ ဘူးလိုက် ပေးစွန့်လိုက်လျှင် ကာတွန်းလိုက် လာလှူသည်တို့ကို တွေ့ရတတ်ပါသည်။

ထို့အတူ မျက်နှာသုတ်ပေါ်အငယ် များကို ပေးစွန့်လိုက်လျှင် မျက်နှာသုတ် ပေါ်ကြီးများ လှူဒါန်းသူ မကြာခဏ ရောက်လာလေ့ရှိသည်ကို မကြာခဏ တွေ့မြင်ရတတ်သည်။

ရှေ့လ ဆက်စပ်ပါရန်

ဝင်မောင်မြင့် (ကသာ)

စာရှုသူ သုတေသီ... ပညာရှင်များသို့...

ယခုဆောင်းပါးမှာ ၂၀၀၀ ဖြည့်နှစ်က ပေးသောဆောင်းပါး ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ဖော်ပြနှင့် မကြုံခဲ့ပါ။ ယခု ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ အဘကြီးကို သိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် ပန်ကြား အပ်ပါသည်။

သောတာပန်ဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်း

နက္ခတ္တရာဇာတ်မြို့နယ်

ကျွန်း ထိုက်တွေကြွခဲ့သော

တောင်တောင်ကလေးနှင့် မြွေကလေး

ဝဏ္ဏမာရ

အော်သံ ငြိမ်သက်သွားပြီး ပုတီးစိပ်
ပြည့်၍ မျက်စိမွှင်ကြည့်လိုက်သောအခါ
တောင်ပေါ် ဦးခေါင်းတင်ထားသည့်
ဘီလူးကြီးအား ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ
သေသေချာချာ မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ချောက်ထဲခြေစုံရပ်၍ တောင်ကြီး
အား ခိုက်နှင်းပို့ပြီး တောင်ပေါ်ကို
ခေါင်းတင်ထားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်
ခြင်း ဖြစ်သည်။ ရန်သူမည်အနေအထား
မျိုးမဟုတ်၍ စိုးရိမ်ကြောက်လန့်ခြင်း
ကင်းကာ စိတ်ထဲမှာလည်း “အမျှ
ထိုချင်လို့နဲ့ တုပါရဲ့” ဟု တွေးထင်မိ
လျက် ပြုပြုသမျှ ကုသိုလ်အားလုံး
အမျှပေးဝေလိုက်ပါသည်။ မကြာမီ
ဘီလူးကြီးမှာ မျက်စိအောက်မှ ပျောက်
ကွယ်သွားပါသည်။

ထို့နောက် တည်းခိုရာစရပ်
အဆောင်သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ပါသည်။
အဘိုးသံကို တွေ့ပြီး အပြစ်အပျက်
အားလုံးကို ပြောပြလျက် ဖော်ပြပြီး
လျှောက်ထားရာ အဘိုးသံက...

‘ယောကျ်ားတောင်တောင်ကလေး အမျှလိုက်
လို့ လာတာ’

ဟု မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။ မှတ်မှတ်ရရ
တောင်တောင်ကလေးနှင့် တွေ့ခဲ့ရသော
ညတစ်ညပင် ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စာ စားပြီး
အကျွတ်အလွတ်ကုန်းဘက်သို့ လမ်း
လျှောက်ထွက်ခဲ့ရာ လမ်းခရီး ကုန်း
အထက်တွင် တစ်ကိုယ်လုံး အသီး

အချိန်က ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ ကာလ
သက်တမ်းအားဖြင့် လွန်ခဲ့သော (၂၈)
နှစ်ခန့်က ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်
မှန်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ သာယာကုန်း
ကျေးရွာ၊ တောင်သုံးလုံးအမိဋ္ဌာန်
စခန်းတွင် ပုံမှန် အမိဋ္ဌာန်ဝင်နေချိန်
ဖြစ်သည်။ ဆောင်းဦးကာလ၌ ညနေ
ချိန် နေလုံးကြီး ဝင်လှလှ ဆည်းဆာ
နေညိုသန်းလာသည်။ တဖြည်းဖြည်း
အမှောင်ထု စိုးရိမ်လာသည်နှင့်အမျှ
အအေးဓာတ် ဝိုက်လာသည်။

ရန်အောင်မြင် ဘုရားကုန်းသို့
ရောက်ရာ ဘုရားရှိခိုး ပရိတ်ယူပြီး

အမိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပါသည်။
ပုတီးပတ် ပြည့်မီ လေလုံးကြီးအော်
သော အသံ၊ တောခြောက်အသံများ
နားထဲတွင် ကြားနေရပါသည်။ အမိဋ္ဌာန်
ပျက်မည်စိုး၍ နေရာမရွေဘဲ ပုတီးစိပ်
လျက် ရှိပါသည်။

ထိုစဉ် အာရုံထဲတွင် ဘီလူးခေါင်း
ကြီး ဘုရားကုန်းပေါ်မေးတင်လျက်
ရှိသည့်အနေအထားကို စိုးရိမ်
ထိတ်လန့်စွာ မြင်တွေ့လိုက်ပါသည်။
ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွားသော်လည်း
အမိဋ္ဌာန်မပျက်ဘဲ ပုတီးဆက်စိပ်နေ
ပါသည်။ ဘီလူးဟု အသိစိတ်က
ဆုံးဖြတ်မိသော်လည်း လူပုဂ္ဂိုလ်နှင့်
ပိုတူသလို ထင်မိပါသည်။

တောခြောက်သံ၊ လေလုံးကြီးများ

လွန်ခဲ့သော ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊
စာရေးသူ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊
မင်းလှမြို့၊ ရဲတပ်ဖွဲ့ခေပ်ကွင်းတွင် တာဝန်
ထမ်းဆောင်နေစဉ် ကာလက ဖြစ်ပါ
သည်။

ထိုနှစ်အတွင်း အစာအိမ်ရောဂါ
ကြောင့် မကြာခဏ ဆေးခန်းသို့ သွား
နေရသဖြင့် ချူချာသည်နှစ်ဟု ဆိုရပါ
မည်။

တစ်နေ့...
ကြို့ကျန်းကျေးရွာသို့ တာဝန်ဖြင့်
သွားရင်း မင်္ဂလာဒုံမင်းလှတောင်အောင်
ဗိုက်အောင်ရာ အသိမိတ်ဆွေများမှ
နီးစပ်ရာဆေးခန်းသို့ နွားလှည်းဖြင့်
ပို့ပေးကြပါသည်။

ဆေးခန်းတွင် မသက်သာ၍ မင်းလှ
ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးသို့ တက်ရောက်
၂၇၆ နာရီကျော်ခန့်ကြာခဲ့ပါသည်။

ကွင်းပိုင်းကြီးနှင့် ကွဲသင်္ကန်း

ကုသရလေတော့သည်။
ဆေးရုံကြီးမှ ဆရာဝန်၊
ဆရာမများ၏ ကုသပေး
မှုကြောင့် (၅)ရက်ခန့်အကြာတွင်
အတော်အတန် ထူထောင်ထောင်
ဖြစ်လာ၏။

သို့သော် ဆေးရုံဆင်းခွင့်ကား မရ
သေး။ ဆရာဝန်ကြီးမှ နောက်ထပ်
တစ်ပတ်ခန့် ဆေးကုရင်း အနားယူ
ဦးဟု ဆိုပါသည်။

ဝေဒနာခံစားနေရရှိသည့် ဆေးရုံတွင်
နေရသည်မှာ အကြောင်းမဟုတ်သော်

လည်း ရောဂါသက်သာချိန်တွင် အိမ်
သို့သာ ပြန်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြနေတတ်
ကြောင်း ဆေးရုံတက်ဖူးသူတိုင်း သိကြ
ပါလိမ့်မည်။

ထို့နည်းတူစွာ စာရေးသူသည်
ရောဂါအခြေအနေ သက်သာနေသော်
လည်း ဆင်းခွင့်မရသေး၍ အောင်အောင်
သည်းခံရင်း စောင့်စားနေရတော့
သည်။

တစ်ခုသော ညနေပိုင်းတွင် ပြန်၏
F.35B, January, 2016

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူအနီး လွတ်နေသော ခုတင် သို့ လူနာအသစ် ရောက်လာ၏။ ကျွဲခတ်ခံခြင်းဟု သိရသည်။ ဧကရာ အစောများသော်လည်း သေကွင်း သေကွက်မဟုတ်၍ တော်သေး၏။

အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းကြည့်ရာ မည်သည့်ရွာကလာသည် ကျွဲဖြစ် သည်ကို မသိသကဲ့သို့ မည်သူပိုင်သော ကျွဲဟုလည်း မသိကြောင်း ဆိုပါသည်။

ထို့နောက် နှစ်ရက်ခန့်အကြာတွင် ကျွဲခတ်ခံရသော လူနာတစ်ဦး ထပ်မံ ရောက်ရှိလာပြန်ပါသည်။ နောက်ထပ် ရောက်လာသူ လူနာမှာ နောက်မှ အခတ်ခံရခြင်းဖြစ်သဖြင့် ခါးရိုးအား ထိမိသွားကြောင်း သိရသည်။ ခတ်သည့် ကျွဲမှာ ဂုံညင်းတန်း နွားမွဲမှ သယ်ယူရန် ကားပေါ်သို့ အတင်တွင် ကုန်းပေါင်ပေါ်မှ ချော်ကျ ကာ လန့်ပြီး ထွက်ပြေးနေသည့် ကျွဲ ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

ကျွဲသည် လန့်ပြီး ဦးတည်ရာမဲ့ ပြေးလွှားရင်း ကြုံရာလူအား ခတ်သွား သဖြင့် ရေကျော်၊ နှမ်းကုန်း၊ ကျေး တပင်၊ ဆင်တဲကုန်းရွာများမှ လူအချို့ ဧကရာအသီးသီးကြေသည်ဟု သိရ ပြန်ပါသည်။

အဆိုပါ ကျွဲမှာ ယခုအခါ မင်းလှမြို့ အနောက်ဘက်သို့ ဦးတည် ထွက်ခွာ သွားသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထို့ပြင် ဘယ်ရွာမှဖြစ် ကျွဲဝင်မွဲ သွား၍ တစ်ရွာလုံး အိမ်ပြင် မထွက်ရဲ ကြကြောင်း၊ ဘယ်ရွာမှ ဘယ်သူအား ကျွဲလိုက်သဖြင့် အသက်လုထွက်ပြေးခဲ့ ရကြောင်း စသည့် ကျွဲသောင်းကျန်း နေသည့် သတင်းအမျိုးမျိုးအား လူနာ ဆေးလာသူများထံမှ တစ်ဆင့် ကြား နေရလေသည်။

ထိုရက် အတောအတွင်းမှာပင် စာရေးသူ ဆေးရုံဆင်းခွင့်ရပါသည်။ ဆရာဝန်ကြီးမှ ဆေးနားခွင့် တစ်ပတ် ပေးပြီး သောက်ဆေး အပြည့်အစုံပေး လိုက်သဖြင့် အိမ်မှာပင် နားနေရ၏။

အစာအိမ် ရောက်ခြင်း၍ အစား အသောက်၊ အနေအထိုင် ဂရုပြု၍ အားမွေးနေရချိန် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးနားခွင့် (၄)ရက်မြောက်သည့် မနက်(၈)နာရီခန့်တွင် ခဲဘော်တစ်ဦး စာရေးသူထံ ရောက်ရှိလာကာ မြို့နယ် မျှော်ခေါ်ခိုင်းသည်ဆို၍ လိုက်ပါသွားခဲ့ ပါသည်။

မြို့နယ်မှူးထံ ရောက်ရှိချိန်တွင် စာရေးသူ၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေ ကိုပင် မေးမြန်းခြင်းမရှိဘဲ...

‘သဲကောရွာက ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုး သမီးတစ်ဦး ကျွဲခတ်ခံရလို့ အမှုထွက်တယ် ရွာတွေမှာ ဂျာနယ်ဆက်နေတဲ့ ကျွဲ အကြောင်း မင်းလဲ ကြားမှာလို့’

အခု အဲဒါကို သဲကော အနောက်ကွင်းမှာ ရှိတယ်လို့ သတင်းရတယ်၊ မင်း သွားပစ်ပို့’

မြို့နယ်မှူးထံမှ ကြားလိုက်ရသည့် စကားကြောင့် စာရေးသူ အတော်လေး အံ့သြသွားမိပါသည်။ ကျန်းမာရေး ကြောင့် ဆရာဝန်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် တရားဝင် ဆေးနားခွင့် ရထားသော တပ်ကွပ်ကဲတစ်ဦးအား မည်သည့် အခြေ အနေတွင်ဖြစ်စေ မည်သူကမျှ တာဝန် ပေးပိုင်ခွင့် မရှိပါ။

အကယ်၍ မြင်းချက်အနေဖြင့် တာဝန်ပေးခွင့်ရှိသည် ဆိုပြီးတော့ လူ သားချင်း စာနာသည့်စိတ်ဖြင့် ခိုင်းရက် လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော် ယခုအခါ ထိုသို့ မဟုတ်၍ အံ့သြမိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြို့နယ်မှူးသည် လုပ်ပိုင်ခွင့် ကျော်လွန်နေပြီကို သတိမထားမိ၍ လား သို့တည်းမဟုတ် စာနာစိတ်မဲ့၍ ပေးလားမသိ။ ထို့ကြောင့်...

‘ဗိုလ်ကြီး... ကျွန်တော် ဆေးနားခွင့် တစ်ပတ် ပြုပြင်သေးပါက’

မြို့နယ်မှူးသည် စာရေးသူ၏ စကားကို လုံးဝ အမှုမထားသည့် အမှု အရာဖြင့် စူးစူးရှရှ ကြည့်ကာ...

‘အဖြာ တပ်ကွပ်ကော့ကော့အင်္ဂလိပ်နဲ့ မအာကြဘူး၊ အာစာ တပ်ကွပ်ကော့ကော့ ပင်လို့ တောပစ်တတ်တဲ့လူ မရှိဘူး၊ တိုက်ပုံ ခြုံပယ် မင်း သွားနိုင်ပေလား၊ မသွားနိုင်ဘူး၊ လား၊ အိပ်ပြာ’

နိုင်ငံတော်စီးနင်းပြုမုန်း သိသာလွန်း သဖြင့် အတော်လေး ခံပြင်းမိပါသည်။ အဆိုပါ မြို့နယ်မှူးသည် တစ်စုံတစ်ဦး ၏ ပယောဂကြောင့် စာရေးသူအား အမြင်ကြည်လင်ခြင်း မရှိကြောင်း ခိုင် စာမိသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၏။

မည်သည့် အကြောင်းမှန်း မသိ သည့်ပြင် ရှင်းပြခွင့် မကြုံ၍ တစ်ဖက် သတ် အမြင်စောင်းမိနေရခြင်း ဖြစ် သည်။

စာရေးသူကဲ့သို့သော ဆေးရုံဆင်းစ လည်းဖြစ်၊ အားလည်း ပြုပြင်သေး သည့် နာလန်ထစ လူနာတစ်ဦးသည် တောပစ်မည်မျှ ကျွမ်းကျင်စေကာမူ သားကောင်အား ထိမှန်အောင် ချိန် စွယ် ပစ်ခတ်နိုင်ရန် ခဲယဉ်းလှပါသည်။ ထိုသို့သော သဘော သဘာဝကို

မြို့နယ်မှူး သိပ်ပရ။ ထို့ကြောင့်လည်း အနိုင်ကျင့် ဗိုလ်ကျပြီး အတင်း အဓမ္မ ခိုင်းစေနေခြင်းဖြစ်၏။

အကယ်၍ ငြင်းဆန်ခဲ့သော် စာရေးသူ၏ အနာဂတ်ကာလများ သာယာမှုနှင့် ကင်းဝေးသွားရပေလိမ့်မည်။

ဆေးခွင့်ပြုသည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အမျိုးမျိုး ပညာပြတော့မည်ကို သဘောပေါက်သဖြင့် မျက်စိမှိတ်ခေါင်ညှိတိုကာ လိုအပ်သည့်လက်နက် ခဲယမ်းများ ထုတ်ယူပြီး ခဲဘော်လှူအောင်ကို ခေါ်ဆောင်၍ စက်ဘီးကိုယ်စီဖြင့် ထွက်ခွာလေသည်။

သဲကောရွာသည် မင်းလှ-မိုးညိုသွား ကားလမ်းစေားတွင်ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က ယခုလို လမ်းမကောင်းသဖြင့် စက်ဘီးအား အထူး သတိထား နင်းနေရ၏။ အနည်းငယ် တိမ်းစောင်းသွားရုံဖြင့် ချိုင့်ခွက်အတွင်းကျကာ လဲကျသွားနိုင်သည်။

စာရေးသူမှာ ကျန်းမာရေးကြောင့် လည်းကောင်း၊ စက်ဘီးအား ခက်ခက်ခဲခဲ နင်းနေရခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း ပို၍ပင် မောဟိုက်နေလေတော့သည်။

သဲကောရွာသို့ရောက်ရှိပြီး ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌ၊ ကျေး ရပ်ကွက်စာရေး ကိုညွန့်မောင်တို့နှင့် တွေ့ဆုံ၍ ကွဲရှိနိုင်မည့် နေရာအား စုံစမ်းရာ တောင်ပိုကျီးရွာအနီးတွင် ရှိသည်ဟု ကြားကြောင်း ကွဲရှိသည့်နေရာအား လိုက်လံပြသမည်ဟု ဆိုပါသည်။

စာရေးသူ ထပ်မံ မောမြဲနေပါသည်။ အကြောင်းမှာ တောင်ပိုကျီးရွာသည် သဲကောရွာ၏ အနောက်တောင်ဘက် (၃)မိုင်မျှ ကွာဝေးသည့်ပြင် လယ်ကန်သင်းလမ်းသာ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ရာသီမှာလည်း လယ်များ စိုက်ပျိုးစ

ဝါဆိုလဖြစ်၍ ရွှံ့တောမွက်တောက်ကို ရုန်းသွားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရွာသား(၃၀)ဦးခန့် ရောက်ရှိလာကာ ကျွဲပစ်သွားမည့် နေရာသို့ ယင်းတို့လည်း လိုက်မည်ဟု ဆိုပါသည်။ အန္တရာယ်ရှိ၍ မလိုက်ရန် မေတ္တာရင်ခံသော်လည်း မရသဖြင့် သဘောအတိုင်း ပြုလိုက်ရ၏။

စာရေးသူသည် ယခင်အချိန်များက တောပစ်ဝါသနာကြီးသူ ဖြစ်သည့် အလျောက် ပဲခူးမိမိတောအတွင်းသို့ အလှည့်သွင်းတိုင်း သွားရောက်ပြီး သားကောင် ပစ်ခတ်လေ့ရှိ၏။

သို့သော် ယခုအခါ အဆိုပါ ကွဲအား ပစ်ခတ်ရန် စိတ်မပါချေ။ အကြောင်းမှာ ကိုယ်ကိုတိုင် ကျန်းမာရေး မကောင်း ချိန်ဖြစ်၍ အသက်ချင်း စာနာစိတ်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ရွေးချယ်စရာလမ်း မရှိသဖြင့် မလွဲမသွေ ပစ်ခတ်ရပေတော့မည်။

စာရေးသူနှင့် ခဲဘော်လှူအောင်တို့ ကွဲရှိသည်ဆိုသော တောင်ပိုရွာအနီး ရောက်ချိန်တွင် နောက်မှ လိုက်လာကြသည့် ရွာသားများမှ...

'ဟိုဟ... ဟိုဟ... ကျွန်တော်အထက်က ကျွဲလျီ'

ဟု ညွှန်ပြပြောဆိုပါသည်။ ကွဲသောင်းကျန်းသည့် စာရေးသူတို့အဖွဲ့

အား တစ်ချက် လှမ်းကြည့်ပြီး လယ်ကွက်အတွင်းမှ မြက်များအား ဂျာမြေမပျက် စားနေ၏။ အိမ်ကွဲမနှစ်ကောင်အား မင်းပြီး စိတ်ကောင်းဝင်နေပုံ ရသည်။

စာရေးသူတို့အဖွဲ့သည် ကွဲနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ကိုက်(၁၀၀)အကွာ လောက်အထိ သွားရောက် နေရာယူလိုက်ပြီး တစ်ချက် အကဲခတ်ရပြန်သည်။

စာရေးသူတို့ မရောက်ခင်ကပင် ကွဲနှင့် အတော်လှမ်းလှမ်းနေရာ၌ ကောက်စိုက်သမ (၁၀)ဦးခန့် ကောက်စိုက်နေသည်ဟု သိရသဖြင့် ကွဲစိတ်ကောင်းဝင်နေသည်ဟု ခန့်မှန်းပါသည်။

သို့သော် အကြိမ်ကြိမ် လူခတ်နှုတ်ထာသဖြင့် လုံးလုံးလျားလျား စိတ်ချ၍ တော့ မဖြစ်နိုင်ပေ။

အနောက်မြောက်ဘက်သို့ ဆင်းလှည့်၍ မြက်စားနေသည့် ကွဲ၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်တည့်တည့်သို့ စာရေးသူ ရွှေ့ပြောင်း နေရာယူလိုက်ပြီး ခဲခတ်ရန် အသင့်ပြင်လိုက်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် နောက်မှ လိုက်လာကြသည့် ရွာသားများအနက်မှ ကိုဦးဝင်း(နှစ်များကြာပြီဖြစ်၍ နားညစ်အတိအကျ မမှတ်မိတော့ပါ။) ဆိုသူမှ...

'သုရာသန်ဝင်း... သေနတ် အထူးပေါ့'

ဆိုသဖြင့် စာရေးသူ နားမထောင်ဘဲ သလို ကြောင်ပြီး ကြည့်နေမိပါသည်။

'ကွဲပိုင်းမြောက်ယို အထူးပေါ့' ဟု ထပ်မံ တောင်းခံပြန်ပါသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် အဆိုပါအပူပူအအား ယုံကြည်လှသူ မဟုတ်ပေ။ လည်း ကာလအေးသံဟု သဘောထား

www.burmeseclassic.com

ကာ လှမ်းပေးလိုက်၏။

ကိုမြဝင်းမှ အသင့် ယူဆောင်လာ သည့် အရက်ပုလင်း၊ ကွမ်းယာတို့နှင့် အတူ သေနတ်ကိုပါ အပေါ်သို့ မြှောက် ၍ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခွတ်ဖတ်နေ သည်ကို တွေ့ရ၏။

အသံထွက်ပြီး ချွတ်ဆိုခြင်းမဟုတ် ၍ ဘာပြောသည်ကိုတော့ အတိအကျ မကြားရပါ။ ကိုမြဝင်းသည် ထိုသို့(၁) မိနစ်ခန့် ပြောဆိုတင်မြှောက်ပြီး သေနတ်အား ပြန်ပေး၏။

ကွမ်းယာအား စွန့်ပစ်ခြင်း၊ တင် မြှောက်ထားသော အရက်ပုလင်းထဲမှ အရက်အနည်းငယ်အား မြေပေါ်သို့ လောင်ချခြင်းများ တွေ့ရ၏။ မည် သည့်အဓိပ္ပါယ်ဟု နားမလည်ပါ။

စာရေးသူသည် သေနတ်အား မောင်းတင်ပြီး လှမ်းကြည့်နေသည့် ကျွဲသောင်းကျန်း၏ ငယ်ထိပ်တည် တည် ကြာဖြူခွက်ထဲသို့ ချိန်လိုက်၏။

ပစ်မှတ်တည်တည်အား ထိမှန်နိုင် ရေးအတွက် သေနတ်အား တည်ငြိမ် အောင် ထိန်းခြင်း၊ သေနတ်ပြောင်း လှုပ်ရှားမှု မရှိအောင် အသက်မရှုတ် အောင်ထားခြင်းတို့ ပြုလုပ်မိမှပင် ထူးခြားသော ခံစားမှုတစ်ခုကြောင့် များစွာ အံ့သြမိလေသည်။

ထိုခံစားမှုမှာ အခြားမဟုတ် စာရေး သူ၏ စိတ်သည် ထူးထူးခြားခြား ကြည်လင်ပေါ့ပါးနေခြင်း...

ကျန်းမာရေးကြောင့် ပစ်မှတ်အား သေနတ်နှင့် ချိန်ခွယ်ရာတွင် သေနတ် ပြောင်း တည်ငြိမ်မှုမရှိဘဲ အထက် အောက်(သို့မဟုတ်) ဝဲယာ လှုပ်ယမ်း နေရမည့်အစား ယခင် တောပစ်ချိန် များကထက်ပင် ပို၍ တည်ငြိမ်နေသည် တို့ တွေ့ရခြင်း...

လုံးဝမောပန်းမှုမရှိခြင်း၊ အခက်

အခဲမရှိ ပစ်မှတ်အား တိတိကျကျ ထိမှန်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်နေခြင်းတို့ ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ စိတ်ခံစားမှုများ ထူးခြားစွာ ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းမှာ ကွမ်းယာအား တင် မြှောက်ခြင်း၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် လောဟု ရုတ်တရက် အတွေ့ဆင်လာ မိသော်လည်း ကွဲကွဲပြားပြား မသိခဲ့ပေ။

ဦးလေးယွန်းတို့လို၊ ခဲမှူး ဦးစော သောင်းကြီးတို့လို၊ ခဲမှူးဦးတင်ထွန်း တို့လို ဝါရင့် မုဆိုးကြီးများနှင့် တွေ့မှ မေးမြန်းကြည့်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ စိတ်ကို ကျွဲဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြန် သည်။

စာရေးသူသည် (၃၀၃)မိုင်ဖယ်အား ကျည်ထိုးပြီး ကျွဲ၏ ငယ်ထိပ်ရှိ ကြာ ဖြူခွက်ထဲသို့ အသင့် ချိန်ခွယ်ထားပြီး ဖြစ်ရာ စိတ်ကို ငြိမ်အောင် စုစည်းလျက် ဓမ္မတ္တု အသက်ကို အောင်ပြီး ပထမ မောင်းအား ဆွဲလိုက်၏။

ထို့နောက် ဒုတိယမောင်းအား ဆွဲ လိုက်ချိန်တွင် "ဒိုင်း" ခနဲ သေနတ်သံ နှင့်အတူ ကျွဲလည်း တွန်ခနဲဖြစ်သွား သည်ဟု ထင်လိုက်မိသည်။

တစ်ဆက်တည်းဆိုသလို သိသိ သာသာ ပြောင်းလဲမှုမရှိဘဲ မတ်တတ် ရပ်မြဲဖြစ်သော ကျွဲကို ကြည့်ကာ နောက်မှ လိုက်ပါလာသည့် ရွာသား များနှင့် ကောက်စိုက်သမများ၏

လှောင်ပြောင်ရယ်မောသံကို ရုတ် တရက် ကြားလိုက်ရ၏။

ယင်းတို့စိတ်အထင်တွင် ကျွဲအား သေနတ်ထိမှန်သည်ဆိုပါက ရုတ်ချင်း တုန်းခနဲ လဲကျသွားလိမ့်မည်။ ထို့ချော် သွားသောကြောင့်သာ ယခု ကျွဲမြေ မျက် ဆက်လက် ရပ်နေနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ထင်သောကြောင့်ပင်။

ထိုသို့ လှောင်ပြောင်ရယ်မောသံများ မကြားတကြား ဖြစ်တင် "ဝေဇန်သံများ ကြောင့် ရုတ်စိတ်ဝင်ကာ စာရေးသူ နှုတ်မှ ချွေးများ စီးကျလာတော့သည်။

သားကောင်အား မိမိ၏ ပစ်ချက် ထိမှန်ပါက စိတ်တွင် မည်သို့ ကြိုတင် ခံစားရသည်။ ထိမှန်ခြင်းမရှိဘဲ မည်သို့ ခံစားရသည်ဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သားကောင်အား ထိမှန်သည့် သေနတ် သံက မည်သို့၊ မမှန်သည့် အသံက မည်သို့ ဆိုသည်ကို လည်းကောင်း အတွေ့အကြုံအရ သိရှိပြီး ဖြစ်၏။

ထိုသို့သော စိတ်ခံစားမှု အခြင်း အရာများအား ပစ်ခတ်သူ မုဆိုးတစ်ဦး တည်သာ သိရှိနိုင်ပြီး အခြားသူများ လုံ့လ မသိရှိနိုင်ပေ။

ယခုလည်း ပစ်မှတ်အား တည်တည် ထိမှန်သည်ဟု ခံစားယုံကြည်၏။ သို့ သော်လည်း ကျွဲမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားမှုမပြဘဲ စာရေးသူတို့ဘက်သို့ တွေ့တွေ့ကြီး မလှုပ်မယှက် ကြည့်နေ လေသည်။

ထို့အတူ စာရေးသူလည်း နောက် ထပ် ပစ်ခတ်ရန် မကြိုးစားဘဲ ဓမ္မတ္တု အကဲခတ်ကြည့်နေမိ၏။

(၂)မိနစ်ခန့်အကြာ ကျွဲသည် လူ အုပ်ရှိရာသို့ လိုက်မည်အကြံဖြင့် ဝဲဘက်လက်အား မြှောက်လိုက်ရာ လည်ကုပ်အောက်တည်တည် ခုတ် (အစာဝင်လမ်းကြောင်း)မှ သွေးများ

ဟောခနဲ ထွက်ကျပြီး တအိအိ လဲကျ သွားလေတော့၏။

ကွဲအား၊ စာရေးသူ သေနတ်နှင့် ချိန်ခွယ်စဉ်က ဦးခေါင်း အလယ်တည့် တည့်သို့ ဖြစ်သော်လည်း ပစ်ခတ်ချိန် တွင် ကွဲသည် ခုတ်တရက် ဦးခေါင်း မော့လိုက်သဖြင့် ကျည်မှာ အစာဝင် လွှမ်းကြောင်းမှတစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ် အတွင်း ဝင်သွားခြင်းဖြစ်ဟန် ရှိပါ သည်။

လှုပ်ရှားနေသော သားကောင်ကို ဖြစ်စေ၊ ငြိမ်သက်နေသော သားကောင် ကိုဖြစ်စေ ပစ်ခတ်ရာတွင် မှတ်တမ်းတင် နည်း သည် အသုံးပြုပညာ လက်နက်အား ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ ကိုင်တွယ်နိုင် ခြင်း...

သက်လုံကောင်းခြင်း အကြမ်း ပတ်သက်နိုင်ခြင်း စိတ်တည်ငြိမ်စွာ ထားတတ်ခြင်း၊ ပစ်မှတ်အား တည့် ပတ်စွာ ချိန်ခွယ် ပစ်ခတ်နိုင်ခြင်း...

သားကောင်၏ သဘောသဘာဝကို ကြိုတင်သိထားခြင်းနှင့် သွားရောက် ပစ်ခတ်မည့် အရပ်ဒေသ၏ ဓလေ့ စရိုက်များအား သိရှိလိုက်နာခြင်း ဆိုသည့် အချက်များ မလွဲမသွေ လိုအပ်ပါသည်။

အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရလျှင် ထို အချိန်က စာရေးသူသည် ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံသူမဟုတ်သဖြင့် သေနတ်ကိုပင် ကောင်းစွာ ကိုင်တွယ်နိုင်ခြင်း မရှိသည့် ပြင် ကွင်း၏အထက်ကို လိုဆ မသိရှိခဲ့ ပါ။

သို့သော်လည်း အထက်တွင် ဆိုခဲ့ သည့်အတိုင်း အဖက်ဖက်မှ အသာစီး ရရှိပြီး တစ်ချက်တည်းဖြင့် ကွဲ သောင်ကျန်းအား နှိပ်နှင်းနိုင်ခဲ့သည့် အကြောင်း ဝါရင့်မုဆိုးကြီး ဦးလေးယွန်း အား အလျှင်သင့်၍ ပြောပြရာ...

၂၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဟုတ်ဘဲ

မင်းထင်တာ အမှန်ပဲကွ၊ နေရာတိုင်းမှာ ပိုက်ဆံချိန်ရာ ပျိုပိတ်တွေကြွတယ်။ တော ထောင်ရေမြေ သစ်ပင်များသဖွယ်။

တောထဲတောင်ထဲ တောပင်ထွားပယ် သစ် ခုတ်ထဲမှ အပါအဝင် အကြောင်အချို့ချို့ သွားပယ်တိုင်း ကိုယ်မှာ ပါလာတဲ့ စာပွယ် သောက်ဖွယ်လေးနဲ့ တောပိုက်တောင်ပိုက် ဆွဲကုတ်တင်ပြောကြပြီး အမှာအယွင်းရောင် ခွံကွတ်ဖို့ အန္တရာယ်တွေရယ် ကာကွယ် ပေးဖို့ တိုက်တည်တက်ကြွတယ်။

ဒါကြောင့် တချို့ဆို အန္တရာယ်ကင်း တဲ့အပြင် လိုအပ်တဲ့ အကူအညီတောင် ရှားတဲ့သူတွေ ရှိတယ်။

ကွင်း(လယ်ကွင်းအပါအဝင်)မှာလဲ ဒီအတိုင်းပဲ ကွင်းပိုင်ဆိုတာရှိတယ်။ တို့က လယ်သမားသားသမီးနို့ ကွင်း အကြောင်း ငယ်ငယ်ကတည်းက သိ တယ်ကွ။

လယ်ပိုင်ရှင်တွေဟာ ဝါဝင်ဝါထွက် မှာ ကိုယ့်လယ်ထဲသွားပြီး ထမင်း ကြက်သား၊ အရက်၊ ကွင်း စတာတွေနဲ့ နှစ်စဉ် ကွင်းပိုင်တင်လေ့ရှိတယ်။

အဲဒီလိုတင်တဲ့အတွက် ကွင်းပိုင်ကြီး က ဝိုးဖွား(မြွေ)သတ္တဝါ အပါအဝင် အန္တရာယ်အပေါင်းက ကာကွယ်ပေး တယ်။ စိုက်ပျိုးသီးနှံတွေ အောင်မြင် ဖြစ်ထွန်းအောင် ကူညီတယ်လို့ ဆိုကြ တယ်။

အခု မင်းအဖြစ်ပဲ ကြည့်ဆော့ကွ။ မင်း ဘက်က ဘာကောင်ကို ရအောင် ဖန်တီး အခြေအနေမျိုးပေးပယ် ကွင်းပိုင်ကြီးက ကူညီလို့ ရဲ့တယ်လို့ကွ။

တကယ်တော့ အဲဒီသားကောင် (ကွဲ)ကို မင်း ပစ်လိုတာ မဟုတ်ဘူးကွင်းပိုင်ကြီး အဖွဲ့အကြောင်း ကွင်းပိုင်ကြီးပေးလို့ ရတာလို့ ပြောရယ်လို့ပဲ။

ကိုစနေ

စာမျက်နှာ (၂၇၃)မှ အဆက်

ရောင်ရောင်ဖြူဖြူနှင့် ငွေရောင် ရော ယှက်ထားပြီး ခေါင်းခေါ်တွင် ကြက်စ ချားကျဲ့သို့ အနီရောင် အဝမောက်ပါ သော ခြေထောက်ကောင်းကို တွေ့လိုက်ရ ၍ ခြေလှမ်းများ တုံ့နေသွားမိပါသည်။ ထိုခြေနှင့် မနီးမဝေးတွင် ဖားလေး တစ်ကောင်ကိုလည်း တွေ့မြင်လိုက်ပါ သည်။ ရင်ကြည့်မိသည့် ခဏအတွင်း ဖားလေးသည် လေပေါ်တွင် ပျံဝဲသကဲ့ သို့ ခုတ်တရက် ခုန်လိုက်ရာ ခြေ ကလည်း လေထဲ တစ်ကိုယ်လုံး ပျံဝဲ ကာ လေထဲမှာပင် ဖားလေးကို ငှဲ လိုက်သည်။

ထို့နောက် ခြေလေးမှာ မြေပြင်ပေါ် သို့ တဖြည်းဖြည်း လှလှပပ ဖြန့်ကျ လာပြီး ရှေ့ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားသည် ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ဖားလေး အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပြီး စိတ် ထဲမှာလည်း "မြွေ...ထမေး ဘာရွာ ကမ္ဘာထကာ ပါမိထား" ဟု ညည်းညူ မိပါသည်။ အတိုဆုံးကို မေမြန်း လျှောက်ထားရာ နဂါးနွယ်ဝင် မြေထစ်မျိုးဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

မဲလတုတ်တောင်စောင့် ဘီလူး၏ ပုံရိပ်နှင့် မြေခွက်လေးတို့၏ ပုံရိပ် သဏ္ဌာန်တို့ကို ယနေ့တိုင် မနေ့နိုင်သဲ မျက်စိတို့တွင် မြင်ပေးနေမိပါသည်။ စိတ်ကူးသည့် ဆိပ်မက်မဟုတ်ဘဲ ကျွန် ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့သော တောတောင့် ဘီလူးနှင့် မြေခွက်တို့၏ ပုံရိပ်သဏ္ဌာန် မှာ မြင်ဆွေနေကျ ရှင်တုပန်းချီတား များနှင့်တွေ့ရှိရသွန်းထုပေးတော့သည့် (ဗွားရ ခုနှစ်က ကိုယ်တွေ့ကြုံ ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

ဝင်းဆင်ကြီး

တစ်သို့တစ်ခါ ယိုးဒယားသို့ သိရှိစဉ်

မောင်သန်းမြင့် (ဆာ)

မယုရားကျောက်ကလေးတစ်လုံး

စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးနှင့် အသက်အန္တရာယ်တို့၏ ဆေးများကို လုံခြုံမှုပေးကာ ဆောက်ဘက်မှ တိုးတက်ကြီးပွား ဆောင်မြင်မှုများကို ပေးစွမ်းနိုင်သော အဆောင်ကောင်းများသည် တိရစ္ဆာန်များ သဘာဝ၊ သစ်ပင်များ၊ ဆန်ပြား၊ နယ်ကျောက်များ၊ အုံမခန်းဖွယ်၊ မှီခိုယောင်များစသည့် ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ

များ ဆောင်ထားရုံဖြင့် တိုးတက်ကြီးပွား ဆောင်မြင်မှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိပါ။
အဓိက ဓုခွန် ချင်းတွင်းမြစ်ကြောင်းသို့ တပ်မတော်တို့၏ စစ်ကြောင်းတက်ခဲ့စဉ် ဗိုလ်မှူးဦးသောင်းကြည်ကြီးမှန် တပ်ရင်း(၂၀) စခန်းချခဲ့သော မောင်းပြင်မြို့နယ်၊ သင်္ဃာတန် ဗိုလ်မှူးဦးသောင်းကြည်၏ ကိုယ်ခံတော်

လားဟုတိုင်းရင်းသား ခံဘော်ကြီးဦးကျဟ်၏ ပြောပြချက်ကို ဖော်ပြပါမည်။
ပြောပြချက်အရ ဆိုရပါလျှင် နယ်မြေလုံခြုံရေး အပြည့်ရယူထားပြီး အေးချမ်းနေသော သင်္ဃာတန် တာဝန်ခံစစ်ကြောင်းမှူးကြီးသည် ဗိုလ်မှူးကြီးဦးသောင်းကြည်အား ရပ်ရွာသူကြီးဦးအောင်ညွန့်အား လှည့်တိုက်အိမ်တွင်

မှာပင် အရာရှိအရာခံ အကြပ်စစ်သည်များ အစောင့်အကွပ်ထားပြီး မိမိများ ကျေးရွာလူထုနှင့် တစ်သားတည်းဖြစ်စေရန် ဦးပေါ်ပြအိမ်မှာပင် တစ်အိုးတည်း နှိုက်၊ တစ်ခွက်တည်း စားကာ မိသားစုပမာ နေထိုင်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် နိုင်ငံတော်နှင့် နယ်မြေဒေသဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းရေးကို ရှေ့ရှုနေပြီး ဒေသအတွင်း သေနတ်ပစ္စည်းများနှင့်အရ ကင်းတို၊ ကင်းရှည်ချကာ မကြာမကြာ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ ထောက်လှမ်းခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီးနေပါသည်။

ထိုစဉ် မည်ကဲ့သို့ အကြပ်စစ်ပေါ်ခဲ့သည်မသိ (တည်ကြက်) တိန်ညင်တစ်ကောင်နှင့် ကြက်တည်ရာတွင် ထောင်ထား၊ ချထားရသော ညွတ်ကွင်းများ အပြည့်အစုံလုံခြုံသည်ဟု တောင်းဆိုသဖြင့် မိတ်ဆွေကြီး(ကို) ဦးပွဲမှ ရှာဖွေပေးရလေသည်။

တပ်ခွဲမှူးနဲ့ဆိုက်ရာ ကချင်တိုင်းရင်းသားဆိုလေကျော်လှမှ နယ်မြေလုံခြုံရေးအခြေအနေတင်ပြမှုကို မိုင်းချောင်းတပ်စုမှူးမှ တင်ပြသဖြင့် အေးငြိမ်းနေသော ကာလ၊ ဒေသ၊ နေရက်များတွင် စစ်ကြောင်းမှူးကြီးနှင့် မိတ်ဆွေကြီးကိုပွဲတို့ နှစ်ယောက်မှာ (တည်ကြက်)တစ်ကောင်ဖြင့် ရွာအရှေ့ဘက်၊ လျှိုအတွင်း၊ မိုင်းမလင်းမီ တောကြက် စင်မဆင်းခင်ကပင် ရောက်နှင့်နေရာယူပြီး ဖြစ်နေကြသည်။

တစ်နေ့ တည်ကြက်ကို အလယ်မှာထားပြီး ကိုယ်ရံညွတ်များ၊ ကင်းများ ထောင်ထားပြီး၍ ပုန်းကွယ် နေရာယူအပြီး တည်ထားသော ကြက်ဖကြီးသည် အတောင် တဖြုန်ဖြုန်၊ ခိုက်ကာသိကြီးမကြီး မာန်ဟန်သည်မှာ ခွပ်နေလေသည်။

တောကြက်လည်း စင်မဆင်းသေး

တွန်ကျသလည်း မပေးသဖြင့် နှစ်ယောက်သား၊ အံ့အားသင့်နေခဲ့ကြသည်။

မိမိတို့ ကြက်ဖကြီးကလည်း မနားတမ်း ခွပ်နေသလို တဖန်ဖန် နောက်သို့ပင် လန်၊ လန်နေခဲ့သော ကြက်ဖကြီးဘေးဌာနကား မည်သည့်ကြက်၊ ငှက်တစ်ကောင်မှ မရှိ။

‘စစ်ကြောင်းမှူးကြီး... ကျွန်တော်တို့ တောခြောက်ခံနေရတယ် ထင်တယ်။ ဒါမှ မဟုတ် ရွာသူများ လိုက်လာသလား’

‘ကိုပွဲကလဲဗျာ... လာခဲ့တာမှ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ပဲ ဘယ်က ရွာသူအမျိုးသမီး လိုက်လာရမခဲ’

‘မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျ၊ ရွာသူ ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ဒေသအခေါ် စုနီးလို့ ပြောတာဗျ’

‘ကျွန်တော် ဒါတွေမယုံဘူး၊ အယုံအကြည်မရှိဘူး’

‘ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ’

‘စောင့်ကြည့်ကြတာပေါ့’

နှစ်ယောက်သား၊ ငြင်းခုံနေစဉ် မိုင်းစင်စင်လင်း၍ မြင်ကွင်းကား ထင်လင်းခဲ့လေပြီ။

တဖြုန်ဖြုန်၊ အတောင်ခိုက်ကာ ခုန်၍ ခုန်၍ ခွပ်နေခဲ့သော ကြက်ဖကြီးသည် ဘယ်ဘက်ခြေတွင် ချည်နှောင်ထားသောကြီး ပြတ်နေပြီး တစ်ချိန်လုံး ခွပ်နေခဲ့သောနေရာတွင် နှုတ်သီးဖြင့် ဖြေခွလိုက်၊ ခြေဖြင့် ယက်လိုက်နှင့် အလုပ်ခွပ်နေစဉ် ပုန်းကွယ်ရာမှ နှစ်ဦးသား အပြေးသွားရောက် ကောက်ယူ

လိုက်သည်။ ဤတွင်...
‘ကိုပွဲရေ... ပွဲပြီဗျ’
တဲ့။

စစ်ကြောင်းမှူး ကောက်ယူ ရရှိသွားခဲ့သော အဆောင်ကောင်းကား၊ လူ့စီးပွားရေး အဘက်ဘက်မှ တိုးတက်ကြီးပွား၍ အောင်မြင်ခြင်းနှင့်တကွ အသက်အန္တရာယ်ကိုပင် တားဆီးကာကွယ်ပေးခဲ့သည်ကား၊ ဗုံ၊ မိန် အမြောက်ကြားမှ မထိမပေါက် မစူးမရှ အောင်ပွဲကိုပင် ရရှိခဲ့ပေပြီ။

ရာထူးရုတ်သိန်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာများကိုပင် ခံစားနိုင်ပေးစွမ်းနိုင်ခဲ့သော ကျောက်မဟူရာ အဆောင်ထေးအား ရှာပေးခဲ့သော တည်ကြက်ဖထေးကား အဘယ်သို့ ရောက်သွားပြီလဲ...

ကြက်ဖအား လိုချင်သူအား အတောင့်တမဲ့ ရှာဖွေဝယ်ပေးခဲ့သော ကိုပွဲကတော့ ကွယ်လွန်ပြီ။

လားဟူတိုင်းရင်းသား ခဲဘော်ကျွန်း (က.ပ.သဂဏ္ဌဝေ)ကတော့ ပင်စင်မီးခွင့်ရပြီး ဤအဖြစ်အပျက်တွေပြောပြီး အသက်(၈၅)နှစ်မှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့လေပြီ။

၁၉၅၈ ခုနှစ် တပ်မတော် စစ်ကြောင်းတပ်ရင်း(၂၀) အခြေချ ရပ်နားခဲ့သော စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ မော်လိုက်ခရိုင်၊ ဖောင်းပြင်မြို့နယ်၊ သင်္ဃာတိုင်းရွာ...ရွာအရှေ့က မဟူတောင်၊ တည်ကြက်ဖ ယက်ထားတဲ့ အရင်း၊ မဟူကျောက် ကောက်ယူသွားတဲ့နေရာ အမှတ်ရစရာတွေ ရှိခဲ့သည်ကား...

မှတ်ချက်။ ။ ဤအကြောင်းအရာ၊ ခဲဘော်ဟောင်းကြီး ဦးကျွန်း ပြောပြပါသည်။

မောင်ဘုန်းမြင့်(အ)

၁၉၈၈ ခုနှစ် အစပိုင်းလောက်မှာပဲ ကျွန်မတို့မိသားစုမှာ ပင်လယ်ဘူးမြို့မှ ဘုတလင်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန် ထမ်းဆောင်ရပါတော့တယ်။ မေမေ့ ကလေးတွေကိုတော့ မုန့်မြို့ကို ပြန်ပို့ခဲ့ရ ပါတယ်။ ကျွန်မက တော့ ကလေးတို့ အဖေ့နဲ့ပဲ သွားရောက် မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပစ္စည်းများ သိမ်းဆည်းပြီး နံနက်စောစော ကားနဲ့ ကောလင်းမြို့သို့ ရထားစီးရန် ဆင်းလာရာ အချိန်အခါ မဟုတ် ငိုသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းမှုကြောင့် လမ်းခုလတ် တောင်အောက် တစ်နေရာမှာ တောင်ငြိပြီး လမ်းပိတ် ဆို့မှုကြောင့် ကားတွေ ပင်လယ်ဘူးမြို့သို့ ပြန်လှည့် လာရပြီး တစ်ညအိပ် ရပါတော့တယ်။

ခရီးလမ်း နောင်နေ့မှ အဆင်မပြေ မှုကြောင့် စိတ်ပျက်ရပါတော့တယ်။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောထပြီး ကားဖြင့် ထွက်ခဲ့ရာ ကောလင်းမြို့သို့ ချောချောမောမော ရောက်ပါတော့ တယ်။

ရထားကတော့ ဖြစ်ကြီးနားမှ လာ တဲ့ရထားကို စီးရမှာမို့ သူငယ်ချင်း ခဲအုပ်ဦးအောင်မြေခဲ အိမ်မှာပဲ ခေတ္တ နားကြပြီး ရထားချိန်နီးမှ ဘူတာသို့ ဆင်းကာ ရထားဖြင့် ခရီးဆက်ခဲ့ရာ နံနက်ရောက်တော့ မန္တလေးဘူတာကို ရောက်ပါတော့တယ်။

မုံရွာကားစိတ်ကို ဆင်းပြီး ကားစီး လာရာ မုံရွာကိုရောက်တော့ မုံရွာမှ F.36A, January, 2016.

ရွှေ့ ပြောင်း

မရလောကသားနှင့်

ထိုက်တစားထော်

တစ်ဆင့် ရှေ့ကားပြောင်းစီးပြီးမှ ဘုတလင်မြို့ကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ မသွားတတ် မလာတတ်ခဲ့မို့ အဆင့် ဆင့်ပြောင်းပြီး ကားစီးရတဲ့အခါမှ လွတ် ကင်းရပါပြီ။ ဘုတလင်ရောက်တော့ နေ့စရာ အိမ်အဆင်သင့်ပါပဲ။ ရဲဘော် တွေနဲ့ ထွက်ညီလက်ညီ အိမ်ဆေး

သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကြလို့ အဆင်ပြေ သွားပါတော့တယ်။ လျှပ်စစ်မီးက (၂၄)နာရီ ရှိပါတယ်။ ကြေးစင်တောင်စီမံကိန်းက လျှပ်စစ် ဓာတ်အားကြောင့် လျှပ်စစ်မီးတော့ ရှယ်ရပါတယ်။ လျှပ်စစ်ထင်းတင်း အိုးနဲ့ နှစ်ယောက်စာ ထမင်းလည်း

နဂါဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၁

ပင်လယ်ဘူးမှ ချက်ပြုတ်လာတဲ့ကြက်
ကြော၊ ခရမ်းချဉ်သီးချက်နဲ့ပဲ စားလိုက်
ပါတယ်။

ကျွန်မတို့နေတဲ့ အိမ်ရဲ့ခေါင်းရင်းမှာ
မြို့နယ်မှူး ဦးမောင်မောင်ရဲ့အိမ်၊ ခြေ
ရင်းမှာတော့ အပြာခံ ဒု-ရဲအုပ်အိမ်၊
သွန်ဘေးမှာတော့ အလုပ်သင် ဒု-ရဲအုပ်
အိမ်တစ်လုံး ရှိပါတယ်။ ရဲစခန်းဖွဲ့စည်း
ပုံက လေးထောင့်အနေအထားဖြစ်ပြီး
လေးဖက်လေးတန်းကတော့ အရာရှိ
အိမ်တန်းနဲ့ အခြားအဆင့်ကိုတော့
ဝင်းရံပတ်လည်မှာ တည်ဆောက်ထား
ပါတယ်။

ရဲစခန်းကိုတော့ မြောက်ဘက်ကျ
ကျမှာ တည်ဆောက်ထားပြီး စခန်း
အဝင်လမ်းကတော့ လမ်းသေးသေး
လေးပါ။ ယင်းလမ်းနံဘေးမှာတော့
စေတီတစ်ဆူနဲ့ အာရုံခံတပ်ဆောင်း၊
တစ်ခုရှိပါတယ်။ မြို့နယ်မှူးမိသားစု
ကတော့ ဘုရားတရား တော်တော်
ကိုင်းရှိုင်းကြပါတယ်။

နေ့တိုင်း မိသားစုအားလုံး ဘုရားစင်
ရှေ့ထိုင်ပြီး ဘုရားဝတ်တက်တာ တွေ့
ရတော့ ကျွန်မ တအားကို ဝမ်းသာမိပါ
တယ်။ ကျွန်မတို့ကိုလဲ လိုအပ်တာ
အားလုံး ကူညီပေးကြပါတယ်။

သူတို့ကတော့ မြင်းခြံမြို့နယ်၊
နွားတိုးကြီးဇာတိဆိုတော့ အပူ
မကြောက်ဘဲ နေသားကျတာပေါ့ရှင်။
ကျွန်မတို့မှာတော့ မေါင်းအိုးထဲထည့်
ထားသလို ဖျပ်ဖျပ်လူးနေရတာပေါ့။
ဆောင်းရောက်ရင်လဲပဲ အေးတာ ကမ်း
ကုန်ပါ။ ဂွန်နီအိတ်တွေ ခင်းထိုင်ကြရ
တယ်။ နွေရောက်တော့ အိမ်ကြမ်းပြင်
ပေါ်ရေချိုးပြီး ရေရိုဟာ သင်ပြောင်း
နေရအိပ်ရတယ်။

ကျွန်မ ညတိုင်းနံနက်တိုင်း ဘုရား
ဝတ်ပြုရင် ပရိတ်တွေ ခွတ်လေ့ရှိတော့

တစ်နေ့မှာ မြို့နယ်မှူးလင်မယား အိမ်
ကိုလာပြီး စကားပြောနေရင်း ရေခွေ
ကြမ်း မြေပဲကြွေ၊ ထန်းလျက်ခဲရှိတာ
လေး ထုတ်ကျွေးရင်းနဲ့ပဲ ညှပ်ခံခဲ့ရပါ
တယ်။

ကျွန်မတို့အိမ်ရှေ့မှာတော့ တမာပင်
ကြီးရှိလို့ အရိပ် အရင်းကောင်းပါတယ်။
ညဘက်ဆို ဘုရားဝတ်ပြုပြီးရင် တမာ
ပင်ကြီးအောက်မှာ ထန်းလက်ဆက်စွတ်
တွေချပြီး ရေခွေကြမ်းသောက်ရင်း
ညတိုင်းလို စကားပြောဖြစ်ကြပါတယ်။
ကိုမောင်မောင်က ကျွန်မကို...

‘ဆရာကတော်... ဖန်စွယ်တာ အဆင်
ထွက် အရပ်ထိပြီး အပြစ်အယောက်က
အစ ဖန်ကုန်လို့ ကျွန်တော်ရော ဖွင့်
ကျ ပါ အကျပ်ပါတယ်။ ဆရာကတော်
ဘယ်ဆရာတော်နဲ့ သပ်ယူခဲ့တာလဲ’
လို့ မေးပါတယ်။ ကျွန်မကလဲ ရယ်
မောပြီး...

‘မဟုတ်တာကိုမောင်ရယ်... ကျွန်မ
ဆရာတော်တွေနဲ့ မသင်ခဲ့ရပါဘူးရှင်၊
ဒီအကြောင်းကို ကျွန်မနည်းနည်း
ပြောပြပါမယ်’

ကျွန်မ ဝယ်ငယ်က ကျွန်မတို့မြို့မှာ
ရှင်အရပ်ကောင်းနဲ့ A.V.Mကျောင်း
ရယ် ရှိပါတယ်။ ရှင်အရပ်အထက်တန်း
ကျောင်းကတော့ (၁၀)တန်းထိရှိပြီး

A.V.Mကျောင်းကတော့ (၇)တန်းထိပဲ
ရှိပါတယ်။ သူငယ်တန်းကတည်းက
အင်္ဂလိပ်စာသင်တဲ့ အမေရိကန်က
သာသနာပြုကျောင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဖေဖေက ကျွန်မ(၃)နှစ်သမီး
ကတည်းက ဆုံးသွားတော့ ဖေဖေငယ်
စဉ်ကနေခဲ့တဲ့ ဒီသာသနာပြုကျောင်း
မှာပဲ ထားခဲ့တော့ စိတ်က ခရစ်ယာန်
တစ်ပိုင်းပေါ့။ ကလေးဆိုတော့ ဘာသိ
မလဲ၊ သင်းအုပ်ဆရာကလဲ စာသင်တဲ့
ဆရာဖြစ်နေတော့ ကလေးတွေ စိတ်
ဝင်စားအောင် မုန့်တွေ၊ သကြားလုံး
တွေပေးပြီး ဘုရားသီချင်းတွေ သင်ပေး
တာပေါ့။

ဒါနဲ့ ကျွန်မတို့မေမေရယ်၊ မုန့်မြို့မှ
ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဦးရွှေမြင့်ရဲ့ဇနီး
ဒေါ်ရွှေသင်(တေးသံရှင် ဗိုလ်ကြီး
တင်အောင်သန်း၏ မိဘများ)နဲ့ ကျွန်မ
တို့ကျောင်းမှ (၄)တန်းကို သင်ပြသော
ဆရာမဒေါ်အုန်းကြည်စသည့် လူကြီး
တွေ တိုင်ပင်ပြီး အရပ်ထဲက ကလေး
တွေကို ကျောင်းဆင်းပြီး ညနေ(၅)နာရီ
လောက်ရောက်အောင် ခေါ်ပြီး
တစ်ယောက်ကို ဟိုတုန်းက ပိုက်ဆံ
(၂)ပြားနဲ့ သကြားလုံး(၅)လုံး နေ့စဉ်
ဝေပေးပြီး ကလေးတွေကို ဘုရားရှိခိုးနဲ့
ပရိတ်အခံကို တစ်ကြောင်းချင်း နှုတ်
တိုက်သင်ရပါတယ်။

(၇)နှစ်၊ (၈)နှစ်ကလေးတွေဟာ
ပရိတ်စာကို ဘယ်မှာ ဖတ်တတ်မှာလဲ။
အဲဒီလို မေမေကြီးက သင်ပေးပြီး
ဖေဖေကြီးကတော့ ပိုက်ဆံ၊ သကြား
လုံးတွေနဲ့ စည်းရုံးသင်ကြားပေးလို့
ကျွန်မ ဒီလို ခွတ်နိုင်တာပါလို့ ပြောပြပါ
တယ်။

နောက်တစ်ပတ် ကြာတော့
ကိုမောင်မောင်က ကျွန်မကို ခေါ်ပါ
တယ်။

‘ဆရာကတော်...ကျွန်တော်တို့တပ်ဖွဲ့က
ရဲသေတွေကို ဖမ်းခွင့်အလယ်ပွဲပြီး ဆရာ
ကတော်နဲ့ ကျွန်တော်အမျိုးသမီး ဒီအလင်းကို
ဦးဆောင်ပြီး ဖမ်းစစ်ရာတွေကို သင်ကြား
ပေးပါတာမလွဲဘူး။’

‘အသင်းသားအားလုံး တပ်ဖွဲ့ကြရင်
အားလုံးအတွက် ကုသိုလ်ထဲရ ဘေး
အန္တရာယ်ထဲ ကပ်စားပေါ့ဗျာ’

လို့ တောင်းဆိုလာတော့ ကျွန်မလဲ
ဝမ်းသာအားရ လက်ခံလိုက်ပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့မှစ၍ ဝတ်ခွတ်စဉ်
စာအုပ်တွေနဲ့ ယောဂီဝတ်စုံတွေကို
ပုံရွာပြုပွဲ ဝယ်ယူပြီး အသင်းသားအားလုံး
ကို လှူဒါန်းလိုက်ပါတယ်။ နေ့တိုင်း
လိုလိုပဲ ကျွန်မအိမ်မှာ လူစုပြီး ငယ်ငယ်
က သင်ခဲ့ရသလိုမျိုး တစ်ပုဒ်ချင်းစီ
ခွတ်တိုက်သင်ပေးခဲ့ပါတယ်။

စာအုပ်ထဲမှာမပါတဲ့ အခြားသုတ်
ကြီးများကိုတော့ ကျွန်မစာအုပ်ထဲမှ
ကျမ်းယူရိုက်နှိပ်ကာ ဝေငှပြီး သင်ပေးခဲ့ပါ
တယ်။ (၄)လလောက် နေ့စဉ် သင်ကြား
ပေးလိုက်တော့ အဖွဲ့သားအားလုံး
အသံထွက် ပီသမှန်ကန်စွာ စာကြည့်
ခွတ်ဆိုနိုင်ပါတော့တယ်။

အားလုံး အဆင်ချောပြီးဆိုတော့မှ
စခန်းဘေးနားမှာရှိတဲ့ ဘုရားမှာ
လပြည့် လကွယ်(၈)ရက် အပတ်တိုင်း
အသံချဲ့စက်ဖြင့် ခွတ်ဆိုပူဇော်
ကန်တော့ကြတာကို ဖြို့ခံလူတွေက
အကျွေးအမွှေး နှံလင်စွာဖြင့် ပါဝင်
လှူဒါန်းလာကြပါတယ်။

ကျွန်မတို့နေတဲ့ ခုံစခန်းမှာ ခေတ္တင်း
မရှိပါ။ ခေတ္တင်းတူးရင်လဲ ခေတ္တင်းရနေ
သံဆပ်ပြာမြေခွံ ခေမကောင်းပါ။ ခုံစခန်း
အနီးမှာ အပီစီတွင်းရှိသော အိမ်မှ
ရေကို ဝယ်သုံးရပါတယ်။ ရေကလဲ
စေးကပ်ကပ်နဲ့ ဆပ်ပြာတိုက်ရင်လဲ
အမြှုပ်မထွက်ပါ။ ဝင်းတစ်ခုလုံးမှာ

တော့ တမာသင်ကြားရင်းအတွင်း အေးမြ
လှပါတယ်။

ကျွန်မတို့စခန်းက တပည့်လေး
တစ်ယောက်ရောက်လာပြီး ‘‘အနီတီ
ဗိုလ်ကြီးရှိသလား’’ လို့ ကျွန်မကို လာ
မေးပါတယ်။ ‘‘အေးချီတယ်၊ ရေချိုးနေ
လို့ ထိုင်ပါဦးကလေးရယ်’’ လို့ ပြောပြီး
ကျွန်မကတော့ ဟင်းချက်နေရင်းမှ
ဆက်ချက်နေလိုက်ပါတယ်။

အမျိုးသားလဲ ရေချိုးပြီးပြီဆို ဆွဲခန်း
ထဲဝင်လာပြီး...

‘ဟေ့...ဝင်းထွန်း ဘာကိစ္စလဲပြော’
လို့ မေးလိုက်တော့ မောင်ဝင်းထွန်း
က...

‘ဗိုလ်ကြီး ကျွန်တော် ခွင့်ယူချင်လို့ပါ
ခင်ဗျာ ကျွန်တော် တစ်ခါမှ ခွင့်မယူရ
သေးပါဘူးခင်ဗျာ။ အခု ကျွန်တော်
ခွင့်(၁)လလောက် ယူချင်ပါတယ်
ဗိုလ်ကြီး။ ကျွန်တော်မိဘရပ်ဌာနေကို
ပြန်ပြီး ကျွန်တော်ချစ်သူနဲ့ လက်ထပ်
ဖို့ပါ ဗိုလ်ကြီး’

‘မင်းတို့ ဘယ်အရပ်ကလဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တို့က ဂန့်ဇေါ
မြို့ပေါ်ကပါ။ အမျိုးသမီးနဲ့ တစ်မြို့
တည်သားတွေပါ။ ကျွန်တော် ခွင့်စေ
တာနဲ့ ချက်ချင်းပြန်လာဖို့မယ် ခင်ဗျာ’
လို့ ပြောပါတယ်။ အမျိုးသားက...

‘အေး...အေး... မင်း ခွင့်စာရေးပြီး
တင်လိုက်လေ၊ ငါလုပ်ပေးလိုက်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ... ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ် ဗိုလ်ကြီး။ ကျွန်တော်ကို သွား
ခွင့်ပြုပါ’

ဟု ပြောပြီး အလေးမြဲကာ ပြန်သွား
ပါတော့တယ်။

ကျွန်မအမျိုးသားက...

‘ဒီကောင်လေးက တော်တော်ရိုး
တယ်။ အလုပ်လဲ ကြိုးစားတယ်။
အရက်၊ ဆေးလိပ်ကအစ ကင်းတယ်။
(၁၀)တန်းအောင်ပြီးသားဆိုတော့ စာပေး
စာယူနဲ့ အဝေးသင်တက်လိုက်လို့ သွဲ့
ရတာနဲ့ ဒု-ရဲအုပ် အရာရှိလျှောက်လို့
ရပြီဆိုတော့ ပြုစုပြီးစောင်ပေးရမယ်။
အဲဒါကြောင့် ငါ့အနားမှာထားပြီး ရဲ
လုပ်ငန်း ကျွမ်းကျင်အောင် သင်ပေး
နေတာ’

လို့ ပြောပါတယ်။

‘ကဲ... ဖေဖေ ကျွန်မတို့ ထမင်းစား
ကြတော့မလား’

‘အေး...ကောင်းသားပဲကွာ။ ငါလဲ
ဗိုက်ဆာနေပြီဟေ့’

ဆိုတော့ ကျွန်မလဲ ထမင်းခွဲဖြင့်ပြီး
စားနေတုန်း ကိုမောင်မောင်စနိုး မသွင်
ဟင်းခွက်လေးကိုင်လို့ ရောက်လာပါ
တယ်။ မသွင်က...

‘ဟယ်တော်... ထမင်းစတင် စား
နေပြီလား။ ကျွန်မ အညှာဟင်သုတ်
လာတိုတာ အစ်မစားကြည့်ပါနော်’

နုနုဖတ်ချဉ်သုတ်ထားတယ်။ ကြက်
သွန်နီ၊ ငရုတ်သီးစိမ်း၊ မြေပဲဆီလောင်း
ပြီး သုတ်ထားတာ။ ကျွန်မတို့ဆီက
ပုစွန်ချဉ်သုတ်၊ ငါးချဉ်သုတ်တို့နဲ့ တော်
တော်တူတူတယ်။ နံနံပင်ပါတော့ ချွေး
ကြိုင်ပြီး ထမင်းလဲ စားလို့ကောင်းပါ
တယ်။ စားပြီး ဘုရားဝတ်ပြုကာ နား
လိုက်ကြပါတော့တယ်။

နောက်တစ်နေ့ လကုန်ရက်ရှိ ခုံရွာ
မြို့မှာ လစာထုတ်သွားရင်း လူအိမ်တာ

တွေဝယ်ရန် ကိုမောင်မောင်တို့ဇနီး
မောင်နှမရယ်၊ ကျွန်မနဲ့ ခဲဘော်(၃)
ယောက်ရယ် ဂျစ်ကားနဲ့ မုံရွာ

ဒု-တိုင်းရုံးကို သွားခဲ့ပါတယ်။
ကိုမောင်မောင်နဲ့
ခဲဘော်တွေကို ရုံးမှာချထားပြီး
ကျွန်မတို့ ဈေးသို့
ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ တစ်လစာ
အခြောက်အခြမ်း လိုအပ်တာတွေ
ဝယ်ပြီးမှ ရုံးတွင် ဆင်းနေခဲ့သော
ကိုမောင်မောင်နဲ့ ခဲဘော်တွေကို ဝင်
ခေါ်ပြီး ပြန်ခဲ့ပါတော့တယ်။

ကျွန်မကတော့ သိပ်ပြီး ဝယ်စရာ
မရှိပါ။ မသွင်ကတော့ သားသမီးလဲ
များ အဒေါ်အမျိုးကြီးပါရှိတော့ ဆန်
အိတ်ကအဝ ငါးပိ၊ ငါးခြောက် မီးဖို
ချောင်သုံးပစ္စည်းတွေကို တစ်လစာ
ဝယ်ရတော့ ဂျစ်ကားလေးမှာ ပြည့်
ကျပ်ပြီး နေပါတော့တယ်။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ခဏနေကာ
ရေချိုးပြီး တမာရိပ်မှာ ထန်းလက်ဆက်
တီမှာထိုင်ပြီး စာဖတ်နေတုန်း ကျွန်မ
အမျိုးသားနဲ့ ဝင်းထွန်းတို့ ဇနီးမောင်နှံ
ရယ် ရောက်လာကြတယ်။ ကျွန်မ
က...

‘မင်း ခွင့်သွားတာ ခဏလေးလိုပဲ
နော်၊ ခွင့်စေသွားပြီလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ’
ဆိုပြီး သူတို့လဲ ဆက်တီမှာ ဝင်ထိုင်
ကြပါတော့တယ်။

‘ကျွန်တော့်ဇနီး မသန်းသန်းအေး
ပါ’

‘လို့ ဆိုပြီး သူမိန်းမနဲ့ မိတ်ဆက်
ပေးပါတယ်။

‘ဘယ်တုန်းက ရောက်တဲ့’
ဆိုတော့...

‘ဒီနေ့မနက်ပဲ ရောက်ပါတယ်’

‘မြို့နယ်မှူးအိမ်ကိုရော ရောက်ပြီး

ပလား’

‘ဟုတ်ကဲ့...ရုံးမှာ အရောက်ပြ
သတင်းပို့ရင်း ကန်တော့ပြီးပါပြီ။
အန်တီတို့ဆီတော့ အေးအေးဆေးဆေး
ဆေးမှပဲ လာခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါက
အမျိုးသမီးတို့အိမ်မှာ ရက်တဲ့ ဂန့်ဂေါ
ပုဆိုးနဲ့ ထဘီပါ အန်တီ။ ဂန့်ဂေါဇာတိ
ဖြစ်ကြလို့ ဒါလေးနဲ့ပဲ ကန်တော့ပါရ
စေ’

ဆိုလို့ ရေချိုးပြီးတဲ့ အမျိုးသားကို
အိမ်ပေါ်ခေါ်ကာ သင်ဖြူးဖျားဆင်းပြီး
ကန်တော့ခံပါတယ်။

‘အေးကွယ်... သားတို့ဇနီးမောင်နှံ
သေတစ်ပန်သက်ဆုံး အိုမင်းသည်အထိ
ပေါင်းရပါစေ၊ ရာထူးတွေလဲ အမြန်တိုး
ပြီး သားသမီးဝေဝေဆာဆာနဲ့ ကျန်းမာ
ချမ်းသာကြပါစေ’

‘အန်တီတို့ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ဝရပါ
စေခင်ဗျား’

‘ကဲ...ကဲ လာ လာ ရေခွေးကြမ်းနဲ့
လက်ဖက် သုံးဆောင်ကြပါဦး’

ဆိုပြီး အောက်ပြန်ဆင်းကာ တမာ
ရိပ်မှာ စကားပြောရင်း ရေခွေးကြမ်း
သောက်နေကြပါတယ်။

ကျွန်မအမျိုးသားက...

‘မင်းတို့နေဖို့ လိုင်းခန်း ဘယ်နားမှာ
လဲ’

‘လို့ မေးကြည့်တော့...

‘ခန်းအတွက် ဘုရားနားက လိုင်း
ခန်းမှာ ရပါတယ်ဆရာ’ ကျွန်တော်
တို့ကို ဆရာသားသမီးလို သဘောထား
ပြီး ဆုံးမသွန်သင်ပေးပါ ဗိုလ်ကြီး
ကျွန်တော်တို့ သွားပါဦးမယ်
ခင်ဗျာ’

ဆိုပြီး နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွားကြပါ
တော့တယ်။

နောက် (၁၅)ရက်ခန့်အကြာမှာတော့
မြို့နယ်မှူးဇနီးမောင်နှံနဲ့အတူ မောင်
ထောင်ရွာကို အလည်လိုက်ခဲ့ပြီး စေတီ
တော်ကိုဖူးကာ ပုတီးစိပ် ဆုတောင်း
ခဲ့ပါတယ်။ အလောင်းတော်ကသေဝ
ရဟန္တာရှင်မြတ်ကို ဖူးတွေ့ရပါလိုက်လို့
နေ့တိုင်းလဲ ဆုတောင်းမိပါတယ်။

‘မောင်ထောင်နယ် ကူတော်ရွာမှ
တစ်ဆင့်သွားတဲ့ ရွာမွန် ရွာပြင်သုသာန်
မှာ ရဟန္တာတစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံး
နေကြောင်း ကျွန်မာရေမကောင်းလို့
ဆွမ်းသိပ် မဘုဉ်းပေးနိုင်ကြောင်း
ကိုယ်တိုင်ဆွမ်းခံကြပြီး သီတင်းသုံးနေ
ကြောင်း ကြားသိရ၍ သွားရောက်
ချင်ကြောင်း အမျိုးသားကို ပြောပြ
တော့ ကူတော်ရဲကင်းစစ်သွားဆင်
လိုက်ခဲ့လို့ သွားခွင့်ရတော့ ဝမ်းသာ
ပါတယ်။

တစ်နေ့ နံနက်မှာ ရဲမတစ်ယောက်
အူယားဖားယားပြေးလာပြီး...

‘အန်တီတို့ လုပ်ပါ... သေဝင်ထွန်း
ပိန်ဟူလဲ ဘာဖြစ်ပုံနဲ့ပဲ ပျက်စီးပြီး
လျှံပြုပြီး ပါလိမ့်ပဲ ဂုဏ်ဝါပါနဲ့ ဘာပြော
ပြောပုံနဲ့ပဲ မသိဘူး သူ့ယောက်ျား
စခန်းကပ်မှာ ထာရံကျနေတယ်၊ ထာရံ
ပြီးမှ လာလို့ရမယ်’

‘လို့ လာပြောပါတယ်။ ကျွန်မ
မသွင်ကို သတင်းပို့ပြီး နှစ်ယောက်
အမြန်သွားခဲ့ကြပါတယ်။

လှေကားပေါ်အတက်မှာ ရောက်သော

မွေးညင်း ထသွားတာကို ကျွန်မ ခံစား
လိုက်ရပါတယ်။ အိမ်ပေါ်ရောက်လို့
အိပ်ခန်းထဲကြည့်လိုက်တာ မျက်
ထောက်နီပြီး မျက်လုံးကြီးလန်ကာ
ဝူးဝူးငါးငါး အသံနက်ကြိုးနဲ့ အော်ဟစ်
နေပါတော့တယ်။

ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်လဲ အိမ်ပေါ်စ
တက်ကတည်းက နှစ်ယောက်လုံး
တိုင်ပင်မထားဘဲ မေတ္တသုတ်ကို ခွတ်
ဆိုနေမိပါတော့တယ်။ ကျွန်မက သူ
အိပ်နေတဲ့ ကွပ်ပျစ်ဘေးနား၊ ကပ်သွား
တော့ ပိုပြီး အော်နေပါတယ်။

ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်လဲ ဘုရားစင်
ရှေ့သွားပြီး ဘုရားသောက်တော် ရေ
တစ်ခွက် ခပ်ကာ မေတ္တသုတ်ကို(၃)
ခေါက်ခွတ်ဆိုပြီး ကျွန်မက မဟာ
အာဇာနည်ယသုတ်ခွတ်ဆိုကာ ဝူး
ငါးငါးဖြစ်နေတဲ့ သန်းသန်းအေးကို
ယင်း ပရိတ်ခေါ်ပြီး တောက်ကြည့်ရာ
လူးလို့နဲ့ အော်ဟစ်နေပါတော့တယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ သူ့ခင်ပွန်းလဲ ရောက်
လာပြီ။ သူ့မိန်းမကို အိပ်နေ၊ လူးနေရာ
မှ ဆွဲထုခိုင်းပြီး ရေမန်းကိုတိုက်တာ
မသောက်လို့ ပါးစပ်ကို ဖွင့်နဲ့ ကလေးပြီး
ရေမန်းကို ဝင်သလောက် တိုက်ကာ
ခေါင်မှလဲ ရေမန်းခေါ်နဲ့ လောင်ချ
ကာ...

‘ယခုသောကြာယဇ်အား နောင်ပျက်နေ
သောသူကို ကျွန်ုပ်မေတ္တာဖြင့် တောင်းဆိုပါ
တယ်။ ဘုရားရှင် အိမ်နဲ့ ဖယ်ရှားပေးပါရန်
မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါတယ်။ အမှာချိန် ခွင့်
ပွယ်ပေါ့’

လို့ ပြောဆိုရင်း ရေမန်းကို ကုန်
အောင်တိုက်ပြီး ကျွန်မရဲ့လက်ကို သူ့ရဲ့
ဦးခေါင်းပေါ်တင်ပြီး သုတ်တော်ကြီးကို
တစ်ခေါက်ပြန်ခွတ်ရာ ပြီးခါနီးမှာ
တဝါးငါးသင်းဝေပြီး ငြိမ်ကျသွားပါ
တော့တယ်။

ကလေးမလေးက ကျွန်မတို့
နှစ်ယောက်ကို ကြောင်တောင်တောင်
ကြည့်ပြီး “သူ့အာခြစ်တာလဲ” လို့
မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ မေးနေရာပါတယ်။
လာခေါ်ပေးတဲ့ ကလေးမလေးက...

‘ဝူးဝူးငါးငါး အသံကြားလို့ သူ့လွှာ
ကြည့်တာ စောစောက ပုံအတိုင်းမြင်ရ
တော့ ကျွန်မလဲ လန့်ဖျပ်ပြီး အန်တီတို့
ဆီ အပြေးလာပြီး အကူအညီတောင်း
ရတာပါ’

လို့ ပြောပြပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မ
က...

‘သမီး ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ
အန်တီကို ပြောပြပါလား’

လို့ ဆိုတော့ ကလေးမလေးက...

‘ဟုတ်ကဲ့ရှင်... ကျွန်မညာက အိမ်နေရင်း
အပျိုရွာချစ်တာ့ ယယ အော်ထားသေး
တယ်ပေါ့။ အိမ်ထဲက ဘုရားတော် ထိနဲ့
စည်ရိုးအနာမှာရှိနေတော့ အိမ်နဲ့ အလှမ်း
ဝေးအေးလေး ကျွန်မလဲ မအောင်နိုင်တော့
တဲ့အဆုံး အိမ်ထဲကထွက် ဖွတ်လာခဲ့
တယ်။

ဘုရားမှာ ပီရောက်ကလဲ ထိန်းလုပ်နေတာ
ပို အိမ်ထဲပဲ ယဝ်တော့တဲ့ စေတီထက်
ပျက်စီးပျက် အိမ်ထဲမှာပဲရှိပြီး အပျို
ရွာမဲ့မိပါတယ်။ စေတီနဲ့ ကျွန်မတို့ရဲ့ ခံရင်း

ကြားမှာ လူရွာလမ်း ရှိပါတယ်။

အိမ်ထဲကလမ်းမှာ ထုတ်ထောင်ချီပြီး
ကျွန်မ အပျိုရွာတာကို ရပ်ကြည့်နေတာ
မြင်ရတာ ကျွန်မလဲ မြဲကြည့်မိပါတယ်။
ကျွန်မကြည့်နေတုန်း အခိုက်အတန့်ပဲ
အိမ်ရဲ့ အရပ်မှာ တခြံတမြံနဲ့ ခွတ်
တက်လာပြီး ထန်ပင်ထောက်ဖြစ်သွား
တယ်။ သွားကိုယ်ကြိုကလဲ အရပ်ရှည်တာနဲ့
အပျို ကြိယွာလာပါတယ်။

ကျွန်မလဲ ကြက်သီးမွေးညှင်းတွေထဲထဲပြီး
အရပ်ကြောက်ရွံ့လာတာပို အိမ်ပေါ်ကို
ဘယ်လို ရောက်မှန်းမသိတဲ့ ရောက်လာရာ
က ကျွန်မ လျှပ်နှံထဲ ဖြစ်တော့တာပဲ။

ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်လဲ သဘော
ပေါက်ကြပါတယ်။

တကယ်တော့ ကျွန်မတို့စခန်းရဲ့
အိမ်သာတွေကို စေတီနဲ့ဘေးမှာ တန်း
စီပြီးရှိနေခြင်းသည် စေတီကို စောင့်
ရှောက်နေကြသော အစောင့်ကာရက
တွေက မကြိုက်လို့ ခြောက်လှန့်
အန္တရာယ်ပေးနေတယ်လို့ ယူဆမိကြ
ပြီး မြို့နယ်မှူးနဲ့ ခပ်ပွန်းကို ပြောပြတော့
နောက်နေ့မှာပဲ အိမ်သာတွေကို စေတီ
နဲ့ လွတ်ရာ ဝေးကွာရာ အပြာခံ
စခန်းမျိုး ဦးသန်းညွန့်အိမ် အနောက်
ဘက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ပေးလိုက်ရပါ
တယ်။

သန်းသန်းအေးကိုလဲ ယင်းစေတီ
မှာ ကန်တော့ပွဲပေးပြီး တောင်းပန်ခိုင်း
လိုက်ရပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာတော့
ဘာမှ ဖြစ်သံ မကြားရတော့ပါ။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ တန်ခိုးကြီး
ပရိတ်တရားတော်ကြောင့် ပရလောက
သား၏ ဘေးရန်မှ ကင်းခေးခဲ့ရပါ
တော့သည်။ ဝေနေယျာသတ္တဝါ
အားလုံး ကျမ်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ရွှေစုံ ကြေးတေး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာအုပ်

အိပ်မက်ထဲမှ ခေါ်သံ

အိပ်မက် (နတ်တလင်း)

ဒေါ်မြမြစန်းတစ်ယောက် အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်ဘဝမှ အထက်တန်းကျောင်းအုပ်ဘဝသို့ ရာထူးတိုးနှင့်ရသည်။ ရာထူးတိုးရသည်က မိမိတို့သဲကုန်းမြို့နယ်တွင် မဟုတ်ဘဲ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအနောက်ပိုင်း နတ်တလင်းမြို့နယ် တာမွန် အ.ထ.ကတွင် ဖြစ်သည်။

ဤဒေသသည် မိမိအတွက် နယ်မြေစိမ်းဒေသစိမ်း ဖြစ်သော်လည်း ဝန်ထမ်းဘဝကို ခံယူထား၍ ရာထူးတိုးယူပါက နယ်မြေဒေသမရွေး သွားရမည်သာဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတာဝန်ကျရာ တာမွန်၂၈၆ နာမည်ရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အ.ထ.ကသို့ သတ္တိစိတ်၊ တာဝန်စိတ် မွေးကာ သွားရောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ဒေါ်မြမြစန်း တာမွန် အ.ထ.ကသို့ ရောက်စက ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုမရှိသေးသော လက်ထောက် ဆရာ၊ ဆရာမများနှင့် ဆက်ဆံရေး အဆင်ပြေမှုမလားဟု တွေးပူမိခဲ့သည်။

သို့သော် မိမိသည် ယခုမှ ကျောင်းအုပ်တာဝန် ယူရသည် မဟုတ်။ ယခင်ကတည်းက အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်တာဝန် ထမ်းဆောင်ဖူးပြီးသားမို့ အတွေ့အကြုံ အထိုက်အလျောက်ရှိပြီးသား။

ကျောင်းအုပ်တစ်ယောက်၏ စွမ်းရည်များဖြင့် စည်းရုံးရေး ချစ်ကြည်

ရေး တာဝန်ထမ်းဆောင်ရေး ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ရပေမည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်မြမြစန်းသည် ရပ်ဝေး တစ်နယ်တစ်ကျေးမှ လာရောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသဖြင့် တာမွန် အ.ထ.ကကျောင်းကြီး၏ အလယ်ကျောင်းဆောင်ရှိ မိမိယာခန်းအနား စာကြည့်တိုက်နှင့် တွဲလျက် အခန်းတွင် တည်ဆဲနေထိုင်ရပါသည်။

ထိုအခန်း၌ ချက်ပြုတ်နေထိုင် စားသောက်၍ အိပ်စက်ရပါသည်။ ပင်စင်စား ခင်ပွန်းသည်ရှိသော်လည်း ကျောင်းနေဆဲ သားလေး၏ ပညာရေးအတွက် ဖာတီသဲကုန်းမြို့မှာပဲ ကျန်ခဲ့ရသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်မြမြစန်းအတွက်တော့ တာမွန် အ.ထ.ကမှ ဆရာ၊ ဆရာမများသည်သာ မိသားစုသဖွယ် ဖြစ်ခဲ့ရ

သည်။

တာပွန်ကျောင်းတွင် အနေကြာလာ သည့်အခါ လက်ထောက် ဆရာ၊ ဆရာမ များနှင့် ရင်းနှီးချစ်ခင်လာ၏။

ကျောင်းအုပ်နှင့် လက်ထောက် ဆရာ၊ ဆရာမများ ဆိုသော်လည်း ညီအစ်မမောင်နှမသဖွယ် အပြန် အလှန် လေးစားချစ်ခင်ချွန် တာဝန် ဝတ္တရားများ ဦးထမ်းပုံတမ်း ဆောင်ရွက် လာခဲ့ကြသည်။

ဒေါ်မြမြစန်းသည် မိမိအခန်းတွင် အဖော်မခေါ်ဘဲ တစ်ယောက်တည်း အိပ်သည်။ ညဗူညုတာအတွက် ပူပင် စရာမရှိ။ အရေးအကြောင်းဆို ကျောင်း ခြံဝင်းထဲတွင် ကျောင်းစောင့်ကြီး ဦးနားနီအိပ်နှင့် နီးသည်။ လှမ်းခေါ် အသံပြုလိုက်ရုံပင်ဖြစ်သည်။

ဒေါ်မြမြစန်းက သရဲတော့ မကြောက်တတ်။ မကြောက်၍လည်း ယခုလို တစ်ယောက်တည်း ညအိပ်ပုံ ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျောင်း၏ ရာဇဝင်နှင့်ပတ်သက်၍ နယ်ခံ ဆရာ၊ ဆရာမများက ဒေါ်မြမြ စန်းအား ပြောပြကြသည်။ သို့သော် ဒေါ်မြမြစန်း ပြုံး၍သာ နားထောင်နေ လိုက်ပါသည်။

ဒေါ်မြမြစန်းတွင် အိပ်မက်နှင့်ပတ် သက်၍ ထူးခြားချက်တစ်ခု ရှိသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် အခြားသူတစ်ဦးက သူ့ကို ခေါ်လိုက်သည့်အသံ ကြားရ လျှင် ထူးခြားမှုတစ်ခု ကြုံရတတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒေါ်မြမြစန်းက မိမိကိုယ်မိမိ “မြမြ” ဟု သုံးနှုန်းပြောဆိုတတ်သလို ကျောင်း နေ့စက်ခွယ်တူ သူငယ်ချင်းများ စာလည်း “မြမြ” ဟုပင် ခေါ်ကြသည်။

အိပ်မက်ထဲမှာ “မြမြရေ” ဟု သူငယ်ချင်းတစ်ဦးက ခေါ်သံကြား

လိုက်ရလျှင် သူငယ်ချင်းများထဲမှ နာရေးတစ်ခုခု ကြုံရတတ်သည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်။

ထို့အတူ အိပ်မက်ထဲမှာ “ဆရာမ ရေ” ဟု ခေါ်သံကြားလျှင် လက်ထောက် ဆရာမဘဝက အတူလုပ်ခဲ့သော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များထဲမှ နာရေး တစ်ခု ဖြစ်နေတတ်သည်။

တစ်ဖန် အိပ်မက်ထဲတွင် “ဆရာမ ကြီးရေ” ဟု ခေါ်သံကြားလျှင် ကျောင်း အုပ်ဖြစ်မှ သိက္ခာခံခွင့်ရသည့် တပည့် လက်ထောက် ဆရာ၊ ဆရာမများထဲမှ နာရေးဖြစ်တော့မည်ဟု ခန့်မှန်းသိရှိပြီး ဖြစ်နေသည်။

တာပွန်အ.ထ.ကသည် သက်တမ်း ကြာရှည်ပြီဖြစ်သော ကျောင်းကြီးဖြစ်၍ အစဉ်အဆက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ ကြသော ကျောင်းအုပ်ကြီးများ လက်ထောက်ဆရာ၊ ဆရာမများ မနည်း တော့ပြီ။

ယခုလက်ရှိလည်း ဆရာ၊ ဆရာမ (၅၀)ကျော် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိ သည်။ အစဉ်အဆက် ဝန်ထမ်းများထဲ မှ အနိစ္စသဘောဆရာ ဝန်ထမ်းအချို့ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ မဆန်းပါ။

ယခင် ဝန်ထမ်းအချို့ သေဆုံးခဲ့ သည်ကို ဒေါ်မြမြစန်း သိရသော်လည်း

သေခြင်းတရားသို့ လူတိုင်း လွန်ဆန် နိုင်ဟု နှလုံးသွင်းပြီးထားဖြစ်သည်။ ည တစ်ယောက်တည်း အိပ်ရာညီကို မကြောက်ရွံ့မီး အားမငယ်မိပါ။

သို့သော် ညအိပ်ရာဝင်၍ အိပ်မပျော် တပျော်အချိန်၌ ကျောင်းဆောင်အပြင် ဘက်မှ “ဆရာမကြီးရေ ဝင်ခွင့်ပြု ပါခွင့်”၊ “ဆရာမကြီးရေ ဝင်ခွင့်ပြု ပါခင်ဗျာ” ဟူသော အသံအချို့ ကြား ရတတ်သည်။ အိပ်ရာမှ နိုးသွားပြီး သတိထား နားထောင်မိတော့လည်း ဘာသံမျှ မကြားရတော့။

အိပ်ရာထဲ နီးနေစဉ်အတွင်း တိတ် ဆိတ်နေသည့် ညချမ်းမှာ ကျောင်း ခေါင်မိုးများပေါ်မှ သွပ်ပေါ် လင်း လျှောက်သွားသည့် တပြောင်းပြောင်း အသံမျိုးကို ကြားပြန်သည်။

ကြောင်တစ်ကောင် လင်းလျှောက် သံမျိုး မဟုတ်ဘဲ လူတစ်ဦး၏ ခြေသံ နှင့်မခြား တူလွန်းလှလေသည်။

ထို့အတူ ကျောင်းဆောင်များမှ တံခါးကွက် ပျက်နေသည့် ပြတင်းတံခါး များသည်လည်း လေမတိုက်ပါဘဲ ဝုန်းခနဲ၊ ဒိုင်ခနဲ ပွင့်သွား၊ ပိတ်သွား တတ်သည်။ ဒေါ်မြမြစန်း စိတ်ထဲ မကြောက်မိသည့်အပြင် ပါးစပ်မှ အမျှ အတန်းပင် ဝေဝေးနေမိပါသေးသည်။

ဒေါ်မြမြစန်းတို့အထက်တန်းကျောင်း များတွင် တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့် စာမေးပွဲ များ ကျင်းပရန် အချိန်နီးကပ်လာခဲ့ ပေပြီ။

အထက်တန်း ကျောင်းအုပ်ဖြစ်စ ဒေါ်မြမြစန်းအဖို့ တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့် စာမေးပွဲကြိုကြပ်ရေးနှုတ်တာဝန် မယူရ သေးသော်လည်း မိမိကျောင်း စာစစ် ဌာနတွင် ကျင်းပမည့် တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့် စာမေးပွဲအတွက် လိုအပ်သည်များကို တာဝန်ယူ ကြိုတင်ပြင်ဆင်လာတာ

ရသည်။

ဗြိတိသျှမှ ထုတ်ပေးသော အခြေလွှာ အုပ်များနှင့် အခြားစာရွက်စာတမ်းများကို သိမ်းဆည်းရန် ဒေါ်မြမြစန်းကို ကျောင်းသို့ သယ်လာရသည်။

စာမေးပွဲ မကျင်းပရသေးမီ တစ်ရက်တွင် ဗြိတိသျှမှယူလာသော ဆယ်တန်း အခြေလွှာထုပ်ကြီးကို အခန်းတွင် ထားလျက် ဗီဒီအတွင်း ထည့်သွင်း သိမ်းဆည်းရန် ပြင်ဆင်ထားသည်။

သို့သော် မိန်းမသားဖြစ်သော ဒေါ်မြမြစန်းအဖို့ အလွန်လေးလံသော အခြေလွှာထုပ်ကြီးကို တစ်ယောက်တည်း ချီမ၍ ဗီဒီထဲ မထည့်နိုင်။

အခြားသူများ အကူအညီယူရမည်ဟု စဉ်းစားပြီး ညှိပ်င်းအချိန်လည်းဖြစ်၊ ခရီးပန်းလာသည်လည်း ဖြစ်၍ ဒေါ်မြမြစန်းသည် မိမိအခန်း ခုတင်တွင် လဲလျောင်းရင်း အိပ်ပျော်သွားသည်။

အိပ်မက် မက်သလိုဖြစ်ပြီး အိပ်ရာမှ လန့်နိုးလာချိန် အခြေလွှာထုပ်ကြီးကို ကြည့်မိတော့ အထုပ်ကြီးကို ဗီဒီထဲ သိမ်းပြီးသားဖြစ်နေသည်။ ပြီးမှ အိပ်မက်လိုလိုအဖြစ်ကို ပြန်စဉ်းစားမိပြီး အိပ်မက်ထဲမှ ဆရာတစ်ဦးက...

'ဆရာမကြီး... ဒီအခြေလွှာထုပ်ကြီးက အရေးကြီးတယ်။ ဖီနိုထဲ ဆွေ့ထုပ်ထုပ်' ဟု ဆိုပြီး ကူသယ် ချီမပေးကာ ဗီဒီထဲ ထည့်ပေးခြင်းဖြစ်လေသည်။

တကယ်တော့ ဘယ်ဆရာကမှ လာ၍ ကူသယ် ထည့်ပေးခြင်းလည်း မဟုတ်။ အိပ်မက်လိုလို တကယ်လိုလို နှင့်သာ အခြေလွှာထုပ်ကြီးက သိမ်းပြီးသား ဖြစ်နေခြင်းပင်။

အိပ်ရာနီးချိန်မှာ ဒေါ်မြမြစန်း လက်ထဲ၌ သော့တွဲကို ကိုင်လျက်သာ။ ဒေါ်မြမြစန်း၏ ယသိစိတ် လွှဲဆော်မှုကြောင့် အခြေလွှာထုပ်ကို သယ်ရန်မှာ

လည်း ဤမျှ လေးလံသည့် အထုပ်ကြီးကို တစ်ယောက်တည်း လုံးဝ မ၊မနိုင်ပါ။

ထူးဆန်းသည့်အဖြစ်ကို ဒေါ်မြမြစန်း ကိုယ်တိုင်နားမလည်နိုင်သလို အိပ်မက်ထဲမှာ "ဆရာမကြီးရေ" ဟူသော အသံပိုင်ရှင်ကို မှန်းဆမိသလို ပြန်လည်၍လည်း ကြားယောင်နေမိသည်။ သို့သော် မည်သူဟူ၍ကား သံသယကွဲကွဲ မသိရပါ။

ဆယ်တန်းစာမေးပွဲများ ပြီးစီး၍ ဒေါ်မြမြစန်းတို့ ဆရာ၊ဆရာများ တာဝန်ရှိပြီးဆုံးပြီဟု မထင်ပါနှင့်။ ကျောင်းတွင်းစစ် စာမေးပွဲများမှ အခြေလွှာများကို စာစစ်အဖွဲ့၌ ကျောင်းမှာ စုဝေး ဖျက်ကြရဦးမည်။

တာဝန်ရှိ ဆရာ၊ဆရာမများကို ရက်ချိန်းပေးပြီး အခြေလွှာများ ဖျက်ရန် ကျောင်းသို့ လာကြသည်။

ကျောင်းရောက်တော့ သတင်းဆိုးတစ်ခုက ဆီးကြိုနေလေသည်။ အလယ်တန်းပြ ဆရာဦးဌေးလွင် တစ်ယောက်ဆုံး ရှာပြီတဲ့။

ဦးဌေးလွင်သည် ကျောက်ကပ်ရောဂါဖြင့် ရောဂါမှ ဆေးခွင့်ယူထားသော ဆရာဖြစ်သော်လည်း ယခုလို ချက်ချင်းကြီး ဆုံးသွားမည်ဟုတော့ မထင်မိကြပါ။ သို့သော် အဖြစ်အပျက်

က လက်တွေ့ ကြုံရချေပြီ။

ဒေါ်မြမြစန်းနှင့် ဆရာ၊ဆရာမများ ဦးဌေးလွင်၏ ရွာပနသို့ သွားရောက်၍ ဝမ်းနည်းကြေကွဲကြောင်း ပြောဆိုကြပြီး ကောင်းမှုပြုပေး လှူဒါန်း အမှုဆောင်ပေးကြသည်။

ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်မြမြစန်းက ဦးဌေးလွင်အား ဝန်ထမ်းတာဝန်မှ အပြီးအပိုင် ထုတ်ပယ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ပြန်တမ်းကို အခေါင်းထဲ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

အသုဘ သင်္ဂြိုဟ်သည့်နေ့က လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဆရာ၊ဆရာမ အားလုံး ဦးဌေးလွင်၏ ရုပ်ကလာပ်ကို ကြည့်ပြီး ဝမ်းနည်းကြေကွဲ စိတ်မကောင်းဖြစ်၍ မျက်ရည်လည်ကြရသည်။

အသုဘလိုက်ပို့ပြီး အပြန်လမ်းမှာ ဒေါ်မြမြစန်းခေါင်းထဲ အတွေးတစ်ခု ဝင်လာ၏။ ယင်းကား ဆယ်တန်း စာမေးပွဲ အခြေလွှာအုပ်များ သိမ်းဆည်းစဉ်က အိပ်မက်နှင့် အိပ်မက်ထဲတွင် မိမိအား "ဆရာမကြီးရေ" ခေါ်လိုက်သည့် အသံပိုင်ရှင်ကို ပြန်စဉ်းစားမိခြင်းဖြစ်၏။

ယခုတော့ ထူးဆန်းသော အိပ်မက်ထဲမှ ခေါ်သံပိုင်ရှင်ကို တိတိကျကျ သိခဲ့ရပေပြီ။ ထိုအဖြစ်ပျက် အခြင်းအရာတို့ကို ဒေါ်မြမြစန်းမေ့၍ ရနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

ရင်ထဲမှလည်း မိမိ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဆရာဦးဌေးလွင်တစ်ယောက် ကောင်းရာသူကတိလားပါစေဟု တောင်းနေမိပါတော့သည်။

ဆဋ္ဌာသတ္တာ ကမ္မသကာ

ပြန်ဝင်း(မှတ်တမ်း)

အဘိုးတထွန်းနှင့်
စိန်အမာတောင်
ရတနာသီရိ (၁)

ဝသုန်သက်လွင်

ကျွန်ုပ်သည် တပ်ကြပ်ကြီး မိုးကျော် (အငြိမ်းစား) ပြောပြသည့် သူ၏ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်စာအုပ်ကို “အဘိုးတထွန်း”
 F.37A. January, 2016.

နှင့် ဝိမ္ဗူပင်အောက်မှပီးထုံးကြီးများ” ခေါင်းစဉ်ပေး၍ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ရေးခဲ့ပါသည်။

ထိုကမ္ဘီရာတ္ထုကို မဂ္ဂဇင်းတစ်တိုက်သို့ ပေးပို့ထားပါသည်။ ထိုဝတ္ထုဖတ်လမ်း၏အဆုံးတွင်...

‘ထိုအခိုက်သတ္တန်သည် ကျွန်ုပ်(တပ်ကြပ်ကြီးမိုးကျော်) ပြန်လည်တွေ့ဆုံရန်သည့် ထိပ်မြစ်ကြယ်နှင့် သုဏ္ဏဝင်ဟိုက်ကြီး “အဘိုးတထွန်း” ဖြစ်နေသည်ကို သိက္ခာပြင်တွေ့လိုက်ရပြီး ပီလုံကြီးနှင့်အတူ အလုံး ပျောက်ကွယ်သွားပါကတည်း ဟူ၍ နိဂုံးချုပ်ခဲ့ပါသည်။’

နက္ခတ္တဆောင်မြို့နယ်၊ ဇူလိုင် ၂၀၁၆

သည်တွင် အဘိုး နိုင်တလမွန်နှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ထပ် ကမ္ဘီရဝတ္ထု များ ရေးနိုင်ရန် ကုန်ကြမ်းများ မရှိ တော့ပြီဟု မှတ်ယူခဲ့ပါသည်။

အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်လည်း တပ်မှ ထွက်ပြီး တပ်ကြပ်ကြီး ဦးကျော်လည်း တပ်မှထွက်ကာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အဆက်အသွယ် မရဘဲ ကွဲကွာခဲ့ကြ သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ သောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် တစ်နေ့သ၌ ကော့သောင်း ဖြို့၊ ရွှေဟင်္သာရပ်ကွက်တွင် အခြေချ နေထိုင်လျက်ရှိသော ကျွန်ုပ်ထံသို့ တပ်ကြပ်ကြီးဦးကျော်၏ စာတိုက်မှ ပေးပို့လိုက်သော စာတစ်စောင်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရခဲ့သည်။ စာထဲတွင်...

“ဆရာဆာသက်(သုန်သက်တွင်)”

မဂ္ဂဇင်းတွေထဲမှာ ဆရာဝတ္ထုတွေ ဖတ်ရပါတယ်။ “အဘိုးတလမွန်နှင့် ဝိနွဲ့ပင်အောက်မှ မီးတုံးကြီးများ” ဖတ်ရတော့ ကျွန်တော် ပြောပြခဲ့ဖူးတာ တွေကို ဆရာရေးမှန်း သိရတယ်။

ဆရာနဲ့လဲ အဆက်အသွယ်ပြတ်ခဲ့ တာ ကြာခဲ့ပြီဆိုတော့ နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်က လိပ်စာတောင်း ပြီး ဆရာဆီ ဆက်သွယ်လိုက်တာပါ။ ဆရာ ကျွန်တော်ရှိရာ သံဖြူဇရပ်မြို့ကို လာခဲ့စေချင်ပါတယ်။

အဘိုးတလမွန်နဲ့ ကျွန်တော် ပြန်လည်ဆုံစည်းခွင့်ရတဲ့ ဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်ကို ပြောပြချင်လို့ပါ။ ဆရာ လာနိုင်မယ်ဆိုရင် ခရီးစရိတ် အသွား အပြန် ကျွန်တော် တာဝန်ယူပါတယ်။

မိသားစု ကျန်းမာချမ်းသာကြ ပါစေ။

ဆရာကို ကျွန်တော် မျှော်နေမယ်။
ဆရာထမည့်

ဦးကျော်

ကိုမိုးကျော်၏ပေးစာကို ရပြီး ကျွန်ုပ် သံဖြူဇရပ်သို့ မကြာမီ ရောက်ရှိ သွားပါသည်။ ပေးထားသည့် လိပ်စာ အရ သူ နေထိုင်ရာ သံဖြူဇရပ်မြို့၊ စက်သစ်ရပ်ကွက်၊ သီရိရတနာလမ်း၊ အိမ်အမှတ်(...)ကို တွေ့ရှိရပြီး လှပ သောသင်္ဃာ ဆောက်လုပ်ထားသော တစ်ထပ်အိမ်၌ ကိုမိုးကျော်ကို တွေ့ရပါ သည်။

ခါးတစ်ဝက်နီးပါးရှိ “သူတော် ဂမုန်းဖြူ” နှစ်ပင်မှာ အိမ်ပေါက်ဝ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ခုံညား တင့်တယ်စွာ ဂမုန်းပွင့်များ ပွင့်လျက် ရှိသည်ကို မြင်ရသည်။

ကိုမိုးကျော်သည် ကျွန်ုပ်ကို လိုက်လံ ပျံ့ငှာကြိုဆိုပါသည်။ ဖော်ရွေသော သူ၏ ဇနီးနှင့် လိမ္မာယဉ်ကျေးသော သူ၏ သားသမီးများကိုကြည့်လျက် ကျွန်ုပ် ဝိတိဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။ ကျွန်ုပ် သူ၏ အိမ်၌ (၃-၄)ရက်ခန့် နေလိုက်ရသည်။

သည်တွင် သူပြောပြသော အဘိုး တလမွန်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းကို ကျွန်ုပ် သိရှိရပြီး ဝတ္ထုရေးရန် ကုန်ကြမ်း ရလိုက်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကော့သောင်းသို့ ကျွန်ုပ် ပြန်ရောက်သောအခါ ကိုမိုးကျော်၏ ပြောပြချက်များကို စိတ်ဝင်စားသဖြင့် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်အဖြစ် ရေးသားလိုက်ပါ

သည်။

* * *

ကျွန်ုပ် တပ်ကြပ်ကြီးဦးကျော်သည် တပ်မတော်တွင် အနှစ်(၂၅)နှစ်ခန့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး ပင်စင်စား ဘဝဖြင့် ထွက်ခဲ့ပါသည်။

လုပ်သက်ဆုကြေးနှင့် ပင်စင်လစာ ကိုစောင့်ရင်း စာအုပ်အငှားဆိုင်လေး ဖွင့်ကာ စားဝတ်နေရေးအတွက် အပြင်အလုပ်အကိုင်တစ်ခု ရှာဖွေနေခဲ့ ပါသည်။

စစ်ပြန်အငြိမ်းစားဘဝ ရောက်မှ ဘုရားကျောင်းကန်ဘက် ဦးလှည့်နိုင် ပါတော့သည်။ တရားဥပုသ်စောင့်နိုင် ပါတော့သည်။

မော်လမြိုင်မြို့ ဖားအောက်တောရ တွင် ရက်ပေါင်းလေးဆယ်ခန့် တရား ဝင်ပြီးနောက် အင်ကြင်းတောင်ပေါ် တက်၍ ဝိပဿနာဘာဝနာ ပွားရွှေခဲ့၏။

အမှန်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်သည် ဝိပဿနာဘာဝနာထက် သမထ ဇာတ်တွင် အားစိုက်မှုများ၏။ ကိုးလုံး ပုတီးစိပ်၍ တရားပူဇော်မှု အားသန်ခဲ့ သည်။

တစ်နေ့ညနေ...

ထိုနေ့သည် ကျွန်ုပ်၏ အသက် (၅၀)ပြည့် ရွှေရတုမွှေးနေ့နှင့်လည်း နေ့ရက်ထပ်တူ ကျနေသဖြင့် နှစ်ကုန် ရှစ်ဆူ ဘုရားရှင်များအနက် ကျွန်ုပ်နှင့် မွေးနေ့တူသော မင်္ဂလာ၊ ပဗ္ဗမုတ္တရ၊ တိဿနှင့် ကဿပ ဘုရားရှင်များကို လည်းပူဇော်ပြီး ပြုနေကျဝတ်အတိုင်း အမျှကုသိုလ် ပေးဝေလိုက်စဉ်...

‘သာရ...သာရ...သာရ... ထုထု ထောင့်ကျော် ထောင့်ကျော်ကြ ဆင်း ကပ်၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချင် ပါစေ’

ဟူသော ကြည်လင်အေးမြသည့်

www.burmeseclassic.com

အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

ထိုအသံကြောင့် မျက်လုံးကွဲကာ ကျွန်ုပ်၏ ဘေးဘယ်ညာမှ အသံရှင်ကို ရှာဖွေကြည့်၏။ မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုမျှ မတွေ့ရပါ။

ကျွန်ုပ်သည် သံဖြူရောင်မြို့ အင်ကြင်းတောင်ပေါ် ရောက်လျှင် သဘာဝအတိုင်း ပေါ်ထွန်းနေသော ကျောက်တုံးကြီးအနီးတွင် ကျောက်တုံးကြီးကို မျက်နှာပြု၍ ထိုင်လေ့ရှိ၏။ ထိုကျောက်တုံးကြီး၏ အနီးတွင် အလွန်အမိုက်ကောင်းလှသည့် တောသရက်ပင်ကြီးတစ်ပင်လည်း ရှိနေ၏။

ကျွန်ုပ် တရားထိုင် ပုတီးစိပ်ရာ နေရာသို့ လူသူ အရောက်အပေါက် မရှိလှသဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်ပါလျက် ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသော အသံကြောင့် ကျွန်ုပ် တအံ့တဩ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

“သာဓု” ခေါ်သု၏ အသံကိုသာ ကြားရပြီး ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်း မသိရပါ။ ကျွန်ုပ် ထိုင်နေသည့် ကျောက်တုံး၏ တစ်ဖက်တွင် အသံရှင် ရှိလိမ့်မည် ဟုသာ မှန်းဆရပါသည်။

သာဓုခေါ်သံတွင် “မောင်မိုးကျော်” ဟူ၍ ကျွန်ုပ်၏အမည် ပါသည်ကို မအံ့ဩသော်လည်း “လူလေး” ဟူသောအသံ ပါလာသဖြင့် ထိုအသံရှင်ကို ကျွန်ုပ် ကြားဖူးသလို ရှိနေသဖြင့် စဉ်းစားနေမိ၏။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်သည့် အတိတ်ကာလ၏ နှောင်းပိုင်း၊ ဖွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ် ရောင်းဒေါင်း တပ်စခန်းတစ်နေရာ၊ ပိန္နပင်နှင့် မီးလုံးကြီးများ ရောင်းဒေါင်းရွာထိပ် ဘေးမှတောရတုန်းကြီးကျောင်း။

နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ ဖြူဖြူ ရှည်ရှည်၊ ပေါ့ပါးအဖြူ သျှောင်တွင်

ပတ်ထားသည့် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် အဘိုး။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ထိုအသံရှင်ကို ကျွန်ုပ် သိလိုက်ရပါပြီ။ ‘အဘိုး...အဘိုးထာမ္မနီ’ ယနေ့ထိ မမေ့နိုင်သော အသံရှင်သည် “အဘိုးထာမ္မနီ” မှတစ်ပါး အခြားမရှိနိုင်သဖြင့် ကျွန်ုပ် ပြန်လည် အသံပြုလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ကျောက်တုံးကြီး၏တစ်ဖက်မှ...

‘ဟုတ်ပါတယ် လူလေး၊ ယောဝိုးကျော် အဘိုးထာမ္မနီပါ။ လူလေးက ယနေ့တိုင် အဘိုးထာမ္မနီကို ကိုယ့်ပုတီးကို ဆောင်ထားတာတွေ့တော့ ဝမ်းသာလှပေ။ လူလေး၊ ထိုပြန်လို့နေပါ။ အဘိုးထာမ္မနီ ကိုယ် ရောင်းဒေါင်းစခန်းမှာတုန်းကလို နားထောင်ပေးပါ။

လူလေးဟာ အဘိုးရဲ့ သားတပျိုပါ။ အများအကျိုး နှိုင်းအကျိုးအတွက် အဘိုးနဲ့အတူ လူလေး လုပ်စရာတွေရှိတယ်။ လူလေးရဲ့ စာအုပ်အရာဆိုင်ကလေးကို ဇနီးသည်ကိုပျိုး အလုပ်တစ်ခု လုပ်ရလိမ့်မယ်။ လူလေး လုပ်နိုင်ပါ့မလား၊ ဟဲ့စား သုံးခြံတိုပြီပဲ အဖြေပေးပါ’

အဘိုးထာမ္မနီ၏ မျက်နှာကို ကျွန်ုပ် မြင်ရင်လှသော်လည်း အဘိုးက ထိုင်ပြီထိုင်နေပါဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ

မချင်မရဲနှင့် ထိုင်နေရ၏။

အဘိုးက အလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်၏ ဆန္ဒကို ‘မေးလာသဖြင့် လက်ထဲမှ ပုတီးကောက်လေးကို ပုတီးနှင့် ထုပ်၍ အိတ်ထဲထည့်ပြီး မဆိုင်မတွပင်...

ကျွန်ုပ် ။ ‘အဘိုးခိုင်းရင် ဘာမဆို ကျွန်တော် လုပ်ပါ့မယ်’ အဘိုး။ ။ ‘အဘိုး မခိုင်းသေးပါဘူး။ လူလေး၊ လုပ်မယ်ဆိုရင် ဒီနေ့က လူလေးရဲ့ ရွှေရတုမွေးနေ့ ကြာသပတေးဆိုတော့ လာမယ့် စနေနေ့မှာ လူလေး၊ ရန်ကုန်ကို သွားရမယ်။

လူလေးရဲ့ဆရာ ဗိုလ်မှူး နေဝင်းထွန်း(ငြိမ်း)ကို သွားတွေ့ပြီး အလုပ်တောင်းပါ။ သူက အလုပ်တစ်ခုမှာ ညွှန်မှူးဖြစ်နေတယ်။ သူပေးတဲ့ အလုပ်ကို မငြင်းမနဲ့ လက်ခံလိုက်ပါ။ အချိန်တန်ခိုင်း လူလေး အဘိုးကို တွေ့ရမယ်။ အခုတော့ အဘိုးကို စိတ်နွမ်းနီးပြီး ကန်တော့ပါ’

ကျွန်ုပ် ။ ‘ကျွန်တော် ရန်ကုန်ကိုသွားပါ့မယ် အဘိုး။ အဘိုးကို ကန်တော့ပါတယ်’

အဘိုး။ ။ ‘သာဓု... သာဓု... သာဓု...

လူလေး ဘေးကင်းရန်ဆေးပါစေ။ အဘိုး ယုံကြည်စိတ်ချပြီး လူလေးရဲ့ တရားကိစ္စပြီးရင် အဘိုးရဲ့ရာ ကျောက်တုံးတက်မှာ ငှက်ပျောသီး တစ်လုံးနဲ့ အထုပ်ကလေး လာယူပါ။ ငှက်ပျောသီးကို လူလေးစား အထုပ်ထဲက ဗွဲ့ညှိုးကို ထုခဲ့ပြီး လူလေးရဲ့အိမ်ကို တစ်ထပ်အိမ် သန့်သန့်ဆောက်၊ မိသားစုသုံးစွဲ နေ့စဉ် ဆွမ်းလောင်းပါ လူလေး။ ကဲ အဘိုးသွားပြီ’

အဘိုးထာမ္မနီ၏အသံ ပျောက်ကွယ်သွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်တော် ပြီးစီးပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်တော်

ထပြီး အဘိုးဆိုရာတက်သို့ အပြေးသွား
ခဲ့ပါသည်။

အဘိုးကို အခိုင်အယောင်မှ
မတွေ့လိုက်ရသော်လည်း
နေညိုချိန်ကာလ အရှေ့ဘက်
သို့ အစိမ်းရောင်
မီးတန်းလေး ဖြတ်သွားနေ
သည်ကို ကောင်းကင်မှာ
မြင်လိုက်ရသည်။

သူတော်စင်ကြီး အဘိုးတလမွန်
သည် ကျွန်ုပ် မြင်သာအောင် သူ၏
ကိုယ်စားပြုခဲ့သည်ဟု ထင်ပါသည်။

ထို အစိမ်းရောင်မီးတန်းလေး
ပျောက်ကွယ်သွားသည်အခါ အဘိုး
နေခဲ့သည့် ကျောက်တုံးဘက်ခြမ်းသို့
ကြည့်လိုက်ရာ ရွှေငှက်ပျောသီးအလုံး
ထွားထွားလှလှ တစ်လုံးနှင့် အင်ရွက်
နှင့် ထုပ်ထားသော အထုပ်ကို တွေ့ရ
သည်။

ကျွန်ုပ်သည် အဘိုး မှာကြားခဲ့သည့်
အတိုင်း ရွှေငှက်ပျောသီးကို အခွံခွာ၍
စားရာ အလွန် မွှေးကြိုင်ချိုမြိန်ပေ
သည်။ တစ်လုံးလုံး စားမကုန်သဖြင့်
တစ်ဝက်စားပြီး သိမ်းဆည်း၍ အင်ရွက်
ထုပ်ကို ပြောကြည့်ရာ...

'ဟာ...ဟင်...'

ကျွန်ုပ် တအံ့တဩ ဖြစ်သွားရပါ
၏။ ရွှေလက်ကောက်နှစ်ကွင်း ဆွဲကြိုး
နှစ်ကွင်းနှင့် ရွှေဒင်္ဂါးသုံးပြားကို မြင်ရ
သည်။

လက်ရာမြောက် ရွှေထည်များ ဖြစ်
နေသည့်အတွက် မှောင်ရီမျိုးစ ပြုလာ
ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အင်ရွက်နှင့်
ပြန်ထုပ်ပြီး လွယ်အိတ်ထဲသို့ ထည့်ကာ
အင်ကြင်းတောင်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်ခဲ့
သည်။

အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ
ဇနီးသည်ကို အကြောင်းစုံ ပြောပြရန်

၂၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အချိန်မတန်သေးသဖြင့် ထိုရွှေထည်
ပစ္စည်းများကို ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်
သေတ္တာထဲ၌ သိမ်းဆည်းထားလိုက်
သည်။

ကြယ်မြင်လုံမြင် အိမ်ကလေး။
အမိုးအကာအရံ မလုံသည့် အိမ်
ကလေး။ ယိမ်းယိုင်နေသည့် အိမ်
ကလေး။

ပေနစ်ဆယ် ခြောက်ဆယ် ခြေကွက်
ထဲ၌ တဲသာသာရှိသည့် အိမ်ကလေး
ကို အဘိုး၏ ထောက်ပံ့ကူညီမှုဖြင့်
မကြာမီကာလ၌ တစ်ထပ်အိမ်သန်
သန်တစ်လုံးကို ကျွန်ုပ် ဆောက်ရည်
မည်။

ဇနီးသည်အတွက် ဆွဲကြိုးတစ်ကွင်း
နှင့် လက်ကောက်နှစ်ကွင်းဆင်ပြီး
ကျန်ပစ္စည်းများကို ထုခွဲရောင်းချရန်
အစီအစဉ်ဆွဲပြီး ဘုရားဝတ်တက်
ညစာထမင်းစားကာ အိပ်ရာဝင်ချိန်၌
အဘိုးဘာလမွန်ကို မှန်းဆ၍ ဦးချ
ကန်တော့လိုက်ပါသည်။

'ဪ...အဘိုးစာလွန်ရယ် ကျွန်တော်
တို့အပေါ်မှာ အဘိုး ကျေးဇူးပြုတဲ့ ငွေဟာ
အော့နာတွေကို ကတိသစ္စာ ထည်ရွာနဲ့
ပြန်လည်ပေးဆပ် တာဝန်ကျေပယ်
ရန်ကျန်ကို ကျွန်တော် သွားပါယ်။ အဘိုး
ညွှန်ကြားခိုင်းသမျှ ကျွန်တော်
လုပ်ပါယ်'

ကျွန်ုပ် တိုင်တည်သစ္စာပြုလျက်
စနေနေ့တွင် ရန်ကုန်သို့ သွားခဲ့သည်။
ဌာနတစ်ခုမှ ညွှန်မှူး၊ ဗိုလ်မှူး၊ နေဝင်း
ထွန်း(ငြိမ်း)သည် ကျွန်ုပ်ကို
တွေ့သည်နှင့် တစ်ရင်း
တစ်ရင်းတည်း နေလာခဲ့
သူများဖြစ်၍
ရင်းရင်းနှီးနှီးပင်...

ဗိုလ်မှူး၊ နေဝင်းထွန်း(ငြိမ်း)။ 'ခံရာ
မိုးကျော် တစ်ကထွက်ပြီး အခု ဘာ
လုပ်နေသလဲ'

ကျွန်ုပ် ။ 'ဘာအလုပ်မှ မရှိလို့
ဗိုလ်မှူး၊ ဆီမှာ အကူအညီ
တောင်းဖို့ ကျွန်တော် လာခဲ့တာပါ'
ဗိုလ်မှူး။ 'အတော်ပဲ ကျုပ်တို့ သံဖြူ
ဇရပ်မှာ အုန်းချိက်ပျိုးရေ
စိမ့်ကိန်းရှိတယ်။ မန်နေဂျာက ဦးမောင်
မောင်ခင်၊ ခြုံခံအနေနဲ့ ခင်ဗျား ဒီမှာ
အလုပ်ဝင်လုပ်ပါ။

သူ့ဆီကို ကျုပ် စာရေးပေးလိုက်
မယ်။ ပေါက်တူကိုင်ရမယ်။ အုန်းပင်
တွေ ပျိုးရမယ်။ လစာ နှစ်ရာပဲရမယ်။
လုပ်နိုင်ပါ့မလား'

ဗိုလ်မှူး၏ အမေးကို မလုပ်နိုင်ဟု
ဆိုကာ ကျွန်ုပ် ခေါင်းမချနိုင်ပေ။
တပ်မတော်တွင် ကျောပိုးအိတ်လွယ်
သေနတ်ကိုင်ကာ စစ်မြေပြင်မှာ
နေလာခဲ့ရသူအတွက် ပေါက်တူကိုင်
ရန် မခက်လှပါ။ အဘိုးတလမွန်ကို
ပေးထားခဲ့သည့် ကတိစကားအရ...

'ကျွန်တော် လုပ်ပါ့မယ်'

ဟု ခေါင်းညှိတ်လိုက်ပါသည်။
ထိုအခါ ဗိုလ်မှူး၊ နေဝင်းထွန်းသည်
အုန်းခြံမန်နေဂျာ ဦးမောင်မောင်ဆီ
ထဲသို့ စာတိုတစ်စောင် ရေးပေးကာ
ကျွန်ုပ်ကို အပြန်လမ်းစရိတ်ပေး၍
'စစ်ဆင်ရေးတပ်မှူး ကျုပ်တို့ထက်
ကြီးတာ့ သရာဇ်ကျော် ကျုပ်တို့ထက်

ထန်းလျက်သုံးဆုံ၊ ကျေးဇူးကို
တစ်သက် မပျောက်တော့
ကနေထိ သတိရနေတယ်။
ညွှန်ပျက်တစ်ယောက် အနေနဲ့
လုပ်ပိုင်ခွင့် ရှိပေမယ့်
ဆရာမိကျော်ရဲ့ အရည်အချင်းကို
သိလို့ တစ်လနှစ်ရာနဲ့ ပေါက်တု
ကိုးဆိုရ တာကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ပါ
တစ်ခုသော နွေဦးစစ်ဆင်ရေး
ကာလ၌ ပြည်ပြေးကျော်နီတို့အဖွဲ့နှင့်
တိုက်ပွဲဖြစ်ပြီး ပြည်ပြေးတင်ငွေအဖွဲ့မှ
ဗိုလ်မှူးနေဝင်းထွန်း(ထိုစဉ်ကာတင်ခွဲမှူး
ဗိုလ်ကြီး)၏ တပ်ခွဲကို ထွက်ပေါက်မရှိ
အောင် ဝိုင်းထားစဉ်...

မီးခိုးတိတ်လှုပ်ရှားချိန်နဲ့ ဆန်စိမ်းကို
ပါး ရေကိုချွေတာ သောက်ခဲ့ရချိန်
သွားလေရာ ထန်းလျက်ပါတတ်သော
ကျွန်ုပ်သည် ဗိုလ်မှူးနေဝင်းထွန်းကို
ထန်းလျက်သုံးဆုံ ဝေမျှပေးခဲ့ဖူးပါ
သည်။

ထန်းလျက်သုံးဆုံစား၍ ရေသောက်
ကာ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောခဲ့သော
ဗိုလ်မှူးနေဝင်းထွန်းသည် ဘဝမမှေ့ဘဲ
ကျေးဇူးတရားကို အမှတ်ထားပါလျှင်
အဘိုးဘလမွန်၏ ကျေးဇူးနှင့် အလုပ်
တစ်နေရာပေးခဲ့သော ဗိုလ်မှူးနေဝင်း
ထွန်း၏ ကျေးဇူးကို ကျွန်ုပ်လည်း
အမှတ်ထားရပါလိမ့်မည်။

ဤသို့ဖြင့် ဗိုလ်မှူးနေဝင်းထွန်းပေး
သော စရိတ်ငွေနှင့် စာကိုယူလျက်
နှုတ်ဆက်ပြီး ကျွန်ုပ် သံဖြူဇရပ်သို့
ပြန်ခဲ့သည်။

* * *

အုန်းစိမ်းကိန်း ရုံးစိုက်ရာ သံဖြူဇရပ်
ဗွီနယ် “ဝယ်ဇင်ကရာ”ရှိ မန်နေဂျာ
ဦးမောင်မောင်ခင်ကို ကျွန်ုပ် သွား
ရောက်တွေ့ဆုံကာ ဗိုလ်မှူးနေဝင်း
ထွန်း ပေးလိုက်သည့် အိတ်ပိတ်စာကို

ရိုသေစွာ ပေးလိုက်ပါသည်။
ဦးမောင်မောင်ခင်သည် စာကို
ဖောက်ဖတ်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို အကဲခတ်
ကြည့်လျက် ပြုံးချိုသော မျက်နှာဖြင့်...
“ဆရာမိကျော်တို့က တပ်ထဲမှာပဲ ပင်ပန်း
ခဲ့ကြတယ်။ ဖယ်ဝက်ရာရွာမှာ မနေပါနဲ့၊
သံဖြူဇရပ်မှာပဲနေပါ။

“ထျှန်ချောင်းရွာ”အလွန် သံဖြူဇရပ်မြို့
အဝယ်မှာ ကျွန်တော်တို့ အုန်းသို့လှောင်ရုံ
အဆောက်အအုံနှစ်လုံးရှိတယ်။ ညစောင့်
တစ်ယောက်ရှိတယ်။ ဆရာမိကျော်က အဲဒီ
အဆောက်အအုံမှာ နေပေးပါ။ လကန်
ကျွန်တော် လစာလထုတ်ပေးပါမယ်”

ကျွန်ုပ်ကို အလုပ်ခန့်အပ်ပြီး တာဝန်
ပေးလိုက်သည့်အတွက် နောက်နေ့မှ
စ၍ ကျွန်ုပ် အုန်းသို့လှောင်ရုံသို့ ပြောင်း
ရွှေ့ခဲ့သည်။ မြေနေရာ အကျယ်အဝန်း
မှာ ခြောက်ဧကကျော် ရှိသည်။

ထိုနေရာတွင် ယခင်ကတည်းက
ခွား၊ ဝက်၊ ဆိတ် သားသတ်လုပ်ငန်း၊
ရှိနေသည်။ မြို့အစွန်လည်း ဖြစ်နေ
သဖြင့် ဒုစရိုက်သမားတို့ ဖြတ်သန်းရာ၊
ရွာထွေးကျက်စားရာ ဖြစ်နေသော
ကြောင့် ညအခါတွင် ထိုဝင်းအတွင်း၏
တစ်ဖက်တွင် ညစောင့်မိသားစု၊
သည်ဘက်အစွန် အဆောက်အအုံ

တွင် ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေ
သည်။

ထိုစဉ်က လျှပ်စစ်မီးလည်းမရှိ၊
မှောင်မည်းနေ၏။ မြေပြင်မှာလည်း
ပြုပြင်ရှင်းလင်းထားခြင်း မရှိသေး
သဖြင့် မြက်တော ချုံတော ထူထပ်ခြင်း
ကြောင့် မြွေကင်းများ ပေါ်လာသည်။

အဆိုပါသုံးဆုံမှာ ညအခါတွင် ဝေ
လောကသားတို့၏
အခြောက်အလှန့် ရှိနေသည်။
စင်စစ် ထိုနေရာသည် ဂျပန်စစ်
ဝါဒီများ စိုးမိုးချိန် ၁၉၄၂-၄၄ ကာလ
အတွင်းက ချွေးတပ်သားများ အတုံး
အရန်း သေကျေခဲ့ရာ၊ မြှုပ်နှံခဲ့ရာ
သင်္ချိုင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ဤအုန်း
သို့လှောင်ရာ နေရာတွင် ဆိုးဆိုးဝါးဝါး
ကိုယ်ထင်ပြ ခြောက်လှန့်ခြင်းကို ခံခဲ့ရ
သည်။

ညအခါတွင် ဂျပန်စစ်သားလိုလို၊
မိန်းမကြမ်းကြီးလိုလို၊ အမိုးပြင်းပြင်း
ချွေးတပ်သားပုံစံနှင့် လူ့ဘီလူးကြီးတို့
၏ အသက်ရှူမရအောင် ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ်တွင် တက်ဖိထားခြင်းများ ခံခဲ့ရဖူး
သည်။

လိပ်ပြာလွင့်မတတ် ထိတ်လန့်
ကြောက်ရွံ့ခဲ့သော်လည်း အဘိုး
တလမွန်ကို ပေးထားခဲ့သည့် ကတိ
အတိုင်း စိတ်ကိုတင်းကာ ဂုဏ်တော်
များ ရွတ်လျက် အကာအကွယ်ပြုနေ
ခဲ့ရသည်။

ညဆိုလျှင် အေးချမ်းစွာ အိပ်စက်
ခဲ့ရသည့် နေ့ရက်များ မရှိသလောက်
ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ချောက်ချားလွန်း
၍ ဤအလုပ်မှ ထွက်ချင်စိတ်ပင်
ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။ ကြောက်လန့်လှူ
ပြေးလိုစိတ်ကို အနေနှင့် တံခွန်

သည်။

မေတ္တာသုတ်၊ ခန္ဓသုတ်နှင့် ပရိမိတ္တ
ဇာလသုတ်များ ရွတ်ဖတ်လျက် အမှု
ကုသိုလ်ပေးဝေမှုကြောင့် မည်သည့်
အခနာင့်အယုက်မှ မရှိတော့ဘဲ
တည်ငြိမ်အေးချမ်းလာခဲ့သည်။

ထိုသို့ အေးချမ်းပြီး နေသား
ကျလာသည့် တစ်နှစ်နီးပါး
ကာလ၌ အုန်စိပ်ကိန်းမှာ အောင်မြင်
တိုးတက်သည့် အခြေအနေ မရှိတော့
သဖြင့် လုပ်ငန်း ရပ်စဲလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်မှာလည်း လုပ်ငန်း ရပ်စဲ
လိုက်သည့်အတွက် အလုပ်မှ ထွက်ခဲ့
ရသည်။ အလုပ်လက်မဲ့ဘဝတွင် စာ
အုပ်အငှားဆိုင်ကလေးကို ကြီးကြပ်
လုပ်ကိုင်နေရ၏။

စစ်မှုထမ်းသက်ဆုကြေးနှင့် ပင်စင်
လစာလည်း ရရှိနေပြီဖြစ်သဖြင့် အဘိုး
တလမွန်၏ မှာကြားချက်အတိုင်း
သိမ်းဆည်းထားခဲ့သော ရွှေထည်
ပစ္စည်းများကို ထုခွဲရောင်းချလိုက်၏။

ထိုက်သင့်သော ငွေများ ကျွန်ုပ်
လက်ဝယ် ရှိနေသဖြင့် အိမ်ကွက်ဘေး
မှ ဝေနှစ်ဆယ်၊ ခြောက်ဆယ် မြေကွက်
ကလေးကို ဝယ်ယူလိုက်သည်။

တဲသာသာ အိမ်စုတ်ကလေးကို
ဖျက်၍ လှပသစ်ရပ်သည့် တစ်ထပ်
အိမ်ကလေးကို ပြန်ဆောက်ပြီး အိမ်
တက်ဆွမ်းကျွေးမင်္ဂလာ ခြံခဲ့သည်။
ထိုနေ့ည၌ အဘိုးတလမွန်သည်
အိပ်မက်ပေခဲ့သည်။

ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် အဘိုးသည်
ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ ရောက်ရှိပြီး ဘုရား
ဆောင်၌ ဆီမီးခရုချင်းများ ကပ်လျှ
ပူဇော်ပြီး စကားတွေပြောခဲ့၏။

‘လူလေး ဟေဗိုကျော် အလုပ်လက်မဲ့
ဖြစ်လျှာလို့ စိတ်ပကောင်း ဖြစ်နေပြီလား
ဝမ်းသာစမ်းပါ လူလေးရယ် လူလေးရဲ့

ကောင်းမှုကုသိုလ် အမှုအရာကြောင့် အုန်စိပ်
ကိန်းပင်ထဲမှာ ပိုမိုကျော်ရတဲ့ ပရဟိတက
သာတချို့ ကျွတ်လွတ်ခဲ့ကြပြီလေ။

ဒီပြောကို လူလေး ပိုမိုခိုင်အောင် အဘိုး
ကြိုတင်စီမံခန့်ခွဲလိုက်တာပဲ။ တစ်ကျော့ပြန်
မိုးကျော်အဖြစ် လူလေး တစ်နေ့ အုန်စိပ်
ကိန်း နေရာကို ပြန်ရောက်ခဲ့ပါပေ။

သာသနာ့လုပ်ငန်း အုန်စိပ်ကိန်းစွာ
ပျက်သုဉ်းပြီး ဒီနေရာဟောင်းဟာ သံပြု
ဇရပ်မြို့ အလှူပန်းချီ ရန်သစ် လွင်ပုံ
နေယဉ် သင်္ဂြိုဟ်ပြတိုက်(Museum)
မြို့တော်ခန်းမ(City Hall)တွေနဲ့ ပြီး
ကျက်သရေဆောင် နေရာတစ်ခု ဖြစ်လာ
လိမ့်မယ်။ ဒီနေရာမှာ လူလေး တာဝန်တစ်ခု
ဆောင်ရွက်ရဦးမယ်။ လုပ်ငန်းသစ် ဟေဗို
စပ်ကြား လူလေးကို အဘိုး အလုပ်တစ်ခု
ပေးလိုက်ပြီ။

.....မြို့နယ် သပိတ်ယဉ်စီးမှု လုပ်ငန်း
ဦးဆောင်(အငြိမ်းစား)ကို စံပယ်ပြီး သူနဲ့သွား
တွေပဲ။ သံပြုဇရပ်မြို့ အနောက်တောင်
ဘက် တစ်မိုင်ခန့်အကွာမှာ မွန်အင်္ဂါ
“ပိန်ဘာလာတောင်”ဆိုတာ ရှိတယ်။ ဒီ
တောင်အကြောပန်း ဟက်သက်ပြီး လူလေး
ပြည်ပြည်နဲ့ မှတ်တမ်းယူထားပါ။
ပြီးတော့ စာရေးဆရာကြီး “လင်းယုန်

သစ်လွင်” ရေးတဲ့ “ကိုယ်တွေ့အမှတ်တမ်း”
ကိုရှာပြီး ဖတ်ထားပါ။ တစ်ချို့မှာ လူလေး
စုဆောင်းထားတဲ့ မှတ်တမ်းတွေက လုပ်ငန်း
ဝတ်အင်္ကျီမှာ အထောက်အကူ ပြုလာလိမ့်
မယ်။ ကဲ...လူလေး နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်
ပြန်အိပ်မတော့ အဘိုး သွားပြီ။

အဘိုး တလမွန်၏ အိပ်မက်ထဲ၌

ပြောခဲ့သော စကားများကို
အတိအကျ မှတ်သားပြီး ကျွန်ုပ်
နှစ်ဦးကြားမှာ ပြန်အိပ်လိုက်သည်။
နံနက်(ဌာသု)နာရီအချိန်တွင် ဇနီး
သည်က လာနီးသဖြင့် အိပ်ရာက
ထလိုက်သောအခါ တစ်အိပ်လုံး
ပုံပယ်ပန်းရနံ့များ ဓမ္မာကြိုင်နေသဖြင့်
ဇနီးသည် ဘုရားပန်းကပ်လျှထား
သည်ဟုထင်၍ ချက်နာသစ်ပြီး ဘုရား
ဝတ်ပြုရန် ဘုရားဆောင်သို့ ရောက်
လျှင် ဘုရားဆွမ်းပန်း ကိုင်ထားသည့်
ဇနီးသည်က...

‘ဒီရွှေကပ်ပျော့လေး အစ်ကို ကပ်လျှထား
တာလား’

ကျွန်ုပ်မှာ ယခုမှ အိပ်ရာမှ နိုးခဲ့သူ
ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ် ကပ်လျှထားခြင်း
မဟုတ်ပါ။ သားနှင့်သမီးမှာလည်း
ညဉ့်နက်အောင် စာကျက်ခဲ့ကြသဖြင့်
အိပ်ရာက မထသေး။

ဘုရားဆောင်ဝေါ် ကြည့်လိုက်
သောအခါ စိမ်းစိုလှပသည့် ရွှေကပ်
ပျော့သီးတစ်စီးကို ငွေလင်ပန်းနှင့်
အကျအမှ ကပ်လျှထားသည်ကို တွေ့
ရသည်။

‘အစ်ကို မလျှထားပါဘူး’
‘ဒါဆို...’

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ထွက်သက်လွင်

မိုးတိတ်စေအင်း...

ကျွန်တော်သည် ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ်၊ အမှတ်(၃၅၁)၊ စာမျက်နှာ(၁၄၅)၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် “မိုးရွာစေအင်း” ဆောင်းပါးကို ရေးသားတင်ပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် “မိုးရွာစေအင်း” ချဉ်းမိုးများ လိုအပ်သည်ထက် ပိုမိုများပြားနေပါက အတိုင်းထက်အလွန် မိုးရွာသွန်းမှု ပိုမိုများပြားပြီး ခိုသည်ထက်လွှဲ “မိုးတိတ်စေ” အင်းကို ဆက်လက်ချရပါမည်။

သီလသမာဓိ အားနည်းသူများအဖို့ မလိုအပ်သော်လည်း သီလ၊ သမာဓိ အားကောင်းသူများအတွက် အမှန်ထကယ် လိုအပ်သော မေမေလျော့အသုံးပြုမည့် “အင်း” ဖြစ်ပါသည်။

“မိုးတိတ်စေအင်း” ကို မချဉ်းဘဲ မေလျော့နေလျှင် မိုးမတိတ်ဘဲ မိုးများရက်ဆက်ရွာသွန်းနေပါက ဝေနေယျသတ္တဝါများ စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ ကျရောက်ခဲ့သော် “အင်း” ချသူ ဗုဒ္ဓိလုံမှာ အပြစ်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ကျွန်တော့်ဘာဘ(အဖေကြီး)က မှာကြားခဲ့ပါသည်။

အင်းချသူများ “မိုးရွာစေအင်း” တဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

ညီညာသော စတုရန်းပုံ အကျယ်အဝန်းတူ (၉) ကွက်အင်းပုံဖြစ်ပါသည်။ အင်းချစဉ် မျဉ်းများ (၂) ကြိမ် ဖြတ်ဆွဲရပါမည်။ မျဉ်းပိုင်း၊ မှင်စက်၊ အခွန်းအပြောက်များ မရှိစေရပါ။ နုတ်ရာများ ကင်းရမည်။

အင်းချနေစဉ် သရဏဂုံသုံးပါးကို နှုတ်မှတ်စေ ရွတ်ဆိုနေရမည်။ စိတ်မှ ဖြစ်စေ နှလုံးသွင်းနေရမည်။ အင်းမချမီ ငါးပါးသီလ ခံယူရမည်။ မေတ္တာဘာဝနာ ပွားရမည်။

အင်းချလင်္ကာမှာ...

“ထေယ” ကိုတည် “နရ” ခိုးစား လျှော့ပိုက်ရောက်လျှင် တွန်တောက်သော ထိုသို့ ရွတ်ဆိုပြီးလျှင် အောက်ပါအတိုင်း အင်းကို ချပါ။

“ပိတ်စေ” ဟု စာဖြင့် ထောင်လိုက်ရေးပြီး အက္ခရာနံသင်္ဂဟတန်းများကို ထောင်လိုက် ဖြစ်ပါ။ ပေါင်ရက်နှစ်ကို နှစ်(၈) ဖြင့် စားပါ။ အကြောင်းကို အင်း၏ ဘယ်တက်ထောင့်မှ စ၍ ပြင်ကွက်(၄) ကွက်ဖြင့်ချပါ။ အင်း၏ အလယ်ပိုက်ကွက်တွင် ပေါင်ရက်(၈) (ထေယ) ရောက်ရှိလျှင် အင်းကွက် ပြန်ကပ်ပါသည်။ အကြောင်းအကျိုး မှန်ကန်သော ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဆန္ဒဖြင့် ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု “မိုးရွာစေအင်း” နှင့် “မိုးတိတ်စေအင်း” တို့ဖြင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော့်ဘာဘ(အဖေကြီး)က မှာကြားခဲ့ပါသည်။

အများပြည်သူ အကျိုးအတွက် မေတ္တာရှေ့ထားပြီး စေတနာမှန်ဖြင့် ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်တော့်ဘာဘ (အဖေကြီး) ဖြစ်သူ ဦးညွန့်၊ ရွှေသီရိမြို့နယ်၊ ပထိုင်းရွာတိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးကို ဤဆောင်းပါးဖြင့် ကန်တော့လိုက်ပါသည်။

“မိုးတိတ်စေအင်း”

မိုး	=	၅
တိတ်	=	၇
စေ	=	၃
		၅ ၁၅ ၁
		၈
		၇ ကြွင်း

၇	၁၀	၁၃
၁၂	၁၅	၈
၉	၁၄	၁၁

မိုးလေသေမှန်ကန်ပြီး ထောက်ပံ့သီးနှံများ ဖြစ်ထွန်းကြပါစေ...

ထက်မြက်မြင့် (တော်ဆစ်)

သရက်ပင်ပျို

အသီးသီးစေ့စွဲ နှံ့ထုတ်နည်း

သရက်ပင်ကို အစေ့မှ ပျိုးထောင်ပြီး အပင်အမြင့် တစ်တောင်ခန့် မရှိတစ်ခုတွင် မြေပြင်ကျင်းထဲသို့ ချစိုက်ရပါ သည်။

ထိုသို့ ချစိုက်ပြီးပြီး အပင် သက် သုံးနှစ်မှ လေးနှစ်တွင် အပွင့်ပြ၊ သီးကင်းပြ အသီး၊ သီးရပါသည်။

ပင်ပျိုသရက် သုံးနှစ်၊ လေးနှစ်တွင် အပင် ဖြစ်ထွန်း ပါလျက်နှင့် သီးပွင့် သီးကင်း မပြတ် အသီးသီးလျှင် "ဟုန့် ထသည်" ဟု လည်းကောင်း။

"ဟုန့်ထနေတာ" ဟုလည်း ခေါ်ဆို ပြောကြပါသည်။

ထိုသို့ ဟုန့်နေ၊ ဟုန့်နေလျှင် "မုန့်" ထုတ်ပေးရပါသည်။

ယင်းကဲ့သို့ သရက်ပင်ပျိုများ မုန့် ထုတ်ရာတွင် သက်တမ်းရှည်ပြီးသော ကိုးနှစ်၊ ဆယ်နှစ်အရွယ် သရက်ပင်များကဲ့သို့ ပင်စည်ကို မညှာမတာ ဓားဖြင့် ထစ်၍ ထုတ်ပစ်ခြင်း မပြုရပါချေ။

ထိုသို့ ဓားဖြင့် ပင်စည်ပတ်လည် ထစ်၍ မုန့်ထုတ်ပစ်လျှင် သရက်ပင်ပျိုမှာ ဝိုးဝင် နာသွားပြီး ပျက်စီးသေသွားတတ် ပါသည်။

သရက်ပင်ပျို မုန့်ထုတ်နည်းမှာ အလွန် လွယ်ကူပြီး မသိလျှင် ခက်ခဲပါသည်။

'သရက်ပင်ပျိုကို မုန့်ထုတ်ရန်အတွက် သုံးနှစ်သား သရက်ပင်ပျိုဆိုလျှင် ထိပ်ခေါင်းတွင် ထွက်လာသော ကိုင်များမှ ခေါင်းညွန့် သုံးညွန့် ချီဖယ်ပစ်ပါ။

လေးနှစ်သားဆိုလျှင် လေးညွန့်၊ ငါးညွန့် အရွယ်ဆိုလျှင် ခေါင်းညွန့် ငါးညွန့် ချီဖယ်ပစ်လိုက်ပါ။

ထိုသို့ ခေါင်းညွန့်၊ ချီဖယ် မုန့်ထုတ်လိုက်ခြင်းဖြင့် သရက်ပင်ပျိုသည် အသီးသီးလာစေပြီး သီးသမျှ သရက်သီးများလဲ တင်ပေးတယ်။

နတ်မောက်မြို့နယ်၊ သပြေပင်တောကျောင်းမှ သရက်၊ မာလကာ၊ ပိန္နဲ၊ ဩစာနှင့် အခြား သီးပင်စားပင်များ ကျောင်းစွယ်ျာဉ်ခြံတွင် စိုက်ပျိုးပြုစုနေသူ ကဗျီယ အဘဦးညွှာထံစီနီ၏ လက်တွေ့ ပြောပြချက်ကို အသံဖမ်း ယူ၍ တင်ပြ ရေးသားအပ်ပါသည်။

နတ်မောက် မျိုးစေ့

မြေပြဒါး အသားကြွ

ရွှေပိန်
(ရမည်းသင်း)

မြေပြဒါးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ အရပ်ဒေသမှာ ရှိပါတယ်။ မြေပွေး လောက်တော့ နေရာအနှံ့အပြားမှာ မတွေ့ရပါဘူး။

များသောအားဖြင့် မိုးရာသီမှာ မိုးများများရွာပြီး လယ်ပြင်မှာ ရေဖွေး အောင် မြင့်ကြရတဲ့ အခါမျိုးနဲ့ လယ်ထဲ ကို စပါးစိုက်ဖို့ရာ ထွန်ယက်နေတဲ့အခါ မျိုးတွေမှာ တွေ့ရတာ များပါတယ်။

အခု ကျွန်တော်ဟာ မြေပြဒါး အကိုက်ခံရတဲ့ ရမည်းသင်းခရိုင်၊ ပေါက်ကုန်းကျေးရွာက ကိုဝင်းမောင် ချင်းထံ သွားရောက်ကာ တွေ့ဆုံမေး မြန်းခဲ့ပါတယ်။

ကိုဝင်းမောင်ချင်းရဲ့ မြေပြဒါး အကိုက်ခံရတဲ့ အကြောင်းအရာကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာရွှသု

ပရိသတ်အပေါင်းကို ဗဟုသုတအဖြစ် တင်ပြလိုက်ပါတယ် ခင်ဗျာ။

'ကိုဝင်းမောင်ချင်းခင်ဗျား... အစ်ကို မှာ မြေပြဒါးကိုက်တာကို ခံခဲ့ရဖူးတယ် လို့ ကြားမိလို့ပါ။ ဘယ်လိုနေရာမှာ ဘယ်ပုံတွေပြီး မြေကိုက်ခံခဲ့ရတာလဲ ဗျာ။ ခြေထောက်ကိုလား။ လက်ကို လား ဘယ်လိုအချိန်မှာ ကိုက်တာလဲ ဗျာ'

ကျွန်တော့်ဘက်ကို လက်မောင်း ဆန့်ပြီး...

'ဟောဒီမှာကြည့် အဲဒါပဲ'

'ဟာ... အစ်ကို လက်ချောင်းကလေးက ကျွေးကောက်နေတာပါလားဗျာ'

'အေး ဟုတ်တယ် အဲဒါ မြေကိုက် ခံရတဲ့လက်ပဲ။ ဟောဒီလက်ချောင်း လေးကို ကိုက်တာပဲ'

'သူများတွေ မြေကိုက်ခံရတယ်ဆို ရင် ခြေထောက်ကို ကိုက်တာများ တယ်။ ခုဟာက လက်ကို ကိုက်တယ် ဆိုတော့ ဘာတွေလုပ်ရင်းနဲ့ မြေကိုက် ခံခဲ့ရသလဲ'

'ဒီလိုဗျာ လက်ကို အကိုက်ခံရတဲ့ အကြောင်းရင်းက ကျွန်တော် ငယ် ငယ်တုန်းက ကျောင်းသားဘဝက ကျောင်းပိတ်တဲ့ ရက်စာစ်ရက်မှာ လယ်တွေထဲလျှောက်ပြီး ဂဏန်းပုစွန် လုံး ပမ်းနေတယ်။

အဲဒီမှာ ပုစွန်တွင်းထဲကို ငါ့ဝင် သွားတာမြင်တော့ ငါးရအောင်ဆိုပြီး တွင်းထဲကို နှိုက်လိုက်တာ။ တွင်းထဲကို လက်တံတောင်ဆစ်အထိ မြှုပ်အောင် နှိုက်လိုက်တော့ ဟောဒီလက်ချောင်း ကလေးကို ကိုက်ထည့်လိုက်တာ။ ပုခုံး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၅

နေတယ်။

အဲဒီမှာ တွင်းထဲနီကထားတဲ့လက်ကို ဆတ်ခနဲ ပြန်နုတ်လိုက်တာ လက်ချောင်းကလေးကို ကိုက်ထားတဲ့မြွေက တွဲပြီးပါလာတာ။

အပေါ်ကိုရောက်တော့ ကြောက်အားလန့်အားနဲ့ ခါချလိုက်တာ။ အနားမှာရှိတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်က လာပြီး နှိုက်ထည့်လိုက်တာ။ အဲဒီအခါကျတော့မှ မြွေကို သေချာကြည့်လိုက်တော့ မြွေက အမည်းအရောင် တထက်ထက်နဲ့နေတာ။ အဲဒီမြွေကို ယူလာခဲ့ပြီး ရွာကျောင်းဘုန်းကြီး ဦးနန္ဒသီကို သွားတော့ ယူလာတာ။

‘အဲဒီမြွေကို ဘုန်းကြီးဦးနန္ဒက ဘာမြွေလို့ အမည်ပေးခေါ်သလဲ’

‘အဲဒီမြွေကို ဘုန်းကြီးကပြတော့ ဘုန်းကြီးက သေချာကြည့်ပြီးတော့ မြွေပြဒါးလို့ ပြောတာပဲ’

‘ဒီလိုမြွေကိုက်ခံရတာကို ဘုန်းတော်ကြီးဆိုကို သွားတာက ဘာပြုလို့လဲ။ ဘုန်းကြီးက မြွေဆိပ်ဖြေဆေးပေးလို့လား’

‘အဲဒီအချိန်အခါတုန်းက မြွေဆိပ်ကုတတ်တဲ့ ဆရာဆိုတာ အနားနီးမှာ မရှိဘူးလေ။ ဆေးရုံကို သွားတော့လဲ ဝေးတာရယ်။ ဆေးရုံကို မြွေကိုက်ခံရလို့ သွားတဲ့လူဆိုရင် ရွာကိုပြန်မရောက်တော့ဘူး။’

အဲဒါနဲ့ ဘုန်းကြီးဆိုကိုသွားတော့ ဘုန်းကြီးက မြွေဆိပ်ဖြေဆေးစားဆေးနဲ့ စုတ်နဲ့ ပေါက်ပေးတယ်’

‘အဲဒီမြွေဆိပ်ကို ဘုန်းတော်ကြီးက ကုသပေးတာနဲ့ပဲ ပျောက်သွားခဲ့တာလား’

‘ရုံးလုံးလျားလျား ပျောက်သွားတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ သက်သာနုတ်ပဲရှိတာ’

‘နောက်ထပ်ကော ထပ်မံပြီးတော့ ဘယ်က ဆရာတွေနဲ့ ကုသသေးသလဲ’

‘မြွေကိုက်ခံရပြီး သုံးရက်ရှိတော့ အနောက်ပိုင်းရဲတော့ရွာက ဆရာကြီး ဦးလှရွှေက ရွာကို ရောက်လာတာ။ ဦးလှရွှေက မြွေဆိပ်ကို သူရအောင် ကုတတ်ပါတယ်ဆိုတော့ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးနန္ဒက ဆရာဦးလှရွှေ လက်ထဲကို အပ်လိုက်တာ’

‘အဲဒီလို ဘုန်းတော်ကြီးကနေ ဆရာဦးလှရွှေကို အပ်လိုက်တော့ ဆရာကြီးက လက်ခံပြီး ကုသပေးသလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာဦးလှရွှေက လက်ခံပြီးတော့ ကုသပေးပါတယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးကနေ လွှဲပြောင်းအပ်ပေးတာရော၊ ဆရာကြီးကလဲ ဒီအရပ်ဒေသမှာ မြွေဆိပ်ကုသမှု ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းတာကို လူအများ သိစေချင်တယ်လေ။’

အဲဒါကြောင့်ရော ဆရာကြီးရဲ့ စိတ်ရင်းကလဲ မြွေကိုက်ခံရပြီး မြွေဆိပ်ကို ကုသပေးတဲ့ ဆရာနဲ့ မတွေ့ရလို့ ဆုံနဲ့သွားတဲ့ လူတွေကို နှမြောတသသနားကြင်နာတတ်တဲ့စိတ်နဲ့ စေတနာကောင်းနဲ့ မြွေဆိပ်ကုသတဲ့ ပညာကို လိုက်လံရှာဖွေပြီး ကုသပေးချင်နေတာတဲ့ဗျာ။

ဘုန်းတော်ကြီးကလဲ မြွေဆိပ်ကို ပြေပျောက်အောင် ကုသပေးနိုင်ပေမယ့် ဝိနည်းတော်အရ ကုသပေးခြင်း မပြုရဘူးလို့ ဘုန်းတော်ကြီးက မိန့်ပါတယ်။

အရေးကြီးလို့ ကုသမယ်ဆိုရင်လဲ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ဆေးပစ္စည်းပေးပြီး ကုသနိုင်တာပဲ။

အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ကျွန်တော့်ကို ဆရာကြီးဦးလှရွှေထံကို အပ်တဲ့အခါ

ဘုန်းတော်ကြီးက ဆေးပစ္စည်းတွေပါ၊ ဆရာကြီး ဦးလှရွှေကို လွှဲအပ်လိုက်တာ။

ဆရာကြီးကလဲ သူ့မှာ ဆေးပစ္စည်းအစုံပါပါတယ်။ ဆရာတော်ရဲ့ ဆေးပစ္စည်းကို ဆရာတော်ပဲ ကိုယ်ရေကြိုရင် သက်လုံကောင်းအောင် သိမ်းထားပါဆိုပြီး ဆရာကြီးက ဘုန်းတော်ကြီးကို ဆေးပစ္စည်းတွေကို ဆရာတော်ထံ ပြန်လည် လှူဒါန်းပေးခဲ့ပါတယ်။

‘ဒီလိုဆိုတော့ ဆရာကြီးဦးလှရွှေက အစ်ကိုရဲ့လက်ကို ဆက်ပြီး ကုသပေးတာပေါ့နော်’

‘ဟုတ်ပါတယ် အဲဒါကြောင့် ခုလို ပြန်ကောင်းလာတာပဲလေ’

‘ဒါဖြင့်ရင် အစ်ကိုရဲ့ လက်ချောင်းလေးတွေ ခုလို ကွေးကောက်နေတာ ပြန်မဆန့်တော့ဘူးပေါ့’

‘အယ်... ဒီလောက် ပြန်ကောင်းလာပြီး အလုပ် လုပ်နိုင်တာကိုပဲ ဝမ်းသာနေရတာဗျာ။ ဟောဒီလက်ချောင်းလေးတွေတင် ဘယ်ကမလဲ၊ လက်ကောက်ဝတ် အရင်းထိအောင် အသားတွေ ကြွေကျပြီး အကြောနဲ့ အရိုးပဲ ကျန်တော့တာ။’

မြွေဆိပ်က ပြင်းထန်လွန်းလို့ အသားတွေ ညှိပုပ်ပြီး တဖြည်းဖြည်း ကြွေကျသွားကုန်တာ၊ ဆရာကြီးလဲ အဆိပ်ပုပ်တွေ ထုတ်တာပဲ။ တွင်စုပ်တာလဲ မနည်းဘူး။ အသားတွေ ပြန်ပြည့်လာအောင် လိမ်းဆေးတွေ လိမ်းရတာ အကြာကြီး’

‘ဆရာကြီးက တွင်စုပ်ရုံပဲလား စုတ်ဆေးကော မထိုးဘူးလား’

‘ဟာ... အစဦးတုန်းကတော့ စုတ်ဆေးတွေနဲ့ ပေါက်တာပေါ့။ တစ်ကိုးလုံး ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ပေါက်လို့လဲ ဘယ်နေရာမှ မကျန်ဘူး။ နာသားတာ

လဲ အလွန်ပဲ။ မြွေဆိပ်ကြောင့် နာတာ
လို့လဲ ပြောတာပဲ။

အဲဒီလို စုတ်ဆေးတွေ ပေါက်လိုက်
တော့သွေးတွေတာ ညိုပုပ်ပုပ်ကြီးတွေ
ထွက်ကျလာတာ။

ဟောဒီ လက်ဝတ်
အထက်နားက

လက်ဖမ်းတွေကရော ထွက်ကျလာတာ
တံတောင်ဆစ်က အောက်ကို လက်ဖျံ
တစ်ခုလုံး။

အဲဒီလို ထွက်တာတောင် အဆိပ်
က မကုန်နိုင်ဘူး။ တွင်စုပ်လိုက်တော့
တွင်ထဲမှာ ပါလာတာ။ တွင်ကိုဖြတ်ပြီး
ခါလိုက်တော့ ဗွတ်၊ ဘွတ်နဲ့ အပြင်ကို
ရောက်တော့ သွေးတွေက ခဲကုန်တာ။
ညိုမည်းမည်းကြီးတွေ မြွေဆိပ်က
ပျံ့ပြင်းလွန်းလို့

‘အဲဒီလို စုတ်ဆေးတွေနဲ့ပေါက်
တွင်စုပ်လိုက်တော့ တွင်မစုပ်ခင်နဲ့
တွင်စုပ်ပြီးတဲ့အခါနဲ့ နေရတာ
ဘယ်လိုထူးခြားမှု ရှိသလဲ သတိထား
မိသလား’

‘ဟာ...တုန်းတာပေါ့ တွင်မစုပ်ခင်ကဆို
ရင် ပျက်စီးပျက်စီးပြီး ထာကိုမှ ကွဲပြားပြား
ပျံ့နေတာ။ ပျံ့ပါးပါးနဲ့ ကိုယ်လက်တွေကလဲ
လေးပါးပြီး မလှုပ်ရင်ဘူး။ တွင်စုပ်ပြီးမှ
ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ မသွားတိုင်းသာ ရှိလွှာတာ’

‘ကိုခင်မောင်ချင်းကို ဆရာကြီး
ဦးလှရွှေက ကုသပေးနေတုန်း အချိန်
အခါမှာ ဘယ်လို အစားအစာတွေ
ကျွေးလို့ ဘယ်လိုအစာတွေကို ရှောင်
ကြဉ်နိုင်သလဲ’

‘ဟာ...အဲဒါကတော့ အစဉ်ကတည်းက
ဘာကို မစားရဘူး။ အုန်းရည်ကိုပဲ
သောက်ခိုင်းတာ။ ရေစာလဲ အုန်းရည်
အစာစာလဲ အုန်းရည်ပဲ သောက်ခိုင်းတာ
တာ။

အစဉ်ကတည်းက အစားအိတ်ယုံ

အဆိပ်တွေ ခဲနေမှာမို့လို့ ဆိုပြီး ဝမ်းနပ်
ဆေးတိုက်ပြီး ဝမ်းကို ဒါတာတော့ ဆာတာ
အဖို့ အုန်းရည်တွေနဲ့ပဲ ဖိသောက်ခိုင်း
တော့ နောက်တော့လဲ သိပ်မဆာတော့ဘူး’

‘ဝမ်းနပ်ဆေးတိုက်လို့ ဝမ်းသွား
တော့ရော အရောင်က ဘယ်လို
အရောင်တွေ ဖြစ်မလဲ ကြည့်မိပါသေး
သလား။ ဆီးသွားတော့ရော ဘယ်လို
နေသလဲ’

‘ဝမ်းသွားတာကတော့ နေကောင်း
တုန်းကလိုပဲ ပုံမှန်အစာဝမ်းပါပဲ။
နောက်တော့ အရည်တွေပဲ သွားတာပါ
ပဲ။

အစဦးပိုင်းမှာ ဆီးကတော့ သိပ်
မသွားဘူး။ ဆီးသွားချင်လျက်နဲ့
မထွက်တာ။ နည်းနည်းပဲသွားတယ်။
အုန်းရည်ထဲကို ဆေးမှုန့်ထည့်ပြီး
တိုက်တော့မှ ဆီးသွားလို့ ကောင်းလာ
တာ’

‘အစ်ကိုကို မြွေကိုက်ခံရပြီးတော့
ရေစာတာတို့ အစာစာတာတွေရော
မမြစ်ဘူးလား’

‘ဟာ...ရေကို အလွတ်ဆာတာ ပိုက်လဲ
မှာလဲ တအားပူတာ ရေမြိုင်ရင် ပြေသောက်
ပယ်ကြုံရင် ဆွဲထားရင်း အော်ပိုပြီး ရေ
တောင်းလဲ ပေးတော့ ရေကို မသောက်ရ
ဘူးတဲ့။ ရေနဲ့မတည့်ဘူးဆိုပဲ။

ဒီလက်ကတော့မှ ရေထဲလို့ ဒီလောက်
အသားတွေ ကြေကုန်တာတဲ့။ ဖြန့်တွင်း

ထဲကို ခိုက်တာဆိုတော့ တွင်ထဲမှာ ရေက
ပြည့်နေတာလေ။

ဆေးကောင်းလို့ လက်ကောက်ထက်က
အောက်တင် အသားကြေကုန်တာ ရေထဲ
တာက တံတောင်ဆစ်ထိအောင် ရှိလွှာ
တာ’

‘အဲဒီမြွေကိုက်မိပြီး ပြန်လာတော့
ကော လမ်းမှာ ရေထဲကို ဖြတ်မသွား
ရဘူးလား’

‘မြွေကိုက်ခံရတဲ့နေရာ အနားမှာက
လယ်ထွန်နေတဲ့ အစ်မအိမ်သား
ကိုကြီးမောင်က ထွန်ဖြတ်ပြီး ခွား
လှည်းနဲ့အိမ်ကို ပို့တာ။ အိမ်က
တစ်ဆင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းကို သွား
တာဆိုတော့ ရေထဲကို ဖြတ်မသွားရ
တော့ဘူးပေါ့’

‘အေးဗျာ ကျွန်တော်တို့ရွာက မြို့
ဆေးရုံနဲ့ ဝေးပေမယ့် ရွာမှာ မြွေဆိပ်ကို
နိုင်နိုင်နင်းနင်း ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်နဲ့
ကုသပေးတတ်တဲ့ ဆရာရောက်လာ
လို့ တော်သေးတာပေါ့နော့။ အဲဒီဆရာ
ကြီးဆီက ပညာအမွေကို ဆက်လက်
ခံယူထားဖို့ ကောင်းတယ်’

‘ဒီအရပ်က လူတွေ အဲဒီဆရာကြီး
ဆီက မြွေဆိပ်ကုတဲ့ ပညာကို ယူတော့
ယူကြတယ်။ ဦးချစ်အေးဆိုရင် အခု
ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်နဲ့ လက်ခံပြီး
ကုသပေးနေတာ။ လူတွေ တော်တော်
များများ ကုသပေးထားပြီးပြီ’

‘ကိုခင်မောင်ချင်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ကျွန်းမာပါစေဗျာ။ အေးဗျာ အခုလို
မြွေပြဒါးကိုက်ခံခြင်း ခံရတာကို ရှင်းပြ
ပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

သဗ္ဗသတ္တာ ကမ္မဿတာ

ရွှေမိုးဟိန်း(ရည်ဆင်း)

www.burmeseclassic.com

ရှာဖွေစဉ်က မင်းသား

ကျေးဇူးပြု

'တကုကူး...ကူး'

'တကုကူး...ကူး'

အနောက်တောင်တန်းဆီမှ ချိုးကူးသံလေးသည် အချက်ကျကျ ကူနေ၏။ ချိုးကလေး၏ ကူညီသံက ရင်ကိုဖြင့် လွှမ်းမိုးသော ကျွမ်းကျင်မှု ဖြစ်စေနေပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရင်အုပ်ကားကား ယောက်ျားပီသသော ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစားနှင့် လှလင်ပျိုတစ်ယောက် အနောက်ဘက်တောတန်းသို့ ကြည့်ရင်း အတိတ်ကို စိတ်အစဉ်က ခေါ်ဆောင်သွား၏။

* * *

သက္ကရာဇ် ၉၉၁ ခုနှစ် ဗညားရမ်းမင်း အိမ်နိမ့်ဘဝတွင် အကြောင်းပါခဲ့သော သား "သမိန္ဒြောရာမည်" သည် ၃၀၀ နာမည်ရောင်ခြည်မူရင်း

ထောတွင်း ပုန်းလွှဲရင်း ခမည်းတော်ဗညား ရမ်းမင်း မရှိသည့်နောက် တောတောင်များထဲတွင် ဆင်ဦးစီး လူယုံတော်များ လက်တွင် စောင့်ရှောက်ခံကာ ကြီးပြင်းလာခဲ့တော့သည်။

သူ၏ ကစားဘက်က တောတွင်းမှ ဖမ်းဆီးရမိသည့် ဆင်ငယ်လေးကို ယဉ်ကျေးအောင် သင်ပေးလျက် ကစားဖော်အဖြစ်နှင့် မွေ့ပျော်ခဲ့၏။ ဆင်ငယ်ကလေးကို ဆင်ဦးစီးများက အားလုံးဝိုင်းချစ်ကြ၍ "ချစ်ချင်း" အမည်ပေးထားကြ၏။

သမိန္ဒြောရာမည်မင်းသား နန်းတွင်း မဟာဆီမဟာသွေးဘဝကို တောတွင်း၌ အကြောင်းမဲ့ အကုန်မခံနိုင်ဘဲ ဘဝတိုးတက်ရာ ရှေ့ရှုရန်အတွက် သူ၏ ကစားဖော် "ချစ်ချင်း" ကို သင့်တော်သော ဆင်ဦးစီးထံတွင် အပ်နှံခဲ့၍ ရှေ့ဦးစွာ ဗုဒ္ဓသာရသတော်ကျောင်း၌ ရဟန်းခံနေခဲ့သည်။

ဉာဏ် ကျောင်းမြောက်ဘက် ပညောင်ပင်အောက်တွင် မေတ္တာ

ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးခြင်းနေ့စဉ် သစ်ပင်ထက်မှ ရုက္ခာရီးနုတ် ဆင်း၍ ကိုယ်ထင်မြကာ...
'အရှင်သား... သင် အဖ၏ ဟံသာဝတီ ထီးနန်းကိုယ်ပြုလိုပါလျှင် သီလကိုစိတ်ဖြာ စွာ ထိန်းပါလေ'
ဟု ဆို၍ ပျောက်ကွယ်သွား၏။
နောက် နှစ်လ၊ သုံးလခန့်အကြာတွင် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး အိပ်မက်ပေးသည်ကား...

'အနောက်မြန်မာသို့သွားလျှင် မိကျောင်းပေါ်လာလိမ့်မည်။ ထိုမိကျောင်းကို စိမ့်မြစ်အနောက်သို့ကူးလျှင် ကျည်ပင်ထက်က ဥဒေါင်း တွန့်လိမ့်မည်။ သစ်ပင်ကို ထူ၍ စင်ရော်ပေးပါမည်။

ထိုသစ်ပင် အရှေ့တစ်တောင်ကွာသွား အနက်သုံးတောင် တွင်တူလျှင် ရွှေပေနှင့် ရေထားသည် ဂါထာ သုံးဂါထာရှိသော ပထမဂါထာအကျိုးမှာ ရှိသောဟာ ထိုင်ပြောင်းကိုယ်စွာ ရနိုင်သည်။ ဒုတိယဂါထာ၊ တတိယဂါထာ၊ တတိယဂါထာ ပေါ် ပြောင်း ပဲ ဘူး၊ ရှိကိစ္စနှင့် ဆက်သွယ်၍ ပက်လှည့် ဆက်ဆံပါပြန်။ ထိုသို့ပင်သည်။

ယင်ဂါထာများကို မေ့ချစ်ရအောင် ကျွန်ုပ် ပြုပြင်ပြုစုထားခဲ့ရမည်။
ဟု' အိပ်မက်၊ မက်၏။

အိပ်မက်အရ မြစ်ဆိပ်သွားသော မိကျောင်းပေါ်လျှင် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိ၍ မစီးမှတ်ခဲ့ရ။ (၃) နာရီကြာကာ မိကျောင်းပေါ်လေ၏။

နောက်တစ်လခန့် ကြာလျှင် အတိုင်း အိပ်မက် မက်ပြန်သော သွားပြန်ရာ မိကျောင်းပေါ်ကို သွားမည့်အပြုတွင် မြစ်ကင်းနားရှိ ရေ

www.burmeseclassic.com

ယောက်မှ ရဟန်းကို စိတ်ပေါ့သွင်နေသယောင် ရေထဲဆင်း မိကျောင်းစီးမည်ထင်၍ ဝိုင်းဆွဲကြသဖြင့် မစီးရဘဲ မိကျောင်း ငုပ်ပြန်လေ၏။

နောက်အတန်ကြာသော် ဓမ္မအိုဗြူးသားတို့က ...

‘မင်းအဖြစ်ကို ယူဆော်ပူပါ၊ ကျွန်တော်တို့ အပူလမ်းပါမည်’

ဟု ဆိုကြသဖြင့် သမိန်ထောရာမသည် ဒေသဘက်တွင် လူဝတ်လဲ၍ သန်လျင်မြို့သို့သွားပြီးလျှင် လူအများ စုံရုံးစေကာ ကျိုက်ပေါဘုရားတွင် သစ္စာပြုကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ တတိယအကြိမ် ရှေးနည်းအတိုင်း အိပ်မက်ပေးပြန်လေရာ မြစ်ဆိပ်သို့ သွားကြည့်ရာ မိကျောင်းပေါ်လျှင် အခွေစုံ၍ မိကျောင်းကို စီးလေ၏။

အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ရောက်လျှင် အိပ်မက်အတိုင်း အလုံးစုံကို တွေ့လေ၏။ [ဂါထာသုံးပုဒ်(၃၂) လုံး၊ ဘွဲ့ဂါထာများဖြစ်၏]ကို ကျက်မှတ်၍ ရွှေပေကို မြှုပ်ပြီးလျှင် အရှေ့ကမ်းသို့ အဆိုပါ မိကျောင်းကိုပင် စီး၍ကူးရာ မြစ်လယ်တွင် လေကြီးမိုးကြီးကျ၍ မြစ်တစ်ခုလုံး မှောင်မိုက်ခဲ့၍ မနည်းအသက်လုလာခဲ့ရသည်။

ထိုအခါ ပထမ၊ ဒုတိယဂါထာ နှစ်ပုဒ်ကို မေ့လျော့စေခဲ့ပြီး တတိယဂါထာတစ်ပုဒ်ကိုသာ မှတ်မိတော့လေ၏။

မြစ်ကမ်းစပ်သို့ရောက်၍ အကြောင်းမျိုးစုံကို ပြန်ကြားသော် ဓမ္မတုံ့သားများက ဂါထာများကို သွား၍ ယူမည်ဟု လာရောက် ရှာဖွေရာ တူးရက်ကို မဆိုနှင့်ပြီး ကညင်ပင်ကိုမျှ မတွေ့လေသောဟူ၏။

သမိန်ထောရာမလည်း လူသူ

အင်အား အလုံးအရင်း စုရုံး၍ ဆင်ဖြူများနှင့် စစ်ပြု၍ ရှုံးလေသည်တွင် ပြေးခဲ့ရ၍ တောင်သူကြီးတစ်ဦးအိမ်တွင် ခိုလှုံနေရလေ၏။

တောင်သူကြီး၏ လယ်ယာများကို သမိန်ထောရာမက ခေမန်း၍ ပက်ပေးလျှင် ဆယ်ဆတိုးလျှင် သီးပွင့်သည်ကို တောင်သူကြီးသိသော် မိမိ၏ သမီးအလတ်ကို ပေးလေ၏။

* * *

လုလင်ဖျို မည်မျှ စိတ်ကူးအတွေ့ နယ် ကွဲပြားလေသည်မသိ သူ၏အနီးသို့ လုံ့မဖျိုလေး ရောက်နေသည်ကို တောင် သတိမထားခဲ့ချေ။

‘မောင်ကြီး...ရေ’

‘နေတောင် အတော်စောင်းနေပြီ၊ ဘာတွေများ အတွေ့ကောင်းနေတာတုံး’

‘ဪ...နမလေးရယ်၊ မောင်ကြီး ဒုက္ခရောက်စဉ်က စောင့်ရှောက်ထားတဲ့ နမလေးတို့ရဲ့ကျေးဇူးကို အပြုအောက်မေ့လို့ အခါအခွင့်သင့်တုန်း ဘုန်းစွမ်းနဲ့ လူစ ပြပါမှ နေရာကျနိုင်မပေါ့ကွယ်’

လုလင်ဖျိုနှင့် လုံ့မဖျိုနှစ်ဦးသား ရှေ့ရေအတွက် တိုင်ပင်ရင်း ယာတဲအိမ်ဆီသို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

တကယ်တော့ လုလင်ဖျိုသည်ကား တစ်ချိန်က ဟံသာဝတီ ထီးနန်းရှင်ဟောင်း သူခံကောင်း “သမိန္ဒောရာမမည်” မင်းသားပင် ဖြစ်လေသည်။

အချိန်သမယအခါက မြန်မာတို့၏ တို့၏ နှစ်ဦး အတာကျဉ်းသည် အချိန် တန်ခူးထဆန်း(သု)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ သမိန္ဒောရာမမည်သား အကြံသည်ကား ဓမ္မအိုဗြူး ကရင်ရွာသူကြီးနှင့် ထော်(ရွှေ)ရွာသားများက ဘုရင်ကို ငါ့၏ ဒူးများကို ခိုက်ချိုးစေ၍ ဆက်သ စေမည် ရှေ့တော်ရောက်လျှင် ရေငတ် သည်ဆိုလျှင် ရေပေးအံ့သည်။

ထိုရေကို မန်း၍ သောက်သော် ဒူးနာပျောက်လိမ့်မည်၊ ဒူးနာပျောက်ကာလ အနီးအနားရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော လက်နက်ကို ယူပါအံ့။ ဘုရင်ကို လုပ်ကြံပြီးလျှင် မင်းအဖြစ်ကို ယူမည်ဟု ကြံလေ၏။

ကြာညည်အတိုင်း ရှေ့တော်မှောက် ရောက်လာသော် ဟံသာဝတီ အရေးတော်တွင် စစ်မှုံး၍ တပ်ဖျောက်နေသော “သမိန္ဒောရာမမည်” မင်းသားအား လာရောက် ဆက်သသော ရွာသားများက ဒူးနှစ်ဖက်ကို ခိုက်ချိုးကြိုးတုပ်နှောင်သည့် မြင်ကွင်း...

ဘုရင်နောင် မင်းကြာကြီး သူလက်စွပ်ကို လျှပ်တစ်ပြက် ကိုင်တွယ်ကြည့်ပြီး...

‘အထူး သိမ်မွေ့ရာမည်’

ဟု ‘ခေါ်လိုက်၏။

မင်းကြီးနှင့် သမိန္ဒောရာမမည် မင်းသားတို့ အကြည့်နှစ်ချက်ဆုံ မိကြသည်။

သို့သော် အကြည့်နှစ်ခု၏ အဓိပ္ပာယ်က မတူညီ၊ မင်းကြီးအကြည့်က တစ်ချိန်က ဟံသာဝတီ ထီးနန်းရှင်ဟောင်း၏ ဆိုးဝါးထွန်းသော အကြံအစည်...

ကို စိတ်မကောင်း ကရုဏာသက်သည့် အကြည့်၊ သူ့ရဲကောင်းမင်းသား၏ အတွင်းစိတ်သဏ္ဌာန်က အများ ကောင်းကျိုးအတွက် ကြိုးပမ်းနေချိန် တွင် တစ်ယောက်ချင်းသာ ကိုယ်ကျိုး မရှာလိုသည့် အရှင်သစ္စာအား ဦးထိပ် မနိဆင်မည့် အကြည့်၊ မင်းကြီးမှ...

'ဆင်သည် တပ်ပျက်၍ တိမ်ရှောင်နေ သည်ဟု မှန်း၊ ငါ၏ သစ္စာတော် ခံယူပါက ဆင်အား ငါ ချီမြှောက်မည်' ထိုအခါ ခွန်သူရဲကောင်းမှ...

'အရှင်မင်းကြီး... ကျွန်ုပ်သည် အရှင် သစ္စာအား ဦးထိပ်ထက်တင်၍ အပျိုး ကောင်းစာရသာ ရည်ရွယ်ပါသည်။ တစ်ယောက်ချင်းသာ ကိုယ်ကျိုးရှာအတွက် သစ္စာကို မပျက်ပုံပါ'

ထိုအခါ မင်းကြီးမှ... 'ဆင်အလိုရှိရာ အရှင်တစ်ဆူ ထောင်ဆိုပါ ငါပေးမည်'

'ကျွန်ုပ်အား ခေကြည်တစ်ခွက် ချီး မြှောက်လင့်ပါ'

ကြိုသည့်အတိုင်း ခေတောင်း သောက်သော်လည်း မန်းမှုတ်သော် ခူးနားမပျောက်ဘဲ ရှိလေမှ သူရဲကောင်း မင်းသားမှာ ငိုလေ၏။

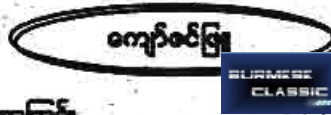
'ယောက်ျားကောင်း ဖြစ်လျက် အဘယ်ကြောင့် ငိုသနည်း'

'ရန်သူတော်၍ ခူးနားပျက်လျှင် နီရောင်နက်နက် လုပ်ကြံမည် ကြံစည်ပါ သည်။ ဘုန်းတော်က ကြိယာလွန်၍ ပရိတ် ပြုစုစဉ်၌ စိတ်အာလျှော ငိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်'

'အသင်သည်... ငါ့ဘုန်းကံကို မသိ ၍ ကြိမ်ဖျားခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု ဒိုင်း လွှားပေး၍ ကစေ... အမိန့်တော်ရှိလျှင် ထက၏။ တန်ခေတော့ အမိန့်တော် ရှိလျှင် ကျိုးမြ ကျိုးနေ၏'

နောက်ဆုံးတွင် မင်းကြီးသည် တိုင်း ပြည်စည်ရုံးရုံးအတွက် ပြုလုပ်နေချိန် သူတစ်ယောက်အတွက်ဖြင့် ကွဲပြား ခြားနားမှုကို တွေး၍ နောင်အရေး စိတ်မအေးဖွယ်ရာခို့ မျက်နှာလွှဲတော် မူလေ၏။

ဤသို့ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပေးသနားခဲ့ သော ရွှေပေလွှာဂါထာတော်ကို ရရှိ သော်လည်း ဘုန်းကံကြီးသော ဘုရင် တစ်ပါး၏ အစွမ်းအစကို မယုံကြည်မိ၍ ကြမ္မာဆိုးနှင့် သူရဲကောင်း သမိန္ဒြော ရာမည၏ ဘဝနိဂုံးမှာ အဆုံးသတ်လေ ခဲ့တော့သည်။

စာကြွင်း

ဘုရင့်နောင် မင်းကြီးကြီးသည် ရခိုင်၊ တောင်ငူ၊ ဇင်းမယ်၊ ထိုင်း (ယိုးဒယား) နိုင်ငံများသို့ စစ်ချီထွက်ခဲ့ ပြုသဖြင့် ပြကျောက်နှင့် ကျောက်မျက် ရတနာများအကြောင်းကို နားလည် တတ်ကျွမ်း၏။

မင်းကြီးတော်ထားသည် သိဒ္ဓိဝင် အမြဲတေလက်စွပ်အစွမ်းသည် သူရဲ ကောင်း “သမိန္ဒြောရာမည”၏ ရန်သူများကို နှိမ်နှင်းရာတွင် ပတ္တမြားလက်စွပ်ကို အသုံးပြုပြီး လက်စွပ်ပေါ်တွင် ပေါ်လာသော အရိပ်အယောင်များကို လက်သုံး တော် ဓားဖြင့် ခုတ်ခွံမှုဖြင့် ရန်သူ များ ကျဆုံး ထွက်ပြေးရသည်ဟု အဆိုရှိ၏။

စာညွှန်း

အမျိုးသားပညာဝန် ဦးစိုးကျား၏ ပြန်ဟုဂုဏ်ရည် သူရဲကောင်းများ ဆင်ဖြူများနှင့် သမိန့်တော့ရာမ...

စာမျက်နှာ (၃၀၃)မှ အဆက်

- ယောက်ျား ဝိရာဇမူ
- အထိညာဏ ယောက်ျား
- ယခါရ သတ္တဗောဓိကထာ
- ယောက်ျားတော် ယောဓာ
- ခက်ခဲသော ဝါဒီအာထိထွက်
- သောကဗျို - သောကကံဂါ
- အထိညာဏ - အတိန်ညာဏ
- သခါရ - သင်ခါရ
- သတ္တ - သတ်တ
- အနုက

ဗောဓိဇော - ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိ တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထိဇော ဟူသော - လောကသုံးပါးကို၊ ဝိရု - သိတော်မူ၏၊ သောကဗျို - လောက၏ ဦးစီးခြင်းကို၊ ပကာသီဇော - ပြတော် မူ၏၊ သောကဂုဏော - လောက၏ဂုဏ် ကို ဆောင်တော်မူ၏၊ သောကဗျို - လောက၏ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဗာရဝိဇယော - ဗာရဝိဇယကို အောင်မြင် တော်မူ၏၊ သခါရ သတ္တဗောဓိကထာ - သင်ခါရသတ္တဗောဓိကထာ ဟူသော၊ သောက ဝိရု - လောကသုံးပါးကို သိတော်မူ၏၊ သောကဗျို ဝိရာဇမူ - လောကဗျို ဟူသောဂုဏ်တော်အဖြစ် အထိညာဏ - ထင်ရှားတော်မူ၏၊ သောကဗျိုထိ - လောကဗျိုဟူသောမြတ်စွာဘုရား၊ တော - အရှင်ဘုရားအား နဝမာ - ခိုခိုပါ၏။

[ဤဂါထာတော်များကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ဝိနိဗ္ဗာန်မဂ္ဂဇင်းတို့၌ အသိပညာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ဓမ္မ [ဓမ္မာစရိယ(တောင်ပုဂံမြို့နယ်)ကလေးမြို့နယ်)က ရေးသားတင်ပြပါသည်။] ၄ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။

- ဂုဏ်တော် အမှတ် (၅) ဂုဏ်တော် ဂုဏ်စိပ်ပါး
- ယောက်ျား (ဂုဏ်စိပ်ဆုံးမျှ ၄-ပတ်) ဤ ယုံကြည်ကျင့်စဉ်ကို...
- ၅-ကြိမ်ဟောတော်မူခံရ(၅)နေ့သား သင်များသည် ဆင်စီးခြင်း၊ သူရဲကောင်း တွင်အားထုတ်ဆောင်ရွက်ချိန်ဖြစ်ပါသည်။
- ၅-ကြိမ်ဟောတော်မူခံရသည့် သက်တော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရားကို ရည် ဂုဏ်၊ ခွက်ထွက်အရောင် (၄)ညွှန်း တွင် ယုံကြည်ကျင့်စဉ်ကို စတင်ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်ပါသည်။
- အထိညာဏ အောင်ပါဇော
- ကင်သီရောမတ်

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

ကပ်သီရိပေဇာဏိ

ယတြာကျင့်စဉ်ထူးများ

၅-ကြွင်း

မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များအတွက်

ကြည့်ပါ...

	၂	
၇	၀	၃
၁	၅	၆

၅-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၅-ကြွင်းမဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် (၇)ရက် သားသမီးများအတွက် ကောင်းကျိုး အပြုဆုံးပြုတ်သည် အတွန်းပြုတ် ဖြစ် ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ၅-ကြွင်း မဟာ ဘုတ်ပိုင်ရှင်များအတွက် ဗုဒ္ဓဟူးပြုတ် သည် ကောင်းကျိုးအပေးနိုင်ဆုံး ပြုတ် တစ်ခုလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဤတွင်...

၅-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များ အတွက် ယတြာကျင့်စဉ်ထူးများ...

❑ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ ဘုရားရှင်များအား ဂွိုင်း ကန်တော့ပါ။

ကောဏ္ဍညော နာရဒေါ သတ္တာ
သိဒ္ဓတ္ထ ကောဏကယနား
ဗုဒ္ဓပါရ အတိဏတာ၊
တေ နမဿာယိ သာအံ၊
နဝေနန ကဗ္ဗေ၊
ပေါရာဏကံ ပိနဿတ၊
စတုန္တံ ဗုဒ္ဓတေလန၊
သဒိ သုဝိ ဘဝန္တယ။

ဆက်ခံသော ပါဠိအသံထွက်

ကောဏ္ဍညော = ကွန်ဆင်ညော
သတ္တာ = သတ်တာ
သိဒ္ဓတ္ထ = သိတ်ထေထ
နမဿာယိ = နမတ်သာယိ
ကဗ္ဗေန = ကပ်ဗေန
ပိနဿတ = ပိနတ်သတု
စတုန္တံ = စတုန်နံ
ဘဝန္တယ = ဘဝန်တု

အနုတ်

ကောဏ္ဍညော- ကောဏ္ဍညပြတ်စွာ ဘုရားသည် လည်းကောင်း၊ နာရဒေါ သတ္တာ- နာရဒ ပြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း၊ သိဒ္ဓတ္ထ ကောဏကယ- သိဒ္ဓတ္ထပြတ်စွာဘုရား၊ ကောဏကံ ပြတ်စွာဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဣဒေ- ဤဘုရား လေးဆူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓပါရ- ဗုဒ္ဓဟူး နေ့၌ အဘိဓာတာ- ပွားမြင်တော်မူ ကြကုန်၏၊ တေ- ထိုဘုရားလေးဆူ

တို့ကို၊ သာဓေရ- ခိုသေလေးစားခြင်း ခိုသည်ဖြစ်၍ နမဿာယိ- ဂွိုင်းပါ၏၊ နဝေန- အသစ်အဦး ဆည်းပူးအပ် သော၊ အနုနုကဗ္ဗေန- ဤဘုရား လေးဆူ သမ္ပညတို့ကို ကြည်ဖြူ မတ်နိုး ဂွိုင်းရသော ကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စတုန္တံဗုဒ္ဓတေလေန- လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော အာနုဘော်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပေါရဏကံ- ရှေး၌ မှကောင်းကံ အဟောင်းသည်၊ ပိနဿ တု- ပျောက်ပျက်ပါစေသတည်း။ ဓမ- အကျွန်ုပ်အား၊ သဒိ- အခါခပ် သိပ်။ သုဝိ- ရှမ်းသာခြင်းတို့သည်၊ ဘဝန္တယ- ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

❑ လောကဗိဇ္ဇာဂါထာကို (၁၇)ခေါက် ရွတ်ပါ။

လောကဗိဇ္ဇာ ဟိလောကဿ၊
လောကဿိဒ္ဓိ ဟာသိတော၊
လောကဂုဏော မဟာဝီရော၊
လောကဂျေါ ဟရိဝိယော။